

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2005-2006

November 2005

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel	39
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	57
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	149
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	171
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	233
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	249
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	277

Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	397
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	451
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	491
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	494
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	521
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	539
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	563
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	573
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	613
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	735
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	747
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	773
Nihil.....	774
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	775
Nihil.....	776

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 66
van 28 juli 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bedrijvenzones voor glastuinbouw - Stand van zaken

Vorige legislatuur werd aan de administratie Land- en Tuinbouw en aan de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) gevraagd om een initiatief te nemen voor het oprichten van een bedrijvenzone voor glastuinbouw rond Mechelen. De VLM stelde daartoe een stappenplan op, op basis waarvan een zoekzone werd afgebakend. Begin 2004 was er sprake van een werkgroep, waarna de afbakening van de zones zou kunnen gebeuren.

Vervolgens moesten gronden worden verworven voor de realisatie van het project. Er was nog niet uitgemaakt op welke manier en met welk instrument dit zou gebeuren, maar het was alleszins de bedoeling om aan kandidaat-tuinders bouwrijpe percelen aan te bieden. De VLM opteerde daarbij voor een procesmatige en geïntegreerde aanpak, waarbij in de verschillende stappen zou worden teruggekoppeld naar de belanghebbenden en mogelijke partners voor de realisatie van het project. Begin 2004 bevond men zich nog in de fase van de locatiestudie. Pas als die achter de rug zou zijn, konden eigenaars en gebruikers gecontacteerd worden. Het was de bedoeling om de verworven gronden in te richten als bouwrijpe percelen. Dit zou gepaard kunnen gaan met de aanleg van de nodige infrastructuur en eventueel bijkomende maatregelen voor de geïntegreerde inrichting van het gebied. De verworven gronden moesten in de eindfase verkocht worden, niet verpacht.

Kan de minister toelichten wat op dit ogenblik de stand van zaken is?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Yves Leterme (vraag nr. 66) en aan minister Kris Peeters (nr. 697).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 28 juli 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

- ***Toelichting bij het Actieplan “Naar een duurzamere glastuinbouw in Vlaanderen”***

Gezien de verwevenheid van de acties rond glastuinbouw in de Mechelse rand is het aangewezen het kader , m.n. “het Actieplan naar een duurzamere glastuinbouw in Vlaanderen”, eerst nader toe te lichten.

De concurrentiekracht van de glastuinbouw versterken, de veroudering van het glasareaal tegengaan en tegelijk de sector stimuleren om duurzaam te produceren en zo zijn eigen toekomst te verzekeren: dat is de inhoud van het actieplan ‘Naar een duurzamere glastuinbouw in Vlaanderen’.

Wie een glastuinbouwbedrijf wil beginnen, heeft het moeilijk om een stedenbouwkundige vergunning te krijgen. Bestaande bedrijven liggen vaak in verstedelijkt gebied, waar de grondprijzen blijven stijgen en weinig ruimte is om uit te breiden. Buiten die zone staan de overheden vaak huiverig om vergunningen af te leveren, omdat nieuwe bedrijven de schaarse open ruimte zouden aantasten. Vestiging van glastuinbouwbedrijven is prioriteit in het actieplan “Naar een duurzamere glastuinbouw in Vlaanderen”, want vernieuwing van glas schept mogelijkheden voor duurzamer telen van tuinbouwproducten. De afdeling Duurzame Landbouw coördineert het actieplan Glastuinbouw en werkt samen met diverse Vlaamse administraties en kabinetten en met de sector rond de thematieken vestiging, energie en middelengebruik.

In maart 2003 keurde de Vlaamse Regering voornoemd actieplan goed. Na een doorlichting van en overleg met de sector in 2002 werden een zestal maatregelen in dit actieplan opgenomen. Deze maatregelen moeten de onontbeerlijke rechtszekerheid bieden die nodig is voor het opstarten, uitbreiden of vernieuwen van een glastuinbouwbedrijf. Het doel is het vervangingsritme van 100 ha serres per jaar in Vlaanderen terug te halen, het huidige areaal van 2000 ha glastuinbouw in Vlaanderen minimaal te behouden en de oppervlakte glastuinbouw nog duurzamer uit te baten op het vlak van nutriënten-, gewasbeschermingsmiddelen- en energiegebruik. Van een aantal bestaande en recent ontwikkelde technieken om milieudoelstellingen te bereiken kan immers onvoldoende gebruik gemaakt worden in het verouderende serrebestand. In modernere kassen kunnen nieuwere technieken voor reductie van het gebruik van energie, nutriënten en gewasbeschermingsmiddelen hun toepassing vinden.

Volgende 2 maatregelen van het actieplan Glastuinbouw betreffen de vestiging van glastuinbouwbedrijven:

Maatregel 1. Het creëren van meer duidelijkheid rond vergunningsmogelijkheden voor nieuwe serres en uitbreiding van bestaande

Maatregel 2. Het opstarten van pilootprojecten glastuinbouwbedrijvenzones

De werking rond het actieplan startte op in 2003. Volgende acties rond vestiging werden intussen uitgevoerd

- **Toetsingskader**

De werkgroep Vestiging van bedrijven verzorgt de uitwerking van maatregelen 1 en 2. In de werkgroep Vestiging zijn vertegenwoordigd: de administratie Ruimtelijke Ordening, afdeling Stedebouwkundige Vergunningen en afdeling Ruimtelijke Planning, de Administratie Land- en Tuinbouw, Aministratie Land, VLM, de provinciale diensten Ruimtelijke Ordening en Landbouw, de kabinetten van de ministers Ruimtelijke Ordening en Landbouw en de sector zelf. Er werden een aantal prioriteiten vastgelegd voor de verdere werkzaamheden. Eerste prioriteit was glastuinbouwbedrijven op het vlak van ruimtelijke ordening meer zekerheid te geven over de kansen om een nieuw bedrijf op te richten of een bestaand bedrijf uit te breiden. Een aantal objectieve criteria werden opgesomd als beoordelingskader voor de administratie. De Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen werkte aan het uitschrijven van dit afwegingskader voor vergunningverlenende overheden. Ter voorbereiding werden een aantal studieuitstappen en besprekingen georganiseerd worden binnen de administratieve werkgroep. Het **toetsingskader** voor vergunningen glastuinbouw werd op initiatief van Minister Van Mechelen in maart 2004 voorgelegd en goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het beoordelingskader staat ook ter beschikking voor de vergunningverlenende diensten van gemeenten, provincies en voor de sector en is te raadplegen op de website www.ruimtelijkeordering.be.

- **2. Macrozones**

Voor een oplossing op langere termijn en als tweede prioriteit moest binnen de werkgroep overleg gepleegd worden over richtlijnen met het oog op het opmaken van specifieke ruimtelijke uitvoeringsplannen voor de glastuinbouwsector in de eerstvolgende jaren. Een overzicht van de diverse provinciale structuurplannen was een eerste aanzet om de provincies aan te moedigen werk te maken van grote glastuinbouwgebieden en een uniformere aanpak over de provincies heen na te streven. De objectieve zoekmethodiek van de locatiestudies, die in opdracht van de ALT door VLM werd afgewerkt in 2005, heeft kaarten opgeleverd met de meest geschikte gebieden voor glastuinbouw in de verschillende provincies op “macroniveau”. Dit studiemateriaal kan de provincies helpen bij het aanduiden van **macrozones** – dit zijn voldoende grote gebieden waar positiever kan omgegaan worden met glastuinbouwvergunningen dan in de rest van Vlaanderen - of gebieden waar provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen voor glastuinbouw kunnen worden opgemaakt. Er wordt veel verwacht van de provincies want door het verouderend glasareaal is dringend deze aanmoedigende actie nodig om de kritische massa glastuinbouw in Vlaanderen te behouden om de afzet en dus de toekomst van de sector veilig te stellen.

- **3. Glastuinbouwbedrijvenzones**

Als derde prioriteit binnen de werkgroep Vestiging werd afgesproken werk te maken van pilootprojecten **glastuinbouwbedrijvenzones**. Dergelijke glastuinbouwbedrijvenzones kunnen allicht onvoldoende antwoord bieden op de vervangingsnood van het bestaand verouderend glasareaal à rato van 100 ha/jaar maar er werd afgesproken dat pilootprojecten positief zullen ondersteund worden door de sector. Een oriënterend studiebezoek naar Nederlandse glastuinbouwlocaties in september 2003 leverde meer zicht op de thematiek.

In de streek van Sint-Katelijne-Waver werd intussen reeds een eerste zoekoefening afgewerkt. Een tiental gebiedjes werden als best geschikt bevonden. Ook in deze studie werd op een objectieve manier gebruik gemaakt van de criteria uit het toetsingskader dat de administratie Ruimtelijke Ordening heeft uitgewerkt. De resultaten werden eind 2004 overgemaakt door minister Leterme aan Minister Van Mechelen. In januari 2005 heeft minister van ruimtelijke ordening Van Mechelen aan minister-president Leterme laten weten dat hij op zijn beurt een opdracht gegeven heeft dat zijn administratie zo snel mogelijk werk zou maken van de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor glastuinbouw in de regio Sint-Katelijne-Waver.

Begin 2004 gaf de Administratie Land- en Tuinbouw opdracht aan VLM om in de overige 4 concentratiegebieden voor glastuinbouw (Roelare, het Gentse, Beveren-Hamme en Hoogstraten)

eveneens een locatiestudie voor glastuinbouw te maken. In die studies werd een uniforme objectieve zoekmethodiek uitgewerkt die gebaseerd is op het toetsingskader voor vergunningen en o.a. gebruik maakt van GIS-gegevens. Gedurende het verloop van de studie werd telkens getoetst en teruggekoppeld aan werkgroepen waar gemeenten en tuinders in vertegenwoordigd waren. De best geschikte gebieden uit het eerste GIS-matige deel van de studies werden verder ten velde onderzocht en verkend, zodat enkele geschikte gebieden voor de pilootprojecten glastuinbouwbedrijvzones konden worden aangeduid. De resultaten van alle studies zijn intussen ter beschikking en werden overgemaakt aan het kabinet van minister Van Mechelen en aan de administratie Ruimtelijke Ordening afdeling Ruimtelijke Planning.

Voor het behoud van de kritische massa glastuinbouw in Vlaanderen is het van belang dat nu ten spoedigste duidelijkheid komt rond de rechtszekerheid van gebieden voor glastuinbouw. Minister Van Mechelen zal de resultaten van de studies meenemen in de afbakeningsprocessen en verdere stappen ondernemen. De ervaring in Nederland leert wel dat het inrichten van glastuinbouwgebieden de nodige tijd vergt. In tussentijd kan met het geleverde studiemateriaal dat door de ALT aan de provincie en aan AROHM werd geleverd, toch reeds positieve actie ondernomen worden voor de vestiging van glastuinbouw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 67
van 18 augustus 2005
van **ERIK MATTHIJS**

Afdeling Duurzame Landbouw - Adviezen

In het jaarverslag van de administratie Land- en Tuinbouw staat te lezen dat de afdeling Duurzame Landbouw advies verleent bij aanvragen tot bebossing van landbouwgronden, agrarisch natuurbeheer, erkenning van natuurreservaten, voorkooprecht natuur en bij bescherming van landschappen.

1. Hoeveel aanvragen waren er en hoeveel gunstige en ongunstige adviezen werden er uitgebracht, per categorie en per provincie ?
2. Wat zijn de redenen voor negatief advies ?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID**ANTWOORD**

op vraag nr. 67 van 18 augustus 2005

van **ERIK MATTHIJS**

1. In de onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de verschillende adviezen in kwestie. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het advies aan de Administratie Land- en Tuinbouw voor het afsluiten van bepaalde beheersovereenkomsten niet meer wordt gevraagd. Dit gegeven is daarom niet in de lijst opgenomen. Bij de oplijsting van de adviezen moet rekening gehouden worden dat in één advies meerdere individuele perceelsadviezen aanwezig zijn, waarvan sommige positief en andere negatief zijn.

Tabel: adviezen per categorie en per provincie

Provincie		Bebossing van landbouwgronden	Erkenning van natuurreservaten	Voorkooprecht natuur	Klassering landschappen
West- Vlaanderen	POS	0	0	0	0
	NEG	0	4	4	2
Oost- Vlaanderen	POS	2	0	5	0
	NEG	0	0	72	1
Antwerpen	POS	0	0	0	3
	NEG	0	16	5	0
Vlaams- Brabant	POS	2	2	2	1
	NEG	2	5	5	0
Limburg	POS	1	0	6	0
	NEG	0	8	10	1

2. De redenen voor negatief advies zijn:

2.1 Bebossing van landbouwgrondenOnderwerp van advies:

In deze adviestaken gaat het enkel over een louter technisch advies betreffende het al dan niet landbouwer in hoofd- of nevenberoep zijn van de aanvrager van de subsidie voor bebossing van landbouwgronden. Het gaat hier dus niet over een advies over het toelaten van het bebossen van landbouwgrond.

2.2 Erkenning van natuurreservatenOnderwerp van advies:

Gevolgen van een erkenning van een perceel als natuurreservaat op de agrarische activiteit.

De volgende elementen worden onderzocht bij dit advies:

- aantasting/versnippering van de agrarische structuur;
- aantasting van de bedrijfszekerheid van de landbouwbedrijven in de omgeving;
- ligging in agrarisch gebied;
- solitaire ligging waardoor de omgevende landbouwstructuur aangetast wordt.

2.3 Voorkooprecht natuur

Onderwerp van advies:

Gevolgen van een aankoop voor natuurdoeleinden van een gepacht perceel op de bedrijfssituatie van de pachter en op de agrarische activiteit in het algemeen. Bij de ophijsting van de adviezen moet er rekening gehouden worden dat in één advies meerdere individuele perceelsadviezen aanwezig zijn, waarvan sommige positief en andere negatief zijn.

De volgende elementen worden onderzocht bij dit advies:

- landbouwkundige waarde of potentie van het perceel;
- belang van het perceel voor de leefbaarheid van de gebruiker;
- ligging van het perceel ten opzichte van de agrarische structuur;
- slechts beperkt gelegen in groene gewestplanbestemming;
- perceelsgebruik, bijvoorbeeld akkerland;
- jonge leeftijd van de pachter pachter;
- belang van de percelen voor de bedrijfsvoering.

2.4 Klassering landschappen

Onderwerp van advies:

De impact op de landbouw in het gebied dat ter klassering wordt voorgesteld.

De volgende elementen gaven aanleiding tot een negatief advies:

- geen landbouwstudie van het gebied;
- geen concrete beheersdoelstellingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 68
van 18 augustus 2005
van **ERIK MATTHIJS**

Vlaams Landbouwinvesteringsfonds - Vastleggingsmachtigingen

In het jaarverslag 2004 van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) staat letterlijk : “Zowel in 2003 als 2004 is er een lichte daling van het totaal toegekende steunvolume, maar de vastleggingsmachtiging werd telkens volledig opgebruikt. Er bleven telkens een niet verwaarloosbaar aantal afgewerkte dossiers liggen die dan op rekening kwamen van het volgende jaar (te lage vastleggingsmachtiging).”

Volgens Stuk 17-A (2004-2005) – Nr. 1-B was er in 2004 een tekort op de betalingskredieten van het VLIF van om en bij de 8 miljoen euro. Via de begroting (+ 3 miljoen euro) en de begrotingswijziging 2005 (+ 4,8 miljoen euro) werd hieraan tegemoetgekomen. Daarenboven werd de nood aan bijkomende betalingskredieten geuit omwille van de uitbreiding van de categorieën VLIF-begunstigden (geëerd op 4,4 miljoen euro). Dit bedrag werd niet opgenomen in de begroting.

Voor 2005 gebeurde er een indexering van de machtiging. Enkel het deel van de Vlaamse cofinanciering wordt vastgelegd. De vermeerdering die hierdoor ontstaat, is ongeveer 12,8 miljoen euro, die kan worden aangewend voor de vastlegging van steun aan de nieuwe VLIF-begunstigden. Volgens de ramingen bij de begrotingswijziging zou er echter 10 miljoen euro meer nodig zijn voor de traditionele VLIF-begunstigden omdat eind 2004 verschillende VLIF-aanvragen afgehandeld waren, maar de steun hiervoor niet kon worden vastgelegd bij gebrek aan machtiging.

1. Hoeveel dossiers werden eind 2004 doorgeschoven naar 2005 en welk bedrag vertegenwoordigen ze ?
2. Krijgen de traditionele VLIF-begunstigden voorrang of worden de nieuwe begunstigden op dezelfde voet behandeld ?
3. Hoe staat het met de nieuwe begunstigden ? Hoeveel dossiers dienden zij in de eerste helft van het jaar in en welk bedrag vertegenwoordigen ze ?
4. Bestaat de kans dat er dit jaar opnieuw dossiers worden doorgeschoven naar 2006 ? Is er met andere woorden ondanks de inhaalbeweging van dit jaar een structureel tekort op de vastleggingsmachtigingen en betalingskredieten ?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 18 augustus 2005
van **ERIK MATTHIJS**

In het antwoord op de parlementaire vraag nr. 24 van 23 december 2004 over dezelfde materie werd de algemene context geschetst, zodat nu onmiddellijk punctueel kan worden geantwoord op de verschillende punten van deze vraag naar aanleiding van het verschijnen van het VLIF-activiteitenverslag 2004.

1. Na volledige uitputting van de vastleggingsmachtiging 2004 bleven er nog 177 dossiers over die waren afgehandeld (met ondertekende goedkeuring) maar voor de budgettaire vastlegging moesten worden doorgeschoven naar 2005. Deze dossiers vertegenwoordigden een totaal steunvolume van 6.975.233 euro (5.108.458 euro rentesubsidie en 1.866.775 euro kapitaalpremies). Hiervan waren er wel 2 dossiers van dezelfde afzetcoöperatie die samen al 1.980.000 euro rentesubsidies uitmaakten. Aangezien vanaf 2005 enkel de Vlaamse cofinanciering van deze steun budgettair wordt vastgelegd, werd de vastleggingsmachtiging 2005 hierdoor voor 5.578.600 euro bezwaard.
2. Vanaf begroting 2005 wordt enkel de Vlaamse cofinanciering van de toegekende VLIF-steun budgettair vastgelegd. Hierdoor komt het equivalent van de Europese cofinanciering beschikbaar voor de Vlaamse cofinanciering van steun voor de agrovoedingssector en de omkadering van land- en tuinbouw (zoals proefcentra). De vastleggingsmachtiging voor de land- en tuinbouwers blijft met andere woorden op zijn minst gelijk. De VLIF-begroting 2005 werd indicatief opgesplitst naar de 3 groepen begunstigden, nl. land- en tuinbouwers en hun coöperaties (de traditionele VLIF-begunstigden), agrovoeding en omkadering. Vermits er voor agrovoeding dit jaar wellicht 2,5 miljoen euro minder zal nodig zijn dan in de begroting was voorzien, kan dit bedrag aangewend worden voor het inwilligen van méér aanvragen van land- en tuinbouwers.
3. Voor de Vlaamse steun aan de agro-voedingssector en aan de omkadering van land- en tuinbouw zijn nieuwe organieke regelgevingen in voorbereiding. Het is de bedoeling om in tegenstelling tot de steun aan de land- en tuinbouwers te werken met gesloten enveloppes. Op die manier kunnen de middelen van de land- en tuinbouwers niet in het gedrang komen. Voor de agro-voedingssector is de indieningsronde 2005 achter de rug. De noodzakelijke VLIF-steun bedraagt 3.484.471 euro (terwijl 6.000.000 euro indicatief was ingeschreven op de begroting). Voor de omkadering werd er 1 dossier ingediend door een proefcentrum voor een herlokalisatie met een investeringsvolume van 9.903.279 euro. Naast de cofinanciering door de provincie Antwerpen, verleende het VLIF hiervoor een Vlaamse cofinanciering van 3.903.279 euro. Naast de vastlegging van 234.361 euro als lasten van het verleden aangezien de investeringen door de proefcentra vanaf 2005 via het VLIF worden gesubsidieerd, is dit de enige toegekende steun in 2005.
4. Op basis van de toestand op 31 augustus schat de administratie nu dat er met de machtiging 2005 ongeveer 3200 VLIF-aanvragen zullen kunnen ingewilligd worden (inclusief deze die van 2004 werden overgedragen) tegenover een 3400-tal in 2004. Er wordt vastgesteld dat het

aantal dossiers niet daalt de laatste jaren en dat daarbij ook de globale financiële impact van de dossiers vergroot. Een beperkte doorsluizing naar 2006 is dan ook niet uit te sluiten.

Inzake de betalingskredieten ten gunste van de land- en tuinbouwers werden in 2005 de tekorten van de voorbije jaren geregulariseerd met een bijkomende dotatie 2004 en een verhoging van de dotatie 2005. Door de noodzakelijke betalingen voor de nieuwe VLIF-begunstigden kunnen we verwachten dat de dotatie 2005 van 46,820 miljoen euro niet geheel zal volstaan om alle uitbetalingen 2005 tijdig te kunnen uitvoeren, weliswaar voor een relatief beperkt bedrag. Voor de VLIF-dotatie 2006 werd in de begrotingsvoorstellen 52,575 miljoen euro ingeschreven zodat een beperkte doorschuiving naar begin 2006 niet echt een probleem is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 73
van 7 september 2005
van **STEFAAN SINTOBIN**

Jeugdkampen in Wallonië - Bezoek minister-president

De Vlaamse jeugdverenigingen hebben het niet altijd onder de markt als ze tijdens de zomer in Wallonië op kamp gaan. De regels – waar mogen de tenten staan, waar mag gesjord worden, in welk bos mag wat – verschillen van dorp tot dorp en ze zijn niet altijd even duidelijk.

De minister-president liet bij een plaatsbezoek blijken dat jeugdverenigingen makkelijker op kamp moeten kunnen in Wallonië. Hij sprak er onder andere met zijn Waalse collega van Landbouw en Toerisme, die beterschap voor de jeugdverenigingen beloofde.

Wat is de stand van zaken in verband met deze problematiek? Heeft de minister-president hierover nog contact met de heer Lutgen? Mogen de Vlaamse jeugdverenigingen binnenkort inderdaad op beterschap rekenen?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 7 september 2005

van **STEFAAN SINTOBIN**

Deze zomer heb ik inderdaad een bezoek gebracht aan een jeugdkamp in Erpion samen met mijn collega Benoit Lutgen. Tijdens dat bezoek kwamen de verschillende moeilijkheden aan de orde die de Vlaamse jeugdbewegingen bij het zoeken naar een geschikte kampplaats in Wallonië ondervinden.

Minister Lutgen heeft toen reeds zijn brochure, gericht aan het Nederlandstalig doelpubliek, voorgesteld. Deze brochure geeft een overzicht van de verschillende regels waaraan het kampbezoek in Wallonië onderhevig is en dit zowel wat de regelgeving inzake milieubehoud als natuurbeheer en -veiligheid betreft. Ook staat opgelijst bij welke diensten onze jeugdbewegingen voor verdere informatie terecht kunnen.

Bijkomend werd, in het verlengde van de aangekaarte problematiek tijdens ons bezoek, door minister Lutgen het initiatief genomen om een bevraging binnen de jeugdbewegingen te organiseren met het oog op een zo volledig mogelijke inventarisatie van knelpunten en hindernissen voor een goede kampwerking in Wallonië.

Het is de eerste maal dat een dergelijke dialoog in verband met de jeugdkampen op initiatief van de Waalse regering tot stand is gekomen en dit verdient dan ook onze volledige steun.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 74

van 7 september 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Unitaire landbouwverenigingen - Subsidiëring

Een aantal landbouworganisaties of verenigingen die landbouwactiviteiten tot voorwerp hebben, zijn nog altijd op een Belgische leest geschoeid.

Zo is er een “Nationaal Verbond van Geiten- en Melkschapenfokkers”, de VZW “Belgisch Fjordenpaardenstamboek”, de Vereniging ten behoeve van “het Belgische trekpaard” en mogelijk nog wat andere.

Kan de minister medelen of dergelijke organisaties subsidies kunnen krijgen van de Vlaamse overheid, dan wel of voorafgaandelijk moet worden aangetoond dat ze op regionale basis georganiseerd zijn teneinde subsidies te kunnen ontvangen?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 7 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Om in het kader van de fokkerij door Vlaanderen gesubsidieerd te kunnen worden, moet de vereniging in kwestie vooraf erkend zijn. Die erkenning wordt via een MB gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Dergelijke erkenningen gebeuren in het kader van Europese regelgeving zodat de erkenning een Europese draagwijdte krijgt. Dit impliceert dat een fokkersvereniging, erkend in Vlaanderen, ook actief kan zijn in alle andere landen van de EU.

De Vlaamse minister, belast met het landbouwbeleid en de zeevisserij, erkent alleen verenigingen die voldoen aan de voorwaarden opgenomen in koninklijke besluiten en besluiten van de Vlaamse Regering. Eén van de voorwaarden is dat de zetel van de vereniging gelegen moet zijn in Vlaanderen. De erkende fokkersverenigingen kunnen wel ook actief zijn in het Brussel Hoofdstedelijk Gewest en in het Waalse Gewest.

In de praktijk blijkt dat de meeste verenigingen zich qua structuur op één of andere manier aangepast hebben aan de situatie en bijbehorende regelgeving ontstaan na de regionalisatie.

Het Nationaal Verbond van Geiten- en Melkschapefokkers is niet meer erkend en ontvangt geen subsidies. Alle fokkerijactiviteiten in de sector schapen en geiten, met uitzondering van de fokkerij in 8 zeldzame schapenrassen, zijn inmiddels gegroepeerd binnen de erkende vzw Kleine Herkauwers Vlaanderen.

Met betrekking tot de trekpaarden is in Vlaanderen de vzw Vlaamse Fokkers van het Belgisch Trekpaard erkend. De vereniging Het Belgisch Trekpaard heeft haar zetel in Brussel en kan derhalve niet erkend worden door de Vlaamse minister, en genieten geen betoelaging.

Met betrekking tot de Fjorden is in Vlaanderen de vzw Belgian New Forest Pony Stamboek, met zetel te Zolder, erkend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 75
van 7 september 2005
van **JOHAN SAUWENS**

Vademecum Vlaamse Regering - Beschikbaarheid via internet

Begin 2005 werd gestopt met de verspreiding op papier van de Vlaamse Codex. Deze is nog alleen beschikbaar via internet. Het Vademecum van de Vlaamse Regering wordt nog steeds op papier verspreid en is niet beschikbaar via internet.

Wanneer wordt gestopt met de verspreiding op papier van het Vademecum van de Vlaamse Regering en wordt de beschikbaarheid op het internet verzekerd?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 7 september 2005
van **JOHAN SAUWENS**

Het Vademecum van de Vlaamse Regering bevat een verzameling basisdocumentatie die rechtstreeks verband houdt met de werking van de Vlaamse Regering en de weerslag hiervan op de administratie. Het is bestemd voor personeelsleden van niveau A van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de stafleden van de kabinetten van de Vlaamse ministers en de hoofden van instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest. Deze doelgroepen krijgen de papieren versie van het Vademecum van de Vlaamse Regering.

Het Vademecum is tevens raadpleegbaar op het intranet van de Vlaamse Gemeenschap (Koepelsite - rubriek Regelgeving), niet op het internet.

Er wordt momenteel gewerkt aan een technologische update van het Vademecum wat de gebruiksvriendelijkheid van de intranetversie moet ten goede komen. Voorlopig blijft de papieren versie bestaan. In 2006 is bij de abonnees wel een rondvraag gepland om te kijken in welke oplage de papieren versie behouden wordt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 76
van 14 september 2005
van **RUDI DAEMS**

Begunstigden Europese landbouwsubsidies - Publicatie

Groot-Brittannië was al eerder overgegaan tot de publicatie van zeer gedetailleerde gegevens over de ontvangers van Europese landbouwsubsidies, en naar verluidt zal ook Nederland dat in de zeer nabije toekomst doen op basis van de Nederlandse Wet Openbaarheid van Bestuur (NRC, 16 augustus 2005).

Het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur omschrijft een bestuursdocument als “de drager, in welke vorm ook, van informatie waarover een instantie beschikt”.

1. Heeft de Vlaamse Regering de publicatie van de begunstigden van Europese landbouwsubsidies aan niet-natuurlijke personen reeds onderzocht in het licht van bovenvermeld decreet?

Onderkent de regering het nut van de publicatie van deze subsidiegegevens voor politici, landbouworganisaties, NGO 's en andere maatschappelijke actoren, teneinde deze in de mogelijkheid te stellen het subsidiebeleid grondiger te evalueren?

2. Welke beslissing heeft de regering terzake genomen?

Ingeval zij deze gegevens niet wenst te publiceren, waarop baseert zij zich dan, en wat zijn dan de argumenten om te stellen dat de beslissing van Groot-Brittannië en Nederland de verkeerde is?

Ingeval zij deze gegevens op haar beurt gaat publiceren:

- a) binnen welke termijn zal dit dan gebeuren;
- b) in welke mate wordt er in detail getreden (wordt er bv. net zoals in Nederland een ondergrens gehanteerd m.b.t. de subsidiehoogte, zodat enkel gegevens worden vrijgegeven van de grootste begunstigden en niet van kleinschalige familiale landbouwondernemingen);
- c) wat is er beslist m.b.t. het cijfermateriaal uit het (recente) verleden? Wordt dat eveneens ter beschikking gesteld, om het onderkennen van evolutie in de gegevens mogelijk te maken?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 14 september 2005
van **RUDI DAEMS**

Ik heb mijn administratie inderdaad de opdracht gegeven om na te kijken of de publicatie van deze gegevens in het kader van het decreet van 26 maart 2004 opportuun is. Uit dit eerste onderzoek blijkt dat dergelijke publicatie in het kader van het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur inderdaad zou kunnen toegelaten worden. Daarnaast blijkt echter uit bijkomend onderzoek dat publicatie van dergelijke gegevens op grond van de “Wet ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer” dan weer verboden is. Dergelijk cijfermateriaal bevat immers persoon- en commerciële gegevens, waardoor de openbaarmaking slechts kan gebeuren voorzover de betrokken personen of bedrijven met de openbaarmaking zouden instemmen. Als laatste wil ik u meegeven dat het dossier op dit moment wordt onderzocht door de beroepsinstantie “Openbaarheid van bestuur” en dat ik hun definitief oordeel afwacht alvorens ik mijn beslissing zal nemen. U zal dus nog even moeten wachten voor het antwoord op uw tweede vraag.

Wat het nut van dergelijke publicatie betreft, daarvan ben ik zeker overtuigd.

Ik heb mijn bezorgdheid geuit over de manier waarop de laatste weken/maanden in de pers over het thema van de Europese landbouwsubsidies werd gecommuniceerd. Vrijgegeven informatie over bepaalde extreem hoge subsidiebedragen aan bijvoorbeeld koninklijke families in het buitenland wordt aangewend om het ganse Europees landbouwsubsidiebeleid als grotesk en inefficiënt naar voren te schuiven en te pleiten voor volledige afschaffing ervan. Ik ben dan ook voorstander van correcte, transparante berichtgeving welke kan leiden tot een beter begrip en dergelijke miscommunicaties uit de wereld zou moeten werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 77
van 14 september 2005
van **JOS STASSEN**

Wereldjongerendagen - Bezoek minister-president

De minister-president bezocht vorige maand de Wereldjongerendagen (WJD) in Keulen. Bedoeling vooral was de Vlaamse jongeren een hart onder de riem te steken.

Enkele citaten van de minister-president daarbij:

“Ik wil met mijn bezoek, hoe bescheiden ook, mijn waardering uitdrukken voor wat ze doen. Het is belangrijk dat jongeren in een postmoderne samenleving bezig zijn met waarden en zingeving, ook al kun je soms kritische kanttekeningen plaatsen bij het event”.

“Ik hoop dat de jongeren die warmte, dat engagement ook terugvinden als ze in hun eigen parochie terugkomen. Nu overheerst toch vaak de kilte, de eenzaamheid, die treffend is voor onze Vlaamse samenleving”.

1. Op welke manier wil de Vlaamse Regering ruimte geven aan jongeren die zich engageren? Wat werd concreet bedoeld met die uitspraak?
2. Wat is het antwoord van de minister-president op de opmerking dat zulk bezoek grote vragen oproept bij vrijzinnigen en bij gelovigen van andere religies?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 77 van 14 september 2005
van **JOS STASSEN**

1. “Wij moeten meer en beter kansen geven aan alle talenten”, staat in de septemberverklaring. Als we toekomst willen maken, dan moeten we jongeren (30 procent van de bevolking) ook kansen geven om hun talent van engagement te beleven. Dat doen ze allereerst in het brede veld van het verenigings- en bewegingsleven van jongeren: de jeugdbewegingen en de andere jongereninitiatieven en jeugddiensten. Daar horen ook de levensbeschouwelijke initiatieven bij. “Het verenigingsleven is de mentale slagader van de samenleving”, staat in de septemberverklaring. We moeten dus verheugd zijn als jonge mensen niet in cynisme vervallen, maar zich groeperen rond een ideaal dat de samenleving zin en verbondenheid wil geven. Daarom is de versterking van het verenigingsleven van jongeren een versterking van het sociaal-culturele weefsel en dus van (de toekomst van de) samenleving. Samen met de gemeentebesturen wil de Vlaamse regering het lokaal cultuurbeleid nog meer slagkracht geven. De Vlaamse Regering beschikt in 2006 ook over haar tweede Vlaams jeugdbeleidsplan. Dit is gebaseerd op vertrouwen in de handelingsbekwaamheid van jonge mensen, respect voor hun rechten én hun verantwoordelijkheid. In de Beleidsnota Jeugd van collega Anciaux staat: “Het jeugdbeleid wil expliciet bijdragen tot gemeenschapsvorming, benadrukt de noodzaak van sociaal engagement en streeft naar een kritische maar positieve hechting in de gemeenschap.” Jongeren die vanuit een levensbeschouwing zich maatschappelijk engageren, hebben vanuit hun zingevend kader sowieso “een kritische maar positieve hechting in de gemeenschap”. Die kritische functie die van levensbeschouwingen uitgaat, is noodzakelijk voor de zelfbevraging van de samenleving.
2. Levensbeschouwing is een privé-aangelegenheid maar wel één met een grote maatschappelijke betekenis. De Wereldjongerendagen waren, met een miljoen deelnemers en meer dan duizend Vlaamse jongeren, een uitzonderlijk grote gebeurtenis. Van grote vragen vanuit andere levensbeschouwelijke kringen terzake is mij niets ter ore gekomen. Het zou mij bovendien verwonderen, aangezien ieder die met levensbeschouwing bezig is, blij mag zijn dat vanuit de overheid waardering wordt opgebracht voor mensen die vanuit zingeving aan de samenleving willen werken. Levensbeschouwelijke neutraliteit betekent niet het ontkennen van de maatschappelijke betekenis van de verschillende levensbeschouwingen maar integendeel het erkennen en waarderen daarvan. In dat licht moet ook mijn bezoek aan de wereldjongerendagen worden gezien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 78
van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag aan de minister van Financiën naar het aandelenbezit door de Vlaamse overheid (vraag nr. 148 van 27 mei 2005) blijkt dat er geen centraal overzicht is van alle aandelen die rechtstreeks of onrechtstreeks in het bezit zijn van de Vlaamse overheid *sensu lato*, met name Vlaamse Gemeenschap, Vlaams Gewest, Vlaamse openbare instellingen (VOI) en investeringsmaatschappijen, enzovoort.

De minister van Financiën gaf wel het overzicht van de participaties van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zoals die geregistreerd zijn in het boekhoudsysteem van de Vlaamse Gemeenschap, en van de diensten, instellingen en rechtspersonen die onder zijn bevoegdheid vallen.

Voor het weergeven van een overzicht van de mogelijke participaties aangehouden door de andere Vlaamse instellingen verwees de minister van Financiën mij naar elke betrokken toezichthoudende minister.

1. In welke vennootschappen, van welke aard dan ook, hetzij “gewone” privaatrechtelijke hetzij “bijzondere” publiekrechtelijke, bezitten de diensten, rechtspersonen of instellingen onder de bevoegdheid van de minister op dit ogenblik aandelen?

Graag een volledig overzicht, met vermelding van het percentage van de aandelen van de vennootschap in kwestie en de geraamde waarde op dit ogenblik.

2. Via welke maatschappijen, diensten met afzonderlijk beheer (DAB), VOI's, fondsen of welke instellingen dan ook worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd?

Worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd op een wijze die een maximale opbrengst en maximaal maatschappelijk nut garandeert?

3. Op welke wijze oefent de minister controle uit op de wijze waarop deze aandelen beheerd worden?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd reeds eerder gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 148 van 18 mei 2005) en beantwoord. De huidige vraag werd gesteld aan alle andere ministers ((Leterme vraag nr. 78, Moerman nr. 86, Vandenbroucke nr. 268, Vervotte nr. 210, Anciaux nr. 87, Bourgeois nr. 185, Peeters nr. 748, Keulen nr. 252, Van Brempt nr. 217).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 78 van 20 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 79
van 23 september 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Nationale Plantentuin Meise - Overdracht

Vooreerst verwijst ik naar alle parlementaire vragen die hierover in het verleden gesteld zijn, laatst nog mijn vraag om uitleg van 19 april 2005.

Op 19 april jongstleden meldde de minister-president dat hij aan een oplossing voor dit probleem aan het werken was. Hij gaf in zijn antwoord omstandig toelichting over de concrete stand van zaken op dat moment. Van een echte “doorbraak” was evenwel nog geen sprake. Daags nadien verschenen er krantenkoppen onder de welluidende titel “Vlaamse regering wil oplossing voor plantentuin van Meise voor de zomervakantie” (De Standaard, 20/04/2005).

Ik ben mij ten zeerste bewust van de moeilijkheden in dit dossier, voortvloeiende uit de onzalige Lambermontakkoorden. Ik steun de ambitie van de minister-president om dit dossier alsnog een positieve wending te doen krijgen. Ik ben dan ook benieuwd naar de stand van zaken.

1. Wat is de stand van zaken in verband met de overdracht van de Nationale Plantentuin van Meise ?
2. Wat zijn de op heden nog resterende discussiepunten ?
3. Tegen wanneer zal (hoopt) de Vlaamse Regering een ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord indienen (in te dienen) in het Vlaams Parlement ?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 23 september 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

1. De Vlaamse Regering heeft in Ministerraad van 23 september 2005 de krachtlijnen bevestigd van een akkoord met de Franse Gemeenschap over de krachtlijnen voor de uitvoering van artikel 92bis, §4 quinquies van de Bijzondere Wet Hervorming Instellingen.

Ook de Regering van de Franstalige Gemeenschap heeft haar akkoord verklaard met deze krachtlijnen op 30 september 2005.

Deze krachtlijnen worden momenteel, rekening houdend met de technisch-juridische aspecten ervan, omgezet in een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de beide Gemeenschappen.

Ondertussen worden de noodzakelijke technische voorbereidingen getroffen voor de verdere uitvoering van het akkoord in relatie met de federale overheid, en worden de budgettaire consequenties nader onderzocht.

2. De krachtlijnen van het akkoord voorzien concrete modaliteiten voor zowel het personeelsbeheer, het ter beschikking stellen van wetenschappelijke onderzoekers, de toegang tot de collectie en de historische toelichting in de memorie van toelichting.
3. De Vlaamse Regering zal, eenmaal het ontwerp van samenwerkingsakkoord is opgesteld, en mits afstemming met de federale overheid, een ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord neerleggen in het Vlaams Parlement.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 1
van 28 september 2005
van **TINNE ROMBOUTS**

Vogelgriepvirus - Vlaamse complementaire maatregelen

In de actualiteitenberichten van de afgelopen maanden konden we duidelijk de opmars van de vogelgriep vanuit Zuidoost-Azië volgen. Momenteel is de ziekte reeds opgerukt tot in Rusland en Kazachstan. Binnen Europa wordt er vooral gevreesd voor een risico op insleep van vogelgriep door trekvogels. De Europese Commissie heeft de lidstaten aanbevolen om extra waakzaam te zijn en de bestaande controlemaatregelen te versterken. Zo werd er al een importverbod op siervogels en veren uit de risicogebieden opgelegd en wordt er door de inspectiediensten extra aandacht besteed aan mogelijke illegale import van vogelpestgevoelige dieren en producten.

Er is dus overduidelijk een vrees voor besmetting vanuit Europa. Dit blijkt eveneens uit de extra maatregelen die genomen worden door individuele lidstaten. In Nederland heeft men het zekere voor het onzekere genomen en is men overgegaan tot het ophokken van commercieel gehouden pluimvee. Hoewel zij deze week hierop teruggekomen zijn omdat de biologische pluimveehouders anders te veel inkomsten dreigde te mislopen. Ook Duitsland heeft in enkele regio's van de Duitse deelstaat Noordrijn-Westfalen een ophokplicht ingevoerd. De Franse pluimveehouders kregen dan weer het verbod opgelegd om hun kippen buiten te voederen. Ook in België komt er geen algemene ophokplicht. Wel is er beslist om de komende weken alle pluimveebedrijven door te lichten om na te gaan of er risico is op besmetting. Dit zal gebeuren aan de hand van een uniforme checklist. Op basis hiervan kunnen er bijkomende specifieke maatregelen opgelegd worden voor de verschillende bedrijven afzonderlijk.

Wat de volksgezondheid betreft, zijn er momenteel ook reeds maatregelen genomen in België door middel van ondersteuning van vaccinaties voor een ruimere risicogroep.

Vanzelfsprekend is een groot deel van deze problematiek een federale bevoegdheid, maar ik had toch graag hierover enkel vragen aan de minister-president gesteld.

1. Heeft de minister-president de mogelijkheid onderzocht om bijkomende preventieve maatregelen te nemen op Vlaams niveau om onze Vlaamse commerciële pluimveesector zoveel mogelijk te beschermen tegen de verspreiding van deze gevaarlijke variant van het vogelgriepvirus? Zo ja, welke mogelijkheden zijn er?
2. Wordt er voldoende aandacht besteed aan de verschillende gevaarlijke kanalen waarlangs verspreiding van het vogelgriepvirus kan plaatsvinden? Hierbij denk ik vooral aan de exportroutes vanuit de risicogebieden.

Op welke manier kan hier vanuit Vlaams niveau een bijdrage worden geleverd of kan er federaal worden aangedrongen om hieraan extra aandacht te besteden?

3. Aan welke kanalen waarlangs een eventuele besmetting zou kunnen overkomen, wordt er momenteel reeds extra aandacht besteed? Daar deze variant van het virus ook een bedreiging vormt voor de mens, lijkt het mij ook aangewezen om de mensenstroom vanuit deze gebieden mee op te volgen.

Ziet de minister-president een mogelijkheid om vanuit Vlaanderen extra aandacht te vragen voor dit besmettingskanaal?

4. Onze buurlanden Duitsland en Nederland laten blijken dat zij zoveel mogelijk preventieve maatregelen aan het zoeken zijn.

Zijn er ook op Vlaams niveau contacten met de buurlanden voor een grensoverschrijdend plan, waardoor de kans op besmetting verkleint en misschien de acceptatie en haalbaarheid van de maatregelen voor burger en landbouwer vergroot?

Worden er ook preventieve maatregelen uitgewerkt in Frankrijk?

5. Zijn er op Vlaams niveau maatregelen gepland voor wanneer het virus in Vlaanderen zou worden vastgesteld?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 28 september 2005
van **TINNE ROMBOOTS**

Het feit dat deze bevoegdheden federale materie zijn doet niets af aan mijn bezorgdheid om deze besmetting in te dijken en/of te vernietigen. Bij de contacten met federale collega's wordt niets onverlet gelaten om deze problematiek aan te kaarten.

Vermits deze besmetting een mondiale dimensie heeft (afkomstig van Azië), worden de passende maatregelen op dit niveau uitgewerkt en genomen.

De Vlaamse Landbouwadministratie volgt deze zaak nauwlettend op en is steeds klaar om op eenvoudig verzoek van de Europese en/of federale overheid mee de passende maatregelen uit te voeren of bijkomende preventiemaatregelen te ondersteunen. In het kader van de controles die door Vlaamse ambtenaren op pluimveebedrijven moeten worden uitgevoerd, is alvast opgeroepen tot een verhoogde waakzaamheid.

Vlaanderen zal geen complementaire maatregelen nemen, maar zal haar acties afstemmen op de instructies gegeven door de aangestelde coördinator van het Federale Voedselagentschap welke alle acties met de Gewesten en de Gemeenschappen zal bespreken en uitvoeren.

Op de vragen van de Vlaamse Volksvertegenwoordiger kan ik het volgende antwoorden.

1. Alle acties en maatregelen aangaande de bescherming van de volksgezondheid behoren tot het bevoegdheidsdomein van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu en het Federale Voedselagentschap (FAVV).

Volgens het bij een nieuwe vogelpestepidemie te volgen draaiboek zullen de gewesten in het geval zich een incident voordoet, onmiddellijk op de hoogte worden gesteld van verdenkingen, maatregelen en opheffingen van de maatregelen.

De voornaamste bekommernis van de Vlaamse overheid is de besmetting van de pluimveestapel te vermijden. Alle maatregelen in die zin worden door de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu en het Federale Voedselagentschap (FAVV) getroffen. De voorzorgsmaatregelen en de waakzaamheid worden ook in Vlaanderen versterkt op alle plaatsen die een risico kunnen inhouden.

De pluimveebedrijven kunnen nu reeds op vrijwillige basis binnen hun bedrijven een ophok regime invoeren.

Tot op heden is er nog geen verzamelverbod van pluimvee uitgevaardigd, maar zal noodzakelijk zijn indien de ziekte dichterbij Vlaanderen komt.

Indien de vogelgriepedemie meer naar onze gebieden opschuift, worden de beschermende maatregelen geleidelijk versterkt.

Vlaanderen sluit zich aan bij de op Europees niveau genomen beslissing om niet preventief te vaccineren tegen aviaire influenza. Hier zijn verschillende redenen voor: de economie profiteert van betere exportmogelijkheden vanwege de hogere gezondheidsstatus bij niet vaccinatie, door de verschillende virusstammen die aviaire influenza veroorzaken is het niet doenbaar om tegen al deze virussen te vaccineren, de bestaande vaccins geven geen volledige bescherming, en tenslotte is vaccinatie zeer arbeidsintensief omdat de dieren individueel geïnjecteerd moeten worden.

2. Er wordt door de betrokken instanties steeds verder gewerkt aan een verfijning van alle preventieve maatregelen die dienen tot het voorkomen van het binnenbrengen van het vogelgriepvirus in onze professionele pluimveehouderij. Het doel is zoveel mogelijk contacten te vermijden tussen de pluimveestapel en zowel potentieel besmette wilde vogels als met personen en materiaal die het virus kunnen overbrengen. Een aantal maatregelen gelden in alle bedrijven terwijl andere maatregelen zich specifiek richten naar bedrijven gelegen in de risicogebieden, hieronder wordt verstaan gebieden binnen een straal van 1 km van rust- en doortrekplaatsen voor migrerende watervogels.
In ons land bevinden zich zo'n 230-tal bedrijven in een risicogebied. Onder deze bedrijven bevindt zich een beperkt aantal bedrijven met vrije uitloop.
De exploitanten kregen van het FAVV een brief die stelt dat naast de voorziene serologische onderzoeken, de bedrijfsdierenarts om de twee maanden de bedrijven gelegen in risicogebieden moet bezoeken, waarbij het accent wordt gelegd op het klinisch onderzoek, evenals op de leiding en de bioveiligheid van de kwekerij.
Verder moeten de bedrijven die in deze gebieden gelegen zijn en beschikken over vrije uitloop het pluimvee binnen de gebouwen houden, tenzij er een ondoordringbare bedekking over de vrije uitloop opgesteld is.
3. De Europese Unie heeft een invoerverbod afgekondigd voor pluimvee uit alle besmette landen. Het gaat om vers vlees van pluimvee, loopvogels, gekweekt en vrij vederwild, vleesbereidingen en vleesproducten van of met vlees van deze diersoorten, rauw voeder voor gezelschapsdieren en niet-verwerkte voedermiddelen met delen van deze soorten, eieren voor menselijke consumptie en niet-behandelde jachttrofeeën van vogels, niet-verwerkte veren en delen van veren, levende vogels met uitzondering van pluimvee, met inbegrip van vogels die hun eigenaar vergezellen.

Vanuit Zuid-Afrika heeft de EU de import verboden van levende struisvogels, struisvogeleieren, struisvogelvlees, producten op basis van struisvogelvlees, andere onbehandelde struisvogelproducten, alsook van andere gezelschapsvogels.
Het H5N1-vogelgriepvirus heeft mensen besmet via de ademhalingswegen, door intensief contact met besmet pluimvee. Dat kan gebeuren omdat bijvoorbeeld de zieke kippen een hoog gehalte aan virussen in de lucht verspreiden of door onvoorzichtige opruiming van zieke en dode dieren. Deze besmetting van kip op mens is zeer zeldzaam.
Enkele gevallen van overdracht van mens op mens deden zich voor bij verplegend personeel die zonder persoonlijke bescherming ernstig zieke personen verzorgden.
4. Vlaanderen is betrokken bij het opstellen van maatregelen in het kader van de vergaderingen van het veterinaire comité van de Europese Unie. De verschillende lidstaten trachten hier een gezamenlijk standpunt in te nemen over de te nemen of uit te voeren preventieve acties. Sommige landen hebben op eigen initiatief de ophokverplichting en samenbrengingsverbod voor pluimvee uitgevaardigd.

De maatregelen welke op 20 oktober 2005 voor de sector in Vlaanderen van kracht zijn, zijn:

De toegang tot alle plaatsen waar pluimvee gehouden wordt, is verboden voor personen, voertuigen en materiaal die in de 4 dagen voordien in risicogebied in contact zijn geweest met pluimvee of eieren of op een plaats zijn geweest waar pluimvee wordt gehouden. • Aan alle in- en uitgangen van pluimveestallen en van het pluimveebedrijf moeten ontsmettingsvoetbaden met een erkend ontsmettingsmiddel geplaatst zijn. • De toegang tot pluimveestallen en broeierijen is verboden voor personen die niet tot het bedrijf behoren; dit verbod geldt niet voor het personeel nodig voor de verzorging van de dieren en de bedrijfsvoering, de bedrijfsdierenarts. De toegelaten personen moeten bedrijfseigen kledij en -schoeisel dragen. Bedrijfsverantwoordelijken zijn verplicht een bezoekersregister bij te houden van alle

personen die de pluimveestallen betreden. Alle pluimveestallen moeten op slot worden gehouden. • Iedere ziekte of abnormale sterfte bij pluimvee moet onmiddellijk door de bedrijfsdierenarts worden onderzocht. Als de bedrijfsdierenarts aviaire influenza niet kan uitsluiten moet hij dit melden aan de inspecteur-dierenarts. • Indien er sprake is van - een afname van de normale voeder- en wateropname van meer dan 20%, - een sterfte van meer dan 3% per week, of - een legdaling van meer dan 20% mag er op een toom van meer dan 200 stuks pluimvee geen therapeutische behandeling worden ingesteld voordat er stalen zijn genomen voor een diagnostisch onderzoek naar aviaire influenza.

De preventieve maatregelen in Frankrijk zijn mij onbekend.

5. Vlaanderen zal beroep doen op het federale draaiboek aviaire influenza welk herschreven werd op basis van de ervaringen opgedaan tijdens de epidemie van 2003.

Vanwege de nieuwe Europese richtlijn voor aviaire influenza, die waarschijnlijk per 1 januari 2007 in voege treedt, zal een herziening van het draaiboek zich opdringen.

Het draaiboek bestaat uit drie delen:

De bestrijding
Operationele procedures
De crisisstructuur van het FAVV

en is ter beschikking op de website van het FAVV.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 4
van 14 oktober 2005
van **JAN PEUMANS**

Expertencommissie overheidscommunicatie - Jaarverslagen

Ingevolge artikel 8 van het decreet houdende controle op de communicatie van de Vlaamse overheid van 19 juli 2002, wordt jaarlijks vóór 30 juni verslag over de werkzaamheden uitgebracht aan het Vlaams Parlement.

Naar ik verneem, werd er tot op heden geen verslag uitgebracht aan het Vlaams Parlement.

1. Welke zijn de oorzaken hiervan?
2. Wanneer mag het Vlaams Parlement dergelijk verslag alsnog verwachten?

Onderneemt de minister stappen om deze verslaggeving vanwege de Expertencommissie te bespoedigen? Zo ja, welke?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 14 oktober 2005

van **JAN PEUMANS**

1.-2. Aangezien de Expertencommissie overheidscommunicatie, zoals bedoeld in het decreet houdende controle op de communicatie van de Vlaamse overheid van 19 juli 2002, een parlementair orgaan is, dient u uw vraag rechtstreeks te stellen aan de heer Frank Thevissen, voorzitter van de Expertencommissie.

FIENTJE MOERMAN,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 86
van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag aan de minister van Financiën naar het aandelenbezit door de Vlaamse overheid (vraag nr. 148 van 27 mei 2005) blijkt dat er geen centraal overzicht is van alle aandelen die rechtstreeks of onrechtstreeks in het bezit zijn van de Vlaamse overheid *sensu lato*, met name Vlaamse Gemeenschap, Vlaams Gewest, Vlaamse openbare instellingen (VOI) en investeringsmaatschappijen, enzovoort.

De minister van Financiën gaf wel het overzicht van de participaties van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zoals die geregistreerd zijn in het boekhoudsysteem van de Vlaamse Gemeenschap, en van de diensten, instellingen en rechtspersonen die onder zijn bevoegdheid vallen.

Voor het weergeven van een overzicht van de mogelijke participaties aangehouden door de andere Vlaamse instellingen verwees de minister van Financiën mij naar elke betrokken toezichthoudende minister.

1. In welke vennootschappen, van welke aard dan ook, hetzij “gewone” privaatrechtelijke hetzij “bijzondere” publiekrechtelijke, bezitten de diensten, rechtspersonen of instellingen onder de bevoegdheid van de minister op dit ogenblik aandelen?

Graag een volledig overzicht, met vermelding van het percentage van de aandelen van de vennootschap in kwestie en de geraamde waarde op dit ogenblik.

2. Via welke maatschappijen, diensten met afzonderlijk beheer (DAB), VOI's, fondsen of welke instellingen dan ook worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd?

Worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd op een wijze die een maximale opbrengst en maximaal maatschappelijk nut garandeert?

3. Op welke wijze oefent de minister controle uit op de wijze waarop deze aandelen beheerd worden?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd reeds eerder gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 148 van 18 mei 2005) en beantwoord. De huidige vraag werd gesteld aan alle andere ministers ((Leterme vraag nr. 78, Moerman nr. 86, Vandenbroucke nr. 268, Vervotte nr. 210, Anciaux nr. 87, Bourgeois nr. 185, Peeters nr. 748, Keulen nr. 252, Van Brempt nr. 217).

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 86 van 20 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Van Mechelen, Vlaams Minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 87
van 23 september 2005
van **JAN ROEGIERS**

Wapenexportvergunningen - Catch-all clause

Uit documenten die door het kabinet van de minister werden opgemaakt naar aanleiding van de voorstelling en de bespreking van het “Halfjaarlijks verslag van de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement over de verstrekte en geweigerde vergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie. Periode van 1 september 2004 tot 31 december 2004” wordt er gewezen op de toepassing van de catch-all clause uit het KB van 2 april 2003, artikel 19 (PPT-presentatie, blz. 5).

De catch-all clause laat toe dat ieder goed dat civiel van aard is – en indien het bestemd is voor militaire acties – onder het toepassingsgebied van de wet valt. Dit geeft de nodige armslag om een verdachte levering onder het toepassingsgebied van deze wet te laten vallen. In voorkomend geval moeten verschillende garanties worden gegeven over de eindbestemming.

Het KB waarnaar de minister verwijst, bestaat evenwel maar uit vijf artikels. Er is wel een bijlage met een lijst van wapens opgenomen, en daar is een punt 2e categorie, Afdeling 1, A, 19. Ik vermoed dat zij het over dit punt 19 heeft: “Andere uitrustingen en ander materieel, bestemd voor het ondersteunen van militaire acties”.

1. Klopt het inderdaad dat het hier over de bijlage met de lijst van wapens gaat, en niet over het KB? Verwijst de minister hiernaar wanneer zij het heeft over de catch-all clause?
2. Kan de minister een overzicht geven van de sinds de tweede helft van 2003 door Vlaanderen opgelegde catch-all beschikkingen, geanonimiseerd – dus zonder namen van de bedrijven te openbaren?
3. Zo neen, is de minister bereid informatie te verstrekken:
 - over de aantallen catch-alls sinds tweede helft van 2003,
 - over welke producten het gaat,
 - naar welke bestemmingslanden wordt geëxporteerd (eveneens sinds tweede helft van 2003?)

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 87 van 23 september 2005

van **JAN ROEGIERS**

1. Als over de catch-all clause gesproken wordt, verwijst men naar de bewoordingen opgenomen in de bijlage van het koninklijk besluit van 8 maart 1993 tot regeling van de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie 2^e categorie, Afdeling 1, A, 19.
2. Bij het overzicht van de uitvoervergunningen, die verleend werden op grond van de catch-all clause, werd enkel rekening gehouden met de definitieve uitvoer en niet met de tijdelijke uitvoer. Ook verlengingen van reeds uitgereikte vergunningen werden niet opgenomen. Om te beoordelen tot welk jaar een vergunning behoort, werd gekozen voor de datum van toekenning van de vergunning.
3. Het hiernavolgende overzicht geeft per jaar het totaal aantal uitvoervergunningen die op basis van de catch-all verleend werden, evenals het aantal per land van bestemming en voor welke producten ze verleend werden.

-

Tweede helft van 2003		
LAND	AANTAL	PRODUCT
Australië	1	Computerbeeldschermen
Denemarken	2	Computerbeeldschermen
Duitsland	15	Computerbeeldschermen al dan niet met toebehoren
Frankrijk	5	Computerbeeldschermen
	1	Grafische generatoren
Griekenland	1	Computerbeeldschermen met toebehoren
Hongarije	1	Computerbeeldschermen
Ierland	1	Luchthavenverlichting
India	2	Computerbeeldschermen
Italië	3	Computerbeeldschermen
Japan	1	Computerbeeldschermen
Noorwegen	1	Computerbeeldschermen met toebehoren
Oman	1	Telecommunicatiesysteem met onderdelen
Oostenrijk	1	Computerbeeldschermen, werkstations en toebehoren
Polen	1	Computerbeeldschermen
Singapore	3	Computerbeeldschermen
Spanje	3	Computerbeeldschermen en elektronische computerassemblages
Tanzania	2	Delen en onderdelen van een telefooncentrale
USA	3	Computerbeeldschermen
	1	Grafische werkstations
Verenigd Koninkrijk	5	Computerbeeldschermen
	1	Regulatoren
Zuid-Afrika	1	Grafische werkstations
Zuid-Korea	2	Computerbeeldschermen
Zweden	4	Computerbeeldschermen
Zwitserland	1	Computerbeeldschermen
Totaal aantal vergunningen voor de tweede helft van 2003: 63		

2004		
LAND	AANTAL	PRODUCT
Australië	1	Grafische generatoren met toebehoren
	1	Computerbeeldschermen
Canada	1	Computerbeeldschermen
Duitsland	23	Computerschermen al dan niet met toebehoren
	1	Consoles, werkstations en toebehoren
Frankrijk	10	Computerschermen al dan niet met toebehoren
	1	Grafische generatoren al dan niet met toebehoren
Ierland	1	Luchthavenverlichting
	1	Reserve onderdelen voor luchthavenverlichting
India	9	Computerbeeldschermen al dan niet met toebehoren
Indonesië	1	Computerbeeldschermen met toebehoren
Italië	8	Computerbeeldschermen al dan niet met toebehoren

Japan	1	Computerbeeldschermen met toebehoren
Noorwegen	2	Computerbeeldschermen met toebehoren
Pakistan	7	Luchthavenverlichting al dan niet met reserveonderdelen
Polen	1	Computerschermen met toebehoren
Singapore	4	Computerschermen met toebehoren
	1	Grafische werkstations met beeldschermen en toebehoren
Spanje	2	Computerbeeldschermen met toebehoren
Tanzanië	1	Pabx's, ups's, faxes, zonnepanelen, otn nodes, delen en onderdelen telefooncentrale
	1	Delen en onderdelen van een telefooncentrale
	1	Transfer van technologie
Tsjechië	1	Computerbeeldschermen met toebehoren
USA	1	Computerschermen voor vliegtuigen met toebehoren
	1	Beeldschermen voor verkeersstromenbeheer
	1	Rugged" computerbeeldscherm met toebehoren
	1	Computerbeeldscherm met toebehoren voor defensie en veiligheid
Verenigd Koninkrijk	12	Computerbeeldschermen al dan niet met toebehoren
	1	Luchthavenverlichtingsmateriaal
	1	Reserveonderdelen voor luchthavenverlichting
Zuid-Afrika	1	Computerbeeldschermen
Zuid-Korea	4	Computerbeeldschermen al dan niet met toebehoren
Zweden	3	Computerbeeldschermen al dan niet met toebehoren
	1	Computerbeeldschermen, grafische werkstations en toebehoren
Zwitserland	4	Computerbeeldschermen met toebehoren
Totaal aantal vergunningen voor 2004: 112		

EERSTE HELFT VAN 2005		
LAND	AANTAL	PRODUCT
Australië	1	computerbeeldschermen, grafische generatoren en toebehoren
Duitsland	12	computerbeeldschermen met toebehoren
Frankrijk	4	computerbeeldschermen met toebehoren
	1	luchtvaartcomputerbeeldschermen met toebehoren
	1	grafische generatoren
Ierland	1	reserveonderdelen voor luchtvaartverlichting
India	9	computerbeeldschermen met toebehoren
Iran	1	telefooncentrale en toebehoren
Italië	3	computerbeeldschermen met toebehoren
Marokko	1	telefoonsysteem
Noorwegen	3	computerbeeldschermen met toebehoren
Oostenrijk	1	computerbeeldschermen met toebehoren
Pakistan	1	luchthavenverlichting
Polen	1	computerbeeldschermen met toebehoren
Singapore	1	computerbeeldschermen met toebehoren
Spanje	3	computerbeeldschermen met toebehoren
	1	grafische kaarten met toebehoren
Tanzania	1	delen en onderdelen van een telefooncentrale, ups, modems, microwaves en zonnepanelen
Tsjechië	1	computerbeeldschermen met toebehoren
USA	1	luchtvaartcomputerbeeldschermen met toebehoren
	1	defensie en veiligheidscomputerbeeldschermen
Verenigd Koninkrijk	12	computerbeeldschermen met toebehoren
	1	onderdelen van een verplaatsbaar grondverlichtingstoestel voor de luchthaven
	1	reserveonderdelen van luchthavenverlichting
Zambia	1	telecommunicatiesysteem
Zuid-Afrika	2	computerbeeldschermen
	1	elektronische assemblages met toebehoren
Zuid-Korea	5	computerbeeldschermen met toebehoren
Zweden	3	computerbeeldschermen met toebehoren
Zwitserland	1	computerbeeldschermen met toebehoren
Totaal aantal vergunningen voor de eerste helft van 2005: 67		

-
-
-

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 1
van 6 oktober 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Exportsteun voor uitrustingsgoederen - Vlaams-federaal

Vlaamse exporteurs kunnen bij de Vlaamse overheid terecht voor financiële ondersteuning bij de verkoop van uitrustingsgoederen aan ontwikkelingslanden. Ook bij het federale Finexpo kunnen de exporterende bedrijven daarvoor terecht.

Kan de minister verduidelijken wat de verschilpunten zijn tussen beide?

Hoe worden eventuele dubbele aanvragen tot tegemoetkoming vermeden?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL**ANTWOORD**

op vraag nr. 1 van 6 oktober 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Zowel FINEXPO als het Vlaams Gewest richten zich met eigen financiële instrumenten tot exporterende bedrijven.

Een voor de hand liggende gelijkenis tussen beide is dat zowel FINEXPO als het Vlaams Gewest zich op een reeks criteria baseren die door de OESO zijn vastgelegd op het vlak van het verlenen van “exportkredieten” en gebonden hulp aan bepaalde categorieën van landen. Een andere gelijkenis is dat zowel de federale als de Vlaamse subsidie-instrumenten tot doel hebben de export van uitrustingsgoederen mede te bevorderen.

De belangrijkste OESO criteria in het kader van de vraag hebben vooral betrekking op welke landen in aanmerking komen voor welk type tegemoetkoming(en) en welke de maximale interventiepercentages door OESO-leden (hetzij 35%, hetzij 50%) zijn bij het leveren van bepaalde types van hulp.

Aldus kom ik tot de verschilpunten tussen de Vlaamse en federale subsidie instrumenten.

FINEXPO intervenueert met haar financiële instrumenten op het vlak van een verlichting van de rentelasten van kredieten die bedoeld zijn voor de export van Belgische uitrustingsgoederen. Deze kredieten kunnen hetzij aangegaan zijn door een Belgische exporteur, hetzij door een buitenlandse koper.

De voornoemde verlichting van de rentelasten van exportkredieten kan betrekking hebben op:

- een stabilisatie van de rentevoeten tot een gegarandeerd laag niveau voor de Belgische exporteur, een zogenaamde rentestabilisatie;
- een herleiding van de interestlasten tot 0% op een exportkrediet voor de buitenlandse koper, een zogenaamde rentebonificatie.

Zowel KMO's als grote ondernemingen kunnen een beroep doen op de instrumenten die door FINEXPO ter beschikking worden gesteld.

De Vlaamse subsidieregeling met betrekking tot het ter beschikking stellen van uitrustingsgoederen intervenueert fundamenteel op een ander niveau dan de instrumenten die door FINEXPO aangeboden worden.

In feite bestaat de subsidie hierin dat de Vlaamse exporteur – dankzij een financiële interventie vanwege het Vlaams Gewest - in staat wordt gesteld een korting aan zijn buitenlandse klant te verlenen op de normale kostprijs van een uitrustingsgoed.

Het Vlaams Gewest betaalt dan in een later stadium het verschil tussen de normale kostprijs en de kostprijs na aftrek van de korting aan de Vlaamse exporteur terug. Anders gezegd: de financiële interventie vanwege het Vlaams Gewest komt overeen met de korting die aan de klant toegestaan

wordt en het Vlaams Gewest verleent op indirecte wijze een gift aan het land dat de goederen ontvangt.

Zoals ik in mijn inleiding aanhaalde, is deze subsidieregeling onderworpen aan een reeks criteria die door de OESO zijn vastgelegd. Deze worden kortweg de "OESO consensus" genoemd (voluit: "*OESO Arrangement on Officially Supported Export Credits*"). De OESO consensus bepaalt welke landen in aanmerking komen voor dit type "gebonden hulp" en beperkt de hoogte van de voornoemde "kortingen" of "giften" tot twee vaste percentages: hetzij 35% voor de "gewone" ontwikkelingslanden, hetzij 50% voor de Minst Ontwikkelde Landen.

De OESO publiceert een regelmatig geactualiseerde lijst van landen die in aanmerking komen voor gebonden hulp.

Een ander fundamenteel verschilpunt met de instrumenten die door FINEXPO aangeboden worden, is het feit dat, onder de Vlaamse subsidieregeling, enkel KMO's in aanmerking komen voor het indienen van een aanvraag tot het bekomen van een gift aan een ontwikkelingsland door het Vlaams Gewest.

2. Wat het tweede gedeelte van uw vraag betreft, mijnheer de Vlaamse volksvertegenwoordiger, kan ik medelen dat er op organisatorisch vlak, geen overlegmechanisme voorzien is tussen de federale entiteit FINEXPO en mijn administratie Economie. De administratie Economie onderzoekt dus niet of een KMO al dan niet tegelijkertijd een beroep doet op een federale tegemoetkoming in de rentelasten (ten behoeve van henzelf of hun buitenlandse klant) op het moment dat deze KMO een dossier indient onder de Vlaamse regeling betreffende de uitrustingsgoederen.

Anderzijds ben ik van mening dat de Vlaamse en de federale subsidieregelingen aangaande uitrustingsgoederen, complementair zijn en dus geen ontoelaatbare "cumul" inhouden of een vorm van dubbele subsidiëring.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 2
van 6 oktober 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Internationaal ondernemen - Juridische ondersteuning

In een recente VOKA-studie onder de titel “Internationaler ondernemen”, wordt ervoor gepleit dat de overheid een meldpunt zou opzetten waar bedrijven terecht kunnen met juridische problemen bij internationaal ondernemen. Dit meldpunt kan de vorm aannemen van een digitale klachtenbank of een ombudsman en kan signalen geven die de overheid ertoe kunnen aanzetten om oplossingen te zoeken.

VOKA suggereert om de meldpuntfunctie onder te brengen bij de juridische dienst van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen.

Bestaat er al een vorm van juridische ondersteuning voor internationaal ondernemen?

Zo ja, op welke wijze?

Zo neen, zijn er terzake initiatieven gepland? Is er hierover overleg met VOKA?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 6 oktober 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Er bestaat op dit ogenblik al een vorm van juridische ondersteuning voor internationaal ondernemen. Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen beschikt over de dienst reglementering Europese en niet-Europese markten, waarvan de dienstverlening omvat:

- het verstrekken van inlichtingen aan bedrijven over de wettelijke en administratieve voorschriften waarmee bedrijven bij hun initiatieven van internationaal ondernemen (IO) geconfronteerd worden;
- informatie en bijstand aan andere overheidsadministraties bij dossiers die de internationale economische activiteiten van bedrijven betreffen;
- bemiddeling in handelsgeschillen tussen Vlaamse ondernemers en hun buitenlandse handelspartners.

Internationale ondernemers in Vlaanderen worden op regelmatige basis middels informatiesessies (seminaries, editoriales, mailings, e.a.) op de hoogte gebracht van het bestaan en de werking van deze dienst.

2. Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen heeft kennis genomen van de suggestie van VOKA om een meldpuntfunctie “juridische problemen bij internationaal ondernemen” onder te brengen bij de juridische dienst van het Agentschap. Er is hierover tot nu toe nog geen overleg met VOKA gepleegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 3
van 14 oktober 2005
van **JAN PEUMANS**

Evenredige arbeidsmarktparticipatie - Voortgangsrapporten

Krachtens artikel 7, § 1, van het decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt van 8 mei 2002, maken de intermediaire organisaties en de Vlaamse diensten een voortgangsrapport over aan de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement.

Naar ik verneem, werd er tot op heden nog geen voortgangsrapport vanwege de intermediaire organisaties ingediend bij het Vlaams Parlement.

1. Welke zijn de oorzaken hiervan?
2. Wanneer mag het Vlaams Parlement deze rapportage alsnog verwachten?
3. Onderneemt de regering stappen om deze rapportage te bespoedigen? Zo ja, welke?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr. 3) en Vandenbroucke (nr. 10).

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 14 oktober 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams Minister van Werk, Onderwijs en Vorming.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 257
van 7 september 2005
van **WERNER MARGINET**

Taalonderricht - OESO-cijfers

Het is reeds langer duidelijk dat Vlaanderen zijn traditionele “voorsprong” inzake talenkennis aan het verliezen is.

Terwijl we in het hoger onderwijs nog steeds zeer goed scoren (2,6 en dus derde na Luxemburg en Finland), is dit wat het algemeen lager middelbaar onderwijs betreft zeer middelmatig en wat het basisonderwijs betreft zelfs ronduit slecht.

Ruim 66 % van de leerlingen krijgt geen tweede taal aangeleerd en dit is dus op Nederland en Ierland na het slechtste resultaat.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om dit te verhelpen?
2. Hoe verklaart de minister overigens deze achteruitgang?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 257 van 7 september

van **WERNER MARGINET**

De vrees dat andere landen van de EU onze talenvoorsprong zouden bijbenen is een thema dat recent vaak de media haalt. Ik ben geneigd te stellen dat onze talenkennis globaal genomen goed is, ook vergeleken met andere landen. Niettemin geloof ik dat dit geen reden tot zelfgenoegzaamheid mag zijn. Ik ga ervan uit dat onze globaliserende en multiculturele maatschappelijke omgeving ons uitdaagt om verdere inspanningen te leveren op het terrein van het talenonderwijs. Ook de Europese instellingen hebben deze uitdaging begrepen en roepen de lidstaten op om burgers op te leiden tot meertaligheid.

Eerst nog dit: de manier waarop de talenkennis gemeten wordt in de OESO-studie waarop u zich baseert, heeft grote beperkingen. De gebruikte indicatoren zeggen iets over het aantal aangeleerde talen in de verschillende landen, niets over hoe goed leerlingen ze kunnen verstaan of gebruiken. Voorts kijkt deze indicator enkel naar de talen die op school worden geleerd. Met de werkelijke talenkennis bij de Vlaamse jongeren vandaag is het toch beter gesteld. Heel wat van onze jongeren spreken thuis immers een andere taal dan het Nederlands waarin ze school lopen. Anderstalige leerlingen zijn de facto twee- of meertalig. Deze grote groep (het gaat hier, afhankelijk van de concrete vraag die wordt gesteld, toch om 15 tot 20% van de leerlingen) komt niet in beeld wanneer men enkel verwijst naar taalvakken op school.

Ik kan alleen toejuichen dat meertaligheid regelmatig onderwerp van maatschappelijk debat vormt. Willen we ervoor zorgen dat onze jongeren kunnen participeren aan de (Europese) mobiliteit in studie en arbeid en kunnen deelnemen aan wetenschappelijke en sociaal-culturele ontwikkelingen in de wereld, dan speelt meertaligheid hierbij een cruciale rol.

Dat houdt in dat we ons ook moeten buigen over het huidige talenbeleid: waarom maakten we bepaalde keuzes, waar gaat straks onze aandacht naartoe, wat is de interne logica achter ons beleid? Hoe verbeteren we het talenonderwijs en hoe creëren we een meer taalvriendelijke, minder monolinguale omgeving? Ik wil goed onderwijs voor de sterken én sterk onderwijs voor de zwakken.

1. Genomen initiatieven

De resolutie van de Raad van Europa van 14 februari 2002 betreffende het bevorderen van talendiversiteit en het leren van talen in het kader van de uitvoering van de doelstellingen van het Europees Jaar van de Talen 2001, hamert op het veralgemenen van het aanleren van twee vreemde talen vanaf zeer jonge leeftijd. Ze kwam er op aandringen van het Belgische voorzitterschap.

Via het decreet Basisonderwijs van 7 mei 2004 kreeg deze resolutie haar vertaling naar de Vlaamse context. Het leergebied Frans werd immers verplicht in de Vlaamse Gemeenschap in het vijfde en zesde leerjaar van het gewoon lager onderwijs en in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanaf het derde leerjaar. Voortaan moeten de eindtermen Frans bereikt zijn op het einde van het basisonderwijs. Daarnaast is er decretaal ruimte gecreëerd voor een facultatief aanbod van taalinitiatie, in eerste instantie Frans en eventueel een derde taal, en voor taalsensibilisering vanaf de kleuterklas. Daarmee leren we leerlingen open te staan voor taal en willen we hen zin doen krijgen om andere talen te leren.

We kunnen dus stellen dat we als onderwijsverantwoordelijke met dit decreet het vreemdetalenonderwijs een echte plaats hebben gegeven in het basisonderwijs. Het komt er voor het terrein nu op aan dat kader kwaliteitsvol in te vullen. Ik wil nog dit schooljaar de opleidingsinstituten en pedagogische begeleidingsdiensten uitnodigen om te horen over hun initiatieven, voorstellen en geboekte resultaten.

Wanneer we de OESO-studie vandaag opnieuw zouden uitvoeren, zou dit al een heel ander plaatje opleveren voor het basisonderwijs dan wat blijkt uit de cijfers uit 2001-2002 waarop uw vraag gebaseerd is.

Vanaf het schooljaar 2006-2007 zullen in het middelbaar onderwijs leerlingen instromen die twee jaar verplicht Frans hebben gevolgd en de eindtermen hebben bereikt.

De onderwijsinspectie stelt tot op vandaag soms vast dat secundaire scholen voor Frans vanaf nul herbeginnen. Zij zullen echter moeten voortbouwen op de in het basisonderwijs reeds verworven vaardigheden Frans van de leerlingen. De afstemming tussen basis- en secundair onderwijs zal aanpassingen aan leerplannen en methodieken vergen, naast nascholing en vakoverleg. Tegelijk biedt dit nieuwe gegeven ook de kans om de kennis van het Frans van onze leerlingen verder uit te diepen en/of de vrijgekomen tijd in een ander taalvak te investeren.

In de 1ste graad secundair onderwijs leren de meeste leerlingen vandaag al twee talen. In ASO, TSO en KSO krijgen leerlingen Engels en Frans. Voor leerlingen in de B-stroom en in het beroepsonderwijs zijn door de overheid geen ontwikkelingsdoelen of eindtermen vreemde taal geformuleerd, maar veel scholen zorgen spontaan voor onderwijs in Frans, Engels of Duits.

Als alle betrokkenen werken aan de realisatie van deze doelen durf ik te stellen dat we met de huidige organisatie van het onderwijs en de invulling van de eindtermen voldoende kansen creëren om goed te scoren inzake talenkennis van het Frans en het Engels.

Onze eigen planning voorziet in peilingproeven voor de eindtermen Frans 1ste graad secundair onderwijs in het voorjaar van 2008. Ook de onderwijsinspectie bewaakt de kwaliteit en rapporteert over het bereiken van de eindtermen. Mocht uit deze onderzoeken en rapportages blijken dat we met de huidige aanpak niet slagen in ons opzet, dan zullen we andere strategieën voorstellen.

Door de bestaande (en mogelijk bijkomende) eindtermen te koppelen aan de niveaus zoals beschreven in het Europees Referentiekader voor Talen, zal duidelijk worden welk niveau een leerling bereikt aan het einde van zijn of haar schoolloopbaan in het secundair onderwijs. Bovendien zal het ons talenonderwijs transparant maken in een Europese context.

Een ander Europees instrument, het Taalportfolio, biedt de mogelijkheid om de vorderingen van onze leerlingen aan de hand van de door Europa gehanteerde niveaus te beschrijven. Dergelijke werkwijze zorgt meteen ook voor interessant vergelijkingsmateriaal.

Ik wil met mijn collega's van de Franstalige en Duitstalige gemeenschap een overleg opstarten om informatie uit te wisselen en te onderzoeken op welke manier we onze instrumenten beter op elkaar kunnen afstemmen en hoe we nog meer uitwisselingsprojecten voor leerkrachten kunnen organiseren.

2. Het departement beschikt niet over vergelijkende gegevens over de talenkennis bij Vlaamse kinderen.

Vanuit de herinnering aan het taalonderwijs dat ouders genoten op school, is het ongetwijfeld zo dat sommigen zich zorgen maken over de talenkennis van hun kinderen. Voortbouwend op de nieuwste inzichten over taalverwerving, is het modern vreemdetalenonderwijs de laatste jaren sterk veranderd en lijkt het nog weinig gemeen te hebben met de kennisoverdracht die de vroegere taallessen kenmerkte. Wellicht kunnen een betere communicatie over de eindtermen én het Europees Taalportfolio hier straks voor geruststelling zorgen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 258
van 7 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Verandering van school of studierichting tijdens schooljaar - Cijfers

Scholieren veranderen niet alleen van studierichting of school op het einde van het schooljaar. Ook tijdens het schooljaar komen er verschuivingen voor. Er zijn interne verschuivingen, veranderen van studierichting binnen dezelfde school, en externe verschuivingen, waarbij men van school en al dan niet ook van studierichting verandert.

Heeft de minister zicht op deze verschuivingen binnen het secundair onderwijs?

1. Bestaat er cijfermateriaal over het aantal leerlingen dat van studierichting verandert tijdens het schooljaar binnen dezelfde school? Kan de minister dan de cijfers geven van de laatste schooljaren?
2. Hoeveel leerlingen veranderen er van school tijdens het schooljaar? Ook de laatste schooljaren indien mogelijk.
3. Zijn er nog veel verschuivingen na 1 februari? Over hoeveel scholieren gaat dat de voorbije schooljaren?
4. Zijn de oorzaken voor deze verschuivingen bekend?
5. Zijn er opmerkelijke verschillen tussen ASO, TSO en BSO?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 258 van 7 september 2005

van **KRIS VAN DIJCK**

Scholieren veranderen niet alleen van studierichting of school op het einde van het schooljaar. Ook tijdens het schooljaar komen er verschuivingen voor. Er zijn interne verschuivingen, veranderingen van studierichting binnen dezelfde school, en externe verschuivingen, waarbij men van school en al dan niet ook van studierichting verandert.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt:

1. In 2003-2004 veranderden 5.999 leerlingen binnen dezelfde school van studierichting. In 2004-2005 waren dit er 8.443.
2. In 2003-2004 veranderden 8.620 leerlingen van school, in 2004-2005 waren dit er 8.999.
3. Schooljaar 2003-2004
maart 2004: 1.461 leerlingen schrijven zich uit, 691 daarvan schrijven zich weer in. Dit wil niet zeggen dat de rest niet voldoet aan de leerplicht. Ze kunnen zich ingeschreven hebben in een privé- school, opgenomen zijn in een instelling bijzondere jeugdzorg, opgenomen zijn in een revalidatiecentrum, overleden zijn, meerderjarig geworden zijn enzovoort.
april 2004: 1.002 leerlingen schrijven zich uit, 406 daarvan schrijven zich weer in
mei 2004: 656 leerlingen schrijven zich uit, 148 daarvan schrijven zich weer in
juni 2004: 285 leerlingen schrijven zich uit, 38 daarvan schrijven zich weer in

Na 1 februari 2004 schrijven zich ook nog eens 781 leerlingen laattijdig in.

Schooljaar 2004-2005

maart 2005: 1.264 leerlingen schrijven zich uit, 560 daarvan schrijven zich weer in
april 2005: 1.365 leerlingen schrijven zich uit, 559 daarvan schrijven zich weer in
mei 2005: 913 leerlingen schrijven zich uit, 209 daarvan schrijven zich weer in
juni 2005: 347 leerlingen schrijven zich uit, 56 daarvan schrijven zich weer in

Na 1 februari 2005 schrijven zich ook nog eens 797 leerlingen laattijdig in.

4. Wanneer we maart, april, mei en juni bij elkaar optellen, krijgen we volgend beeld van de oorzaken van uitschrijvingen:

Schooljaar 2003-2004

Voor 433 leerlingen werd geen reden van uitschrijving opgegeven. 2.360 leerlingen schreven uit op eigen initiatief (of dat van de ouders). 287 leerlingen schreven uit op advies van de school en/of het CLB. 324 leerlingen werden uitgeschreven ten gevolge van een tuchtmaatregel.

Schooljaar 2004-2005

Voor 488 leerlingen werd geen reden van uitschrijving opgegeven. 2.556 leerlingen schreven uit op eigen initiatief (of dat van de ouders). 323 leerlingen schreven uit op advies van de school en/of het CLB. 522 leerlingen werden uitgeschreven ten gevolge van een tuchtmaatregel.

5. Schooljaar 2003-2004

In het ASO waren er op het ganse schooljaar 3.401 uitschrijvingen (met eventueel daarop volgende inschrijving). Op een schoolbevolking van 109.896 leerlingen maakt dit 3,1%.

In het TSO waren er 4.068 uitschrijvingen. Op een schoolbevolking van 89.127 leerlingen maakt dit 4,6%.

In het BSO (incl. 4^e graad en modulair onderwijs) waren er 4.622 uitschrijvingen. Op een schoolbevolking van 76.604 leerlingen maakt dit 6,0%.

Noteer dat in deze cijfers de eerste graad niet is inbegrepen, daar de onderverdeling in ASO, BSO en TSO pas start in de tweede graad.

Schooljaar 2004-2005

In het ASO waren er 3.390 uitschrijvingen. Op een schoolbevolking van 112.951 leerlingen maakt dit 3,0%.

In het TSO waren er 4.103 uitschrijvingen. Op een schoolbevolking van 90.452 leerlingen maakt dit 4,5%.

In het BSO (incl. 4^e graad en modulair onderwijs) waren er 8.431 uitschrijvingen. Op een schoolbevolking van 78.138 leerlingen maakt dit 10,8%.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 261
van 9 september 2005
van **ELOI GLORIEUX**

Provinciale studiebeurzenstichtingen - Werking (2)

Minister Vandenbroucke antwoordde op mijn schriftelijke vraag nr. 45 van 3 december 2004 dat de studiebeurzenstichtingen geen onderwijsbevoegdheid zijn, maar behoren tot de bevoegdheid van de provincies (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 25 maart 2005, blz. 745).

Op vragen om verduidelijking heeft de provincie Vlaams-Brabant tot hiertoe evenwel weinig of geen antwoord gekregen. Zo kan de provincie er niet op toezien of de waarborgen van deugdelijk beheer en administratie door de Stichting gerespecteerd worden. De provincie heeft ook geen vat op de Commissie voor Studiebeurzenstichtingen, die nog steeds werkt volgens de oude unitaire provincie, waarin Waals-Brabant en het Brusselse Gewest begrepen zijn.

De provincie kaartte deze problematiek meermaals aan bij de Vlaamse ministers van Onderwijs Vandenbossche, Baldewijns en Vanderpoorten. De toestand is sedertdien evenwel niet verbeterd. Een provincieraadslid dat wenste te weten welke beurzen werden aangevraagd en toegekend voor het schooljaar 2002-2003, kreeg na een jaar van de Commissie te horen dat de gevraagde informatie niet toegankelijk is voor het publiek en dat de openbaarheid van bestuur niet van toepassing is.

1. Zijn de ministers zich bewust van deze situatie ?

Klopt het dat de studiebeurzenstichtingen zonder enige controle blijven werken ?

2. Zijn de ministers reeds ingegaan op de vraag van gouverneur van Vlaams-Brabant om de nodige stappen te zetten om de splitsing van de provinciale Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant te bewerkstelligen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 261) en Keulen (nr. 248).

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 261 van 9 september 2005

van **ELOI GLORIEUX**

In uitvoering van de wet van 1864 werd het specifiek toezicht van de studiebeurzenstichtingen gedeconcentreerd georganiseerd.

Jaarlijks dient de toezichhoudende overheid onder meer de rekeningen en de begroting van deze commissies goed te keuren. Daartoe ontvangt ze van de betrokken commissie de nodige gegevens.

Dit gebeurt ook voor de Stichting van de provincie Brabant, waarbij volgens de informatie die ik ontving, een opsplitsing gebeurt voor de uitgaven voor Vlaams en Waals Brabant en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Zoals ik meedeelde in een vorig antwoord dienen de praktische en de juridische aspecten van een eventuele reorganisatie van de provinciale commissies studiebeurzenstichtingen verder uitgediept te worden. Desbetreffend werd nog geen actie ondernomen.

Eerstdaags zal daartoe een overleg worden georganiseerd met alle betrokkenen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 262
van 14 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Werkgroep Immigratie Brussel - Subsidiëring

Op 2 september 2005 keurde de Vlaamse Regering een subsidie goed van 500.000 euro voor “project OETC en vormingsaanbod” in Brusselse scholen voor VZW Werkgroep Immigratie.

Op het internet lees ik:

“De Werkgroep Immigratie is sinds 1981 actief in verschillende scholen van het Nederlandstalig onderwijs te Brussel uit de drie verschillende netten. De Werkgroep Immigratie is de promotor van bicultureel onderwijs op niveau van het Nederlandstalig kleuter- en basisonderwijs te Brussel. De allochtone moedertalen zijn: Italiaans, Spaans en Turks. Bij het doorlopen van de verschillende leerjaren daalt telkens het aantal lesuren moedertaal en stijgt het aantal uren Nederlands. Bedoeling is dat de leerlingen hun moedertaal communicatief en functioneel leren hanteren en daarnaast een goede kennis verwerven van de twee belangrijkste talen in België. Verder beoogt Werkgroep Immigratie met deze projecten een evenwichtige identiteitsontwikkeling van de betrokken kinderen.”

1. Waarom wordt deze subsidie op naam toegekend en niet op basis van de bestaande subsidiereglementen?
2. Wat is de inhoud van “project OETC en vormingsaanbod”? Graag kopie van de projectnota's.
3. Wat is de samenstelling van de organen van deze VZW? Graag kopie.
4. Is het decreetaal toegestaan kleuter- en basisonderwijs te verstrekken in het Vlaamse en/of Nederlandstalige Brusselse onderwijs in een andere taal dan het Nederlands, buiten de vakken die gewijd zijn aan het onderricht van vreemde talen?

Zo ja, wat zijn daarvoor de voorwaarden?

Zo neen, gaat de minister ervan uit dat onderwijs in Italiaans, Spaans en Turks de kennis van het Nederlands en de integratie van anderstalige mensen bevordert?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 262 van 14 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

1. Het Vlaams Parlement keurde op 29 april 2004 het decreet houdende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad goed, dat werd bekrachtigd en afgekondigd op 7 mei 2004.

De acht artikelen van dit “mini-Brusseldecreeet” omvatten drie luiken : een wijziging van het GOK I-decreet door de invoering van een (beperkt) voorrangrecht voor Nederlandstaligen (de z.g. “piste-Verstegen”), het project Voorrangbeleid Brussel en het project “Bicultureel onderwijs” ingericht door de vzw Werkgroep Immigratie.

Het decreet werd door het Vlaams Parlement unaniem aanvaard, met uitzondering van een onthouding van de VB-fractie en een aantal NVA-leden.

Uit de parlementaire stukken blijkt dat het voorbehoud van de fractie waartoe de Vlaamse volksvertegenwoordiger behoort, in de eerste plaats betrekking had op het GOK-decreet. Over het project “Bicultureel onderwijs” werd door deze fractie geen enkele opmerking gemaakt. Men kan dan ook geredelijk onderstellen dat ook dit project ervaren werd als een initiatief dat in bepaalde gevallen een antwoord kan bieden voor de specifieke problemen van het Nederlandstalig onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De subsidie aan de vzw Werkgroep Immigratie, zoals vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 2 september 2005, wordt dan ook toegekend in uitvoering van de artikelen 6 en 7 van het decreet van 7 mei 2004 houdende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad.

Het decreet voorziet in artikel 7 dat de Vlaamse Regering telkens drie jaar na elkaar ten minste dezelfde subsidie-enveloppe waarborgt voor loon- en werkingskosten binnen de door de Vlaamse Gemeenschap vastgestelde begrotingskredieten.

Artikel 6 bepaalt dat de vzw Werkgroep Immigratie deze subsidie-enveloppe geniet voorzover zij voldoet aan volgende voorwaarden:

- a. zij verschaft aan de Nederlandstalige scholen in Brussel structurele en/of inhoudelijke ondersteuning van het project “Onderwijs in Eigen Taal en Cultuur” (OETC) en andere initiatieven met betrekking tot meertalig onderwijs en talensensibilisering;
- b. een vormingsaanbod voor leerkrachten, leerlingen en ouders wordt aangeboden.

De vzw moet jaarlijks een jaarrekening en een jaarverslag voorleggen aan de Vlaamse regering.

2. In het jaarverslag, de evaluatie 2004, dat door de Werkgroep Immigratie in uitvoering van het vorige subsidiëringbesluit aan de Vlaamse Regering werd voorgelegd, kan men zowel de resultaten en de evaluatie vinden van de biculturele projecten, als van de algemene begeleidingsopdracht.

Zo worden de drie OETC-projecten (Italiaans, Turks en Spaans) globaal en wat het correspondentieproject met Columbia en het krantenproject met Guatemala betreft wat

uitgebreider besproken. De evolutie van de biculturele projecten in de zeven projectscholen (schooljaar 2003-2004) worden school per school voorgesteld.

De vzw stelt met deze middelen additioneel bij het reguliere leerprogramma en de reguliere personeelsomkadering, bijkomende leerkrachten ter beschikking van deze Brusselse scholen. Deze leerkrachten, die een uitbreiding van het schoolteam betekenen, zorgen ervoor dat het Onderwijs in Eigen Taal en Cultuur een plaats additioneel t.a.v. het reguliere schoolgebeuren krijgt.

Daarnaast stelt de vzw pedagogisch begeleiders te werk, die de scholen en de betrokken leerkrachten specifieke pedagogische ondersteuning geven, maar ook zorgen voor overleg en het project in elke school jaarlijks – samen met de school – evalueren met het oog op bijstellingen.

Deze begeleiders staan ook in voor het luik “vorming” van leerkrachten en ouders.

De specifieke organisatorische modaliteiten kunnen verschillen van school tot school.

Het Onderwijs in Eigen Taal en Cultuur vertrekt niet vanuit een probleemdenken, maar zoekt aansluiting bij de mogelijkheden van kinderen en hun ouders. Men stapt af van de idee dat anderstaligheid gelijk zou staan aan de nood aan remediërende strategieën. Men wil positieve resultaten bereiken met de betrokken kinderen door actieve meertaligheid te bekomen, door interculturele vaardigheden te bevorderen en door een evenwichtige persoonlijkheidsontwikkeling te ondersteunen (die tot uiting komt in goed welbevinden betrokkenheid).

De OETC-activiteiten zelf zijn, zoals de naam aangeeft, in de eerste plaats gericht op de ontwikkeling van taalvaardigheid in de moedertaal van de leerling. Internationale literatuur geeft inderdaad aan dat een goede ontwikkeling van taalvaardigheid in de moedertaal de ontwikkeling van een andere taal (zoals de instructietaal Nederlands) ten goede komt. Zulks betekent echter nog niet dat de methodieken van (gelijk welke) vorm van OETC zelf, rechtstreeks gericht zouden zijn op het verwerven van de instructietaal. Zoals de naam vermeldt, gaat het om het verwerven van taalvaardigheid in de "eigen taal".

3. De statuten van de vzw zijn, rekening houdend met de nieuwe regelgeving op de vzw, opnieuw gepubliceerd in het “Belgisch Staatsblad” van 28 januari 2005.
4. Het onderwijs ingericht, erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, moet niet enkel voldoen aan de Vlaamse en de Belgische regelgeving, maar ook aan supranationale, in casu de Europese regelgeving.

De Richtlijn van de Europese Raad van 25 juli 1977 inzake het onderwijs aan kinderen van migrerende werknemers, preciseert de EG-verordening van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap.

Op basis van de Resolutie van 9 februari 1976 betreffende het actieprogramma op onderwijsgebied dienen alle maatregelen ten behoeve van kinderen van onderdanen van de lidstaten ook gericht te zijn op die van onderdanen van derde landen.

Artikel 2 verwijst naar kosteloos opvangonderwijs, waarvan met name onderricht in de taal van het gastland deel uitmaakt. Dit artikel vormt de grondslag voor het versterkt onderwijs in het Nederlands.

Artikel 3 legt aan de lidstaten de verplichting op om passende maatregelen te nemen om het onderwijs in de moedertaal en cultuur van de landen van oorsprong te bevorderen in coördinatie met het gewone onderwijs.

De artikelen 6 en 7 van het decreet van 7 mei 2004 kunnen dan ook gezien worden als maatregelen die tegemoetkomen aan de Richtlijn van 1977.

Tevens is het een concretisering van een Europese resolutie 2002/C 50/01 van 14 februari 2002 betreffende het bevorderen van de talendiversiteit en het leren van talen in het kader van de uitvoering van de doelstellingen van het Europees Jaar van de Talen 2001.

Deze resolutie vermeldt dat:

- leerprogramma's leerlingen vanaf jonge leeftijd moeten stimuleren tot positieve attitudevorming tegenover andere talen en culturen en tot interculturele communicatievaardigheden;
- leerlingen de kans moeten krijgen om, naast hun moedertaal ten minste twee andere talen te leren;
- de integratie van anderstaligen in het onderwijs vergemakkelijkt moet worden door maatregelen ter bevordering van hun kennis van de officiële instructietaal met respect voor de talen en culturen van het land van oorsprong.

Het verwerven van taalvaardigheid in het Nederlands als instructietaal (voor deze leerlingen een andere taal dan de thuistaal) is de verantwoordelijkheid van het volledige reguliere schoolteam en staat los van het wel of niet organiseren van een OETC-project al dan niet met de subsidie van de vzw Werkgroep Immigratie.

Elke Nederlandstalige school moet met al haar leerlingen werken aan het verwerven van een goede taalvaardigheid in de instructietaal, zijnde het Nederlands. Daarvoor staan niet alleen de personeelsomkadering op basis van de gewone lestijden op schaal en de reguliere werkingsmiddelen ter beschikking. Scholen kunnen daarvoor ook een beroep doen op de bijkomende middelen door deel te nemen aan het gelijke onderwijskansenbeleid. Werken aan de taalvaardigheid Nederlands is daar immers een belangrijk onderdeel van. Van overheidswege is bijgevolg een kader voorzien opdat de scholen de opdracht zouden kunnen vervullen.

Voor Brussel voorziet de Vlaamse overheid, samen met de Vlaamse Gemeenschapscommissie nog bijkomende middelen. Het Voorrangsbbeleid Brussel, gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie en eveneens opgenomen in het mini-Brussel-decreet van 7 mei 1974, betekent een stevige ondersteuning van de schoolwerking inzake taalvaardigheidsonderwijs Nederlands. Voorrangsbbeleid Brussel wil de professionele capaciteiten van de schoolteams in verband met het doorgeven en verbeteren van de Nederlandstalige taalvaardigheid verhogen.

Binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, kunnen de scholen vanwege de Vlaamse Gemeenschapscommissie bovendien nog andere bijkomende ondersteuning krijgen via het project Taalvaart en het Nascholingscentrum Brussel.

Het inrichten van een project bicultureel onderwijs betekent voor de school een additioneel programma gegeven door andere dan de reguliere leerkrachten, dat niet overeenkomstig de normale regelgeving gefinancierd of gesubsidieerd wordt door de Vlaamse Gemeenschap.

Deze activiteiten worden wel gecoördineerd met, maar niet geïntegreerd in het reguliere normale lesprogramma waar de instructietaal het Nederlands is, met het in artikel 10 van de onderwijstaalwet van 30 juli 1963 voor Brussel voorziene versterkt onderwijs van het Frans.

Ook wat de inhoudelijke kant der dingen betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger geruststellen. In mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 174 van mevrouw Annick De Ridder ben ik reeds ingegaan op dit aspect. In mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr.265 van mevrouw Poleyn zal ik nog nader ingaan op de evaluatiegegevens betreffende dit project.

Ik kan nu al aangeven dat uit de verzamelde gegevens blijkt dat de ex-projectleerlingen een doorstromingsprofiel vertonen dat dichter aansluit bij het profiel van de gemiddelde leerling van niet-allochtone afkomst, dan bij het profiel van allochtone leerlingen die niet deelnamen aan het project.

Kinderen die deelnemen aan het project scoren qua “taalvitaliteit” hoger dan kinderen die niet deelnemen aan het project. OETC werkt zeker niet in het nadeel van de taalvaardigheid Nederlands. Deze is op de vier vaardigheden (verstaan, spreken, lezen en schrijven) bijna even hoog als voor de eigen moedertaal.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 263
van 14 september 2005
van **PATRICIA CEYSENS**

Universitaire uitwisselingsprojecten - China

Recentelijk kon vernomen worden dat de inschrijvingen voor studies sinologie en voor Oosterse studies een recordhoogte hebben bereikt. Aan de Katholieke Universiteit Leuven zijn de inschrijvingen verdrievoudigd, aan de Universiteit Gent zijn ze met de helft toegenomen. Deze tendens is des te opvallender nu de inschrijvingen nog niet eens zijn afgesloten.

Volgens docenten zal deze tendens zich in de komende jaren nog sterker doorzetten.

Oorzaak van dit record is de toegenomen media-aandacht voor China en de rest van het Verre Oosten als gevolg van de groeiende economische macht in dat deel van de wereld.

Deze evolutie is zeker positief te noemen en moet nog meer kracht bijgezet worden. Zo moet er naar analogie van het Erasmusproject, waarbij studenten aan Europese universiteiten kunnen studeren, de mogelijkheid gecreëerd worden om uitwisselingsprojecten met universiteiten in China en het Verre Oosten op te zetten.

Tijdens de laatste Chinareis van koning Albert II werden contacten tussen de meegereisde Vlaamse rectoren en hun Chinese collega's gelegd. Deze contacten moeten omgezet worden in structurele en overkoepelende afspraken rond uitwisselingsprojecten voor alle Vlaamse universiteiten.

Zo'n Pekingproject moet onze studenten in staat stellen om hun kennis en beroeps capaciteiten op te drijven, hetgeen Vlaanderen alleen maar ten goede kan komen in de toekomstige en onafwendbare internationale economische orde.

1. Wat is de stand van zaken: welke afspraken bestaan er nu al tussen de Vlaamse en Chinese universiteiten?

Welke mogelijkheden tot uitwisselingsprojecten zijn er met andere woorden op dit ogenblik? Zijn deze het gevolg van individuele contacten tussen de universiteiten, of van collectieve contacten door alle Vlaamse universiteiten samen?

2. Welke afspraken hebben de meegereisde Vlaamse rectoren tijdens de laatste handelsmissie naar China gemaakt?

Traden de Vlaamse universiteiten daarbij individueel op, of presenteerden zij zich daarbij als één geheel teneinde tot uniforme afspraken te komen?

3. Worden uitwisselingsprojecten met China opportuun geacht voor alle studierichtingen, of enkel voor studies sinologie en Oosterse studies?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 263 van 14 september 2005

van **PATRICIA CEYSENS**

1. Verschillende Vlaamse universiteiten zijn in de loop van de jaren individuele akkoorden aangegaan met Chinese partnerinstellingen. Van collectieve contacten is op dit moment nog geen sprake. Deze akkoorden betreffen vooral gezamenlijk opgezette onderzoeksprojecten en uitwisseling van docenten en studenten. Wat deze laatste categorie van uitwisselingen betreft, dient opgemerkt te worden dat de mobiliteit tussen China en Vlaanderen asymmetrisch verloopt. De Vlaamse instellingen voorzien in meer studieplaatsen en beurzen voor Chinese studenten dan omgekeerd het geval is.
2. Tijdens het koninklijk bezoek aan China in juni j.l. hebben de Vlaamse rectoren inderdaad afspraken gemaakt. Ook hier ging het uitsluitend om individuele afspraken tussen instellingen. De Vlaamse overheid was niet in de delegatie opgenomen en heeft dus ook geen coördinerende rol opgenomen.
Nadien bleek dat de China Scholarship Council, de Chinese overheidsdienst die zich op de uitwisselingen toelegt, plannen koesterde om met de meeste van onze universiteiten en een aantal hogescholen afzonderlijke afspraken te maken om Chinese bursalen te ontvangen die zich voorbereiden op een doctoraat. Hierop inspeland heb ik met mijn Chinese ambtsgenoot Zhou Ji, die op 28 september j.l. in ons land was, afgesproken dat de Vlaamse overheid van de China Scholarship Council een volledig overzicht krijgt van de reeds gemaakte afspraken en deze die zij in de toekomst wenst af te sluiten. Op basis hiervan kan samen met de Vlaamse Interuniversitaire Raad en de Vlaamse Hogescholenraad bekeken worden of het raadzaam is om tot een raamakkoord Vlaanderen/China te komen waarin de verschillende projecten van de individuele universiteiten en hogescholen een plaats kunnen vinden.
Met een raamakkoord behoudt de Vlaamse overheid het overzicht en kan zij desgewenst een coördinerende rol spelen. Het voordeel van deze werkwijze is ook dat de asymmetrische studentenmobiliteit duidelijk in kaart kan worden gebracht en met de Chinese overheid besproken. Vlaanderen kan op die manier wellicht een groter beursaanbod bedingen voor Vlaamse studenten die zich in China wensen te vervolmaken.
3. Er zijn op dit moment al heel wat mogelijkheden voor Vlaamse studenten om langere of kortere tijd in China te studeren of er een bedrijfsstage te lopen. Zo voorziet bijvoorbeeld het werkprogramma bij het cultureel akkoord Vlaanderen/China in jaarlijks 7 beurzen van 1 academiejaar voor Vlamingen die zich in China wensen te specialiseren. Verder zijn er uiteraard een aantal universitaire samenwerkingsakkoorden die vaak ook in studieplaatsen voorzien voor Vlaamse studenten aan Chinese universiteiten. In dat geval gaat het meestal om studenten Sinologie of Oosterse Studies. Het aantal Engelstalige programma's in China is immers nog zeer beperkt, zodat in de meeste gevallen minstens een elementaire kennis van het Chinees vereist is om als buitenlander in China college te volgen. Deze situatie verklaart overigens waarom het Chinese beursaanbod soms niet geheel wordt opgenomen langs Vlaamse kant.

Het ligt echter in de lijn van de verwachtingen dat onder invloed van de recente aangroei van studenten Sinologie aan onze universiteiten de vraag naar dergelijke beurzen zal stijgen, waardoor vraag en aanbod beter in balans zullen komen.

Anderzijds blijft een studieverblijf in het buitenland ook voor studenten uit andere vakgebieden een interessante interculturele ervaring. Daarom zal het bij de komende onderhandelingen met de Chinese autoriteiten voor het nieuwe werkprogramma (2006-2010) in het kader van het cultureel

akkoord van groot belang zijn om ervoor te zorgen dat niet alleen Chinese bursalen hun weg vinden naar Vlaanderen, maar dat Vlamingen eveneens de kans krijgen om in China beurzen en studieplaatsen op te nemen, zelfs indien zij vooraf nog geen Chinees hebben gestudeerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 264
van 14 september 2005
van **PATRICIA CEYSENS**

Ziekenhuisscholen - Middelen

In de pers verschenen berichten over de werking van de ziekenhuisschool Gasthuisberg in Leuven.

Deze school vangt op jaarbasis zo'n 900 kinderen en jongeren op tijdens hun verblijf in het ziekenhuis. Door kinderen en ouders wordt deze opvang als zeer positief onthaald.

Ondanks het succes rijzen wel problemen omtrent de verdere werking. Aangezien het (financiële) water hen nu al tot aan de lippen staat, is het verder uitbreiden van de werking een utopie. Nochtans liggen er opportuniteiten om bruggen te slaan naar de gewone school en het thuisonderricht, bijvoorbeeld voor kinderen die na hun verblijf in het ziekenhuis nog een tijd thuis moeten worden verpleegd. Maar om deze kansen te benutten, zijn er overheidsmiddelen nodig.

Uiteraard gaan deze verzuchtingen ook op voor de twee andere ziekenhuisscholen in Vlaanderen.

1. Is de minister op de hoogte van deze problemen?
2. Wat zijn zijn conclusies terzake?
3. Welke budgettaire mogelijkheden zijn er om aan de noden van de drie ziekenhuisscholen in Vlaanderen tegemoet te komen?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 264 van 14 september 2005

van **PATRICIA CEYSENS**

De problemen van de ziekenhuisscholen zijn mij bekend. De 3 ziekenhuisscholen in Vlaanderen (Leuven, Gent en Antwerpen) zijn ontstaan in het basisonderwijs. Men heeft er indertijd (1986) voor geopteerd om geen onafhankelijke secundaire ziekenhuisscholen op te richten, maar ze te integreren als afdeling van de basisschool. Wellicht speelden toen budgettaire aspecten een rol, alsook het feit dat de leerlingenaantallen in het secundair gedeelte aanzienlijk lager zijn dan in het basisonderwijs.

Deze 'integratie in de basisschool' van de secundaire afdeling heeft voordelen en nadelen:

1. Rationalisatiernorm:

Voor het secundaire gedeelte geldt momenteel de rationalisatiernorm per aantal opleidingsvormen en niet per school. Vermits er maar 1 opleidingsvorm is ligt deze lager dan in de gewone scholen buitengewoon secundair onderwijs (12 leerlingen i.p.v. 15). Als het secundaire deel een aparte school wordt, kan men problemen verwachten met het behalen van de norm in de ziekenhuisschool van Gent.

2. Directeursambt:

Officieel zijn de ziekenhuisscholen basisscholen met een secundaire afdeling, dus is er slechts 1 directeur nl. die van de basisschool. Indien de secundaire scholen onafhankelijk zouden zijn, zouden deze weliswaar een directeursambt krijgen, maar die directeur zou een aanzienlijk aantal uren moeten lesgeven (vanwege de lage leerlingenaantallen). Nu tellen de leerlingen van het secundair mee voor het directeursambt van het basisonderwijs. Indien ze daar wegvallen, is het mogelijk dat de directeur van de basisschool ook nog een onderwijstaak op zich zou moeten nemen. Het is maar de vraag of de scholen zich hiermee voordeel zouden doen.

3. Ondersteunend personeel:

Elke BuSO-school genereert tot op heden steeds een ambt van opvoeder-huismeester, maar aangezien de secundaire ziekenhuisscholen afhangen van de basisschool, hebben zij hier geen recht op. Nochtans is er in deze scholen, door het grote verloop van leerlingen, wel degelijk nood aan administratief personeel. Er wordt momenteel op de administratie gewerkt aan een nieuwe regelgeving ivm het invoeren van de personeelscategorie van het ondersteunend personeel in het buitengewoon secundair onderwijs. Het is de bedoeling dat het systeem van het ondersteunend personeel zoals dat momenteel wordt toegepast in het gewoon secundair onderwijs doorgetrokken wordt naar het buitengewoon secundair onderwijs, weliswaar met een aangepaste berekeningswijze. In deze oefening worden de secundaire afdelingen van ziekenhuisscholen niet bij voorbaat uitgesloten. Uiteraard kan in de huidige stand van zaken niet worden vooruitgelopen op het eindresultaat.

Er zijn ook een aantal problemen waar zowel het gedeelte voor basisonderwijs als de afdeling voor secundair onderwijs van de ziekenhuisscholen mee worden geconfronteerd:

1. Paramedisch personeel:

Aan ziekenhuisscholen wordt geen paramedisch personeel toegekend. Dit is omdat men ervan uitgaat dat er aan een ziekenhuis voldoende paramedisch personeel verbonden is waar een beroep kan op gedaan worden om de leerlingen te ondersteunen. Echter naast het paramedisch personeel kan een school voor buitengewoon onderwijs ook nog beroep doen op sociaal personeel (maatschappelijk werker), psychologisch personeel (psycholoog) en orthopedagogisch personeel (orthopedagoog). Daar blijven de ziekenhuisscholen van uitgesloten en dit soort personeel is niet

noodzakelijk automatisch aan een ziekenhuis verbonden. De vraag is echter of voor deze leerlingen altijd dit soort bijkomende ondersteuning nodig is, vermits dit vaak ook leerlingen uit het gewoon onderwijs zijn. Deze vraag wordt ook opgenomen in de discussie over het onderwijscontinuüm die later dit jaar zal gevoerd worden met de verschillende betrokken partijen.

2. GON-uren:

De type 5-leerlingen kunnen geen GON-uren opleveren. Dit kan wel nuttig zijn om leerlingen die lang verblijven in het ziekenhuis een zekere nazorg te geven. Het is echter de vraag of dit nodig is. Tijdens het verblijf in het ziekenhuis blijft de leerling immers ingeschreven in de thuishoofschool, dus de leerling wordt al 2 maal gefinancierd (in de ziekenhuisschool en de thuishoofschool). De thuishoofschool staat ook in voor de evaluatie van de leerling en het uitreiken van attesten en getuigschriften dus het contact tussen de school en de leerling blijft aanwezig, waardoor de reïntegratie normaal gezien niet zo'n groot probleem kan zijn.

Deze vraag naar GON-uren voor type 5 wordt eveneens meegenomen naar de discussie over het onderwijscontinuüm

Naast de ziekenhuisscholen is er voor zieke leerlingen ook voorzien in tijdelijk onderwijs aan huis (in het lager onderwijs sinds het schooljaar 1997-1998 en in het secundair onderwijs sinds dit schooljaar) voor leerlingen die meer dan 21 kalenderjaren wegens ziekte of ongeval afwezig zijn en die niet te ver wonen van hun school. Het tijdelijk onderwijs aan huis houdt in dat leerlingen gedurende 4 uur per week les krijgen door leraren uit hun thuishoofschool. Kinderen die na hun verblijf in het ziekenhuis nog een tijdje thuis moeten verblijven, kunnen hier eveneens gebruik van maken.

In het secundair onderwijs werd sinds dit schooljaar eveneens de mogelijkheid gecreëerd voor het volgen van flexibele leertrajecten voor zieke leerlingen of leerlingen met een handicap.

Conclusie:

Er zijn met het tijdelijk onderwijs aan huis en de flexibele leertrajecten in het secundair onderwijs dit schooljaar al een aantal stappen ondernomen om de integratie en reïntegratie van zieke leerlingen in het onderwijs te bevorderen. Ik heb begrip voor de situatie van de ziekenhuisscholen. De knelpunten ivm GON voor type 5 leerlingen en ivm de andere categorieën van paramedisch personeel zijn mij bekend en worden meegenomen in de discussie over het onderwijscontinuüm. De vraag naar ondersteunend personeel voor de secundaire afdeling wordt meegenomen in de simulaties over de nieuwe berekeningswijze voor ondersteunend personeel, maar ook hier kan ik niet op de zaken vooruitlopen en moet ik afwachten wat het eindresultaat zal zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 265
van 14 september 2005
van **SABINE POLEYN**

OETC-projecten Brussel - Evaluatie

Het onderwijs in de eigen taal en cultuur (OETC) heeft naast de taalkundige functie (de ondersteunende rol van de kennis van de moedertaal in het proces van de verwerving van de tweede taal) ook specifieke doelstellingen op het vlak van het culturele bewustzijn en de persoonlijkheidsontwikkeling.

Geïntegreerd onderwijs in de eigen taal en cultuur kan het ideale middel zijn om meer vertrouwen te bouwen tussen de allochtone gemeenschappen en de onderwijsinstellingen. Het OETC betekent ook een erkenning van de etnische en culturele identiteit van andere bevolkingsgroepen. Hierdoor wordt het mogelijk ouders meer te betrekken bij het onderwijs. Voor de leerkrachten kan het OETC de aanleiding zijn voor meer informatie over de achtergrond van de kinderen en meer bekwaamheid in het omgaan met diversiteit.

1. Het Regionaal Integratiecentrum Foyer lanceerde in de jaren tachtig een aantal OETC-projecten in Brussel gericht op Spanjaarden, Italianen en Turken. De talen werden gekozen op basis van de gemeenschappen die de vraag stelden en de scholen die openstonden om voor die groepen een project op te zetten. De Marokkaanse gemeenschap stelde meermaals de vraag, maar de scholen wilden niet op de vraag ingaan.

Op basis van welke criteria worden OETC-projecten door de scholen georganiseerd? Wordt er een uitbreiding van de OETC-projecten naar andere gemeenschappen voorzien? Zo ja, welke zijn die gemeenschappen?

2. Wie evalueert de OETC-projecten in Brussel?

Graag ook een evaluatie per project.

3. Mag ik van de minister vernemen of de evaluatie tot stopzetting of bijsturing van projecten leidt?
4. Hoe wordt de ondersteunende functie van het OETC bij het proces van taalverwerving Nederlands verzekerd? Welke methodieken worden daarvoor gehanteerd?
5. Zijn er voldoende middelen en personeel om dit onderwijs goed te organiseren?
6. Is er samenwerking met de allochtone ouders, verenigingen, zelforganisaties, schoolopbouwwerk, schoolteam, Voorrangsbeleid Brussel en Foyer hieromtrent?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 265 van 14 september 2005

van **SABINE POLEYN**

Aan de vzw Werkgroep Immigratie wordt jaarlijks een subsidie toegekend in uitvoering van het “mini-Brusseldecreeet” houdende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofstad van 7 mei 2004, inzonderheid de artikelen 6 en 7.

Het artikel 7 voorziet dat de Vlaamse Regering telkens drie jaar na elkaar tenminste dezelfde subsidie-enveloppe waarborgt voor loon-en werkingskosten binnen de door de Vlaamse Gemeenschap vastgestelde begrotingskredieten.

Artikel 6 bepaalt dat de vzw Werkgroep Immigratie deze subsidie-enveloppe geniet, voor zover zij:

- a. aan de Nederlandstalige scholen in Brussel structurele en/of inhoudelijke ondersteuning verschaft voor het project “Onderwijs in Eigen Taal en Cultuur”(OETC) en andere initiatieven met betrekking tot meertalig onderwijs en talensensibilisering;
- b. een vormingsaanbod aanbiedt aan leerkrachten, leerlingen en ouders.

Naast een jaarrekening, dient de vzw jaarlijks een evaluatief jaarverslag voor te leggen.

We kunnen de artikelen 6 en 7 van het decreet van 7 mei 2004 dan ook zien als Vlaamse regelgeving waardoor voor het Nederlandstalig onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uitvoering gegeven wordt aan artikel 3 van de Richtlijn van de Europese Raad van 25 juli 1977 inzake het onderwijs aan kinderen van migrerende werknemers. Door deze Richtlijn wordt aan de lidstaten de verplichting opgelegd om passende maatregelen te nemen om het onderwijs in de moedertaal en cultuur van de landen van oorsprong te bevorderen, in coördinatie met het gewone onderwijs.

Voor een meer uitgebreidere situering verwijs ik naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr.262 van de heer Rob Verreyken.

Ingaande op de concrete vragen het volgende.

1. De vzw Werkgroep Immigratie organiseert reeds sinds het begin van de jaren 1980 een project OETC (met als talen Spaans, Italiaans en Turks) in een aantal Nederlandstalige scholen binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Sinds 1988 subsidieerde de overheid, wat door de hierboven vermelde decreetsbepalingen structureel werd gemaakt.

In verband met OETC, heeft de Werkgroep Immigratie grote expertise en bekendheid verworven. In de voorbije jaren zijn nieuwe initiatieven ontwikkeld en werden de bestaande initiatieven voortdurend bijgestuurd aan de hand van nieuwe inzichten. Zo werd het OETC-Spaans recentelijk gecombineerd met een correspondentieproject met Columbia en een krantenproject met Guatemala.

De vzw Werkgroep Immigratie bouwde een ruim netwerk uit en neemt deel aan heel wat verschillende overlegstructuren. De partners die worden samengebracht overstijgen het luik OETC. Men werkt uiteraard nauw samen met de vzw Foyer, maar is bijvoorbeeld ook betrokken bij het lokaal overleg in het kader van het gelijke onderwijskansenbeleid.

Per school wordt er met het schoolbestuur, de directeur en het personeelsteam telkens gezocht naar afstemming en een schoolspecifieke vormgeving.

Niet alleen de vraag van een bepaalde gemeenschap, maar ook de bereidheid van een school om OETC te integreren, bepaalt of een project kan worden ingericht. Uiteraard hangt dergelijke bereidheid ook af van de aanwezigheid van een voldoende grote groep leerlingen met een bepaalde thuistaal.

Omdat in één school niet meer aan deze voorwaarden voldaan kon worden heeft één van de zeven projectscholen uit 2003-2004 afgehaakt.

In het jaarverslag 2004 worden de evoluties van de biculturele OETC-projecten in de zeven projectscholen uit het schooljaar 2003-2004 beschreven. Hieruit blijkt de schoolspecifieke vormgeving op basis van schooleigen criteria en mogelijkheden.

Zoals de vraagsteller stelt werd in het verleden door de Marokkaanse gemeenschap inderdaad de vraag naar OETC gesteld, maar werd er geen school met een voldoende aantal leerlingen van Marokkaanse afkomst bereid gevonden om haar medewerking te verlenen.

Het vormingsaanbod is open toegankelijk voor alle Nederlandstalige scholen uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

2. Wat de evaluatie betreft, waarnaar tijdens de parlementaire behandeling van het hierboven vernoemde decreet werd gevraagd, worden voortdurend inspanningen geleverd om de effecten van dit project kwalitatief en kwantitatief te beschrijven vanuit verschillende invalshoeken.

Het subsidiëringsbesluit van 2 september 2005 voorziet overigens in zijn artikel 2 dat de vzw Werkgroep Immigratie haar werking dient te evalueren via gegevens over doorstroming in het secundair onderwijs, welbevinden en betrokkenheid, tweetaligheid en interculturele vaardigheden, en een verslag dient uit te brengen over de herwerking van de lesprogramma's en over de begeleidings- en vormingsactiviteiten.

Het Onderwijs in Eigen Taal en Cultuur vertrekt niet vanuit een probleemdenken, maar zoekt aansluiting bij de mogelijkheden van kinderen en hun ouders. Men stapt af van de idee dat anderstaligheid gelijk zou staan aan de nood aan remediërende strategieën. Men wil positieve resultaten bereiken met de betrokken kinderen door actieve meertaligheid te bekomen, door interculturele vaardigheden te bevorderen en door een evenwichtige persoonlijkheidsontwikkeling te ondersteunen (die tot uiting komt in goed welbevinden betrokkenheid).

De OETC-activiteiten zelf zijn, zoals de naam aangeeft, in de eerste plaats gericht op de ontwikkeling van taalvaardigheid in de moedertaal van de leerlingen. Internationale literatuur geeft inderdaad aan dat een goede ontwikkeling van taalvaardigheid in de moedertaal de ontwikkeling van een andere taal ten goede zou komen.

Wat het bicultureel onderwijs betreft, zijn de projecten tijdens de vorige legislatuur onderwerp geweest van een evaluatie door de onderwijsinspectie. Men voerde gesprekken zowel met directeurs, leerkrachten als OETC-leerkrachten. De evaluatie was overwegend positief.

De vzw Werkgroep Immigratie zelf volgt de schoolresultaten van de ex-projectkinderen in het secundair onderwijs systematisch op.

Daarnaast zijn verschillende aspecten van de projecten door de jaren heen voorwerp geweest van extern wetenschappelijk onderzoek.

Reeds in mijn antwoord op schriftelijke vraag nr.174 van mevrouw Annick De Ridder verwees ik naar de belangrijkste tendensen die uit de recente onderzoeken en evaluaties zijn gebleken:

- aan de ex-projectkinderen wordt gevraagd in welke onderwijsvorm ze school lopen en welk attest ze behalen.

Uit de verzamelde gegevens blijkt dat de leerlingen een doorstromingsprofiel vertonen dat, tot en met de derde graad secundair onderwijs, dichter aansluit bij het profiel van de gemiddelde leerling van niet-allochtone afkomst dan bij het profiel van de gemiddelde leerling van allochtone afkomst die niet deelnam aan het project. Concreet betekent dit dat de ex-projectkinderen, in vergelijking met allochtonen die niet deelnamen aan het project, vaker deelnemen aan het ASO en minder vertegenwoordigd zijn in het BSO. De attestering wijst erop dat de ex-projectkinderen in hoge mate succeservaringen hebben in het secundair onderwijs (A-attest) en dat zij dus in de juiste onderwijsvorm terecht kwamen.

- tijdens het schooljaar 2002-2003 voerde de V.U.Brussel een studie uit naar de taalvaardigheid van de kinderen die aan het OETC deelnemen. De "taalvaardigheidsscore Nederlands" bleek toen voor de vier vaardigheden (verstaan, spreken, lezen en schrijven) bijna even hoog te liggen als voor de moedertaal.

- Eveneens tijdens het schooljaar 2002-2003 gebeurde een ander extern onderzoek (door het steunpunt ICO) naar taalvitaliteit in Brussel. Bij de projectkinderen werd een taalvitaliteitsindex (een cumulatieve procent-index berekend uit scores op de domeinen "taalvaardigheid", "taalkeuze", "taaldominatie" en "taalpreferentie") berekend. De resultaten werden vergeleken met het ruimere onderzoek. Hieruit blijkt dat kinderen die deelnemen aan het project qua taalvitaliteit beter scoren dan kinderen die niet deelnemen aan het project. De projectkinderen scoren vooral hoger op de dimensie "taalvaardigheid" en op de dimensie "taalkeuze" (welke taal spreek je liefst met je moeder).

De onderzoekers vergeleken ook de taalvitaliteit van de moedertaal met die van het Nederlands en het Frans. Bij die vergelijking wordt er géén grond gevonden voor de vrees, die soms wordt geuit, dat OETC in het nadeel zou werken van de vitaliteit Nederlands. Het Nederlands manifesteert zich duidelijk als schooltaal (hoge score voor schrijven) en minder als spreektaal (daar prefereert men de moedertaal). Maar over het algemeen zijn ook de scores voor taalvitaliteit Nederlands zeer goed.

Als men deze resultaten bekijkt, dan blijkt dat de projectkinderen het goed doen in het Nederlandstalig onderwijs, zowel op het vlak van welbevinden, als op het vlak van taalvaardigheid Nederlands als op het vlak van latere schoolresultaten.

- tot slot zijn alle scholen die bicultureel onderwijs aanbieden vorig schooljaar door de onderwijsinspectie bezocht. Dit gebeurde in het kader van de evaluatie van het gelijke onderwijskansenbeleid. Elke school kreeg op dat vlak een positief advies. De uitdrukkelijke aandacht voor taalvaardigheidsonderwijs Nederlands is verschillende keren expliciet en in positieve zin vermeld.

Een evaluatie, per project (Italiaans, Turks, Spaans) en per deelnemende school vindt men in het jaarverslag. Deze gegevens zijn te uitgebreid om in dit kader mee te delen, maar kunnen in het jaarverslag ingezien worden.

3. De evaluaties hebben mede geleid tot de voortzetting van het project, zij het dat een voortdurende actualisering van inhoud en methodieken verlangd wordt.

Zo voorziet het subsidiëringsbesluit van 2 september 2005 onder meer:

- * een afstemming door de anderstalige begeleiders van hun activiteiten op de activiteiten van de klastitularissen;

- * het voortdurend herbekijken van de inhoud van de OETC-programma's met bijzondere aandacht voor de afbakening van de inhoud van de verschillende klassen en het zoeken naar nieuwe materialen met een interculturele dimensie;

Ter gelegenheid van de evaluatie van het gelijke kansenonderwijs heeft de onderwijsinspectie aan twee van de deelnemende scholen bijkomende inspanningen gevraagd om het OETC-programma nog meer af te stemmen op de doelstellingen van de reguliere klasseactiviteit.

De vzw Werkgroep Immigratie zelf zoekt de laatste jaren naar een ruimere inbedding in het actuele denken inzake meertalig onderwijs, met een methodiek die aansluit bij de Europese resolutie 2002/C 50/01 van 14 februari 2002, betreffende het bevorderen van de talendiversiteit en het leren van talen in het kader van de uitvoering van, de doelstellingen van het Europees Jaar van de Talen 2001.

Deze resolutie vermeldt dat:

- programma's leerlingen vanaf jonge leeftijd moeten stimuleren tot positieve attitudevorming tegenover andere talen en culturen en tot interculturele communicatievaardigheden;
 - leerlingen de kans moeten krijgen om, naast hun moedertaal ten minste twee andere talen te leren;
 - de integratie van anderstaligen in het onderwijs vergemakkelijkt moet worden door maatregelen ter bevordering van hun kennis van de officiële instructietaal met respect voor de talen en culturen van het land van oorsprong.
4. De taalverwerving Nederlands geschiedt in de eerste plaats in het reguliere lesprogramma, dat alle, ook de aan het project OETC deelnemende, leerlingen van het Nederlandstalig onderwijs hoe dan ook in de reguliere, normale lestijden krijgen.

Het verwerven van de taalvaardigheid in de instructietaal Nederlands is de verantwoordelijkheid van het ganse schoolteam en staat los van het wel of niet organiseren van een OETC-project door de vzw Werkgroep Immigratie.

Elke Nederlandstalige school moet met al haar leerlingen werken aan een goede taalvaardigheid in het Nederlands. Daarvoor staan niet alleen de gewone lestijden op schaal (in een aantal scholen uitgebreid volgens de "Brussel-normen") en de reguliere werkmiddelen ter beschikking.

Scholen kunnen daarenboven een beroep doen op de bijkomende middelen vanuit het gelijke kansenbeleid. Werken aan taalvaardigheid Nederlands is daar een belangrijk onderdeel van.

Van overheidswege is bijgevolg een kader voorzien opdat alle Nederlandstalige scholen deze opdracht zouden kunnen vervullen.

Voor Brussel voorziet de Vlaamse Gemeenschap, in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie nog bijkomende middelen. Het Voorrangsbeleid Brussel verhoogt de professionele capaciteiten van de schoolteams in verband met het doorgeven en verbeteren van de taalvaardigheid Nederlands. Het Nascholingscentrum Brussel en het project "Taalvaart" van de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft eveneens een ruim aanbod aan vormingsactiviteiten in dit verband.

Er moet op gewezen worden dat het OETC-programma in wezen niet geïntegreerd is in het reguliere curriculum. Wel probeert het OETC-programma zo veel mogelijk af te stemmen op en te coördineren met het reguliere programma. De betrokken medewerkers coördineren maximaal met de klastitularissen. Ze wonen de pedagogische studiedagen en personeelsvergaderingen van de betrokken scholen bij. Ze stemmen hun specifiek programma af met de thema's die de klastitularissen onder meer in het leergebied Wereldoriëntatie behandelen. In de eerste graad wordt er afgestemd met het proces van aanvankelijk lezen en schrijven.

Het OETC-programma beweegt zich overigens in de richting van de “stapsgewijze integratie”: het aantal lestijden in de andere taal neemt progressief af.

5. Gegeven de budgettaire toestand van de Vlaamse Gemeenschap stelde zich in 2005 een probleem.

In de oorspronkelijke begroting 2005 was het de bedoeling om de subsidie aan de vzw Werkgroep Immigratie te reduceren van 492.093 euro (in 2004) naar 450.000 euro, terwijl de begroting van de vzw uitging van een subsidiebedrag van 501.840 euro voor 2005. Dit mede omdat het globale programma 39.2 “Subsidies in verband met het gelijke kansenbeleid” van de basisallocatie 33.11 in het kader van de budgettaire toestand met 10 % verminderd werd.

Gelet op de bepalingen van het decreet van 7 mei 2004, omdat het voor de scholen moeilijk zou zijn om midden in een schooljaar (in januari 2006) een wijziging in de organisatie door te voeren en omdat een reorganisatie onvermijdelijk zou leiden tot een moeilijk omkeerbaar verlies aan expertise, werd bij de begrotingscontrole 2005 beslist het bedrag voor de subsidie 2005 op 500.000 euro te brengen.

6. Zoals hierboven vermeld heeft de vzw Werkgroep Immigratie een ruim netwerk uitgebouwd en neemt het deel aan heel wat verschillende overlegstructuren en initiatieven.

Met alle actoren die de vraagsteller in haar vraag benoemt, is er een systematisch contact en samenwerking. In de eerste plaats met de allochtone ouders en hun zelforganisaties. De medewerkers proberen zich in de mate van het mogelijke te integreren in het schoolteam, alleszins te komen tot een afstemming, zoals hierboven beschreven.

Er zijn systematische contacten met het Lokaal Overlegplatform GOK, de scholen die onderwijs voor anderstalige nieuwkomers inrichten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Brusselse Welzijnsraad, het Brusselse schoolopbouwwerk, het project Voorrangsbeleid Brussel, de lerarenopleidingen, het STIMOB-project en de steunpunten ICO en NT2.

Met de Foyer, het Nascholingscentrum Brussel van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, “Uit de marge” (het Vlaams steunpunt voor Jeugdwerk ten behoeve van maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren) en het ICO worden gezamenlijke (vormings)activiteiten ingericht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 267
van 20 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Scholenbouw - Deeltijds kunstonderwijs

Het algemene financieringsprobleem van schoolgebouwen is algemeen bekend en de huidige Vlaamse Regering doet inspanningen om binnen het onderwijsbudget én via alternatieve systemen de nodige extra middelen te genereren.

Gemeenten zijn in dit verhaal echter tweemaal slachtoffer: enerzijds voor hun leerplichtonderwijs, maar anderzijds ook in zoverre voor schoolgebouwen buiten het reguliere basis- en secundair onderwijs geen aanspraak gemaakt kan worden op subsidiëring. In die onderwijssector zijn de gemeenten nu net heel actief: de gemeentelijke sector vertegenwoordigt bijvoorbeeld 90 % van het deeltijds kunstonderwijs. Terwijl de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) nog 60 tot 70 % subsidieert voor scholengebouwen in het reguliere basis- en secundair onderwijs, is dat nihil in het deeltijds kunstonderwijs.

In het kader van de meerjarenbegroting wordt gesproken van 600 miljoen euro bijkomende middelen voor de hele onderwijssector tot het einde van deze legislatuur. Daarbinnen zou een bedrag van ongeveer 185 miljoen euro aan diverse zaken besteed worden, waaronder schoolgebouwen. Zelfs met een alternatieve financiering voor grotere bouwprojecten zou het jaarbudget voor scholenbouw verhoogd moeten worden met ten minste 75 miljoen euro (van die 185 miljoen).

1. Bestaan er plannen om van de vermelde beleidsruimte op korte termijn ook een stuk ten goede te doen komen van scholenbouw in het deeltijds kunstonderwijs?
2. Worden in de toekomst door de DIGO alsnog bouwprojecten in het deeltijds kunstonderwijs gesubsidieerd? Of acht de minister zulks uitgesloten?
3. Komt scholenbouw in het deeltijds kunstonderwijs ook in aanmerking voor de alternatieve financieringssystemen die nu hangende zijn?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 267 van 20 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

In principe is de DIGO als subsidiërende overheid bevoegd voor het niet-hoger onderwijs; of maw ook bouwprojecten van het deeltijds kunstonderwijs kunnen worden behandeld.

Naar aanleiding van twee concrete DKO-aanvragen besliste de raad van bestuur van de DIGO in 1998 om niet in te gaan op deze subsidievragen voor infrastructuurwerken. De motivatie hierbij was dat het jaarlijks beschikbaar budget van de DIGO uitsluitend wordt gegenereerd door leerlingen uit het basis- en secundair onderwijs. Dit betekent dat elke subsidiëring van het deeltijds kunstonderwijs vanuit de DIGO ten koste gaat van de middelen die verworven werden vanuit andere onderwijsniveaus.

Door de decennialange onderinvestering in scholenbouw zijn de middelen van de DIGO onvoldoende om tegemoet te komen aan de grote noden in het basis- en secundair onderwijs.

In dit verband verwijs ik ook naar een arrest van de Raad van State van 6 mei 2003 waarin het standpunt van de raad van bestuur werd bijgetreden: "...alhoewel de decreetgever nergens uitdrukkelijk bepaald heeft dat aanvragen voor het deeltijds kunstonderwijs uitgesloten zijn van subsidiëring, komt het de DIGO toe om de verschillende aanvragen zorgvuldig af te wegen en een (individuele) beslissing te nemen indien ze geconfronteerd worden met grote behoeften en kleine beschikbare bedragen...".

Zoals U weet werk ik momenteel aan een tweesporenbeleid om iets te doen aan de enorme wachtlijsten (en wachttijden) bij DIGO (en Rago), inclusief DKO-projecten.

Eenzijds zal ik vanaf de begroting 2006 jaarlijks een extra krediet van 50 miljoen euro inschrijven voor verdere (en versnelde) reguliere financiering/subsidiëring van scholenbouw.

Anderzijds zal ik nog voor einde van deze legislatuur voor 1 miljard euro aan bouwprojecten via de private sector realiseren, via de zgn. alternatieve financiering. Een private vennootschap zal op basis van strikte kwaliteitscriteria m.b.t. architectuur, gebruiksvriendelijkheid, energiezuinigheid... de projecten ontwerpen, bouwen, financieren en onderhouden, en deze gebouwen ter beschikking stellen van de schooldirecties. De overheid verbindt zich tot het betalen van een huursubsidie gedurende de looptijd van het contract.

Enkel op deze manier kunnen we op korte termijn en op een substantiële manier de achterstand m.b.t. schoolinfrastructuur wegwerken; en uiteraard ook in de sector van het deeltijds kunstonderwijs!

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 268
van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag aan de minister van Financiën naar het aandelenbezit door de Vlaamse overheid (vraag nr. 148 van 27 mei 2005) blijkt dat er geen centraal overzicht is van alle aandelen die rechtstreeks of onrechtstreeks in het bezit zijn van de Vlaamse overheid *sensu lato*, met name Vlaamse Gemeenschap, Vlaams Gewest, Vlaamse openbare instellingen (VOI) en investeringsmaatschappijen, enzovoort.

De minister van Financiën gaf wel het overzicht van de participaties van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zoals die geregistreerd zijn in het boekhoudsysteem van de Vlaamse Gemeenschap, en van de diensten, instellingen en rechtspersonen die onder zijn bevoegdheid vallen.

Voor het weergeven van een overzicht van de mogelijke participaties aangehouden door de andere Vlaamse instellingen verwees de minister van Financiën mij naar elke betrokken toezichthoudende minister.

1. In welke vennootschappen, van welke aard dan ook, hetzij “gewone” privaatrechtelijke hetzij “bijzondere” publiekrechtelijke, bezitten de diensten, rechtspersonen of instellingen onder de bevoegdheid van de minister op dit ogenblik aandelen?

Graag een volledig overzicht, met vermelding van het percentage van de aandelen van de vennootschap in kwestie en de geraamde waarde op dit ogenblik.

2. Via welke maatschappijen, diensten met afzonderlijk beheer (DAB), VOI's, fondsen of welke instellingen dan ook worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd?

Worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd op een wijze die een maximale opbrengst en maximaal maatschappelijk nut garandeert?

3. Op welke wijze oefent de minister controle uit op de wijze waarop deze aandelen beheerd worden?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd reeds eerder gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 148 van 18 mei 2005) en beantwoord. De huidige vraag werd gesteld aan alle andere ministers ((Leterme vraag nr. 78, Moerman nr. 86, Vandenbroucke nr. 268, Vervotte nr. 210, Anciaux nr. 87, Bourgeois nr. 185, Peeters nr. 748, Keulen nr. 252, Van Brempt nr. 217).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 268 van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams Minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 269
van 20 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Hogescholen - Vrijstellingen

Bepaalde hogescholen zouden bij verworven competenties vrijstellingen toestaan. Zo verneem ik dat bijvoorbeeld iemand die tijdens het secundair onderwijs industriële wetenschappen (8 uur wiskunde) volgde en vervolgens elektromechanica gaat studeren in het hoger onderwijs, vrijstelling kan krijgen voor wiskunde wegens “verworven competenties”.

Hierover zouden blijkbaar voorafgaandelijk afspraken gemaakt worden tussen bepaalde secundaire scholen en hogescholen. Op die manier kunnen die secundaire scholen dan ook scholieren lokken door hen mee te delen dat er “afspraken” zijn voor verdere studies.

1. Bestaan er inderdaad vrijstellingsregelingen tussen hogescholen en secundaire scholen?
Is dat conform de desbetreffende reglementeringen? Zo neen, hoe wordt hiertegen opgetreden?
2. Wanneer kunnen vrijstellingen door hogescholen toegestaan worden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 269 van 20 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Het Flexibiliseringsdecreet van 30 april 2004 stelt dat de associaties de krijtlijnen uittekenen met betrekking tot de validering van eerder verworven competenties (EVC) en elders verworven kwalificaties (EVK). Die krijtlijnen bieden de hogescholen een kader om concreet vrijstellingen toe te kennen. De associaties en de hogescholen moeten bij dit alles weliswaar aan bepaalde minimale voorwaarden voldoen, maar kunnen voor het overige autonoom bepalen welke competenties zij al dan niet valideren, hoe ze dat doen en welke gevolgen zij daaraan koppelen. De regelgeving sluit derhalve niet letterlijk uit dat competenties die in het secundair onderwijs verworven zijn, in aanmerking komen voor validatie met het oog op het verlenen van vrijstellingen in het hoger onderwijs.

Het Flexibiliseringsdecreet stelt anderzijds wel heel duidelijk dat het diploma van het secundair onderwijs de algemene toelatingsvoorwaarde is voor een bacheloropleiding. Dit betekent logischerwijs dat de in het secundair onderwijs verworven competenties geacht worden niet meer te zijn dan startcompetenties voor het aanvangen van een opleiding in het hoger onderwijs, waar de te verwerven competenties van een ander en in het Structuurdecreet duidelijk omschreven niveau zijn. Het verlenen van vrijstellingen in het hoger onderwijs op grond van in het secundair onderwijs verworven competenties strookt dus niet met het vigerende concept inzake de onderwijsstructuur in de Vlaamse Gemeenschap, dat uitgaat van de eigenheid en het consecutieve karakter van secundair onderwijs en hoger onderwijs.

De autonomie waarover de associaties en de hogescholen beschikken om hun EVC/EVK-beleid invulling te geven, heeft tot gevolg dat de overheid op voorhand geen weet kan hebben van de constructie waarnaar in de vraag wordt verwezen. Het moge evenwel duidelijk zijn dat een hogeschool die dit soort constructies opzet, niet alleen de eigenheid en het profiel van haar opleidingen negeert, maar ook dreigt te falen op de volgens het Structuurdecreet vereiste waarborgen inzake kwaliteit. In dat geval is de ultieme consequentie het niet toekennen van de accreditatie en dus het schrappen van de opleidingen waarin op dergelijke basis vrijstellingen worden toegekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 270
van 23 september 2005
van SVEN GATZ

Woningbouwproject Anderlecht - Informatie

In het Brussels regeerakkoord neemt de “herovering van de ongebruikte ruimte”, om zo meer mensen de kans en stimulans te geven zich in de hoofdstad te vestigen, een belangrijke plaats in. Op de website van minister Dupuis, bevoegd voor Huisvesting en Ruimtelijke Ordening, valt onder meer te lezen dat de constructie van 1.800 nieuwe woningen nabij het Erasmusziekenhuis (Anderlecht) op dit moment onderzocht wordt.

Deze woningen zullen gebouwd worden op een stuk land dat de overgang vormt tussen de stad en het Pajottenland. De zone is volgens het Gewop (gewestelijk ontwikkelingsplan) ingekleurd als residentieel woongebied, waardoor woningbouw perfect mogelijk is.

De huidige plannen zijn van die aard dat ze veel vragen oproepen en onvermijdelijk ook een zware impact zullen hebben op het omliggende Vlaams grondgebied. Men wil er 1.800 woningen bouwen, die plaats moeten bieden aan 6.000 mensen. De V/T-index is er ongeveer 3. Om dit te kunnen doen, wil men tot hoogbouw van 17 verdiepingen gaan. De vraag rijst of dit stedenbouwkundig, maar ook sociologisch (een eiland in de periferie waar volgens het Gewop geen mengfuncties mogelijk zijn) een goede zaak is.

Er zijn reeds koopopties genomen, er zijn reeds op verschillende plaatsen op de site grondsonderingen uitgevoerd en eind september wil men een verkavelingsvergunning indienen, terwijl men bij een dergelijk groot project veeleer een bijzonder plan van aanleg (BPA) zou mogen verwachten.

Werd de minister hierover reeds geconsulteerd door zijn Brusselse collega?

Zo ja, welk advies werd verstrekt?

Zo neen, is dit dan geen verplichting bij dergelijke grootschalige projecten vlak aan de gewestgrens, en welke initiatieven neemt de minister dan zelf?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 270 van 23 september 2005
van **SVEN GATZ**

Ik dank de Vlaamse volksvertegenwoordiger voor zijn alertheid. Het klopt inderdaad dat er plannen bestaan voor een grootschalig bouwproject, zeg maar een nieuw dorp, onder aan het Erasmusziekenhuis tussen de Henri Simonetlaan en de spoorweg Brussel – Oostende.

Er kunnen mijns inziens terecht vragen gesteld worden bij de levensvatbaarheid en de wenselijkheid van een dergelijk grootschalig bouwproject, zoals het nu voorligt, op deze site. Ook de bezorgdheid voor de mogelijke druk op het omliggende Vlaamse grondgebied is terecht.

De plannen zelf hebben evenwel enkel betrekking op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ruimtelijke Ordening en Huisvesting zijn daarenboven gewestmateries en nergens wordt de verplichting opgelegd om het naburige gewest de informeren en/of te consulteren aangaande toekomstige bouwprojecten van welke omvang ook. De Administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting afdeling Vlaams-Brabant werd dan ook nog niet op de hoogte gesteld van dit project. Het is evenwel zo dat volgens mijn informatie de plannen ook nog niet echt concreet zijn; er werd nog geen stedenbouwkundige aanvraag ingediend. Dit neemt niet weg dat we dit in een zo vroeg mogelijk stadium moeten proberen op te volgen.

In het kader van een goed nabuurschap tussen het Vlaamse en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest lijkt het mij wenselijk dat hierover minstens informatie kan uitgewisseld worden. Ik zal dan ook aan mijn collega's in de Vlaamse regering, bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en Wonen vragen dat zij zich informeren over dit dossier en het eveneens nauwlettend opvolgen en waar nodig en mogelijk sturend optreden om de druk op de Vlaamse Rand zo min mogelijk te houden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 271
van 23 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Bibliotheek Universiteit Gent - Taalgebruik

De universiteitsbibliotheek van Gent beschikt over een webstek, als onderdeel van de webstek van de universiteit in z'n algemeenheid.

Wat het taalgebruik betreft, kan je voor de ganse webstek kiezen voor Engels of Nederlands.

De catalogus van de bibliotheek en de zoekopdracht daarin is echter ééntalig Engels:
<http://aleph.ugent.be>

Waarom kiest de universiteit van Gent daar enkel voor het Engels en waarom kan de catalogus niet in het Nederlands worden geraadpleegd?

Kan dit wettelijk, aangezien de webstek toch bedoeld is voor alle studenten?

Zo neen, heeft de minister terzake al initiatieven genomen?

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 271
van 23 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Bibliotheek Universiteit Gent - Taalgebruik

De universiteitsbibliotheek van Gent beschikt over een webstek, als onderdeel van de webstek van de universiteit in z'n algemeenheid.

Wat het taalgebruik betreft, kan je voor de ganse webstek kiezen voor Engels of Nederlands.

De catalogus van de bibliotheek en de zoekopdracht daarin is echter ééntalig Engels:
<http://aleph.ugent.be>

Waarom kiest de universiteit van Gent daar enkel voor het Engels en waarom kan de catalogus niet in het Nederlands worden geraadpleegd?

Kan dit wettelijk, aangezien de webstek toch bedoeld is voor alle studenten?

Zo neen, heeft de minister terzake al initiatieven genomen?

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 272
van 23 september 2005
van **KARIM VAN OVERMEIRE**

Communicatie scholen-ouders - Vertaalwoordenboekjes

Uit Het Laatste Nieuws van 20 september 2005 verneem ik dat twee Aalsterse scholen voor hun communicatie met de ouders van vreemde leerlingen gebruikmaken van tekeningen die zij in de agenda's van de leerlingen plakken. Bij deze tekeningen hoort een woordenboekje dat in tien talen vijftig symbolen uitlegt. Dit woordenboekje is voor de anderstalige ouders bestemd.

Volgens hetzelfde artikel wil de integratiedienst van de stad Aalst dit systeem uitbreiden naar alle kleuter- en basisscholen.

Het komt mij voor dat deze regeling nochtans flagrant in strijd is met de geldende taalwetgeving.

De gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) stellen in artikel 1, § 1, 4° dat deze van toepassing zijn “op de administratieve handelingen van [...] de schooloverheden.”

Dit artikel lijkt ons in het voorliggende geval toepasselijk te zijn. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt immers dat dit wetsvoorschrift eveneens betrekking heeft op de communicatie van de schooloverheden met de ouders van de leerlingen, datgene waar het hier nu net over gaat (Kamer, Parl. Doc., gewone zitting 1961-1962, nr. 331/27, blz. 9). Overigens zijn deze taalwetten wat dit aspect betreft van toepassing “in de door de overheid ingestelde, gesubsidieerde of erkende inrichtingen” (Kamer, Parl. Doc. gewone zitting 1961-1962, nr. 331/1, blz. 2).

Het is niet zo gemakkelijk uit te maken welke bepalingen van de taalwet in bestuurszaken op dit specifieke geval van toepassing zijn.

Waarschijnlijk is de regeling van plaatselijke diensten uit het Nederlandse taalgebied van toepassing. Ik acht het onwaarschijnlijk dat de scholen waar het hier over gaat, kunnen worden omschreven als een gewestelijke dienst in de zin van de SWT. Mocht dit laatste echter wel het geval zijn, dan komt men hoe dan ook tot dezelfde conclusies als hieronder weergegeven.

De communicatie tussen een school en de ouders van leerlingen kan ofwel worden beschouwd als een betrekking met een particulier (het meest waarschijnlijke), ofwel als een mededeling aan het publiek. Wat het ook is, het eindresultaat is exact hetzelfde.

Zowel in het eerste geval (art. 12 SWT) als in het tweede geval (art. 11, § 1 SWT) stelt de taalwet dat uitsluitend de taal van het gebied mag worden gebruikt, in casu het Nederlands. Het meertalige woordenboekje is dus onwettig en in strijd met een wet van openbare orde.

./..

../..

1. Werden de nodige maatregelen genomen om de verspreiding van dit vertaalwoordenboekje stop te zetten?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen om dit initiatief, in zoverre het in strijd is met de taalwet, te doen stoppen?
3. Werden overeenkomstig artikel 57 van de taalwet in bestuurszaken de nodige sancties getroffen tegen de verantwoordelijken van dit initiatief?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 272 van 23 september 2005
van **KARIM VAN OVERMEIRE**

Uiteraard is het voor een minister van onderwijs niet mogelijk, en evenmin wenselijk, te weten wat er in elke school gebeurt. Ik kan uit uw vraag enkel opmaken dat een aantal scholen uit Aalst in de agenda van de leerlingen gebruik maken van symbolen, die worden toegelicht aan de hand van 10 talen.

Ik moet bovendien uw stelling dat dit wellicht strijdig is met de taalwetgeving in bestuurszaken, tegenspreken. De Vaste commissie voor Taaltoezicht heeft in het verleden al meermaals geoordeeld dat overheden in hun communicatie met specifieke doelgroepen, een andere taal dan het Nederlands mogen gebruiken. Ik verwijs onder meer naar vraag nr. 31 van 25 november 2003 waarin een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mijn voorganger.

In de gevallen die u beschrijft zijn daarvoor wellicht wettige redenen voor handen. Indien men wenst dat de ouders goed worden geïnformeerd over de vorderingen van hun kinderen op school, en ook over praktische regelingen in verband met schoolrekeningen, verloven, voor- en naschoolse opvang en dergelijke, is het aangewezen dat men rekening houdt met de taalkennis van die ouders.

Ik heb dan ook geen maatregelen getroffen tegen deze scholen. Uw verwijst voor mogelijke sancties naar artikel 57 van de taalwet in bestuurszaken. Dit is een bepaling die verwijst naar tuchtsancties. De tuchtmacht over personeelsleden in het onderwijs ligt bij de inrichtende macht, niet bij de minister of het departement Onderwijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 275
van 23 september 2005
van **JAN PENRIS**

Opleiding Scheepswerktuigkunde - Inschrijvingen

De Vlaamse pers meldt dat het aantal inschrijvingen van schachten aan universiteiten en hogescholen enorm is toegenomen.

De Universiteit Antwerpen rekent op een stijging van 6 %, in Gent verwacht men een stijging van 12 % en in Brussel zelfs 17 %.

De Hogere Zeevaartschool noteert zelfs 42 % meer inschrijvingen, wat voor de maritieme sector bijzonder verheugend genoemd mag worden.

1. Wat is de stijging binnen de totnogtoe moeilijke afdeling Scheepswerktuigkunde ?

Ziet de minister daarbij een rechtstreeks en aantoonbaar verband tussen de eerdere wervingscampagnes van de sector en zijn departement, en de verhoogde inschrijvingen?

2. Zet de minister de gevoerde wervingspolitiek voort?

Worden voor de afdeling Scheepswerktuigkunde daarbij nog bijzondere wervingsinspanningen gepland?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 275 van 23 september 2005
van **JAN PERNRIS**

1. In het begin van het academiejaar publiceert de pers traditiegetrouw heel wat cijfermateriaal over het aantal studenten in het hoger onderwijs. Die cijfers kan ik echter niet bevestigen, omdat de officiële telling van de administratie even traditiegetrouw pas op 31 oktober gebeurt. In de eerste weken van het academiejaar vinden immers nog veel inschrijvingen plaats. Bij gebrek aan officieel bevestigde cijfers kan en wil ik op dit ogenblik dan ook nog geen definitieve uitspraken doen over de evoluties in de studentenaantallen, laat staan daar conclusies aan koppelen.

Die houding wens ik ook aan te nemen ten aanzien van de evoluties in de inschrijvingen voor de bachelorsopleiding Scheepswerktuigkunde.

2. Los van het feit dat het om hogervermelde reden te vroeg is om nu al conclusies te trekken en beslissingen te nemen over het al dan niet voortzetten van de wervingspolitiek, wens ik erop te wijzen dat deze campagnes niet enkel op de opleidingen in het hoger onderwijs gericht waren, en dat het eigenaarschap ervan niet uitsluitend bij het departement Onderwijs lag. Wat dat laatste aspect betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag om uitleg over dit onderwerp, dat ik in de Commissie Onderwijs heb gegeven op 27 juni 2005.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 276
van 23 september 2005
van **CATHY BERX**

Nascholingskredieten - Bestedingspercentage

De Vlaamse overheid stelt middelen ter beschikking aan de inrichtende machten van de scholen van het kleuter- en lager onderwijs en het voltijds en deeltijds secundair onderwijs, die ze moeten besteden aan nascholing voor het personeel.

1. Hoeveel scholen wenden het bedrag voor nascholing dat hen ter beschikking wordt gesteld niet helemaal aan?
2. Welk percentage van het in totaal ter beschikking gestelde bedrag werd, voor de laatste vijf jaar waarvoor deze gegevens beschikbaar zijn, terugbetaald?
3. Welk percentage van de haar ter beschikking gestelde middelen betaalde een school gemiddeld terug?
4. Hoeveel scholen geven meer uit aan nascholing dan het hun toegekende bedrag?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 276 van 23 september 2005
van **CATHY BERX**

1. Het decreet van 16 april 1996 betreffende de lerarenopleiding en de nascholing kent jaarlijks aan de scholen een budget toe dat zij moeten besteden aan de nascholing van hun personeelsleden. Zoals voor de werkingstoelagen gebeurt de controle op deze toelage in het gesubsidieerd onderwijs door de verificatie van het departement onderwijs. In het Gemeenschapsonderwijs maakt dit deel uit van de boekhoudkundige controles eigen aan het Gemeenschapsonderwijs. In de periode van 2001 tot en met 2005 stelde het departement in 78 scholen vast dat niet alle middelen tijdig werden aangewend.

- 2 en 3. Het totale uitbetaalde bedrag vanaf 2001 tot en met 2005 is voor het basisonderwijs 20.688.000 €. Het totaal teruggevorderde of ingehouden bedrag voor die periode bedraagt 97.946,26 € of 0,47% en heeft betrekking op 77 scholen .

Het totale uitbetaalde bedrag 2001 tot en met 2005 is voor het secundair onderwijs 27.961.025€. Het totaal teruggevorderde bedrag voor deze periode bedraagt 17.220,26 € of 0,06% en heeft betrekking op één school. Deze school betaalde 17.220,26 € terug wat 77,65% betekent van het bedrag van 22.175,63 € dat zij ontving.

4. In het secundair onderwijs gaven 483 scholen op een steekproef van 500 scholen meer uit aan nascholing dan het hun toegekende bedrag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 1
van 28 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalige faciliteitenscholen - Subsidiëring

Volgens het Vlaams regeerakkoord moet er tegen januari 2006 een oplossing worden gevonden voor de problematiek van de pedagogische- en taalinspectie in het Franstalig faciliteitenonderwijs.

In dat verband had ik van de minister graag het volgende vernomen met betrekking tot het afgelopen schooljaar 2004-2005.

1. Hoeveel bedroegen in totaal de uitgekeerde weddensubsidies per gemeente voor het Franstalig faciliteitenonderwijs in Vlaanderen, in vergelijking met het schooljaar voordien?
2. Welke bedragen werden er de twee jongste schooljaren uitgekeerd aan werkings- en uitrustingsubsidies?
3. Hoe hoog lag de kostprijs per leerling van het lager en het middelbaar onderwijs?
4. Hoeveel leerlingen telde het Franstalig onderwijs per faciliteitengemeente in Vlaanderen tijdens de jongste twee schooljaren?
5. Zijn er nog andere uitgaven geweest ten behoeve van de Franstalige faciliteitenscholen in Vlaanderen? Welke waren die in voorkomend geval?
6. Kan de minister ter vergelijking de schoolbevolkingscijfers in het Nederlandstalig onderwijs in de betrokken gemeenten meedelen?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 28 september 2005

van LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Het begrip “faciliteitengemeente” wordt soms verengd tot de zes faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel. Aangezien ook in de taalgrensgemeenten faciliteitenonderwijs kan ingericht worden heb ik ook de gegevens betreffende deze gemeenten opgenomen, zoals ik dat voor het schooljaar 2003-2004 heb gedaan in mijn antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 8 van 10 september 2004 en nr. 41 van 26 november 2004 van de heer DESMESMAEKER en nr. 16 van 22 oktober 2004 van de vraagsteller.

I. BASISONDERWIJS

1. De uitgekeerde weddensubsidies per gemeente voor het Franstalig faciliteitenonderwijs in Vlaanderen

gemeente	2003-2004	2004-2005
Drogenbos	498.412	507.377
Kraainem	760.506	822.374
Linkebeek	586.494	606.963
Sint-Genesius-Rode	1.836.139	1.811.678
Wemmel	1.246.220	1.357.473
Wezembeek-Oppem	1.889.516	1.967.000

Wat de Franstalige afdeling van de Gemeenschapsbasisschool in Ronse betreft, worden de personeelsleden nog steeds op basis van het “Protocol betreffende het beheer der Franstalige scholen in het Nederlands taalgebied” binnen de toenmalige Belgische regering op 24 mei 1973 gesloten tussen de ministers Calewaert en Toussaint (punt 5) op extraterritoriale wijze betaald door de Franse Gemeenschap, gelet op de onderstelling dat de toenmalige Franstalige minister van Nationale Opvoeding bevoegd zou zijn voor de pedagogische en personeelsaangelegenheden. Hierbij werd specifiek Ronse vermeld.

2. Werkings- en uitrustingsubsidies

gemeente	2003-2004	2004-2005
Drogenbos	68.770,86	73.961,19
Kraainem	111.897,96	121.118,29
Linkebeek	94.904,01	98.409,70
Sint-Genesius-Rode	293.601,50	301.127,57
Wemmel	216.844,27	240.824,10
Wezembeek-Oppem	307.759,73	325.742,08

Aangezien wat de financiering van het Gemeenschapsonderwijs betreft, een globale dotatie wordt toegekend, kan voor dit onderwijsnet – en derhalve ook voor de Gemeenschapsbasisschool Ronse en a fortiori voor de Franstalige afdeling – niet aangegeven worden hoeveel werkingsmiddelen er werden uitgekeerd ten behoeve van het

Franstalig onderwijs. We kunnen wel aannemen dat de meerkost voor de Franstalige afdeling beperkt zal zijn, vermits ze geïntegreerd is in één instelling.

3. Kostprijs per leerling (per begrotingsjaar)
(bron: Vlaams onderwijs in cijfers – 2003 - 2004)

Hierbij moet ik doen opmerken dat dit een gemiddelde kostprijs per leerling is voor het hele Vlaamse onderwijs. Voor de faciliteitenscholen afzonderlijk is geen kostprijsberekening per leerling beschikbaar.

Begrotingsjaar 2003: 3.423,82 euro per leerling gewoon basisonderwijs.

Begrotingsjaar 2004: 3.589,21 euro per leerling gewoon basisonderwijs.

Begrotingsjaar 2003: 10.220,30 euro per leerling buitengewoon basisonderwijs.

Begrotingsjaar 2004: 10.460,77 euro per leerling buitengewoon basisonderwijs.

4. Aantal leerlingen in het Franstalig onderwijs

gemeente	2003-2004	2004-2005
Drogenbos	179	187
Kraainem	292	275
Linkebeek	237	235
Sint-Genesius-Rode	737	714
Wemmel	579	595
Wezembeek-Oppem	797	799
Ronse	167	183

Hierbij doe ik opmerken dat in overeenstemming met artikel 7 §3 van de wet op het gebruik van de bestuurstalen van 2 augustus 1963 voor de 6 faciliteitengemeenten in de Rand en artikel 6 van de wet houdende taalregeling in het onderwijs van 30 juli 1963 voor de taalgrensscholen deze scholen uitsluitend bedoeld zijn voor leerlingen waarvan het Frans de moedertaal of gebruikelijke taal is en waarvan het gezinshoofd verblijft in één van deze gemeenten.

De vroeger bestaande Franstalige gemeenteschool van Voeren en een vrije gesubsidieerde Franstalige basisschool in Ronse hebben hun deuren gesloten. In Voeren wordt door de v.z.w. "Centre Culturel et Sportif" wel een Franstalige privé-instelling opengehouden, die niet erkend en dus ook niet gesubsidieerd wordt door de Vlaamse Gemeenschap.

5. Nascholing

gemeente	2003-2004	2004-2005
Drogenbos	1094,68	1056,12
Kraainem	1760,28	1639,34
Linkebeek	1278,92	1391,90
Sint-Genesius-Rode	3.844,73	4.035,33
Wemmel	2853,43	2909,10
Wezembeek-Oppem	4.172,31	4.236,33

6. ICT

gemeente	2003-2004	2004-2005
----------	-----------	-----------

Drogenbos	159,38	160,27
Kraainem	256,08	261,45
Linkebeek	213,99	212,20
Sint-Genesius-Rode	676,01	659,89
Wemmel	487,98	518,42
Wezembeek-Oppem	711,82	712,72

7. Aantal leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs

gemeente	2003-2004	2004-2005
Drogenbos	221	225
Kraainem	261	273
Linkebeek	224	226
Sint-Genesius-Rode	1086	1105
Wemmel	1087	1114
Wezembeek-Oppem	600	601
Ronse	2392	2398
Bever	353	346
Mesen	200	181
Spiere-Helkijn	424	428
Voeren	452	462

Deze cijfers omvatten zowel het gewoon als het buitengewoon basisonderwijs.

De Nederlandstalige scholen mogen ook leerlingen uit andere gemeenten – ook uit het Brusselse en het Waalse Gewest opnemen (zie uw schriftelijke vraag nr.53 van 16 december 2004).

II. SECUNDAIR ONDERWIJS

1. Gedurende het schooljaar 2004-2005 waren er in de taalgrensgemeente Ronse twee Nederlandstalige secundaire scholen met een Franstalige afdeling actief, nl. het Koninklijk Atheneum – Instituut voor Paramedische Beroepen en de vestiging Ronse van het Koninklijk Technisch Atheneum – Vesaliusinstituut Oostende (zie ook de schriftelijke vragen nr.29 van 10 november 2004 en nr. 175 van 22 april 2005 van de heer TACK).

Op het vlak van de personeelsomkadering worden de Franstalige leerlingen uitsluitend in aanmerking genomen bij de vaststelling van het ondersteunend personeel omdat op basis van het eerder vernoemde binnen de Belgische context afgesloten protocol van 24 mei 1973 de Franse Gemeenschap nog steeds op extraterritoriale wijze het bestuurs- en onderwijzend personeel van de Franstalige afdeling betaalt.

Het kader van het ondersteunend personeel wordt berekend op basis van een puntensysteem gelieerd aan onder meer het aantal leerlingen van de scholengemeenschap. Het bekomen puntentotaal, dat met het oog op verdeling onder de scholen aan de scholengemeenschap wordt toegekend, is onder bepaalde voorwaarden vrij aanwendbaar, met dien verstande dat tegenover elke betrekking in functie van het bekwaamheidsbewijs en de corresponderende weddenschaal een bepaalde puntenwaarde staat.

Concreet voor de situatie Ronse betekent dit dat de Franstalige leerlingen op zich niet volstaan voor een aparte extra betrekking doch wel dat ze, in combinatie met de aanwezige Nederlandstalige leerlingen, binnen een school van de scholengemeenschap theoretisch tot een bijkomende betrekking kunnen leiden. De flexibiliteit qua invulling

van het personeelsbestand laat niet toe dit in de praktijk na te gaan. Vermits het ondersteunend personeel dat ten laste valt van de Vlaamse onderwijsbegroting echter nooit exclusief voor de Franstalige afdelingen wordt ingezet, kan bezwaarlijk van financiering van wedden (aan het Gemeenschapsonderwijs worden geen subsidies verleend) voor het Franstalig onderwijs worden gesproken.

2. De leerlingenpopulatie vormt slechts één criterium bij de vaststelling van de globale werkingsmiddelen (dotaties) voor het gemeenschapsonderwijs en bij de verdeling van de beschikbare middelen door de scholengroepen over de individuele scholen. Vermits daarenboven zowel binnen de scholengroep Vlaamse Ardennen (Avelgem-Oudenaarde-Ronse) als binnen de scholengroep Oostende het aandeel van de Franstalige leerlingen zeer miniem is, moet de omvang van de dotaties die deze leerlingen genereren als verwaarloosbaar worden beschouwd.
3. In het licht van wat voorafgaat, is het niet mogelijk een gemiddelde kostprijs per Franstalige leerling te bepalen.
4. Op teldatum 01/02/2004 waren er in Ronse:
 - 25 leerlingen in de Franstalige afdeling van het K.A.- Instituut voor Paramedische Beroepen
 - 485 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het K.A. – Instituut voor Paramedische Beroepen
 - 55 leerlingen in de Franstalige afdeling van het K.T.A. – Vesaliusinstituut
 - 37 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het K.T.A. – Vesaliusinstituut

Op teldatum 01/02/2005 waren er in Ronse:

- 25 leerlingen in de Franstalige afdeling van het K.A.- Instituut voor Paramedische Beroepen
- 457 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het K.A. – Instituut voor Paramedische Beroepen
- 83 leerlingen in de Franstalige afdeling van het K.T.A. – Vesaliusinstituut
- 33 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het K.T.A. – Vesaliusinstituut

Hierbij doe ik opmerken dat de leerlingen van de Franstalige afdelingen – anders dan in het basisonderwijs – in overeenstemming met artikel 7 van de onderwijstaalwet van 30 juli 1963 uit een **ander taalgebied** (concreet het Waalse Gewest) moeten komen dan het (Nederlandse) taalgebied waar de school gelegen is.

5. Er zijn geen andere uitgaven geweest ten behoeve van de Franstalige faciliteitenscholen in Vlaanderen.
6. Voor wat het gewoon voltijds secundair onderwijs betreft is er in Ronse nog één onderwijsinstelling, nl. K.S.O. Glorieux. In deze school werd op 1 februari 2004 een totaal van 731 leerlingen geteld. Op 1 februari 2005 waren er 728 leerlingen.

Samen met de Nederlandstalige leerlingen van het Gemeenschapsonderwijs zijn dit 1.253 Nederlandstalige leerlingen in het schooljaar 2003-2004 en 1.218 Nederlandstalige leerlingen in het schooljaar 2004-2005.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 2
van 28 september 2005
van AN MICHIELS

Studiefinanciering HO - Gevolgen decreetswijziging

Langs verschillende zijden verneem ik dat, door de aanpassing van het decreet op de studiefinanciering in maart 2004, sommige studenten niet meer in aanmerking komen voor een studiefinanciering, terwijl zij de voorgaande jaren zonder problemen dergelijke financiering ontvingen.

Meestal gaat het om mensen uit de lagere sociale middenklasse waarvan de kinderen willen voortstuderen, maar waar het financieel moeilijk is om deze kosten te betalen. Hun grootste probleem is naar eigen zeggen: "het verdrievoudigd geïndexeerd kadastraal inkomen vreemd gebruik dat hoger is dan 20 % van het referentie-inkomen".

Bij de bespreking van het decreet in maart 2004 heeft geen enkele fractie hier opmerkingen bij gemaakt. Nu blijkt echter dat daardoor mensen die in het verleden wel studiefinanciering ontvingen, daarvoor nu niet meer in aanmerking komen.

1. Is de minister op de hoogte van die situatie? Wat is hier exact het probleem?
2. Beschikt hij over cijfers voor deze categorie mensen? Gaat het om meer dan enkele gevallen?
3. Indien een aanzienlijk aantal mensen in deze situatie verkeren, overweegt de minister dan een aanpassing van het decreet? Zo ja, welke timing wordt vooropgesteld? Zo neen, waarom niet?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 28 september 2005

van AN MICHIELS

In haar vraag peilt de Vlaams volksvertegenwoordiger naar de gevolgen van de wijziging die in het decreet van 30 april 2004 werd doorgevoerd inzake de kadastraal inkomenstest.

In de huidige wetgeving heeft de student geen recht op studiefinanciering indien het verdrievoudigd geïndexeerd kadastraal inkomen vreemd gebruik, dit is het kadastraal inkomen van onroerende goederen die noch als hoofdverblijfplaats, noch voor beroepsdoeleinden worden gebruikt, hoger is dan 20 % van het referentie-inkomen.

Uit de implementatie van het decreet is inderdaad gebleken dat hierdoor rechthebbenden met een lager inkomen vaak niet in aanmerking komen voor studiefinanciering, waar een rechthebbende met een relatief hoger inkomen in vergelijkbare omstandigheden wel in aanmerking komt.

Om die reden ligt op dit ogenblik een decreetwijziging voor, waarin wordt voorgesteld de laagste inkomens die voornamelijk bestaan uit leeflonen en vervangingsinkomsten, een sociaal-economische groep die zeker tot de doelgroep van studiefinanciering behoort, niet te onderwerpen aan de KI-test.

Uit de simulaties die bij de opmaak van deze decreetwijziging werden opgesteld is gebleken dat het gaat om 29 kandidaten die in gevolge de huidige wetgeving niet in aanmerking komen.

Indien dit voorstel wordt goedgekeurd, zal het reeds uitwerking hebben dit academiejaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 4
van 28 september 2005
van AN MICHIELS

Lokale overlegplatforms - Stand van zaken

Op de website www.lop.be is terug te vinden dat er 26 lokale overlegplatforms opgericht zijn, met elk een voorzitter en een deskundige-ondersteuner. Bij “participanten” vindt men echter maar de (gedeeltelijke) samenstelling van zeven platforms terug.

1. Is de opsomming op bovenvermelde webstek volledig? Zo niet, welke LOP's werden niet vermeld?
2. Bestrijken de op de webstek opgesomde platforms heel Vlaanderen, zoals vooropgesteld werd in het GOK-decreet van 18 juni 2002?

Indien niet, waar bevinden zich nog witte vlekken?

3. Werd reeds de oprichting van bijkomende LOP's of het onderbrengen van de ontbrekende gemeenten/scholen in het werkingsgebied van een aanpalend LOP overwogen? Zo ja, welke timing wordt daarvoor vooropgesteld?
4. Hoe zijn de niet-vermelde LOP's samengesteld (volledige lijst van de leden + hun hoedanigheid)?

Op de website van VSK vind ik bondige informatie over taken, structuur en werking. Enkele vragen blijven echter nog open.

5. Hoelang loopt het mandaat van de verschillende leden?
6. Eens het LOP samengesteld, kunnen er dan nog wijzigingen optreden? Zo ja, welke?

Hoe moeten deze aangevraagd en/of aangekondigd worden?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 28 september 2005

van AN MICHIELS

Het Decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I (B.S. 14/09/2002) van 28/06/2002 legt de oprichting, samenstelling, afbakening en werking van de lokale overlegplatforms vast.

In het Besluit van de Vlaamse regering betreffende de lokale overlegplatforms inzake gelijke onderwijskansen. (B.S. 24/09/2002) van 28/06/2002 worden de oprichting, samenstelling en afbakening van de werkingsgebieden verder gespecificeerd. In dit besluit is ook de volledige lijst van de lokale overlegplatforms terug te vinden. In totaal werden er 70 lokale overlegplatforms opgericht, 41 voor het basisonderwijs, 29 voor het secundair onderwijs.

De Vlaamse regering stelt na overleg met het lokale overlegplatform een voorzitter aan. Eenzelfde voorzitter kan meerdere lokale overlegplatforms voorzitten, met uitzondering van de overlegplatforms voor Antwerpen, Gent en Tweekantig gebied Brussel-Hoofdstad.

De Vlaamse regering voorziet eveneens in de financiering of subsidiëring van een deskundige die de inhoudelijke en organisatorische ondersteuning van het lokale overlegplatform waarneemt. Er zijn 26 deskundige-ondersteuners actief voor de 70 lokale overlegplatforms.

Op dit moment zijn alle lokale overlegplatforms zoals voorgesteld werd in het GOK-decreet van 28 juni 2002 opgericht.

Een volledige lijst van voorzitters en deskundige-ondersteuners is terug te vinden op <http://www.ond.vlaanderen.be/GOK/lop/>.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

1. Op dit moment zijn alle lokale overlegplatforms zoals voorgesteld werd in het GOK-decreet van 28 juni 2002 opgericht. De webstek www.lop.be is geen initiatief van de Vlaamse overheid. Deze webstek is gegroeid vanuit de Gentse lokale overlegplatforms en is in eerste instantie bedoeld als intern communicatiemiddel binnen de lokale overlegplatforms. Andere lokale overlegplatforms kunnen autonoom beslissen bij deze webstek aan te sluiten.
2. zie 1.
3. De Vlaamse regering bepaalt de gemeenten of regio's waar bij prioriteit een lokaal overlegplatform moet worden opgericht. Voor deze gemeenten of regio's wordt voorzien in Een deskundige-ondersteuner. Voor de toepassing van het Decreet betreffende gelijke onderwijskansen kunnen eveneens lokale overlegplatforms worden ingericht in andere dan de in het eerste lid bedoelde gemeenten of regio's. Directies en inrichtende machten van de niet in het werkingsgebied gelegen scholen voor buitengewoon onderwijs kunnen in een lokaal overlegplatform worden opgenomen wanneer tussen deze scholen en de in het werkingsgebied gelegen scholen frequent leerlingenstromen bestaan. Het oprichten van bijkomende lokale overlegplatforms die te worden voorafgegaan door een evaluatie van de huidige werkingsgebieden. Hiervoor is op dit moment nog geen timing vooropgesteld.

4. De lokale overlegplatforms zijn als volgt samengesteld:
 - a. De directies en inrichtende machten van alle in het werkingsgebied gelegen scholen;
 - b. Directies en inrichtende machten van de niet in het werkingsgebied gelegen scholen voor buitengewoon onderwijs wanneer tussen deze scholen en de in het werkingsgebied gelegen scholen frequent leerlingenstromen bestaan;
 - c. De directies en inrichtende machten van de centra voor leerlingenbegeleiding die de in het werkingsgebied gelegen scholen begeleiden;
 - d. Een vertegenwoordiger van elke representatieve vakorganisatie die de beroepsbelangen van het personeel van de in het werkingsgebied gelegen scholen behartigt;
 - e. Twee vertegenwoordigers van erkende ouderverenigingen;
 - f. Twee vertegenwoordigers van leerlingenraden, indien het gaat om lokale overlegplatforms voor het secundair onderwijs;
 - g. Ten hoogste vier vertegenwoordigers van lokale socio-culturele en/of -economische partners;
 - h. Twee vertegenwoordigers van organisaties van etnisch-culturele minderheden in de zin van artikel 1, 7°, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1999 houdende de erkenning en subsidiëring van het forum van organisaties van etnisch-culturele minderheden;
 - i. Twee vertegenwoordigers van een vereniging waar armen het woord nemen;
 - j. Een vertegenwoordiger van de integratiesector. Wanneer in het werkingsgebied zowel een integratiecentrum als een integratiedienst werkzaam zijn, wordt vanuit beide organisaties in een vertegenwoordiger voorzien;
 - k. Een vertegenwoordiger van elk van de in het werkingsgebied gelegen onthaalbureaus;
 - l. Een vertegenwoordiger van het schoolopbouwwerk

Voor scholen en centra voor leerlingenbegeleiding is deelname aan het lokale overlegplatform is het een financierings- of subsidiëringvoorwaarde. De invulling van de andere mandaten wordt bepaald door lokale factoren zoals het al dan niet aanwezig zijn van een vereniging waar armen het woord nemen.

5. De duur van een mandaat binnen een lokaal overlegplatform kan verschillen: De voorzitter wordt belast met een mandaat van vier jaar, dat telkens voor eenzelfde periode verlengbaar is. Bij het voortijdig beëindigen van het mandaat, wordt een opvolger aangeduid voor de resterende mandaatperiode, na overleg met het lokale overlegplatform. Aangezien deelname aan het lokale overlegplatform voor scholen en centra voor leerlingenbegeleiding een financierings- of subsidiëringvoorwaarde is, is hun mandaat in principe van onbepaalde duur. Aangezien de deelname aan het lokale overlegplatform voor de andere geledingen niet kan afgedwongen worden, kunnen zij te allen tijde besluiten hun mandaat te beëindigen.
6. Interne verschuivingen binnen een van de geledingen leiden uiteraard tot wijzigingen in de invulling van de mandaten binnen een lokaal overlegplatform. Het huishoudelijk reglement dat elk lokaal overlegplatform dient uit te werken bepaalt o.m. de wijze waarop in de plaatsvervangende afwezige participanten wordt voorzien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 5
van 6 oktober 2005
van **GERDA VAN STEENBERGE**

Milleniumdoelstellingen - Beleidsintegratie

Op 18 mei 2005 opende de federale minister van Ontwikkelingssamenwerking Armand De Decker in aanwezigheid van onder andere de coördinatrice van de campagne over de Millenium-ontwikkelingsdoelstellingen van de VN, de mobiele informatietoonstelling "Een brug van solidariteit". Hiermee werd het startschot gegeven van de nationale sensibiliseringscampagne 2005-2006 over de Millenium-ontwikkelingsdoelstellingen.

Een van die fameuze acht doelstellingen is basisonderwijs voor iedereen. De sectorale en thematische prioriteiten van de Belgische samenwerking zouden perfect aansluiten bij de Milleniumdoelstellingen. Eén van die sectoren is onderwijs en vorming.

Reeds in 2004 werden er concrete stappen gezet om de publieke opinie bewust en warm te maken voor de Milleniumdoelstellingen. Echter zonder veel succes, vermits slechts 20 % van de bevolking iets afweet van de Milleniumdoelstellingen. Daarom een nieuwe campagne 2005-2006.

1. Kan de minister meedelen in welke mate hij betrokken is bij deze nationale sensibiliseringscampagne?
2. Wat houdt die campagne juist in wat zijn beleidsdomein betreft?
3. Hoe worden de Milleniumdoelstellingen geïntegreerd binnen zijn beleidsdomein?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Vervotte (nr.2), Anciaux (nr. 5) en Van Brempt (nr. 2).

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 6 oktober 2005

van **GERDA VAN STEENBERGE**

De campagne 'Een brug voor solidariteit' wil mensen sensibiliseren over ontwikkelingsproblematiek en meer bepaald over de Millennium ontwikkelingsdoelstellingen. Deze campagne werd georganiseerd door federaal minister van Ontwikkelingssamenwerking Armand De Decker.

Sensibilisatie en ontwikkelingseducatie op Vlaams niveau behoren tot de bevoegdheid van minister van Ontwikkelingssamenwerking Bourgeois. Het decreet ontwikkelingseducatie dat in 2004 werd goedgekeurd biedt het ruimere kader waarin diverse initiatieven en projecten worden opgezet. Jaarlijks kunnen Vlaamse organisaties een aanvraag indienen voor de ondersteuning van concrete ontwikkelingseducatieprojecten. De Millennium ontwikkelingsdoelstellingen vormden één van de prioritaire thema's van de oproep van 2004. Bij de beoordeling van de projecten met een belangrijke onderwijscomponent wordt de input van het departement Onderwijs (de administratie van minister Vandembroucke) gevraagd. Kinderen en jongeren zijn in heel wat projecten immers een belangrijke doelgroep.

Twee van de acht Millennium ontwikkelingsdoelstellingen hebben te maken met onderwijs, namelijk:

- Doelstelling 2 : universeel basisonderwijs voor alle kinderen, zowel jongens als meisjes
- Doelstelling 3 : gelijke kansen voor jongens en meisjes en machtsverwerving van vrouwen, eerst in het basisonderwijs en vervolgens op alle onderwijsniveaus

Deze doelstellingen maken ook deel uit van het 'Actieplan van Dakar' rond Education for All (EFA). Op de wereldconferentie rond Education for All in Dakar (2000) sprak de wereldgemeenschap af zes belangrijke onderwijsdoelstellingen naar voren te schuiven en te na te streven tegen 2005 en 2015.

De projecten die het departement Onderwijs financiert in het kader van de samenwerking met ontwikkelingslanden en landen in transitie passen binnen de Millennium ontwikkelingsdoelstellingen of de EFA doelstellingen van Dakar. Zo loopt bijvoorbeeld sinds 2004 het project 'Early Childhood Development' in Zuid-Afrika, waarbij de ontwikkeling van het kleuteronderwijs, de aansluiting naar de eerste graad van het lager onderwijs en dus de veralgemening van het basisonderwijs een prioritaire doelstelling is.

Alle ministers van de Vlaamse Regering hebben het belang van de Millennium ontwikkelingsdoelstellingen expliciet erkend. Op 22 juli 2005 keurde de Vlaamse Regering een nota goed betreffende de bijdrage van de Vlaamse Regering aan de tussentijdse evaluatie van de Millennium ontwikkelingsdoelstellingen. Hierbij is het engagement genomen om actief bij te dragen tot de realisatie van deze doelstellingen.

Tenslotte houden de thema's van de Millennium ontwikkelingsdoelstellingen (armoedebestrijding, gelijke kansen, duurzame ontwikkeling, gezondheid,...) verband met verschillende vakgebonden maar vooral vakoverschrijdende eindtermen zoals 'opvoeden tot burgerzin' of 'milieu-educatie' die leerkrachten in hun lessen of in (vakoverschrijdende) projecten verwerken. Bovendien vindt een aantal van de hoger vermelde ontwikkelingseducatieprojecten plaats in basis- en secundaire scholen. Het staat scholen vrij eventuele projecten op te zetten en de Millennium ontwikkelingsdoelstellingen in de lessen of daarbuiten te behandelen en zo de leerlingen te sensibiliseren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 6
van 6 oktober 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Franstalige faciliteitenscholen - Subsidiëring

Vlaanderen betaalt momenteel het Franstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten.

Graag vernam ik van de minister in verband met het onderwijs in de faciliteitengemeenten en voor het schooljaar 2005-2006 het volgende.

1. Kan de minister medelen hoeveel leerlingen het Franstalig onderwijs per faciliteitengemeente in Vlaanderen op 1 oktober 2005 telde?
2. Kan de minister ter vergelijking de schoolbevolkingscijfers medelen in het Nederlandstalig onderwijs per faciliteitengemeente?
3. Hoeveel bedroegen de totaal uitgekeerde weddesubsidies per gemeente voor het Franstalig onderwijs in de zes Randgemeenten?
4. Welke bedragen werden er uitgekeerd aan werkings- en uitrustingsubsidies?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 6 oktober 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

Het begrip “faciliteitengemeente” wordt soms verengd tot de zes faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel . Aangezien ook in de taalgrensgemeenten faciliteitenonderwijs kan ingericht worden, heb ik ook de gegevens betreffende deze gemeenten opgenomen, zoals ik dat voor het schooljaar 2003-2004 heb gedaan in mijn antwoorden op de schriftelijke vragen nr.8 van 10 september 2004 van de vraagsteller en nr.16 van 22 oktober 2004 van de heer VAN NIEUWENHUYSEN.

De leerlingengegevens van 1 oktober 2005 zijn op dit ogenblik niet verwerkt. Daarom geef ik de leerlingencijfers van de telling van 1 februari 2005 (schooljaar 2004-2005).

Wat bijkomende commentaren bij de cijfergegevens betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 1 van de heer VAN NIEUWENHUYSEN van 28 september 2005.

I. BASISONDERWIJS

- Op 1 februari 2005 was het aantal leerlingen in het Franstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten als volgt:

gemeente	2004-2005
Drogenbos	187
Kraainem	275
Linkebeek	235
Sint-Genesius-Rode	714
Wemmel	595
Wezembeek-Oppem	799
Ronse	183

- Aantal leerlingen op 1 februari 2005 in het Nederlandstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten

gemeente	2004-2005
Drogenbos	225
Kraainem	273
Linkebeek	226
Sint-Genesius-Rode	1105
Wemmel	1114
Wezembeek-Oppem	601
Ronse	2398
Bever	346
Mesen	181
Spiere-Helkijn	428
Voeren	462

3. De uitgekeerde weddensubsidies per gemeente voor het Franstalig faciliteitenonderwijs in Vlaanderen

gemeente	2004-2005
Drogenbos	507.377
Kraainem	822.374
Linkebeek	606.963
Sint-Genesius-Rode	1.811.678
Wemmel	1.357.473
Wezembeek- Oppem	1.967.000

4. Werkings- en uitrustingsubsidies

gemeente	2004-2005
Drogenbos	73.961,19
Kraainem	121.118,29
Linkebeek	98.409,70
Sint-Genesius-Rode	301.127,57
Wemmel	240.824,10
Wezembeek- Oppem	325.742,08

II. SECUNDAIR ONDERWIJS

- In het secundair onderwijs van de 6 randgemeenten zijn er geen Franstalige leerlingen.
In de taalgrensgemeente Ronse zijn er twee Nederlandstalige secundaire scholen met een Franstalige afdeling, nl. het Koninklijk Atheneum – Instituut voor Paramedische Beroepen en de vestiging Ronse van het Koninklijk Technisch Atheneum – Vesaliusinstituut Oostende.

Op 1 februari 2005 waren er in Ronse:
 - 25 leerlingen in de Franstalige afdeling van het K.A.- Instituut voor Paramedische Beroepen
 - 457 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het K.A. – Instituut voor Paramedische Beroepen
 - 83 leerlingen in de Franstalige afdeling van het K.T.A. – Vesaliusinstituut
 - 33 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het K.T.A. – Vesaliusinstituut
- Wat het gewoon voltijds secundair onderwijs betreft is er in Ronse nog één onderwijsinstelling, n.l. het vrij gesubsidieerde K.S.O. “Glorieux” met op 1 februari 2005 728 leerlingen, wat samen met de instellingen van het Gemeenschapsonderwijs betekent dat er op 1 februari 2005 1.218 Nederlandstalige leerlingen in het gewoon voltijds onderwijs in Ronse les volgden.
- Aan de instellingen van het Gemeenschapsonderwijs worden – aangezien het gefinancierd onderwijs is – geen weddensubsidies toegekend.

Overigens betaalt de Franse Gemeenschap nog steeds op extraterritoriale wijze de wedden van het bestuurs- en onderwijzend personeel van de Franstalige afdeling.

Wat het ondersteunend personeel betreft, is het de scholengemeenschap die op basis van de totale schoolbevolking van de samenstellende onderwijsinstellingen puntenwaarden toegekend krijgt en deze discretionair verdeeld onder de betrokken instellingen. Zowel de scholengroep Vlaamse Ardennen, als de scholengroep Oostende hebben geen afzonderlijke eenheid toegekend aan de Franstalige afdeling.

4. Aan het Gemeenschapsonderwijs als gefinancierd onderwijs worden geen werkings- en uitrustingsubsidies toegekend.

Voor de werking van de instellingen van het Gemeenschapsonderwijs wordt een globale dotatie toegekend, die op basis van een parameterstelsel onder de scholengroepen wordt verdeeld. De mate waarin de scholengroepen, dan wel de afzonderlijke instellingen werkingsuitgaven doen, verschilt van scholengroep tot scholengroep. Daarenboven : aangezien de Franstalige afdelingen deel uitmaken van grotere instellingen kan niet precies aangegeven worden wat hun werkings- en uitrustingsuitgaven zijn. Omwille van de integratie in een andere instelling met gelijklopende studierichtingen vermoeden we dat de meerkost voor deze afdelingen eerder beperkt zullen zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 7
van 6 oktober 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Studietoelagen - Stand van zaken

De laatste jaren wordt gewag gemaakt van een dalend percentage mensen die gebruikmaken van een studietoelage in het onderwijs.

1. Hoeveel mensen maken gebruik van een studiebeurs en welk budget wordt hiervoor uitgetrokken? Graag een verdeling SO, HO (hogeschool vs. universiteit). Graag een overzicht voor de periode 2004-2005.

Welke bedragen worden uitgekeerd in welke richtingen (ASO-BSO-TSO-KSO; welke HO-richtingen, ...)?

2. Hoelang duurt de dossierbehandeling op dit ogenblik?
3. Hoeveel wordt er teruggevorderd elk jaar (bv. onterechte uitbetalingen, ...)? De Vlaamse Regering gaat hiervoor trouwens een speciaal fonds oprichten, staat nu in het voorontwerp van programmadecreet bij begroting 2006.
4. Hoeveel buitenlanders krijgen een beurs?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 6 oktober 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

1. In het school- en academiejaar 2004-2005 dienden 105.885 leerlingen secundair onderwijs en 50.281 studenten hoger onderwijs een aanvraag in voor het bekomen van een studietoelage. Het aantal toekenningen voor het secundair onderwijs bedroeg: 75.946; Voor het hoger onderwijs werden 36.696 studiefinancieringen toegekend. Het totaal uitgekeerde budget voor 2004-2005 bedroeg 68.303.441€. Hiervan werd 12.497.804€ uitgekeerd in het secundair onderwijs en 55.805.637€ in het hoger onderwijs. Hierbij geef ik u een overzicht voor het secundair onderwijs per type van onderwijs.

TYPE SO	AFWIJZING	TOEKENNING	BEDRAG
TSO	9.670	20.043	3.174.603
BSO	7.077	23.673	4.133.195
ASO	11.387	24.996	3.697.436
KSO	441	834	148.111
BUSO	863	5.670	932.721
ASBO-4 ^{de} GRAAD	501	730	411.738
TOTAAL	29.939	75.946	12.497.804

Voor het hoger onderwijs is het niet mogelijk in detail de gevolgde richtingen op te geven. Gelieve hierbij het overzicht van het aantal toekenningen en afwijzingen te vinden, opgedeeld in universiteiten en hogescholen.

TYPE HOGER ONDERWIJS	AFWIJZING	TOEKENNING	BEDRAG
UNIVERSITEITEN	4.258	10.979	18.635.784
HOGESCHOLEN	9.327	25.717	37.169.853
TOTAAL	13.585	36.696	55.805.637

2. Wat de doorlooptijd van de dossierbehandeling betreft, dient een onderscheid gemaakt te worden tussen deze dossiers die onmiddellijk in orde worden bevonden en deze waarvoor nog bijkomende inlichtingen dienen opgevraagd te worden.

Dossiers die volledig worden ingediend zijn afgehandeld binnen de 2 maanden na de indieningsdatum. Dit is een maximumtermijn die voor de meeste dossiers korter is.

Ter illustratie, voor het huidige school- en academiejaar werd reeds een eerste betaling uitgevoerd op 10 september 2005. Vanaf die datum wordt nu om de 10 dagen betaald.

Begin oktober waren meer dan 21.000 toelagen uitgekeerd voor het secundair onderwijs. Voor het hoger onderwijs waren er dit ongeveer 5.000.

De doorlooptijd van een onvolledig dossier is afhankelijk van de snelheid waarop de bijkomende informatie, die nodig is om het dossier af te handelen, beschikbaar is. In deze dossiers kan het gaan om meerdere maanden.

Om aan deze problematiek tegemoet te komen, werden reeds heel wat inspanningen geleverd. Er werd een volledig nieuw verwerkingsprogramma gebouwd voor de aanvragen van het hoger onderwijs. Door de realisatie van linken met externe databanken, dienen er minder gegevens bij de burger opgevraagd te worden en kan een dossier in de toekomst sneller worden afgewerkt. Voor het secundair onderwijs wordt eenzelfde programma gebouwd. Dit zou operationeel moeten zijn op 1 juli 2006.

3. Wat de terugvorderingen betreft, kan ik u hierbij melden dat de dossiers van het hoger onderwijs die initieel werden berekend op basis van een vermoedelijk inkomen, op een later tijdstip worden herzien op basis van het werkelijke inkomen. Deze herziening gebeurt op basis van het aanslagbiljet.

Het betreft per academiejaar ongeveer 8.500 dossiers. Indien bij de herziening blijkt dat het reële inkomen hoger ligt dan het opgegeven vermoedelijk inkomen, wordt de onterecht uitgekeerde toelage teruggevorderd.

In 2004 werden er voor 1.126.735€ terugvorderingen verstuurd.

Waar deze inkomsten tot en met dit jaar terugvloeden naar de middelenbegroting, is inderdaad vanaf 2006 voorzien in de oprichting van een speciaal fonds teneinde deze middelen opnieuw voor studietoelagen te kunnen aanwenden.

4. Het aantal buitenlanders ten slotte dat in aanmerking kwam voor een studietoelage, betrof in 2004-2005 151 kandidaten in het hoger onderwijs en 150 kandidaten in het secundair onderwijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 10
van 14 oktober 2005
van **JAN PEUMANS**

Evenredige arbeidsmarktparticipatie - Voortgangsrapporten

Krachtens artikel 7, § 1, van het decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt van 8 mei 2002, maken de intermediaire organisaties en de Vlaamse diensten een voortgangsrapport over aan de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement.

Naar ik verneem, werd er tot op heden nog geen voortgangsrapport vanwege de intermediaire organisaties ingediend bij het Vlaams Parlement.

1. Welke zijn de oorzaken hiervan?
2. Wanneer mag het Vlaams Parlement deze rapportage alsnog verwachten?
3. Onderneemt de regering stappen om deze rapportage te bespoedigen? Zo ja, welke?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr. 3) en Vandenbroucke (nr. 10).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 14 oktober 2005

van JAN PEUMANS

Minister Frank Vandenbroucke

Tot op heden werd inderdaad nog geen voortgangsrapport vanwege de intermediaire organisaties ingediend bij het Vlaams Parlement, hetgeen nochtans voorzien wordt in artikel 7, § 1 van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

1. Twee centrale knelpunten moeten opgelost worden opdat een zinvol rapport aan het Vlaams Parlement kan worden voorgelegd. De modaliteiten van de rapportage moeten voor elke intermediair (publieke, private, onbetaalde arbeidsbemiddeling, outplacementkantoren, headhunting en dergelijke) nog verder geconcretiseerd worden. Begin 2004 is daar binnen het Overlegplatform Vlaamse Arbeidsbemiddelingsbureaus (OVA) een aanzet toe gegeven. Duidelijke en concrete afspraken over de rapportage (welke concrete cijfergegevens, op welk niveau, voor welke kansengroepen en dergelijke) en over het op te stellen actieplan zijn daar echter nog niet gemaakt. De operationalisering van de definitie van sommige kansengroepen, vooral allochtonen en personen met een handicap, bracht problemen mee en ook de manier van tellen bleek niet zo eenvoudig te zijn. Om in overeenstemming te zijn met artikel 17 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, zou elke intermediaire organisatie die haar allochtoon klantenbestand wil tellen aangifte moeten doen van die registratie bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Met de Commissie werd contact opgenomen om te onderzoeken of die aangifteplicht kon verschoven worden van het niveau van het individuele uitzendkantoor of individuele lokale 'derde' naar het niveau van een koepelorganisatie. Dat bleek slechts mogelijk onder zulke stringente voorwaarden dat het tellen van deelnemers uit de kansengroepen allochtonen en personen met een handicap zou uitgroeien tot een enorme administratieve belasting. De zoektocht naar alternatieven op Vlaams niveau is tijdelijk opgeschort in 2005 omdat, onder andere naar aanleiding van het eindverslag van de Commissie voor Interculturele Dialoog, op het federale niveau een vergelijkbaar debat gevoerd wordt over de wenselijkheid en haalbaarheid van 'etnische statistieken'. De Vlaamse Regering neemt deel aan dit federale overleg.
2. In de eerste helft van 2006 zal in overleg met de OVA-partners de aanpak van de jaarlijkse rapportage en het jaarlijks actieplan concreet worden ingevuld, wat ook de uitkomst van het overleg op het federale niveau mag zijn.
3. Ik zal in de eerste helft van 2006 het initiatief nemen om een concreet voorstel voor te leggen aan het OVA. Dat voorstel zal naast een model en de modaliteiten van de rapportage (en van de registratie) ook sensibilisatiemateriaal bevatten om de medewerkers van de intermediaire organisaties die instaan voor het verzamelen van de data te ondersteunen. Tegelijk zal een model voor actieplan worden ontwikkeld. Het doel is tot consensus te komen over de gehele aanpak met alle OVA-partners.

Minister Fientje Moerman

De heer Jan Peumans stelt de vraag naar de overdracht van een voortgangsrapport door de intermediaire organisaties en de Vlaamse diensten aan de Vlaamse regering en het Vlaams parlement.

In artikel 2, van het decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt van 8 mei 2002 wordt aangegeven wat de intermediaire organisaties zijn waarover gesproken wordt, i.c. “alle publieke of private organisaties of personen die ten behoeve van jongeren, volwassenen op actieve leeftijd, ondernemingen of andere organisaties, werknemers en werkzoekenden activiteiten aanbieden op het vlak van beroepskeuzevoorlichting, beroepsopleiding, loopbaanbegeleiding en arbeidsbemiddeling”. Deze intermediaire organisaties vallen niet onder de bevoegdheid van minister Fientje Moerman. De vraag heeft bijgevolg enkel betrekking op minister Vandenbroucke.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 11
van 14 oktober 2005
van **JAN PEUMANS**

Strategische adviesraden - Jaarverslagen

Ingevolge het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden, zenden deze raden jaarlijks vóór 15 mei een jaarverslag aan het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering.

Naar ik verneem, werden er tot op heden geen jaarverslagen vanwege de strategische adviesraden ingediend bij het Vlaams Parlement.

1. Welke zijn de oorzaken hiervan?
2. Wanneer mag het Vlaams Parlement deze verslagen alsnog verwachten?
3. Onderneemt de Regering stappen om deze indiening te bespoedigen? Zo ja, welke?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 5, Moerman nr. 4, Vandebroucke nr. 11, Vervotte nr. 6, Van Mechelen nr. 7, Anciaux nr. 11, Bourgeois nr. 4, Peeters nr. 35, Keulen nr. 11, Van Brempt nr. 11).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 14 oktober 2005
van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, bevoegd voor de coördinatie van de werking van het Vlaams overheidsapparaat

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 8
van 14 oktober 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Lokale werkwinkel Zaventem - Taalgebruik

De 132ste werkwinkel in Vlaanderen werd op 21 september 2005 plechtig geopend door de minister. De werkwinkel met Zaventem, Kraainem en Wezembeek-Oppem als werkgebied, wil ook de vele anderstalige werkzoekenden in de regio aan een job helpen.

Tussen 1993 en 2002 steeg de werkgelegenheid in de luchthavenregio met liefst 32,8 procent, in vergelijking met een Vlaams gemiddelde van 12,8 procent. Sinds 2002 ging de werkgelegenheid er weer op achteruit en in 2003-2004 nam de werkloosheid opnieuw met ruim veertien procent toe in de regio.

Uit cijfers blijkt dat 40 procent van de werkzoekenden rondom de luchthaven anderstalig is. Het gaat ook vaak om laaggeschoolden. De Vlaamse Regering is van plan om fors te investeren in opleiding Nederlands als Tweede Taal (NT2). In een krantenartikel lees ik en ik citeer de minister letterlijk: "Franstaligen uit de faciliteitengemeenten binnen het werkgebied van deze werkwinkel kunnen hun begeleiding in het Frans krijgen. Andertaligen die niet in Kraainem of Wezembeek wonen, kunnen dat niet. Zij mogen wel een tolk meebrengen. Uiteraard verliezen we ook de Vlaamse werkzoekenden niet uit het oog."

De werkwinkel is een samenwerkingsverband tussen VDAB, RVA, PWA en OCMW.

1. Franstaligen uit de faciliteitengemeenten binnen deze werkwinkel kunnen hun begeleiding in het Frans krijgen, aldus de minister. De werkwinkel ligt op het grondgebied Zaventem.

Is dit niet in strijd met de taalwetgeving?

2. Welke maatregelen neemt de minister om de stijgende werkloosheid in deze regio aan te pakken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 14 oktober 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

- Vòòr de implementatie van de werkwinkels werd de dienstverlening van de VDAB via haar kantoren in Halle en Vilvoorde aangeboden aan de inwoners van de faciliteitengemeenten. Ook de Franstalige inwoners van de faciliteitengemeenten werden hier bediend.

Met de oprichting van de werkwinkels verzorgt de VDAB haar dienstverlening aan de inwoners van Kraainem en Wezembeek-Oppem vanuit de Werkwinkel van Zaventem. Dit betekent dat alle inwoners uit dit zorggebied, ongeachte de taal, welkom zijn in de werkwinkel. De VDAB tekent in samenspraak met alle werkzoekenden, anderstalig of Franstalig, binnen of buiten de faciliteitengemeenten, een trajectplan naar werk uit.

De dienstverlening gebeurt volledig conform de taalwetgeving. De taalwetgeving verplicht de VDAB de begeleiding van inwoners uit de taalfaciliteitengemeenten, indien zij daarom verzoeken, te verzorgen in het Frans. Ook in het recente verleden, toen de VDAB-dienstverlening georganiseerd werd vanuit een eigen VDAB-kantoor, gebeurde dit trouwens volgens dezelfde *modus operandi*.

Sindsdien is er – op de verhuis naar een andere fysieke, meer gedecentraliseerde locatie na – ten gronde niets veranderd niet aan de situatie van de Franstalige werkzoekenden.

In de niet-faciliteitengemeenten gebeurt de begeleiding in het Nederlands en wordt de anderstalige of Franstalige werkzoekende wel de kans geboden om bij het eerste contact een tolk mee te brengen.

Voor wat de begeleiding betreft wordt voor Franstaligen in de faciliteitengemeenten, indien dit hun verzoek is, een begeleiding voorzien in het Frans. Voor de niet-faciliteitengemeenten gebeurt de begeleiding in het Nederlands en wordt de anderstalige of Franstalige werkzoekende wel de kans geboden om een tolk mee te brengen.

Voor wat de inhoud van het traject naar werk betreft wordt geen onderscheid gemaakt tussen de werkzoekende of zij inwoner zijn van een faciliteitengemeente of niet. Indien in het kader van het traject naar werk de kennis van het Nederlands wenselijk is en dus versterkend voor de arbeidsmarktpositie van de werkzoekende, wordt de weigering van het ingaan op dit opleidingsaanbod (taallessen Nederlands) overgemaakt aan de RVA.

2. Om de stijgende werkloosheid in de regio aan te pakken heeft VDAB Vilvoorde een actieplan opgesteld dat momenteel in uitvoering is.

Dit actieplan bestaat o.a. uit :

- Screening van de werkzoekenden ingeschreven in een knelpuntberoep.
Verwijzing van de vacaturerijpe werkzoekenden ingeschreven in een knelpuntberoep naar knelpuntvacatures.
- Opleiding van de niet-vacaturerijpe werkzoekenden ingeschreven in een knelpuntberoep.
- Het grootschalig informeren van werkzoekenden over het opleidingsaanbod van de VDAB en zijn partners.
- Het uitbesteden aan derden van de sollicitatietraining van langdurig werklozen (curatieve aanpak).

- Het inzetten van twee supplementaire instructeurs voor het verstrekken van opleidingen Nederlands op de werkvloer.
- Actief recrutereren voor ICT-opleidingen

Kenmerkend voor de regio rondom de luchthaven is inderdaad dat anderstaligen een belangrijk deel uitmaken van de doelgroep van het werkgelegenheidsbeleid. Er is een duidelijke band tussen werk en talenkennis. Bijna 40% van de werkzoekenden in de regio is anderstalig en 60% van de groep laaggeschoolde werkzoekenden is anderstalig. Een behoeftendekkend en maatgericht aanbod Nederlands Tweede taal gericht op arbeid, en een specifieke trajectbegeleiding en opleidingsaanbod zijn dan ook cruciaal voor de integratie op de arbeidsmarkt.

Daarom gaan we fors investeren in opleidingen Nederlands Tweede Taal. De VDAB ontwikkelt al enkele jaren een specifiek aanbod voor anderstalige werkzoekenden via het inwerkingsbeleid. Het taalonderricht spitst zich voornamelijk toe op de specifieke vaktechnische termen in de opleidingstrajecten. De dubbele combinatie (taal en techniek), de begeleiding op de opleidings- en werkvloer en de gespecialiseerde jobcoaching zorgen voor een gemakkelijke integratie op de werkvloer. Momenteel hebben we een uitgewerkt aanbod in de regio Halle-Vilvoorde dat voornamelijk gericht is op de horeca, het vervoer en bijkomende rigger-monteerders.

In kader van het START-project - STrategisch Actieplan voor de Reconvertie en Tewerkstelling in de luchthavenregio- heb ik een budget van 150.000 € vrijgemaakt. Dit budget wordt besteed als injectie voor de toeleiding van werkzoekenden naar de opleidingen Nederlands voor anderstaligen, en voor een uitbreiding van het aantal instructeurs voor Nederlands op de werkvloer.

In de meerjarenbegroting heb ik daarnaast nog een bijkomend budget van 220.800 € voorzien voor het bevorderen van de NT2 op de werkvloer, tijdens de opleiding, als taalstage in de onderneming.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 9
van 4 oktober 2005
van **DOMINQUE GUNS**

Kanaal van Schipdonk - Waterkwaliteit en visbestand

Het Kanaal van Schipdonk is een waterloop gelegen tussen Deinze (Oost-Vlaanderen) en Zeebrugge-Heist (West-Vlaanderen).

1. Wat is voor het Kanaal van Schipdonk de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2004 en het jaar 2005 (of de meest recent beschikbare gegevens)?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Kanaal van Schipdonk het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaand en dit voor het jaar 2004 en vooral voor het jaar 2005 (of eventueel de meest recent beschikbare gegevens)?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 14 oktober 2005
van **WERNER MARGINET**

Hierbij geef ik de gevraagde cijfergegevens voor het hoger onderwijs.

Wat de opsplitsing betreft van deze cijfers in universitair onderwijs en hoger onderwijs van 1 en 2 cycli, kan ik deze gegevens enkel aanreiken voor het academiejaar 2003-2004.

Vanaf het academiejaar 2004-2005 werd, in navolging van het structuurdecreet ook in de wetgeving inzake studiefinanciering de bachelor-master structuur ingevoerd. Bestaande opleidingen worden ingevolge het decreet omgezet naar een bachelor- of masterniveau. In het verwerkingsprogramma gebeurt de registratie eveneens als dusdanig. Dit betekent dat alle cijfergegevens voor het academiejaar 2004-2005 opgedeeld worden in universitair onderwijs of onderwijs gevolgd aan een hogeschool.

1. Het aantal aanvragen bedroeg:

	UNIVERSITAIR	HOGER ONDERWIJS 1 CYCLUS	HOGER ONDERWIJS 2 CYCLI	TOTAAL
2003-2004	15.808	27.772	7.375	50.995
2004-2005*	15.237	35.044		50.281

* (Hoger onderwijs gevolgd in Hogescholen)

2. De tweede tabel geeft het percentage van de geweigerde aanvragen. Deze cijfers geven een overzicht van de afwijzingen op basis van de financiële voorwaarden en een overzicht van de andere afwijzingen. De andere afwijzingen betreffen deze waarbij de kandidaat niet voldoet aan de pedagogische of de nationaliteitsvoorwaarde.

2003-2004	UNIVERSITAIR	HOGER ONDERWIJS 1 CYCLUS	HOGER ONDERWIJS 2 CYCLI	TOTAAL
TOTAAL PERCENTAGE	28,66%	26,88%	27,74%	27,76%
% AFWIJZINGEN FINANCIIEEL	86,23%	82,36%	89,15%	85,91%
% AFWIJZINGEN ANDERE	13,77%	17,64%	10,85%	14,09%

2004-2005	UNIVERSITAIR	HOGESCHOLEN	TOTAAL
TOTAAL PERCENTAGE	27,49%	24,96%	26,22%
% AFWIJZINGEN FINANCIIEEL	82,99%	84,42%	83,70%
% AFWIJZINGEN ANDERE	17,01%	15,59%	16,30%

3. Het aantal uitzonderlijke toelagen bedroeg:
 2003-2004 : 1.066
 2004-2005: 283
4. Wat de geschatte reële kostprijs betreft, wordt uitgegaan van de HIVA studie die werd uitgevoerd in 1999. De bedragen van de studiekosten uit deze studie werden geïndexeerd met de consumptie-index, om deze op het niveau van het betrokken academiejaar te brengen.

We geven de bedragen en de dekkingsgraad weer in onderstaande tabellen:

2003-2004	TOELAGE	STUDIEKOST	% DEKKING
NIET-KOT	€ 1.783	€ 1.864	95,65%
KOT	€ 2.886	€ 3.527	81,83%
VERHOOGDE TOELAGE NIET-KOT	€ 2.673	€ 1.864	143,4%
VERHOOGDE TOELAGE KOT	€ 4.132	€ 3.527	117,15%

2004-2005	TOELAGE	STUDIEKOST	% DEKKING
NIET-KOT	€ 1.842	€ 1.896	97,15%
KOT	€ 3.069	€ 3.587	85,56%
VERHOOGDE TOELAGE NIET-KOT	€ 2.673	€ 1.896	140,98%
VERHOOGDE TOELAGE KOT	€ 4.132	€ 3.587	115,19%

5. De totale bedragen tenslotte:

	UNIVERSITAIR	HOGER ONDERWIJS 1 CYCLUS	HOGER ONDERWIJS 2 CYCLI	TOTAAL
2003-2004	19.074.367	28.292.465	8.285.594	55.652.426
2004-2005*	18.635.784	37.169.853*		55.805.637

* (Hoger onderwijs gevolgd in Hogescholen)

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 15
van 19 oktober 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Franstalige werklozen Halle-Vilvoorde - Taalkennis

1. Beschikt de minister over wettelijke instrumenten om Nederlandsonkundige werklozen in Halle-Vilvoorde te verplichten onze taal te leren?

Geldt er verdragsrechtelijke of (grond)wettelijke beperkingen die verhinderen dat een decretale verplichting wordt ingevoerd, gekoppeld aan sancties, tot het volgen van – en eventueel ook slagen voor – een cursus Nederlands?

2. Kan de minister met betrekking tot de werkloosheid in Halle-Vilvoorde volgende gegevens verstrekken?
 - a) Het totale aantal niet-werkende werkzoekenden, opgesplitst per gemeente en voor elke gemeente ingedeeld naar moedertaal, en dit voor elk van de jaren van 2003 tot en met 2005.
 - b) Een overzicht, voor elk van de jaren van 2003 tot en met 2005, van de kennis van het Nederlands van de niet-werkende werkzoekenden met een andere moedertaal dan het Nederlands, op het vlak van de vier componenten van taalkennis, namelijk noteren, spreken, lezen en verstaan.
 - c) Het aantal vacatures bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) waarvoor de kennis van het Nederlands niet vereist is, en dit voor elk van de jaren van 2003 tot en met 2005.
 - d) Voor elk van de jaren van 2003 tot en met 2005, een overzicht van de duur van werkloosheid voor de niet-werkende werkzoekenden per moedertaal.
 - e) Het aantal deelnemers, voor elk van de jaren van 2003 tot en met 2005, aan de opleidingen Nederlands.

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 15 van 19 oktober 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

1. De artikelen 30 en 129 van de Grondwet regelen het grondwettelijk basisprincipe van de vrijheid van taalgebruik. Artikel 30 bepaalt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is; het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken. Artikel 129 stelt dat Gewesten en Gemeenschappen bij uitsluiting van de federale wetgever het taalgebruik regelen op het vlak van bestuurszaken, onderwijs, de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers. Naast dit principe is het bovendien zo dat de deelstaten in België niet beschikken over een sanctionerende bevoegdheid in het kader van de toekenning van de werkloosheidsuitkering of het leefloon. Deze bevoegdheid behoort toe aan de federale regelgever. De Vlaamse overheid kan de werkzoekende alleen maar stimuleren om een cursus Nederlands te volgen met het oog op het verhogen van zijn kansen op werk maar heeft geen sanctionerende bevoegdheid.

De VDAB maakt in samenspraak met alle werkzoekenden, anderstalig of Franstalig, binnen of buiten de faciliteitengemeenten, een competentiebilan op; op basis hiervan wordt een trajectplan naar werk uitgewerkt. Voor wat de begeleiding betreft wordt voor Franstaligen in de faciliteitengemeenten, indien dit hun verzoek is, een begeleiding voorzien in het Frans. In de niet-faciliteitengemeenten gebeurt de begeleiding in het Nederlands en wordt de anderstalige of Franstalige werkzoekende wel de kans geboden om bij het eerste contact een tolk mee te brengen.

Voor wat de inhoud van het traject naar werk betreft wordt geen onderscheid gemaakt tussen de werkzoekende of zij/hij al dan niet inwoner is van een faciliteitengemeente. Indien in het kader van het traject naar werk de kennis van het Nederlands wenselijk is en dus versterkend voor de arbeidsmarktpositie van de werkzoekende, wordt de weigering van het ingaan op dit opleidingsaanbod (taallessen Nederlands) overgemaakt aan de RVA in het kader van het samenwerkingsprotocol tussen de RVA en de Gewestinstellingen.

2.

- 2a. In de onderstaande tabel vindt u een overzicht van de verdeling van de niet-werkende werkzoekenden per gemeente volgens moedertaal (Nederlands, Frans, overige) voor de jaren 2003, 2004 en 2005 (bron: VDAB Databeheer en -analyse).

	jaar_maand								
	200312			200412			200509		
	moedertaal			moedertaal			moedertaal		
	Frans	Nederlands	Overige	Frans	Nederlands	Overige	Frans	Nederlands	Overige
gemeente									
AFFLIGEM	12.2%	84.5%	3.4%	13.1%	82.2%	4.8%	10.5%	83.3%	6.2%
ASSE	39.7%	46.4%	13.9%	38.1%	45.9%	16.0%	34.8%	52.2%	13.0%
BEERSEL	47.6%	47.6%	4.8%	46.6%	47.9%	5.5%	47.1%	46.4%	6.5%
BEVER	41.3%	52.2%	6.5%	43.5%	56.5%		46.6%	53.4%	
DILBEEK	41.3%	47.5%	11.2%	41.5%	45.8%	12.7%	40.1%	49.1%	10.8%
DROGENBOS	83.1%	10.2%	6.8%	79.9%	8.4%	11.7%	81.5%	11.2%	7.3%
GALMAARDEN	14.0%	85.3%	0.8%	16.7%	82.2%	1.1%	11.1%	86.2%	2.6%
GOOIK	8.5%	89.0%	2.5%	15.5%	81.9%	2.6%	10.8%	84.9%	4.3%
GRIMBERGEN	41.2%	48.0%	10.8%	42.0%	46.6%	11.5%	40.5%	49.6%	9.9%
HALLE	27.7%	61.9%	10.4%	27.9%	60.2%	11.9%	24.7%	64.6%	10.6%
HERNE	41.4%	55.2%	3.4%	33.3%	62.2%	4.5%	31.9%	66.9%	1.3%
HOELLAART	40.1%	45.0%	14.9%	39.3%	49.8%	10.9%	39.6%	50.5%	9.8%
KAMPENHOUT	18.6%	76.0%	5.4%	18.3%	77.2%	4.6%	16.1%	80.3%	3.6%
KAPELLE-OP-DEN-BOS	5.4%	91.0%	3.6%	6.6%	89.9%	3.5%	5.7%	90.9%	3.5%
KRAAINEM	79.7%	9.8%	10.5%	82.5%	8.4%	9.0%	80.5%	8.7%	10.8%

LENNIK	14.4%	81.5%	4.1%	16.9%	78.3%	4.8%	11.7%	82.5%	5.8%
LIEDEKERKE	10.7%	81.1%	8.2%	12.8%	80.5%	6.8%	13.5%	80.5%	6.0%
LINKEBEEK	80.1%	14.7%	5.1%	81.5%	10.6%	7.9%	77.2%	14.0%	8.8%
LONDERZEEL	10.6%	86.4%	3.0%	8.9%	87.8%	3.3%	7.2%	89.6%	3.1%
MACHELEN	42.5%	42.5%	15.1%	48.1%	39.8%	12.1%	41.8%	45.1%	13.1%
MEISE	26.9%	70.1%	3.1%	31.8%	62.3%	5.9%	31.2%	65.7%	3.2%
MERCHTEM	17.2%	75.0%	7.8%	16.7%	74.7%	8.7%	15.6%	78.1%	6.4%
OPWIJK	5.9%	89.8%	4.3%	5.5%	89.8%	4.7%	4.8%	90.5%	4.8%
OVERIJSE	49.3%	39.8%	10.9%	47.5%	41.7%	10.8%	45.4%	46.4%	8.2%
PEPINGEN	17.1%	78.9%	3.9%	16.9%	77.9%	5.2%	18.1%	78.3%	3.6%
ROOSDAAL	9.1%	87.0%	3.9%	10.5%	86.3%	3.2%	12.2%	84.8%	3.0%
SINT-GENESIUS-RODE	74.6%	18.3%	7.1%	70.9%	19.9%	9.2%	70.5%	20.8%	8.7%
SINT-PIETERS-LEEUEW	52.4%	38.1%	9.5%	53.7%	35.1%	11.2%	52.0%	36.6%	11.4%
STEENOKKERZEEL	18.9%	75.2%	5.8%	24.7%	68.2%	7.1%	21.3%	70.5%	8.1%
TERNAT	10.9%	85.0%	4.1%	14.3%	82.5%	3.2%	12.9%	83.0%	4.0%
VILVOORDE	34.8%	45.4%	19.8%	38.3%	41.3%	20.4%	36.6%	42.5%	20.9%
WEMMEL	70.2%	19.7%	10.1%	71.2%	16.9%	11.8%	71.9%	16.4%	11.7%
WEZEMBEEK-OPPEM	77.0%	15.1%	7.9%	79.4%	14.3%	6.2%	77.1%	14.8%	8.1%
ZAVENTEM	41.9%	43.2%	14.9%	44.1%	38.0%	17.9%	42.0%	41.4%	16.6%
ZEMST	7.3%	87.9%	4.7%	7.7%	86.4%	5.9%	9.3%	86.1%	4.6%
Totaal	37.9%	52.3%	9.9%	38.3%	51.0%	10.7%	36.8%	53.3%	9.9%

2b. Hieronder vindt u een overzicht van de kennis van het Nederlands van de niet-werkende werkzoekenden in Halle-Vilvoorde met een andere moedertaal dan het Nederlands (schrijven, spreken, lezen, begrijpen, 2003 - bron: VDAB Databeheer en -analyse).

schrijven	2003
0 niet	41,0%
1 zeer zwak	15,9%
2 zwak	13,7%
3 matig/bijna goed	14,8%
4 goed	10,4%
5 zeer goed	4,2%
Eindtotaal	100,0%
spreken	2003
0 niet	37,1%
1 zeer zwak	12,8%
2 zwak	15,2%
3 matig/bijna goed	16,2%
4 goed	13,3%
5 zeer goed	5,5%
Eindtotaal	100,0%
lezen	2003
0 niet	38,5%
1 zeer zwak	11,8%
2 zwak	11,9%
3 matig/bijna goed	17,1%
4 goed	14,7%
5 zeer goed	6,0%
Eindtotaal	100,0%
begrijpen	2003
0 niet	36,2%
1 zeer zwak	10,2%
2 zwak	12,1%
3 matig/bijna goed	18,7%
4 goed	16,0%
5 zeer goed	6,8%
Eindtotaal	100,0%

In 2004 werd dossiermanager als nieuwe toepassing operationeel. Zowel werkzoekenden als consulenten gebruiken de toepassing bij de inschrijving en het beheer van de werkzoekenden-

dossiers. In dossiermanager is slechts één globale beoordeling van de taal voorzien en niet meer de 4 afzonderlijke facetten (schrijven, spreken, lezen en begrijpen).

2c. Hieronder vindt u een overzicht van het aantal door de VDAB geregistreerde vacatures uit de regio Halle-Vilvoorde waarvoor de kennis van het Nederlands al dan niet vereist is (periode 2003-2005). Er werd rekening gehouden met 5 mogelijke taalcodes, die in de vacaturebestanden van de VDAB beschikbaar zijn.

Hierbij werd een onderscheid gemaakt naargelang

- Nederlands voorkomt
- geen enkele taalcode werd ingevuld
- minstens 1 taalcode werd ingevuld, maar geen Nederlands

Ontvangen vacatures (bron: VDAB Databeheer en –analyse)

		Nederlands	geen talen ingevoerd	geen nederlands	totaal
Jaar					
2003	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	10596	470	128	11194
	interimopdrachten	4287	469	67	4823
	normaal economisch circuit	14883	939	195	16017
2004	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	12299	827	206	13332
	interimopdrachten	4827	1203	154	6184
	normaal economisch circuit	17126	2030	360	19516
jan-sep 2005	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	9232	1115	167	10514
	interimopdrachten	4958	3313	73	8344
	normaal economisch circuit	14190	4428	240	18858

2d. Hieronder vindt u een overzicht van de werkloosheidsduur van de niet-werkende werkzoekenden in regio Halle-Vilvoorde volgens moedertaal (periode 2003-2005 - bron: VDAB Databeheer en –analyse).

2003.12

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
Frans	1279	1123	989	1044	688	357	5480
Nederlands	2051	1950	1231	1420	678	240	7570
Overige	295	263	276	296	225	73	1428
Totaal	3625	3336	2496	2760	1591	670	14478

2004.12

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
Frans	1381	1279	1061	1190	979	369	6259
Nederlands	2174	2200	1291	1267	1151	247	8330

Overige	339	323	321	345	327	89	1744
Totaal	3894	3802	2673	2802	2457	705	16333

2005.09

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
Frans	1728	807	1175	1185	1120	342	6357
Nederlands	3603	1067	1430	1545	1304	255	9204
Overige	388	263	293	350	338	85	1717
Totaal	5719	2137	2898	3080	2762	682	17278

2003.12

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
Frans	23.3%	20.5%	18.0%	19.1%	12.6%	6.5%	100.0%
Nederlands	27.1%	25.8%	16.3%	18.8%	9.0%	3.2%	100.0%
Overige	20.7%	18.4%	19.3%	20.7%	15.8%	5.1%	100.0%

2004.12

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
Frans	22.1%	20.4%	17.0%	19.0%	15.6%	5.9%	100.0%
Nederlands	26.1%	26.4%	15.5%	15.2%	13.8%	3.0%	100.0%
Overige	19.4%	18.5%	18.4%	19.8%	18.8%	5.1%	100.0%

2005.09

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
Frans	27.2%	12.7%	18.5%	18.6%	17.6%	5.4%	100.0%
Nederlands	39.1%	11.6%	15.5%	16.8%	14.2%	2.8%	100.0%
Overige	22.6%	15.3%	17.1%	20.4%	19.7%	5.0%	100.0%

De verdeling naar werkloosheidsduur verschilt enigszins tussen Nederlandstalige en Franstalige werkzoekenden uit de regio Halle-Vilvoorde. In september 2005 is 41,6% van de Franstalige werkzoekenden uit de regio langer dan 1 jaar werkzoekend, tegenover 33,8% van de Nederlandstalige werkzoekenden. Het aandeel zeer langdurig werkzoekenden (langer dan 2 jaar) bedraagt 23% bij de Franstalige werkzoekenden tegenover 17% bij de Nederlandstalige werkzoekenden.

2e. De gevraagde gegevens over het aantal deelnemers aan opleidingen Nederlands voor anderstaligen per gemeente voor de periode 2003-2005 vindt u in de tabel hieronder (bron: VDAB Databeheer en -analyse).

AANTAL DEELNEMERS	JAAR		
	2003	2004	jan-sep 2005
AFFLIGEM	5	4	7
ASSE	63	53	74
BEERSEL	33	29	20
BEVER	4	7	1
DILBEEK	55	63	70
DROGENBOS	10	7	16
GALMAARDEN	4	5	4
GOOIK	3	3	1
GRIMBERGEN	59	68	66
HALLE	76	63	45
HERNE	5	8	5
HOEILAART	4	5	1
KAMPENHOUT	7	3	4
KAPELLE-OP-DEN-BOS	4	4	5
KRAAINEM	11	17	16
LENNIK	8	6	0
LIEDEKERKE	12	19	14
LINKEBEEK	3	3	1
LONDERZEEL	7	4	4
MACHELEN	34	37	36
MEISE	6	5	11
MERCHTEM	14	11	12
OPWIJK	4	6	4
OVERIJSE	12	13	12
PEPINGEN	1	5	1
ROOSDAAL	8	4	3
SINT-GENESIUS-RODE	11	17	17
SINT-PIETERS-LEEUV	79	79	68
STEENOKKERZEEL	7	9	6
TERNAT	3	4	3
VILVOORDE	126	144	160
WEMMEL	33	23	20
WEZEMBEEK-OPPEM	3	10	15
ZAVENTEM	42	48	78
ZEMST	10	14	14
Eindtotaal	766	800	814

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 206
van 7 september 2005
van **HELGA STEVENS**

Tewerkstelling gehandicapten - Lokale besturen

Het koninklijk besluit (KB) van 23 december 1977 tot vaststelling van het aantal personen met een handicap dat door provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten en agglomeraties van gemeenten moet worden tewerkgesteld, bepaalt dat provincies, gemeenten, verenigingen of agglomeraties van gemeenten verplicht zijn minimaal één mindervalide tewerk te stellen per groep van 55 betrekkingen met volledige arbeidsprestaties opgenomen in de personeelsformatie.

Een enquête bij de lokale overheden, uitgevoerd naar aanleiding van een parlementaire vraag in 2002 (schriftelijke vragen nr. 68 aan Mieke Vogels, nr. 47 aan Paul Van Grembergen en nr. 35 aan Renaat Landuyt van 22 januari 2002, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1525 e.v.), wees uit dat de tewerkstelling van personen met een handicap bij lokale besturen niet hoger ligt dan 1 % van het totale personeelsbestand, terwijl zo'n 10 % van de bevolking een handicap heeft. De lokale besturen vervullen dus geenszins een voorbeeldfunctie.

Betreffende de wettelijke verplichting, bleek dat voor bijna 40 % van de besturen de regel niet van toepassing is wegens een te beperkt aantal personeelsleden. Van de groep van gemeenten die wel een personeelsbestand hebben groter dan 54 voltijdse statutairen, om en bij de 60 % dus, voldeed de grote meerderheid niet aan de verplichting. In het totaal heeft slechts een klein kwart van alle gemeenten personen met een handicap in dienst: 5 % die niet onder de verplichting vallen, 6 % die onder de verplichting vallen en eraan voldoen en ten slotte 13 % die meer personen met een handicap in dienst hebben dan ze verplicht zijn.

In het kader van het huidige sectorconvenant (afgesloten in juni 2004) werken de lokale besturen via de sectorconsulenten toegekend aan de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), aan diversiteit. Specifiek naar de kansengroep van personen met een arbeidshandicap is dit beperkt tot het opnemen van engagementen die meerdere kansengroepen omvatten, zoals het afsluiten van 25 diversiteitsprojecten en het doorgeven van vacatures aan Jobkanaal.

De enquête dateert van enkele jaren geleden, het sectorconvenant is ruim één jaar oud. Graag ter opvolging van deze problematiek volgende vragen.

1. Hoeveel lokale besturen tellen vandaag 55 voltijdse equivalenten (VTE) of meer en vallen dus onder het toepassingsgebied van deze bepaling? Wat is de verhouding tot het totaal aantal lokale besturen?
2. Hoeveel lokale besturen tellen geen 55 VTE aan statutaire ambtenaren, maar zouden wel onder het toepassingsgebied van het KB vallen indien ook contractuele personeelsleden meegerekend zouden worden?

3. Hoeveel contractuele personeelsleden hebben de lokale besturen op heden in dienst?
4. Kan de minister een overzicht geven van alle lokale besturen die onder het toepassingsgebied van het KB vallen doch geen gegevens verzamelen?
5. Welke lokale besturen die onder het toepassingsgebied van het KB vallen, voldoen niet aan het minimum?
6. Welk percentage van de lokale besturen dat niet onder het toepassingsgebied van het KB valt, heeft minimaal één persoon met een handicap in dienst?
7. Zo voor meerdere aspecten geen recente gegevens beschikbaar zijn, overweegt de minister dan, zoals toenmalig minister Van Grembergen, terzake een vraag te richten aan de provinciegouverneurs?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 256), Vervotte (nr. 206) en Keulen (nr. 244).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 206 van 7 september 2005

van **HELGA STEVENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 209
van 14 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Zelfmoordpreventie - Politiepersoneel

Het aantal zelfmoorden bij politiemensen ligt hoog. In juni 2005 trok de politievakbond VSOA nogmaals nadrukkelijk aan de alarmbel. Volgens VSOA waren er tot in juni 2005 al 24 zelfmoorden bij politiemensen.

De VSOA stelde toen dat een derde van de lokale politiezones niet in orde zou zijn met de wettelijke voorschriften die bepalen dat er een preventiedienst moet zijn.

Ook zou er reeds een richtlijn zijn bij de federale politie die verhindert dat politiemensen hun dienstwapen mee naar huis nemen, maar bij de lokale zones zou dat nog niet zo zijn.

Politie is uiteraard een federale bevoegdheid, maar de preventie van zelfdoding is duidelijk een Vlaamse bevoegdheid, en gelet op de zeer lovenswaardige initiatieven die de minister recentelijk rond dit probleem genomen heeft, rijst de vraag of het ook niet noodzakelijk is specifieke maatregelen te onderzoeken voor deze blijkbaar extra kwetsbare doelgroep, minstens door doorgedreven overleg met het federale niveau.

1. Wordt in het Vlaamse preventiebeleid en in het onderzoek naar zelfmoord reeds specifiek en grondig aandacht besteed aan de risicogroep die politiemensen blijkbaar vormen?
2. Is de informatie correct dat één op drie lokale politiezones niet voldoet aan de wettelijke verplichtingen inzake de aanwezigheid van een preventiedienst?

Zo ja, dringt de minister erop aan bij haar federale collega, en eventueel via de Vlaamse minister voor Binnenlandse Zaken bij alle gemeentebesturen, dat dit snel wordt rechtgezet?

3. Hoeveel psychologen zijn momenteel verbonden aan elke lokale politiezone? Meent de minister dat dit volstaat?
4. Op welke manier wordt momenteel in de politieopleiding aandacht besteed aan het probleem zelfmoord, eventueel algemeen gekaderd in omgaan met stresserende en traumatische situaties?

Speelt de Vlaamse overheid hier een rol, minstens door opnieuw hierover met het federale niveau te overleggen?

5. Hoe staat de minister tegenover een richtlijn voor de lokale politiezones om dienstwapens verplicht achter te laten op kantoor? Wordt hierover overleg georganiseerd?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 209 van 14 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

1. Dat we inzake de problematiek van zelfdoding aandacht moeten hebben voor risicogroepen, lijkt mij een evidentie. Vanuit dit standpunt is er in het huidige Vlaams beleid m.b.t. preventie van depressie en zelfdoding voor gekozen om pilootprojecten te ondersteunen, specifiek gericht op een aantal risicogroepen, zoals kinderen van ouders met psychiatrische problemen (KOPP), suïcidepogers die zich aanmelden op de spoedgevallendienst, personen met een chronisch recidiverende depressie, personen met schizofrenie, enz.
De keuze voor deze risicogroepen is gebaseerd op de conclusies van de gezondheidsconferentie over preventie van depressie en zelfdoding, die plaatsvond op 3 en 4 december 2002.
Tot nu toe gebeurt risicogroepbenadering alleen vanuit gezondheidsrisico's, en niet vanuit de beroepsrisico's.
2. Sinds 1 januari 2005 is het departement medisch toezicht van de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk van de federale politie erkend door de Vlaamse Gemeenschap. Voor het personeel van de lokale politie geldt een andere regeling. Dat personeel valt onder de verantwoordelijkheid van de burgemeesters. Ofwel kiest een gemeente dan voor een interne ofwel voor een externe dienst die instaat voor het medisch toezicht op het personeel, dat van de lokale politie inbegrepen. Deze departementen of afdelingen zijn afzonderlijk erkend door de Vlaamse Gemeenschap.
De preventieadviseurs van de departementen en afdelingen medisch toezicht dienen multidisciplinair samen te werken met hun collega's van de departementen en afdelingen risicobeheersing. De psychologen-preventieadviseurs maken echter deel uit van de afdelingen of departementen risicobeheersing, die onder de federale bevoegdheid vallen en, in tegenstelling tot de afdelingen en departementen medisch toezicht, niet door de Vlaamse Gemeenschap moeten erkend worden.
Wat het concrete beleid is van een interne of externe dienst wordt besproken in het comité voor preventie en bescherming op het werk, naar aanleiding van de goedkeuring van het jaarplan. Vakbonden zijn vertegenwoordigd in deze comités en kunnen er wijzen op concrete noden en aandachtspunten.
Het is mij niet bekend of in bepaalde politiezones niet aan de wettelijke vereisten inzake welzijn op het werk is voldaan.
3. Ik beschik evenmin over concrete informatie over het aantal psychologen dat verbonden is aan elke lokale politiezone. Psychologen verbonden aan een interne of externe dienst, zijn werkzaam binnen het departement of afdeling risicobeheersing. De controle op deze departementen en afdelingen valt niet onder mijn bevoegdheid.
4. De inhoudelijke invulling van de opleiding voor de politie, is een federale bevoegdheid. Wat de opleiding betreft, heb ik geen inspraak in het huidige beleid.
5. De richtlijn voor de federale politie om dienstwapens verplicht achter te laten op kantoor, is een federaal initiatief. Het valt niet onder mijn bevoegdheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 210
van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag aan de minister van Financiën naar het aandelenbezit door de Vlaamse overheid (vraag nr. 148 van 27 mei 2005) blijkt dat er geen centraal overzicht is van alle aandelen die rechtstreeks of onrechtstreeks in het bezit zijn van de Vlaamse overheid sensu lato, met name Vlaamse Gemeenschap, Vlaams Gewest, Vlaamse openbare instellingen (VOI) en investeringsmaatschappijen, enzovoort.

De minister van Financiën gaf wel het overzicht van de participaties van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zoals die geregistreerd zijn in het boekhoudsysteem van de Vlaamse Gemeenschap, en van de diensten, instellingen en rechtspersonen die onder zijn bevoegdheid vallen.

Voor het weergeven van een overzicht van de mogelijke participaties aangehouden door de andere Vlaamse instellingen verwees de minister van Financiën mij naar elke betrokken toezichthoudende minister.

1. In welke vennootschappen, van welke aard dan ook, hetzij “gewone” privaatrechtelijke hetzij “bijzondere” publiekrechtelijke, bezitten de diensten, rechtspersonen of instellingen onder de bevoegdheid van de minister op dit ogenblik aandelen?

Graag een volledig overzicht, met vermelding van het percentage van de aandelen van de vennootschap in kwestie en de geraamde waarde op dit ogenblik.

2. Via welke maatschappijen, diensten met afzonderlijk beheer (DAB), VOI's, fondsen of welke instellingen dan ook worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd?

Worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd op een wijze die een maximale opbrengst en maximaal maatschappelijk nut garandeert?

3. Op welke wijze oefent de minister controle uit op de wijze waarop deze aandelen beheerd worden?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd reeds eerder gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 148 van 18 mei 2005) en beantwoord. De huidige vraag werd gesteld aan alle andere ministers ((Leterme vraag nr. 78, Moerman nr. 86, Vandenbroucke nr. 268, Vervotte nr. 210, Anciaux nr. 87, Bourgeois nr. 185, Peeters nr. 748, Keulen nr. 252, Van Brempt nr. 217).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 210 van 20 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 1
van 6 oktober 2005
van **TOM DEHAENE**

Lokaal sociaal beleidsplan - Ondersteuning

Om de besturen te begeleiden bij de uitbouw van een lokaal sociaal beleidsplan lijkt het nuttig dat er regionale fora (door en met de lokale besturen) via de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) worden opgezet. Hieraan zouden de lokale besturen kunnen deelnemen en via uitwisseling van informatie tot een lokaal sociaal beleidsplan komen.

Voor de opmaak van het lokaal sociaal beleidsplan is het wellicht nuttig om een beroep te doen op zowel de VVSG als het provinciale niveau. De VVSG heeft een duidelijke visie en ervaring bij de begeleiding van lokale besturen. Maar ook de provincies kunnen via de provinciale sociale kaarten een interessante bijdrage leveren bij de uitbouw van een lokaal sociaal beleid.

Een aantal besturen dringen aan op een eenvoudig model voor een lokaal sociaal beleidsplan. Modellen mogen echter niet leiden tot kopieën (alhoewel dit wellicht zeer moeilijk te vermijden is).

Er moet prioriteit worden gegeven aan de samenwerking tussen gemeente – OCMW. De samenwerking met derden is een tweede stap, die niet a priori moet worden genomen. Het lokale bestuur moet hierover vrij kunnen beslissen.

Dit plan moet “ter kennisgeving” aan de Vlaamse Regering worden bezorgd. De vraag rijst of er niet voor kan worden geopteerd dat het dat document digitaal wordt doorgezonden naar de administratie. Het doornemen van deze plannen (zeker het eerste plan) kan gebeuren indien nodig.

1. Is er voorzien in de uitbouw van regionale fora (i.s.m. VVSG)?
2. Kunnen gemeentebesturen een beroep doen op de knowhow van de VVSG en de provincies?
3. Kunnen de gemeentebesturen een model van lsb-plan krijgen?
4. Mag het lsb-plan ook digitaal doorgestuurd worden?
5. Wanneer is de omgevingsanalyse voor elke gemeente, zoals die werd aangekondigd, beschikbaar?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 6 oktober 2005

van **TOM DEHAENE**

1. Momenteel loopt reeds een overeenkomst met de VVSG voor een bedrag van 60.000 euro. De VVSG vraagt een verlenging van deze overeenkomst en ik heb hen gevraagd hiertoe een voorstel uit te werken. Ik zal terzake, op basis van de resultaten van de huidige overeenkomst en het door de VVSG nieuw ingediende ondersteuningsvoorstel, een beslissing nemen.
2. Uiteraard kunnen gemeentebesturen een beroep doen op de knowhow van de VVSG en de provincies. Ik ondertekende samen met de provincies een protocol waarin deze zich engageerden om per provincie een ondersteuningscel m.b.t. sociale planning op te richten. Het lijkt mij evident dat de leden van de VVSG beroep kunnen doen op deze organisatie.
3. Het artikel 4 van het decreet lokaal sociaal beleid bepaalt zeer duidelijk de inhoud van het lokaal sociaal beleidsplan. Deze in artikel 4 van het decreet vermelde items kunnen worden beschouwd als de verschillende hoofdstukken van het lokaal sociaal beleidsplan. Wanneer men met een model een voorbeeld van lokaal sociaal beleidsplan bedoelt, zal u het met mij eens zijn dat de items van het lokaal sociaal beleidsplan zo specifiek zijn voor elke gemeente (omgevingsanalyse, samenwerkingsafspraken tussen OCMW en gemeente, beschrijving van de wijze waarop derden worden betrokken enz.) dat het weinig zin heeft om een voorbeeld van lokaal sociaal beleidsplan te verspreiden. Dit zou door vele lokale besturen trouwens beleefd worden als een inbreuk op de responsabilisering van deze besturen. Ik ben ervan overtuigd dat de lokale besturen over voldoende bestuurskracht beschikken om zelf invulling te geven aan hun lokaal sociaal beleid.
4. Uiteraard mag het lokaal sociaal beleidsplan digitaal worden doorgestuurd.
5. Nu reeds is een belangrijk deel van de cijfergegevens voor de omgevingsanalyse op de site van de administratie planning en statistiek beschikbaar. Deze administratie heeft zich geëngageerd om tegen eind 2005 een cijferkorf met de belangrijkste sociale indicatoren per gemeente op hun site te publiceren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 3
van 6 oktober 2005
van **JACKY MAES**

Dienst Opvanggezinnen De Panne - Erkenning

De raad van bestuur van Kind en Gezin besliste op 22 juni 2005 om de erkenning van de dienst Opvanggezinnen van De Panne in te trekken, met ingang van 1 oktober 2005. Op 15 juli werd een bezwaarschrift ingediend. Op 7 september 2005 werd ook een nieuwe aanvraag tot erkenning ingediend. Deze aanvraag tot erkenning werd echter onontvankelijk verklaard wegens irrelevantie.

De beroepsprocedure tegen de beslissing van Kind en Gezin was nog aan de gang en tot zolang werd de beslissing tot intrekking van de erkenning opgeschort. Het bezwaarschrift werd pas op 9 september besproken. Op 23 september 2005 ontving het OCMW van De Panne het negatieve advies van de beroepscommissie.

Men gaat ervan uit dat de minister het advies zal volgen en dat de intrekking van de erkenning een feit zal zijn. Het OCMW van De Panne wil dan ook zo snel mogelijk de dienst opnieuw vatbaar maken voor een nieuwe erkenning. De dienst leverde al vele inspanningen om tegemoet te komen aan de opmerkingen vermeld in de inspectieverslagen. Recentelijk werd trouwens ook een nieuwe dienstverantwoordelijke aangeworven.

Het OCMW van De Panne rekent dus alsnog op een nieuwe erkenning. Maar ondanks de vele inspanningen lijkt het er meer en meer op dat Kind en Gezin deze dienst voor opvanggezinnen wenst af te stoten. De dienst telt 13 opvanggezinnen en zorgt voor de opvang van 101 kinderen.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de erkenning en subsidiëring door Kind en Gezin van de dienst Opvanggezinnen van De Panne?
2. Volgt de minister het advies van de beroepscommissie?
3. Waarom is een nieuwe aanvraag afhankelijk van de beroepsprocedure?
4. Wat zijn de kansen om een nieuwe erkenning en subsidiëring te verkrijgen, na een eerdere intrekking?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 6 oktober 2005

van **JACKY MAES**

1. Gelet op het advies van de adviserende beroepscommissie, heb ik de beslissing van de Raad van Bestuur van Kind en Gezin, waarbij de erkenning van de dienst opvanggezinnen van De Panne werd ingetrokken bevestigd.
Omdat de initiële beslissing ingang vond op 1 oktober en omdat daardoor een juridisch vacuüm ontstond, heb ik de Raad van Bestuur van Kind en Gezin gevraagd de ingangsdatum van de intrekking te verschuiven naar 1 januari 2006. Zo is er voldoende tijd voor het onderzoek van een nieuwe erkenningsvraag.
2. Het advies van de adviserende beroepscommissie werd in deze zaak gevolgd. Het advies vermeldt dat Kind en Gezin de regelgeving correct heeft toegepast en dat er geen elementen gevonden zijn die de structurele tekorten van de dienst kunnen weerleggen. De structurele tekorten van de dienst hebben onder andere te maken met de begeleiding van de opvanggezinnen, één van de kernopdrachten van een dienst voor opvanggezinnen, en met het onvoldoende garanderen van de veiligheid en gezondheid van de kinderen.
3. Een aanvraag voor een nieuwe erkenning kan slechts ontvankelijk zijn op het moment dat er geen erkenning meer is, of na de beslissing tot intrekking van een erkenning. Dit is het geval nadat de beslissing in beroep werd bevestigd.
4. Regelgevend behoort het tot de bevoegdheid van de Raad van Bestuur van Kind en Gezin om elke aanvraag tot erkenning te toetsen aan de erkenningscriteria. Indien aan de erkenningscriteria is voldaan, dan komen voorzieningen in aanmerking voor erkenning, ook een dienst die eerder een intrekking van erkenning ontving.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 6
van 14 oktober 2005
van **JAN PEUMANS**

Strategische adviesraden - Jaarverslagen

Ingevolge het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden, zenden deze raden jaarlijks vóór 15 mei een jaarverslag aan het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering.

Naar ik verneem, werden er tot op heden geen jaarverslagen vanwege de strategische adviesraden ingediend bij het Vlaams Parlement.

1. Welke zijn de oorzaken hiervan?
2. Wanneer mag het Vlaams Parlement deze verslagen alsnog verwachten?
3. Onderneemt de Regering stappen om deze indiening te bespoedigen? Zo ja, welke?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 5, Moerman nr. 4, Vandembroucke nr. 11, Vervotte nr. 6, Van Mechelen nr. 7, Anciaux nr. 11, Bourgeois nr. 4, Peeters nr. 35, Keulen nr. 11, Van Brempt nr. 11).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 14 oktober 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Yves Leterme, minister-president, bevoegd voor de coördinatie van de werking van het Vlaams overheidsapparaat.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 7
van 14 oktober 2005
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het eerste jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 6, Moerman nr. 5, Vandembroucke nr. 12, Vervotte nr. 7, Van Mechelen nr. 8, Anciaux nr. 13, Bourgeois nr. 6, Peeters nr. 41, Keulen nr. 14, Van Brempt nr. 12).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 14 oktober 2005

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het buitenlands beleid en de Europese aangelegenheden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 10
van 19 oktober 2005
van **CARL DECALUWE**

EVA's, IVA's en VOI's - Auditrapporten

De meeste van de EVA's (extern verzelfstandigd agentschap), de IVA's (intern verzelfstandigd agentschap) en de VOI's (Vlaamse openbare instelling) hebben een audit of een auditcomité.

Graag had ik de ministers enkele vragen hierover gesteld voor de EVA's, IVA's en VOI's die onder hun bevoegdheid vallen.

1. In welke mate worden de auditrapporten toegelicht of ter beschikking gesteld op de betrokken raad van bestuur?
2. Wie beslist of een rapport al dan niet op de raad van bestuur wordt toegelicht of daar ter beschikking wordt gesteld?
3. Kan de minister een overzicht bezorgen van de auditrapporten die niet op de raad van bestuur werden toegelicht of ter beschikking werden gesteld en telkens aangeven wat de reden daartoe was?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 9, Moerman nr. 7, Vandembroucke nr. 14, Vervotte nr. 10, Van Mechelen nr. 11, Anciaux nr. 14, Bourgeois nr. 10, Peeters nr. 54, Keulen nr. 16, Van Brempt nr. 14).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 19 oktober 2005

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 16
van 21 oktober 2005
van **LINDA VISSERS**

Kabinetten - Raadgevers met rang kabinetschef

Het besluit van de Vlaamse Regering van 29 oktober 2004 tot wijziging van besluit van de Vlaamse Regering van 14 september 2001 tot organisatie van de kabinetten van de leden van de Vlaamse Regering bevat een aantal passages die op zijn minst tot nadenken stemmen.

Er wordt onder meer bepaald dat een Vlaams minister een raadgever kan belasten met een bijzondere en tijdelijke opdracht van een dergelijk niveau dat gelijkstelling van deze functie met de rang van kabinetschef of adjunct-kabinetschef toegelaten is.

Het is niet uitgesloten dat dergelijke bepalingen door de ministers aangewend zouden worden om het aantal stafleden op hun kabinet te verhogen.

1. Werden er in uitvoering van bovenvermelde bepaling op de kabinetten van de leden van de Vlaamse Regering reeds raadgevers met de rang van kabinetschef of adjunct-kabinetschef aangesteld? Zo ja, over hoeveel personen gaat het op het kabinet van de minister?
2. Met welke opdrachten werden deze personen belast? Wat is het bijzondere en tijdelijke aspect van deze opdracht?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 10, Moerman nr.10, Vandenbroucke nr. 18, Vervotte nr. 16, Van Mechelen nr. 15, Anciaux nr. 17, Bourgeois nr. 12, Peeters nr. 73, Keulen nr. 20, Van Brempt nr. 16).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 16 van 21 oktober 2005

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 180
van 9 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Olieprijzen - Budgettaire impact

De laatste maanden beginnen de olieprijsen stilaan de pan uit te rijzen. Het gemor bij de consumenten neemt dan ook toe. Daarom dat de federale regering er zich eindelijk van bewust wordt dat er iets moet ondernomen worden. Welke maatregelen er exact genomen zullen worden, is nog niet bekend, maar men wil blijkbaar maatregelen treffen onder het motto dat de meeropbrengsten van de accijnzen terugvloeien naar de consumenten.

In de pers vernemen we dat de federale overheid overleg zal plegen met de gewesten en gemeenschappen over hoe scholen, crèches, ... een compensatie kunnen krijgen voor de hoge olieprijsen.

1. Heeft de minister zicht op de budgettaire consequenties van de stijging van de olieprijsen op de begroting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (bv. door de uitgaven tijdens begrotingsjaar 2005 te vergelijken met het uitgavenritme vorig jaar)?
2. Hoe zullen het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap terzake door de federale overheid gecompenseerd worden? Is het overleg terzake al aan de gang en wanneer kunnen we hiervan resultaat verwachten?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 260), Vervotte (nr. 207) en Bourgeois (nr. 178).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 9 september 2005

van **KRIS VAN DIJCK**

Het is nog te vroeg om een precies zicht te krijgen op de budgettaire gevolgen van de stijging van de olieprijs. Dit neemt niet weg dat de Vlaamse regering zich bewust is van de problematiek en de nodige stappen heeft genomen om probleemsituaties te vermijden.

Om de gestegen brandstofprijzen op te vangen worden in de ontwerp-begroting 2006 twee nieuwe provisies ingeschreven.

Het eerste provisioneel krediet van 5 miljoen euro wordt uitgetrokken voor het "rechtstreeks" opvangen van de stijging van de energieprijzen. De gevolgen van de stijging van de olieprijs laten zich over nagenoeg alle beleidsdomeinen waarvoor de Vlaamse regering bevoegd is, voelen. Tot nog toe hebben wij slechts enkele spontane aanvragen ontvangen vooreerst vanuit de onderwijssector, waar de stookoliekosten voor de verwarming van de schoolgebouwen oplopen en anderzijds bij de Lijn waar stijgende brandstofkosten te noteren vallen ingevolge de hogere dieselprijs. Er dient rekening mee gehouden te worden dat deze meerkost voor de Lijn ook reeds verwerkt zit in de parameters die in de beheersovereenkomst van de Lijn zijn vastgelegd. Bovendien zal bij de berekening van een eventuele meeruitgave voor de Lijn als gevolg van de gestegen olieprijs ook een verrekening dienen te gebeuren met de potentiële meerontvangsten die de Lijn zal hebben door de overstap naar openbaar vervoer als gevolg van de gestegen olieprijs.

Door te werken met de techniek van een provisioneel krediet beschikt de Vlaamse regering over een soepel mechanisme om, daar waar de gestegen kosten niet kunnen opgevangen worden binnen de kredieten, desgevallend de kredieten in de loop van het jaar te verhogen.

De Vlaamse regering trekt daarnaast 10 miljoen euro uit voor het energiezuinig maken van gebouwen en andere complexen. Op de eerste plaats wenst de Vlaamse regering immers een lange termijn visie uit te bouwen. De klemtoon ligt daarom bij de inschrijving van extra middelen vooral op de ondersteuning vanuit de Vlaamse begroting van REG-investeringen. De Vlaamse regering oordeelde dat preventief werken een betere strategie is dan het louter compenseren van een deel van de energiefactuur. Alle Vlaamse ministers die gebouwen onder hun bevoegdheid hebben zullen werk maken van rationeel energiegebruik. Om een effect op langere termijn te bewerkstelligen zullen doorlichtingen en analyses van het energieverbruik en energiebesparende investeringen vanuit dit krediet gefinancierd worden. Via bewustmaking kunnen duurzame oplossingen worden gezocht die bovendien de gevoeligheid van de Vlaamse begroting verminderen voor schommelingen in de olieprijs.

De vraagsteller verwijst naar een mogelijk initiatief dat de federale overheid zou genomen hebben om de deelregeringen te compenseren voor de hoge olieprijs in domeinen waarvoor zij bevoegd zijn en dus zelf de financiële last dragen. De Vlaamse regering heeft geen kennis van een dergelijk overleg en verwacht niet onmiddellijk initiatieven ter zake. Daarom wordt momenteel ook geen rekening gehouden met eventuele compensaties door de federale overheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 182
van 14 september 2005
van **PATRICIA CEYSENS**

VAC Leuven - Financiering

Uit het antwoord van minister Bourgeois op mijn schriftelijke vraag nr. 152 van 1 juni 2005 blijkt dat er momenteel gezocht wordt naar mogelijkheden voor een alternatieve financiering zowel voor de aankoop van het terrein als voor de bouw van het Vlaams Administratief Centrum in Leuven.

Wat is de stand van zaken omtrent de financiering van het VAC Leuven?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 182 van 14 september 2005

van **PATRICIA CEYSENS**

Zoals door mijn collega Bourgeois aangegeven, zijn voor de bouw van het VAC-Leuven inderdaad geen middelen op de gewone begroting voorzien. Dit betekent evenwel niet dat de Vlaamse Regering geen prioriteit toekent aan dit VAC. Dit is zelfs een bewuste keuze.

Contrasterend met vele andere domeinen, waarbinnen de Vlaamse Gemeenschap investeringen doet, vormen bureelgebouwen geen exclusief overheidsgegeven. De Vlaamse Overheid is zeker en vast niet de enige bouwheer of bezetter van bureelgebouwen, ook niet in de provinciale hoofdsteden, m.a.w. voor deze gebouwen bestaat er een grote en vooral concurrentiële markt.

Het is uitgerekend dat marktgegeven dat de Vlaamse regering maximaal wil gaan uitspelen teneinde een belangrijk voordeel voor haar te genereren : in een concurrentiële omgeving zullen aanbieders steeds creatief op zoek zijn naar de beste prijs / kwaliteit verhouding, wat steeds ten goede komt aan de afnemers.

Zonder dergelijke vrije en creatieve marktwerking beperkt de concurrentie zich veelal tot het zo goed mogelijk voldoen aan de aannemingsvoorwaarden: aannemers volgen dan “slaafs” het opgelegde concept en proberen louter daarin de goedkoopste te zijn.

Of een overheid op die manier de beste besteding van publieke middelen voorziet is zeer de vraag. Ingevolge het nazicht van de valorisatiemogelijkheid van het VAC-Hasselt hebben we dienaangaande recent nog een pijnlijke vaststelling moeten doen ... Na 2 jaar blijkt de potentiële valorisatieopbrengst amper 60 à 70 % van de initiële bouwkost te zijn...

Derhalve is het inderdaad aan mijn collega om het VAC-Leuven via een alternatieve formule te realiseren. De term “alternatieve financiering” is misschien wat ongelukkig gekozen en doet mogelijk denken aan debudgettering, wat überhaupt niet de bedoeling is.

Integendeel, het is de absolute intentie om de PPS-formule volwaardig uit te spelen. In een PPS-opzet is juist de vrijheid binnen de conceptuele fase van uitzonderlijk belang om de vooropgestelde meerwaarden te kunnen bereiken. Het is dus volkomen logisch, dat hieraan de nodige meer-tijd wordt gespenseerd. Dat geduld moet men dus opbrengen voor een PPS-formule en geeft er finaal vaak de meerwaarde aan.

Voor zover ik ben ingelicht, zijn reeds de diverse formules gedetailleerd beschreven en wordt er met Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) overlegd, hoe de private markt zal worden benaderd. Als Minister bevoegd voor het economisch overheidsinitiatief kan ik instemmen met de lijn, die PMV heeft voorgesteld, om een vastgoedafdeling te creëren, die samen met private partners wil werken.

Wat de concrete realisatie van het VAC-Leuven betreft kan ik u evenwel geen details geven, dit valt uiteraard onder de bevoegdheid van mijn collega.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 183
van 14 september 2005
van **JOHAN SAUWENS**

Eurovignet - Ontvangsten

Thans wordt binnen de Vlaamse Regering en de administratie de eventuele invoering van een wegvignet bestudeerd.

In dat verband is de verdeling van de huidige ontvangsten tussen voertuigen ingeschreven in België en voertuigen ingeschreven in het buitenland van belang.

Kan de minister medelen hoe sedert 2000 de respectieve ontvangsten voor Vlaanderen zich hebben ontwikkeld?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 14 september 2005

van **JOHAN SAUWENS**

Het eurovignet is pas sinds begrotingsjaar 2002 een gewestelijke belasting geworden. De onderliggende tabel geeft dan ook een overzicht van de ontvangsten van het eurovignet vanaf 2002 opgedeeld in enerzijds de ontvangsten geïnd in hoofde van de natuurlijke of rechtspersonen op wiens naam het voertuig ingeschreven is of moet zijn en die gevestigd is in het Vlaamse Gewest en anderzijds de ontvangsten geïnd voor het Vlaamse gewest voor voertuigen voorzien van een inschrijvingsteken uitgereikt door de autoriteiten van andere landen dan België, conform artikel 5, §2, 12°, tweede lid Bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en Gewesten.

De ontvangsten die de eurovignetlanden innen van de buitenlandse belastingplichtigen worden gestort in een gemeenschappelijke pot die, sinds het uitreden van Duitsland uit het eurovignetsysteem, wordt beheerd door Nederland. De afrekening en verdeling van deze ontvangsten over de verschillende lidstaten gebeurt aan het einde van elk begrotingsjaar. Dit is dan ook de reden waarom er nog geen cijfer beschikbaar is omtrent de ontvangsten van de buitenlandse belastingplichtigen voor 2005. Het zal pas in de loop van de eerste maanden van 2006 zijn dat dit bedrag zal doorgestort worden naar het Vlaamse gewest.

De cijfers in volgende tabel werden mij bezorgd door de Federale Overheidsdienst Financiën, aangezien zij nog steeds instaat voor de inning van het eurovignet en de andere verkeersbelastingen. Voor alle duidelijkheid: de ontvangsten van de buitenlandse belastingplichtigen, zoals ze hier worden weergegeven, komen niet overeen met de werkelijk in dat jaar aan het Vlaams Gewest doorgestorte ontvangsten uit het eurovignet. Zo werden bijvoorbeeld de ontvangsten geïnd voor 2002 pas doorgestort in begrotingsjaar 2004.

Ontvangsten EUV	2002	2003	2004	2005 (tot 31/08/2005)
Vlaamse belastingplichtigen	65.313.763,61 €	58.777.750,30 €	60.199.027,85 €	34.501.231,57 €
Buitenlandse belastingplichtigen	6.415.194,42 €	9.132.486,38 €	13.794.989,64 €	-----
Verhouding buitenlandse/totaal	8,9 %	13,4 %	18,6 %	-----
Totaal	71.728.958,03 €	67.910.236,68 €	73.994.017,49 €	34.501.231,57 €

De stijging van het aandeel van de ontvangsten van de buitenlandse belastingplichtigen in 2003, maar vooral 2004, heeft te maken met de uitstap van Duitsland uit de groep van eurovignetlanden vanaf 30 augustus 2003. Door het wegvallen van Duitsland is immers het aandeel van elk lidstaat in de gemeenschappelijke opbrengst van het eurovignet verhoogd. Voor België kwam dit neer op een stijging van 12,31% naar 39,92%. Daarenboven is de te verdelen totale gemeenschappelijke opbrengst ook verhoogd. Immers, elk eurovignet betaald voor een Duits voertuig komt nu ook in deze gemeenschappelijke pot terecht, in tegenstelling tot vroeger toen de ontvangsten van de Duitse belastingplichtige rechtstreeks naar de Duitse schatkist vloeiden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 184
van 20 september 2005
van **CARL DECALUWE**

Brownfieldprojecten - Evaluatie

Brownfields zijn verlaten (en vaak braakliggende) of onderbenutte industriële terreinen of sites waar expansie of ontwikkeling wordt bemoeilijkt door de aanwezigheid van bodemverontreiniging of bodembedreigende activiteiten, maar die een actief potentieel hebben voor hergebruik en ontwikkeling in de ruimste zin.

Bij overdracht van gronden en sluiting van inrichtingen en/of activiteiten bestaat een onderzoeksplicht. Er is een oriënterend bodemonderzoek vereist en op basis van deze resultaten wordt het register van verontreinigde gronden gevuld. De zogenaamde verwaarloosde terreinen worden actueel minder door de wetgeving gevat, tenzij er een actief saneringsbeleid wordt gevoerd.

In het verleden stelde ik reeds een aantal parlementaire vragen over de brownfieldproblematiek. Op mijn schriftelijke vraag nr. 39 van 21 november 2002 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 18 december 2002) antwoordde toenmalig minister Vera Dua dat het beleid rond brownfields vooral gericht is op een leerproces en dat bovendien weinig nieuwe wetgevende initiatieven rond brownfieldontwikkeling zouden worden gerealiseerd.

In het kader van dit leerproces werden in Vlaanderen dertien proefprojecten geselecteerd. De oorspronkelijke doelstelling van dit leerproces is om vooral te evalueren hoe in de toekomst projecten kunnen gestimuleerd worden waarbij initiatieven worden genomen om brownfields te herontwikkelen en welke prioriteiten hierbij kunnen gesteld worden.

1. Wat is de stand van zaken van deze proefprojecten?
2. Hoe kunnen deze proefprojecten geëvalueerd worden?
3. Zijn er uit het leerproces reeds conclusies getrokken over de initiatieven om brownfieldontwikkeling te stimuleren?

Zo ja, welke initiatieven zijn er gepland om brownfieldontwikkeling te stimuleren?

Zo neen, wanneer kunnen we deze resultaten verwachten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister Van Mechelen (vraag nr. 184) en aan minister Peeters (nr. 747).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 184 van 20 september 2005

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 185
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Spoordossiers - Stand van zaken

Momenteel is niet duidelijk wat de juiste stand van zaken is inzake drie dossiers die van belang zijn voor de haven van Antwerpen, namelijk de Liefkenshoekspoortunnel, de tweede toegang en de ingebruikname van de IJzeren Rijn.

Alhoewel dit drie projecten zijn die tot de bevoegdheid behoren van de Belgische NMBS, zijn er uiteraard meerdere duidelijk Vlaamse invalshoeken, onder meer vanuit Leefmilieu, Ruimtelijke Ordening en al dan niet co- en prefinanciering van de spoorinvesteringen.

Momenteel is onduidelijk wat de juiste status is van deze drie dossiers, vandaar de volgende vragen.

1. Wat is de juiste stand van zaken met betrekking tot het al dan niet ontwikkelen van een GRUP (gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan) of meerdere GRUP's met betrekking tot de ontsluiting van de haven van Antwerpen via de zogenaamde tweede spoorontsluiting, de Liefkenshoekspoortunnel en de IJzeren Rijn?

Zijn er reeds GRUP's ontwikkeld en zo ja, in welke fase verkeren deze?

Als er nog geen ontwikkeld is/zijn, zijn er op korte termijn GRUP's te verwachten en voor welke projecten?

2. Wat is er met betrekking tot dezelfde projecten tot op heden reeds ontwikkeld op het gebied van plan- of project-MER (milieueffectrapport)?

Wat is de inhoud van dit plan- of project-MER en waar zijn die raadpleegbaar?

Wat is de huidige status van dit plan- of project-MER?

3. Welke co- of prefinanciering zal de Vlaamse Regering ten laste nemen bij deze spoorinvesteringen? Wat is de juiste stand van zaken in deze? Wanneer betaalt Vlaanderen welk geld aan de NMBS inzake de Liefkenshoekspoortunnel? Wat zijn daarvoor de modaliteiten?

In welke mate wordt de Vlaamse Regering betrokken bij de verdere planning van deze Liefkenshoekspoortunnel? Is er terzake in overleg met de Vlaamse Regering reeds een haalbaarheidsstudie gemaakt? Wat zijn de resultaten van deze haalbaarheidsstudie? Welke planning stelt de NMBS in overleg met Vlaanderen op inzake de aanleg van de Liefkenshoekspoortunnel?

./..

./..

4. Wat is de juiste stand van zaken inzake de tweede spoorontsluiting van de haven van Antwerpen?

Is er terzake reeds een beslissing genomen over het te volgen tracé? Zo neen, wanneer is deze beslissing te verwachten?

Wordt met alle aspecten rekening gehouden, ook op ecologisch en milieugebied? Zo ja, op welke wijze wordt dit afdwingbaar gemaakt?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 185) en Peeters (nr. 751).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 186
van 23 september 2005
van **VERA DUA**

St.-Baafskathedraal Gent - Renovatie

Begin september 2005 hoopte de provincie Oost-Vlaanderen te kunnen beginnen met de renovatie van de Sint-Baafskathedraal. Deze renovatie is dringend nodig en zal tussen 20 en 25 miljoen euro kosten. Daarvan betaalt de provincie 40 %, de Vlaamse Gemeenschap betaalt de rest.

De provincie heeft in de nodige kredieten voorzien, de aannemer staat klaar om te beginnen, maar de renovatiewerken kunnen voorlopig niet starten omdat de Inspectie van Financiën nog een grondig onderzoek van het dossier wil doorvoeren.

Dit dossier sleept ondertussen al jaren aan, onder meer door een betwisting over de aanbestedingsprocedure. De Raad van State oordeelde onlangs dat de klacht ongegrond was, dus staat niets de snelle afhandeling van dit dossier in de weg.

1. Wat is de reden van het lang aanslepend onderzoek door de Inspectie van Financiën?

Is dit onderzoek intussen afgehandeld en kan de renovatie eindelijk beginnen?

2. Hoeveel middelen zijn er uitgetrokken voor deze renovatiewerken?

Kunnen deze onmiddellijk toegewezen worden zodat deze renovatie kan starten?

3. Gaat de minister ervan uit dat deze renovatiewerken inderdaad zeer dringend zijn?

Wanneer kunnen deze werken aanvangen? Wat is de vooropgesteld timing?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op schriftelijke vraag nr. 186 van 23 september 2005

van VERA DUA

1. en 3. De toekenning van een restauratiepremie gebeurt in verschillende stadia: nadat het restauratiedossier inhoudelijk en administratief in orde is bevonden, wordt het opgenomen in een wachtlijst, waarvan de chronologie door welbepaalde criteria wordt bepaald. Jaarlijks worden hieruit de dossiers geselecteerd waarvoor de premie effectief kan worden toegekend. De toekenning gebeurt bij ministerieel besluit. Hierbij wordt een premiebedrag vermeld, dat gebaseerd is op een in het dossier opgenomen raming. Het effectieve premiebedrag is pas bekend na de aanbesteding van de werken. Het is dan ook niet uitzonderlijk dat het premiebedrag uiteindelijk wordt aangepast via een definitief premiebesluit. Zowel de initiële als de definitieve toekenning worden gecontroleerd door de Inspectie van Financiën.

Bij belangrijke dossiers wordt gekozen voor een variant op deze procedure, door jaarlijks een min of meer vast bedrag (de zogenaamde enveloppe) toe te kennen. Deze manier van werken wordt vaak toegepast voor projecten die een uitvoeringstermijn van meerdere jaren hebben en laat toe de kostprijs over meerdere begrotingsjaren te spreiden, wat ook ademruimte geeft aan de medesubsidiërende overheden (provincie en gemeente). Dit impliceert dat intern samenhangende restauratiedossiers in verschillende deeldossiers moeten worden opgesplitst. Voor het overige geldt dezelfde procedure als voor een normaal restauratiedossier, met interventies door de Inspectie van Financiën op de geëigende momenten.

Voor de belangrijke en dringende restauratie van de Sint-Baafskathedraal werd gekozen voor een "enveloppenfinanciering". Ook deze vorm van financiering impliceert onder normale omstandigheden dat voor elke enveloppe een aanbestedingsprocedure wordt opgestart. De beoogde werkzaamheden aan het koor van de Gentse kathedraal zijn echter erg delicaat, en alleen al voor restauratiefase 1 zijn zes jaarlijkse enveloppen voorzien. Daarom werd besloten om gebruik te maken van een uitzonderlijke procedure: het project werd in zijn geheel aanbesteed, de eerste fase werd gegund en verdere gunning is afhankelijk van de financiering. Deze procedure biedt het voordeel dat eenzelfde aannemer aansprakelijk is voor de uitvoering van de werken, maar impliceert als uitzonderingsprocedure wel een zwaardere administratieve controle.

Een eerste enveloppe (fase 1, perceel 1) werd toegekend op 6 oktober 2003, een tweede (fase 1, perceel 2) op 5 juli 2004. Einde 2004 werd vervolgens advies gevraagd aan de Inspectie van Financiën voor de definitieve premiebesluiten. Dit resulteerde in enkele vragen, onder meer met betrekking tot de lopende procedure voor de Raad van State, waarvan eerst de afloop diende te worden afgewacht, alvorens hierop een antwoord kon worden geformuleerd. Ook het advies voor de derde enveloppe (fase 1, perceel 3), voorzien voor 2005, is afhankelijk van het antwoord op de gestelde vragen.

Ondertussen is de procedure voor de Raad van State ondertussen afgerond en werd een duidelijk rapport opgemaakt dat het onderscheid tussen de verschillende enveloppen duidelijker moet stellen. De definitieve premiebesluiten voor restauratiefase 1, percelen 1 en 2, alsook het initiële toekenningsbesluit voor perceel 3 kunnen dan ook eerstdaags opnieuw aan de Inspectie worden voorgelegd. De aanvang van de werken is afhankelijk van dit advies.

2. In 2003 werd een enveloppe van 1,9 miljoen Euro voorzien, vanaf 2004 enveloppen van ongeveer 500.000 Euro per jaar. Een deel van deze middelen is reeds toegekend. De uitvoering wacht nog op een administratieve afhandeling, niet meer op een financiële afweging.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 187
van 23 september 2005
van **CARL DECALUWE**

Bouwdossiers - Behandelingsduur

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 61 van 24 december 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 13 februari 2004) had ik de minister graag enkele vragen gesteld over de behandelingsduur van bouwdossiers.

1. Hoeveel bouwdossiers zijn momenteel in behandeling bij de verschillende provinciale afdelingen Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) ?

Wat is de gemiddelde behandelingsduur binnen de verschillende afdelingen ROHM ?

Hoe evolueert dit, telkens ten opzichte van 2003 ?

2. Kan de minister een overzicht geven van de achterstand van het aantal bouwvergunningsdossiers, en dit opgesplitst per provincie ?

Hoe evolueert dit ?

3. De inzet van extra personeel vanuit één of meerdere afdelingen en de zogenaamde vijftigdagenregeling waren maatregelen die in het verleden werden genomen om de grote achterstand weg te werken.

Bleken deze maatregelen voldoende efficiënt ?

Worden ze momenteel nog toegepast ? Zo ja, waar ?

Worden momenteel nieuwe maatregelen gepland ?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 23 september 2005

van **CARL DECALUWÉ**

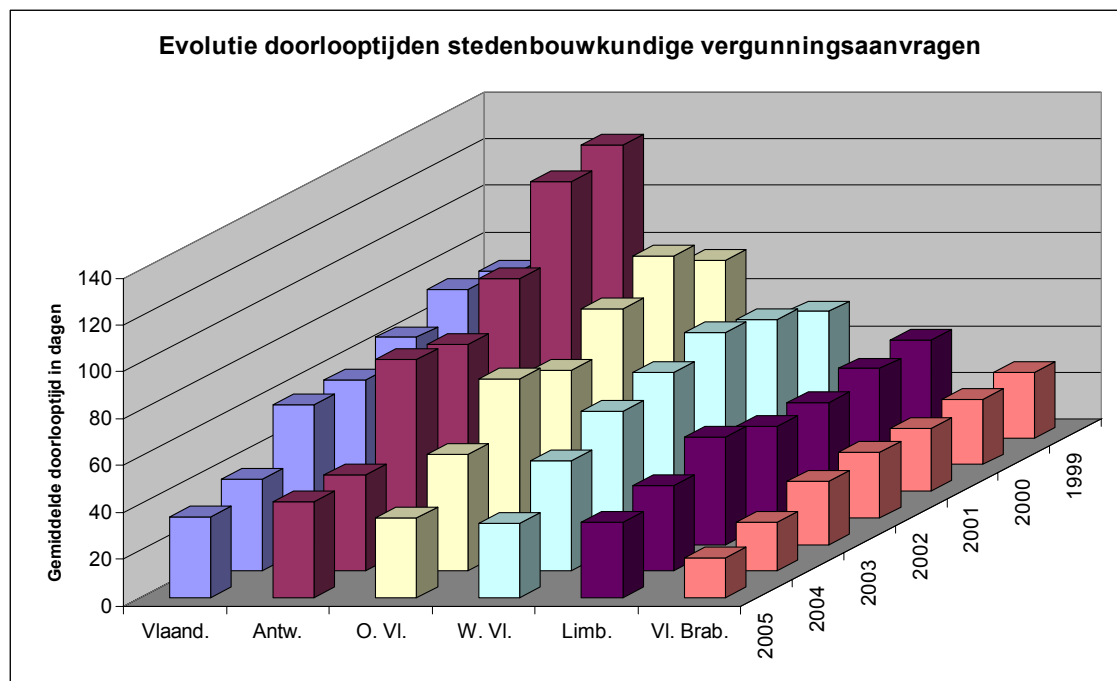
1. & 2.

Het aantal bij de provinciale ROHM-afdelingen in behandeling zijnde stedenbouwkundige vergunningsaanvragen (adviesaanvragen aan de gemachtigde ambtenaar in het kader van artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) wordt niet systematisch bijgehouden omdat betreffend gegeven, dat overigens elke dag wijzigt, op zich niet relevant is.

In de regel werd en wordt daarentegen wél de doorlooptijd systematisch bijgehouden en opgevolgd. Betreffende doorlooptijd is inderdaad spectaculair gedaald ten gevolge van een reeks specifieke maatregelen, die allen onder mijn impuls werden genomen.

Zo heeft onder meer de decreetswijziging uit 2003 waarbij de gemeente zelf een beslissing kan nemen wanneer het advies van de gemachtigde ambtenaar langer uitblijft dan vijftig dagen, in 2004 en 2005 haar volle uitwerking gekend. Betreffend gegeven wordt onder meer aangetoond via onderstaande tabel en grafiek die de evolutie van de doorlooptijden (gemiddelde doorlooptijd, uitgedrukt in dagen) van bouwaanvragen (stedenbouwkundige vergunningsaanvragen) tussen halfweg 1999 en september 2005 illustreert. Noteer evenwel dat het in casu gaat over de dossiers op niveau van de gemachtigde ambtenaar, ... kortom over de tijd dat de diensten van AROHM nodig hebben om het dossier te adviseren.

Jaar	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Vlaanderen totaal	71,11	75,01	65,76	58,85	59,7	39,39	34,64
Antwerpen	125	121	91	74	79	41,2	41,19
Oost Vlaanderen	76	89	78	63	71	50	34
West Vlaanderen	54	62	68	62	57	47	32
Limburg	42	41	38	39	46	36,5	32,27
Vlaams Brabant	28	28	27	28	27	21	17



Abstractie makend van de decreetswijziging uit 2003 (waarbij de gemeente zelf een beslissing kan nemen wanneer het advies van de gemachtigde ambtenaar langer uitblijft dan vijftig dagen) is de globale daling in de doorlooptijden, zoals gesteld, onder meer mede te danken aan enkele concrete acties inzake procedurele vereenvoudiging, dewelke eveneens onder mijn impuls werden doorgevoerd.

Het betreft in casu onder meer:

- de opheffing van de stedenbouwkundige vergunningsplicht voor een aantal kleine werken, die voor de burger erg belangrijk zijn;
- de vaststelling van een lijst van werken waarvoor de burger zelf een stedenbouwkundige vergunning kan aanvragen, zonder beroep te moeten doen op een architect;
- de vrijstelling van het advies van de gemachtigde ambtenaar inzake de stedenbouwkundige vergunningsaanvragen voor gebouwen tot 1.000 m³ in alle soorten woongebied.

3.

Specifieke (nood)maatregelen, zoals de inzet van extra personeel vanuit één of meerdere afdelingen, zijn inderdaad een tijdlang van kracht geweest maar zijn nu opgeheven omdat onder meer de bewuste vijftigdagenregeling ervoor gezorgd heeft dat elke ROHM-afdeling haar dossiers grotendeels binnen die termijn kan afhandelen. Nieuwe maatregelen ter zake zijn bijgevolg op dit ogenblik niet vereist.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 188
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Federaal mobiliteitsbeleid - Betrokkenheid

In het Federale Plan inzake Duurzame Ontwikkeling (FPDO) zijn er een aantal acties opgenomen die duidelijk betrekking hebben op mobiliteit (naast een aantal andere domeinen). Navraag bij de federale overheid leert ook dat er nog steeds sprake is van een geïntegreerd mobiliteitsbeleid via het Plan Duurzame Mobiliteit, dat als einddatum heeft 2010. Dit laatste zit al vijf jaar in de ontwerpfase en de betrokkenheid van de gewesten is minimaal, om niet te zeggen te verwaarlozen. Blijkbaar is er recentelijk nog een overleg geweest en daar blijft het dan bij. De gewesten hebben nochtans belangrijke instrumenten in handen die de vooropgestelde doelstellingen mee kunnen invullen.

In de huidige context is een maximale regionalisering van het mobiliteitsbeleid de enige logische conclusie. Los van deze verdere belangrijke staatshervorming, blijft het huidige FPDO, wat het onderdeel mobiliteit betreft, een aantal acties bevatten die duidelijk de medewerking van de gewesten vereisen.

1. Welke betrokkenheid hebben de gewesten via welk overleg inzake het Ontwerp Plan Duurzame Mobiliteit van de Belgische regering?

Wie neemt aan dit overleg deel, wanneer heeft dit overleg plaatsgevonden en wat is het resultaat ervan?

2. Het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2004-2008 bevat een actie 26 "De vraag naar mobiliteit sturen".

Ik citeer:

”§ 32604 In het kielzog van de Europese richtlijn omtrent de energiebelasting, worden de accijnzen op benzine en diesel voor privé-vervoer verhoogd om de modal shift in het vervoer van personen en goederen aan te moedigen. Met die opbrengst worden de inschrijvingstaks en de zogenaamde accijnscompenserende belastingen stapsgewijs afgeschaft.

§ 32606 De regering zal samen met de gewesten nadenken over het geheel van taxatiestelsels voor goederentransportsystemen, waaronder de mogelijkheid om het eurovignet voor vrachtwagens te vervangen door een variabele bijdrage.

§ 32607 Bovendien zal een samenwerkingsakkoord onderhandeld worden om de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling te moduleren in functie van de ecologische kwaliteiten van de gebruikte motoren, het rijgedrag en de verkeersveiligheid. Er valt op te merken dat de Europese Commissie de verrekking van de CO₂-, Nox- en PM₁₀-uitstoot in de berekeningen van de verkeersbelasting vooropstelt.

§ 32608 In elk van de gevallen zal de maatregel bestudeerd worden door een interdepartementale werkgroep onder het voorzitterschap van de FOD Financiën. De gewesten maken daar deel van uit en eind 2005 zal die werkgroep voorstellen voorleggen aan de regering”.

Welk overleg, door wie en met welk resultaat heeft tot op heden plaatsgevonden in het kader van actie 26 en met name zoals in deze tweede subvraag beschreven?

3. Inzake actie 27 “Zich anders verplaatsen”:

”§ 32707 De federale, regionale en gemeentelijke overheden en de sociale partners zullen het eens moeten worden over de doelstellingen van de bedrijfsvervoersplannen, het parkeren en de ondernemingen die beoogd worden.”

Welke stappen zijn er tot op heden in deze ondernomen?

Hoeveel bedrijfsvervoersplannen zijn in uitvoering en welke zijn dat dan?

Welke visies zijn er ontwikkeld inzake parkeren en de ondernemingen die beoogd worden?

4. Inzake actie 28 “Aanbod openbaar vervoer verbeteren”:

”§ 32802 Een wijziging van het verkeersreglement biedt de gewesten ondertussen de mogelijkheid de commerciële snelheid van het openbaar vervoer te verhogen door eigen banen vrij te houden voor openbaar vervoer en voor wagens met minimum 3 op 4 personen.”

Wat is de stand van zaken in deze?

5. Inzake actie 29 “De expertise en de informatie over mobiliteit verbeteren”:

”§ 32902 Ook de gewesten dienen bij deze actie betrokken te worden. Zij zijn immers bevoegd voor infrastructuur, milieu en verkeersbelasting. Het is noodzakelijk al deze federale en regionale actoren samen te brengen, met respect voor ieders bevoegdheden, om op gecoördineerde wijze al deze informatie te verzamelen en te gebruiken voor het ondersteunen van een duurzaam mobiliteitsbeleid.”

Op welke wijze is het Vlaams Gewest tot op heden bij deze actie betrokken en met welk resultaat?

6. Inzake actie 30 “Minder vervuilende voertuigen”:

In hoeverre is conform §33012 het Vlaams Gewest betrokken bij de in juni 2004 opgerichte interdepartementale werkgroep die belast is met het onderzoek naar de meest belovende ontwikkelingen inzake het gebruik en de bevordering van weinig vervuilende voertuigen?

Met welk resultaat?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 188), Peeters (nr. 758) en Van Brempt (nr. 220).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 189
van 23 september 2005
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Verkeersbelasting - Studie

In de Beleidsbrief Financiën en Begroting 2004 (Stuk 1907 (2003-2004) – Nr. 1) van oktober 2003 werd aangekondigd dat, “in samenwerking met de kenniscel wetsmatiging een studie wordt uitgewerkt waarmee gepoogd wordt het huidige inningsproces van de verkeersbelasting, met zijn voor- en nadelen, in kaart te brengen”.

Gezien de nakende onderhandelingen met de andere gewesten over de invoering van een wegenvignet en wijzigingen aan de verkeersbelasting, kan deze studie nuttige inzichten opleveren.

Kan de minister meedelen wat de stand van zaken is m.b.t. deze studie?

Wordt deze studie, zodra ze ter beschikking is, ook aan het Vlaams Parlement bezorgd?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 189 van 23 september 2005

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Begin 2003 werd beslist om de verkeersbelastingen als pilootproject mee op te nemen in een ruime studie, onder de leiding van de Kenniscel Reguleringsmanagement, naar de ontwikkeling van een adequaat meetinstrument waarmee de Vlaamse overheid een objectief beeld kan krijgen van de administratieve lasten verbonden aan haar regelgeving. Dit is de studie waarvan sprake in de Beleidsbrief Financiën en Begroting 2004.

De voornaamste doelstelling van deze studie was dus het meten van de administratieve lasten voor de belastingplichtigen verbonden aan de verkeersbelastingen en dit aan de hand van een quick scan van de regelgeving. Via de bevraging van de betrokkenen naar deze lasten kwamen echter ook bepaalde aspecten van het inningsproces beter in kaart, zodat deze studie ook onrechtstreeks zou bijdragen tot een grotere kennis van dat aspect.

Het resultaat van de quick scan voor de verkeersbelastingen bleek echter zeer beperkt en oppervlakkig te zijn en de reden hiervoor was het gebrek aan voldoende concrete en gedetailleerde informatie. De inning op het terrein wordt immers nog steeds door de federale overheidsdiensten uitgevoerd die daarenboven zeer gedecentraliseerd opereren. Onze analyse was dan ook in hoofdzaak een analyse van deels de theoretische processen en deels, waar mogelijk, de praktische processen zoals zij verlopen in het centraal ontvangkantoor te Brussel. Niettemin kon worden vastgesteld dat de administratieve lasten voor de belastingplichtigen zelf eerder beperkt waren en dat deze zich voornamelijk situeerden op het vlak van de aangifte van de verkeersbelasting. De zwaarste administratieve lasten bleken momenteel vooral bij de (federale) administratie te liggen, een gevolg van de decentralisatie en spreiding van bevoegdheden, het gebrek aan onderlinge communicatie en de complexiteit van de regelgeving.

In het kader van het onderzoek naar de mogelijke overname van de inning van de verkeersbelastingen in eigen beheer, al dan niet onder de vorm van een wegenvignet, wordt momenteel binnen mijn administratie druk gewerkt aan de verdere analyse van de inningsprocessen en het in kaart brengen van de knelpunten en valkuilen. De bevindingen, die omtrent dit aspect naar boven kwamen naar aanleiding van bovenvermelde studie, waren zeer nuttig als vertrekbasis.

VLAAMS PARLEMENT
 ▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
 VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 190
 van 23 september 2005
 van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Aanpassing nationale rekeningen - Gevolgen voor vorderingensaldo

Begin september heeft het Instituut van de Nationale Rekeningen de overheidsrekeningen 2004 gepubliceerd (zie www.nbb.be/doc/dq/n/dq3/NNDB.pdf).

In de methodologische verduidelijking (blz. 95) wordt gemeld dat in de voorliggende versie de “occasionele revisie 2005” werd uitgevoerd (occasionele revisies vinden plaats om de 5 à 7 jaar). Deze omvat een aantal door de EU-commissie gevraagde aanpassingen (zie blz. 96). Het INR grijpt de occasionele revisie aan om in de nationale rekeningen een aantal wijzigingen aan te brengen “op eigen initiatief teneinde zich nog beter te schikken naar de voorschriften van Eurostat”.

De voornaamste aanpassing is de sectorale herklassering van de regionale maatschappijen voor openbaar vervoer, die voortaan worden opgenomen in de overheidssector in plaats van in de sector van de niet-financiële vennootschappen. Een aantal pensioenfondsen en enkele andere regionale instellingen worden ook naar de overheidssector geherklasseerd.

Zoals uit de tabel blijkt, blijft de impact van de occasionele revisie 2005 beperkt. In procenten BBP (bruto binnenlands product) wijzigt het financieringssaldo van de overheid met maximaal 0,1 pct. BBP. In de publicatie “Nationale rekeningen, Deel 2, Gedetailleerde rekeningen en tabellen 1995-2004” van eind oktober 2005 zal een artikel uitvoerig ingaan op de weerslag van alle wijzigingen op het BBP en op het BNI.

In miljoen euro

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Sectorwijziging pensioenfondsen	-1	-1	-1	-1	-1	-1
Sectorwijziging openbaar vervoer	-8	-3	-59	58	-244	39
Sectorwijziging Dienst Scheepvaart, Waterwegen en Zeekanaal, Office Wallon des Déchets	-34	-59	-35	-68	-47	-28
Totaal	-43	-63	-95	-11	-292	10
In % BBP	0,0	0,0	0,0	0,0	-0,1	0,0

Voor het geheel van de overheid zijn deze aanpassingen verwaarloosbaar. Het overgrote deel van de aanpassingen betreft gewesten en gemeenschappen. Het vorderingensaldo van de gewesten en gemeenschappen is daardoor aanzienlijk gewijzigd:

./..

./..

In miljoen euro

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Vorderingensaldo in overheidsrekeningen 2003	963	672	2047	-371	407	
Vorderingensaldo in overheidsrekeningen 2004	912	610	1953	-391	63	684
Verschil	42	62	94	20	344	
Ter vergelijking: totaal effect van herklassering	-43	-63	-95	-11	-292	

Kan de minister meedelen wat het effect is op het Vlaams (geconsolideerd) vorderingensaldo in de periode 1999-2004 van die herklassering?

Wat is het effect van de verschillende instellingen op de globale aanpassing?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 190 van 23 september 2005

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

In antwoord op uw vraag vindt u in onderstaande tabel het globale effect van de sectorwijziging van de instellingen Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM), Dienst voor de Scheepvaart⁽¹⁾ (DvS) en NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen⁽²⁾ (Zeekanaal) op het Vlaams geconsolideerd vorderingensaldo. Voor het bepalen van de totale impact van deze herklassering en de impact per instelling dienen de financiële stromen van en naar deze instellingen geneutraliseerd te worden. Voor Zeekanaal en DvS kan op basis van de beschikbare uitvoeringsrekeningen voor de periode 1999 tot en met 2001 de eliminatie van bovenvermelde interne financiële stromen en bijgevolg de totale impact en de impact per instelling onvoldoende nauwkeurig bepaald worden. In onderstaande tabel wordt om deze reden voor de periode 1999 tot en met 2001 enkel de VVM opgenomen.

Globaal effect						
	1999 (*)	2000 (*)	2001 (*)	2002	2003	2004
Effect	-15.468.140,85	-28.901.227,57	35.319.650,37	-20.155.873,61	-265.937.497,11	-3.899.626,04

(*) Voor deze jaren werden enkel gegevens voor de VVM opgenomen

Het effect van de verschillende instellingen op de globale aanpassing wordt weergegeven in onderstaande tabel:

Effect per instelling						
	1999	2000	2001	2002	2003	2004
VVM	-15.468.140,85	-28.901.227,57	35.319.650,37	-11.933.324,22	-259.050.470,52	1.225.846,54
DvS				-7.316.635,42	2.186.103,09	-4.347.278,04
Zeekanaal				-905.913,97	-9.073.129,68	-778.194,54

(1) Dienst voor de Scheepvaart is inmiddels een Agentschap geworden en wordt omschreven als "De Scheepvaart NV"

(2) NV Zeekanaal is inmiddels een Agentschap geworden en wordt omschreven als "NV Waterwegen en Zeekanaal", extern verzelfstandigd agentschap

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 191
van 23 september 2005
van **MIEKE VOGELS**

Groenenhoek Berchem - BPA Rode Kruislaan

Groenenhoek is een wijk in Berchem die onder meer grenst aan de Ring. De bewoners van deze wijk ijveren al langer voor meer groen in hun buurt. In september 2000 werden plannen uitgetekend om langs de Rode Kruislaan een niet-gebruikte groenzone om te bouwen tot speelterrein. De stad voorzag de heraanleg voor 2001.

Bij de verdere concrete uitwerking bleek de uitvoering niet mogelijk, omdat het terrein geen eigendom is van de stad maar wel, in de hele eigendoms puzzel van de terreinen rond de Antwerpse Ring, eigendom bleek te zijn van de federale overheid. De procedure tot verwerving werd opgestart en resulteerde in de opmaak van het bijzonder plan van aanleg (BPA).

In september 2004 werd dit BPA door de gemeenteraad van de stad Antwerpen definitief goedgekeurd en ter ondertekening overgezonden aan het Vlaams Gewest. Tot op vandaag werd de procedure niet afgerond met de handtekening van de minister.

De buurtbewoners die zelf sinds 2000 actief meewerken aan de herwaardering van hun buurt begrijpen niet waarom dit zo lang duurt.

1. Waarom werd het BPA Rode Kruislaan 2600 Berchem nog niet door de minister ondertekend? Wat zijn de problemen?
2. Binnen welke termijn kunnen de bewoners van de wijk Groenenhoek duidelijkheid verwachten over de bestemming van de zone aan de Rode Kruislaan?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 23 september 2005

van **MIEKE VOGELS**

Mijn beslissing aangaande betreffend BPA is afhankelijk van het al dan niet kaderen van betreffend opzet binnen het concept van 'nieuwe groene ring', dat momenteel in opmaak is bij de tijdelijke vennootschap SAM (in opdracht van BAM).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 192
van 23 september 2005
van **TOM DEHAENE**

Ontbossingsvergunningen - Recreatiegebied

Artikel 90bis van het Bosdecreet bepaalt dat ontbossing niet is toegestaan, uitgezonderd in de volgende gevallen:

- 1° ontbossing met het oog op werken van algemeen belang bedoeld in artikel 103 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 2° ontbossing in zones met de bestemmingen woongebied of industriegebied in de ruime zin;
- 3° ontbossing in zones die volgens de geldende plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen gelijk te stellen zijn met de bestemmingen woongebied of industriegebied in de ruime zin;
- 4° ontbossing van de uitvoerbare delen in een niet-vervallen vergunde verkaveling.

Ontbossing in recreatiegebied is in principe niet mogelijk.

Voor andere ontbossingen dan bovenvermelde kan de Vlaamse Regering, op individueel en op gemotiveerd verzoek van diegene die in aanmerking wenst te komen voor een vergunning tot ontbossen, evenwel de ontheffing toestaan van het verbod tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossen, met inachtneming van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en na advies van het Bosbeheer.

1. Welke criteria worden daarbij dan gehanteerd?
2. Kan bijvoorbeeld een ontbossing in volgens het gewestplan ingekleurd recreatiegebied om er sportterreinen aan te leggen in feite worden geweigerd? Is dat niet veeleer uitzonderlijk? Een sportterrein strookt toch meer met de bestemming recreatiegebied dan een bos?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 192 van 23 september 2005

van **TOM DEHAENE**

In antwoord op de vraag dien ik te melden dat de vraag, die betrekking heeft op aanvragen tot ontheffing van het verbod op ontbossing (in uitvoering van het Bosdecreet), een aangelegenheid betreft die onder de bevoegdheid van collega Peeters ressorteert. In die optiek dien ik dan ook noodzakelijkerwijze, met het oog op het bekomen van een inhoudelijk antwoord op de vraag, naar collega Peeters te verwijzen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 193
van 23 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Motorsportcircuits - Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 18 van 5 november 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 25 februari 2005, blz. 635) in verband met de motorsportcircuits in West-Vlaanderen zou ik graag volgende vragen willen stellen.

1. Heeft de provincie West-Vlaanderen al dossiers met voorstellen van locaties voor permanente omlopen met trainingsfaciliteiten voor gemotoriseerde sporten ingediend? Zo ja, welke locaties werden geselecteerd?
2. Wanneer wordt door de Vlaamse Regering een definitieve keuze van twee multifunctionele terreinen voor lawaaierige sporten in West-Vlaanderen gemaakt?
3. Hoever staat het met de voorstellen voor locaties in de andere provincies?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 193) en Anciaux (nr. 88).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 23 september 2005

van **JAN VERFAILLIE**

1. De provincie West-Vlaanderen heeft in opvolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 2 februari 2005 en in antwoord op de vraag van collega Anciaux (die, gelet op diens bevoegdheid 'sport' inzake kwestieuze aangelegenheid de coördinerende minister is), vier locaties voorgesteld. De provincie West-Vlaanderen heeft er naar verluidt voor geopteerd dit te doen onder de vorm van een voorstel dat voorziet in twee zogenaamde 'effectieve locaties', in casu Jabbeke en Ieper én twee zogenaamde 'reserve locaties', in casu Poperinge en Pittem. De provincie West-Vlaanderen heeft gemeend een onderscheid tussen 'effectieve locaties' en 'reserve locaties' te moeten maken als gevolg van het verzoek van de Vlaamse regering om twee locaties meer voor te stellen dan maximaal voorzien in de spreidingstabel. Die spreidingstabel werd reeds gehanteerd bij een eerdere beslissing van de Vlaamse regering (d.d. 19 juli 2002) en bepaalt dat er in West-Vlaanderen maximaal en minimaal twee terreinen dienen te worden aangewezen. De provincie West-Vlaanderen heeft toen officieel geen dossier bij de toenmalige inzake Sport bevoegde minister ingediend en er is bijgevolg inzake de voorstellen van de provincie West-Vlaanderen destijds geen advies geformuleerd door de Technische Werkgroep. Wél werd er destijds m.b.t. de provincie West-Vlaanderen, door de nv. Multisport, één dossier rechtstreeks ingediend op mijn kabinet dat vervolgens aan de toenmalige inzake Sport bevoegde minister werd bezorgd. Laatstgenoemd dossier heeft betrekking op een locatie gesitueerd in de gemeente Koksijde en voorziet tevens in een akkoord van het desbetreffend schepencollege. Betreffend dossier heeft in bijkomende orde het voorwerp uitgemaakt van een screening door de Technische Werkgroep.
2. Collega Anciaux heeft naar verluidt de bedoeling de intussen door de Technische Werkgroep geanalyseerde voorstellen verder te laten bespreken in de schoot van de Vlaamse regering.
3. Begin mei 2005 waren alle dossiers van de Vlaamse provincies bij collega Anciaux ingediend. Die dossiers evenals voormeld dossier van de nv. Multisport zijn toen overgemaakt aan een Technische Werkgroep, waarin de betrokken administraties vertegenwoordigd zijn. De Technische Werkgroep heeft op 22 juni en 6 juli een analyse gemaakt van deze dossiers. De conclusies hiervan werden naar verluidt aan het kabinet Anciaux overgemaakt op 7 juli en een eerste keer besproken op de interkabinettenwerkgroep van 8 juli. Afgesproken werd toen om het overleg verder te zetten na het zomerreces.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 194
van 23 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen - West-Vlaanderen

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 176 van 19 september 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003, blz. 661) in verband met het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (GRS) zou ik graag volgende vragen willen stellen.

1. Wat is de stand van zaken in de verschillende West-Vlaamse gemeenten rond de opmaak van het GRS?
2. Hoeveel gemeenten in West-Vlaanderen zijn nog niet gestart met de opmaak van een GRS?
Hoeveel West-Vlaamse gemeenten beschikken reeds over een goedgekeurd structuurplan?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 23 september 2005

van **JAN VERFAILLIE**

1.
 - 20 gemeenten zijn gestart met de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (GRS) of beschikken ter zake reeds over een startnota;
 - 20 gemeenten hebben reeds een plenaire vergadering gehouden m.b.t. hun GRS;
 - 5 gemeenten beschikken reeds over een ontwerp-structuurplan dat definitief werd aanvaard door de desbetreffende gemeenteraad.

2.
 - 1 gemeente (in casu de stad Kortrijk) is nog niet gestart met de opmaak van het GRS.
 - 16 gemeenten beschikken reeds over een goedgekeurd structuurplan. Het betreft de gemeenten Anzegem, Avelgem, Blankenberge, Gistel, Harelbeke, Ieper, Izegem, Knokke-Heist, Koksijde, Lendelede, Menen, Poperinge, Staden (met goedgekeurde herziening), Wielsbeke, Zonnebeke én Zwevegem.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 195
van 23 september 2005
van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Werelderfgoed - Cultuurhistorische landschappen

Op de werelderfgoedlijst van de Unesco zijn al meer dan 750 monumenten opgenomen.

In België staan het historisch centrum van Brugge, de Grote Markt van Brussel, de kathedraal van Tournai, het begijnhof van Hoogstraten en de scheepsliften in het Canal du Centre op de lijst. In de vorige legislatuur diende de toen bevoegde Vlaamse minister, de heer Paul Van Grembergen, de oorlogsgraven in de Westhoek in om op de werelderfgoedlijst opgenomen te worden.

Ik stel vast dat in Nederland ook cultuurhistorische landschappen als werelderfgoed zijn erkend. Zo staan de “Bremsterpolder” in Noord-Holland en “Schokland” in de Noordoostpolder op de lijst. Vlaanderen blijft op dat vlak wat achter. Onterecht.

Zo is de Oudlandpolder ten noorden van Brugge het oudste ingedijkte poldergebied van West-Europa. Vanaf de tiende eeuw werden al dijken in het kustgebied gebouwd om zich ook tegen overstromingen te beschermen. De Blankenbergse dijk, tussen Blankenberge, Zuienkerke en Brugge, die nu trouwens door de diensten van de minister beschermd wordt, en de Zidellinge tussen Bredene, Plassendale en Oudenburg. Daartussen liggen de Oudlandpolders.

In de Westhoek, in de omgeving van Lampernisse, ligt er ook Oudlandpolder. De Breemsterpolder in Noord-Holland is pas begin de 17^{de} eeuw drooggelegd...

Zo hebben het Zwin en de Zwinstreek met de oude voorhavens, Hoeke, Monnikenwerve en Damme, een enorme cultuurhistorische waarde.

Zo ook wat de IJzer betreft, meer bepaald het Belgisch front tot in Steenstrate, Kanaal IJzer-Ieper.

1. Heeft de minister ook voor Vlaanderen reeds een aantal van dergelijke dossiers laten opmaken?
2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de oorlogsgraven in de Westhoek?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op schriftelijke vraag nr. 195 van 23 september 2005

van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

1. Het Belgische (Vlaamse, Waalse en Brusselse) werelderfgoed omvat tot nu toe enkel culturele goederen (monumenten en ensembles, zoals omschreven in artikel 1 van de Werelderfgoedconventie van 1972). Er zijn nog geen culturele landschappen opgenomen in de Voorlopige of Indicatieve Lijst. Culturele landschappen moeten immers aan een grondig wetenschappelijk onderzoek en een eerlijke selectie zijn onderworpen. Daarenboven is een wettelijke bescherming op nationaal niveau vereist en dient een beheersplan te zijn opgemaakt. De aangehaalde potentiële culturele landschappen voldoen nog niet aan al deze voorwaarden.

Er is ondertussen sprake van restricties inzake het aantal indienbare en behandelde kandidaturen, en er wordt ook gestreefd naar een representatieve Werelderfgoedlijst, waarin zowel een geografisch als typologisch evenwicht zou ontstaan en de niet- of ondervertegenwoordigde lidstaten voorrang zouden krijgen (België behoort met 9 ingeschreven goederen bij de goed vertegenwoordigde landen). Ik geef mijn administratie niettemin de opdracht om de mogelijkheid tot en de opportuniteit van de inschrijving van culturele landschappen te onderzoeken, en daarbij rekening te houden met de ervaring die in Nederland is opgedaan met de aldaar als werelderfgoed erkende voorbeelden.

2. De relictten van de Grote Oorlog in de Westhoek staan sinds 2002 op de Voorlopige of Indicatieve lijst. Omdat het hiertoe ingediende dossier slechts was gebaseerd op de beschikbare inventarisgegevens uit de reeks "Bouwen door de Eeuwen Heen", alsook de beschikbare beschermingsdossiers, beperkt tot enkele militaire begraafplaatsen en andere sites, is tijdens de vorige legislatuur met het provinciebestuur van West-Vlaanderen de overeenkomst afgesloten om het oorlogserfgoed van het hele gebied gedetailleerd te inventariseren. Deze inventarisatie, begeleid door een stuurgroep bestaande uit ambtenaren van de provincie, vertegenwoordigers van mijn administratie en andere vakdeskundigen, is onlangs afgesloten.

Op basis van het nu beschikbare materiaal wordt onderzocht welke items eventueel op Vlaams niveau beschermingswaardig zijn. Deze items moeten vervolgens worden getoetst aan de internationale criteria en voorwaarden om voor een erkenning als Werelderfgoed in aanmerking te komen. Naast de hoogst mogelijke wettelijke bescherming op nationaal niveau, moet immers ook zijn voldaan aan randvoorwaarden als de aanwezigheid van een degelijke bufferzone, een beheersplan en garanties inzake toegankelijkheid en ontsluiting. In het licht van recente aanbevelingen van het Werelderfgoedcomité moet tot slot ook de mogelijkheid worden onderzocht om samen met Frankrijk een grensoverschrijdend dossier in te dienen. Ook Frankrijk beschikt immers over een aanzienlijk oorlogspatrimonium, waarnaar in het Belgische dossier minstens zal moeten worden verwezen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 1
van 28 september 2005
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Aalmoezenierswoning Altenapark Kontich - Sloop

Vooraan in het Altenapark van Kontich aan de Antwerpsesteenweg 79 stond een aalmoezenierswoning die, alhoewel zij niet het statuut van beschermd monument had, toch een bijzonder gebouw met een aantal waardevolle elementen was.

Inderdaad “was”, want tijdens de vakantiemaanden werd het gebouw gesloopt. De Duffelse Volkswoning (huisvestingsmaatschappij) had al lang plannen om appartementen op te richten in het park, maar verkoos het gebouw af te breken in plaats van het herin te richten.

Nochtans had in eerste instantie Stedenbouw Antwerpen een negatief advies gegeven voor het slopen van het gebouw, na het negatief advies van Monumenten en Landschappen. Na een tweede advies mocht het gebouw dan toch gesloopt worden, in plaats van het in ere te herstellen.

Het is duidelijk dat het gebouw door de eigenaar, de “Duffelse Volkswoning”, na een brand niet meer werd onderhouden, en dat de verloedering van het gebouw gemakkelijker tot slopen kon leiden.

1. Waarom werd de aalmoezenierswoning nooit als monument beschermd, terwijl deze woning toch over een aantal waardevolle elementen beschikte, maar tevens een groot belang had voor de gemeente Kontich als dorpsgezicht?
2. Waarom werd het eerste advies van Monumenten en Landschappen herzien?
3. Werd de eigenaar ooit aangemaand tot instandhoudingswerken?
4. Wat is de rol van de gemeente Kontich in dit dossier?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 28 september 2005

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De aalmoezenierswoning is geregistreerd als een beeldbepalend, alleenstaand gebouw van omstreeks 1900, opgetrokken in neotraditionele stijl, gelegen in een beboomd en oorspronkelijk omheind domein met toegangspoort, onderdeel van het park rond het Altenaklooster.

Mijn administratie verleende in het begin van 2002 advies over een ingediende slooiaanvraag. Het gebouw verkeerde toen al in een dermate verregaande staat van verval, dat bescherming niet opportuun werd geacht.

2. Gelet op de ondertussen nog verder gevorderde staat van verval, werd op 29 juli 2004 een tweede advies uitgebracht waarin de toestand werd betreurd, maar waarbij renovatie als onrealistisch werd beschouwd.
3. Neen, aangezien het gebouw niet beschermd is.
4. De rol van de gemeente Kontich in dit dossier is mij niet bekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 2
van 28 september 2005
van **JACKY MAES**

Vuurtorens - Bescherming

Langs onze kust bevinden er zich verschillende vuurtorens. Sommige hiervan werken nog steeds, zoals die van Oostende, Nieuwpoort. Andere werden gedoofd omdat ze van geen nut meer waren, zoals in Zeebrugge en Heist. In de vuurtoren van Blankenberge is een museum gevestigd. De toren van Heist werd in 2002 gerestaureerd en is af en toe opengesteld voor het publiek.

Al geruime tijd is er sprake van dat ook de vuurtoren van Nieuwpoort zou worden gedoofd. Het zou echter zonde zijn dit gebouw te laten verkommeren of af te breken. De vuurtoren van Nieuwpoort werd ontstoken op 21 maart 1949. Hij staat oostelijk aan de haveningang, is 29 meter hoog, heeft vier verdiepingen en 172 treden. Deze vuurtoren, maar ook alle andere, verdienen een bescherming als monument.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. het beschermen als waardevol monument van de vuurtorens aan onze kust?
2. Wordt de vuurtoren van Nieuwpoort beschermd? Zo ja, wat is de concrete timing?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 28 september 2005

van **JACKY MAES**

1. Alle vuurtorens aan onze kust zijn onderzocht en voor de meest markante exemplaren werd een beschermingsprocedure opgestart. Op dit moment zijn er 9 vuurtorens beschermd als monument: 2 in Knokke-Heist, 2 in Oostende, 1 in Blankenberge, 2 in Zeebrugge en 2 in Nieuwpoort.
2. De vuurtoren op de Oude Zeedijk, waarnaar u in uw vraag verwijst, is één van de twee Nieuwpoortse vuurtorens die als monument werden beschermd (de toren in casu sinds 22 februari 2005).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 3
van 28 september 2005
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Bouwvergunningen - Aflevering door gemeenten

Gemeenten dienden eerst uiterlijk tegen 1 mei 2005 in orde te zijn met vijf voorwaarden om zelfstandig een bouwvergunning te kunnen afleveren.

Dit blijkt echter geen gemakkelijke klus. Zopas is voor de eerste gemeente een ministerieel besluit ondertekend. Het gaat hier om Vilvoorde.

De uiterste datum werd inmiddels verlengd tot 1 mei 2007.

1. Kan de minister een overzicht geven per gemeente inzake het vervullen van de vijf voorwaarden om zelfstandig een bouwvergunning te kunnen afleveren?
2. Wordt ermee rekening gehouden dat op die manier tegen 2007 een groot deel van de gemeenten misschien niet aan de vijf voorwaarden voldoet? En wat dan?
3. Op welke manier wil de minister de gemeenten verder stimuleren?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 28 september 2005

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger opgevraagde overzicht per gemeente inzake de vijf zogenaamde ontvoogdingsvoorwaarden is continu raadpleegbaar op de website van mijn administratie (www.ruimtelijkeordening.be), op pagina www2.vlaanderen.be/ned/sites/ruimtelijk/vijfvoorwaarden/vijfvoorwaardenstart.html
2. De meeste gemeenten doen momenteel grote inspanningen om effectief, binnen de vooropgestelde timing, aan de vijf (ontvoogdings)voorwaarden te voldoen. In die optiek lijkt het mij enigszins voorbarig om nu reeds te stellen dat een groot deel van de gemeenten op 1 mei 2007 niet aan de vijf (ontvoogdings)voorwaarden zal voldoen.
Dit doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat ik, samen met mijn administratie, één en ander systematisch blijf opvolgen. Inzake betreffende problematiek verwijs ik u naar mijn beleidsbrief 2005-2006 die in de eerstkomende weken het voorwerp zal uitmaken van bespreking.
3. Inzake betreffende problematiek verwijs ik u eveneens naar mijn beleidsbrief 2005-2006 én naar de ter zake van kracht zijn de subsidiebesluiten, in casu:
 - het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 tot bepaling van de voorwaarden voor de toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen en gemeentelijke plannen van aanleg;
 - het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren en voor de betaling van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in kleine gemeenten;
 - het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor de toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opmaak van het eerste vergunningenregister en het eerste plannenregister.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 4
van 6 oktober 2005
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Verkeersbelasting - Koppeling aan Ecoscore

In het onderzoeksproject “Ecoscore” dat werd uitgevoerd door VITO, VUB en ULB in opdracht van het Vlaams Gewest (Aminal), werd een methodologie ontwikkeld voor het berekenen van de Ecoscore die toelaat het volledige voertuigenpark (conventionele en alternatieve technologieën, oude en nieuwe voertuigen, personenwagens, zware voertuigen, tweewielers) met elkaar te vergelijken (zie www.emis.vito.be/autoverbruik/index.asp?pageChoice=Fiscaliteit; gepubliceerd in maart 2005).

De Ecoscore is een verbeterde methodologie van twee bestaande methodologieën, die werden ontwikkeld in het schone-voertuigenproject voor het Brussels Gewest (<http://www.ibgebim.be>) en de Cleaner Drive-methodologie ontwikkeld in een Europees onderzoeksproject.

De Ecoscore wordt berekend aan de hand van de belangrijkste emissies van het voertuig (uitlaatemissies) en de emissies van de productie en distributie van de brandstof (brandstofcyclusemissies). Deze emissiewaarden worden gecombineerd in een milieuscore van 0 tot 100 – hoe hoger de score, hoe milieuvriendelijker de wagen. De emissies worden onderverdeeld in drie categorieën: emissies met impact op broeikaseffect en emissies met impact op luchtkwaliteit (onderverdeeld in impact op gezondheid en impact op ecosystemen) en geluidsemissies.

Begin juli 2005 lanceerde de EU-Commissie een voorstel van richtlijn om de belastinggrondslag van de registratiebelasting (BIV) en jaarlijkse motorrijtuigenbelasting (verkeersbelasting) uit te breiden met een parameter die rechtstreeks verband houdt met de CO₂-uitstoot van personenwagens. Uit de bovengenoemde studie blijkt dat “de variabilisering van de autofiscaliteit op basis van de CO₂-uitstoot geen garantie is voor het stimuleren van milieuvriendelijke voertuigen daar het andere emissies niet meeneemt in tegenstelling tot de Ecoscore”.

1. Kan de minister medelen wanneer de koppeling van de verkeersbelasting aan de Ecoscore wordt ingevoerd?
2. Wordt het standpunt van VITO dat de milieuvriendelijkheid van voertuigen niet enkel kan worden gekoppeld aan de CO₂-uitstoot, door Vlaanderen/België verdedigd bij de EU-Commissie?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 6 oktober 2005

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

De Europese Commissie heeft op 5 juli 2005 een voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de belasting van personenauto's verspreid (COM (2005) 261 definitief). Dit voorstel is de derde pijler van de communautaire strategie ter vermindering van de CO₂-uitstoot van personenwagens. De inzet van fiscale maatregelen, samen met de door de auto-industrie aangegane verbintenissen en de voorlichting van de consument, is een essentieel instrument voor de verwezenlijking van het EU-streefdoel van 120g CO₂ per kilometer tegen 2010.

Het voorstel van richtlijn bevat drie elementen:

- de geleidelijke afschaffing van de registratiebelasting (voor België de BIV) over een periode van vijf à tien jaar, de registratiebelasting wordt immers gezien als een obstakel voor het vrij verkeer van auto's op de interne markt;
- de instelling van een systeem voor de restitutie of terugbetaling van de registratiebelasting, van belang bij uitvoer van personenauto's en om te vermijden dat er tweemaal registratiebelasting wordt betaald;
- de herstructurering van de grondslag van de registratie en de jaarlijkse motorrijtuigenbelasting zodat deze volledig of gedeeltelijk op CO₂ wordt gebaseerd.

De lidstaten moeten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om uiterlijk op 31 december 2006 aan deze richtlijn te voldoen.

Het voorstel van richtlijn wordt nu verder besproken in de Raadswerkgroep Financiën Taxud.

De Belgische vertegenwoordiger in deze werkgroep zal, tevens op aandringen van het Vlaamse gewest, de Commissie verzoeken om ook na te gaan of een milieu- of ecoscore niet de basis zou kunnen vormen van de belastinggrondslag van de registratiebelasting en de jaarlijkse motorrijtuigenbelasting. Een milieuscore houdt immers niet alleen rekening met de klimaatseffecten (CO₂-uitstoot) van personenwagens, maar ook met hinder, gezondheidseffecten en de negatieve effecten op ecosystemen door personenwagens (geluid en emissie van andere polluenten). Hiermee wordt het belang van een geïntegreerde aanpak, die ook voor Vlaanderen essentieel is, benadrukt,

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 5
van 6 oktober 2005
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Verdieseling wagenpark - Fiscale maatregelen

Tijdens de eerste zeven maanden van 2005 heeft van alle nieuw ingeschreven personenwagens 72 procent een dieselmotor, tegen amper 28 procent benzinemotoren. In België rijden procentueel het meeste dieselauto's van Europa. Vier jaar geleden lag het percentage dieselschrijvingen in België nog op 63 procent, tegenover 37 procent benzinemotoren. Ongeveer de helft van het personenwagenpark bestaat uit diesels.

Dieselbrandstof is in België nog een stuk goedkoper dan benzine. In sommige Europese landen kost diesel aan de pomp (bijna) evenveel als benzine. Terwijl vroeger de aankoop van diesels werd geremd door een aantal minder aantrekkelijke kenmerken (zoals geluid, prestaties), is door technologische ontwikkelingen deze rem verdwenen.

De populariteit van dieselmotoren in België doet vragen rijzen over de impact op het milieu. Dieselauto's zijn meer vervuilend dan benzineauto's, dit ondanks het lager verbruik per kilometer, ten gevolge van de grotere uitstoot van schadelijke roetdeeltjes.

Volgens transporteconomen is het gebruik van diesel relatief onderbelast ten opzichte van benzine als men de emissies per kilometer in rekening brengt. De verdere "verdieseling" van ons wagenpark moet – volgens hen – dan ook dringend in vraag worden gesteld (B. De Borger, Mobiliteit, Rekeningrijden en de prijsstructuur in de transportsector, VKW Metana, Beleidsnota nr. 9 juni 2005).

Men kan bijvoorbeeld bij Mayeres en Proost het volgende lezen:

“STELLING 4:

De belangrijkste milieumaatregel die nu genomen kan worden voor vervoer is het ontmoedigen van de aankoop van nieuwe dieselauto's”.

“Indien men niet wil of kan tornen aan de huidige brandstofbelastingen, kan het probleem van de dieselauto's gecorrigeerd worden door de belasting op de aankoop en het bezit van dieselauto's te verhogen ten opzichte van die van benzineauto's” (Inge Mayeres en Stef Proost, Een beter prijsbeleid voor de Belgische transportsector in 15 stellingen, Leuvense Economische Standpunten 2004/106, november 2004, p. 11).

Welke maatregelen worden er door de Vlaamse Regering uitgewerkt op dat vlak?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 6 oktober 2005

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Volgens de gegevens opgenomen in het Statistische Zakboekje 2006, een jaarlijkse uitgave van Febiac, werden er in 2004 70% nieuwe dieselwagens ingeschreven tegenover 30% nieuwe benzinewagens. Bekijken we de cijfers op het niveau van het totale wagenpark, d.i. zowel de nieuwe als de bestaande wagens, dan reden er in 2004 nog steeds 51,1% wagens op benzine tegenover 47,4% wagens op diesel.

In principe kan mijn antwoord op de vraag zeer kort zijn, namelijk dat momenteel geen fiscale maatregelen worden uitgewerkt die rechtstreeks verband houden met of een invloed kunnen hebben op de 'verdieseling' van het wagenpark.

Het is de Vlaamse volksvertegenwoordiger trouwens ongetwijfeld bekend dat alle maatregelen inzake verkeersbelasting de facto door de drie Gewesten, in samenhang met de Federale Overheid moeten getroffen worden: éénzijdige maatregelen vanuit het Vlaams Gewest kunnen dus niet. De problematiek van uitstoot bij dieselwagens ligt bovendien niet zozeer bij de aanschaf van nieuwe dieselwagens, maar bij oudere types.

Een verhoging van de jaarlijkse verkeersbelasting helpt niet om deze wat oudere types minder te laten rijden: integendeel; de jaarlijkse vaste kost voor het dieselbezit kan men afschrijven, door juist meer te rijden. Als men bovendien weet dat in de transportsector de concurrentie zeer hard en elke verhoging van de vaste kost nog meer buitenlandse transportondernemingen in een concurrentieel voordeel plaatst, dan denk ik dat de maatregel, die de Vlaamse volksvertegenwoordiger voorstaat, toch wat meer reflectie vereist.

Ik zou echter van de gelegenheid willen gebruikmaken om de Vlaamse volksvertegenwoordiger te wijzen op de diverse andere projecten en werkgroepen op het vlak van de verkeersbelastingen waarin mijn kabinet en administratie ofwel zelf het voortouw nemen, ofwel actief aan meewerken.

Vooreerst is er het onderzoek naar en de voorbereiding van de mogelijke insourcing van de inning van de verkeersbelastingen vanaf 01/01/2008, waaraan momenteel volop gewerkt wordt binnen ABAFIM. Verder is er de ambtelijke werkgroep wegenvignet, geïnstalleerd bij de beslissing van de Vlaamse regering van 27 mei 2005, waarvoor de directeur-generaal van ABAFIM als voorzitter werd aangeduid. De opdracht van deze werkgroep behelst ondermeer de uitwerking van de concrete aspecten die moeten leiden tot de invoering van een wegenvignet in Vlaanderen.

Tot slot zijn er de verschillende ontwikkelingen op Europees niveau, die ook door mijn kabinet en administratie van zeer nabij worden opgevolgd. Zo zorgt ABAFIM voor de coördinatie van de opmerkingen en visies van de diverse bevoegde Vlaamse kabinetten en administratie omtrent het voorstel van richtlijn van 5 juli 2005 betreffende de belasting op personenauto's, ten einde met één Vlaams standpunt naar buiten te treden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 6
van 6 oktober 2005
van **JOHAN VERSTREKEN**

Koninklijke Villa Oostende - Herbestemming

De Koninklijke Villa in Oostende staat sinds 2004 leeg. Ze is eigendom van de Koninklijke Schenking en tot vorig jaar was er een hotel en restaurant in gehuisvest. Nu staat de Koninklijke Villa reeds meer dan een jaar te verloederen en is het de woonplaats geworden van krakers en vandalen.

Momenteel is in het federale parlement een wetsvoorstel ingediend om de Koninklijke Schenking te verplichten een jaarlijks rapport over de staat van het beheer voor te leggen aan het parlement, en om het beheer, indien nodig, over te dragen aan een andere bestuurlijke overheid: dat kunnen de stad, de provinciale overheid, de gemeenschappen of de gewesten zijn ...

Ondertussen hebben zich al enkele kandidaat-kopers aangemeld, maar volgens de gedelegeerd bestuurder van de Koninklijke Schenking is wat er gebeurt met de villa een zaak van het lokale stadsbestuur en de Vlaamse overheid.

1. Is de Vlaamse overheid inderdaad betrokken bij de verkoop en herbestemming van de Koninklijke Villa?
2. Zo ja, welke projecten liggen er reeds op tafel voor de Koninklijke Villa?

Aan welke criteria (commercieel, cultureel, horeca ...) moeten de toekomstige uitbaters voldoen?

Wat is de procedure van toewijzing?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 6 oktober 2005

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. De Vlaamse overheid is tot op heden niet betrokken bij de verkoop van de Koninklijke Villa. Het stadsbestuur heeft op heden bovendien geen enkele formele stap ondernomen om het op betreffende locatie van toepassing zijnde BPA te wijzigen.
2. Er zijn mij ter zake geen concrete projecten bekend. Wél heb ik informeel én via de pers vernomen dat er sprake zou zijn van het functioneel heraanwenden van de Koninklijke Villa als revalidatiecentrum. In principe is betreffend anderssoortig functioneel gebruik toelaatbaar in toepassing van de vigerende bestemmingsvoorschriften, vervat in het BPA nr. 13 'Koningin Astridlaan' goedgekeurd bij KB d.d. 7 september 1977. Volgens betreffend BPA is de Koninklijke Villa immers gelegen in een 'strook voor openbare nutsdoeleinden' en aldus voorbehouden voor gebouwen van openbaar nut of openbare nutsdoeleinden en inrichtingen voor de werking van openbare nutsdoeleinden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 7
van 14 oktober 2005
van **JAN PEUMANS**

Strategische adviesraden - Jaarverslagen

Ingevolge het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden, zenden deze raden jaarlijks vóór 15 mei een jaarverslag aan het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering.

Naar ik verneem, werden er tot op heden geen jaarverslagen vanwege de strategische adviesraden ingediend bij het Vlaams Parlement.

1. Welke zijn de oorzaken hiervan?
2. Wanneer mag het Vlaams Parlement deze verslagen alsnog verwachten?
3. Onderneemt de Regering stappen om deze indiening te bespoedigen? Zo ja, welke?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 5, Moerman nr. 4, Vandembroucke nr. 11, Vervotte nr. 6, Van Mechelen nr. 7, Anciaux nr. 11, Bourgeois nr. 4, Peeters nr. 35, Keulen nr. 11, Van Brempt nr. 11).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 14 oktober 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Yves Leterme, Vlaams minister-president.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 8
van 14 oktober 2005
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het eerste jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 6, Moerman nr. 5, Vandembroucke nr. 12, Vervotte nr. 7, Van Mechelen nr. 8, Anciaux nr. 13, Bourgeois nr. 6, Peeters nr. 41, Keulen nr. 14, Van Brempt nr. 12).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 14 oktober 2005

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 14
van 21 oktober 2005
van **GREET VAN LINTER**

Verkoop gewestgronden Vlaams-Brabant - Modaliteiten

De dienst Wegen Vlaams-Brabant heeft een aantal initiatieven genomen om een reeks bouwgronden te verkopen die vlakbij gewestwegen liggen.

Dit is bijvoorbeeld het geval ter hoogte van de hoek Gentssteenweg-Treft in Strombeek-Bever, waar één appartementsblok, zes koppelwoningen en één open bebouwing gerealiseerd zullen worden op voormalige gewestgronden.

1. De verkoop van deze gronden lijkt logisch, maar ik had graag van de minister vernomen op welke wijze dit gerealiseerd wordt.

Gebeurt het gewoon via de tussenkomst van een privé-partner?

Zo ja, op welke wijze wordt deze aangewezen?

2. Past dit woonproject in de initiatieven van Vlabinvest?

Wordt erop toegezien dat de betrokken woningen worden toegewezen op basis van Vlabinvest-criteria?

3. Werd de gemeente Grimbergen op één of andere wijze in dit project betrokken?

4. Zijn er in Halle-Vilvoorde nog andere gewestgronden die op deze manier verkaveld worden?

Zo ja, waar zijn deze gelegen?

5. Wat was de opbrengst van deze bouwgronden?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 14 van 21 oktober 2005

van **GREET VAN LINTER**

Uit de vraagstelling blijkt dat het initiatief in casu uitgaat van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant, een afdeling die deel uitmaakt van de administratie van collega Peeters. Ten gronde dien ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook te melden dat de verkoop van wegoverschotten geenszins onder mijn bevoegdheid ressorteert. Bijgevolg dien ik, met het oog op het bekomen van een antwoord op de specifieke deelvragen, noodzakelijkerwijze te verwijzen naar collega Peeters.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 87
van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag aan de minister van Financiën naar het aandelenbezit door de Vlaamse overheid (vraag nr. 148 van 27 mei 2005) blijkt dat er geen centraal overzicht is van alle aandelen die rechtstreeks of onrechtstreeks in het bezit zijn van de Vlaamse overheid sensu lato, met name Vlaamse Gemeenschap, Vlaams Gewest, Vlaamse openbare instellingen (VOI) en investeringsmaatschappijen, enzovoort.

De minister van Financiën gaf wel het overzicht van de participaties van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zoals die geregistreerd zijn in het boekhoudsysteem van de Vlaamse Gemeenschap, en van de diensten, instellingen en rechtspersonen die onder zijn bevoegdheid vallen.

Voor het weergeven van een overzicht van de mogelijke participaties aangehouden door de andere Vlaamse instellingen verwees de minister van Financiën mij naar elke betrokken toezichthoudende minister.

1. In welke vennootschappen, van welke aard dan ook, hetzij “gewone” privaatrechtelijke hetzij “bijzondere” publiekrechtelijke, bezitten de diensten, rechtspersonen of instellingen onder de bevoegdheid van de minister op dit ogenblik aandelen?

Graag een volledig overzicht, met vermelding van het percentage van de aandelen van de vennootschap in kwestie en de geraamde waarde op dit ogenblik.

2. Via welke maatschappijen, diensten met afzonderlijk beheer (DAB), VOI's, fondsen of welke instellingen dan ook worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd?

Worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd op een wijze die een maximale opbrengst en maximaal maatschappelijk nut garandeert?

3. Op welke wijze oefent de minister controle uit op de wijze waarop deze aandelen beheerd worden?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd reeds eerder gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 148 van 18 mei 2005) en beantwoord. De huidige vraag werd gesteld aan alle andere ministers ((Leterme vraag nr. 78, Moerman nr. 86, Vandenbroucke nr. 268, Vervotte nr. 210, Anciaux nr. 87, Bourgeois nr. 185, Peeters nr. 748, Keulen nr. 252, Van Brempt nr. 217).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 87 van 20 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 88
van 23 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Motorsportcircuits - Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 18 van 5 november 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 25 februari 2005, blz. 635) in verband met de motorsportcircuits in West-Vlaanderen zou ik graag volgende vragen willen stellen.

1. Heeft de provincie West-Vlaanderen al dossiers met voorstellen van locaties voor permanente omlopen met trainingsfaciliteiten voor gemotoriseerde sporten ingediend? Zo ja, welke locaties werden geselecteerd?
2. Wanneer wordt door de Vlaamse Regering een definitieve keuze van twee multifunctionele terreinen voor lawaaierige sporten in West-Vlaanderen gemaakt?
3. Hoever staat het met de voorstellen voor locaties in de andere provincies?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 193) en Anciaux (nr. 88).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 88 van 23 september 2005

van **JAN VERFAILLIE**

1. De provincie West-Vlaanderen heeft in opvolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 2 februari 2005 en in antwoord op de vraag van collega Anciaux, vier locaties voorgesteld. De provincie West Vlaanderen heeft ervoor geopteerd dit te doen onder de vorm van een voorstel met twee zogenaamde 'effectieve locaties', in casu Jabbeke en Ieper én twee zogenaamde 'reservelocaties', in casu Poperinge en Pittem. De provincie West Vlaanderen heeft gemeend dat onderscheid tussen 'effectieve locaties' en 'reserve locaties' te moeten maken als gevolg van het verzoek van de Vlaamse regering om twee locaties meer voor te stellen dan maximaal voorzien in de spreidingstabel. Uit het antwoord ingediend door mijn collega, Vlaams minister Dirk Van Mechelen, is er ook sprake van een vijfde locatie nl. de gemeente Koksijde. Dit dossier werd niet volgens de gebruikelijke procedure ingediend.
2. Bedoeling is de intussen door een Technische Werkgroep geanalyseerde voorstellen te bespreken op een interkabinettenwerkgroep. Van zodra daar een consensus gevonden wordt over de verdere procedure en dus eventueel over de selectie van terreinen kan er door de Vlaamse regering een keuze gemaakt worden.
3. Begin mei 2005 waren alle dossiers van de Vlaamse provincies bij mij ingediend. Die dossiers zijn toen overgemaakt aan een Technische Werkgroep, waarin de betrokken administraties vertegenwoordigd zijn. Die Technische Werkgroep heeft op 22 juni en 6 juli een analyse gemaakt van alle dossiers. De conclusies hiervan zijn aan mijn kabinet overgemaakt op 7 juli en een eerste keer besproken op de interkabinettenwerkgroep van 8 juli. Afsproken werd toen om het overleg verder te zetten na het zomerreces. Intussen zijn de eerste contacten gelegd om deze besprekingen verder te kunnen zetten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 1
van 28 september 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Taalwetwijzer - Stand van zaken

De dienst Taalwetwijzer werd opgericht binnen de Vlaamse administratie. De opdracht van deze dienst is drieledig: informeren over de taalwetgeving, begeleiding en advisering bij taalklachten, beleidsondersteuning en signaalfunctie.

Vanaf 1 september 2004 werd de ambtenaar gedetacheerd naar het kabinet van federaal minister Vande Lanotte. Algemene vragen over de taalwetgeving kunnen gesteld worden aan de Vlaamse Infolijn. Voor het publiek is het verwarrend dat iets wat nog maar een jaar echt operationeel was, al niet meer werkt. Bovendien kan de Infolijn niet de antwoorden geven waar de klanten van de Taalwetwijzer om vragen: juridisch onderbouwde en gedocumenteerde adviezen over de inhoud en de toepassing van de taalwetgeving.

Op 28 september 2004 antwoordde de minister op een schriftelijke vraag van collega Ludwig Caluwé wat het opnieuw operationeel maken van de Taalwetwijzer betreft: “Indien een nieuwe werving niet mogelijk zou blijken, zal de administratie verzoeken andere maatregelen te nemen – ik denk hierbij aan interne herschikkingen of herplaatsingen – om de Taalwetwijzer operationeel te houden”.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de werking van de Taalwetwijzer?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de Taalwetwijzer opnieuw operationeel te maken?
3. De taalwetgeving staat hoog op de politieke agenda. Zijn er plannen om deze dienst verder uit te breiden?
4. Hoeveel mensen vroegen via de Vlaamse Infolijn naar adviezen in verband met de toepassing van de taalwetgeving? Graag een overzicht voor de periode september 2004 tot en met september 2005.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 28 september 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

Het steunpunt Taalwetwijzer is inderdaad sinds 1 september 2004 onbemand gebleven. Een optimale dienstverlening werd hierdoor niet gegarandeerd.

Het reactiveren van de dienstverlening liep vertraging op tengevolge van het verstrengde aanwervingsbeleid van de Vlaamse overheid en omwille van het feit dat de geselecteerde kandidaat uiteindelijk niet is ingegaan op de werkaanbieding. De indiensttreding van een nieuwe contractuele adjunct van de directeur – jurist is momenteel een feit sinds 17 oktober jl..

Deze vervanging staat buiten kijf. Het steunpunt heeft zich geprofileerd als het aanspreekpunt van de Vlaamse overheid inzake taalwetgeving en komt tegemoet aan een reële behoefte.

Ook de recente ontwikkelingen aangaande de petitie die werden ingediend bij de Raad van Europa met betrekking tot het recht op gezondheid van Nederlandstaligen in Brussel en de Vlaamse rand plaatsen de toepassing, verbetering en/of naleving van de taalwetgeving inderdaad hoog op de politieke agenda.

Een verdere uitbreiding van deze dienstverlening op zich is echter niet aan de orde. Wel integreer ik, vanuit een streven naar een efficiënte inzet van middelen, een meldpunt voor taalklachten van Nederlandstalige patiënten in Brussel binnen de structuur van het steunpunt Taalwetwijzer.

In 2006 zal er een nieuwe bekendmaking- en onderhoudscampagne worden gevoerd om deze uitgebreide dienstverlening van het steunpunt Taalwetwijzer - inclusief Meldpunt, dus - kenbaar te maken, om de infobrochure conceptueel en inhoudelijk te herwerken en te verspreiden en om de website verder te optimaliseren.

Het ontbreken van een proactieve dienstverlening en communicatiebeleid heeft immers een sterke impact gehad op de activiteitenradius van het steunpunt. Voor de periode september 2004-2005 levert dit het volgende overzicht op:

Vragen via de website: 42

Vragen via de infolijn: 15

Aanvragen brochure via de website: 342

Schriftelijke vragen: 4

Tenslotte verwijs ik ook naar de initiatieven die door de federale minister van Sociale zaken en Volksgezondheid worden genomen met betrekking tot de oprichting van een zgn. federaal meldpunt. De Vlaamse minister bevoegd voor volksgezondheid voert dienaangaande de onderhandelingen in de interministeriële conferentie.

Het heropstarten en optimaliseren van het Steunpunt Taalwetwijzer, inclusief het meldpunt voor taalklachten van Nederlandstalige patiënten in de Brusselse (openbare) ziekenhuizen en de communicatiecampagne hierrond biedt mijn inziens in dit kader een afdoend antwoord op de beleidsverklaring van de Vlaamse regering van 18 mei 2005.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 3
van 4 oktober 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

SMAK Gent - Taalkennis curator

Naar verluidt wordt de kennis van het Nederlands niet in aanmerking genomen bij de criteria waaraan de nieuwe curator voor een internationale kunsttentoonstelling bij het SMAK moet voldoen.

1. Is de minister hiervan op de hoogte?
2. Waarom is voor een dergelijke functie de kennis van het Nederlands niet vereist?

Neemt hij initiatieven terzake?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 4 oktober 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In de beleidsnota die het SMAK binnen het kader van het kunstendecreet heeft voorgelegd geeft het SMAK aan van plan te zijn om een deel van zijn tentoonstelling- en projectenkalender in te laten vullen door specifiek daarvoor aangetrokken internationale gastcuratoren.

Het gaat daarbij uit de aard van de zaak om tijdelijke samenwerkingen. Dat men voor dergelijke tijdelijke contracten die een veeleer opdrachtmatig karakter hebben geen kennis van het Nederlands vereist, vind ik logisch. Anders zou de internationale samenwerking en netwerking die het SMAK via deze manier van werken wil opbouwen, een door mij overigens als zeer wenselijk ervaren ambitie, beperkt moeten blijven tot het Nederlandse taalgebied.

Voor wervingen met een duidelijk verdere tijdshorizont lijkt mij de kennis van het Nederlands, of de verplichting om die kennis binnen een specifieke tijdsperiode te verweven, wel een vereiste.

Ik heb er alle vertrouwen in dat het SMAK en de stad Gent op een correcte en intelligente wijze zullen blijven omgaan met de taalwetgeving.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 5
van 6 oktober 2005
van **GERDA VAN STEENBERGE**

Millenniumdoelstellingen - Beleidsintegratie

Op 18 mei 2005 opende de federale minister van Ontwikkelingssamenwerking Armand De Decker in aanwezigheid van onder andere de coördinatrice van de campagne over de Millennium-ontwikkelingsdoelstellingen van de VN, de mobiele informatietoonstelling "Een brug van solidariteit". Hiermee werd het startschot gegeven van de nationale sensibiliseringscampagne 2005-2006 over de Millennium-ontwikkelingsdoelstellingen.

Een van die fameuze doelstellingen is de kindersterfte verminderen.

De sectorale en thematische prioriteiten van de Belgische samenwerking zouden perfect aansluiten bij de Millenniumdoelstellingen. Eén van die transversale thema's is kinderrechten, namelijk sinds 3 mei 2005.

Reeds in 2004 werden er concrete stappen gezet om de publieke opinie bewust en warm te maken voor de Millenniumdoelstellingen. Echter zonder veel succes, vermits slechts 20 % van de bevolking iets afweet van de Millenniumdoelstellingen. Daarom een nieuwe campagne 2005-2006.

1. Kan de minister meedelen in welke mate hij betrokken is bij deze nationale sensibiliseringscampagne?
2. Wat houdt die campagne juist in wat zijn beleidsdomein betreft?
3. Hoe worden de Millenniumdoelstellingen geïntegreerd binnen zijn beleidsdomein?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 5), Vervotte (nr.2) en Van Brempt (nr. 2).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 6 oktober 2005

van **GERDA VAN STEENBERGE**

In antwoord op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik meedelen dat ik als Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bevoegd voor de coördinatie van het Vlaams kinderrechtenbeleid, niet betrokken werd bij de vermelde nationale sensibiliseringscampagne over de Millenniumdoelstellingen.

In haar beslissing van 22 juli 2005 m.b.t. de bijdrage van de Vlaamse Regering aan de tussentijdse evaluatie van de Millenniumontwikkelingsdoelstellingen onderstreept de Vlaamse Regering het belang van de Millenniumontwikkelingsdoelstellingen (MDG's), stelt ze vast dat de beleidsacties van de Vlaamse Regering bijdragen tot de realisatie van de MDG's, neemt ze zich voor om het ontwikkelingssamenwerkingbeleid volledig af te stemmen op de internationale ontwikkelingsagenda, hecht ze haar goedkeuring aan de standpunten vervat in de nota ter voorbereiding van deze beslissing. Zo vraagt de Vlaamse Regering meer aandacht voor kinderen in het ontwikkelingsproces. Verwijzingen naar kinderen zijn expliciet opgenomen in MDG 2 (basisonderwijs), MDG 3 (gelijke kansen voor vrouwen) en MDG 4 (kindersterfte). Kinderen zijn tegelijkertijd het grootste slachtoffer van armoede en de actoren van de toekomst.

Ik kan de volksvertegenwoordiger meedelen dat de Millenniumdoelstellingen zowel expliciet als impliciet zijn opgenomen in de het ontwerp van tweede Vlaams Jeugdbeleidsplan zoals het recentelijk voor advies aan de Vlaamse Jeugdraad werd voorgelegd.

In het 'Jaarverslag Jeugdbeleid en Kinderrechten' dat ik ter monitoring van het jeugdbeleid wens in te voeren, voorzie ik een hoofdstuk 'Internationaal'. Hierin werden de Millenniumdoelstelling expliciet opgenomen: De minister voor Buitenlandse Aangelegenheden zal verantwoordelijk zijn voor het inbrengen van het hoofdstuk 'Internationaal'. Deel 1 ervan licht de internationale initiatieven toe die binnen de verschillende beleidsdomeinen worden genomen op het vlak van jeugd- en kinderrechtenbeleid. Bijzondere aandacht zal daarbij gaan naar die vormen van financiële of technische ondersteuning en/ of samenwerking die in de eerste plaats bijdragen tot (1) het halen van de millenniumdoelstellingen, (2) het halen van de doelstellingen van 'A world fit for children' (resolutie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 11 oktober 2002), (3) het naleven van de aanbevelingen van het VN-Kinderrechtencomité en (4) het oprichten van kinderrechtencommissariaten in andere landen.

Ook wens ik de volksvertegenwoordiger te wijzen op de initiatieven die collega Bourgeois heeft genomen. Zo koos hij op 17 oktober ll. 4 TV - programma's om de doelstellingen breed bekend te maken. Zij krijgen elk een subsidie van 15.000 euro. Verder vernam ik dat hij eind 2004 in zijn jaarlijkse oproep voor het indienen van projecten ontwikkelingseducatie koos voor volgende prioritaire thema's: bevorderen van een betere kennis van de 'Millenniumdoelstellingen' als internationaal aanvaarde ontwikkelingsagenda, HIV/ AIDS problematiek in het Zuiden en Mensenrechten en meer in het bijzonder kinderrechten.

Tenslotte wil ik ook verwijzen naar de passages uit het ontwerp van jeugdbeleidsplan waar de Millenniumdoelstellingen impliciet aanwezig zijn. Binnen dat ontwerp van tweede Vlaamse Jeugdbeleidsplan werd immers het Vlaams Actieplan Kinderrechten geïntegreerd. Dat Vlaams actieplan dateert van 2 april 2004 en is een concrete invulling van de hierbovenvernoemde doelstellingen 'A world fit for children' binnen de Vlaamse bevoegdheden. Volgende thema's uit de millenniumdoelstellingen

krijgen door de tien globale doelstellingen uit 'A world fit for children' in dat Vlaams Actieplan ook een concrete opvolging: De strijd tegen armoede, de aandacht voor het onderwijs, het reduceren van kindersterfte en kraambedsterfte, het terugbrengen van de verspreiding van HIV/aids en andere belangrijke ziekten, ... en dat alles op kindermaat.

Het Vlaams actieplan kinderrechten zal in het kader van het tweede Vlaamse jeugdbeleidsplan nagenoeg volledig worden opgevolgd en gemonitord.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 7
van 14 oktober 2005
van **JAN PEUMANS**

Fonds Culturele Infrastructuur - Jaarverslagen

Krachtens artikel 53 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 van 19 december 1998, wordt er jaarlijks door de Vlaamse Regering een jaarverslag over het Fonds Culturele Infrastructuur ingediend bij het Vlaams Parlement.

Naar ik verneem, werden er tot op heden geen jaarverslag ingediend bij het Vlaams Parlement.

1. Welke zijn de oorzaken hiervan?
2. Wanneer mag het Vlaams Parlement deze jaarverslagen alsnog verwachten?
3. Onderneemt de minister stappen om deze indiening te bespoedigen? Zo ja, welke?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 14 oktober 2005

van JAN PEUMANS

1. Het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI) presenteerde in 2000 het “Jaarverslag 1999 van het Cultuurinvesteringsfonds”. Dit document bevat het startrapport van het FoCI en het verslag over het eerste volledige werkjaar. In de daarop volgende jaren werd het Vlaams Parlement meermaals per jaar geïnformeerd over de stand van zaken en de planning via een ruime toelichting bij de begroting en bij de begrotingscontroles. Alle investeringssubsidies, zowel deze voor de grote culturele accommodaties als deze voor de sectorale culturele infrastructuur, worden steeds op naam ingeschreven in het aan het Vlaams Parlement voorgelegde ontwerp van begroting. Voor een recent overzicht van de stand van zaken en de meerjarenplanning betreffende de culturele infrastructuur, verwijs ik naar de memorie van toelichting bij het ontwerp van begroting voor 2006 van het FoCI. In het kader van de boekhouding, zorgde de administratie Cultuur ook voor de nodige financiële verslagen van het FoCI.
Het FoCI werkte ook mee aan het voorbereiden van mijn beleidsverklaringen, de meerjarenplanning voor culturele infrastructuur en het formuleren van antwoorden op vragen vanuit het Vlaams Parlement. Zo bezorgde het FoCI recent nog ruime informatie over de werking van het FoCI, de financieringsproblemen en de toekomstperspectieven, voor mijn antwoord op de schriftelijke vraag 63 van 22 april 2005 van Vlaams volksvertegenwoordiger Jos Stassen.
Toch voldeed het FoCI in de voorbije jaren niet aan de vereiste om een jaarverslag voor te leggen aan het Vlaams Parlement. De nieuwe instelling heeft hiervan blijkbaar nooit een gewoonte gemaakt. Dit tekort wordt zo spoedig mogelijk goed gemaakt.
2. De gerezen problemen i.v.m. de financiering van de verdere uitbouw van de culturele infrastructuur, vormen een goede aanleiding om een overzicht op te maken van de realisaties van het FoCI sinds de start in 1998, de stand van zaken en de planning voor de toekomst. Het overzicht zal ook aandacht besteden aan de spreiding over de Vlaamse Gemeenschap van de investeringen en van de investeringssubsidies voor culturele infrastructuur. Dit overzicht zal met bekwame spoed worden bezorgd aan het Vlaams Parlement.
3. Ik heb met het FoCI afgesproken dat de volgende jaarverslagen van het FoCI tijdig zullen worden ingediend bij het Vlaams Parlement.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 175
van 7 september 2005
van **HELGA STEVENS**

Ministerie v/d Vlaamse Gemeenschap - Kinderopvang

Voor de zomervakantie kondigde de minister aan dat de kinderopvang voor de ambtenaren voor de buitendiensten Gent, Hasselt, Brugge en Antwerpen uitgebreid werd van vier naar zes weken.

1. Hoeveel daginschrijvingen waren er in de zomervakantie van 2005?
2. Overtrof de vraag het aanbod in één van de opvangverblijven?
3. Wat waren de meerkosten voor de Vlaamse overheid ten opzichte van 2004?
4. Is de georganiseerde kinderopvang ook toegankelijk voor kinderen die meer aandacht vereisen, zoals kinderen met een handicap?
5. Heeft de minister plannen om de kinderopvang (geografisch/numeriek) verder uit te breiden?

Naar mijn mening heeft de dienst Emancipatiezaken momenteel een minimale bezetting. De laatste jaren werden steeds meer doelgroepen aan de dienst toegewezen maar de personeelsbezetting bleef nagenoeg dezelfde. Het is niet zo dat de aanvankelijke taakstelling zonder voorwerp geworden is en er dus automatisch ruimte is vrijgekomen voor bijkomende taken. Nog zeer recentelijk berichtten verschillende dagbladen over de geringe doorstroming van vrouwen naar hogere/hoogste niveaus binnen de Vlaamse (en federale) overheid.

Het belang van de dienst Emancipatiezaken bij de opstart en de uitbouw van kinderopvang en de betekenis hiervan voor de werkende vrouw mag niet onderschat worden, maar volgens mij kan vandaag de vraag gesteld worden of het niet opportuun is om de kinderopvang uit handen te geven.

Deze dienst heeft mijns inziens de taak een idee vorm te geven, op de sporen te zetten en te begeleiden bij de opstart. Echter, eenmaal de trein rijdt, zou een andere bestuurder moeten overnemen zodat de dienst zich opnieuw kan bezighouden met nieuwe initiatieven, nieuwe proefprojecten, enzovoort. De vrijgekomen tijd zou de dienst Emancipatiezaken ongetwijfeld nuttig kunnen gebruiken om een aantal uitdagingen, zoals verwoord in zijn ambitieuze jaarlijkse positieve-actieplannen, voor te bereiden en vorm te geven.

6. Kan de minister een schets geven van het aantal voltijdse equivalenten bij de dienst Emancipatiezaken door de jaren heen?
7. Wat is het standpunt over een eventuele overdracht van de kinderopvang?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 175) en Van Brempt (nr. 207).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 175 van 7 september 2005

van **HELGA STEVENS**

1. In de zomervakantie 2005 bedroeg het aantal daginschrijvingen 5.084 (2.434 in juli en 2.650 in augustus).
2. De vraag naar kinderopvang overtrof het aanbod niet. Het aantal monitoren wordt bepaald rekening houdend met het aantal ingeschreven kinderen. Er wordt gestreefd naar de aanwezigheid van 1 monitor per 7 ingeschreven kinderen.
3. Het feit dat de kinderopvang in de buitendiensten (Brugge, Gent, Antwerpen en Hasselt) tijdens de zomervakantie 2005 in plaats van vier, zes weken open werd gesteld, bracht tegenover 2004 een meerkost van 69,35 euro met zich mee.
Dit kleine verschil is vooral te verklaren doordat er tijdens deze periode in de buitendiensten ongeveer evenveel kinderen zijn ingeschreven, maar over een langere periode verspreid. Omdat het aantal monitoren wordt bepaald naar aanleiding van het aantal ingeschreven kinderen, blijft de kostprijs quasi gelijk.
Om echter een totaalbeeld te krijgen van het aantal ingeschreven kinderen tegenover vorig jaar, is het op dit ogenblik nog te vroeg. Hiervoor moeten ook de herfst- en kerstvakanties 2005 in rekening worden gebracht.
Meer georganiseerde opvangdagen bij de buitendienst in 2005 leidde niet automatisch tot meer ingeschreven kinderen. Het is heel waarschijnlijk dat ouders meer gespreid gebruik maken van de kinderopvang wanneer deze meer is opengesteld. De uitbreiding biedt de ouders dus meer mogelijkheden tot flexibele kinderopvang.
4. Op dit ogenblik is de kinderopvang niet structureel toegankelijk voor kinderen met een handicap. Toch worden kinderen met een handicap niet automatisch geweigerd. De dienst emancipatiezaken bekijkt individueel of opvang mogelijk en haalbaar is.
De voorbereiding voor het toegankelijk maken van de kinderopvang binnen de Vlaamse overheid is grotendeels uitgevoerd. De dienst heeft gesprekken gevoerd met organisaties die vertrouwd zijn met kinderen die bijzondere zorgen vragen. In het najaar van 2005 zal de dienst het plan van aanpak verder uittekenen om het in 2006 voor te leggen aan de reguliere dienst die de kinderopvang zal overnemen.
5. Op dit ogenblik zijn er geen plannen om de huidige kinderopvang uit te breiden naar andere locaties.
6. In 1991 startte de dienst Emancipatiezaken met een opdrachthouder en een inhoudelijke medewerker. Op dit ogenblik zijn er negen voltijdse equivalenten (VTE) tewerkgesteld bij de dienst.

Tabel: evolutie van het aantal VTE tewerkgesteld bij de dienst Emancipatiezaken, 1991-2005

JAAR	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
VTE'S	2	4	4	4	4	5	5	5	6	7	8	9	9	9	9

De dienst Emancipatiezaken heeft, om de combinatie van werk- en privé-leven voor personeelsleden te vergemakkelijken, de kinderopvang professioneel uitgebouwd. In het kader van mainstreaming is deze faciliteit nu rijp om naar een reguliere dienst over te gaan. De dienst Emancipatiezaken zal in het najaar overleg plegen om deze faciliteit op een vlotte manier over te dragen, zodanig dat de kwaliteit gegarandeerd blijft voor de ouders en hun kinderen. Ook in het proces- en personeelsplan van de dienst Emancipatiezaken werd gesteld dat kinderopvang een belangrijk element is bij de optimale combinatie van werk en privé-leven, maar dat de organisatie niet tot de kerntaak van de dienst behoort.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 176
van 7 september 2005
van **STEFAAN SINTOBIN**

Toerisme Vlaanderen - Pr-strategie naar buitenlandse media

Volgens Toerisme Vlaanderen heeft het agentschap dankzij een doorgedreven pr-strategie Vlaanderen in verscheidene internationale media als vakantieland gelanceerd.

Public-relationsstrategieën zijn erop gericht zoveel mogelijk plaats in kranten, tijdschriften en ander media te krijgen door de journalisten “in de watten te leggen”. In 2004 kwamen ongeveer 850 journalisten van heinde en verre naar hier.

Blijkbaar heeft Toerisme Vlaanderen wat dat betreft kosten noch moeite gespaard. Of die persaandacht iets heeft opgeleverd, is nog niet bekend.

1. Op welke behandeling konden deze journalisten rekenen? Hoe worden zij geselecteerd?
2. Welk bedrag werd hiervoor uitgetrokken?
3. Hoe wordt het effect van deze pr-strategie gemeten? Zijn er al resultaten bekend?
4. Wordt deze pr-strategie jaarlijks herhaald?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 176 van 7 september 2005

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. De perswerking gaat ruimer dan de 850 journalisten die naar Vlaanderen kwamen.

In elk buitenlands kantoor van Toerisme Vlaanderen is er minstens één persoon die contacten met de pers verzorgt. Deze medewerker maakt nieuwsbrieven en persberichten, stelt persdossiers samen, doet prospectie en organiseert persreizen. De journalisten kunnen bij Toerisme Vlaanderen terecht voor ruimere informatie wanneer ze onderzoek doen voor hun artikel of voor rechtenvrij beeldmateriaal.

Het onderwerp van de perswerking is het toeristisch product: Vlaanderen als toeristische bestemming.

De journalisten krijgen logistieke steun voor het organiseren van hun reis. Toerisme Vlaanderen maakt de programma's op, zorgt dat de journalist in kwestie mensen kan interviewen, boekt logies en maaltijden, vraagt toestemming om te filmen (voor filmploegen) enzovoort.

Toerisme Vlaanderen werkt hiervoor altijd samen met de lokale diensten voor toerisme en met de privésector (hotellerie, attracties, luchtvaartmaatschappijen, Thalys ...). Al de partners samen nemen de kosten van de reis op zich. Er is geen standaardstramien: soms bieden de hotels bijvoorbeeld een overnachting aan, of SN Brussels Airlines een ticket, in andere gevallen betaalt Toerisme Vlaanderen.

Elk buitenlands kantoor van Toerisme Vlaanderen heeft een databank met journalisten die relevant zijn voor de toeristische promotie. Dat gaat in de eerste plaats om toeristische journalisten. Daarnaast zijn er ook mensen die cultuur/architectuur/ gastronomie enzovoort als hoofdrichting hebben. Dit zijn allemaal aspecten die belangrijk zijn voor de bestemming Vlaanderen.

De journalisten worden gekozen in functie van het medium waarvoor ze werken:

In de eerste plaats moet de doelgroep van het medium overeenkomen met de doelgroep die Toerisme Vlaanderen beoogt in het geheel van haar acties. Bijvoorbeeld: mensen die geïnteresseerd zijn in culturele reizen. Daarnaast zijn er criteria zoals aantal lezers/kijkers, oplage enzovoort.

Wie na een persreis geen artikel schrijft, wordt uit de selectie geweerd.

2. Het bedrag dat Toerisme Vlaanderen in 2004 heeft uitgetrokken is 146.336 euro.
3. Het effect van deze pr-strategie wordt gemeten door de commerciële tegenwaarde van de artikels te berekenen, met name wat het Toerisme Vlaanderen zou kosten om dezelfde ruimte te kopen. De mediawaarde voor 2004 bedroeg 79.907.460 euro.
4. Deze pr-strategie maakt deel uit van de reguliere werking van Toerisme Vlaanderen, het gaat om een constant beleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 178
van 9 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Olieprijzen - Impact op energiekosten overheidsgebouwen

De laatste maanden beginnen de olieprijsen stilaan de pan uit te rijzen. Het gemor bij de consumenten neemt dan ook toe. Daarom dat de federale regering er zich eindelijk van bewust wordt dat er iets moet ondernomen worden. Welke maatregelen er exact genomen zullen worden, is nog niet bekend, maar men wil blijkbaar maatregelen treffen onder het motto dat de meeropbrengsten van de accijnzen terugvloeien naar de consumenten.

In de pers vernemen we dat de federale overheid overleg zal plegen met de gewesten en gemeenschappen over hoe scholen, crèches, ... een compensatie kunnen krijgen voor de hoge olieprijsen. Maar ook wat de beleidsdomeinen van de minister betreft, zijn er heel wat meeruitgaven (overheidsgebouwen, wagenpark, ...).

1. Heeft de minister zicht op de budgettaire consequenties van de stijging van de olieprijsen op zijn beleidsdomeinen, en we denken hierbij dan in het bijzonder aan de energiekosten van de overheidsgebouwen en het wagenpark?
2. Zullen het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap hiervoor door de federale overheid gecompenseerd worden?

Worden deze extra uitgaven ook meegenomen in het aangekondigde overleg, of is er op dat overleg enkel sprake van compensaties voor de schoolgebouwen en de infrastructuur in de zorgsector?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan de vice-minister-president Vandenbroucke (vraag nr. 260) en de ministers Vervotte (nr. 207) en Van Mechelen (nr. 180).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 178 van 9 september 2005

van **KRIS VAN DIJCK**

Minister Vervotte zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 179
van 9 september 2005
van **STEFAAN SINTOBIN**

Toeristische oorlogssites - Overleg met federale overheid

De bunker onder de Kemmelberg wordt een “Museum van de Koude Oorlog”. Ook andere militaire sites zullen worden opengesteld voor het publiek. Defensie­minister Flahaut maakte bekend dat hij plannen heeft om meerdere belangrijke oorlogssites open te stellen.

De Vlaamse minister van Toerisme heeft steeds gesteld dat ook hij bereid is om initiatieven te nemen om het oorlogstoerisme verder te steunen en uit te bouwen.

Mijns inziens is men hier blijkbaar op “twee fronten” bezig met het oorlogstoerisme. Daarom had ik van de minister graag antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Werd er overleg gepleegd met de Vlaamse overheid, in casu met de Vlaamse minister van Toerisme, betreffende het openstellen van de bunker onder de Kemmelberg? Was de minister hier überhaupt van op de hoogte?
2. Wordt er overleg gepleegd over het openstellen van meerdere andere belangrijke oorlogssites?
3. Bestaat er sowieso een gestructureerd overleg tussen beide niveaus betreffende het oorlogstoerisme in Vlaanderen?
4. Hoe zit het met de promotie van deze nieuwe oorlogssites? Hoe wordt dit gepromoot op de buitenlandse markt?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 179 van 9 september 2005

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. Er werd geen overleg gepleegd met de Vlaamse overheid betreffende de openstelling van de bunker onder de Kemmelberg. Het betreft een initiatief van federaal minister Flahaut. Toerisme Vlaanderen volgt dit project niet op. Het Agentschap werd nauw betrokken bij de opmaak van het Strategisch Beleidsplan voor Toerisme en Recreatie van de Westhoek en is ook betrokken bij de regiowerking. Op Vlaams niveau wordt de kaart van het 'oorlogstoerisme' in de Westhoek ondersteund via investeringen en promotie.
Er wordt wel overleg gepleegd tussen Defensie en het provinciaal en lokaal niveau om genoemd initiatief van minister Flahaut verder te kaderen in het ruimer koepelproject 'Oorlog en Vrede in de Westhoek', om zo de ontsluiting van het 'oorlogserfgoed' te optimaliseren en de verschillende initiatieven rond oorlogstoerisme op elkaar af te stemmen.
2. Neen. Op Vlaams niveau wordt geen structureel overleg gepleegd over de openstelling van andere oorlogssites.
3. Neen.
4. De promotie op de buitenlandse markt kan pas starten zodra de nieuwe oorlogssites effectief opengesteld worden en er informatie bekend is voor de consumenten. De bestaande en ontwikkelde 'producten' rond oorlogstoerisme in de Westhoek worden wel al meegenomen in de buitenlandpromotie.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 181
van 9 september 2005
van **LUDO SANNEN**

Verzelfstandigde agentschappen - Corporate governance charter (2)

Deze vraag sluit aan bij mijn schriftelijke vraag nr. 150 van 27 mei 2005 en het antwoord van de Vlaamse minister van Bestuurszaken.

Kan de minister een overzicht geven, naast de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV), van de verzelfstandigde agentschappen die een corporate governance charter of een vergelijkbaar of gelijkwaardig document hebben opgesteld of (gaan) opstellen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 181 van 9 september 2005

van **LUDO SANNEN**

Een aantal verzelfstandigde agentschappen, zoals VMW, VITO, VMM, OPZ-Rekem, OPZ-Geel, VIZO, VREG, GOM Vlaams-Brabant, GOM West-Vlaanderen, GOM Oost-Vlaanderen, GOM Antwerpen, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, IWT, Toerisme Vlaanderen, NV De Scheepvaart, VLOR, VDAB, laten weten dat zij geen corporate governance charter hebben opgesteld of (gaan) opstellen.

Volgens VMM valt zij niet direct onder het toepassingsgebied van de Corporate Governance Code. De VREG wijst erop dat het nieuwe oprichtingsdecreet van de instelling als extern verzelfstandigd agentschap wel een aantal bepalingen bevat die moeten verzekeren dat de leden van de raad van bestuur zo onafhankelijk mogelijk zijn. Ook Toerisme Vlaanderen vermeldt dat zij als elk openbaar bestuur de beginselen van behoorlijk bestuur nakomt en dat haar personeel de deontologische regels respecteert. OPZ-Geel beschikt over een Auditcharter. De VLOR dient met zijn voogdijminister een beleidsovereenkomst af te sluiten.

De GOM Limburg zal als openbare instelling begin 2006 ophouden te bestaan en wordt een intern verzelfstandigd agentschap met specifieke doelstellingen. Van zodra deze nieuwe entiteit operationeel zal zijn, is de eventuele opmaak van een corporate governance charter een aangelegenheid voor de nieuwe leidend ambtenaar. Ook GOM Antwerpen laat het initiatief om een corporate governance charter op te stellen aan de nieuwe organisatie over. Zij vermeldt dat er in verband met haar relatie tot de Vlaamse voogdijoverheid voorheen bepaalde modaliteiten van optreden en elementen van verantwoording werden vastgelegd in tweejaarlijkse richtnota's zoals decretaal bepaald.

OVAM deelt mee dat er in haar missie en vooral visie een aantal waarden zijn opgenomen die nauw aansluiten bij een corporate governance charter en van waaruit acties gepland zijn voor het vastleggen van de organisatiewaarden. Zo worden in het strategisch plan, dat momenteel in voorbereiding is, specifieke acties bepaald voor het expliciteren en vervolgens implementeren van waarden in de processen.

DIGO verklaart dat zij sinds haar oprichting beschikt over een charter waarin de missie, visie, strategie en waarden van de dienst worden toegelicht. In het kader van BBB en bij de oprichting van het nieuwe agentschap zal een nieuw en aangepast charter worden opgesteld.

De NV Waterwegen en Zeekanaal beschikt evenmin over een corporate governance charter, maar verwijst naar haar missie zoals verwoord in het decreet van 4 mei 1994 betreffende het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Waterwegen en Zeekanaal, die de nodige elementen bevat van corporate governance; haar missie overschrijdt in ruime mate het eigen kader van de vennootschap en incorporeert in haar werkveld de belangen van de stakeholders.

De Raad van het Gemeenschapsonderwijs baseert zijn beleid op de principes van openheid, integriteit en verantwoording. Als overheidsinstelling moet het Gemeenschapsonderwijs in zijn optreden rechtmatigheid, rechtszekerheid en rechtsgelijkheid garanderen, in combinatie met de principes van zuinigheid (economy), efficiëntie, effectiviteit en ethiek. Deugdelijk overheidsbestuur impliceert dat in de beleids- en beheerscyclus de activiteiten op het vlak van sturen, beheersen, verantwoorden en toezicht houden met de nodige openheid, integriteit en verantwoordingsplicht worden ingevuld. In die

context heeft de Raad van het Gemeenschapsonderwijs het vooralsnog niet opportuun geacht een apart "corporate governance charter" op te stellen.

De LIJN zegt dat ze zich inschakelt in de inspanningen van de Vlaamse Regering inzake Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen. Zij heeft het Sustainable Mobility Charter van de Union Internationale des Transports Publics ondertekend. Zij is tevens de mede-ondertekenaar van de non-discriminatiecode in de vervoerssector.

Wanneer onder 'corporate governance' een aantal regels en gedragingen verstaan wordt op basis waarvan een organisatie wordt bestuurd en gecontroleerd, verwijst de VLM naar haar 'strategisch plan 2005-2009' dat in opmaak is en dat de basis zal vormen voor haar beheersovereenkomst met de Vlaamse Regering. Hierin staan haar missie, visie, strategische doelstellingen en kritische succesfactoren, operationele doelstellingen en projecten beschreven. Zij vermeldt tevens haar 'waardencharter' dat een belangrijke implicatie heeft voor haar benadering van interne en externe klanten. Zij denkt er ook aan om voor de toekomst een deontologische code op te stellen.

De raad van bestuur van de VMW heeft in het kader van corporate governance wel al een strategisch comité, een auditcomité en een remuneratiecomité opgericht. Voor het auditcomité is een charter aangenomen. In het huishoudelijke reglement van de raad van bestuur zijn ook enkele elementen opgenomen die binnen een corporate governancebeleid kaderen.

Voor het OPZ-Rekem werd wel een Interne Audit Charter opgesteld dat door het auditcomité is goedgekeurd. Ook wordt de oefening gemaakt om de waarden en normen die belangrijk zijn binnen de instelling uit te schrijven. In de toekomstige beheersovereenkomst van het OPZ-Rekem zal dit onderwerp eveneens de nodige aandacht krijgen.

Kind en Gezin heeft in april 2005 de eerste stappen gezet voor het opstellen van een corporate governance charter. De eerste besprekingen binnen het management van de instelling hebben al plaatsgevonden en ook de ontwerp teksten voor de bestuursorganen zijn voorbereid. Verwacht wordt dat een document betreffende corporate governance in oktober of november 2005 wordt gefinaliseerd. Het ontwerpcharter houdt rekening met de huidige rechtstoestand van de instelling, bestuurd door een raad van bestuur. Het charter zal tevens een voorstel doen voor de uitvoering van corporate governance regels binnen het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid. Deze stap wordt gezet omdat de rechtspersoonlijkheid van de instelling een autonoom corporate governancebeleid impliceert.

Ook het Vlaams agentschap voor Internationaal Ondernemen (voorheen Export Vlaanderen) laat weten dat het, in opdracht van zijn raad van bestuur, momenteel een intern reglement uitwerkt waarin een luik rond deugdelijk bestuur zal opgenomen worden.

Het management van het UZ-Gent is eveneens bezig met de uitwerking van een voorstel van corporate governance charter dat aan de raad van bestuur zal worden voorgelegd.

De VRT heeft een Charter van Deugdelijk Bestuur. Dat Charter vormt de standaardreferentie over het ondernemingsbestuur van de VRT. De raad van bestuur heeft het Charter opgesteld met ondersteuning van de universiteiten Gent en Leuven en op 21 maart 2005 goedgekeurd.

Volgens het BLOSO wil corporate governance een definitie geven van de samenwerking tussen de Vlaamse Regering, de raad van bestuur en het management van het agentschap. Aangezien het BLOSO vanaf januari 2006 een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid wordt zonder raad van bestuur, zal het volgens hem niet langer onder de toepassing van corporate governance vallen.

Ook voor het VFSIPH, later het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid voor Personen met een Handicap, lijkt een corporate governance charter weinig zinvol te zijn. Het wijst er immers op dat het corporate governance charter in eerste instantie een basiselement is in een gezonde verhouding tussen de rollen van aandeelhouders (opdrachtgever van het agentschap) enerzijds en de vennootschappelijke rol van het agentschap anderzijds, terwijl het intern verzelfstandigd agentschap zonder raad van bestuur die vennootschappelijke rol in de nieuwe BBB-structuur niet speelt. Dit neemt volgens het agentschap niet weg dat het nastreven van deugdelijk bestuur en het creëren van de nodige transparantie bij de oprichting en werking van het agentschap een zorg zijn. Daarom heeft zij onderzocht welke de elementen van een corporate governance zijn en hoe zij in het toekomstig agentschap kunnen worden ingepast. Zo zal het huishoudelijke reglement van het raadgevend comité de rol en de taken van zijn leden en hun vergoeding vastleggen. Het agentschap zal ook zijn interne controle moeten regelen, waarbij de rol en taken van een strategisch comité perfect door het raadgevend comité kunnen worden opgenomen. Zo ook zal de beheersovereenkomst de rol van het uitvoerend management en zijn verantwoordingsplicht definiëren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 182
van 14 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Buitenlandse luchthavens - Nederlandstalige aankondigingen

Op luchthavens is het blijkbaar de regel dat de aankondiging van een vertrekkende vlucht gebeurt in de taal van het eigen land en in de taal van het land van bestemming.

Er werd mij echter gesignaleerd, en ik kon het de afgelopen maanden ook zelf vaststellen, dat in het buitenland vluchten naar Zaventem, nochtans gelegen in Vlaanderen, worden aangekondigd in de taal van het land en vervolgens uitsluitend in het Frans. Dat leidt bijvoorbeeld tot verwarde situaties in Spanje, waar Vlamingen noch de aankondiging in het Spaans, noch die in het Frans kunnen verstaan.

De vraag rijst waarom op buitenlandse luchthavens voor bestemmingen in België niet uitsluitend het Nederlands wordt gebruikt, aangezien de Vlamingen veruit de meerderheid vormen in deze staat. Dat geldt al zeker voor vluchten naar Zaventem, dat volledig in Vlaanderen ligt.

Aan een gebrek aan kennis van het Nederlands kan het in deze buitenlandse luchthavens niet liggen, aangezien vluchten van KLM naar Schiphol in het Nederlands worden aangekondigd. Allicht is de oorzaak dus ofwel dat op deze buitenlandse luchthavens nog steeds de misvatting heerst dat België een overwegend Franstalig land is, een gevolg van 175 jaar Belgische desinformatie, ofwel dat luchtvaartmaatschappijen die opereren vanuit Zaventem verkeerde informatie doorgeven aan buitenlandse luchthavens.

Het lijkt mij nuttig om een en ander na te gaan, zodat ervoor gezorgd kan worden dat alle buitenlandse luchthavens voortaan vluchten met bestemming Zaventem uitsluitend in het Nederlands aankondigen.

1. Wie beslist welke taal op een luchthaven gebruikt wordt? Gelden daarvoor internationale regels of afspraken?
2. Hoe komt het dat buitenlandse luchthavens steeds het Frans gebruiken voor aankondigingen van vluchten naar Vlaanderen? Is dit een gewoonte, gevolg van 175 jaar Belgische desinformatie, of ligt dit ergens vast in richtlijnen?
3. Na 175 jaar lijkt het mij ook in het buitenland bekend te moeten worden gemaakt dat de Vlamingen in België veruit in de meerderheid zijn, en als er maar één taal gebruikt wordt bij de aankondiging van een vlucht richting Vlaanderen, dit dus enkel het Nederlands kan zijn.

Heeft de minister al initiatieven genomen naar buitenlandse luchthavens, buitenlandse ambassades en eventueel de organisaties die zich met de luchtvaartorganisatie bezighouden, m.b.t. deze aangelegenheid?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 182 van 14 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

1. Er bestaat geen enkele wetgeving die het taalgebruik in buitenlandse luchthavens regelt. De Internationale Organisatie voor de Burgerluchtvaart vaardigt enkel richtlijnen uit voor de veiligheid aan boord maar is niet actief op het terrein van passagiersrechten. Op Europees niveau worden ook geen verplichtingen opgelegd voor het passagiersonthaal. Het zou trouwens irrealistisch zijn om grote luchthavens te verplichten de vertrekkende vluchten in de taal van de bestemming aan te kondigen aangezien zij niet over het daartoe geschikte personeel kunnen beschikken. Volgens de standaardprocedure worden de vertrekkende vluchten in twee talen, namelijk de eigen taal en het Engels, aangekondigd, maar dit gebeurt op vrijwillige basis. In de praktijk gebeuren de aankondigingen meestal volgens lokale geplogenheden.
2. De aankondigingen in het Frans voor vluchten naar Vlaanderen kunnen mijns inziens niet worden veralgemeend voor buitenlandse luchthavens. In Spanje wordt enkel in het Frans aangekondigd als het een regio betreft waarvan de taal sterk aanleunt bij de Franse taal, zoals bijvoorbeeld Catalonië. In andere regio's, zoals Alicante, wordt de vertrekkende vlucht steeds in het Engels, als tweede taal, aangekondigd.
3. Ik heb terzake nog geen initiatieven genomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 184
van 20 september 2005
van **JOHAN VERSTREKEN**

Toerisme Vlaanderen - Jeugdvakantiehuizen - De Lork (Kemmel)

In maart 2005 opende het jeugdvakantiehuis De Lork, in Heuvelland-Kemmel, na belangrijke renovatie- en uitbreidingswerken, opnieuw zijn deuren.

De Lork is eigendom van Toerisme Vlaanderen en wordt uitgebaat door VZW Centrum voor Jeugdtoerisme. De VZW Centrum voor Jeugdtoerisme en De Lork zijn erkend door de Vlaamse overheid.

In De Lork investeerde de Vlaamse overheid de afgelopen vijf jaar in drie grote projecten. In 2001 startte de bouw van een bijkomend slaapblok van twaalf kamers, een eetzaal en een uitbreiding in de inkomhal. Een jaar later kwam er een polyvalente zaal bij voor sport-, muziek- en ontspanningsactiviteiten. In 2003 werden nog drie slaapvleugels vernieuwd met sanitair per kamer.

1. Over welke andere eigendommen beschikt Toerisme Vlaanderen nog?
2. Hoe werkt de VZW Centrum voor Jeugdtoerisme? Wat is het aantal leden en personeelsleden?
3. Hoeveel mensen bereikt de VZW Centrum voor Jeugdtoerisme?
4. In welke andere jeugdvakantiecentra heeft de Vlaamse Regering de voorbije jaren geïnvesteerd in infrastructuur?

Welke projecten staan er voor de toekomst nog op het programma?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 184 van 20 september 2005

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. Toerisme Vlaanderen beschikt over volgende eigendommen:

Kompas camping (Nieuwpoort)
Kompas camping (Oudenaarde)
Camping Zomerzon (Middelkerke)
Kompas camping Zon en Duin (Middelkerke)
Kamping K.A.C.B. (Middelkerke)
Kamping De Lombarde (Middelkerke)
Vakantiehuis Westhinder (Oostduinkerke)
Domein Polderwind (Zuienkerke)
Domein Kelchterhoef (Houthalen)
Domein Hagaard (Overijse)
Domein Terlaenen (Overijse)
Kasteel de Hoof (Voeren)
Villa Maritza (Oostende)
Scheldemuseum De Notelaar (Bornem)
Parkeerterrein Duinse Polders (Blankenberge)
Westgolf (Middelkerke)
Hefboomproject Plinius (Tongeren)
Gronden te Berlare en Bredene
Domein Merkenveld : speelbos en bivakweide (Zedelgem)
Domein De Brink : speelbos (Herentals)
Jeugdherberg De Ploate (Oostende)
Jeugdherberg Pannenhuis (Nijlen)
Jeugdherberg 't Schipke (Geraardsbergen)
Jeugdvakantiehuis De Lork (Kemmel)
Jeugdvakantiehuis Het Laathof (Bornem/Hingene)
Jeugdherberg Breugel (Brussel)
Jeugdherberg De Veurs (Voeren)
Jeugdvakantiehuis De Fiertel (Ronse)
Jeugdvakantiehuis De Valk (Laarne)
Jeugdherberg De Zandpoort (Mechelen)
Landelijk verblijfcentrum De Carrousel (Vollezele)
Landelijk verblijfcentrum Duin en Zee (Oostende)
Landelijk verblijfcentrum Het Pelterke (Overpelt)
Landelijk verblijfcentrum Sporta Beachclub (Maaseik)
Landelijk verblijfcentrum Pietersheim (Lanaken)
Bivakhuis Mesen – in opbouw (opening voorzien juli 2006)
Snuffel Sleep-in (Brugge)

2. De werking van het Centrum voor Jeugdtoerisme (CJT) heeft 5 kerntaken

A) Ondersteuningsstructuur voor uitbaters van jeugdverblijfscentra (erkenning binnen decreet 'jeugdverblijfscentra');

Deze ondersteuning gebeurt in de vorm van vormingssessies, een tijdschrift, brochures, een webstek,

antwoord via telefoon en mail of individuele begeleiding en advies ter plaatse.

B) Boekingscentrale;

De CJT-boekingscentrale centraliseert zoveel mogelijk reserveringen voor zoveel mogelijk jeugdverblijfscentra. Een kwaliteitsvol boekingsproces met garanties voor aanbieder en gebruiker is hierbij een aandachtspunt. Dit concept betekent immers een win-win-situatie voor alle betrokkenen: enerzijds zijn aanbieders gebaat bij een gezamenlijke en gerichte bekendmaking en anderzijds kennen de gebruikers het gemak van een ruim aanbod via één contact.

C) Uitbating van jeugdverblijfscentra, inclusief erkenning als Managementondersteuningspunt binnen het decreet 'Toerisme voor Allen'.

Het CJT heeft 11 eigen exploitaties:

- De Lork – Heuvelland – 172 bedden
- Het Eksternest – Heuvelland – 101 bedden
- De Iep – Ieper - 60 bedden
- Het Wikhof – Ieper – 50 bedden
- De Midwester – Koksijde – 72 bedden
- Ten Berg – Merelbeke – 128 bedden
- Verloren Bos – Lokeren – 120 bedden
- Het Laathof – Bornem – 74 bedden
- De Carrousel – Galmaarden – 60 bedden
- Sint-Jansburg – Malle – 92 bedden
- De Kompel – Beringen – 108 bedden

Deze jeugdverblijfscentra vervullen een labo- en voorbeeldfunctie binnen het kader van de ondersteuningsfunctie. Daardoor kan de ondersteuning gebaseerd worden op eigen ervaring.

D) Expertisecentrum uitbouwen

Door de voorgeschiedenis van het CJT binnen de eigen exploitaties en binnen begeleiding in de boekingscentrales is reeds heel wat know-how en deskundigheid aanwezig die continu gestructureerd en aangevuld wordt. Bovendien stroomt die ook via de website en het tijdschrift door naar de doelgroep, nl. aanbieders van jeugdverblijfscentra.

E) Gesprekspartner

Als algemene ondersteuningsstructuur heeft het CJT veel contacten met uitbaters. Daardoor is zij voor de overheid een aanspreekpunt binnen de sector. Ook in functie van communicatie van de overheid naar de sector kan het CJT een partner zijn.

De missie van het CJT luidt als volgt: jongeren in groepsverband verblijfsmogelijkheden verschaffen in de beste omstandigheden, rekeninghoudend met hun noden, verwachtingen en wensen. Daartoe streeft het CJT naar het behoud, eventueel uitbreiding van de capaciteit en de diversiteit in het aanbod van de jeugdverblijfscentra door ondersteuning van eigenaars en/of exploitanten in alle aspecten van de exploitatie en dit in eerste instantie in Vlaanderen.

In de algemene vergadering zetelen 18 leden, met een meerderheidparticipatie vanuit de jeugdwerksector.

De boekingscentrale telt momenteel 117 aangesloten jeugdverblijfscentra.

In 2004 stelde het Centrum voor Jeugdtoerisme 64 mensen tewerk. Hiervan waren er 21 tewerkgesteld als bediende en 43 als arbeider.

3. De boekingscentrale telt ongeveer 12.000 klanten (= groepen die een groepsverblijf boeken in een van de aangesloten huizen). In 2004 waren die goed voor 458.559 overnachtingen. In de eigen CJT-exploitaties werden in 2004 138.266 overnachtingen geteld. Vooraleer de algemene ondersteuningsopdracht decretaal van start ging, nl. op 1 januari 2005, realiseerde het CJT in 2004 129

begeleidingssessies voor huisuitbaters. Dit zijn zowel individuele begeleidingen 'op maat' als intervisie- en vormingssessies.

4. In het jaarverslag van Toerisme Vlaanderen worden ieder jaar de investeringen aan de infrastructuur gepubliceerd. Ter informatie volgen hieronder de investeringen vanaf 2000 tot en met 2004.

BEGROTINGSJAAR PROJECT

	Landelijk verblijfcentrum Maaseik
2000	ruwbouw en centrale verwarming
2001	verdere afwerking
2002	eindfase
	Landelijk verblijfcentra - 5 centra
2000	erelonen
	Landelijk verblijfcentrum Vollezele
2000	buitenaanleg en eindfase werken
2002	verdere afwerking
	Landelijk verblijfcentrum Lanaken
2000	eindfase
	Landelijk verblijfcentrum Oostende
2001	verdere afwerking
2002	kunstwerk
	Landelijk verblijfcentrum Overpelt
2001	eindafwerking
	Fiertel Ronse
2000	inrichting jeugdcamping + afwerking fase 1
2001	aanleg jeugdcamping en aanleg polyvalent buitensportterrein
2002	jeugdcamping - verdere afwerking
2003	verbouwing hoeve Lorette - aanleg jeugdcamping - fase 2
2004	vervangen bliksemafleider / branddetectie in alle kamers en lokalen / omgevingswerken
	Jeugdherberg Mechelen
2000	verdere afwerking
2001	eindafwerking
2002	eindafrekening
	Laathof - Hingene
2000	vernieuwing sanitair - erelonen
2001	eindafwerking
2003	verbouwingswerken - erelonen
	Schipke - Geraardsbergen
2004	aanpassen keuken aan HACCP-normen + aanleg binnenkoer en rioleringswerken - erelonen
	Lork - Kemmel
2000	uitbreiding 12 kamers - ruwbouw
2001	verdere afwerking uitbreiding + polyvalente zaal
2002	renovatie blok B,C en D
2003	renovatie - verdere afwerking + aankoop kunstwerk
	Snuffel Sleep-In - Brugge
2001	aankoop gebouw
2003	aankoop - bijkomende schatting
	Jeugdherberg Brussel
2002	renovatiewerken
2003	renovatiewerken - verdere afwerking
	Jeugdherberg Veurs - Voeren
2001	omgevingswerken en toegangsweg
	Merkenveld - Zedelgem

- 2002 aankoop hoevetje en bijkomende grond
- 2003 bijkomende vastlegging aankoop grond
- 2004 voorstudie en BPA - erelonen architect
Landelijk verblijfcentrum Mesen
- 2002 aankoop grond
- 2003 fase 1 : ruwbouw + aankoop bijkomende schatting
- 2004 fase 2 : afwerking en technieken

Wat de nabije toekomst betreft is er alvast één concreet dossier, namelijk de nieuwbouw van een jeugdherberg in Antwerpen, waarvan de werken starten in december 2006. Andere dossiers worden momenteel nog onderzocht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 1
van 6 oktober 2005
van **PATRICIA CEYSENS**

Vlaamse administratie - Innovatieprijs

Vandaag de dag ontwikkelen privé-bedrijven systemen om het innovatief en creatief potentieel van werknemers aan te boren en te ontwikkelen. Een voorbeeld van zo'n systeem is "venturing", waarbij werknemers worden gestimuleerd in het formuleren en uitwerken van nieuwe ideeën die mogelijk tot zelfstandige bedrijfjes leiden. Fortis, Renault, Solvay, Philips zijn voorbeelden van bedrijven die aan venturing doen.

Venturing heeft als voordeel dat het een blijk is van vertrouwen in de kwaliteit van het personeel, waardoor de werkgever interessanter wordt. Vervolgens zal de maatregel aanzetten tot ideeëngeneratie, wat kan leiden tot de oprichting van nieuwe bedrijfjes.

In de "Beleidsnota Bestuurszaken" van de minister wordt gesteld dat ook de creativiteit aanwezig bij de medewerkers van de Vlaamse overheidsadministratie aan de oppervlakte moet kunnen komen. Concreet wordt gesteld dat dit kan gebeuren door middel van de invoering van een innovatieprijs om creatieve en succesvolle ideeën te steunen bij de medewerkers.

1. Wat is de scope van deze innovatie?

Wordt hierbij ook gedacht aan ideeën voor de vernieuwing van bestaande werk- en organisatieprocessen (telewerken, ...)?

Gaat het ook om de lancering van ideeën voor het opstarten van een onderneming, bijvoorbeeld via een venturing-concept voor de Vlaamse overheid?

De overheidsadministratie beschikt immers over kwalitatief goede mensen: venturing heeft dus ook alle kansen op slagen bij implementatie in de overheidssector.

2. Op basis van welke exacte criteria wordt de innovatieprijs toegekend? (bv. graad van originaliteit, uitvoerbaarheid, ...)
3. Wie wordt verantwoordelijk voor de praktische implementatie van de maatregel?
4. Wordt er gezorgd voor de realisatie van innovaties en zo ja, wie zal dit doen?
5. Wat is de timing voor het uitvoeren van de maatregel?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 6 oktober 2005

van **PATRICIA CEYSENS**

1. De invoering van een innovatieprijs voor medewerkers van de Vlaamse overheidsadministratie is opgenomen in (de ontwerpversie van) mijn beleidsbrief bestuurszaken 2006. Wat de scope van deze innovatie betreft, verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het tekstgedeelte van mijn ontwerp beleidsbrief zelf die luidt als volgt:

“Niet alleen de managers zelf, ook alle andere overheidsmedewerkers moeten (door het management) betrokken worden bij het kwaliteitsstreven. Medewerkers moeten – meer dan dit momenteel het geval is – gestimuleerd worden in het zoeken en het doorvoeren van verbeteringen in hun dagelijkse werksituaties. Innovatie moet mogelijk gemaakt worden door een cultuur te promoten van een lerende organisatie, waarin innovatie en voortdurend verbeteren een vanzelfsprekend streefdoel is.

Om het innovatiestreven wat meer kleur en gestalte te geven wordt in 2006 een innovatieprijs in het leven geroepen als waardering voor het uitdenken, uitwerken en realiseren van vernieuwende praktijken met een overtuigende meerwaarde voor de klant van de overheid en de Vlaamse overheid zelf”.

Volgens de resultaten van een PersoneelsResultatenOnderzoek (PRO 2004) meent 65% van de medewerkers dat er gezocht wordt naar manieren om beter te werken. In de meeste gevallen krijgen verbeterinitiatieven zowel intern als extern echter nauwelijks weerklank.

De bestaande werkorganisatie en processen kritisch in vraag stellen is een permanente opdracht voor de topambtenaren. Dit was in 2005 één van de drie generieke doelstellingen die de topambtenaren meekregen in het kader van de PLOEG-cyclus 2005, verwoord als volgt: “Een verbeteringstraject starten of verder zetten dat ofwel betrekking heeft op het geheel van de dienstverlening of interne werking ofwel op een deelproces en waarmee beoogd wordt om binnen de bekende budgettaire beperkingen de kwaliteit van de organisatie en de dienstverlening te verbeteren en de inzet van mensen en middelen te optimaliseren”.

Er wordt onderzocht om productiviteitswinsten die voortvloeien uit dergelijke kritische reflectie over de eigen processen, als stimulans en met het oog op andere investeringen deels terug te laten vloeien naar de organisatie, uiteraard rekening houdend met de primaten van de politiek.

Aan de introductie van venturing wordt echter niet gedacht en dit om volgende redenen:

- a) De rol van de administratie heeft vaak te maken met dossierbehandeling, erkennen, subsidiëren, inspecteren, Op het vlak van het integriteitvraagstuk lijkt het mij bijgevolg niet wenselijk dat ambtenaren, werkzaam op dit terrein, hier een eigen dienstverlening aanbieden. De integriteit van de administratie mag niet in het gedrang komen.
- b) Wat betreft het opstarten door ambtenaren van eigen bedrijven, lijkt het mij niet aangewezen dat de overheid haar eigen werknemers op dit punt anders gaat behandelen dan het geheel van de Vlaamse bevolking.

2. 3. 4. en 5.

Het agentschap Overheidspersoneel neemt de uitvoering van deze innovatie op zich (vastleggen van criteria, bijvoorbeeld graad van originaliteit, uitvoerbaarheid, ...).

Voor de praktische implementatie van innovaties zal uiteraard het lijnmanagement verantwoordelijk zijn.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger echter nu al enkele inhoudelijke accenten meegeven:

- a) Innovatie wordt niet eng geïnterpreteerd als de introductie van nieuwe technologieën. Het gaat erom de creativiteit van werknemers aan te boren in een bijdrage tot nieuwe dienstverlening, nieuwe werkwijzen of nieuwe manieren om zich te organiseren,... die finaal ten goede komen aan de burger.
- b) De innovatieprijs past in een ruimere beweging om vanuit de basis medewerkers te stimuleren om ideeën aan te dragen en hun creativiteit aan te wenden voor een betere werking van de administratie of instelling; dit draagt er ook toe bij om de betrokkenheid van de medewerkers te verhogen.
- c) De innovatieprijs kan ook worden toegekend aan een team van personeelsleden. De prijs is niet enkel een uiting van waardering van één of meerdere personeelsleden, maar ook een waardering van de leidinggevende die zijn personeelsleden de ruimte geeft om creatief te zijn.
- d) De innovatieprijs is gericht op het creëren van een “mind set” – werken aan organisatiecultuur.
- e) De innovatieprijs geeft de gelegenheid om organisatiebreed te werken rond de waardegebonden competenties: voortdurend verbeteren, samenwerken, betrouwbaarheid en klantgerichtheid.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 727
van 7 september 2005
van **WERNER MARGINET**

Stortplaatsen Wegen en Verkeer - Opruiming

De minister heeft de opdracht gegeven om zes illegale stortten in de provincie Oost-Vlaanderen te laten opruimen, die ontstonden door afval van wegenwerken dat gedumpt werd door de Oost-Vlaamse administratie Wegen en Verkeer. Een van de afvalbergen (in Zelzate) bevat teerhoudende stoffen, die eventueel kankerverwekkend zouden kunnen zijn, maar volgens de minister geen gevaar voor de volksgezondheid inhouden.

De afvalhopen in Zelzate, Zwijnaarde, Destelbergen, Merelbeke, De Pinte en Wetteren zijn een gevolg van een gewijzigde reglementering en dateren uit de periode 2002-2004. Overal behalve in Wetteren werd inmiddels proces-verbaal opgemaakt door de milieupolitie.

1. Waarom werd in Wetteren proces-verbaal opgemaakt door de milieupolitie?
2. De opdracht werd gegeven om alle stortbergen te laten verdwijnen. Dit gebeurt binnen een paar maanden. Enkel wat Zelzate betreft, voorziet men een langere periode, namelijk tot voorjaar 2006.

Is daar een speciale reden voor?

3. Bovendien had ik graag vernomen of men weet heeft van nog andere illegale stortten in Oost-Vlaanderen.

Zo ja, waar bevinden die zich, wat is hun omvang en wat gaat er binnen welke termijn mee gebeuren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 727 van 7 september 2005

van **WERNER MARGINET**

1. In Wetteren werd er geen proces-verbaal opgemaakt door de Milieupolitie, wellicht omdat daar een vergunning voor tijdelijke stockering was.
2. De opruiming van het teerhoudend asfalt in Zelzate is voorzien in 2006. Dit zal koud worden verwerkt in de wegfundering bij de aanleg van het Ovaal van Wippelgem in de R4.
3. Mijn administratie heeft geen weet van andere illegale storten op gewestdomeinen die onder haar beheer vallen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 730
van 7 september 2005
van **WERNER MARGINET**

Wegennet Waasland - Extra verbindingen

Zowel de Oost-Vlaamse gouverneur André Denys als het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas (ICW) zijn blijkbaar vragende partij voor extra verbindingen in het Wase wegennet.

Zo is volgens het ICW de aanleg van de spoorwegtunnel Liefkenshoek een noodzaak en zou daarnaast nog werk moeten worden gemaakt van een nieuwe verkeerswisselaar aan het Polderhuis ter hoogte van Vrasene op de autoweg E34. De gewestweg N41 doortrekken richting Sint-Niklaas, Sint-Pauwels, Kemzeke en Stekene zou de woonkernen ontlasten. Indien dit niet gebeurt riskeert men er de dagelijkse overlast van massa's lichte en zware vrachtwagens, met alle gevolgen van dien.

1. Graag had ik van de minister vernomen in hoeverre deze extra verbindingen op het prioriteitenlijstje van de Vlaamse Regering staan.

Indien dit niet het geval is: wat is hiervoor de motivatie?

Indien wel: voor wanneer is de uitvoering gepland?

2. Zijn er eventueel andere aanpassingen gepland, en zo ja, welke en tegen wanneer?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 730 van 7 september 2005

van **WERNER MARGINET**

1. Voor de aanleg van de Liefkenshoekspoortunnel wordt momenteel de procedure van het milieueffectenrapport (MER) doorlopen.

De betrokken afdelingen van mijn administratie zijn begonnen met de opmaak van de plannen voor de zuidwestelijke ontsluiting van de Waaslandhaven met hierin o.a. het nieuwe Polderhuis-complex. Hiervoor dienen nog een aantal procedures ingeleid te worden.

Vermits geen van de gewenste wegverbindingen opgenomen werden in het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen, dient er voor deze verbindingen nog heel wat studiewerk te gebeuren. In het kader van de regeringsonderhandelingen werd daarom de verbinding E17-N49 in het Waasland meegenomen als te onderzoeken mogelijkheid.

Gelet op de prangende verkeersproblematiek in het Waasland en de mogelijke gevolgen van de indienstneming van de Waaslandhaven op deze verkeerssituatie, heb ik aan mijn administratie gevraagd om aan dit studiewerk mee te werken.

Er wordt binnenkort via het multimodaal model een toekomstscenario ontwikkeld voor elke provincie. Dit scenario houdt rekening met elementen afkomstig uit de mobiliteitsplannen en de streefbeelden. Hierin zal voor Oost-Vlaanderen natuurlijk veel aandacht geschonken worden aan de verkeersproblematiek in het Waasland waarbij zeker de verbindingen met de N49 aan bod zullen komen.

De ontwikkeling van deze toekomstscenario's wordt begeleid door de Mobiliteitscel.

2. Er zijn momenteel geen andere aanpassingen gepland. De provincie Oost-Vlaanderen is bezig met een (verkeers)leefbaarheidsstudie van de provincieweg N403. Op basis hiervan kunnen mitigerende maatregelen voorgesteld worden voor de kernen van Sint-Pauwels en Kemzeke.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 737
van 7 september 2005
van **STEVEN VANACKERE**

Luchthaven Zaventem - Harmonisering wegwijzers

Door het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt op de wegwijzers langs de wegen de luchthaven van Zaventem klaarblijkelijk op een verschillende manier aangeduid.

Het gaat enerzijds om de aanduiding “Luchthaven Zaventem” (Vlaams Gewest) en anderzijds om “Brussel Nationaal” (Brussels Hoofdstedelijk Gewest).

Deze verschillende wijze van aanduiden, dient de duidelijkheid geenszins, zeker niet voor buitenlandse luchthavengebruikers.

Graag had ik vernomen of er omtrent deze materie met het oog op het harmoniseren van de gebruikte benamingen overleg bestaat tussen het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Werden terzake eventueel al afspraken gemaakt?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 737 van 7 september 2005

van **STEVEN VANACKERE**

De door de volksvertegenwoordiger geciteerde problematiek blijkt al sinds de jaren '90 te bestaan. Er werden hiervoor echter nog geen concrete afspraken gemaakt.

Uiteraard ben ik vragende partij om deze bewegwijzering te harmoniseren. Ik heb dan ook aan mijn administratie de opdracht gegeven om ter zake een voorstel te doen, teneinde hiervoor met mijn Brusselse collega te overleggen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 741
van 14 september 2005
van **STEFAAN SINTOBIN**

Recreatie op zee - Reglementering

Kitesurfers moeten van federaal minister Renaat Landuyt vuurpijlen meenemen op zee. Ze mogen ook niet langer in zee gaan bij meer dan windkracht zeven en tussen zonsondergang en zonsopgang. Verder varen dan een halve zeemijl buiten de laagwaterlijn wordt eveneens verboden. Kitesurfen was de enige sport die nog niet in de regels was opgenomen.

In het najaar volgt een modernisering van alle regels voor recreanten op zee.

Het is de taak van de federale minister om de algemene voorwaarden vast te leggen. De voorstellen moeten aan de gewesten voorgelegd worden. Zij zijn bevoegd voor de zones waar verschillende watersporten kunnen beoefend worden.

1. Werden de voorstellen van minister Landuyt al voorgelegd aan het Vlaams Gewest?
2. Kan de minister deze voorstellen toelichten?
3. Wanneer wordt het gemoderniseerde reglement van kracht?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 741 van 14 september 2005

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. De voorstellen van de heer Renaat Landuyt, federaal minister van Mobiliteit, werden voor advies voorgelegd aan de Vlaamse Regering en goedgekeurd bij beslissing van 1 juli 2005.
2. In de voorstellen wordt bepaald dat :
 - enerzijds kytesurfers, naar analogie met de plankzeilers, een isothermisch pak moeten dragen en twee waterdicht verpakte handstakellichten bij zich moeten hebben (wijziging van het K.B. van 15 maart 1966 betreffende de vlaggenbrieven en de uitrusting van de pleziervaartuigen);
 - anderzijds, zoals bij de plankzeilers, het ook de kytesurfers, verboden is verder te surfen dan een halve zeemijl buiten de laagwaterlijn, of zee te kiezen bij windkracht 7 of meer op de schaal van Beaufort, of tussen zonsondergang en zonsopgang (wijziging van het K.B. van 4 augustus 1981 houdende politie- en scheepvaartreglement voor de Belgische territoriale zee, de havens en de stranden van de Belgische kust).
3. Dit voorstel, geformuleerd onder de vorm van een koninklijk besluit, wordt van kracht de dag dat het in het Staatsblad wordt gepubliceerd. De federale overheid staat hiervoor in.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 742
van 14 september 2005
van **PAUL WILLE**

Erkende bodemsaneringsdeskundigen - Onafhankelijkheid

Het bodemsaneringsdecreet bepaalt dat een erkend bodemsaneringsdeskundige onafhankelijk moet zijn. Deze onafhankelijkheid bestaat erin dat hij (of zij, de vennootschap), geen enkele binding mag hebben met de eigenaar, de saneringsplichtige of de aannemer van de saneringswerken. Een binding kan vennootschapsrechtelijk zijn, financieel of familiaal.

Er komen blijkbaar omstandigheden voor waarin deze onafhankelijkheid niet gegarandeerd is. Indien door de minister of zijn administratie wordt vastgesteld dat aan de onafhankelijkheidsregel niet is voldaan:

1. wat gebeurt er dan met de erkenning van de deskundige;
2. wat gebeurt er dan met de bodemonderzoeken die niet in onafhankelijkheid zijn uitgevoerd, maar die wel zijn gebruikt in het kader van bepaalde overdrachten van onroerend goed;
3. wat gebeurt er dan met de overdrachten of beslissingen die gesteund zijn op deze “onwettige” toegepaste erkenning?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 742 van 14 september 2005

van **PAUL WILLE**

1. Afdeling 7 Onverenigbaarheden – artikel 20 van het VLAREBO.

Verschillende stappen worden gevolgd:

- Na dergelijke vaststelling wordt de erkende bodemsaneringsdeskundige gewezen op de onverenigbaarheid. De OVAM geeft in eerste instantie de erkende bodemsaneringsdeskundige en de opdrachtgever de mogelijkheid om deze onverenigbaarheid ongedaan te maken.
 - Zo nodig wordt de erkende bodemsaneringsdeskundige uitgenodigd door de OVAM om op hoorzitting te komen (afdeling 5, artikel 16, §2 van het VLAREBO). De OVAM kan hierna overgaan tot een schorsing van de erkende bodemsaneringsdeskundige naar aanleiding van niet naleven van artikel 16, §1, 1°, 2°, 3° en/of 5° van het VLAREBO.
 - Indien de vorige stappen geen resultaat hebben, kan de OVAM de erkenning opheffen (afdeling 5, artikel 17, §1, 3° van het VLAREBO).
2. Indien er bij onderzoeken problemen zouden vastgesteld zijn door de OVAM worden deze door een onafhankelijke deskundige opnieuw nagekeken. Indien blijkt dat er ernstige tekortkomingen, fouten... in de onderzoeken worden vastgesteld, zullen deze onderzoeken opnieuw worden uitgevoerd door een erkende bodemsaneringsdeskundige. Deze erkende bodemsaneringsdeskundige zal aangesteld worden door de OVAM. De kosten van de bodemonderzoeken zullen dan worden teruggevorderd van de oorspronkelijke erkende bodemsaneringsdeskundige.
3. Indien er geen problemen waren bij de onderzoeken blijven de overdrachten ongewijzigd, omdat de geest van het decreet de verwerver van de grond beschermt. Indien blijkt dat het resultaat van de “hernieuwde” onderzoeken andere uitspraken opleveren, zal dit aangepast worden op het bodemattest en zullen de betrokken personen hiervan op de hoogte gebracht worden; tevens zullen dan de eventueel voordien afgeleverde conformverklaringen worden ingetrokken.

De verwerver kan ook de nietigheid van de overdracht vorderen, evenals de OVAM. Dit laatste is enkel zinvol indien de OVAM schade zou lijden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 743
van 14 september 2005
van **PAUL WILLE**

Consoil - Betrokkenheid

Sedert enige jaren bestaat er een informeel Europees overleg over de bodemproblematiek onder de naam Consoil.

1. Wat is de relatie Consoil – EU-Commissie?
2. Hoeveel spendeert het Vlaams Gewest aan Consoil (in geld)?
3. Welke baten staan hiertegenover? Mag ik de minister vragen deze aan te tonen?
4. Wie zijn de afgevaardigden van het Vlaams Gewest?
5. Hoe werden de standpunten van het Vlaams Gewest aldaar bepaald?
6. Is er overleg met de andere gewesten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 743 van 14 september 2005

van **PAUL WILLE**

Ik neem aan dat de vlaamse volksvertegenwoordiger verkeerd is ingelicht en "Common Forum on Contaminated land in the European Union" bedoelt en niet Consoil.

Consoil is immers geen informeel Europees overleg, maar één van de belangrijkste Europese congressen betreffende bodem-watersystemen. Dit congres wordt om de 2,5 jaar georganiseerd en gaat dit jaar door in Bordeaux (Frankrijk) van 3 tot 7 oktober 2005. Gemiddeld telt het Congres 1000 deelnemers uit meer dan 35 landen. De hoofdorganisatoren zijn TNO (Nederland) en FZK (Duitsland), aangevuld met een organisator van het land waar het congres plaatsvindt, dit jaar de BRGM uit Frankrijk.

Voor meer informatie over dit congres kan men terecht op de website www.consoil.de.

De gestelde vragen zijn dan ook niet relevant betreffende Consoil.

Wat het "Common Forum" betreft, kan ik meedelen dat dit overleg tussen ambtenaren bevoegd voor bodemsanering in de verschillende Europese lidstaten, voor de eerste maal plaatsvond in 1994 in Bonn onder voorzitterschap van Duitsland, met als doel de problemen betreffende bodemverontreiniging en -sanering te bespreken en informatie hierover uit te wisselen. Sindsdien heeft dit overleg een 13-maal plaatsgevonden, maximaal 1 à 2 keer per jaar.

Op de gestelde vragen kan ik het volgende antwoorden :

1. Relatie "Common Forum"-EU-Commissie. Er is geen directe relatie; wel worden ook ambtenaren van de EU-Commissie uitgenodigd, afhankelijk van de onderwerpen die besproken worden.
2. De deelname aan "Common Forum" is tot hiertoe gratis. De frequentie van vergaderen is maximum 1 tot 2 keer per jaar. Het organiserende land nodigt telkens de milieuadministraties, bevoegd voor bodemsanering uit, stelt de agenda op en draagt ook de kosten van de vergaderzaal, enz. Deelnemende ambtenaren dienen zelf hun verplaatsings- en verblijfskosten te dragen, wat de enige uitgaven zijn voor de respectievelijke milieuadministraties. Wel wordt momenteel door de Nederlandse VROM voorgesteld te werken met een vast secretariaat om de organisatie van de vergaderingen en agenda beter te kunnen beheren, waarvoor dan een bijdrage noodzakelijk zou zijn. Hierover is momenteel nog geen enkele beslissing genomen.
3. Dergelijk netwerk is uiteraard erg interessant voor uitwisseling van kennis en ervaring. Daar er buiten de verplaatsingskosten en verblijfskosten geen investeringen zijn, zijn de baten uiteraard positief.
4. Voor het Vlaams gewest zijn het ambtenaren van de OVAM die hieraan deelnemen, daar dit ook de decretaal bevoegde administratie is. Gemiddeld nemen 2 ambtenaren aan het overleg deel.
5. In dit overleg wordt voornamelijk kennis en ervaring betreffende de bodemsaneringsproblematiek uitgewisseld. Men kan dan ook niet spreken van een standpuntbepaling.

6. Op de vergaderingen worden ook het Brussels en Waals gewest uitgenodigd, die dan ook meermaals met ambtenaren van hun bevoegde administraties aan het overleg hebben deelgenomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 744
van 14 september 2005
van **PAUL WILLE**

Zuurteerbekken Ertvelde - Sanering

Zoals bekend, ligt er in Evergem-Ertvelde een behoorlijk groot zuurteerbekken van een bekende petroleummaatschappij. Het betreft een illegaal gestockeerde hoeveelheid (zonder vergunning) van ± 150.000 ton zuurteer. Dit is een mengsel van zwavelzuur en teer. Het is een agressief goedje, te beschouwen als “gevaarlijk afval”.

Na vele inspanningen is de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) er eindelijk in geslaagd om deze Frans-Belgische maatschappij ertoe te dwingen de zaak ter plaatse te saneren. Er is nu sedert twee jaar een bodemsaneringsproject. Het gemeentebestuur en de omliggende bewoners werden betrokken bij de totstandkoming hiervan.

Het zou nu blijken dat men in de plaats van de sanering ter plaatse het hele goedje naar Frankrijk zou afvoeren en het goedgekeurde bodemsaneringsproject, ingediend door de Frans-Belgische petroleummaatschappij, niet zou realiseren. De redenering is dat men het gevaarlijk goedje in Frankrijk wel “ergens” zou kwijt geraken (waar weet men niet), zodat de hele operatie minder zou kosten.

Het gemeentebestuur van Evergem en de omwoners maken zich ernstig zorgen over het mogelijke transport van dit gevaarlijk afval over de openbare weg.

1. Wat is vandaag de stand van zaken?
2. Heeft OVAM de Frans-Belgische petroleummaatschappij inderdaad nog maar eens een uitstel en termijnverlenging toegestaan?
3. Is het dan altijd zo dat de “groten” door OVAM met zachte hand worden bejegend en op hun wenken worden bediend, terwijl de “kleintjes” nogal eens een heksenjacht moeten ondergaan?
4. Heeft de minister in dit geval reeds een export naar Frankrijk toegelaten onder de valse benaming “energiestof” in plaats van “gevaarlijke stof”, terwijl vroeger een deel van het afval in het Waalse gewest werd verbrand maar dit werd opgegeven, aangezien de “energiestof” (=afvalstof) te weinig calorische inhoud heeft?

De wetgeving, zowel de Europese als de Belgische en de Vlaamse, bepaalt immers dat men slechts afval mag uitvoeren naar een ander Europees land, indien er in eigen land geen oplossing is. Deze oplossing is met name wel aangegeven en werd door de OVAM goedgekeurd.

5. Is de minister er zich van bewust dat de waarverwisseling “energiestof”-“afvalstof” valsheid in geschrifte is?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 744 van 14 september 2005

van **PAUL WILLE**

1. De eerste fase van de saneringswerken is de ontgraving, behandeling tot onschadelijk product en opnieuw stockeren van het zuurteer. Het zuurteer is een moeilijk te verwerken product, onder meer omwille van de verschillende vormen waarin het zuurteer voorkomt. Dit varieert van vloeibaar, viskeus tot hard zuurteer.

In fase A werd gewerkt aan het ontwerpen en bouwen van de behandelingsinstallatie voor het zuurteer.

In fase B werd een proefdraai met zuurteer in de behandelingsinstallatie verwezenlijkt. Hierbij werd 1.000 m³ zuurteer ontgraven. Meerdere aspecten werden opgevolgd zoals de mogelijke emissies tijdens de graafwerken naar de omgeving, de bomdetecties, Eveneens werd de werking en de veiligheid voor de werknemers in de behandelingsinstallatie uitgebreid getest. De nodige testen naar chemische en geotechnische eigenschappen werden op het behandeld product uitgevoerd. De testen tot op heden bevestigen de haalbaarheid van het voorgestelde saneringsconcept voor fase 1.

Tegelijkertijd werd de behandelingsinstallatie van het bekkenwater en grondwater verder uitgewerkt. Voordat de definitieve ontgraving kan beginnen dient het bekkenwater echter verwijderd en behandeld te worden. Dit bekkenwater dient geloosd te worden aan strikte lozingsnormen. Op 06.09.2005 werd in een vergadering aan de OVAM de verschillende technische moeilijkheden van de behandeling aangetoond via de uitgevoerde piloottesten en resultaten. Tevens werd gevraagd om uitstel voor de opstart van de behandeling van het bekkenwater, tot de piloottesten van een bijkomende zuiveringsstap afgerond en geoptimaliseerd waren.

2. De OVAM heeft bij brief opgelegd dat de behandeling van het bekkenwater toch opgestart dient te worden tegen uiterlijk 15.10.2005, zodat geen bijkomend uitstel verleend werd. De OVAM heeft wel verzocht intussen verder onderzoek te verrichten naar bijkomende zuiveringsstappen om de waterbehandelingsinstallatie te verbeteren. Dit is noodzakelijk aangezien het grondwater dat in de 2^{de} fase van de graafwerken onttrokken zal moeten worden, meer verontreinigd is en aldus nog moeilijker te zuiveren is.

Concreet zal de behandeling van het bekkenwater opstarten 15.10.2005, gevolgd door de ontgraving van het zuurteer.

Op 24 september 2005 wordt zelfs voor de buurtbewoners een informatievergadering over de saneringswerken georganiseerd, gekoppeld met een terreinbezoek.

3. Bij de behandeling van dossiers worden de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet gevolgd en wordt geen onderscheid gemaakt tussen de grootte van een onderneming. Het bodemsaneringsdecreet vermeldt immers dat de bepaling van de best beschikbare technische oplossing onafhankelijk is van de financiële draagkracht van diegene op wie de saneringsplicht rust.

In dit dossier werd de betrokkene telkens gewezen op de termijnen, zoals tevens blijkt uit het antwoord op vraag 2.

4. en 5.

In 2001 heeft de OVAM een kennisgeving met ref. BE 261.708 ontvangen voor uitvoer naar Frankrijk van een stof, bestaande uit 80% zuurteer en 20% zuur water. De producent was Total Lubricants, Bombardementstraat 15 te Ertvelde, de aanvrager was Sita Remediation Belgium en het werd afgevoerd naar Sita Frankrijk. Het product werd duidelijk afgevoerd als een **afvalstof** voor een fysisch-chemische verwerking, nl. solidificatie.

Dit was mogelijk als proef om te zoeken naar een BATNEEC-oplossing voor de verwerking van het zuurteer in het kader van de bodemsanering.

In het conform verklaarde bodemsaneringsproject d.d. 26 februari 2003 werd geopteerd voor de ontgraving, behandeling, neutralisatie en stockage van het zuurteer op het terrein zelf.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 745
van 14 september 2005
van **JOHAN DECKMYN**

Meulestedebrug Gent - Signalisatie bij defecten

Dit jaar is de Meulestedebrug in Gent reeds een aantal keren defect geweest. Dit defect is eigenlijk een oud zeer, te wijten aan het uitzetten van de brug op warme zomerdagen.

Dit defect heeft tot gevolg dat er telkens grote files ontstaan aan de brug zelf, aangezien vooral de vele vrachtwagens niet tijdig worden verwittigd dat de brug buiten dienst is. Deze vrachtwagens moeten dan terugkeren, met opnieuw files op andere plaatsen tot gevolg.

Vele chauffeurs klagen over het gebrek aan signalisatie dat tot gevolg heeft dat ze vele uren in het verkeer verliezen. Geregeld is het zo dat op het infobord van de Vlaamse Gemeenschap zelfs geen bericht staat over files of een defecte brug. De vraag naar behoorlijke signalisatie bij defect aan de brug is bijgevolg groot.

1. Waarom wordt er in dergelijke gevallen niet voor bijkomende signalisatie gezorgd?
2. Wordt het infobord op dat moment ingeschakeld en zo ja, hoe gebeurt dit?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 745 van 14 september 2005

van **JOHAN DECKMYN**

Telkens er ingrijpende herstellingswerken, die aan deze vetuste brug reeds meermaals nodig waren, worden uitgevoerd, wordt er een degelijke signalisatie geplaatst.

Evenwel is het zo dat bij plotse onderbreking ten gevolge van oververhitting, het euvel sneller door de brandweer kan verholpen worden dan de tijd die in beslag genomen wordt om een omleidingssignalisatie te laten opstellen door een op te roepen onderhoudsaannemer.

In dergelijke gevallen wordt het elektronisch signalisatiebord wel degelijk ingeschakeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 746
van 14 september 2005
van **JAN ROEGIERS**

Bouw Bavobrug Gent - Timing

De nieuw aan te leggen Bavobrug moet de fiets- en wandelverbinding worden tussen het Veermanplein en de Nieuwbrugkaai in Gent. Deze brug past in het stadsproject dat de gedempte Nederschelde moet openleggen tussen het Laurentplein en de Voorhoutkaai.

Zolang de Bavobrug niet gebouwd is, wordt door de Waterwegen en Zeekanaal NV - afdeling Bovenschelde gevraagd te wachten met de aanleg van het Veermanpark. Volgens afspraken tussen alle betrokken instanties zou de aanbesteding voor de brug eind september 2005 gebeuren, begin februari zou de bouw van de Bavobrug dan effectief worden aangevat.

In een interview met de krant (De Gentenaar, 22 augustus 2005) laat de verantwoordelijke van de afdeling Bovenschelde weten dat de bouw ondertussen een jaar vertraging oploopt.

Aangezien de aanleg van het Veermanpark gekoppeld is aan de bouw van de Bavobrug, is het van belang de correcte timing te kennen.

1. Klopt het dat de bouw van de Bavobrug een jaar vertraging oploopt?
2. Wat zijn de redenen van deze vertraging?
3. Welke prioriteit geeft de minister aan de bouw van deze brug?
4. Kan de minister de uiteindelijke en definitieve timing meedelen voor de bouw van de Bavobrug?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 746 van 14 september 2005

van **JAN ROEGIERS**

Het aanvangsbevel voor het bouwen van de Bavobrug werd gegeven op 9 augustus 2004. De detailstudie van de brug diende door de aannemer te worden uitgevoerd. De aannemer is hierbij in grove mate in gebreke gebleven. Ondanks de herhaalde vaststellingen en aanmaningen hieromtrent gedaan door de aanbestedende overheid, moet tot op heden worden vastgesteld dat de contractueel voorziene uitvoeringstermijn is overschreden en dat nog geen goedgekeurde studie voorhanden is en dus ook nog geen werken werden uitgevoerd.

Op heden worden de noodzakelijke stappen voorbereid om tot ambtshalve maatregelen op basis van artikel 20 van de algemene aannemingsvoorwaarden te kunnen overgaan, wat inhoudt dat de werken aan een andere uitvoerder zullen worden toegewezen.

De nodige acties worden ondernomen om zo snel mogelijk tot een realisatie van de brug over te gaan waarbij een realisatie tegen eind 2006 wordt vooropgesteld.

Gezien de geplande ligging van de Bavobrug, onmiddellijk aansluitend aan het Veermanplein, is de volledige afwerking van dit plein slechts mogelijk na realisatie van de Bavobrug.

De aanleg van het Veermanplein in opdracht van de stad Gent, waarvan de aanvang voorzien wordt in het voorjaar van 2006, kan zoals gepland doorgaan. Het beperkte gedeelte dat omwille van de bouw van de Bavobrug niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden, kan worden afgewerkt aansluitend op de bouw van de Bavobrug. De latere afwerking van dit beperkte gedeelte hindert het gebruik van het plein en de jachthaven Portus Ganda niet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 747
van 20 september 2005
van **CARL DECALUWE**

Brownfieldprojecten - Evaluatie

Brownfields zijn verlaten (en vaak braakliggende) of onderbenutte industriële terreinen of sites waar expansie of ontwikkeling wordt bemoeilijkt door de aanwezigheid van bodemverontreiniging of bodembedreigende activiteiten, maar die een actief potentieel hebben voor hergebruik en ontwikkeling in de ruimste zin.

Bij overdracht van gronden en sluiting van inrichtingen en/of activiteiten bestaat een onderzoeksplicht. Er is een oriënterend bodemonderzoek vereist en op basis van deze resultaten wordt het register van verontreinigde gronden gevuld. De zogenaamde verwaarloosde terreinen worden actueel minder door de wetgeving gevat, tenzij er een actief saneringsbeleid wordt gevoerd.

In het verleden stelde ik reeds een aantal parlementaire vragen over de brownfieldproblematiek. Op mijn schriftelijke vraag nr. 39 van 21 november 2002 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 18 december 2002) antwoordde toenmalig minister Vera Dua dat het beleid rond brownfields vooral gericht is op een leerproces en dat bovendien weinig nieuwe wetgevende initiatieven rond brownfieldontwikkeling zouden worden gerealiseerd.

In het kader van dit leerproces werden in Vlaanderen dertien proefprojecten geselecteerd. De oorspronkelijke doelstelling van dit leerproces is om vooral te evalueren hoe in de toekomst projecten kunnen gestimuleerd worden waarbij initiatieven worden genomen om brownfields te herontwikkelen en welke prioriteiten hierbij kunnen gesteld worden.

1. Wat is de stand van zaken van deze proefprojecten?
2. Hoe kunnen deze proefprojecten geëvalueerd worden?
3. Zijn er uit het leerproces reeds conclusies getrokken over de initiatieven om brownfieldontwikkeling te stimuleren?

Zo ja, welke initiatieven zullen er genomen worden om brownfieldontwikkeling te stimuleren?

Zo neen, wanneer kunnen we deze resultaten verwachten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister Van Mechelen (vraag nr. 184) en aan minister Peeters (nr. 747).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 747 van 20 september 2005

van **CARL DECALUWE**

1. Tijdens de vorige legislatuur van de Vlaamse Regering (1999-2004) werd in december 2000 een stuurgroep opgericht om brownfieldontwikkeling in Vlaanderen te stimuleren. Deze stuurgroep zorgde voor een interdisciplinair overleg met het oog op een betere samenwerking en onderlinge afstemming tussen de verschillende betrokken actoren en beleidsdomeinen. Daarnaast werden vanuit de stuurgroep structurele maatregelen geformuleerd die het brownfieldbeleid meer vorm kunnen geven en de brownfieldontwikkeling kunnen stimuleren. In de schoot van deze stuurgroep werden een aantal werkgroepen opgericht die elk vanuit een specifieke invalshoek de stuurgroep ondersteunden in haar werking. Om het beleid in het algemeen en de inbreng van deze werkgroepen zoveel mogelijk op de praktijkervaring af te stemmen werden ook een aantal projecten geselecteerd die gedurende de looptijd van de werkgroepen en de stuurgroep actief opgevolgd zouden worden. Deze "proefprojecten" werden gedurende een periode van 2 jaar actief opgevolgd via de werkgroep proefprojecten. Eind 2003 werd deze actieve opvolging beëindigd nadat de bevindingen van deze werkgroep overgemaakt werden aan de stuurgroep.
2. Op basis van de bevindingen die de initiatiefnemers in de diverse proefprojecten rapporteerden werden door de werkgroep proefprojecten conclusies getrokken die aan de andere werkgroepen en de stuurgroep werden overgemaakt. Het eindverslag dat door de werkgroep proefprojecten werd opgesteld is terug te vinden op de OVAM website www.ovam.be onder het item brownfields. Op basis van de bevindingen uit de proefprojecten en de analyses door zowel de andere werkgroepen als de stuurgroep werden structurele maatregelen voorgesteld en uitgewerkt. In het antwoord op de volgende vraag wordt hier meer in detail op ingegaan.
3. Op diverse domeinen zijn er reeds conclusies getrokken o.a. met betrekking tot het stimuleren van een coherent en geïntegreerd beleid, de nood aan financiële ondersteuning vanuit de overheid en de alternatieven die hierbij mogelijk zijn, de mogelijkheden om bepaalde risico's die de herontwikkeling van een brownfield met zich meebrengt bijkomend te beperken, etc...

Vanuit de diverse beleidsdomeinen zijn er dan ook reeds stappen ondernomen om structurele maatregelen hieromtrent te nemen.

Mijn collega minister Van Mechelen heeft het initiatief genomen om een aangepast decretaal kader uit te werken m.b.t. de realisatie van een financieringsmechanisme ten behoeve van brownfield-ontwikkeling. In dit initiatief wordt naast de mogelijke financiële ondersteuning van projecten ook aandacht besteed aan maatregelen om beleidsintegratie en onderlinge afstemming van de verschillende overheidsbeslissingen te bevorderen en te versnellen. Het aangepast decretaal initiatief zal aan het Vlaams parlement voorgelegd worden.

Ook vanuit het beleidsdomein economie werden reeds diverse maatregelen genomen. Bijvoorbeeld het toekennen van verhoogde subsidiepercentages aan het herwaarderen van verouderde bedrijventerreinen in het kader van het besluit van de Vlaamse regering houdende subsidiëring van bedrijventerreinen, wetenschapsparken en bedrijfsgebouwen (september 2003). Daarnaast werden ook projectsubsidies toegekend aan een aantal herinrichtingsprojecten om de studiefase financieel te ondersteunen.

Vanuit mijn bevoegdheid werden ook reeds enkele maatregelen getroffen. Zo werd binnen de OVAM een cel brownfields opgericht om een duidelijker aanspreekpunt voor wat betreft brownfieldontwikkeling binnen deze administratie te creëren

In het kader van de milieusamenwerkingsovereenkomst werd in 2003 een oproep naar de gemeenten gedaan om een onderzoeksvoorstel in te dienen bij de OVAM met betrekking tot de ontwikkeling van lokale brownfieldprojecten. Uiteindelijk werd in dit verband een subsidie toegekend aan 9 gemeenten om een herontwikkelingsconcept uit te werken voor een lokaal brownfieldproject.

Met betrekking tot het ambtshalve saneren door de OVAM in het kader van de toepassing van het bodemsaneringsdecreet wordt bij de prioriteitstelling rekening gehouden met zowel dringende milieuredenen als maatschappelijke meerwaarden. Op basis van dit beginsel zijn er heel wat brownfieldterreinen waar de OVAM de komende jaren acties zal ondernemen in het kader van de uitvoering van ambtshalve bodemsanering. Hierbij gaat de OVAM samenwerken met andere actoren die het luik herontwikkeling voor hun rekening gaan nemen. Deze samenwerking dient te leiden tot een geïntegreerde aanpak. Enkele voorbeelden hiervan zijn de sites Peeters Beulens, Astral en Sibelgas te Vilvoorde, de site Schotte te Aalst, Alvat te Buggenhout en Balmatt te Mol. Daarnaast zijn er nog diverse sites waar een gelijkaardige aanpak in voorbereiding is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 749
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Grote infrastructuurprojecten - Risicobeheer

Krachtens artikel 3 van het decreet van 8 november 2002 houdende controle op grote infrastructuurprojecten moet de Vlaamse Regering een systeem van risicobeheer invoeren en hanteren voor grote infrastructuurprojecten “met het oog op het voorkomen of inperken van voorvallen die de verwezenlijking van de doelstellingen ervan in gevaar brengen”. Krachtens artikel 4, eerste lid, van hetzelfde decreet omvat dat systeem van risicobeheer zowel de risico-inschatting, de risicobeheersing als de risicomonitoring van grote infrastructuurprojecten.

Krachtens artikel 4, tweede en derde lid, is de Vlaamse Regering verplicht om:

~ voor het einde van het jaar, volgend op de dag van inwerkingtreding van het decreet (de datum van inwerkingtreding is 20/02/2003, de 10^{de} dag na de publicatie ervan op 10/02/2003 in het Belgisch Staatsblad) een planning voor te leggen aan het Vlaams Parlement, waarin de verschillende fases worden omschreven waarbinnen de onderdelen – risico-inschatting, risicobeheersing en risicomonitoring – worden gerealiseerd;

~ vanaf het tweede jaar, volgend op de dag van inwerkingtreding van het decreet, jaarlijks voor 30 april een rapport voor te leggen aan het Vlaams Parlement, waarbij de resultaten van de risicomonitoring worden toegelicht. Dit rapport moet vergezeld zijn van de bevindingen van de Vlaamse Regering met betrekking tot de juistheid en accuraatheid van de verstrekte gegevens. De rapportering aangaande de risicomonitoring is beperkt tot die diensten waar het risicobeheer al werd geïmplementeerd.

Aan geen van beide verplichtingen is bij mijn weten tot op heden enig gevolg gegeven.

1. Hoe is te verklaren dat voormelde verplichtingen tot heden (na meer dan 3 jaar) nog niet werden uitgevoerd?
2. Welke werken komen in aanmerking voor deze risicomonitoring, zowel voor water- als voor wegenwerken? Welke bedragen worden gehanteerd?
3. Is de administratie van de minister op de hoogte van het bestaan van dit decreet? Hoe valt te verklaren dat topambtenaren erin slagen na drie jaar nog geen gevolg te geven aan dit decreetaal verplichte systeem?
4. Welke stappen neemt de minister om dit alsnog te implementeren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 749 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

1. en 3.

Inzake de uitvoering van de artikelen 3 en 4 van het decreet van 8 november 2002 houdende controle op grote infrastructuurprojecten refereer ik tevens naar mijn antwoord van 5 juli 2005 op de vragen om uitleg van de heer Jan Peumans en van mevrouw Hilde Eeckhout omtrent dezelfde problematiek.

Na de inwerkingtreding van het decreet op 20 februari 2003 heeft de administratie, o.a. het onderzoeksrapport 'Informatievoorziening grote projecten' met 'Handreiking informatie-voorziening grote projecten' van de Nederlandse Rekenkamer onderzocht. Ook werd het hoofd rapport van de Nederlandse Tijdelijke Commissie Infrastructuurwerken, het genaamde Duivesteijn-rapport, op bruikbare leerpunten doorgenomen.

Op 7 oktober 2003 heeft het Rekenhof de Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken, ervan in kennis gesteld dat een onderzoek wordt opgestart naar de uitbouw van de Waaslandhaven en de aanleg van het Deurganckdok. Dit onderzoek werd uitgevoerd van november 2003 tot mei 2004. Het doel van dit onderzoek was meervoudig. In de eerste plaats wilde het Rekenhof het Vlaams Parlement een totaalbeeld geven van de kosten en de risico's van het project. In tweede instantie ging het Rekenhof de knelpunten bij de voorbereiding en de uitvoering van het project analyseren en daaruit aanbevelingen puren voor de toekomstige grote infrastructuurprojecten. De conclusies van dit onderzoek en de bijhorende aanbevelingen werden mij voorgelegd op 15 maart 2005.

De administratie heeft geoordeeld pas concrete, onomkeerbare stappen te zetten na ontvangst van de aangekondigde aanbevelingen. Dit heeft de administratie echter niet belet heel wat voorbereidend werk te doen waardoor het mogelijk was enkele maanden na de neerlegging van het definitieve verslag van het Rekenhof het bestek voor de "ontwikkeling, de implementatie en de eerste evaluatie van een systeem van risicobeheer voor grote infrastructuurprojecten bij de diensten van de Vlaamse Regering" beschikbaar te stellen.

In afwachting dat een operationeel risicobeheersysteem voor grote infrastructuurprojecten beschikbaar is, wordt "het voorkomen of inperken van voorvallen die de verwezenlijking van de doelstellingen van grote infrastructuurprojecten in gevaar brengen", zoals gesteld in artikel 3, lid 1 van het hierboven vernoemde decreet, ingelost door voor zulk danige projecten een beheer van de technische risico's in te voeren door middel van een kwaliteitsborgingsysteem, door periodieke interne opvolgingsrapportages en door voorafgaand een maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA) uit te voeren. Dergelijke MKBA-studie is een belangrijk onderdeel van de voorbereiding van de strategische grote investeringsprojecten en levert als dusdanig een belangrijke bijdrage in de vaststelling van risicogebieden en van de inschatting van de te verwachten risico's. Derhalve levert deze maatschappelijke kosten-batenanalyse belangrijke input voor het risicobeheersysteem. De aanbesteding van een dienstenopdracht voor de opmaak van een standaardmethodiek voor een maatschappelijke kosten-batenanalyse werd in juli 2005 door de administratie gepubliceerd.

In deze kan ik ook verwijzen naar de voortgangsrapportages van ondermeer de verruiming van de Westerschelde en de langetermijnvisie voor een integrale ontwikkelingsschets van het Schelde-estuarium, waardoor ook reeds deels invulling gegeven wordt aan artikel 5, §1 van het decreet .

2.

Het decreet van 8 november 2002 houdende controle op grote infrastructuurprojecten geeft in artikel 2, 1° de omschrijving van de infrastructuurprojecten waarop het decreet van toepassing is.

Het ontwerp van opdracht voor de aanneming van diensten “Ontwikkeling, implementatie en eerste evaluatie van een systeem van risicobeheer voor grote infrastructuurprojecten bij de diensten van de Vlaamse regering” voorziet in het uitwerken van criteria die invulling geven aan deze decretale definitie van grote infrastructuurprojecten.

4.

De onder punt 1 vermelde standaardmethodiek voor een maatschappelijke kosten-batenanalyse zal in het voorjaar 2006 ontwikkeld zijn en vervolgens geïmplementeerd worden.

Voor het ontwerp van opdracht voor de aanneming van diensten “ontwikkeling, implementatie en eerste evaluatie van een systeem van risicobeheer voor grote infrastructuurprojecten bij de diensten van de Vlaamse regering” zal, na het doorlopen van de vereiste procedures, in januari 2006 de aanbestedingsprocedure worden opgestart. De ontwikkeling en operationalisering van een volledig uitgewerkt systeem voor risicobeheer zal ongeveer 12 tot 18 kalendermaanden duren. Derhalve wordt verwacht dat ten laatste eind 2007 een algemeen toepasbaar risicobeheersysteem, op maat van het Vlaamse Gewest, dus rekening houdende met de geëigende procedures voorzien in de Vlaamse regelgeving, beschikbaar is. Daarnaast zal op veel kortere termijn door de NV BAM een inschatting van de strategische, operationele en financiële risico's voor de infrastructuurprojecten van het Masterplan Antwerpen worden opgemaakt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 756
van 23 september 2005
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Signalisatie Brusselse Ring - Taalgebruik

Ik heb vastgesteld dat de tweetalige signalisatie op de Ring rond Brussel stilaan verdwijnt, zelfs op het grondgebied van de faciliteitengemeenten. Zo zijn er aan het Vierarmenkruispunt borden geplaatst enkel in het Nederlands, op het grondgebied van de gemeente Kraainem.

1. Op welke wettelijke basis baseert men zich om deze borden enkel in het Nederlands te plaatsen op het grondgebied van een faciliteitengemeente?
2. Worden deze borden kortelings aangepast?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 756 van 23 september 2005

van **CHRISTIAN VAN EYCKEN**

-
In antwoord op uw vraag van 23 september 2005 in verband met het taalgebruik van de signalisatie op de R0 Ring om Brussel, geef ik hierbij het standpunt in 2001 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, dat ongewijzigd is gebleven.

Op de Vlaamse gewestwegen in het taalhomogene Nederlandse taalgebied is er geen discussie mogelijk en dienen ééntalige wegwijzers te worden aangebracht. Wat de Vlaamse gewestwegen in de randgemeenten betreft zal voor de bewegwijzering de taalfaciliteitenregeling gerespecteerd worden.

Men moet voor de toepassing van de bestuurstaalwetgeving en de bijhorende faciliteitenregeling een onderscheid maken tussen:

- de berichten die gericht zijn aan de bevolking van de eigen gemeente;

- de andere berichten. Deze berichten zijn gericht aan personen die geen inwoners zijn van de randgemeenten in kwestie.

De wegwijzers zijn "berichten gericht aan personen die geen inwoners zijn van de randgemeenten". Zij zijn gericht aan een publiek dat ruimer is dan de inwoners van de randgemeenten zelf.

Op deze berichten is artikel 11 van de Wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken dat de ééntaligheid voorschrijft, van toepassing.

Artikel 24 van de voornoemde Wet, dat de tweetaligheid voorschrijft, is niet van toepassing gezien wegwijzers niet kunnen worden opgevat als berichten die enkel zijn gericht aan de inwoners van de randgemeenten.

De borden op het vierarmenkruispunt zijn conform dit standpunt en worden dus niet aangepast.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 758
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Federaal mobiliteitsbeleid - Betrokkenheid

In het Federale Plan inzake Duurzame Ontwikkeling (FPDO) zijn er een aantal acties opgenomen die duidelijk betrekking hebben op mobiliteit (naast een aantal andere domeinen). Navraag bij de federale overheid leert ook dat er nog steeds sprake is van een geïntegreerd mobiliteitsbeleid via het Plan Duurzame Mobiliteit, dat als einddatum heeft 2010. Dit laatste zit al vijf jaar in de ontwerpfase en de betrokkenheid van de gewesten is minimaal, om niet te zeggen te verwaarlozen. Blijkbaar is er recentelijk nog een overleg geweest en daar blijft het dan bij. De gewesten hebben nochtans belangrijke instrumenten in handen die de vooropgestelde doelstellingen mee kunnen invullen.

In de huidige context is een maximale regionalisering van het mobiliteitsbeleid de enige logische conclusie. Los van deze verdere belangrijke staatshervorming, blijft het huidige FPDO, wat het onderdeel mobiliteit betreft, een aantal acties bevatten die duidelijk de medewerking van de gewesten vereisen.

1. Welke betrokkenheid hebben de gewesten via welk overleg inzake het Ontwerp Plan Duurzame Mobiliteit van de Belgische regering?

Wie neemt aan dit overleg deel, wanneer heeft dit overleg plaatsgevonden en wat is het resultaat ervan?

2. Het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2004-2008 bevat een actie 26 "De vraag naar mobiliteit sturen".

Ik citeer:

”§ 32604 In het kielzog van de Europese richtlijn omtrent de energiebelasting, worden de accijnzen op benzine en diesel voor privé-vervoer verhoogd om de modal shift in het vervoer van personen en goederen aan te moedigen. Met die opbrengst worden de inschrijvingstaks en de zogenaamde accijnscompenserende belastingen stapsgewijs afgeschaft.

§ 32606 De regering zal samen met de gewesten nadenken over het geheel van taxatiestelsels voor goederentransportsystemen, waaronder de mogelijkheid om het eurovignet voor vrachtwagens te vervangen door een variabele bijdrage.

§ 32607 Bovendien zal een samenwerkingsakkoord onderhandeld worden om de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling te moduleren in functie van de ecologische kwaliteiten van de gebruikte motoren, het rijgedrag en de verkeersveiligheid. Er valt op te merken dat de Europese Commissie de verrekening van de CO₂-, Nox- en PM₁₀-uitstoot in de berekeningen van de verkeersbelasting vooropstelt.

§ 32608 In elk van de gevallen zal de maatregel bestudeerd worden door een interdepartementale werkgroep onder het voorzitterschap van de FOD Financiën. De gewesten maken daar deel van uit en eind 2005 zal die werkgroep voorstellen voorleggen aan de regering”.

Welk overleg, door wie en met welk resultaat heeft tot op heden plaatsgevonden in het kader van actie 26 en met name zoals in deze tweede subvraag beschreven?

3. Inzake actie 27 “Zich anders verplaatsen”:

”§ 32707 De federale, regionale en gemeentelijke overheden en de sociale partners zullen het eens moeten worden over de doelstellingen van de bedrijfsvervoersplannen, het parkeren en de ondernemingen die beoogd worden.”

Welke stappen zijn er tot op heden in deze ondernomen?

Hoeveel bedrijfsvervoersplannen zijn in uitvoering en welke zijn dat dan?

Welke visies zijn er ontwikkeld inzake parkeren en de ondernemingen die beoogd worden?

4. Inzake actie 28 “Aanbod openbaar vervoer verbeteren”:

”§ 32802 Een wijziging van het verkeersreglement biedt de gewesten ondertussen de mogelijkheid de commerciële snelheid van het openbaar vervoer te verhogen door eigen banen vrij te houden voor openbaar vervoer en voor wagens met minimum 3 op 4 personen.”

Wat is de stand van zaken in deze?

5. Inzake actie 29 “De expertise en de informatie over mobiliteit verbeteren”:

”§ 32902 Ook de gewesten dienen bij deze actie betrokken te worden. Zij zijn immers bevoegd voor infrastructuur, milieu en verkeersbelasting. Het is noodzakelijk al deze federale en regionale actoren samen te brengen, met respect voor ieders bevoegdheden, om op gecoördineerde wijze al deze informatie te verzamelen en te gebruiken voor het ondersteunen van een duurzaam mobiliteitsbeleid.”

Op welke wijze is het Vlaams Gewest tot op heden bij deze actie betrokken en met welk resultaat?

6. Inzake actie 30 “Minder vervuilende voertuigen”:

In hoeverre is conform §33012 het Vlaams Gewest betrokken bij de in juni 2004 opgerichte interdepartementale werkgroep die belast is met het onderzoek naar de meest belovende ontwikkelingen inzake het gebruik en de bevordering van weinig vervuilende voertuigen?

Met welk resultaat?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 188), Peeters (nr. 758) en Van Brempt (nr. 220).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 758 van 23 september 2005

van JAN PEUMANS

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt , Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen .

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 759
van 23 september 2005
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Verbinding E19-A12 - Sluipverkeer

Door de vele verkeerslichten tussen Antwerpen en Boom en de drukte van de A12 en de E19 is er heel wat sluipverkeer tussen de A12 en de E19.

Dag en nacht razen vrachtwagens door de smalle dorpskernen van Rumst, Terhagen en Boom, die hier niet op voorzien zijn.

Ook vele buitenlandse vrachtwagens gebruiken deze route, waardoor de leefbaarheid en veiligheid van deze dorpskernen zwaar in gevaar komen. Door de toename van het verkeer is deze situatie onhoudbaar voor de plaatselijke bevolking.

1. Welke stappen werden ondernomen om het sluipverkeer in deze gemeenten te ontmoedigen?
2. Heeft de minister een plan om de verbinding tussen de A12 en de E19 te verbeteren: de zogenaamde "missing link", zonder de leefbaarheid van de dorpskernen te verstoren en wat is de timing van dit plan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 759 van 23 september 2005

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

1. Zowel de weg Boom-Terhagen als de weg Terhagen-Rumst zijn gemeentewegen, zodat eventuele maatregelen ter ontmoediging van sluipverkeer dienen getroffen te worden door de respectievelijke gemeentebesturen, in casu de gemeenten Boom en Rumst.
2. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) voorziet in de provincie Antwerpen 3 verbindingswegen tussen de A12/N177 en de E19, nl. de R11 op het grondgebied van Wilrijk, de N171 op het grondgebied van Rumst en Kontich en de N16 op het grondgebied van Willebroek en Mechelen.

Het lijkt mij niet opportuun, op een ogenblik dat er nog steeds een schakel ontbreekt (het deel op het grondgebied Rumst van de hogergenoemde N171) in de in het RSV voorziene verbindingen, al een vierde verbinding te lanceren die helemaal niet voorzien is in het RSV. Het is mijn betrachting de verbinding N171 te voltooien zodra de budgettaire middelen het toelaten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 760
van 23 september 2005
van **PATRICIA CEYSENS**

N3 Leuven-Tienen - Geplande werken

Nogal wat omwonenden klagen over de slechte staat van de gewestweg tussen Leuven en Tienen.

De bewoners ter hoogte van Zielenberg en Deborah en het stukje Jagerhof – Boutersem-dorp werd ooit beloofd dat de verlenging van de fietspaden aan beide kanten er zou komen en dat het wegdek zou worden opgeknapt. Vooral door de recente wegenwerken ter hoogte van Warande is er de laatste tijd veel speculatie en dus onduidelijkheid hieromtrent.

Daarnaast kunnen ook veel vraagtekens geplaatst worden bij het gebruik van de pechstrook ter hoogte van Jagershof richting Tienen en de gevolgen ervan op het vlak van de verkeersveiligheid. Verschillende vrachtwagens staan vaak enkele dagen geparkeerd op de pechstrook, waardoor een onveilige toestand ontstaat voor de weggebruikers die uit de zijstraten op de drukke gewestweg willen komen.

1. Wat zijn de geplande investeringen voor de komende jaren op de gewestweg tussen Leuven en Tienen?

Zitten de verlenging van de fietspaden en de verbetering van het wegdek zoals hierboven vermeld in dit pakket?

Wanneer zullen deze werken aangevat worden?

2. Treedt de administratie op tegen het langdurig parkeren door vrachtwagens op de pechstrook van de gewestweg?

Heeft de administratie terzake de bevoegdheid, dan wel de mogelijkheid om zelf op te treden, dan wel de bevoegde politiediensten hiervan op de hoogte te brengen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 760 van 23 september 2005

van **PATRICIA CEYSENS**

1. Op het goedgekeurd indicatief driejarenprogramma afdeling Wegen en Verkeer 2005-2007 zijn enkel de herinrichtingswerken van de doortocht Roosbeek (Boutersem) opgenomen wat betreft het wegvak tussen Leuven en Tienen in 2007.
2. De administratie heeft geen bevoegdheid in verband met politietoezicht. Het optreden tegen foutief parkeren dient te gebeuren door de politie. Bijkomende voorwaarde is uiteraard dat in een gemeentelijk politiereglement de reglementering inzake parkeren wordt vastgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 761
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Campagneborden langs autosnelwegen - Toezicht, strategie, impact

Langs de autosnelwegen en langs een aantal gewestwegen worden met diverse partners geregeld sensibilisatiecampagnes uitgevoerd omtrent meerdere aspecten van mobiliteit. Dit is een lovenswaardige benadering van het mobiliteitsprobleem. Ik stel daarbij echter vast dat de aangebrachte affiches vaak na korte termijn half gescheurd aan de borden hangen of zelfs volledig verdwenen zijn.

De laatste campagne pakte het verkeersinfarct aan. Het openbaar vervoer wordt ook ondersteund op tv via “boodschappen van algemeen nut”.

Op de borden staat alleen “Uitweg.be” en ook in de tv-spots verwijst men naar de Vlaamse Infolijn. Dit laatste is een zeer toegankelijk en nuttig instrument naar de bevolking toe. Toch kan men zich vragen stellen over de impact van deze campagnes omdat enerzijds geopteerd wordt voor “Uitweg.be” en anderzijds voor de Vlaamse Infolijn.

“Uitweg.be” is verkrijgbaar via de autowegstations en andere verdeelpunten. Zolang de campagne loopt, moet “Uitweg.be” dan ook beschikbaar zijn. Dat laatste is niet het geval, zoals ikzelf heb vastgesteld in twee stations.

1. Wie is de eigenaar van de reclamedragers langs de autosnelwegen en een aantal gewestwegen? Om hoeveel borden gaat het? Wat was het bedrag van de investering?
2. Wie is verantwoordelijk voor het aanbrengen van de affiches op deze borden? Hoe vaak worden deze borden opnieuw aangeplakt per jaar en wat is hiervan de kostprijs?
3. Hoe valt te verklaren dat er in een aantal gevallen al jaren een probleem van slechte aanhechting blijft en dat men terzake tot op heden nog steeds geen maatregelen heeft genomen?

Wie controleert dit systeem en met welk resultaat?

4. Zijn er campagnes die door de Vlaamse overheid worden betaald? Zo ja, welke campagnes zijn dat, voor welke prijs en wie is de ontwerper en wie de drukker? Graag een overzicht sinds 2000.
5. Welk onderzoek is er tot op heden gebeurd om de impact van deze campagnes te toetsen bij de consument? Door wie is dit gebeurd? Met welk resultaat?

./..

./..

6. Hoe valt te verklaren dat de campagne rond verkeersinfarct en openbaar vervoer op de affiches gelinkt wordt aan “Uitweg.be”, en in de reclamespots aan de Vlaamse Infolijn?

Waarom wordt op de affiches in dit geval niet de boodschap gebracht van NMBS.be en De Lijn.be?

7. “Uitweg.be” wordt door de administratie Wegen en Verkeer (AWV) uitgegeven.

Hoeveel exemplaren worden waar verspreid?

Wat is de kostprijs van dit blad per nummer?

8. Welke globale strategie ligt aan de grondslag van de communicatie van het directoraat-generaal AWV?

Welk privaat communicatiebureau is hiervoor verantwoordelijk?

Kan de minister de documenten bezorgen die deze communicatiestrategie weergeven?

N.V. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 761) en Van Brempt (nr. 221).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 761 van 23 september 2005

van JAN PEUMANS

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen .

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 762
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Autosnelwegen - Structureel onderhoud

Volgens een aantal ingenieurs voldoen structurele onderhoudswerken die aan autosnelwegen uitgevoerd worden, voor veertig jaar. Dat was onder meer de opmerking die gemaakt werd naar aanleiding van het beëindigen van de werken aan de Ring van Antwerpen.

De realiteit blijkt in een aantal gevallen echter wel enigszins anders te zijn. Wat de oorzaken zijn, zal wel intern bekend zijn, maar niet bij het publiek. Wij stellen vast dat in de aangrenzende landen Nederland, Duitsland, Frankrijk en Groot-Hertogdom Luxemburg de nationale en regionale wegen er zonder uitzondering onberispelijk bij liggen.

Ik ga de minister niet confronteren met alle slechte stukken autosnelwegen inclusief op- en afritten, die wij in Vlaanderen kennen; hetzelfde geldt voor een groot aantal gewestwegen. Argumenten die terzake worden gehanteerd, zijn dan de hoge bedragen die aan wegenonderhoud worden uitgegeven.

Twee voorbeelden:

- op de autosnelweg Veurne-Jabbeke wordt momenteel brug 05 hersteld. Kostprijs is 1,2 miljoen euro;
- de vierde rijstrook op de autosnelweg Leuven Brussel, tussen Bertem en Sterrebeek, ligt bezaaid met oplapwerk een TEN-autosnelweg onwaardig.

Ik citeer een ingenieur in De Tijd van 17.08.2005: “Voor het stuk tussen Leuven en Sterrebeek is gekozen voor een betonverharding. Die gaat met 40 jaar veel langer mee dan een asfaltverharding, maar is dan ook duurder”. De autosnelweg naar Namen vanuit Brussel was onlangs onderwerp van een nieuwsitem, waarbij het betrokken afdelingshoofd commentaar gaf over het wegdek en het gebrek aan middelen.

De voorbeelden zijn legio en ondanks alle rapporten en antwoorden die terzake worden gegeven, oogt dit niet fraai en is het in een aantal gevallen nog gevaarlijk ook. Sommigen beweren dat het huidige systeem van openbare aanbesteding wegens de laagconjunctuur aanleiding geeft tot zeer lage prijzen, waardoor een aantal aannemers nauwelijks boven de kostprijs van de materialen werkt. Goede aannemers daarentegen, die hun werk correct willen uitvoeren, wensen ook correct betaald te worden. Het systeem van openbare aanbestedingen dreigt juist hen uit de boot te doen vallen. De eigen administratie verklaart dan weer dat een offerteaanvraag meer keuze laat voor gebruik van materialen en andere criteria. Maar dat is veeleer uitzondering dan regel. Controle en goede opvolging bij de werken is uiteraard zeer belangrijk. Interne audits om op te volgen of dit correct verloopt, is dan weer een andere vereiste. Ook hier duiken af en toe berichten op dat er te weinig toezicht is op infrastructuurwerken.

./..

..

De zogenaamde laagconjunctuur zou volgens het onderzoeksbureau Euroconstruct gebaseerd zijn op een aantal indicatoren, voor België aangeleverd door VKEBI (Vereniging voor de Kwaliteitsvolle Economische Bouwindicatoren), die aan België en Nederland voorlopig voorbijgaan, omdat die beide een relatief gunstige uitzonderingspositie bekleden in Europa. Vraag is dan weer hoe lang dit zal aanhouden en in hoeverre dit op zijn beurt een invloed heeft op de aanbestedingssommen.

1. Kloppen de uitspraken van de administratie dat structureel onderhoud c.q. heraanleg van wegen in beton een levensduur heeft van 40 jaar?
2. Kan de minister een overzicht geven van de onderbouwing van deze stelling? Welke rapporten bestaan terzake?
3. Hoe valt te verklaren dat men de bovenvermelde brug 05 reeds moet herstellen voor een fors bedrag? Wat zijn de oorzaken?

Welke bruggen heeft men sinds 1995 vervangen? Waar zijn deze gelegen? Wat was de oorspronkelijke kostprijs en het bouwjaar? Wat is de prijs van de herstelling of renovatie, de volledige afbraak en vervanging? Wat is de reden?

4. Hoe valt te verklaren dat men beweert dat het wegdek Leuven-Sterrebeek 40 jaar meegaat en dat de later aangelegde vierde rijstrook een lappendeken van herstellingen is, juist tussen en op de vierde rijstrook Leuven-Sterrebeek?

Welke andere weggedeelten die aangelegd zijn en die geen 40 jaar oud zijn, werden reeds één of meerdere malen vervangen en/of hersteld?

Wat is de reden en wat is de kostprijs van de herstellingen?

5. Hoe valt te verklaren dat sommige gedeelten van sommige autosnelwegen zo slecht zijn, dat dit al jaren bekend is en dat er toch niet wordt hersteld?

Welke conclusies worden getrokken uit het optreden terzake van het betrokken afdelingshoofd naar aanleiding van de autosnelweg richting Namen? Deze situatie is niet plots ontstaan, maar bestaat reeds jaren, blijft ongemoeid liggen en is nu aanleiding tot structurele en veel duurdere werken.

6. Op welke wijze en volgens welke aanpak hoopt de minister een snelle, gefundeerde inhaaloperatie tot stand te brengen om het bestaande wegennet te onderhouden, te beginnen met de autosnelwegen? Op welke wijze denkt de minister dit te financieren?
7. Hoeveel aanbestedingen zijn er tot op heden gebeurd volgens het systeem van offerteaanvraag? Welke werken waren dat ?
8. Hoeveel controleurs zijn er binnen het departement ter beschikking, met name binnen de administratie Wegen en Verkeer (AWV)? Hoe verhoudt zich het aantal controleurs tot het aantal werven? Graag deze gegevens sinds 1995.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 762 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

1. In principe wordt een weg in betonverharding aangelegd voor een levensduur van 40 jaar. Het benaderen van deze ouderdom is sterk afhankelijk van een aantal factoren, zoals degelijk concept, degelijke uitvoering en een betrouwbare prognose van het verkeer (vooral vrachtverkeer). Om de levensduur van 40 jaar te halen moet er gedurende de ganse levensduur voldoende aandacht geschonken worden aan het noodzakelijk onderhoud (bv. vernieuwen voegen) en het herstellen van defecten.
2. De levensduur van 40 jaar en meer wordt bewezen door de goede voorbeelden uit het verleden. De E40 Brussel-Luik is bv. reeds 35 jaar oud en nog steeds in goede toestand. De aandacht dient er op gevestigd dat er zich sindsdien ingrijpende wijzigingen hebben voorgedaan op het gebied van het aanleggen van betonwegen (stabiele fundering, sandwichlaag, toename dikte verharding, hogere drukweerstand, enz.) en dus kan men verwachten dat de nieuw aangelegde wegen eenzelfde levensduur kunnen halen.

Bij de administratie Wegen en Verkeer is een dienstorder uitgevaardigd: AWW96/4 - Standaardstructuren voor wegen. Dit dienstorder geeft een berekeningsprocedure voor de opbouw van de wegconstructie (met asfalt- of betonverharding) in functie van het geschatte verkeersvolume (omgerekend naar zwaar verkeer) en in functie van de verlangde levensduur. De dimensioneringsmethoden in dit dienstorder werden gebaseerd op handleidingen en publicaties van het Opzoekingscentrum voor de wegenbouw.

3. De oorzaak van de te herstellen schade van deze brug is te vinden in een degradatie van het beton tengevolge van alkali-silica-reactie' ("ASR" of "betonrot" genoemd). Deze reactie treedt op indien ASR-gevoelige granulaten werden aangewend voor de bouw van de brug, hetgeen in de brug 05 het geval was. Dit schadefenomeen is slechts gekend sinds 1990, waardoor bij de bouw van de bruggen vóór 1990 noch het bestaan van dit fenomeen, noch het risico bij de aanwending van bepaalde granulaten gekend is bij de ontwerpers of bij de uitvoerende diensten. De brug 05 dateert uit 1973.

In **Oost-Vlaanderen** werden twee bruggen vervangen:

- Brug in de N42 te Wetteren, (de weg van Wetteren naar Geraardsbergen) over de E40, kmp. 35.2;
- Bouwjaar oude brug: 1955-1956;
 - Bouwjaar nieuwe brug: 1999.
 - De brug werd afgebroken in het kader van het totaalproject voor het vernieuwen van het verkeerscomplex E40-N42 te Wetteren.
 - Prijs: 78.450.000,00 BEF (1,950 miljoen euro). In het complex, "een zwevende rotonde" werden 2 nieuwe bruggen gebouwd.
- Kalverhagebrug te Melle over de E40 (kmp. 37.2). Deze brug werd gebouwd bij de aanleg van de autosnelweg E40 midden de jaren 50 en werd in 1998 vervangen.
- Kostprijs der werken: 50.400.000 BEF (1,260 miljoen euro).
 - De brug werd vervangen na een aantal aanrijdingen die grote gevolgen voor de stabiliteit hadden. De laatste twee jaar werd de brug zelfs verboden voor verkeer.

In **Vlaams-Brabant** werden sinds 1995 zes bruggen vervangen. In bijgaande lijst is de ligging, bouwjaar en reden en jaar van vervanging weergegeven:

Brug B27 in de N755 over de A3 te Gingelom

- Bouwjaar: 1972
- Vervangen in 1998
- Reden vervanging: Sterke doorbuiging van de middenoverspanning en aanleg HST.

Brug OA19 in de N267 over de Zenne te Weerde

- Bouwjaar: 1938
- Vervangen in 1998
- Reden vervanging: Sanering van de rijksweg (verbreding) en ouderdom van de brug.

Brug B43 in de Tassinstraat over de A3 te Kuntich

- Bouwjaar: 1972
- Vervangen in 2001
- Reden vervanging: Brug vervangen door de NMBS in kader aanleg HST.

Brug over de spoorweg te Nossegem

- Bouwjaar: 1938
- Vervangen in 1998
- Reden vervanging: Door de NMBS in kader van de aanleg HST en ouderdom en toestand brug.

Brug in de N26 over het Kanaal Leuven-Dijle te Kampenhout

- Bouwjaar: 1943
- Vervangen in 2004
- Reden vervanging: Verkeersknelpunt in de rijkswegen N21 en N26 en ouderdom van de brug.

Brug B10 in de N253 over de A4 te Overijse

- Bouwjaar: 1963
- Vervangen in 2005
- Reden vervanging: Veelvuldige aanrijdingen door beperkte hoogte.

De oorspronkelijke kostprijs van deze bruggen kan niet meer achterhaald worden.

De kostprijs van de vervanging van enkele kunstwerken is niet gekend gezien deze werden gefinancierd door de NMBS (bruggen te Gingelom, Kuntich en Nossegem) of in een groter geheel van werken waren vervat (Kampenhout).

De kostprijs van de vervanging van de andere bruggen bedroeg:

- Brug te Weerde: € 320.000
- Brug te Overijse: € 1.912.000

In de provincie **Limburg** werden gedurende de laatste 10 jaar 3 bruggen vervangen omwille van bouwtechnische redenen.

Het betreft de bruggen over de E313, B80, B82 en B85 te Diepenbeek, oorspronkelijk bouwjaar 1966. De bruggen werden vervangen in 1996-1997, voor een gezamenlijk bedrag van ca 1,9 miljoen euro.

In **West-Vlaanderen** werden er 16 bruggen vervangen sinds 1995.

De meeste bruggen hiervan waren in slechte staat en dienden daarom te worden vervangen, maar er waren ook andere redenen om bruggen te vervangen, b.v. de verbreding van de Leie. Het gaat om bruggen te Spiere, Stene (Oostende), Jabbeke, Sint-Joris (Beernem), Roksem, Kortrijk, Oessegem, Veurne, Pervijze, Hoeke, Dentergem, Driekapellen (2), Ingelmunster en Roeselare.

In de provincie **Antwerpen** werden er eind de jaren negentig een aantal bruggen van de A13 (vak Wommelgem - Kwaadmechelen) vervangen. Deze bruggen dateerden van 1958.

Ook werden er begin dit decennium twee bruggen van de A13 vervangen te Antwerpen ter hoogte van de Ruggenveldlaan en te Wommelgem aan de Ternesselei. Deze dateerden van 1962. Tenslotte werd in 2002 de brug te Zammel (N127) vervangen. Deze brug dateerde van 1943.

4. De A3 (E40) Brussel-Luik op grondgebied Vlaams-Brabant werd aangelegd rond 1970-1973 (drie rijstroken) en is dus ongeveer 35 jaar oud. Het doorgaand gewapend beton is nog in vrij goede

staat en er kan dus gesteld worden dat de levensduur van 40 jaar zeker kan bereikt worden. Er werden nog geen weggedeelten vervangen.

Wel werden er enkele overlagingen uitgevoerd met asfalt:

- In 1993 werd te Sterrebeek een overlaging uitgevoerd over een tweetal kilometer;
- In 1999 werd in Bertem een overlaging uitgevoerd van kmpt. 16-kmpt 18;
- In 2002 werd te Tienen (Oorbeek) een overlaging uitgevoerd, eveneens over een tweetal kilometer.

Begin de jaren '90 werd er (in twee projecten opgesplitst) een vierde rijstrook aangelegd tussen Bertem en Sterrebeek. De strook tussen kilometerpunt 16 en 12 vertoont inderdaad schade, de strook tussen kilometerpunt 12 en 8 ligt er goed bij.

Er zijn verschillende technische verklaringen (verdichting beton, voegbehandeling, fundering,...) voor het punch-out schade fenomeen, dat zich na de waarborgtermijn voordeed in de zone van kmpt 16-12. Deze strook zal inderdaad binnen enkele jaren terug vervangen moeten worden.

Voor wat betreft de A3 te Vlaams-Brabant (ongeveer 46 km) kan dus besloten worden dat een goede 1% van de wegenis in doorgaand gewapend beton voor de voorziene levensduur van 40 jaar vervangen zal moeten worden.

5. Binnen de administratie Wegen en Verkeer is de regel dat er ten allen tijde voor gezorgd wordt dat dringende herstellingen onmiddellijk uitgevoerd worden, teneinde de veiligheid van de weggebruiker te garanderen. De structurele herstellingen, waarin voorrang wordt gegeven aan het verhogen van de veiligheid, worden bepaald op basis van de rapporten "rationeel wegenonderhoud" van de afdeling Wegengedragkunde en op basis van de beschikbare kredieten.

Wat betreft de E411 richting Namen kan het volgende meegedeeld worden:

Omwille van de uitzonderlijke omstandigheden op het einde van de winterperiode '04-'05 diende de circa 10 jaar geleden aangelegde overlaging met zogenaamd "fluisterasfalt" plaatselijk vernieuwd te worden.

Na meer dan 40 jaar dienst werd, na diepgaand onderzoek, vastgesteld dat op het eerste (zwaarst belaste) rijvak de fundering het plaatselijk begaf. Samen met de hierboven beschreven herstellingen werd deze structurele herstelling prioritair en quasi onmiddellijk aangepakt en opgelost.

6. Er zal verder geïnvesteerd worden in de uitbouw van een Pavement Management System (PMS), dat zal toelaten de beschikbare budgetten voor structureel onderhoud nog efficiënter te besteden. Dit PMS zal toelaten om het optimale moment te plannen om met een minimale kostprijs de levensduur van de weg maximaal te verlengen.
7. Offerteaanvragen worden zeer frequent toegepast voor studieopdrachten (streefbeeldstudies, MER-studies,...) maar minder voor opdrachten van werken. De afgelopen jaren werden zes projecten aanbesteed met een offerteaanvraag.
8. Momenteel zijn er voor investeringswerken binnen AWV 92 controleurs ter beschikking. Zij controleren dit jaar een kleine 200 werven, dus gemiddeld genomen iets meer dan twee werven per controleur. In 1995 waren er 130 controleurs actief, en zij controleerden toen een kleine 240 werven. In de tussentijdse periode is deze verhouding van ongeveer 1,8 werven per controleur geleidelijk aan opgelopen naar iets meer dan 2,1 werven per controleur, te wijten aan de afbouw van het aantal controleurs. Aangezien dit getal maandelijks schommelt, is het moeilijk om één jaarlijks cijfer naar voor te schuiven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 764
van 23 september 2005
van **ANNICK DE RIDDER**

Joods Museum Mechelen - Bewegwijzering

Het Joods Museum van Deportatie en Verzet, gevestigd in een vleugel van de voormalige kazerne Dossin de Saint Georges in Mechelen, herinnert ons aan de gruwelijke uitspattingen die het nazi-regime tijdens de bezetting in ons land beging.

Het museum maakt onmiskenbaar deel uit van het patrimonium dat verwijst naar de historische mijlpalen die ons land rijk is. De deportatiepolitiek die de bezetter voerde, is een gegeven dat in onze herinneringen moet blijven, opdat dit in de toekomst hopelijk nooit meer zal voorvallen.

Hoewel het uit het oog wordt verloren, is een goede en correcte bewegwijzering naar zulk een historische site een cruciale factor. Voor het Joodse Museum van Deportatie en Verzet blijkt zulke bewegwijzering op de grote invalswegen, de Ring rond Mechelen en de E19, te ontbreken. Daarom kreeg ik graag van de minister een antwoord op volgende vragen.

Is er een specifieke reden waarom er geen afdoende bewegwijzering is naar het vermelde museum (bijvoorbeeld veiligheid)?

Indien niet, zijn er plannen voor meer en duidelijke bewegwijzering vanop de grote invalswegen naar het Joods Museum?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 764 van 23 september 2005

van **ANNICK DE RIDDER**

Volgens artikel 3.7° b van het Ministerieel Besluit van 1 februari 1991, aangaande de signalisatie van de plaatsen en instellingen van algemeen belang of toeristische aard, mag voor musea slechts één reisroute worden aangegeven vanaf een weg met doorgaand verkeer en van op een afstand van maximum 1 km.

In het nieuwe bewegwijzeringsplan van Mechelen, dat in het jaar 2002 werd uitgevoerd, is het Joods museum van Deportatie en Verzet, volgens de richtlijn zoals hierboven aangegeven, met een bord F35 met tekst "Deportatie en Verzet" en museumicoon aangeduid op de kleine ring R12 aan de Katelijnepoort richting Katelijnestraat.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 765
van 23 september 2005
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Duboislaan St.-Genesius-Rode - Verkeersdrempels (2)

Hierbij kom ik terug op mijn schriftelijke vraag nr. 630 van 17 juni 2005 betreffende de verkeersdrempels in de Duboislaan in Sint-Genesius-Rode.

Zoals ik reeds aangaf, zijn de vluchtheuvels in de Duboislaan ten eerste niet reglementair geplaatst gelet op het feit dat het merendeel in een bocht ligt, en ten tweede voldoen ze niet aan de wettelijke vereisten met betrekking tot de vorm en de afmetingen (KB 9/10/1998).

Wanneer worden de verkeersdrempels en -heuvels in de Duboislaan aangepast aan de reglementering van het KB van 9 oktober 1998, zowel wat de ligging als wat de vormgeving betreft?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 765 van 23 september 2005

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Gelet op de elementen die werden aangehaald in de antwoorden op eerdere parlementaire vragen nr. 629 en nr. 630 van 17/06/05, worden geen nieuwe investeringen gepland aan de verkeersdrempels ter hoogte van de Duboislaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 766
van 23 september 2005
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Minder-hindermaatregelen Antwerpen - Park-and-rideparkings

Uit het antwoord van de minister op mijn vraag om uitleg betreffende de minder-hindermaatregelen die werden genomen in het kader van de heraanleg van de Antwerpse Ring bleek duidelijk dat een aantal park and rides hun doel gemist hebben.

Een aantal andere, zoals de carpoolparking in Kontich, werd uitgebreid en de capaciteit van deze laatste parking was beduidend groter dan voorheen.

1. Kan de minister meedelen welke park and rides behouden zullen blijven?
2. Welke zullen in hun oorspronkelijke staat hersteld worden?

Kan de minister meedelen wanneer deze werken zullen uitgevoerd worden, per park and ride?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 766 van 23 september 2005

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1 + 2. Overzicht P+R parkings Minder Hinder

Plaats	Aard	Behouden
A12 noord Stabroek	Verharde parking	Is een P+R met tijdelijke vergunning Gemeente zorgt voor definitieve bouwvergunning en wil P+R behouden.
E34 Zoersel	Verharde parking naast definitieve P+R	Is een P+R met tijdelijke vergunning. Gemeente onderzoekt hoe die kan behouden blijven.
E34 Lille	Verharde parking : uitbreiding bestaande P+R	Tijdelijke vergunning kan niet verlengd via een definitieve vergunning wegens aanwezigheid natuurgebied.
E34 Beerse	Verharde parking	Wordt afgebroken om ingrijpende heraanleg van complex mogelijk te maken.
E19 Sint Job	Verharde parking	Vraag om te behouden via een nieuwe vergunning wegens nut.
E19 Rumst	Markering naast weg	Mag wegvallen : markering wegnemen.
E19 Kontich	Uitbreiding bestaande P+R	Heeft een definitieve vergunning en blijft behouden.
A12 zuid onder viaduct Wilrijk	Schildering op wegdek	Blijft behouden.
P+R LO Ketenislaan	Schildering op wegdek alleen voorzien voor bedrijfsbussen	Kan behouden blijven.
Stationsparking Ekeren	Beperkte verharding	Behouden : kosten ten laste van NMBS.
Stationsparking Kontich	Beperkte verharding	NMBS wil niet investeren in een definitieve vergunning. Gemeente bepaalt nog standpunt.
Stationsparking Duffel	Beperkte verharding	Behouden : kosten ten laste van NMBS.
Stationsparking Tielen	Beperkte verharding	Behouden : kosten ten laste van NMBS.
Stationsparking Bouwel	Beperkte verharding	Behouden : kosten ten laste van NMBS.
Stationsparking ST Kat Waver	Beperkte verharding	Gemeente neemt lasten op zich voor een definitieve vergunning.
Stationsparking Herentals	Beperkte verharding	Wordt op vraag van de gemeente niet behouden zoals nu uitgevoerd. NMBS voert verdere besprekingen voor behoud.
Stationsparking Essen	Beperkte verharding	NMBS wil behouden en zorgt voor alles.
Stationsparking Wolfstee	Tijdelijk station en parking	NMBS wil behouden en zorgt voor alles
Stationsparking Heist-	Beperkte verharding	NMBS wil behouden en zorgt voor alles.

op-den-Berg		
Parking Rozemaai	Beperkte verharding	Wordt opgebroken gezien terrein voor andere doeleinden voorzien is (sociale woningbouw).
Parking Wilrijk R11-N177	Beperkte verharding	Wordt opgebroken op vraag van de stad Antwerpen.
Parking Blancefloerlaan	Markering	Nog niet beslist.
N171 te Kontich	Rijbaan richting Edegem ingericht als parking	Bestaande rijbaan blijft behouden maar kan eventueel voor andere doeleinden worden gebruikt in overleg tussen het Vlaamse Gewest en de gemeente.

De opbraak, waar nodig, is voorzien ten laatste voor de datum van 1 juni 2006.

Uit het overzicht blijkt dat het merendeel van de parkings ofwel behouden blijft omwille van het onmiskenbaar vastgestelde nut qua P+R, ofwel omdat de gemeente er nut inziet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 767
van 23 september 2005
van **STEFAAN SINTOBIN**

N50 Ingelmunster - Verkeersveiligheid (2)

Op dinsdag 20 september gebeurde op het kruispunt Ringlaan-Gentstraat in Ingelmunster opnieuw een zwaar ongeval. Vorig jaar stierven daar ook al twee jonge mensen toen ze op hun fiets en bromfiets gegrepen werden door een auto. Daarnaast deden er zich ook nog vele andere “minder erge” ongevallen op dit kruispunt voor.

In de regio wordt het bewuste kruispunt erkend als één van de zwarte punten op de weg Kortrijk-Brugge. Vorig jaar stelde ik hierover al een schriftelijke vraag (nr. 171 van 14.11.2004). De minister antwoordde toen dat: “dit kruispunt volgens de objectieve criteria zeker niet als een gevaarlijk kruispunt kan beschouwd worden”.

Mijn inziens is dit standpunt, na de reeks van ongevallen, duidelijk voor herziening vatbaar.

Werden intussen, gezien vermelde feiten, reeds initiatieven genomen om de situatie ter plaatse grondig te herevalueren?

Welke veiligheidsverhogende maatregelen worden eventueel in het vooruitzicht gesteld en tegen wanneer?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 767 van 23 september 2005

van **STEFAAN SINTOBIN**

Uit antwoord op vraag nr. 171 van 14/11/2004 blijkt dat het kruispunt van de Ringlaan (N50) met de Gentstraat volgens de ongevallengegevens van de periode 1996-1998 en van de periode 1999-2001 niet als gevaarlijk punt beschouwd kan worden.

De aanpak van gevaarlijke punten vertrekt voor volledig Vlaanderen op basis van deze objectieve gegevens. Niettemin kan de gemeente bij het Gewest vragen op veiligheidsverhogende maatregelen op dit kruispunt.

Eind januari werd door de gemeente Ingelmunster overigens een aanvraag bij de administratie ingediend voor het plaatsen van een roodlichtcamera in combinatie met een snelheidscamera. Deze aanvraag is thans in onderzoek. Zoals bleek op andere kruispunten waar roodlichtcamera's geplaatst werden, zal wellicht ook op dit kruispunt een daling van het aantal ongevallen te zien zijn na het plaatsen van de roodlichtcamera's en kan deze maatregel dan ook als veiligheidsverhogend beschouwd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 768
van 23 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Spookbruggen Varsenare - Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 432 van 19 september 2003 in verband met de spookbruggen in Varsenare (Jabbeke) zou ik graag volgende vragen willen stellen.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Wanneer worden de bruggen effectief afgebroken? Is er reeds een afbraakdossier opgestart?
3. Hoever staat het met de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan om in het verlengde van de N367d een nieuwe brug over de A10 te bouwen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 768 van 23 september 2005

van **JAN VERFAILLIE**

1. De beschikbare kredieten worden prioritair aangewend voor het herstellen van in gebruik zijnde kunstwerken.
2. Er is nog geen afbraakdossier opgestart.
3. Er is nog geen ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) opgemaakt. De besprekingen dienaangaande met het gemeentebestuur Jabbeke zijn lopende.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 769
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Decretaal verplichte jaarverslagen - Fondsen

1. Ingevolge artikel 9, § 2, van het decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als gewestdienst met afzonderlijk beheer (MINA-fonds), wordt jaarlijks voor 30 juni bij het Vlaams Parlement “een omstandig verslag uitgebracht over de inkomsten en de uitgaven, de actieprogramma’s en de werking van het MINA-fonds tijdens het afgelopen begrotingsjaar”.

Tot op heden is op 14.11.2001 blijkbaar nog een jaarverslag voorgelegd over het jaar 2000.

Kan de minister verklaren hoe het komt dat er geen verder gevolg is gegeven aan dit artikel en welke acties hij onderneemt om alsnog gevolg te geven aan deze decretale verplichting?

2. Ingevolge het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992, en m.n. art. 59, § 2, tweede lid, brengt de Vlaamse Regering jaarlijks voor 30 juni bij het Vlaams Parlement “omstandig verslag uit over de inkomsten en de uitgaven, de actieprogramma’s en de werking van het Vlaams Infrastructuurfonds tijdens het afgelopen begrotingsjaar”. Het laatste verslag werd blijkbaar ingediend over het jaar 2000 op 09.11.2001.

Kan de minister verklaren hoe het komt dat er geen verder gevolg is gegeven aan deze bepaling en welke acties hij onderneemt om alsnog gevolg te geven aan deze decretale verplichting?

3. Ingevolge artikel 3, § 6, van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning wordt jaarlijks bij het Vlaams Parlement een jaarverslag uitgebracht over het Grindfonds.

Het laatst gepubliceerde verslag handelt blijkbaar over het jaar 1998.

Kan de minister verklaren hoe het komt dat er geen verder gevolg is gegeven aan dit artikel en welke acties hij onderneemt om alsnog gevolg te geven aan deze decretale verplichting?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 769 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De jaarverslagen 2001 en 2002 werden reeds bezorgd aan het Vlaams Parlement. Het jaarverslag 2003 zal nog in oktober worden bezorgd en het jaarverslag 2004 tegen eind 2005. Hiermee zal dan de operatie 'inhaalbeweging opmaak uitvoeringsrekeningen en bijhorende jaarverslagen' afgerond zijn. Het jaarverslag 2005 zal tijdig in 2006 worden doorgestuurd naar het Vlaams Parlement, conform de bepalingen van het MINA-decreet.

De reden voor de vertraging bij de opmaak van de respectievelijke jaarverslagen ligt in de vertragingen opgelopen bij de afhandeling van de overeenstemmende uitvoeringsrekeningen als gevolg van een juridisch onderzoek en wegens het nieuwe boekhoudsysteem ORAFIN.

2. "Het laatste jaarverslag over het Vlaams Infrastructuurfonds" dat aan het Vlaams Parlement werd overgemaakt in uitvoering van artikel 59 §2 van het decreet van 25 juni 1992 "houdende diverse bepalingen tot begeleiding van begroting 1992" is inderdaad het jaarverslag over het jaar 2000 dat op 9 november 2001 aan het Vlaams Parlement is voorgelegd.

Dit jaarverslag was toen eveneens het resultaat van een inhaalbeweging voor het wegwerken van een achterstand opgelopen sinds de oprichting van het Fonds ; het jaarsverslag over periode 1992-1998 werd overgemaakt op 22 maart 2001 en dit van 1999 op 28 juni 2001.

Op het ogenblik van het afleggen van het jaarverslag 2000 was de achterstand dus zo goed als ingehaald.

In de loop van het jaar 2001 werd evenwel overgeschakeld van een zuivere kasboekhouding naar een economische boekhouding die werd ondersteund door de ingebruikneming van een nieuw financieel systeem ORAFIN. De problemen die deze beide projecten, samen met de invoering van de euro hebben veroorzaakt, zijn diverse malen het voorwerp geweest van besprekingen in de commissie van het Vlaams Parlement. Vandaag worden we nog steeds geconfronteerd met de nasleep van deze problemen met name het aanmaken van correcte rapporten die als basis moeten dienen van de jaarlijks op te maken uitvoeringsrekeningen van de begroting, vermogensbalans en kastoestand. Het zijn juist deze correcte en door het Rekenhof gecontroleerde rekeningen die als basis moeten dienen voor het opmaken van de jaarsverslagen van het Fonds.

Van zodra de achterstand in het afleggen van de jaarrekeningen is weggewerkt zullen de jaarverslagen snel na de afsluiting van de controlewerkzaamheden door het Rekenhof aan het Vlaams Parlement worden overgemaakt. Wij zullen alles in het werk stellen om de jaarverslagen van 2001 tot 2005 zo snel mogelijk aan het Vlaams Parlement voor te leggen.

3. Het Grindfonds maakt jaarlijks een uitvoeringsrekening en jaarverslag op dat via de bevoegde diensten aan het Rekenhof wordt voorgelegd. Het Rekenhof bundelt haar opmerkingen in een jaarboek over de begrotingsuitvoering dat aan het Vlaamse Parlement wordt voorgelegd.

Bovendien stellen het grindcomité en de subcomités jaarlijks in het kader van artikel 6 van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning een jaarverslag op waarin tevens de financiële gegevens betreffende de werkingsterreinen van het

grindcomité en de subcomités zijn opgenomen. Het overzicht van de rekeningen van de comités is gebaseerd op de informatie die wordt aangeleverd door het Grindfonds. Dit jaarverslag wordt jaarlijks aan het Vlaams Parlement bezorgd.

Bovenvermelde rapporteringen bevatten de beschikbare informatie over de werking en het beheer van het Grindfonds. Aangezien er een volledige overlap is met de uitvoeringsrekening werd die niet meer afzonderlijk bezorgd sedert 1999.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 1
van 28 september 2005
van **JUL VAN APEREN**

Jachtverlof - Betalingswijze

Jaarlijks moet door de jagers een jachtverlof worden aangevraagd. De kostprijs hiervan bedraagt 150 euro. Dit verlof kan echter enkel worden uitgereikt indien de aanvrager een betalingsbewijs bezorgt.

Dit betalingsbewijs dient te bestaan uit het origineel strookje “kopie client”, afgestempeld door de post in geval van contante betaling bij De Post; het origineel rekeninguittreksel in geval van overschrijving via een financiële instelling of een attest van de financiële instelling.

Het is niet toegelaten om – bij gebruik van pc-banking – een outprint van de betalingsopdracht te maken. Dit soort handelwijze is in de huidige tijd van computers veeleer middeleeuws te noemen. Blijkbaar kunnen de diensten die het jachtverlof dienen uit te reiken, niet nagaan wie reeds heeft betaald of niet. Dit impliceert dat er geen communicatie zou zijn tussen de diensten die de betalingen ontvangen en de dienst die het verlof moet uitreiken, en dat deze laatste dienst geen inzage heeft in de rekeningen.

In de strijd tegen overbodige administratieve verplichtingen voor de burger is hier duidelijk een verbetering mogelijk.

1. Waarom wordt een dergelijke ouderwetse regeling toegepast?

Zijn er plannen om ze te moderniseren, zodat op zijn minst een outprint van een betalingsopdracht via pc-banking volstaat?

2. Waarom kan de dienst die de jachtverloven uitreikt niet zelf nagaan of iemand al betaald heeft of niet, zodat het hele gedoe met binnenbrengen van betalingsbewijzen afgeschaft kan worden?

Welke maatregelen neemt de minister om dit mogelijk te maken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 28 september 2005

van **JUL VAN APEREN**

1. De diensten van de voor jacht bevoegde arrondissementscommissarissen staan in voor de afgifte van de jachtverloven. Uit navraag blijkt dat deze diensten in alle Vlaamse provincies het gebruik van een afdruk van het rekeninguittreksel van de aanvrager als bewijs van betaling aanvaarden. Van de aanvrager van een jachtverlof wordt wel verwacht dat zijn rekeninguittreksel volledig en voldoende duidelijk is, zodat er geen twijfel kan over bestaan dat het als bewijs van betaling geldt. Dat is nu niet altijd het geval, b.v. bij slechte afdrukkwaliteit of bij het ontbreken van een banklogo.
2. Mijn administratie onderzoekt momenteel welke mogelijkheden bestaan om de diensten die de jachtverloven uitreiken in kennis te stellen van de betalinggegevens. Ik ben daar zelf voorstander van op voorwaarde dat dit technisch mogelijk is en daar geen buitensporige kosten tegenover staan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 2
van 28 september 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

VRT-zendmast Meise - Milieuvergunning

De Vlaams-Brabantse deputatie geeft de VRT slechts voor vijf jaar een milieuvergunning voor het verder uitbaten van zijn zendmast aan de Drijpikkelstraat in Meise. De gemeten stralingswaarden liggen weliswaar ver onder de internationale normen, maar de provincie wil toch rekening houden met de klachten van omwonenden en biedt de VRT daarom een periode van vijf jaar aan om een andere oplossing te zoeken.

Zowel de provinciale milieuc commissie als minister van Volksgezondheid Rudy Demotte hadden geen bezwaar tegen een verlenging van de vergunning voor 20 jaar, in tegenstelling tot de gemeente Meise, die pleitte voor een uitdovingscenario van vijf jaar. De deputatie volgt die laatste stelling en wijst hierbij naar de klachten van omwonenden over verstoring van huishoudtoestellen zoals telefoon, video, tv, babyfoon, pc en licht.

1. Werd er reeds onderzoek verricht naar de gevolgen voor volksgezondheid en milieu? Wat zijn de resultaten van deze rapporten?
2. De milieuvergunning voor het uitbaten van deze zendmast is geldig gedurende vijf jaar.

Bestaan er plannen om deze zendmast na verloop van tijd te verplaatsten naar een andere locatie, bijvoorbeeld een militair domein?

3. Welke maatregelen worden er genomen om de “ongemakken”, zoals de verstoring van huishoudtoestellen, telefoon,... weg te werken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 28 september 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

De Vlaams-Brabantse deputatie geeft de VRT slechts voor 5 jaar een milieuvergunning voor het verder uitbaten van zijn zendmast aan de Drijpikkelstraat in Meise. De gemeten stralingswaarden liggen weliswaar ver onder de internationale normen, maar de provincie wil toch rekening houden met de klachten van omwonenden en biedt de VRT daarom een periode van 5 jaar aan om een andere oplossing te zoeken.

Zowel de provinciale milieuc commissie als minister van Volksgezondheid Rudy Demotte hadden geen bezwaar tegen een verlenging van de vergunning voor 20 jaar, in tegenstelling tot de gemeente Meise, die pleitte voor een uitdovingscenario van 5 jaar. De deputatie volgt die laatste stelling en wijst hierbij naar de klachten van de omwonenden over verstoring van huishoudtoestellen zoals telefoon, video, TV, babyfoon, PC en licht.

1. Volgens mijn informatie werd, noch i.v.m. de betrokken VRT-zendmast noch i.v.m. andere Belgische of Vlaamse zendmasten van radio en TV, onderzoek verricht over de gevolgen voor gezondheid en milieu. Gegevens over de effecten van zendmasten zijn schaars. Daarenboven is het extrapoleren van gegevens van andere rapporten naar de betrokken situatie gevaarlijk omdat de blootstellingsvoorwaarden van de ene tot de andere locatie totaal verschillend kunnen zijn.

In opdracht van de Cel Milieu & Gezondheid van mijn administratie maakte VITO een inventaris van blootstellingsniveaus van niet-ioniserende straling in Vlaanderen. Het rapport kan geraadpleegd worden op de website www.milieuengezondheid.be of:

http://www.mina.be/uploads/MG_Inventarisatie_van_blootstellingsniveaus_van_nis_2004.pdf.

Uit de uitleg en de tabel onder punt 5.4.1 blz. 60-61 van het rapport blijkt duidelijk dat de blootstelling aan radiofrequente straling van een antenne sterk afhankelijk is van de specifieke karakteristieken en de oriëntatie van de antenne, van de veldverdeling, van de afstand tot de antenne en van de tijd die wordt doorgebracht in de nabijheid ervan. In punt 6.5.1, vanaf blz. 95, wordt er een overzicht gegeven van het gepubliceerde en aan de gang zijnde onderzoek in verband met de effecten van radiofrequenties op de gezondheid in het algemeen. Daaruit blijkt dat het op dit ogenblik onmogelijk is om tot een duidelijke uitspraak te komen in termen van risico. Er is geen reden tot ongerustheid, maar voorzichtigheid blijft geboden.

De Raad van de Europese Unie gaf aanbevelingen (12 juli 1999) waarin blootstellingsnormen worden geformuleerd voor het brede frequentiespectrum. Voor de frequenties uitgestraald door de betrokken zendmast zijn de maximale toelaatbare waarden 87 V/m voor het elektrisch veld en 1,8 μ T voor het magnetisch veld voor de frequentie 927 kHz van VRT Radio2 en 71 V/m voor het elektrisch veld en 1,8 μ T voor het magnetisch veld voor de frequentie 1512 kHz van Radio Vlaanderen International.

-
-

2. Op 4 augustus 2005 verleende de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant in eerste aanleg aan de VRT de milieuvergunning voor het verder uitbaten van het zendstation, met als voorwerp:
- het via een waterzuiveringsinstallatie lozen van huishoudelijk afvalwater in een gracht, met een maximumdebiet van 60 m³/jaar;
 - een noodstroomgroep met een alternator van 200 kW en een vast opgestelde ontploffingsmotor van 217 kW;
 - een transformator van 500 kVA;
 - vast opgestelde batterijen van 19.314 VAh;
 - een koelinstallatie van 14 kW;
 - een bovengrondse dubbelwandige stookolietank van 2.400 l;
 - een stookinstallatie van 313 kW.

De daarbij toegestane vergunningstermijn werd beperkt tot 5 jaar.

Tegen voormelde beslissing heeft de VRT bij mijn ambt beroep aangetekend. De beroepsprocedure is op 16 september 2005 gestart en verkeert dus nog in haar beginfase. U zal begrijpen dat ik in die omstandigheden op dit ogenblik geen enkel stelling in deze kan innemen.

3. Evenmin hieromtrent op dit ogenblik een stelling innemend, kan met betrekking tot de door de heer volksvertegenwoordiger gesignaleerde “ongemakken”, die zich buiten het milieudomein situeren, worden opgemerkt dat het verlenen van een milieuvergunning de rechten van derden onverkort laat.

Indien een private of openbare uitzender met een zendmast verstoringen veroorzaakt van elektrische en elektronische toestellen bij omwonenden, moet nagegaan worden of de voorwaarden van de exploitatievergunning (niet de milieuvergunning) nageleefd worden. Het BIPT (Dienst Nationale Controle van het Spectrum, NCS) is bevoegd voor het verlenen van exploitatievergunningen en behandelt problemen van verstoringen. Betreffende de mast werd bij mijn weten geen Dossier voor Stralingsnormen ingediend. Het BIPT heeft blijkbaar wel metingen ter plaatse uitgevoerd. Ik verwijs voor verder informatie naar de federale minister voor Volksgezondheid, minister Demotte.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 3
van 28 september 2005
van **JOS DE MEYER**

N70 Belsele - Verkeersveiligheid

Ik heb de vorige ministers van Openbare Werken, Steve Stevaert en Gilbert Bossuyt, gewezen op de verkeersonveiligheid op de N70 in Belsele (schriftelijke vraag nr. 13 van 4 oktober 2002, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 2 december 2002; schriftelijke vraag nr. 401 van 11 september 2003, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003).

Er werden enkele maatregelen in het vooruitzicht gesteld om de veiligheid op deze gewestweg te verbeteren. Minister Bossuyt beloofde in zijn antwoord van 14 november 2003 ook het vak in Belsele, vanaf de Vijverstraat tot km 28,7 aan te pakken: “Uiteraard blijft het de bedoeling om ook hier de rijstroken te versmallen en de fietsstroken tot 1,50 meter te verbreden (met veiligheidsstrook)”.

Er is ook nood aan een veilige invoegstrook tussen de Hulstendreef en de gewestweg. De huidige oprit is bijzonder gevaarlijk voor verkeer dat vanuit Belsele-dorp de N70 oprijdt. De zichtbaarheid aan de oprit is beperkt.

De Wegenadministratie van het Vlaams Gewest geeft aan dat voor een goede verkeersafwikkeling op de N70 ook stroken nodig zijn waar trage voertuigen ingehaald kunnen worden.

1. Welke maatregelen worden genomen om de bescherming van de zwakke weggebruiker (fietsers) op de N70 in Belsele te verbeteren? Wanneer worden ze uitgevoerd?
2. Welke maatregelen worden genomen om het oprijden van de gewestweg N70 ter hoogte van de Hulstendreef veiliger te maken?
3. Zijn voor het inhalen van trage voertuigen op de N70 2x2 rijstroken noodzakelijk, of kan overwogen worden om in 1 rijstrook + 1x2 rijstroken afwisselend te voorzien? Is dit een verkeersveilige oplossing? Zijn die inhaalstroken een noodzaak?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 28 september 2005

van **JOS DE MEYER**

1. Momenteel zijn er geen ingrepen gepland. Op het goedgekeurd indicatief driejarenprogramma 2005-2007 staat vanaf 2007 structureel onderhoud gepland op de N70 te Waasmunster en Belsele. Een degelijke oplossing voor het kruispunt Belseledorp – Lokerse Baan (N70) zal hierin mee opgenomen worden.
2. De maatregelen om de zwakke weggebruikers te beschermen en het veiliger maken van het kruispunt Hulstendreef zullen besproken worden op de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid. Hiertoe zal eerst een verkeersonderzoek opgestart worden waarvoor de verkeersgegevens en de ongevallenstatistieken zullen opgevraagd worden.
3. Op de gewestweg N70 te Sint-Niklaas werd de 2x2 weg over het grootste gedeelte herleid naar een 2x1 weg met een middenvak voor linksafslaand verkeer met arceervakken.

Om een goede doorstroming van het wegverkeer te verzekeren werd de gewestweg N70 op 2x2 rijvakken behouden over een weggedeelte waar weinig of geen bebouwing aanwezig is. Deze mogelijkheid tot het dubbelen van trage voertuigen dient behouden daar het dubbelen over een lange afstand verboden is en het afschaffen van deze mogelijkheid het negeren van dit inhaalverbod in de hand werkt op minder veilige plaatsen.

De lengte van het stuk waar nog 4 rijstroken bestaan bedraagt ongeveer 1 km. De mogelijkheid om op deze strook 1 + 1x2 rijstroken afwisselend te voorzien, zal eveneens op de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid behandeld worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 11
van 4 oktober 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Regionale luchthavens - Mensensmokkel

Het Nederlands weekblad "Elsevier" meldde op 20 januari 2005 dat de Nederlandse nationale luchthaven een draaischijf is van mensensmokkelaars. Sinds 2000 werden op Schiphol bijna 700 mensensmokkelaars opgepakt.

Opvallend is dat het niet ging om mensen met een hoge functie, mensen die "iets te zeggen hebben", maar om mensen in "gewone" personeelsfuncties bij schoonmaak- en cateringbedrijven, horeca- en taxifreeshops. Zij hebben met hun luchthavenpas toegang tot beschermde gebieden van de luchthaven, onder meer de transitruimte, via welke ze, tegen betaling, illegaal Nederland binnensmokkelen. Schiphol zorgt zelf voor de uitgave van de pasjes. Personeelsleden die in de beschermde gebieden moeten zijn voor hun werk worden eerst gescreend door de Nederlandse Militaire Politie en in geval van twijfel door de Algemene Inlichtingenveiligheidsdienst. Deze screening blijkt allesbehalve waterdicht.

Professor Uri Rosenthal, gespecialiseerd in crisismanagement, benadrukt dat personeel veel vaker "van beneden naar boven" moet worden gescreend en niet omgekeerd. Het risico in deze tijd van terrorisme ligt volgens hem juist bij lager personeel. Vele duizenden slecht betaalde werknemers bezitten een pas waarmee ze overal kunnen komen. Zij zijn kwetsbaar voor omkoping, maar worden slechts om de vijf jaar tegen het licht gehouden. In Schiphol zijn achter de meeste personeelsdoorgangen inmiddels kruisraden geïnstalleerd met camerabewaking en met weegschalen in de vloer. De poort blijft gesloten als een schoonmaker plots 70 kg zwaarder blijkt dan zijn pasje aangeeft. Ook worden steeds meer irisscanners geplaatst. Zolang die voorzieningen echter niet overal zijn aangebracht, maken corrupte personeelsleden gebruik van de gaten in de beveiliging. Vooral in hun vrije tijd slaan ze hun slag. Technisch is het mogelijk de pasjes enkel te activeren tijdens de diensturen, maar dat blijkt een zeer dure aangelegenheid.

Deze Nederlandse bevindingen doen volgende vragen rijzen over de situatie in ons land, ook wat de regionale luchthavens betreft.

1. Hoeveel mensen werden in de voorbije vijf jaar op de regionale luchthavens opgepakt wegens mensensmokkel (per jaar en per luchthaven)?
2. Tot welke personeelscategorie behoorden zij eventueel (per luchthaven)?
3. Hoeveel mensen komen naar schatting jaarlijks via de regionale luchthavens illegaal ons land binnen (per luchthaven)?
4. Wie is verantwoordelijk voor de uitgifte van luchthavenpasjes op de regionale luchthavens?

5. Wie is verantwoordelijk voor de screening van personeel bij de aanwerving en voor de uitgifte van passen aan personeel of aan anderen (stagiars enz.) op de regionale luchthavens en hoe grondig gebeurt die screening er?
6. Om de hoeveel jaar wordt het “lager” personeel van deze luchthavens gescreend?
7. Zijn er op alle regionale luchthavens veiligheidssystemen geïnstalleerd die mensensmokkel moeten tegengaan? Zo ja, welke (per luchthaven) en sinds wanneer zijn deze in werking?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 4 oktober 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. t.e.m. 3

Het beantwoorden van deze vragen behoort tot de bevoegdheid van de federale minister van Binnenlandse Zaken.

4. De uitgifte van luchthavenidentificatiebadges valt onder de verantwoordelijkheid van de luchthavenautoriteit. De aanvragen worden gericht aan de luchthavendirectie die na advies van politie/inlichtingendiensten en een opportuiniteitsbeoordeling, overgaat tot het afleveren van de badge.

De luchthavengebonden bedrijven die voor hun werknemers een luchthavenidentificatiebadge aanvragen dienen de luchthavenautoriteit onmiddellijk op de hoogte te brengen van het einde der tewerkstelling, zodat de werking der luchthavenidentificatiebadge kan geblokkeerd worden.

5. De verantwoordelijkheid voor het antecedentenonderzoek bij badgeaanvragen berust bij de federale politie en bij de staatsveiligheid, ieder voor wat hun specifieke bevoegdheid betreft. De eigenschappen van die screening zijn niet bekend bij de luchthaven.
6. De geldigheid van de badges bedraagt drie jaar, periode waarna de betrokkene opnieuw aan een antecedentenonderzoek onderworpen wordt.

Er zijn geen specifieke bepalingen inzake screening van "lager" personeel. In voorkomend geval zouden deze trouwens aangeklaagd kunnen worden als zijnde discriminatoir.

7. De luchthaven Antwerpen beschikt over een performant toegangscontrolesysteem dat de bewaking garandeert van alle doorgangen tussen land- en luchtzijde waarbij de identiteit van de betrokkene gecontroleerd en geregistreerd wordt aan de hand van een ID-badge en een PIN-code. Daarenboven worden alle personen die zich naar luchtzijde begeven gefilmd door bewakingscamera's waarvan de beelden gedurende een bepaalde periode opgeslagen blijven.

Het toegangscontrolesysteem van de Internationale Luchthaven Oostende-Brugge is gelijkaardig aan dit van de luchthaven Antwerpen (het huidige toegangscontrolesysteem is in gebruik genomen met ingang van maart 2003).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 12
van 4 oktober 2005
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - Project 1074 Izegem

In het driejarenprogramma AWV 2005-2007 (administratie Wegen en Verkeer) staat voor projectnummer 1047 (N36 Izegem) in 2005 een bedrag van 676.000 euro ingeschreven.

1. Wanneer worden de middelen effectief vastgelegd?
2. Wanneer werden/worden de werken effectief opgestart en wat is de geplande periode van uitvoering?
3. Voor wanneer is de oplevering gepland?
4. En welke was/is de definitieve kostprijs?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 4 oktober 2005

van **CARL DECALUWE**

1. De datum van vastlegging was 12 januari 2005. Het vastgelegd bedrag bedraagt € 675.149,82.
2. De aanvangsdatum was 1 april 2005. De vastgestelde duur der werken is 90 werkdagen. De einddatum is vermoedelijk 28-10-2005.
3. De voorlopige oplevering is gepland binnen de 60 kalenderdagen na de voltooiing der werken.
4. De kostprijs zal maar gekend zijn na voltooiing der werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 13
van 4 oktober 2005
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - Project 1357 Anzegem

In het driejarenprogramma AWV 2005-2007 (administratie Wegen en Verkeer) staat voor projectnummer 1357 (N382a Anzegem) in 2005 een bedrag van 300.000 euro ingeschreven.

1. Wanneer worden de middelen effectief vastgelegd?
2. Wanneer werden/worden de werken effectief opgestart en wat is de geplande periode van uitvoering?
3. Voor wanneer is de oplevering gepland?
4. En welke was/is de definitieve kostprijs?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 13 van 4 oktober 2005

van **CARL DECALUWE**

1. De middelen worden effectief vastgelegd na de aanbesteding. Aquafin wenst samen met de werken van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) een collector aan te leggen.

Indien de budgettaire toestand dit toelaat en indien de gegevens van Aquafin tijdig beschikbaar zijn, zal er gepoogd worden de werken nog op het einde van dit jaar aan te besteden.

2. Het effectief opstarten van de werken hangt in eerste instantie af van de datum waarop kan aanbesteed worden. Voor de werken ten laste van AWV wordt de duur van de werken bepaald op 110 werkdagen.

De termijn dient nog verhoogd met de termijn die nodig is voor de werken die ten laste zijn van Aquafin. Het is voorbarig nu reeds een periode van uitvoering voorop te stellen.

3. De oplevering gebeurt binnen de 60 kalenderdagen na de voltooiing der werken. Er kan nu nog niet bepaald worden voor wanneer de oplevering gepland is.
4. De definitieve kostprijs kan nog niet meegedeeld worden. Die zal maar bekend zijn na de aanbesteding en de voltooiing der werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 16
van 4 oktober 2005
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - Project 1997 Ardoorie

In het driejarenprogramma AWV 2005-2007 (administratie Wegen en Verkeer) staat voor projectnummer 1997 (N37 Ardoorie) in 2005 een bedrag van 75.000 euro ingeschreven.

1. Welke is de doelstelling van de streefbeeldstudie?
2. Wanneer worden de resultaten verwacht?
3. Wat is het verder verloop van het project?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 16 van 4 oktober 2005

van **CARL DECALUWE**

1. De streefbeeldstudie zal worden opgemaakt voor het wegvak van de N37 tussen de kruispunten N35 te Tielt en Pittensestraat te Ardoorie. Deze studie sluit te Ardoorie aan op het project van de herinrichting van de Oostlaan volgens de principes van een primaire weg-II. Het streefbeeld moet de wegbeheerder een totaalbeeld van herinrichting geven voor het beschouwde vak om andere delen ervan herin te richten en om vragen van lokale besturen en particulieren te kunnen beantwoorden.

Vragen zoals daar zijn: de ontsluiting van de bedrijven te Ardoorie, het kruispunt met de N50 te Pittem, de ontsluiting van het Sint-Andriesziekenhuis te Tielt.

2. De aanbesteding is gebeurd op 05 juli 2005.
3. Zodra het studiebureau is aangeduid zal met de studieopdracht worden gestart. De uitvoeringstermijn bedraagt 270 kalenderdagen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 17
van 4 oktober 2005
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - Project 2511 Zwevegem

In het driejarenprogramma AWV 2005-2007 (administratie Wegen en Verkeer) staat voor projectnummer 1357 (N8 Zwevegem) in 2005 een bedrag van 6.446.000 euro ingeschreven.

1. Wanneer worden de middelen effectief vastgelegd?
2. Wanneer werden/worden de werken effectief opgestart en wat is de geplande periode van uitvoering?
3. Voor wanneer is de oplevering gepland?
4. En welke was/is de definitieve kostprijs?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 17 van 4 oktober 2005

van **CARL DECALUWE**

1. De werken werden op 09-09-2004 aanbesteed. Het bedrag van de laagste bieder werd vastgelegd op 12-01-2005.
2. Aan de aannemer werd bevel gegeven de werken op 01-01-2006 aan te vatten. De uitvoeringstermijn is 215 werkdagen.
3. De oplevering is voorzien binnen de 60 kalenderdagen na de voltooiing van de werken. De voltooiing van de werken hangt af van het aantal verletdagen. Rekening houdende met de uitvoeringstermijn is de voltooiing te verwachten tegen het bouwverlof in 2007.
4. De definitieve kostprijs is maar na de voltooiing van de werken bekend. De laagste bieding was € 6.445.415,75.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 18
van 4 oktober 2005
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - Project 2716 Waregem

In het driejarenprogramma AWV 2005-2007 (administratie Wegen en Verkeer) staat voor projectnummer 2716 (N43 Waregem) in 2005 een bedrag van 250.000 euro ingeschreven.

1. Wanneer worden de middelen effectief vastgelegd?
2. Wanneer werden/worden de werken effectief opgestart en wat is de geplande periode van uitvoering?
3. Voor wanneer is de oplevering gepland?
4. En welke was/is de definitieve kostprijs?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 18 van 4 oktober 2005

van **CARL DECALUWE**

1. Het bestek werd aanbesteed op 08-09-2005 en zal vermoedelijk in 2005 nog worden vastgelegd, afhankelijk van de beschikbare kredieten.
2. De werken zullen starten in het voorjaar van 2006 (in functie van het debiet van de Gaverbeek en dus de te verwachten neerslag) en zullen 40 werkdagen in beslag nemen (ongeveer drie maanden).
3. De oplevering is gepland tegen half 2006.
4. De definitieve kostprijs is maar na de voltooiing van de werken bekend. De laagste bieding was € 257.670,08.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 4
van 4 oktober 2005
van **JAN PEUMANS**

Uitvoering REG-decreet - Rapportage

Krachtens artikel 16 van het decreet van 2 april 2004 “tot vermindering van de uitstoot van broeikasgassen in het Vlaamse Gewest door het bevorderen van het rationeel energiegebruik, het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en de toepassing van flexibiliteitsmechanismen uit het Protocol van Kyoto”, kortweg het REG-decreet, kan de Vlaamse Regering energiebeleidsovereenkomsten sluiten met één of meer organisaties van ondernemingen, niet-commerciële instellingen of publiekrechtelijke rechtspersonen; één of meer ondernemingen of niet-commerciële instellingen en één of meer publiekrechtelijke rechtspersonen.

De Vlaamse Regering is verplicht ontwerpen van energiebeleidsovereenkomst met een doelgroep ter bespreking voor te leggen aan het Vlaams Parlement. Tevens moet de Vlaamse Regering jaarlijks aan het Vlaams Parlement rapporteren over de gesloten energiebeleidsovereenkomsten.

Energiebeleidsovereenkomsten met individuele ondernemingen, niet-commerciële instellingen en publiekrechtelijke rechtspersonen moeten niet meegedeeld worden aan het Vlaams Parlement.

Krachtens artikel 30 van hetzelfde REG-decreet worden er Autonome Commissies Energiebeleid Vlaanderen opgericht binnen de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Dit om te garanderen dat het energiebeleid zowel vanuit een sociaal-economische, als vanuit een ecologische invalshoek bekeken wordt.

Krachtens artikel 32 van het decreet leggen die Autonome Commissies Energiebeleid een verslag van hun werkzaamheden voor aan de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement.

1. Hoeveel energiebeleidsovereenkomsten met de doelgroepen werden reeds gesloten, respectievelijk ter bespreking voorgelegd aan het Vlaams Parlement?
2. Wanneer is een jaarverslag 2004 over de gesloten energiebeleidsovereenkomsten te verwachten?
3. Welke Autonome Commissies Energiebeleid Vlaanderen werden reeds opgericht? Wat is ter zake de verdere timing? Wie maakt er deel van uit? Wanneer wordt het eerste verslag van de werkzaamheden verwacht?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 4 oktober 2005

van **JAN PEUMANS**

1. Met de industriële eindgebruikers van energie (inclusief raffinaderijen en cokesproductie) werd het benchmarkingconvenant over energie-efficiëntie in de industrie afgesloten. Voor een tweede energiebeleidsovereenkomst, met name het auditconvenant over energie-efficiëntie in de industrie, is de periode voor toetreding nog lopende. Beide energiebeleidsovereenkomsten werden ter bespreking voorgelegd aan het Vlaams Parlement.
2. Het jaarverslag 2004 betreffende het benchmarkingconvenant over energie-efficiëntie in de industrie werd op 1 augustus 2005 aan het Vlaams Parlement overgemaakt. Het auditconvenant over energie-efficiëntie in de industrie was in 2004 nog niet operationeel.
3. De Autonome Commissies Energiebeleid Vlaanderen werden niet opgericht. In het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid werd het energiebeleid als beleidsveld in eerste instantie toegewezen aan het bevoegdheidsdomein Economie (beleidsdomein Economie, Werkgelegenheid en Toerisme). Een krachtlijn van het project Beter Bestuurlijk Beleid bestaat erin dat in principe slechts 1 strategische adviesraad per bevoegdheidsdomein wordt voorzien. Voor het bevoegdheidsdomein Economie is dat de SERV. Gelet op de grote impact van het energiebeleid op het klimaatbeleid, is er in het REG-decreet voor geopteerd om als adviesraad voor het beleidsveld Energie een Autonome Commissie Energiebeleid Vlaanderen op te richten en dit zowel binnen de adviesraad voor het bevoegdheidsdomein Economie als van het bevoegdheidsdomein Leefmilieu (respectievelijk de SERV en de MiNa-Raad). Ondertussen werd het energiebeleid als beleidsveld in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid toegewezen aan het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie (beslissing ministerieel comité BBB van 28 april 2005 over het organisatiebesluit). Voor dit beleidsdomein is de MiNa-Raad de strategische adviesraad. Om de coherentie met de hertekening van het adviesradenlandschap in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid te bewaren, worden de Autonome Commissies Energiebeleid Vlaanderen niet opgericht. De vereiste decretale aanpassing zal gebeuren in het kader van de uitwerking van het Energiedecreet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 6
van 4 oktober 2005
van **PIETER HUYBRECHTS**

Veerdienst Lillo-Doel - Stand van zaken

De veerdienst tussen Lillo en Doel kan een duurzaam vervoersalternatief betekenen voor mensen die dagelijks tussen het Waasland en de Antwerpse haven pendelen. Zeker met de ingebruikname van het Deurganckdok, dat nieuwe arbeidsplaatsen in de Waaslandhaven zal creëren, zullen er ongetwijfeld veel van die werknemers met de fiets naar het werk willen.

Tot 1991 was er een dagelijks veer tussen Lillo en Doel. Momenteel vaart de overzetboot alleen tussen Pasen en eind september in het weekend en op feestdagen.

Ook de horeca in Lillo en Doel zijn vragende partij voor een vaste veerdienst.

In antwoord op de schriftelijke vragen van mevrouw De Ridder (10.12.2004) en van de heer De Meyer (23.12.2004) stelde de minister dat hij het voornemen had om zijn administratie een gedetailleerde kosten-batenanalyse te laten uitvoeren.

1. Heeft de minister de resultaten van deze analyse reeds ontvangen?

Zo ja, is het heropstarten van een volwaardig veer volgens de minister te verantwoorden?

2. Is er onderzocht hoeveel personen voor beroepsdoeleinden eventueel gebruik zouden willen maken van een dagelijks veer tussen Lillo en Doel?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 4 oktober 2005

van **PIETER HUYBRECHTS**

-
1. Teneinde een duidelijk beeld te kunnen verwerven inzake de maatschappelijke effecten van een permanente veerdienst Lillo-Doel werd aan het agentschap Waterwegen en Zeekanaal N.V. – afdeling Zeeschelde – de opdracht gegeven over te gaan tot een maatschappelijke kosten-batenanalyse binnen het beoordelingskader zoals werd opgegeven in het eindrapport “Opmaken van een beleidsplan waterrecreatie en – toerisme van de waterwegen en kust in Vlaanderen”. Ter uitvoering van deze opdracht werd een openbare gunningsprocedure uitgeschreven conform de wetgeving op de overheidsopdrachten. Van zodra deze opdracht kan worden toegewezen zal onverwijld de uitvoering van deze kosten-batenanalyse gestart worden.

De veerdienst Lillo-Doel zou op het eerste gezicht een duurzaam alternatief kunnen zijn voor het traditioneel woon-werkverkeer van de polderdorpen naar de industrie rond het Deurganckdok.

Het veer Doel-Lillo biedt de mogelijkheid om op korte tijd een traject te overbruggen dat anders met de wagen zowat 14,6 km bedraagt. Een ander alternatief voor het gebruik van de wagen is er eigenlijk niet, aangezien de Liefkenshoektunnel niet toegankelijk is voor fietsers/voetgangers en de busdienst door de tunnel werd afgeschaft. Een permanent veer (Doel-Lillo-Liefkenshoek) zou dan een alternatief kunnen zijn voor de fietsers en voetgangers.

2. Het onderzoek naar het mogelijk aantal gebruikers van het veer voor beroepsdoeleinden zal mede het voorwerp uitmaken van de kosten-batenanalyse waarvan sprake in punt 1.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 7
van 4 oktober 2005
van **PIETER HUYBRECHTS**

Veedienst Lillo-Doel - Verbinding Liefkenshoek

Het vroegere dagelijkse veer dat tot 1991 in de vaart was, maakte bij elke overzet de driehoek Lillo-Fort – Liefkenshoek – Doel.

Toen na een onderbreking van enkele jaren het toeristische veer opnieuw in dienst kwam, werd Fort Liefkenshoek niet meer aangedaan. Om dat opnieuw mogelijk te maken, is het bouwen van een nieuwe vlotsteiger in Liefkenshoek nodig. Dit zou een erg zinnige investering zijn. Het is immers zo dat door de bouw van het Deurganckdok de wandeling langs de dijk vanuit Doel naar Fort Liefkenshoek niet meer mogelijk is.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om het veer Lillo – Doel uit te breiden tot het oorspronkelijke driehoeksveer Lillo - Liefkenshoek – Doel?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 4 oktober 2005

van **PIETER HUYBRECHTS**

Het al dan niet uitbreiden van het veer Lillo-Doel tot het oorspronkelijke driehoeksveer Lillo-Liefkenshoek-Doel hangt af van de resultaten van de maatschappelijke kosten-batenanalyse binnen het beoordelingskader zoals dat werd opgegeven in het eindrapport “Opmaken van een beleidsplan waterrecreatie en –toerisme van de waterwegen en kust in Vlaanderen” die aan het agentschap voor Waterwegen en Zeekanaal werd opgedragen.

De uitbreiding van de voornoemde veerdienst zal beoordeeld worden in een maatschappelijke kostenbaten-analyse, waarvoor een openbare gunningsprocedure werd uitgeschreven conform de wetgeving op de overheidsopdrachten. Van zodra deze opdracht kan worden toegewezen zal onverwijld de kostenbaten-analyse uitgevoerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 21
van 6 oktober 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Steunpalen verkeerslichten - Kleur

Enkele jaren geleden werden alle palen van de verkeerslichten in het Vlaamse gewest in geel en zwart geschilderd.

De omzendbrief van 12 februari 1990 van voormalig Vlaams minister van Verkeer en Openbare Werken Johan Sauwens bepaalt dat bij de oprichting van nieuwe installaties, de seinpalen van de verkeerslichten in geel/zwart geschilderd dienen te worden.

Vandaag stellen we vast dat in een aantal faciliteitengemeenten nieuwe verkeerslichten worden geplaatst in rood/wit.

1. Is de omzendbrief-Sauwens van 12 februari 1990 nog van kracht?

 Zo ja, hoe komt het dat men in de faciliteitengemeenten nieuwe rood-en-wit-verkeerspalen plaatst?

2. Welke maatregelen neemt de minister opdat in Vlaanderen alle verkeerspalen in dezelfde kleur geplaatst worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 21 van 6 oktober 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

Het opstellen van verkeerslichten langs de wegen behoort tot de bevoegdheid van de wegbeheerder: het Vlaamse Gewest, de provincie, de gemeente.

De kleur en het aspect van de steunen van de verkeerslichten worden door de beheerder bepaald.

Het Vlaamse Gewest is enkel bevoegd voor de installaties opgesteld langsheen de gewestwegen.

Op deze installaties zijn de voorschriften "Sauwens", zoals opgenomen in de kabinetsnota van 23.02.1990 met referte WIH/VDK Alg/Sign. van toepassing.

Deze voorschriften werden vertaald in technische richtlijnen en opgenomen in het standaardbestek 240 betreffende de mechanische en elektrische installaties en uitrustingen voor telecommunicatie.

De steunen voor verkeerslichten in de faciliteitengemeenten, geplaatst en beheerd door het Vlaamse Gewest voldoen aan deze voorschriften.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 22
van 6 oktober 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kasteel van Gaasbeek - Openstelling museumtuin

De bekende museumtuin van Gaasbeek, beheerd door Bos en Groen, vormt naast het kasteel en het omringende park een bijzonder aantrekkelijke bestemming voor bezoekers. Het geheel past ook in het Bruegelproject, één van de initiatieven die ertoe strekken de Vlaamse rand rond Brussel open en groen te houden en om het Vlaams karakter ervan te beklemtonen.

Evenwel is de museumtuin alleen op afspraak en onder begeleiding voor groepen toegankelijk en kunnen individuele bezoekers slechts op zondag en mits voorafgaande reservering de tuin bezoeken. Dit lijkt mij een weinig aantrekkelijke regeling.

Kan de minister medelen waarom de tuinen niet toegankelijker worden gemaakt voor het grote publiek?

Bestaan er terzake op dit ogenblik al plannen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 22 van 6 oktober 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

-
1. De Museumtuin van Gaasbeek bevat uitzonderlijke collecties van appel, peer en pruim. Het zijn referentiecollecties van traditionele en streekeigen variëteiten. Het gaat hier meestal om één boom per variëteit en dikwijls zelfs slechts om één tak van een bepaalde variëteit. Deze collecties zijn zeer kwetsbaar. Het toelaten van publiek zonder begeleiding zal ongetwijfeld zorgen voor beschadiging en zelfs tot het verloren gaan van belangrijke genenbronnen. Hetzelfde geldt voor de vruchten en de uitzonderlijke groentencollecties. Zelfs onder begeleiding worden er vandaag regelmatig scheuten, vruchten en groenten ontvreemd.

Gezien de unieke collecties en de grootste verzameling in Europa aan traditionele snoei- en leivormen verwacht de bezoeker bovendien een deskundige uitleg met een technisch antwoord op de vele gestelde vragen.

Die deskundige uitleg kan alleen worden gegeven door de gespecialiseerde tuiniers die instaan voor het onderhoud. Dit houdt op zich een beperking in en is alleen mogelijk via reservatie. De instapdrempel is zeer laag en dus voor iedereen toegankelijk. Zo is er een gids voor groepen van minimum 10 personen en kan iedere individuele bezoeker op zondag, samen met anderen een groep vormen.

2. Na iedere rondleiding is er een evaluatie (formulier). Hieruit blijkt dat zowel de reservatie, de ontvangst, de rondleiding als het niveau van onderhoud door 95 % van de bezoekers als zeer goed worden beoordeeld, en er zich geen probleem stelt. Er zijn op dit moment dus geen plannen om de regeling te veranderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 23
van 6 oktober 2005
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Fost Plusafval - Recyclage

In het Mechels doe-centrum werd onlangs in aanwezigheid van prins Laurent en de minister de nieuwe opstelling rond recyclage voorgesteld en uitgeprobeerd.

De nieuwe interactieve opstelling “geef afval een tweede leven” werd gerealiseerd in samenwerking met Fost Plus. Er werd aan de leerlingen verteld op welke manier van blikafval, fleece gemaakt kan worden.

1. Kan de minister medelen welk percentage van het Fost Plusafval werkelijk gerecycleerd wordt?
Over welk tonnage afval spreken we dan?
2. Van welke intercommunales wordt het Fost Plusafval gerecycleerd?
Welke intercommunales verbranden het Fost Plusafval en welke niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 23 van 6 oktober 2005

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. In 2003 brachten de leden van FOST Plus in totaal 728.695 ton verpakkingen op de markt. Daarvan werd in 2003, 82 gewichtsprocent ingezameld en gerecycleerd via FOST Plus, overeenkomstig de bepalingen van het interregionaal samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval en de erkenning als beheersorganisme van FOST Plus. In totaal betekent dit 597.445 ton. Daarnaast werd nog 6,9 gewichtsprocent of 50.103 ton ingezameld en nuttig toegepast. In totaal behaalde FOST Plus daarmee een resultaat van 88,9% recyclage en nuttige toepassing in 2003. Deze resultaten werden goedgekeurd door de Interregionale Verpakkingscommissie. Over de resultaten van 2004 neemt de IVC in december 2005 een beslissing.
2. FOST Plus werkt in het Vlaams Gewest samen met alle gemeenten en intergemeentelijke verenigingen behalve met de gemeente Merchtem. Deze samenwerking behelst het selectief inzamelen en recycleren van papier en karton, glas, PMD-afval. De verpakkingsmaterialen die niet selectief worden ingezameld, worden ingezameld met het huisvuil dat wordt verbrand. De metalen verpakkingen die zich in de verbrandingsassen van de huisvuilverwerkingsinstallaties bevinden, worden gerecycleerd in samenwerking met FOST Plus. De verpakkingsmaterialen die zich in het PMD-sorteerresidu bevinden, worden verbrand in opdracht van FOST Plus. Dit alles geldt voor alle intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 28
van 14 oktober 2005
van **HERMAN REYNDERS**

Energiesubsidies aan bedrijven - Stand van zaken

De Vlaamse overheid verleent subsidies aan bedrijven voor tal van initiatieven met betrekking tot energiebesparing en duurzaamheid, zowel wat de opwekking als de aanwending van energie betreft.

Kan de minister m.b.t. alle subsidiëringmogelijkheden aan bedrijven meedelen :

1. het ingeschreven bedrag in de begroting 2005 ;
2. het in de eerste jaarhelft uitgekeerde bedrag ;
3. het aantal aanvragen ;
4. of er in de begroting 2005 voldoende kredieten beschikbaar zijn om aan de vraag te kunnen voldoen ;
5. het totale vermogen in kilowatt-piek van de gesubsidieerde dossiers, wanneer het om energieopwekking gaat.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 28 van 14 oktober 2005

van **HERMAN REYNDERS**

1. In de begroting voor 2005 is op het HERMES-fonds een bedrag van 50 miljoen euro voorzien voor subsidies aan milieu-investeringen, de zogenaamde ecologiepremie. Energiebesparende investeringen en investeringen in hernieuwbare energietechnologieën worden ook beschouwd als milieu-investeringen.
Daarnaast komen investeringen in energiebesparende technieken en hernieuwbare energietechnologieën ook in aanmerking voor een verhoogde investeringsaftrek van 13,5%. De verhoogde investeringsaftrek heeft betrekking op een belastingsvoordeel, waarvoor in de Vlaamse begroting geen middelen moeten worden voorzien en dat dus niet als een Vlaamse subsidieregeling wordt beschouwd.
2. In de eerste jaarhelft werd ongeveer een totale subsidie van 25,5 miljoen euro uitgekeerd voor investeringen in energiebesparende technieken en hernieuwbare energietechnologieën. In het kader van de verhoogde investeringsaftrek zijn voor een bedrag van ongeveer 73 miljoen euro investeringen aanvaard voor een verhoogde investeringsaftrek van 13,5%.
3. Voor specifieke investeringen in energiebesparende technieken en hernieuwbare energietechnologieën zijn er in de eerste jaarhelft van 2005 54 subsidieaanvragen ingediend. Voor de verhoogde investeringsaftrek zijn er 222 dossiers ingediend.
4. De middelen voor de subsidieregeling zijn beschikbaar binnen het HERMES-fonds en vallen onder de bevoegdheid van mijn collega mevrouw Fientje Moerman, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.
5. Er werden voor de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen ecologiepremies verleend voor een totaal geïnstalleerd vermogen van ongeveer 14,5 kilowatt-piek. Het totale vermogen van de gesubsidieerde windenergie-, biomassa- en waterkrachtprojecten bedroeg ongeveer 150,5 MW.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 29
van 14 oktober 2005
van **HERMAN REYNDERS**

Subsidies voor zonnepanelen - Stand van zaken

De Vlaamse overheid verleent aan particulieren subsidies bij de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen.

Naar verluidt, is de beschikbare subsidie voor 2005 reeds geruime tijd uitgeput.

De vraag rijst of dit te maken heeft met een onverhoopt succes wat de installatie van dergelijke duurzame systemen betreft, dan wel of het te wijten is aan een te beperkte reservering van middelen in de begroting 2005.

1. Hoeveel bedraagt het totaal uitgekeerde subsidiebedrag voor de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen in 2005 ?
2. Wat is het aantal dossiers waarvoor subsidie werd toegekend ?
3. Wat is het totale vermogen, uitgedrukt in kilowatt-piek, van de in 2005 gesubsidieerde dossiers ?
4. Wat is het tijdstip waarop de in de begroting 2005 ingeschreven middelen waren uitgeput ?
5. Welke, vooral budgettaire maatregelen worden overwogen om volgend jaar aan de subsidievraag te kunnen voldoen ?
6. Worden er voor 2005 nog bijkomende budgettaire maatregelen getroffen om aan de subsidievraag tegemoet te komen ?
7. Wordt eraan gedacht om ook andere door particulieren gedane investeringen in het kader van de productie en aanwending van "hernieuwbare energie", bijvoorbeeld zonneboilers, te subsidiëren ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 29 van 14 oktober 2005

van **HERMAN REYNDERS**

1. Het toegekende subsidiebedrag onder de subsidievoorwaarden van 2005 bedraagt 1.547.869 euro.
2. In 2005 werd aan 170 projecten van particulieren investeringssteun voor het plaatsen van fotovoltatische zonnepanelen toegekend.
3. Het totaal vermogen van de in 2005 gesubsidieerde dossiers bedraagt 387,76 kWp.
4. Voor het toekennen van investeringssteun in 2005 werd gebruik gemaakt van de reservelijst met aanvragen uit 2004, die vervolgens, binnen het beschikbare budget, werd aangevuld met aanvragen uit 2005.

Voor 2005 werden op die manier de aanvraagdossiers van 31 augustus 2004 t.e.m. 27 februari 2005 behandeld.

5. In 1998 startte de Vlaamse overheid met de ondersteuning van het opwekken van elektriciteit uit zonlicht door middel van fotovoltatische zonnepanelen. Tot en met 2005 bestond dit ondersteuningsmechanisme uit een investeringssteun die een percentage bedraagt van de investeringskost. Hierbij werd er uitsluitend gefocust op de particuliere sector als doelgroep.

Een belangrijk nadeel van een dergelijk ondersteuningsmechanisme is, zoals ook de sector op Vlaams en Europees niveau ervaart, het stop-and-go effect. Subsidieaanvragen worden ingediend tot het voorziene budget is uitgeput. Dit gebeurt geconcentreerd in de eerste helft van het subsidiejaar. Daarna wordt afgewacht tot er voldoende zekerheid is over het budget en de subsidievoorwaarden van het volgende jaar om een nieuwe aanvraag in te dienen.

Onder andere om het stop-and-go effect van investeringssubsidies te vermijden en de ontstane groeitrend verder te behouden, werd op vraag van en in overleg met de sector een nieuw ondersteuningssysteem uitgewerkt voor installaties geplaatst en in dienst genomen vanaf 1 januari 2006. Deze ondersteuning zal gebaseerd zijn op een vergoeding voor de elektriciteit geproduceerd met fotovoltatische zonnepanelen, een aanpak die door de Europese sectorfederatie wordt verkozen als meest optimaal ondersteuningsmechanisme. Dat het Vlaams ondersteuningsbeleid voor PV in een Europese context als vooraanstaand mag worden beschouwd, blijkt uit de uitnodiging die de Vlaamse energie-administratie van de Europese sectorfederatie EPIA mocht ontvangen voor de 20e Europese PV conferentie in Barcelona in juni 2005. Vlaanderen werd hierbij gevraagd als spreker op het politiek forum over het subsidiebeleid in de Europese landen. Dit naast toonaangevende landen als Duitsland en Spanje.

In de nieuwe subsidieregeling zal de eigenaar van de PV-installatie per 1000 kWh geproduceerde elektriciteit een groenestroomcertificaat ontvangen dat aan de distributienetbeheerder kan worden verkocht voor een gegarandeerde waarde van 450 euro. Dit tot 20 jaar na de indiening van de installatie. Ook ondernemingen zullen van deze verhoogde minimumvergoeding gebruik kunnen maken, zodat de doelgroep wordt verbreed. Naar verwachting zal ook de grootte van de gemiddelde installaties gaan toenemen, wat zou moeten bijdragen tot een verdere kostprijzdaling.

Daarnaast wordt ook het paradoxale effect van de investeringssubsidies op de kostprijs van fotovoltaïsche zonnepanelen weggewerkt. Er werd de voorbije jaren immers vastgesteld dat enkel bij een vermindering van de investeringssubsidies de kostprijs van de zonnepanelen verminderde. Enkel bij een lagere investeringssubsidie zagen de leveranciers zich klaarblijkelijk verplicht om scherpere prijzen aan te bieden.

Als overgangsmaatregel wordt voor de particuliere sector in 2006 en 2007 het subsidiebudget uit 2005 behouden om de minimumvergoeding voor groenestroomcertificaten te combineren met een beperkte investeringssteun van 10%. Bij het vaststellen van dit gecombineerd ondersteuningssysteem werd er voor gezorgd dat er geen oversubsidiëring ontstaat.

6. Het subsidiejaar 2005 is een overgangsjaar van het huidige subsidiesysteem dat bestaat uit een hoge investeringssteun per dossier (50%) naar het nieuwe subsidieprogramma waarbij de minimumvergoeding voor groenestroomcertificaten wordt opgetrokken tot 450 euro, gegarandeerd voor 20 jaar na de opstart van de installatie, geflankeerd door een beperkte investeringssteun van 10%.

De subsidiedossiers van 2005 dienen daarom ook vóór het jaareinde volledig te zijn uitgevoerd. Bij de bekendmaking van de nieuwe subsidieregeling bevatte de reservelijst ongeveer 12 subsidieaanvragen.

De nieuwe subsidieregeling maakt dat enerzijds de beperkingen voor investeringen worden weggewerkt en anderzijds dat er met het in de begroting 2006 ingeschreven budget 4 tot 5 keer meer dossiers kunnen behandeld worden.

7. Investerings in hernieuwbare energie bij particulieren zoals zonneboilers worden momenteel ondersteund door de federale overheid met een fiscaal voordeel in de vorm van een belastingsvermindering in de personenbelasting van 40% van de investering met een maximum van 620 euro per jaar bij nieuwbouw en 750 euro bij renovatie. De federale regering heeft recent nog aangekondigd dit belastingsvoordeel vanaf het inkomstenjaar 2006 substantieel te verhogen.

In het kader van de hen door de Vlaamse Regering opgelegde REG-openbaredienstverplichtingen, voorzien verschillende distributienetbeheerders ook premies voor het plaatsen van zonneboilers op particuliere woningen. Daarnaast zijn er provinciale en lokale besturen die eveneens een premie voorzien voor het plaatsen van zonneboilers.

Sinds 1 januari 2005 is ook een convenant tussen de Vlaamse overheid, de zonne-energiesector en de distributienetbeheerders in werking getreden. Deze sectorovereenkomst garandeert een stabiele marktgroei door duidelijke afspraken rond het behoud van het huidige subsidiesysteem, de evolutie van de premiehoogte en de kwaliteit van de geplaatste zonneboilersystemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 32
van 14 oktober 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Heraanleg N9 Affligem - Stand van zaken

Op 20 september 2005 gaven bevoegde ambtenaren van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant toelichting bij de plannen voor de herinrichting van de N9 in Affligem. In de huidige planning wil het Vlaams Gewest in augustus 2007 starten met de werken aan de gewestweg. Die duren veertien maanden, gespreid over vier fasen, en beginnen met het gedeelte tussen de Boekhoutstraat en de Fossilstraat.

De plannen liggen volledig in de lijn van de politiek waarmee de Vlaamse Regering nog onder voormalig minister Stevaert een aanvang nam voor haar gewestwegen: vertragende ingrepen in het centrum, fietsvriendelijker en esthetischer beplanting. Zo wordt de rijweg smaller in het centrum, komen er op vijf plaatsen middeneilandjes om afslaan en oversteken veiliger te maken en komen er over de hele lengte brede fietspaden aan beide zijden. Verder verdwijnen door allerlei ingrepen, waaronder het aanplanten van bomen, in totaal meer dan veertig parkeerplaatsen.

Waarom twee fietspaden? Waarom niet een dubbelrichtingsfietspad? De meeste zelfstandigen bevinden zich aan de zuidkant. Uiterekend daar worden parkeerplaatsen opgeofferd voor bomen en fietsstroken. Minder of geen parkeerplaatsen is nefast voor handelaars. Ook het Affligemse gemeentebestuur vindt dat het Vlaams Gewest zijn huiswerk op meerdere punten best overdoet.

1. In welke zin wordt het voorontwerp nu aangepast? Graag een gedetailleerd overzicht.

In welke mate wordt er rekening gehouden met de aanbevelingen van de handelaars?

2. Hoe ziet de planning eruit voor de uitvoering van de werken?

3. Wat is het kostenplaatje voor deze operatie? Graag een opsplitsing van de kosten voor gemeente, Vlaams Gewest, provincie Vlaams-Brabant.

4. Specifiek voor de handelaars: wordt er een bereikbaarheidsadviseur aangesteld?

Hoe gaat deze adviseur concreet werken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 32 van 14 oktober 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

De herinrichting van de doortocht van de N9 te Affligem is inderdaad in ontwerpfase. De procedure van het ontwerp gebeurt volgens het convenantenbeleid waarbij de gemeente een ontwerper aanduidt. Ook het organiseren van een infomoment door de gemeente is volgens de omzendbrief OW98/2.

Het concept van de doortochtherinrichting (startnota) werd reeds goedgekeurd door de Provinciale Auditcommissie op 26 augustus 2003. Ondertussen werd het ontwerp verder uitgewerkt door het studie bureau in opdracht van de gemeente en in samenspraak met de administratie Wegen en Verkeer en de andere betrokken instanties. Het concept van éénrichtingsfietspaden werd door alle partijen als enige mogelijke oplossing weerhouden.

Een dubbelrichtingsfietspad in een doortocht is verkeerstechnisch onverantwoord en is in tegenstrijd met alle principes van het Vademecum Fietsvoorzieningen.

1. De aanbevelingen en bezorgdheden van de handelaars zullen echter degelijk bekeken worden en in samenspraak op de Gemeentelijke Begeleidingscommissie besproken worden, teneinde een ontwerp te bekomen dat voor alle instanties aanvaardbaar is.
2. In de loop van de volgende maanden zal het ontwerp dus nogmaals besproken worden en zal een projectnota opgemaakt worden voor bespreking op de Provinciale Auditcommissie. Een planning van de uitvoering der werken is nog voorbarig, gezien het ontwerp nog in bespreking is.
3. De huidige kostenraming is als volgt (inclusief BTW):
Vlaams gewest: 3.900.000 euro
Gemeente Affligem: 3.100.000 euro
4. Er is inderdaad een bereikbaarheidsadviseur aangesteld voor dit project. De bereikbaarheidsadviseur zal al in het ontwerp betrokken worden en actief betrokken worden bij de opmaak voor het verkeersplan (bewegwijzering, omleiding, bereikbaarheid,...) en de vorming van minder hindermaatregelen. De bereikbaarheidsadviseur zal ook voorstellen formuleren voor het uitvoeringsplan: voorzien van parkeerplaatsen, fietsenstallingen, fasering van de werken, de toegankelijkheid en bereikbaarheid van de betrokken ondernemingen tijdens de uitvoering van de werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 35
van 14 oktober 2005
van **JAN PEUMANS**

Strategische adviesraden - Jaarverslagen

Ingevolge het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden, zenden deze raden jaarlijks vóór 15 mei een jaarverslag aan het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering.

Naar ik verneem, werden er tot op heden geen jaarverslagen vanwege de strategische adviesraden ingediend bij het Vlaams Parlement.

1. Welke zijn de oorzaken hiervan?
2. Wanneer mag het Vlaams Parlement deze verslagen alsnog verwachten?
3. Onderneemt de Regering stappen om deze indiening te bespoedigen? Zo ja, welke?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 5, Moerman nr. 4, Vandembroucke nr. 11, Vervotte nr. 6, Van Mechelen nr. 7, Anciaux nr. 11, Bourgeois nr. 4, Peeters nr. 35, Keulen nr. 11, Van Brempt nr. 11).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 35 van 14 oktober 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Yves Leterme, Minister-President van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 40
van 14 oktober 2005
van **LINDA VISSERS**

N71 omleidingsweg Neerpelt - Stand van zaken

De omleidingsweg Neerpelt staat al sinds 1976 op verschillende ontwerp- en andere gewestplannen. De weg is opgenomen in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en in het goedgekeurd gemeentelijk mobiliteitsplan.

In de periode 2002-2004 zou er een haalbaarheidsstudie uitgevoerd zijn voor de mogelijke aanleg van de N71 – noordelijke omleidingsweg van Neerpelt. De conclusie van deze studie was dat de realisatie van de omleidingsweg gewenst was, maar over het geschikte tracé werd er geen consensus bereikt.

Er werd overeengekomen om de keuze van het tracé te laten bepalen in een strategisch milieueffectrapport.

1. Werd het strategisch milieueffectrapport reeds opgemaakt en kunnen er reeds conclusies uit getrokken worden?

Indien de inhoud van de eindrapportering nog niet bekend is, wanneer kunnen dan eventueel deelresultaten verwacht worden?

2. Voor welke periode plant de minister de uiteindelijke aanleg van deze omleidingsweg?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 40 van 14 oktober 2005

van **LINDA VISSERS**

1. De aanbesteding van de strategische MER is voorzien in het voorjaar 2006 en zal ongeveer 1 jaar duren. Het einde van de studie is voorzien begin 2007.
2. De timing van de uitvoering is nog onbekend, aangezien de plan-MER eerst moet aangeven welke oplossing zal worden weerhouden en over welk bedrag gesproken wordt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 49
van 19 oktober 2005
van **FELIX STRACKX**

Aanleg winterdijk Rotselaar - Stand van zaken

Naar verluidt bestaan er plannen om in Rotselaar een winterdijk aan te leggen tussen de Hellichtstraat, de Vakenstraat en de Demer. Deze winterdijk zou erg dicht bij sommige woningen komen en bij sommigen bijna heel de tuin in beslag nemen. De zone tussen deze winterdijk en de Demer zou dan overstromingsgebied worden.

Het gemeentebestuur is erg karig met informatie over de aanleg van deze winterdijk.

1. Klopt het dat in Rotselaar een winterdijk zal worden aangelegd?
2. In welke fase bevindt zich dit dossier?
3. Ligt het tracé van deze winterdijk reeds vast? Waar zal deze dijk precies komen?
4. Dienen er voor de aanleg van deze winterdijk onteigeningen te gebeuren? Zo ja, werden hiervoor reeds stappen ondernomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 9) en Peeters (nr. 49).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 49 van 19 oktober 2005

van **FELIX STRACKX**

1. Waterwegen en Zeekanaal N.V., afdeling Zeeschelde, plant inderdaad dijkwerken langs de Demer te Rotselaar.

Het project kadert in waterbeheersingswerken voor het groter geheel van het Demerbekken. Specifiek dient op deze plaats een oplossing gegeven te worden aan het feit dat bij hoge waterstand de plaatselijke Wingebeek niet meer kan afwateren in de Demer. Hierdoor wordt het water opgestuwd en treedt de Winge buiten haar oevers. Dit is de laatste jaren reeds meermaals gebeurd waardoor de woningen die palen aan het natuurgebied met wateroverlast worden geconfronteerd.

2. De geplande werken zijn MER-plichtig. Op dit moment is enkel een ontwerp-MER opgemaakt. Dit ontwerp-MER voorziet in de aanleg van een winterdijk om de lokale woonwijk "Hellicht" en het woonlint langs de Vakenstraat te vrijwaren van wateroverlast en het herstel van het grote natuurgebied, dat paalt aan de Demer, als natuurlijk overstromingsgebied.
3. Het ontwerp-MER voorziet in drie tracés voor deze winterdijk. Het opzet van de winterdijk is het vrijwaren van de woongebieden die palen aan het natuurgebied.
4. De (niet-bebouwde) gronden die deel uitmaken van het overstromingsgebied zullen, afhankelijk van het weerhouden tracé, in principe worden onteigend. Het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor deze werken is nog niet aan de orde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 56
van 19 oktober 2005
van **PATRICIA CEYSENS**

Kasteel van Horst - Schattingsverslag

Uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 690 betreffende het Kasteel van Horst blijkt dat er beslist werd een gezamenlijk schattingsverslag aan te vragen waarbij aan de te verwerven goederen door de respectieve partners een duidelijke schattingswaarde werd toegekend.

1. Werd dit verslag reeds aangevraagd en zo ja, zijn de resultaten hiervan reeds bekend?
2. Wat de waarde is van de diverse schattingen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 56 van 19 oktober 2005

van **PATRICIA CEYSENS**

1. Een gezamenlijk schattingsverslag werd aangevraagd en door het Comité tot aankoop van onroerende goederen Mechelen overgemaakt aan de afdeling Natuur van AMINAL.

De resultaten zijn gekend en het schattingsverslag kent een waarde toe aan de gronden bestemd voor natuurbeheer en ontwikkeling, aan de gronden bestemd voor duurzaam bosbeheer en aan het kasteel en omliggende gronden in erfpacht.

Voor deze laatste goederen zal een verdere opsplitsing noodzakelijk zijn.

2. Om redenen van privacy voor de eigenaar en om de onderhandelingen voor een mogelijke aankoop van het gebied niet te bemoeilijken is het niet aangewezen in de huidige fase van de aankoop de geschatte waarde publiek te maken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 76
van 26 oktober 2005
van **KARLOS CALLENS**

Groenestroomdoelstellingen - Actieplan

Het actieplan voor het wegwerken van de juridische en praktische beslommingen die zich kunnen voordoen in het kader van de realisatie van de groenestroomdoelstelling is erop gericht meer zekerheid te bieden voor duurzame energieprojecten die groene stroom produceren. Het plan wordt nu besproken met de sector en alle belanghebbenden tijdens diverse overlegondes.

Een aantal stellingen in de nota roepen echter vragen op. Zo is de bewering dat er in 2005 een evenwicht en in 2006 zelfs een overaanbod van groenestroomcertificaten (GSC) zou zijn. Daarnaast uit de nota twijfels over de beschikbaarheid van biomassa om groene stroom aan te maken. Dit laatste is verbazend wanneer men weet dat er onder meer vanuit de voedingsnijverheid een nieuw aanbod is en er door de afbouw van de Europese subsidies in de klassieke landbouw meer vraag is naar de aanplant van energieplanten.

Tevens bevat de nota een piste rond de minimumsteun van de netbeheerders voor de groenestroomcertificaten. Deze piste bestaat erin deze minimumsteun voor installaties die in gebruik worden genomen na 1 januari 2005 te verlagen van 80 naar 65 euro. Een en ander zou gebaseerd zijn op een VITO-rendabiliteitsstudie (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek), die concludeert dat het evenwicht voor de vergisting van mest samen met landbouwgewassen en benutting van biogas in een biogasmotor zich bevindt op 44 euro/MWh. Dit terwijl uit rendabiliteitsstudies opgemaakt met het oog op kredietaanvragen blijkt dat 65 euro als prijs voor de GSC een negatieve balans zou opleveren, laat staan 44 euro. De VITO-studie zou echter uitgaan van praktijkgegevens van Duitsland en Nederland, waar de feitelijke toestand helemaal anders is dan in Vlaanderen.

De onzekerheid in de sector neemt met andere woorden steeds meer toe en het risico bestaat dat de doodsteek wordt gegeven aan de biogasinstallaties in Vlaanderen, nog voor ze goed en wel van start zijn gegaan.

1. Waarop heeft men zich gebaseerd voor de berekening van vraag en aanbod inzake de groenestroomcertificaten?

Welke toekomstige elementen en projecten werden in rekening gebracht?

2. Heeft men inzake de beschikbaarheid van biomassa de nevenstromen uit de voedingsnijverheid en de stijging van het aantal energieplanten in rekening gebracht en zo ja, voor welke hoeveelheden?
3. Op welke elementen heeft de VITO-studie zich gebaseerd om tot een prijs van 44 euro/mWh te komen, en houdt deze studie ook rekening met de specifieke situatie van Vlaanderen?
4. Wanneer wordt het actieplan gefinaliseerd en omgezet in beleidsmaatregelen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 26 oktober 2005

van **KARLOS CALLENS**

1. De vraag naar groenestroomcertificaten is vastgelegd in het Elektriciteitsdecreet als een jaarlijks stijgend percentage van de elektriciteitsleveringen in Vlaanderen. De VREG publiceert jaarlijks op haar website een rapport m.b.t. deze groenestroomverplichting. Het aantal in te leveren groenestroomcertificaten is afhankelijk van de elektriciteitsleveringen.
Het aanbod aan certificaten voor het productiejaar 2005 wordt in het VREG-rapport geraamd op basis van de groenestroominstallaties die reeds erkend werden en dus reeds groenestroomcertificaten ontvangen alsook de aanvragen voor groenestroomcertificaten die reeds ingediend zijn bij de VREG. Uit de VREG-cijfers blijkt een sterke groei van het geïnstalleerd vermogen aan groenestroomproductieinstallaties, van ongeveer 200 megawatt eind 2004 tot ongeveer 450 megawatt begin november. De productiecapaciteit van deze installaties komt naar schatting overeen met het huishoudelijk verbruik van 1 miljoen Vlamingen. De VREG concludeert dat voor de inleveringsronde op 31 maart 2006 een evenwicht tussen aanbod en vraag te verwachten is, rekening houdend met de nog opgespaarde certificaten.
Op grond van zowel bestaande projecten en projecten in aanbouw als reeds vergunde maar nog te bouwen projecten wordt voor de productie jaren 2006 en 2007 een overschot aan groenestroomcertificaten verwacht. Vooral bijstook van biomassa in kolencentrales en bijkomende windparken zijn van belang.
2. De VITO-studie “Hernieuwbare warmte uit biomassa in Vlaanderen” (oktober 2004) omvat een gedetailleerde inventarisatie van biomassastromen in Vlaanderen, onder andere de nevenstromen uit de voedingsnijverheid en de (stijgende) teelt van energiegewassen. Onder meer in het kader van het actieplan groene stroom werkt OVAM tegen eind 2005 aan een nog meer gedetailleerde inventarisatie van biomassa(afval). Sommige biomassastromen zijn evenwel niet volledig beschikbaar voor energetische valorisatie, omdat ze in aanmerking komen voor materiaalrecyclage. De studie m.b.t. prognoses tot 2020 concludeert tevens dat reeds de eerstvolgende jaren de import van biomassa een belangrijkere rol in de elektriciteitsproductie uit biomassa speelt dan het gebruik van de relatief beperkte hoeveelheden beschikbare biomassa uit Vlaanderen.
3. VITO verrichtte eveneens een studie naar de onrendabele toppen voor duurzame elektriciteitsproductie in Vlaanderen. De methodologie werd overgenomen van de berekeningsmethode die in overleg met alle betrokken partijen de afgelopen jaren is uitgewerkt door het energie-onderzoekscentrum ECN in Nederland. De berekeningen werden echter aangepast aan de situatie in Vlaanderen.
4. Het actieplan groene stroom werd op 8 juli 2005 goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Dit houdt in dat de voorgestelde maatregelen verder dienen uitgewerkt te worden door de bevoegde administraties. De resulterende beleidsmaatregelen dienen in de loop van de volgende maanden aan de Vlaamse Regering te worden voorgelegd (met uitzondering van het vastleggen van beleidsdoelstellingen tot 2020 en maatregelen i.v.m. het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen).

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 135

van 9 maart 2005

van **KURT DE LOOR**

OCMW-raden Oost-Vlaanderen - Lidmaatschap gemeenteraadsleden

Volgens de wettelijke bepalingen mag ten hoogste één derde van de raad voor maatschappelijk welzijn uit gemeenteraadsleden bestaan.

Kan de minister mij per gemeente in de provincie Oost-Vlaanderen (65 gemeenten) meedelen hoeveel gemeenteraadsleden ook lid zijn van de OCMW-raad ? Kan hierbij ook worden vermeld tot welke politieke partij zij behoren ?

Deze analyse kan wellicht de toets doorstaan voor het hele Vlaamse land en een graadmeter zijn voor het al dan niet verder in stand houden van deze maatregel naar aanleiding van de komende bespreking van het nieuwe gemeentedecreet.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 135 van 9 maart 2005

van **KURT DE LOOR**

In bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de cijfers die mij door de diensten van de Gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen werden overgemaakt.

BIJLAGE

Lijst met het aantal gemeenteraadsleden die ook in de OCMW raad zetelen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/KEULEN/135/antw.bijlage.135a.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 219
van 17 juni 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Omzendbrief-Martens - Schendingen

In aansluiting op mijn vraag nr. 180 wens ik de minister ook te vragen of hij een gedetailleerde lijst kan geven van de schendingen van de zogenaamde omzendbrief-Martens per faciliteitengemeente tijdens deze en indien mogelijk vorige legislatuur?

Kan hij tevens specificeren welke maatregelen telkens werden getroffen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 219 van 17 juni 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Naar aanleiding van de in hoofding vermelde vraag vroeg ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant mij de door de heer Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens te bezorgen. Uit het antwoord van de gouverneur bleek dat slechts in twee gevallen klachten met betrekking tot de beweerde schending van de omzendbrief Martens gegrond werden bevonden.

1. Via een schriftelijke vraag (vraag nr. 154 van 20 september 2002) meldde de volksvertegenwoordiger zelf mijn ambtsvoorganger minister Paul Van Grembergen dat het OCMW van Sint-Genesius-Rode twee tijdschriften uitgaf, respectievelijk een Nederlandstalig onder de titel "De Boomgaard" en een Franstalig met de titel "Le Verger". Dit laatste tijdschrift bevatte artikelen die niet opgenomen waren in De Boomgaard. De gouverneur concludeerde dat hierdoor de taalwetgeving overtreden was. De tijdschriften werden opgesteld door een 7-tal vrijwilligers, die samen met de verantwoordelijken van het centrum de redactieraad vormden. Naast informatie van het centrum zelf bevatten zij ook bijdragen gaande over andere items zoals poëzie, verslagen van reizen en uitstapjes, bezoeken, recepten en gezondheid, die echter niet altijd vertaald werden. De tijdschriften richtten zich tot de gebruikers van het dienstencentrum. Eenieder kon, mits een bijdrage van 6 euro te betalen, zich voor één jaar abonneren op het Nederlandstalige of Franstalige tijdschrift. De twee informatiebladen moeten worden beschouwd als "mededelingen aan het publiek" in de zin van het Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) en moesten derhalve in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, met voorrang voor het Nederlands. Het uitgeven en verspreiden van aparte Nederlandstalige en Franstalige uitgaven, met dan nog niet identiek dezelfde inhoud, druist in tegen het statuut van de externe tweetaligheid van het OCMW zoals voorzien in artikel 24 van de SWT en was derhalve onwettig. Mijn ambtsvoorganger schreef hierover een vermanende brief aan de Voorzitter van het OCMW.
2. Op 4 januari 2005 ontving de gouverneur een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van Kraainem waarbij een reglement tot toewijzing van woningen werd gewijzigd. De bepalingen in dit reglement die werden gewijzigd, werden in het Frans en in het Nederlands vastgesteld, hetgeen strijdig was met artikel 23 SWT. Op 26 januari 2005 werd de voorzitter van het OCMW hierop door de gouverneur gewezen en met aandrang verzocht artikel 23 van de SWT in de toekomst strikt na te leven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 249
van 14 september 2005
van **CARL DECALUWE**

Sociaal patrimonium - Leegstand (2)

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 19 van 15 oktober 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 16 december 2004) zou ik de minister graag enkele vragen stellen.

1. Hoe is de leegstand in het sociaal patrimonium in 2003 en 2004 geëvolueerd?

Kan de minister het meest recente overzicht geven per arrondissement van het aantal sociale huurwoningen en appartementen die meer dan één jaar leegstaan?

Kan tevens een overzicht gegeven worden per erkende vennootschap in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt?

2. Wat is de verhouding tussen het leegstandspatrimonium en het totale patrimonium?

Welke evolutie doet zich terzake voor?

3. Kan de minister een gemiddelde duurtijd geven van de leegstand in de sociale huurwoningen?

Welke evolutie doet zich terzake voor?

4. Wat zijn de oorzaken voor de leegstand en welke verhouding hebben deze oorzaken ten opzichte van de totale leegstand?

Welke evolutie doet zich terzake voor?

5. Welke maatregelen worden genomen om de leegstand verder te verhelpen?

Hoe worden de socialehuisvestingsmaatschappijen aangemoedigd om langdurig leegstand te verhelpen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

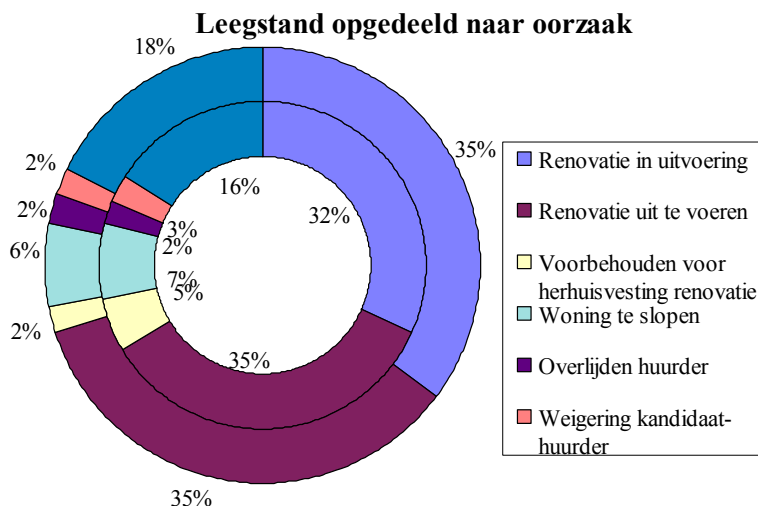
op vraag nr. 249 van 14 september 2005

van **CARL DECALUWE**

1. In de als bijlage toegevoegde tabel vindt u een overzicht van de leegstandscijfers per sociale huisvestingsmaatschappij (SHM), opgedeeld in een aantal categorieën. De cijfers geven telkens het totaal aantal leegstaande woningen op 31 december weer. Een overzicht op arrondissementeel niveau is niet mogelijk. Het is ook niet mogelijk de gegevens te beperken tot de woningen die al meer dan een jaar leegstaan. De informatie over leegstand steunt immers op de statistische inlichtingen die de SHM's jaarlijks aan de VHM bezorgen. In deze inlichtingen wordt geen verwijzing gemaakt naar de specifieke woningen waarover het gaat, noch over de duurtijd van de leegstand. Vermits het werkgebied van SHM's over verschillende arrondissementen verspreid kan liggen, valt niet uit te maken in welk arrondissement de leegstaande woningen juist liggen. De SHM's werden wel per arrondissement opgedeeld, naargelang de ligging van de maatschappijen zelf. Dit geeft toch enige indicatie van de spreiding van de leegstand.
2. De totale leegstand daalde van 4.917 leegstaande woningen op 31 december 2003 (3,7% van 132.822 woningen) tot 4.701 woningen op 31 december 2004 (3,5% van 134.422 woningen). Er heeft zich dus een lichte daling voorgedaan in het laatste jaar. Echter blijft het aandeel leegstaande woning op een quasi gelijk peil met de voorgaande jaren en volgt daarmee de belangrijke renovatie-inspanningen en projecten van de laatste 5 jaar.
3. Zoals reeds vermeld, is de duurtijd van de leegstand niet opgenomen in de statistische inlichtingen die door de SHM's worden aangeleverd. Het is dus vooralsnog niet mogelijk om er gemiddelden van de geven.
4. In de onderstaande grafiek ziet u de verdeling van de leegstand over de voornaamste categorieën. De binnenste ring geeft de verdeling weer voor het jaar 2003 en de buitenste die voor het jaar 2004. Voor 78% van de woningen die op 31 december 2004 leegstonden, is dit te wijten aan het feit dat ze gerenoveerd zullen worden, in renovatie zijn, voorbehouden worden in afwachting van de herhuisvesting van de huurder van een te renoveren woning of dat ze gesloopt zullen worden. Op 31 december 2003 was dit 79%. Qua evolutie moet ik besluiten dat dit een status-quo is.

... / ...

... / ...



5. Leegstand houdt een onmiddellijk verlies aan inkomsten in voor de SHM's. Dit is op zich een grote stimulans is voor de SHM's om leegstand in de mate van het mogelijke te vermijden. Er blijkt ook duidelijk zij hiervoor ernstige inspanningen leveren. Ik verwijs in dit verband ook naar mijn antwoord op vraag nr. 19 van 15 oktober 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 16 december 2004).

Een belangrijk reglementair obstakel blijft voorlopig evenwel het feit dat sociale huurcontracten reglementair altijd van onbepaalde duur moeten zijn. Dat impliceert dat het bijzonder moeilijk is om nog een nieuw contract af te sluiten wanneer een huurder vertrekt uit een woning waarvan de SHM weet dat ze binnen afzienbare tijd gerenoveerd zal worden. De nieuwe huurder moet dan immers verplicht geherhuisvest worden en wanneer het over een groter aantal huurders gaat, kan dit een tijd duren (er moeten immers andere woningen vrijkomen). Daardoor blijven woningen in afwachting van renovatie soms langer leegstaan dan strikt noodzakelijk. In het kader van het nieuwe sociale huurbesluit neem ik mij voor dit obstakel weg te nemen, door ingeval van te verwachten renovatie wel tijdelijke contracten toe te staan.

BIJLAGE

Overzicht van het aantal leegstaande woningen per SHM en per oorzaak van leegstand.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/KEULEN/249/antw.249.bijlage.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 250
van 14 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Impulsfonds migrantenbeleid - Financiële middelen

Onlangs keurde de Vlaamse Regering een document goed waarin een nieuwe selectieprocedure voor het jaar 2005 en de Vlaamse beleidsprioriteiten werden vastgelegd.

1. Welk bedrag ontving het impulsfonds in 2004? Hoe werd het verdeeld, en door wie? Op basis van welke beleidsprioriteiten?
2. Welk bedrag wordt verwacht voor het impulsfonds in 2005?
3. Wie houdt toezicht op de wijze waarop dit geld wordt besteed?
4. Kan de minister een kopie bezorgen van bovenvermeld document of aangeven waar het kan geconsulteerd worden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 250 van 14 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

1. Het bedrag van het impulsfonds 2004 toegekend aan de Vlaamse gemeenschap bedroeg 2.533.232,99 euro. Via een federaal bepaalde verdeelsleutel is 75% van de totale kredieten voorbehouden voor projecten in de vijf grootste steden van het land (Brussel, Antwerpen, Gent, Luik en Charleroi). De resterende 25% is toegekend aan projecten in de overige prioritaire actiezones. De ingediende projecten dienden te beantwoorden aan de inhoudelijke beleidsprioriteiten bepaald door de Interministeriële Conferentie voor het Migrantenbeleid. Daarnaast dienden de Nederlandstalige projecten tevens te beantwoorden aan de Vlaamse beleidsprioriteiten en aansluiting te vinden bij de visie zoals bepaald in het Vlaams Regeerakkoord.
2. Het bedrag van het impulsfonds 2005 toegekend aan de Vlaamse Gemeenschap bedraagt 2.526.738 euro.
3. Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding verzorgt het secretariaat van het impulsfonds voor het migrantenbeleid, en kijkt de financiële verantwoording van de projecten na.
4. Het gevraagde document kan geconsulteerd worden via de website: http://www.wvc.vlaanderen.be/minderheden/minderhedenbeleid/federaal_impulsfonds/federaal_impulsfonds.htm

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 251
van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Doel - Woonrecht

Bij haar beslissing over Doel heeft de Vlaamse Regering het woonrecht in Doel erkend al zeker tot 2007.

Vanuit diverse hoeken komt de melding dat bijna 300 personen kandidaat zijn om een leegstaande en onteigende woning in Doel te huren, maar dat de intercommunale Land van Waas slechts heel zelden een woontoelating geeft.

Resultaat is dat Doel grotendeels ontvolkt is, onleefbaar wordt en inbraak en diefstal aanlokt; sommigen stellen dat dit ook de bedoeling is van het boycotten van het woonrecht ...

1. Wat is de exacte inhoud van het woonrecht zoals het erkend werd tot in 2007 voor Doel?
2. Moeten op basis hiervan leegstaande en bewoonbare huizen meteen worden toegekend aan mensen die aanbieden erin te gaan wonen? Zo neen, waarom niet?
3. Hoeveel woningen in Doel zijn beschikbaar als onteigend, leegstaand en bewoonbaar?
4. Hoeveel personen hebben zich aangemeld als kandidaten om deze woningen te huren?
5. In hoeveel gevallen werd aan mensen het huren van een woning geweigerd? En waarom?
6. Wordt het woonrecht, zoals het principieel erkend werd, ter plaatse correct uitgevoerd?

Zo neen, wat doet de minister om de plaatselijke verantwoordelijken te wijzen op de beslissing van de Vlaamse Regering?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 251 van 20 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

1. Via het tijdelijk bewoningsrecht besliste de Vlaamse Regering op 19 mei 2000 dat in de woonkern Doel de woonkwaliteit en woonzekerheid gegarandeerd moest blijven en dit tot de datum van aflevering van een bouwvergunning voor een tweede getijdendok.

Het tijdelijk bewoningsrecht is uitsluitend van toepassing op de woningen in de woonkern Doel. Zowel de 'oorspronkelijke' bewoners als nieuwe kandidaat-bewoners konden en kunnen ingaan op het aanbod van het tijdelijk bewoningsrecht. Het tijdelijk bewoningsrecht is een zakelijk recht zoals omschreven in artikel 625 tot en met 636 van het Burgerlijk Wetboek.

Op 27 april 2001 werden de modaliteiten van dit tijdelijk bewoningsrecht vastgelegd door de Vlaamse Regering (VR/2001/27.04/DOC.0354). De Intercommunale Vereniging van het Land van Waas werd gelast onmiddellijk te starten met de realisatie en de invulling van het tijdelijk bewoningsrecht in de woonkern van Doel. In toepassing van het decreet houdende de Intergemeentelijke Samenwerking van 06 juli 2001 werden de statuten van de voormalige Intercommunale van het Land van Waas aangepast en de naam gewijzigd in Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas.

Hiertoe kan het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas na advies van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Beveren, tot 2007 nieuwe bewoning toestaan in de niet-bewoonde woningen die minnelijk of gerechtelijk verworven worden door de Maatschappij voor het grond- en industrialisatiebeleid van het Linkerschelde-oevergebied. Een begeleidingscommissie volgt de uitvoering van dit tijdelijk bewoningsrecht op.

De Vlaamse Volksvertegenwoordiger gebruikt in de vraagstelling de term "huren". Er worden in Doel door het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas geen woningen verhuurd; er is wel een zakelijk recht van tijdelijke bewoning. Dit zakelijk recht van tijdelijke bewoning was oorspronkelijk bedoeld om de inwoners niet onmiddellijk te moeten laten verhuizen, om hen de kans te bieden tot minstens 2007 in een leefbaar dorp te blijven wonen. In de beslissing van de Vlaamse regering worden evenwel ook nieuwe inwoners toegelaten.

De hiernavolgende cijfers geven de toestand weer per 31.12.2004. Ze zijn afkomstig van het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas en zijn voor het merendeel terug te vinden in het Jaarverslag 2004 van het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas. Sinds einde 2004 zijn geen ingrijpende wijzigingen opgetreden.

2. Woningen waarvan de sleutel wordt binnengebracht worden niet zomaar ter beschikking gesteld. Voorafgaand gebeuren volgende twee zaken:
 - Onderzoek van de woningen in het kader van de Wooncode, door de diensten van het Ministerie van de Vlaamse gemeenschap, AROHM, afdeling Oost-Vlaanderen, cel Huisvesting.
 - De vraag aan de voormalige eigenaars of zij bereid zijn afstand te doen van het recht van retrocessie ten voordele van nieuwe tijdelijke bewoning.

Goede woningen waarvoor de afstand recht van retrocessie werd bekomen, worden onmiddellijk ter beschikking gesteld.

Woningen waaraan werken nodig zijn en waarvoor de afstand recht van retrocessie werd bekomen, worden na uitvoering van renovatiewerken ter beschikking gesteld.

Woningen waaraan zware kosten zijn, krotwoningen en woningen waarvoor geen afstand van het recht van retrocessie wordt bekomen, worden niet ter beschikking gesteld.

Het ten volle ter beschikking stellen van leeggekomen woningen kan dus niet om twee redenen:

- de gemiddeld gezien slechte staat van de woningen in Doel
- het recht van retrocessie, dat slechts door een deel van de voormalige eigenaars wordt afgestaan.

De hoofdreden is de slechte staat van de woningen in Doel. Na onderzoek ingevolge de Vlaamse Wooncode worden immers zowat de helft van de woningen in de categorieën zware renovatiewerken of krot gecatalogeerd. Het onderzoek van de woningen is een verplichting in het kader van de Wooncode. Het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas renoveert de woningen die deze minimale kwaliteit niet halen en waarvan de renovatiekosten binnen het bestek van een tijdelijke bewoning gerechtvaardigd en haalbaar zijn.

Verder kunnen een aantal woningen niet ter beschikking worden gesteld omdat slechts een deel van de voormalige eigenaars bereid is het recht van retrocessie af te staan. Over de noodzaak tot het vragen aan de voormalige eigenaars om te verzaken aan het recht van retrocessie werd geruime tijd gediscussieerd. Juridische adviezen werden gevraagd. Aangezien de rechtspraak niet eenduidig is, werd het probleem uiteindelijk beslecht door de eigenaar van de woningen, de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid van het LSO gebied. In zitting van de Raad van Bestuur van 10 september 2003 besliste de Maatschappij het voorzichtigheidsstandpunt te behouden, namelijk dat de afstand van recht van retrocessie blijvend gevraagd dient te worden.

3. Er werden van 182 woningen sleutels afgegeven.

Er werden 164 woningen gecontroleerd in het kader van de Wooncode. 18 woningen zijn nog in onderzoek. Van de 164 gecontroleerde woningen zijn er 82 die (deels onmiddellijk, deels na renovatiewerken) in aanmerking kunnen komen voor bewoning.

Van 52 woningen van deze 82 woningen werd niet verzaakt aan het recht van retrocessie. De 30 overige woningen worden ter beschikking gesteld; er waren hiervoor 43 toewijzingen nodig.

4. Er zijn 228 kandidaten.

Inmiddels werden ook al 112 dossiers gesloten omdat de kandidaten geen interesse meer betonen, onder meer wanneer bijkomende inlichtingen worden gevraagd, wanneer zij vernemen dat er een vergoeding moet betaald worden voor de woning of wanneer hen een woning wordt aangeboden. Van het aantal kandidaten dat wordt gecontacteerd is er immers een merendeel dat niet meer van zich laat horen wanneer hen gevraagd wordt de nodige informatie te verstrekken of wanneer zij de te betalen vergoeding vernemen.

Wat de toegewezen woningen betreft, dienden bovendien ongeveer een derde van de bewoners reeds voor de vrederechter te worden gebracht wegens wanbetaling.

5. De kandidaturen worden voorgelegd aan het College van Burgemeester en Schepenen van Beveren voor advies. Op 209 adviesaanvragen waren er 184 gunstig.

De overige zijn meestal voorlopig ongunstig in afwachting van bijkomende inlichtingen. Zelden ontvangt men een antwoord bij een vraag naar bijkomende inlichtingen.

6. Minister Peeters heeft me per schrijven van 2 augustus 2005 geïnformeerd over de uitvoering van het woonrecht door het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband. De minister meldt mij dat het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband de haar toegewezen opdracht ten volle uitvoert, binnen de grenzen die haar worden opgelegd. Er worden verschillende initiatieven genomen om de bewoning en de leefbaarheid te bevorderen, waaronder:
- acties en begeleiding vanuit en door de opbouwwerkster in Doel;
 - extra aandacht voor het openbaar domein door de gemeente;
 - beperkt onderhoud en renovatie tot minimum comfort aan de woningen die ter beschikking kunnen worden gesteld door het Intergemeentelijk Samenwerkings-verband Land van Waas.

De gemeente waakt erover dat de woningen die ter beschikking kunnen worden gesteld, ook effectief ter beschikking komen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 252
van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag aan de minister van Financiën naar het aandelenbezit door de Vlaamse overheid (vraag nr. 148 van 27 mei 2005) blijkt dat er geen centraal overzicht is van alle aandelen die rechtstreeks of onrechtstreeks in het bezit zijn van de Vlaamse overheid sensu lato, met name Vlaamse Gemeenschap, Vlaams Gewest, Vlaamse openbare instellingen (VOI) en investeringsmaatschappijen, enzovoort.

De minister van Financiën gaf wel het overzicht van de participaties van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zoals die geregistreerd zijn in het boekhoudsysteem van de Vlaamse Gemeenschap, en van de diensten, instellingen en rechtspersonen die onder zijn bevoegdheid vallen.

Voor het weergeven van een overzicht van de mogelijke participaties aangehouden door de andere Vlaamse instellingen verwees de minister van Financiën mij naar elke betrokken toezichthoudende minister.

1. In welke vennootschappen, van welke aard dan ook, hetzij “gewone” privaatrechtelijke hetzij “bijzondere” publiekrechtelijke, bezitten de diensten, rechtspersonen of instellingen onder de bevoegdheid van de minister op dit ogenblik aandelen?

Graag een volledig overzicht, met vermelding van het percentage van de aandelen van de vennootschap in kwestie en de geraamde waarde op dit ogenblik.

2. Via welke maatschappijen, diensten met afzonderlijk beheer (DAB), VOI's, fondsen of welke instellingen dan ook worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd?

Worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd op een wijze die een maximale opbrengst en maximaal maatschappelijk nut garandeert?

3. Op welke wijze oefent de minister controle uit op de wijze waarop deze aandelen beheerd worden?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd reeds eerder gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 148 van 18 mei 2005) en beantwoord. De huidige vraag werd gesteld aan alle andere ministers ((Leterme vraag nr. 78, Moerman nr. 86, Vandenbroucke nr. 268, Vervotte nr. 210, Anciaux nr. 87, Bourgeois nr. 185, Peeters nr. 748, Keulen nr. 252, Van Brempt nr. 217).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 252 van 20 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer DIRK VAN MECHELEN, Vlaams minister, bevoegd voor de financiën en de begrotingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 253
van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Burgemeester Linkebeek - Woonplaatsvereiste

Volgens diverse berichten in kranten en tijdschriften is het in Linkebeek een publiek geheim dat de burgemeester niet woont in zijn gemeente, maar wel in Tervuren.

Nochtans is dat een voorwaarde om het ambt van burgemeester uit te oefenen.

1. Wie is bevoegd om na te gaan of een burgemeester in zijn gemeente woont?
2. Wat zijn de gevolgen als dat niet het geval is?
3. Is er in procedures voorzien voor burgers die daarentegen bezwaar willen formuleren?
4. Heeft de minister bovenvermeld geval reeds ambtshalve laten onderzoeken?
5. Werden rond dit onderwerp eventueel al eerder onderzoeken verricht en zo ja, met welk resultaat?
6. Zijn in bovenvermelde zaak al eventuele beslissingen bekend van gouverneur of andere organen of personen die terzake bevoegd zijn?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 253 van 20 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

In de eerste plaats wens ik mee te delen dat ik tot op vandaag geen kennis heb gekregen van mogelijke problemen in verband met de effectieve woonplaats van de burgemeester van Linkebeek.

1. Wie is bevoegd om na te gaan of een burgemeester in zijn gemeente woont?

Artikel 65 van de gemeentekieswet bepaalt dat om tot gemeenteraadslid verkozen te kunnen worden en blijven, een kandidaat onder meer in het bevolkingsregister van de gemeente moet ingeschreven zijn. Het gemeenteraadslid moet bovendien gedurende de hele duurtijd van zijn mandaat in de gemeente waar hij is verkozen woonachtig blijven. Dit betekent dat, wanneer hij in de loop van de legislatuur zou verhuizen, de verkiesbaarheidvereiste vervalt, en dat de betrokkene dus geen mandataris meer kan blijven. Een gemeenteraadslid dat niet langer aan één van de verkiesbaarheidvereisten voldoet, houdt op deel uit te maken van de gemeenteraad. Dat is dus het geval wanneer hij niet meer ingeschreven is in de bevolkingsregisters van de gemeente waar hij zijn mandaat uitoefent of wanneer zijn werkelijke hoofdverblijfplaats niet of niet meer in deze gemeente gelegen is. Deze regel geldt uiteraard ook voor de burgemeester. De burgemeester verliest van rechtswege zijn mandaat van burgemeester wanneer hij zijn mandaat van raadslid verliest.

De bestendige deputatie van de provincieraad is in eerste aanleg bevoegd inzake betwistingen. De Raad van State spreekt zich uit in graad van beroep.

De inschrijving in het bevolkingsregister houdt een vermoeden in dat een persoon in de gemeente woont. Dit vermoeden kan slechts worden ontkracht door gegevens die in redelijkheid niet toelaten te twifelen aan de valsheid van inschrijving.

De wetgeving vereist dus dat er een effectief verblijf van het gezin in de gemeente moet zijn, met het centrum van het privé- en gezinsleven. Een socio-culturele band is onvoldoende. Het tegenbewijs kan geleverd worden met alle middelen van recht, met inbegrip van het getuigenbewijs.

Artikel 16 van het Koninklijk Besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister somt op een niet beperkende wijze een aantal criteria op voor het bepalen van het hoofdverblijf. Daartoe behoren bij voorbeeld de staat van de woning of verklaringen van burens. Die elementen moeten de bestendige deputatie toelaten te beoordelen of de betrokkene effectief beantwoordt aan de verkiesbaarheidvereisten.

2. Wat zijn de gevolgen als dit niet het geval is?

Artikel 10 van de Nieuwe Gemeentewet maakt een duidelijk onderscheid tussen het verval van het lidmaatschap van de gemeenteraad ten aanzien van de betrokken mandataris zelf en de tegenwerpelijke van dat verval aan derden.

Ten aanzien van de betrokkene ontstaat het verval reeds vanaf het ogenblik dat hij niet meer voldoet aan alle verkiesbaarheidvereisten. Het treedt m.a.w. van rechtswege in, zelfs voordat de bestendige deputatie het verval heeft geconstateerd. Dit blijkt duidelijk uit de uitdrukking "houdt op deel uit te maken van de raad" die in artikel 10, eerste lid van de Nieuwe Gemeentewet voorkomt. Tevens stelt artikel 10, derde lid, de betrokkene strafbaar met de straffen bepaald in artikel 262 van het

Strafwetboek indien hij zijn bediening blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van een oorzaak van verval in zijn hoofd.

Vanaf het ogenblik dat hij zelf kennis heeft van een dergelijke oorzaak, mag de betrokkene niet meer deelnemen aan de vergaderingen van de raad of van het schepencollege. Indien het onwettig zetelen een bepalende invloed heeft kunnen hebben op een door de gemeenteraad of het schepencollege genomen beslissing, dan is die beslissing vatbaar voor vernietiging.

Ten aanzien van derden bestaat het verval van het lidmaatschap van de gemeenteraad evenwel slechts vanaf het ogenblik dat de vervallenverklaring bij definitieve beslissing werd uitgesproken door de bestendige deputatie of, in beroep, door de Raad van State. Dit heeft tot gevolg dat de betrokkene, ondanks het feit dat hij volgens de artikelen 10, derde lid van de Nieuwe Gemeentewet en 262 van het Strafwetboek zijn functies niet verder mag uitoefenen, maar weigert ontslag te nemen, toch moet opgeroepen blijven voor de vergaderingen van de gemeenteraad en het college. De gemeenteraad mag niet overgaan tot de voordracht van een opvolger vooraleer de bestendige deputatie of Raad van State de vervallenverklaring van de betrokken burgemeester op definitieve wijze heeft uitgesproken.

3. Is er in procedures voorzien voor burgers die daarentegen bezwaar willen formuleren?

Uit artikel 10 van de Nieuwe Gemeentewet blijkt - en dit wordt door de Raad van State aanvaard - dat het inzetten van een procedure tot vervallenverklaring geen alleenrecht is van het college van burgemeester en schepenen. Ook een derde zoals het openbaar ministerie, een gemeenteraadslid of zelfs een particulier mag bij de bestendige deputatie bezwaar indienen. Dit bezwaar is onderworpen aan de vereisten van de artikelen 3 en 4 van het Koninklijk Besluit van 17 september 1987. Het verzoekschrift (vergezeld van drie afschriften) moet schriftelijk worden ingediend in de vorm van een gedagtekend verzoekschrift met de naam, de hoedanigheid en de woning van de verzoekende partij; het voorwerp van het beroep en een uiteenzetting van de feiten en middelen; de naam en de woning van de tegenpartij. De Nieuwe Gemeentewet vereist niet dat het bezwaarschrift aan de betrokkene wordt betekend.

Aangenomen wordt dat de bestendige deputatie verplicht is om - zelfs indien zij geen kennisgeving door het college of bezwaar door een derde ontvangen heeft - ambtshalve de gevallen te onderzoeken waarin er twijfel zou kunnen bestaan of een mandataris nog wel aan alle verkiesbaarheidsvereisten voldoet.

4. Heeft de minister bovenvermeld geval reeds ambtshalve laten onderzoeken?

Zoals ik al heb gesteld, heb ik geen kennis gekregen van het concrete geval waarnaar u verwijst. Ik heb dan ook nog geen onderzoek laten verrichten. In ieder geval is duidelijk dat de bestendige deputatie bevoegd is om terzake uitspraak te doen. Ik zal uw vraag dan ook voor nuttig gevolg eerstdaags doorzenden.

5. Werden rond dit onderwerp eventueel al eerder onderzoeken verricht en zo ja, met welk resultaat?

Naar aanleiding van uw vraag informeer ik bij de federale overheid, die ter zake vroeger bevoegd was, over een mogelijk onderzoek in het verleden.

6. Zijn in bovenvermelde zaak al eventuele beslissingen bekend van gouverneur of andere organen of personen die terzake bevoegd zijn?

Zoals reeds gesteld heb ik tot op heden geen kennis van de resultaten van mogelijke eerdere onderzoeken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 254
van 23 september 2005
van **JAN PENRIS**

Sociale huur - Afrekening huurlasten

Artikel 1728ter, § 1 van de huurwet bepaalt: “Behalve wanneer uitdrukkelijk overeengekomen is dat de aan de huurder opgelegde kosten en lasten in vaste bedragen worden bepaald, moeten ze met werkelijke uitgaven overeenkomen. Deze kosten en lasten moeten in een afzonderlijke rekening worden opgegeven. De stukken die van deze uitgaven doen blijken, moeten worden overgelegd”.

Sommige socialehuisvestingsmaatschappijen delen aan de huurders geen jaarlijkse afrekening van de gemeenschappelijke kosten mee. De huurders kunnen in deze situatie niet controleren uit welke verschillende kosten (CV, onderhoud groen, water, milieuheffing, elektriciteit, ...) het bedrag van de maandelijkse huurlasten is samengesteld en of dit maandelijkse bedrag correct is.

1. Is de minister op de hoogte van het feit dat sommige huisvestingsmaatschappijen geen jaarlijkse afrekening van de huurlasten meedelen aan de huurders?

Handelt een huisvestingsmaatschappij die dit niet doet in overeenstemming met de huurwet? Zo neen, hoe wordt hiertegen opgetreden?

2. Werden in het verleden bepaalde huisvestingsmaatschappijen reeds terechtgewezen en/of gesanctioneerd wegens het niet willen verantwoorden van het bedrag van de huurlasten?

Is de socialehuisvestingsmaatschappij verplicht op eenvoudig verzoek van een huurder alle stukken over te leggen die de huurder in staat moet stellen de juistheid van het bedrag van de maandelijkse huurlasten te controleren?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 254 van 23 september 2005

van **JAN PENRIS**

1. In overeenstemming met art. artikel 1728ter, § 1 van de huurwet staat in het Besluit van de Vlaamse Regering (BVR) van 25/01/1985 (betreffende de huurlasten in het Vlaamse Gewest, van de woningen die aan de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende vennootschappen of aan de VHM zelf toebehoren) centraal dat de huurlasten moeten overeenstemmen met reële uitgaven van de sociale huisvestingsmaatschappij (SHM). Ze dienen aan de huurder te worden aangerekend op basis van bewijskrachtige documenten (art. 3). Over het betalen van de huurlasten bepaalt het besluit dat er maandelijks voorschotten moeten worden gevraagd aan de huurders. Het bedrag van deze voorschotten wordt in principe vastgesteld op basis van de reële kosten van het jaar voordien. De SHM gaat dan, op de door haar bepaalde jaarlijkse vervaldag, over tot afrekening van de aangerekende huurlasten (art. 4).

Een lokale huisvestingsmaatschappij dient haar huurders jaarlijks informatie te verstrekken over de voorschotten, de wijzigingen ervan en de afrekening (BVR 25/01/1985, art. 4). Bovendien kan elke sociale huurder op de zetel van de SHM inzage krijgen in zijn gedetailleerde afrekening en dit op dagen en uren die door de maatschappij worden bepaald (art. 5). De sociale huisvestingsmaatschappij hoeft dus niet aan elke huurder een gedetailleerd overzicht van enerzijds de werkelijke kosten en anderzijds de aangerekende lasten te bezorgen, maar de huurder heeft wel het recht om de stukken bij de SHM in te kijken. Deze regeling is het gevolg van praktische overwegingen, het automatisch opsturen van al deze documenten zou voor de SHM's immers een hoge administratieve last met zich brengen.

Wanneer naar aanleiding van een vraag van een sociale huurder of een controlebezoek van een inspecteur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) blijkt dat een SHM haar verplichtingen ter zake onvoldoende naleeft, wordt zij door de VHM terechtgewezen. De maatschappij in kwestie wordt gewezen op haar verplichtingen en gevraagd haar werkwijze aan te passen, desgevallend met terugwerkende kracht. Indien de SHM dit wenst, wordt zij hierbij bijgestaan door de VHM.

2. Het is in het verleden wel al voorgekomen dat de VHM een SHM diende te wijzen op haar verplichtingen ter zake. Zoals ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds meedeelde in mijn antwoord op de eerste vraag, moet een SHM in dat geval haar werkwijze herzien. Voor zover bekend werd aan een dergelijke vraag van de VHM steeds gevolg gegeven. Pas indien een SHM (herhaaldelijk) geen gevolg zou geven aan de opmerkingen van de VHM, kan overwogen worden om een sanctie toe te passen.

Met betrekking tot het tweede deel van deze vraag verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar mijn antwoord op de eerste vraag. Iedere sociale huurder kan op de zetel van de SHM inzage krijgen in zijn gedetailleerde afrekening en dit op dagen en uren die door de maatschappij worden bepaald (BVR van 25/01/1985 betreffende de huurlasten, art. 5).

Ik meen wel dat het wenselijk is om de huurders in de huurovereenkomst te wijzen op voornoemd inzagerecht. In het besluit van de Vlaamse Regering van 6/04/1995 tot vaststelling van de typehuurovereenkomst werden daaromtrent echter geen bepalingen opgenomen. Bij het uitwerken van een nieuw uitvoeringsbesluit zal hieraan zeker de nodige aandacht besteed worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 255
van 23 september 2005
van **JAN PENRIS**

Sociale huur - Energieprijs

In de private huursector gebeurt het dat huurders via gezamenlijke aankopen bij energieleveranciers, en de daarmee gepaard gaande onderhandelingen, gunstige voorwaarden, lagere prijzen kunnen bedingen.

1. Werd ook door socialehuisvestingsmaatschappijen reeds het initiatief genomen om via onderhandelingen en gezamenlijke aankopen lagere prijzen voor de huurders te bedingen bij energieleveranciers?

Zo ja, kan de minister meedelen welke maatschappijen reeds een dergelijk initiatief namen?

2. Werden in het verleden terzake reeds richtlijnen/aanbevelingen verstrekt door de minister of de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)?
3. Is de minister ervan op de hoogte of bepaalde bewonersgroepen/huurdersverenigingen al een dergelijk initiatief namen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 255 van 23 september 2005

van **JAN PENRIS**

1. In de private huursector gebeurt het dat huurders via de gezamenlijke aankopen bij energieleveranciers, en de daarmee gepaard gaande onderhandelingen, gunstige voorwaarden, lagere prijzen kunnen bedingen. In het verleden werden reeds initiatieven genomen door Gentse (o.a. nv WoninGent) en Antwerpse (o.a. cvba de Goede Woning) sociale huisvestingsmaatschappijen om gegroepeerd gunstige voorwaarden te bedingen voor de levering van gas en elektriciteit aan de sociale huurders. Deze bleven echter zonder gevolg gezien geen bijkomend prijsvoordeel bekomen werd. Ik heb de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) de opdracht gegeven om onderhandelingen op te starten met de energieleveranciers voor het bekomen van prijsgunstige voorwaarden voor de sociale huurders. Tot nu toe heeft slechts één energieleverancier op de oproep gereageerd. De onderhandelingen zullen eerstdaags worden afgerond. Op dat ogenblik zullen de resultaten worden bekend gemaakt.
2. Wat betreft het verstrekken van richtlijnen en/of aanbevelingen naar de sociale huisvestingsmaatschappijen toe kan ik u meedelen dat in de omzendbrief nr. 728 d.d. 10.07.2003 (zie bijlage) van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij de sociale huisvestingsmaatschappijen worden geïnformeerd over de verplichting om de wetgeving overheidsopdrachten toe te passen bij de keuze van energieleverancier voor de eigen gebouwen, gemeenschappelijke ruimtes van appartementsgebouwen en collectieve installaties. Daarbij worden de sociale huisvestingsmaatschappijen ook gewezen op de mogelijkheid om een gelijkaardige procedure op te starten om meer voordelige tarieven te verkrijgen voor de energiefactuur van de sociale huurder. In samenspraak met de VHM en de VREG wordt een typebestek ontwikkeld die de sociale huisvestingsmaatschappijen kunnen gebruiken voor het bevragen van de markt en dat in overeenstemming is met de wetgeving overheidsopdrachten.
3. Uit navraag bij de sociale huurdersverenigingen blijkt dat geen initiatieven genomen werden voor gezamenlijke aankoop van energie door de verenigingen zelf of bewonersgroepen.

BIJLAGE

VHM-omzendbrief nr. 728 d.d. 10.07.2003 betreffende de liberalisering van de energiemarkt

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/KEULEN/255/antw.bijlage.255.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 257
van 23 september 2005
van **ERIK MATTHIJS**

Socialehuisvestingsprojecten - Schattingsverslagen

Wanneer een socialehuisvestingsmaatschappij een huisvestingsproject wil realiseren met subsidies in het kader van het grond- en pandenbeleid, is zij door de subsidiërende overheid verplicht een schatting te laten maken.

De huisvestingsmaatschappijen kunnen hiervoor een beroep doen op de administratie van de BTW, Registratie en Domeinen, maar hier bestaat er een lange wachttijd.

De Vlaamse Regering bepaalde dat de minister of de door hem gemachtigde ambtenaar de waarde vaststelt van het (de) te verwerven gebouw(en) en/of terrein(en) op basis van een raming door een openbaar of privaatrechtelijk schatter van onroerend goed.

Als openbaar en privaatrechtelijk schatter werd in een besluit van de Vlaamse Regering op 25 juli 2000 aangeduid:

14° Openbaar schatter van onroerend goed: de door de minister aangewezen personeelsleden van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en personeelsleden van het comité van aankoop of de ontvanger van de registratie overeenkomstig het protocol van 5 maart 1985 tussen de regering en de executieven betreffende de bevoegdheid van de comités van aankoop van onroerende goederen en van de kantoren van de domeinen van de staat.

<BVR 2000-07-25/32, art. 1, 4°, 002; Inwerkingtreding: onbepaald>

15° Privaatrechtelijk schatter van onroerend goed: de natuurlijke personen die aan de door de minister vast te stellen voorwaarden voldoen.

<BVR 2000-07-25/32, art. 1, 5°, 002; Inwerkingtreding: onbepaald>

Om de wachttijd op een schattingsverslag te verminderen, zou het goed zijn dat de Vlaamse huisvestingsmaatschappijen een beroep zouden kunnen doen op deze bijkomende schatters.

Hiervoor volstaat het dat de minister de voorwaarden en criteria vaststelt waaraan een openbaar of privaatrechtelijk schatter dient te voldoen.

1. Is er overleg met de federale minister van Financiën over het gebrek aan personeel bij de diverse Comités van Aankoop?
2. Aan welke voorwaarden moeten de privaatrechtelijke en openbare schatters voldoen?
3. Voormalig minister-president Dewael antwoordde in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken van 7 januari 2003 aan Johan Sauwens dat hij met

de minister van Openbare Werken overleg zou plegen over een eigen Vlaams aankoopcomité (Handelingen Commissievergadering nr. 86, blz. 5-6).

Heeft de administratie (onder andere ABAFIM en LIN) daarover al voorstellen gedaan?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 257 van 23 september 2005

van **ERIK MATTHIJS**

1. Ik heb geen overleg gepleegd met de federale minister van Financiën over het gebrek aan personeel bij de diverse Comités van Aankoop.
2. De voorwaarden waaraan privaatrechtelijke en openbare schatters, andere dan de personeelsleden van het comité van aankoop of de ontvanger van de registratie, moeten voldoen zijn nog niet bepaald. Na onderzoek, stelde de administratie begin 2001 voor om, omwille van de onduidelijkheid en rechtsonzekerheid in deze materie, te wachten met de uitvaardiging van een M.B. terzake. Dat is ook de reden waarom de artikelen 1, 14° en 15° en de vervanging van artikel 5 van het grond- en pandenbesluit nog niet in werking zijn getreden. Dit neemt niet weg dat ik de administratie de opdracht gegeven heb om in het kader van het onderzoek naar het verkorten van de doorlooptijd van de huisvestingsdossiers, deze aangelegenheid opnieuw te onderzoeken.
3. In het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid (BBB), meer bepaald in het beleidsdomein Financiën en Begroting (F&B), zijn er voorstellen gedaan over de oprichting van een eigen Vlaams aankoopcomité, dat ondersteunende taken zou leveren aan andere beleidsdomeinen. Er werd daarbij gedacht aan het oprichten van een notariaatsfunctie, die authentieke aktes zou kunnen verlijden. Het opmaken van schattingsverslagen werd evenwel niet voorzien als taak. Gezien de basisuitgangspunten van de Regering, dat het BBB budgettair neutraal moet ingevuld worden, is er evenwel thans geen mogelijkheid om deze functie volwaardig uit te bouwen met eigen middelen. Het blijft het uitgangspunt van het beleidsdomein F&B om de notariaatsfunctie in te vullen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 1
van 28 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Verbeteringspremies - Voorwaarden

De Vlaamse overheid stelt verbeteringspremies ter beschikking om de kwaliteit van een woning te verbeteren. Het gaat hier om dakwerken, buitenschrijnwerk, sanitaire installatie, elektrische installatie, gevelwerken en behandeling stijgvocht.

Terecht worden er voorwaarden gesteld m.b.t. het inkomen en kadastraal inkomen. Eigenaars die hun woning niet zelf bewonen, maar deze gedurende minstens negen jaar verhuren via een erkend sociaal verhuurkantoor, kunnen ook een beroep doen op deze premie, indien zij maximaal 46.000 euro verdienen.

1. Waarom geldt hier de bepaling van minstens negen jaar via een erkend sociaal verhuurkantoor?
2. Waarom niet aan alle eigenaars verbeteringspremies ter beschikking stellen wanneer zij voldoen aan de voorwaarden m.b.t. inkomen, kadastraal inkomen, ouderdom van de woning?
3. Is deze bepaling enkel ingegeven door de bekommernis om binnen de budgettaire ruimte te blijven?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 28 september 2005

van **KRIS VAN DIJCK**

1. De bepaling waarbij eigenaars-verhuurders in aanmerking kunnen komen voor een verbeteringspremie was bij de start van het stelsel van de verbeterings- en aanpassingspremie niet voorzien. Deze mogelijkheid is pas opgenomen in de regelgeving bij het wijzigend Besluit van de Vlaamse regering van 28 november 2003 met ingang vanaf 31 december 2003. Voordien richtte het stelsel zich enkel tot de bewoner, hetzij als eigenaar, hetzij als huurder. Men voelde echter aan dat de doelgroep van de huurders-bewoners de investeringen voor verbeteringswerken vaak niet alleen kunnen noch willen dragen. Om deze doelgroep van de huurders met de laagste inkomens toch te bereiken, werd beslist om eigenaars-verhuurders de mogelijkheid te geven om een verbeteringspremie aan te vragen op voorwaarde dat ze de woning gedurende een periode van 9 jaar doorverhuren aan een sociaal verhuurkantoor (svk). Enerzijds werd er zo een stimulans gegeven voor de kwalitatieve verbetering van oudere huurwoningen met een bescheiden KI, anderzijds werd ervoor gezorgd dat deze stimulans niet zou wegvloeien in hogere huurprijzen. Het sociaal verhuurkantoor waakt immers over de betaalbaarheid van de huurprijs en richt zich op huurders met een laag inkomen.
2. In 1992 is ervoor geopteerd om het stelsel van de verbeterings- en aanpassingspremie vooral te richten op personen met een laag inkomen die een slechte woning bewonen. De uitbreiding naar eigenaars-verhuurders is bedoeld als een stimulans voor eigenaars om hun woning aan een svk te verhuren, zodat ook op deze manier de woonsituatie van huurders met een laag inkomen verbeterd kan worden.
3. Deze bepaling is ingegeven vanuit de doelstelling om de woonsituatie van huurders-bewoners met een laag inkomen te verbeteren. Via deze bepaling kunnen eigenaars die hun woning aan een svk verhuren, ook een premie aanvragen. Het svk zorgt dan dat de woning in orde wordt gebracht en verhuurt de woning gedurende 9 jaar. De eigenaar is er zeker van dat zijn woning in goede staat wordt gebracht door het svk en is zeker van een huuropbrengst gedurende 9 jaar. Enerzijds wordt er zo een stimulans gegeven voor de kwalitatieve verbetering van oudere huurwoningen met een bescheiden KI, anderzijds wordt ervoor gezorgd dat deze stimulans niet zal wegvloeien in hogere huurprijzen. De verhuring via het svk biedt immers de zekerheid dat de woning sociaal verhuurd zal worden aan mensen met een laag inkomen aan een betaalbare huurprijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 2
van 28 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeentelijke parkeerreglementen - 11 juli

In heel wat steden en gemeenten bepaalt het politiereglement dat er op bepaalde plaatsen geen parkeergeld verschuldigd is “op zon- en feestdagen”.

Dit belet niet dat op 11 juli op verschillende plaatsen boetes werden uitgeschreven voor autobestuurders die op die dag te goeder trouw geen parkeergeld betaalden.

Nochtans zegt het decreet houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap in artikel 6: “De feestdag van de Vlaamse Gemeenschap is 11 juli”. Voor de openbare besturen is het trouwens een vrije dag.

Mochten de betrokken gemeentebesturen zich deze ongerijmdheid voldoende realiseren, zouden er een aantal wellicht overgaan tot terugbetaling van die onterecht geïnde boetes. Het zou alleszins een gepast gebaar zijn.

Heeft de minister de gemeentebesturen al gewezen op het belang van een consequente doortrekking van dit Vlaams decreet in hun eigen reglementeringen?

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 3
van 28 september 2005
van **CARL DECALUWE**

Erkende vennootschappen - Financiële situatie

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 20 van 15 oktober 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2005, blz. 455) over de financiële stand van zaken van de erkende vennootschappen had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister met betrekking tot de erkende vennootschappen (EV's) aan de hand van de rekening-courant (RC) bij de VHM, de eigen liquide middelen (exclusief RC bij VHM), het boekhoudkundig resultaat en het resultaat uit de gewone bedrijfsuitoefening aantonen hoe het gesteld is met de financiële situatie van de erkende vennootschappen uit de huursector?

Kan dit opgesplitst per provincie?

2. Hoeveel en welke EV's leden een boekhoudkundig verlies en kampen met een structureel tekort? En wat is daarvan de oorzaak?

In welke gevallen ging het om een uitzonderlijk verlies en in welke gevallen vloeide dit verlies voort uit de normale bedrijfsvoering?

Welke maatregelen werden hierbij telkens genomen en welke instructies worden daartoe gegeven vanuit de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)?

3. Welke maatregelen worden/werden genomen om de RC en in het algemeen de financiële situatie van de vennootschappen op peil te houden?

Welke maatregelen worden genomen wanneer deze rekeningen een negatief saldo vertonen?

4. Hoe evolueert de financiële situatie van de erkende vennootschappen tegenover voorgaande jaren?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VOOR BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 28 september 2005

van **CARL DECALUWE**

1. Het gevraagde cijfermateriaal wordt, ter aanvulling van de gegevens verstrekt in de vorige jaren, geleverd in bijlage.

Aan de hand van de opgesomde criteria kan evenwel niet aangetoond worden hoe het gesteld is met de sector. De gegevens kunnen weliswaar een indicatie geven, maar ze verwijzen naar het verleden, niet naar de toekomst.

Voor een goed zicht op de situatie van ondernemingen zijn minimaal volgende gegevens vereist:

1. situatie van de liquide middelen
2. resultaat uit de gewone bedrijfsuitoefening (rentabiliteitsstandpunt)
3. de vrije cash flow, d.i. dekking van de financiële stromen van het vreemd vermogen door de operationele cash flow

Bovendien hoort hierbij een onderzoek naar de evolutie van de samenstellende delen in verleden, maar vooral ook toekomst. Deze gegevens zijn vaak vertrouwelijk.

Deze oefening werd voor wat het verleden betreft, gemaakt voor de maatschappijen uit de huursector en leidde tot een classificatie die aangeeft bij welke sociale huisvestingsmaatschappijen verder onderzoek in eerste instantie noodzakelijk is.

2. Uit de gegevens is af te leiden dat in het boekjaar 2004 van de 95 sociale huisvestingsmaatschappijen uit de huursector 16 shm's een boekhoudkundig verlies leden, terwijl 30 shm's een negatief resultaat hebben uit de gewone bedrijfsuitoefening.
De oorzaken zijn divers. Belangrijkste impact komt evenwel van de lage huurinkomsten, verhoogde onderhoudskosten (bijvoorbeeld omwille van een verwaarloosd patrimonium), overinvestering met eigen middelen, en gestegen onroerende voorheffing.
Zie ook het antwoord bij vraag 3
3. In uitvoering van het regeerakkoord gaf de overheid de opdracht om de (huur)sector financieel door te lichten, wat in 2004-2005 gebeurde. In het kader van de financiële doorlichting van de huursector werden de SHM's onderverdeeld in categorieën in functie van een aantal financiële criteria op basis van de jaren 2002 en 2003:
Categorie I: verlies¹ en negatieve vrije cashflow² in beide jaren
Categorie II: verlies of negatieve vrije cashflow in beide jaren
Categorie III: verlies en negatieve vrije cashflow in 1 van beide jaren
Categorie IV: verlies of negatieve vrije cashflow in 1 jaar
Categorie V: resultaat en vrije cashflow positief in beide jaren

¹ Verlies: is boekhoudkundig resultaat uit de huuractiviteiten (zonder verkoop van huur- of koopwoningen en abstractie makend van uitzonderlijke verrichtingen)

² Is verschil tussen jaarlijkse inkomsten en uitgaven voor alle verrichtingen beperkt tot de loutere huuractiviteiten.

De VHM heeft de SHM's met de meest precaire financiële situatie verder onderzocht. Met name werd met de betrokken zeven maatschappijen (cursief aangeduid in het overzicht) nagegaan welke stappen nodig waren om hun situatie te verbeteren.

Ook kan verwezen worden naar de werkafspraken, vrijwillige overeenkomsten tussen individuele SHM's en de VHM. Deze werkafspraken met bijhorende positionering hebben tevens tot doel de SHM's te laten nadenken over hun functioneren. Dit is een stimulans om hun eventuele zwakke punten weg te werken en zou zich op termijn moeten vertalen in een verbetering van hun financiële situatie.

De werkafspraken bevatten tevens bepalingen die de aandacht vragen voor de eigen middelen van de SHM's – zowel deze binnen als buiten de VHM. Niet onbelangrijk is dat de omvang van de externe middelen op maandbasis voortaan genormeerd worden in functie van de huromzet van een SHM.

Daarnaast zal de invoering van financiële meerjarenplanningen de SHM's helpen meer zicht te krijgen op de financiële impact van bepaalde beslissingen. Sinds 2004 wordt gewerkt aan een nieuw concept van financiële meerjarenplanning die gemaakt wordt door maatschappijen en VHM samen. Dit maakt het mogelijk te werken aan een herstelbeleid t.a.v. een aantal SHM's. De financiële toestand bepaalt in belangrijke mate de opportuniteit van bepaalde initiatieven en kan ook bepalen welke financiering het meest aangewezen is. Uit de analyses valt b.v. ook af te lezen bij welke SHM's in het verleden 'overinvestering met eigen middelen' tot problemen leidt (of zal leiden). Een mogelijke rechtzetting hiervan kan gebeuren door die autofinanciering alsnog om te zetten in een marktconforme lening.

Uit gesprekken tussen de betrokken sociale huisvestingsmaatschappijen en de VHM zijn een aantal afspraken voortgevloeid en werden aanbevelingen geformuleerd, bijvoorbeeld met betrekking tot het onderzoeken of effectief aanpassen van de basishuurprijzen, of met betrekking tot de onderhoudsplanning. Zij zijn of worden in onderling overleg geïntegreerd in werkafspraken, die ruimer van opvatting zijn dan het louter financiële, omdat het document ook de engagementen van de beide partijen definieert op het vlak van het patrimonium en het beheer van de maatschappij.

In afwachting van een meer structurele oplossing voor het tekort aan inkomsten van sommige sociale huisvestingsmaatschappijen werd voorzien in een bijzondere verhuursubsidie, die beschouwd kan worden als een overgangsmaatregel. Hiervoor werd in de begroting van de Vlaamse gemeenschap sinds 2003 telkens een bedrag van 11 miljoen EUR vastgelegd.

De structurele oplossingen waaraan gewerkt wordt, in samenspraak met de sector, betreffen het uitwerken van een sluitend financieringssysteem en aanpassingen aan het huurbesluit.

Er zijn minder shm's in de huursector met een negatieve R/C. Dat aantal is zowat gehalveerd ten opzichte van 2003. Eind 2004 staan 15 maatschappijen in het rood voor bijna 13 miljoen euro. Alles samen hebben de shm's meer dan 200 miljoen euro op R/C (positieve en negatieve saldi samen), wat een stijging is ten opzichte van 2003.

Er zijn niet alleen minder maatschappijen met een negatieve R/C. Ook het aantal maatschappijen met een negatieve vrije cash flow of een negatief boekhoudkundig resultaat is gedaald (tot telkens 16).

Er is een positieve tendens waar te nemen in het aantal maatschappijen dat er in slaagt met de huurinkomsten de (financiële en andere) lasten te dekken. Voor de huursector bedroeg het totale resultaat uit de gewone bedrijfsuitoefening in 2004 meer dan 15 miljoen euro (alweer positieve en negatieve resultaten samen), waar dat einde 2002 negatief was. Globaal genomen merken we wel dat wie een positief resultaat had in 2004, een minder groot overschot had dan het jaar ervoor. Kijken we enkel naar de negatieve resultaten ziet men dat 30 maatschappijen samen iets meer dan 5 miljoen euro negatief hadden. Ook dit is een daling ten opzichte van de voorgaande jaren.

Kortom, uit het bovenstaande komt een financieel beeld van de shm's naar voren dat niet helemaal rooskleurig is, maar waarvan de situatie in het licht van de positievere evoluties van de financiële gegevens gedurende de laatste jaren niet mag gedramatiseerd worden.

BIJLAGE

Tabel met financiële gegevens SHM's 2003-2004

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/KEULEN/3/antw.bijlage.003.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 4
van 28 september 2005
van **CARL DECALUWE**

Huurachterstallen SHM's - Stand van zaken

In opvolging van voorgaande schriftelijke vragen terzake had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister reeds een overzicht geven van de huurachterstal in 2005? Kan dit opgesplitst per provincie? Kan dit eveneens uitgedrukt worden in aantallen en bedragen?

Is er een noemenswaardige verbetering of verslechtering op te merken ten opzichte van voorgaande jaren? Zo ja, wat is de oorzaak?

2. Hoeveel afbetalingsakkoorden sloten de SHM's reeds af in 2005 met wanbetalers? Kan dit eveneens opgesplitst per provincie en per arrondissement?

Om welke bedragen ging het hier telkens?

Is er een positieve of negatieve evolutie waar te nemen? Wat zijn de oorzaken hiervan?

3. In welke mate dienden de SHM's een beroep te doen op bemiddeling van de OCMW's? Hoeveel concrete dossiers werden succesvol afgerond?

Blijkt dit een doeltreffende manier te zijn?

4. Kan de minister een overzicht geven per SHM van het aantal dossiers dat aan de rechter werd voorgelegd volgens de wettelijke bepaling voor de hoofdvordering van huuraanpassing, -invordering of huisuitzetting (namelijk minnelijke schikking alvorens gerechtelijke procedure)?

Wat is de stand van zaken in deze dossiers?

In welke mate heeft het tijdsverloop van deze procedure nog een impact op de huurachterstallen? Kan de minister dit staven met cijfers?

5. De SHM's kunnen in principe zelf en in eerste instantie de huuropzeg betekenen zonder gerechtelijke tussenkomst.

Kan de minister een overzicht geven van het aantal huuropzeggingen zonder gerechtelijke tussenkomst sedert begin dit jaar, en dit opgesplitst per arrondissement?

Is hier sprake van een stijging? Zo ja, wat is de reden?

./..

./..

6. Hoeveel verliezen werden er reeds geleden door niet-recupereerbare huurachterstal? Kan dit eveneens per provincie en per arrondissement?

Hoe zal men dergelijke verliezen in de toekomst vermijden?

7. Acht de minister bijkomende initiatieven noodzakelijk en zo ja welke?
8. Hoe evolueert de problematiek van de huurachterstallen in het algemeen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 28 september 2005

van **CARL DECALUWE**

1. Net zoals in 2004 is het ook nu onmogelijk om cijfers te verstrekken betreffende het lopende jaar. Momenteel kunnen er echter wel cijfers verstrekt worden betreffende het jaar 2004. Deze gegevens werden uit de boekhouding gegenereerd zodat een vergelijking mogelijk werd tussen cijfers uit eenzelfde bron. U vindt ze terug in bijlage 1.

In de absolute cijfers blijkt er een stijging waar te nemen. Merk echter op dat de relatieve achterstal, uitgedrukt als percentage t.o.v. de totaal te innen huur, stabiel blijft. De daling die zich sinds het piekjaar 2001 heeft ingezet, lijkt daarmee geconsolideerd te worden.

Dat neemt uiteraard niet weg dat de achterstallen hoger blijven dan eind de jaren '90. Dit wordt door de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) quasi unaniem toegeschreven aan de toename van het aantal huurders met uiterst lage inkomsten. De vooruitgang die de voorbije jaren desalniettemin geboekt werd, is dan weer duidelijk te verklaren door de toegenomen inspanningen van de SHM's om te bemiddelen, voornamelijk rechtstreeks met de huurders en via de OCMW's.

2. De VHM won informatie in bij de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) in verband met de individuele afbetalingsakkoorden met huurders, de bemiddelingspogingen via OCMW's, de gerechtelijke tussenkomsten en de eventuele huuropzeg zonder gerechtelijke tussenkomst.

Inleidend kan ik melden dat het zeer moeilijk is om hieromtrent eenduidig te interpreteren cijfers te verschaffen. De voornaamste reden hiervoor is dat deze zaken gezien moeten worden binnen één overkoepelend kader, dat meestal wordt ingezet als een cascadesysteem. Dat brengt met zich mee dat de aantallen voorvallen van de verschillende mogelijkheden afhankelijk zijn van de accenten die de SHM legt in haar behandeling. Deze accenten zijn afhankelijk van de lokale context (de vlotte samenwerking met het OCMW, de ingesteldheid van de vrederechter, ...). Bovendien is het vaak onmogelijk om duidelijk te onderscheiden aan welke maatregel de eventueel gerecupereerde bedragen toe te wijzen zijn.

Voornamelijk het aantal individuele afbetalingsakkoorden en de tussenkomsten via het OCMW blijken b.v. zeer nauw verwant te zijn. Vele SHM's trachten tegemoet te komen aan de problematiek van hun huurderspubliek door open te staan voor en uit te nodigen tot afbetalingsakkoorden. Wanneer de achterstal 2 maanden of meer betreft, wordt het OCMW daarnaast veelal standaard ingelicht over de problematiek. Dat brengt met zich mee dat het, zeker voor de meeste grotere SHM's, onmogelijk is om cijfers bij te houden over beide aangelegenheden afzonderlijk. Dit gaat immers soms over honderden dossiers, die grotendeels wel opgelost geraken maar waarbij het niet eens duidelijk is welk gevolg er door het OCMW aan deze berichtgeving wordt gegeven. Het is dan ook onmogelijk uit te maken of de oplossing te danken is aan de bemiddeling van de SHM zelf of van het OCMW of gewoon aan het feit dat de huurder over de nodige middelen kwam te beschikken om zijn achterstal te betalen. Anderzijds is het ook onmogelijk om beide op te tellen vermits er dan een groot aantal dubbeltellingen voorkomen.

Merk op dat ook de cijfers voor de vorige jaren in dit licht gezien moeten worden. Er werden telkens cijfers bezorgd over de SHM's die zelf cijfers konden aanleveren, maar dit is nooit volledig en door de vermelde problematiek niet eenduidig interpreteerbaar. Daar er ondermeer

enkele zeer grote SHM's zijn die geen cijfers kunnen bezorgen, lijkt het me weinig zinvol om hierover te rapporteren.

Uit de reacties blijkt wel dat zowel de aanpak als het mogelijke resultaat sterk afhangt van de lokale situatie. Wanneer er een zeer goede samenwerking met het OCMW mogelijk is, kan hierop ook uitgebreid worden teruggevallen en zijn de resultaten veelal goed. In (groot-) stedelijke context wordt dit vaak moeilijker, door de aantallen te behandelen dossiers. Op dat ogenblik maken de OCMW's een selectie van de meest acute situaties, wat ook begrijpelijk is. Soms blijkt de samenwerking ook zonder duidelijke redenen erg moeilijk te verlopen.

De mogelijkheden om zelf te bemiddelen met de huurders hangt dan weer samen met b.v. de personeelsbezetting van een SHM. Wanneer deze niet toelaat om op geïndividualiseerde manier met deze dossiers om te springen, dan zijn de resultaten weinig bemoedigend. Er zijn echter meer en meer SHM's die, naar aanleiding van de steeds ernstiger wordende problematiek, extra mensen in dienst nemen. Deze hebben dan vaak de specifieke taak om zich uitsluitend op de huurachterstallen te concentreren. Dit is vanzelfsprekend een erg doeltreffende aanpak, die vaak meer opbrengt dan ze kost.

3. Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik naar het antwoord op vraag 2.
4. Over de aantallen gerechtelijke tussenkomsten zijn de cijfers duidelijker. Ook hier moeten echter enkele bemerkingen worden gemaakt. Ten eerste hebben niet uitsluitend de huurachterstallen zelf een invloed. Het is immers vaak zo dat andere soorten van problemen samengaan met huurachterstal. Dat maakt het onmogelijk om duidelijk af te scheiden welke dossiers er precies naar aanleiding van huurachterstal worden voorgelegd aan de vrederechter. Bovendien heeft de ingesteldheid van de vrederechter zelf ook een grote impact op de beslissing van de SHM om al dan niet naar het gerecht te stappen. Het is dus niet omdat een SHM geen dossiers voorlegt aan de vrederechter, dat hieruit automatisch kan worden geconcludeerd dat er zich geen problemen voordoen.

De juiste aantallen gerechtelijke dossiers volgens de wettelijke bepaling voor de hoofdvordering van huuraanpassing, -invordering of huisuitzetting voor het jaar 2004 van de SHM's die tijdig een antwoord konden formuleren op deze vraag, vindt u terug in bijlage 2. Betreffende de stand van zaken en dus het aantal afgehandelde dossiers blijkt het nog moeilijker om een cijfer te geven. Vaak zijn er nog afbetalingsplannen lopende en het is moeilijk uit te maken of het dossier dan afgerond is, b.v.; wanneer er ondertussen nieuwe achterstal is ontstaan. Een belangrijke algemene opmerking is trouwens dat het vaak dezelfde mensen zijn die na een tijd in dezelfde problematiek hervallen. Hoe dan ook geef ik de cijfers mee die de SHM's desbetreffend bezorgden.

Betreffende de bedragen die nog konden worden geïnd via deze weg, konden de meeste SHM's geen informatie geven. Dit gebeurt meestal via afbetalingsplannen, en er wordt vaak geen informatie bijgehouden over de oorspronkelijke herkomst. D.w.z. dat het moeilijk is om een onderscheid te maken tussen de afbetalingen die nog lopen naar aanleiding van procedures in de voorgaande jaren en deze van 2004. Bovendien zijn ook de afbetalingsplannen van 2004 meestal nog niet afgelopen. In ieder geval blijkt wel duidelijk dat er nog substantiële bedragen kunnen worden gerecupereerd. Voor deze SHM's die wel bedragen vermeldden, worden deze voor alle duidelijkheid wel opgegeven.

5. De aantallen opzeggingen zonder gerechtelijke tussenkomst staan eveneens opgesomd in bijlage 2. Dit instrument blijkt slechts door een minderheid van de SHM's te worden gehanteerd. Opvallend is dat ook hier de meer grootstedelijke SHM's er meer gebruik van blijken te maken. Dit valt te verklaren door het merkelijk grotere volume aan dossiers, zodat de keuze om tot opzeg over te gaan sneller wordt gemaakt. Vaak gebeurt dit overigens in de eerste plaats met de bedoeling om de

achterstal zelf alsnog te kunnen recupereren, zodat er relatief weinig van deze dossiers uitmonden in een effectieve huisuitzetting.

Het aantal getelde dossiers is relatief stabiel gebleven t.o.v. 2003 (1.562 in 2003, 1.705 in 2004). Vanwege de gebrekkige telling kunnen hieruit geen conclusies worden getrokken.

6. In bijlage 3 vindt u een overzicht per SHM van de waardeverminderingen inzake huurachterstallen. Dit betreffen opnieuw gegevens die uit de boekhouding werden gehaald, zodat er sprake is van een uniforme bron. Desalniettemin blijkt ook dat er hier een relatief uiteenlopende aanpak bestaat tussen verschillende SHM's. Sommige SHM's houden hun achterstallen zeer lang actief in de boekhouding terwijl andere de hoop ze nog te kunnen recupereren, veel sneller opgeven. Dit verklaart waarom er een aantal SHM's zijn met nulwaarden, terwijl dit bij andere nogal hoog kan oplopen.

De enige manier om dergelijke verliezen te vermijden, is het uitwerken van een degelijke procedure om accuraat in te grijpen wanneer er achterstallen ontstaan. Deze bestaat precies in een cascadesysteem van de voorgaande maatregelen, een systeem dat afgestemd moet worden op de lokale context. De VHM adviseert in het algemeen om een dergelijke procedure uit te werken en vraagt ook via de werkafspraken aan de SHM's om dit te doen. Daarvoor wordt overigens ook een model voorgesteld.

7. Gezien het feit dat er de voorbije jaren een relatieve vooruitgang werd geboekt en dat de VHM de SHM's verder aanmoedigt om gepaste maatregelen te nemen, acht ik het voorlopig niet opportuun om nog bijkomende maatregelen te nemen.
8. Een van de problemen die door de SHM's worden aangehaald, is het feit dat er sinds kort een bijkomende stap werd voorzien in de gerechtelijke procedure. Er moet met name steeds een poging tot verzoening gebeuren tijdens de procedure zelf. Enerzijds is dit een billijke vereiste, maar het probleem is dat deze poging meestal reeds lang op voorhand gebeurde (cfr. het cascadesysteem). Meestal haalt dit daarom niets meer uit en bovendien blijkt de huurder bij dergelijke pogingen zeer vaak niet eens op te dagen.

Verder lijkt de relatieve vooruitgang die zich de laatste jaren voordeed zich te consolideren, zoals hoger reeds aangehaald.

BIJLAGEN

1. Overzicht van de huurachterstallen
2. Overzicht van de aantallen gerechtelijke dossiers volgens de wettelijke bepaling voor de hoofdvordering van huuraanpassing, -invordering of huisuitzetting en het aantal huuropzeggingen zonder gerechtelijke tussenkomst
3. Overzicht van de waardeverminderingen op vorderingen inzake huurinkomsten.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/KEULEN/4/antw.bijlage.004.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/KEULEN/4/antw.bijlage.004.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/KEULEN/4/antw.bijlage.004.003.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 5
van 28 september 2005
van **STEVEN VANACKERE**

Afwezigheid burgmeester - Kennisgeving

Artikel 14 van de vroegere Gemeentewet bepaalt dat bij ontstentenis of verhindering van de burgemeester zijn ambt wordt waargenomen door de eerstgekozen schepen, tenzij de burgemeester zijn bevoegdheid aan een andere schepen heeft opgedragen.

Artikel 63 van het Nieuwe Gemeentedecreet schrijft voor dat de burgemeester die tijdelijk afwezig is, vervangen wordt door een schepen in volgorde van hun rang, tenzij de burgemeester zijn bevoegdheid aan een andere schepen heeft opgedragen.

Voor de goede werking van de gemeente en voor een goede dienstverlening aan de burger wanneer zich bijvoorbeeld een incident voordoet in de gemeente, is het nuttig dat alle schepenen weten wanneer de burgemeester afwezig is en wie haar of hem vervangt. Dit is een kwestie van goed bestuur en goede afspraken in dat verband, wat in de faciliteitengemeenten evenwel niet vanzelfsprekend is.

Er bereiken mij berichten over faciliteitengemeenten waar deze kennisgeving vanwege een afwezige burgemeester stelselmatig ontbreekt.

Daarom volgende vragen aan de minister.

1. Kan op grond van de beginselen van behoorlijk bestuur niet verondersteld worden dat de burgemeester zijn of haar schepencollege inlicht over zijn of haar afwezigheid en vervanging?
2. Heeft de minister reeds initiatieven genomen opdat dit effectief zou gebeuren?
3. Beschikt hij daarbij over middelen om dit soort regels van behoorlijk bestuur af te dwingen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 28 september 2005

van **STEVEN VAN ACKERE**

Artikel 14 van de nieuwe gemeentewet bepaalt inderdaad dat, bij ontstentenis of verhindering van de burgemeester, zijn ambt wordt waargenomen door de eerste schepen, tenzij de burgemeester zijn bevoegdheid aan een andere schepen heeft opgedragen. De verhindering van de burgemeester kan van feitelijke of van wettelijke aard zijn. In beide gevallen is de vervanging van de burgemeester verplicht.

De wet geeft twee mogelijkheden van vervanging aan: de vervanging van rechtswege en de vervanging met aanduiding van een schepen.

Als algemene regel wordt vooropgesteld dat een burgemeester die verhinderd is, zowel in geval van feitelijke (bvb. wegens ziekte) als van wettelijke (bvb. in geval de burgemeester een ministerambt waarneemt) verhindering, van rechtswege vervangen wordt door de eerstgekozen schepen en zo in afnemende rangorde door de andere schepenen en ten slotte, bij afwezigheid of verhindering van alle schepenen, door het gemeenteraadslid dat als eerste op de ranglijst staat. Deze wijze van vervanging wordt altijd toegepast bij overlijden, schorsing of afzetting van de burgemeester.

Niettemin kan de burgemeester bij zijn persoonlijke verhindering zijn vervanging ook opdragen aan een schepen van zijn keuze. Hij dient daarbij de rangorde van de schepenen niet in acht te nemen. Die mogelijkheid bestaat echter niet wanneer een burgemeester zijn ambt niet daadwerkelijk uitoefent. Dit zal bijvoorbeeld het geval zijn wanneer als gevolg van een verkiezing voor de vernieuwing van de gemeenteraad, het ambt van de aftredende burgemeester dat de wettelijke verhindering veroorzaakt, verlengd wordt. Zo zal een burgemeester die omwille van de uitoefening van een ministerfunctie wettelijk verhinderd is het ambt van burgemeester waar te nemen, na gemeenteraadsverkiezingen verplicht moeten vervangen worden door de eerste schepen, wanneer hij na voornoemde verkiezingen opnieuw burgemeester wordt maar tevens minister blijft. Op dat ogenblik voert hij immers het mandaat van burgemeester niet effectief uit.

Wanneer de burgemeester zijn vervanging wenst op te dragen aan een andere dan de eerste schepen, moet hij die opdracht schriftelijk geven en moet de toezichthoudende overheid hiervan in kennis gesteld worden.

Concreet betekent zulks dat de wet voorziet dat het college van burgemeester en schepenen op de hoogte wordt gesteld van de afwezigheid van de burgemeester in volgende gevallen:

- a) wettelijke vervanging : het is de burgemeester bij wet verboden zijn ambt uit te oefenen (bvb. wegens bloed- of aanverwantschap, wegens een rechtstreeks en persoonlijk belang bij een aangelegenheid of in het geval van een verhindering van rechtswege voorzien in artikel 14bis NGW) of bij voorlopige vervanging (in geval van schorsing of afzetting of overlijden tot de nieuwe burgemeester is benoemd)
- b) feitelijke vervanging, waarbij de burgemeester zijn vervanging heeft opgedragen aan een schepen van zijn keuze, waarbij de rangorde van de schepenen niet in acht werd genomen.

Slechts in de gevallen van feitelijke verhindering waarbij de verhinderde burgemeester van rechtswege wordt vervangen door de eerste schepen voorziet de wet geen vorm van kennisgeving. Het opleggen van een kennisgeving zou trouwens in veel gevallen niet haalbaar zijn, omdat de burgemeester plots en onvoorzien kan verhinderd zijn (bvb. wegens ziekte). In de gevallen dat de verhindering wel te

voorzien is (bvb. de jaarlijkse vakantie), lijkt het mij aangewezen dat de burgemeester het schepencollege hiervan op de hoogte brengt.

De beginselen van behoorlijk bestuur lijken mij echter niet in het gedrang te komen door het feit dat de burgemeester zijn college van burgemeester en schepenen niet op de hoogte brengt van zijn vervanging. Wanneer een kennisgeving ontbreekt, voorziet de Nieuwe Gemeentewet, en ook het Vlaams Gemeentedecreet (artikel 63) dat de continuïteit van het ambt en daarmee de uitoefening van de bevoegdheden van de burgemeester verzekerd blijft.

Ik ben van mening dat het daarom niet nodig is om de kennisgeving van de afwezigheid af te dwingen.

Ik kan u overigens medelen dat mijn administratie hierover nog geen enkele klacht heeft ontvangen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 6
van 28 september 2005
van **JACKY MAES**

Huisvestingsmaatschappijen De Mandel en HMWV - Fusie

Op 4 juli 2005 was er een principiële beslissing dat de Huisvestingsmaatschappij Midden-West-Vlaanderen (HMWV) met de huisvestingsmaatschappij De Mandel zou fusioneren. Het fusievoorstel is neergelegd op 31 augustus 2005.

In de raad van bestuur van HMWV wordt de fusie tegengehouden door de steden Izegem en Tielt. Zij willen de huidige vorm behouden, maar vanaf 1 oktober is er wel geen personeel meer.

Niet fusioneren, betekent dus dat er chaos zal ontstaan bij de HMWV. Niemand zal er nog terecht kunnen en bouwprojecten zullen niet meer worden opgevolgd.

De algemene vergaderingen zijn gepland voor 27 oktober 2005.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de fusie van de twee vermelde socialewoningmaatschappijen?
2. Op welke manier wordt voorkomen dat vanaf 1 oktober de HMWV geen werking meer heeft, wegens het feit dat er geen personeel meer zal aanwezig zijn?
3. Wat zal er nu gebeuren met de socialewoningmaatschappij HMWV?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 28 september 2005

van **JACKY MAES**

1. De raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij d.d. 2 augustus 2005 heeft zijn instemming betuigd met een fusie door overneming van de CVBA "Huisvestingsmaatschappij Midden West-Vlaanderen" (HMWV) door de CVBA "De Mandel", vennootschappen met zetel te Roeselare.

Het fusievoorstel dat door de raden van bestuur van beide vennootschappen werd goedgekeurd, is neergelegd bij de rechtbank van koophandel op 31 augustus 2005 en werd gepubliceerd in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad op 7 september 2005.

In afwachting dat de buitengewone algemene vergaderingen van beide SHM's plaatsvinden op 27 oktober 2005 en in het kader van de voorgenomen fusie hebben beide SHM's de redenen, de doelstellingen, de noodzaak en de mogelijkheden van de te realiseren fusie toegelicht aan de gemeentebesturen die aandeelhouder zijn bij de CVBA "Huisvestingsmaatschappij Midden West-Vlaanderen" op 6 oktober 2005.

Op dezelfde datum heeft ook een overlegvergadering plaatsgehad met de sociale huisvestingsmaatschappijen die momenteel actief zijn in het arrondissement Roeselare-Tielt. De afspraken zullen bevestigd worden in een protocol tussen de gemeenten, de CVBA "De Mandel" en de betrokken SHM's.

2. Gelet op de oppensioenstelling van de directeur per 1 juli 2005 en het ontslag van het enige overblijvende personeelslid per 1 oktober 2005 werden volgende maatregelen getroffen met het oog op de continuïteit van de CVBA "HMWV":
 - de lopende dossiers m.b.t. de leningen aan particulieren (individuele verrichtingen) worden rechtstreeks afgewerkt door de provinciale cel van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij te Brugge;
 - de sectorarchitect van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zal een halve dag per week langsgaan om de werven op te volgen, om de vorderingsstaten van de aannemers te controleren en de facturen ter betaling over te maken aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij te Brussel;
 - met betrekking tot de telefonische bereikbaarheid van de SHM heeft de provinciale cel van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij te Brugge een antwoordapparaat geïnstalleerd dat naar haar doorverwijst.
3. Wat de toekomst van de CVBA "HMWV" betreft, zijn er twee opties mogelijk :
 - 1° in het geval de buitengewone algemene vergadering van de over te nemen maatschappij, i.c. de CVBA "Huisvestingsmaatschappij Midden West-Vlaanderen", het voorstel tot fusie met de CVBA "De Mandel" aanvaardt, gebeurt de overdracht van gans het patrimonium aan de overnemende vennootschap, zowel actief als passief, roerend als onroerend, van alle verbintenissen, rechten en verplichtingen op basis van en overeenkomstig de boekhoudkundige bescheiden, mits omruiling van aandelen van de overnemende maatschappij tegen aandelen van de overgenomen maatschappij, op basis van hun nominale waarde;
 - 2° in het andere geval blijft de maatschappij juridisch bestaan en zal haar raad van bestuur de nodige schikkingen moeten treffen met het oog op de continuïteit van het administratieve beheer.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 8
van 6 oktober 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Burgemeester en schepenen - Ambtskledij

Als ik het goed voorheb, wordt de ambtskledij van burgemeesters en schepenen bepaald door drie koninklijke besluiten (KB) die dateren van 23 januari 1837 en die verwijzen naar het artikel 104 van de toenmalige Gemeentewet. Later werd dat artikel 21.

Volgens het Praktisch Handboek Gemeenterecht is de ambtskledij sedertdien in onbruik geraakt en blijven nog slechts de onderrichtingen over de burgemeestersjerp geldig.

1. In artikel 302 van het jongste Gemeentedecreet wordt onder meer het artikel 21 opgeheven. Het lijkt logisch dat derhalve ook de reeds genoemde KB's niet langer geldig zijn.

Kan de minister dat bevestigen?

2. Betekent dit dat het dragen van de sjerp evenmin wordt gehandhaafd?
3. Werd er eventueel al beslist om dit al dan niet opnieuw vast te leggen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 6 oktober 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Artikel 21 van de nieuwe gemeentewet stelt dat de Koning de ambtskledij of onderscheidingstekens van burgemeester en schepenen bepaalt. Op dit ogenblik is artikel 21 van de nieuwe gemeentewet nog steeds van toepassing. Ingevolge artikel 313 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 stelt de Vlaamse Regering immers de datum vast waarop de nieuwe bepalingen van het gemeentedecreet in werking treden en, daarbij aansluitend, de opheffingsbepalingen vermeld in artikel 302 van het gemeentedecreet.
Tot nog toe heeft de Vlaamse Regering nog geen datum vastgesteld met betrekking tot de inwerkingtreding van artikel 69 van het gemeentedecreet. Dat artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering de ambtskledij en onderscheidingstekens van burgemeesters en schepenen vaststelt. De drie koninklijke besluiten van 23 januari 1837 die een uitvoering zijn van artikel 21 van de nieuwe gemeentewet zijn dus nog van kracht.
 2. Om de redenen hiervoor uiteengezet blijft momenteel alles ongewijzigd.
- In uitvoering van artikel 69 van het gemeentedecreet zal de Vlaamse Regering de ambtskledij en onderscheidingstekens van burgemeester en schepenen regelen. Het is duidelijk dat de Vlaamse Regering zal onderzoeken hoe zij op een aangepaste wijze uitvoering kan geven aan dit artikel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 9
van 6 oktober 2005
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

CC De Markgraaf Hove - Taalgebruik

In het Cultureel Centrum De Markgraaf in Hove staan op een rek met informatiefolders anderstalige folders ter inzage. Het betreft folders van het Comité P, alsook een Engelstalige informatiefolder over het onderwijs in Vlaanderen.

Overtreedt de gemeentelijke overheid hiermee de taalwetgeving?

Zo ja, op welke manier wordt hiertegen opgetreden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 6 oktober 2005

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Ik neem via uw vraag kennis van het feit dat in het rek met informatiefolders van het Cultureel Centrum De Markgraaf in Hove anderstalige folders ter inzage zouden liggen. Dit is mij tot op heden niet bekend. Uit uw vraag kan ik niet afleiden van wie de folders uitgaan, noch in welke mate de gemeente erbij betrokken is. Deze elementen kunnen van belang zijn bij het onderzoek naar een mogelijke overtreding van de taalwetgeving.

Aangezien het hier gaat om een concreet geval, vraag ik de gouverneur om een onderzoek in te stellen. Zodra ik de resultaten ontvang, kom ik op deze zaak terug.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 211
van 9 september 2005
van **CARL DECALUWE**

Belbusgebieden - Frequentieaanpassingen

Uit verschillende contacten blijkt dat er aanpassingen zijn van de dienstregeling en frequentie binnen de verschillende belbusgebieden.

Tijdens het weekend wordt bijvoorbeeld de frequentie gehalveerd, ook in belbusgebieden die succesvol zijn inzake bezetting. Uit contacten met verschillende gemeentebesturen blijkt de motivatie onduidelijk. Het is een publiek geheim dat de redenen de budgettaire beperkingen zijn. Ondertussen werden wel infolders verspreid, terwijl de nieuwe regeling op zeer korte termijn wordt doorgevoerd.

1. Kan de minister een overzicht geven van de belbusgebieden, en dit opgesplitst per provincie, waar men overgegaan is tot een halvering van de frequentie, in de eerste plaats tijdens de weekends?
2. Welke is de budgettaire besparing hiervan?
3. In welke mate werd onderscheid gemaakt naargelang de uitvoeringsgraad van de belbusritten schommelt boven/onder de norm van 50 %?
4. Kan de minister een overzicht geven van de belbusgebieden waarvan de frequentie gehalveerd werd tijdens de weekends en die toch boven de norm van 50 % uitstaken?
5. Welke belbusgebieden behielden hun weekendfrequenties, ondanks het feit dat deze onder de norm van 50 % zaten? En wat is de reden daartoe?
6. Welke concrete criteria werden gehanteerd om al dan niet over te gaan tot een halvering van de frequentie?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 211 van 9 september 2005

van **CARL DECALUWE**

1. In de volgende belbusgebieden werden er aanpassingen aan de weekendfrequentie doorgevoerd:

Oost-Vlaanderen:

Ninove
Lebbeke - Buggenhout
Wortegem –Petegem – Oudenaarde
Kruishoutem
Kluisbergen – Ronse
Zingem – Oudenaarde
Ronse

West-Vlaanderen:

Zwevegem – Spiere –Helkijn
Damme
Izegem – Ingelmunster – Lendeledede
Waregem – Wielsbeke – Oostrozebeke – Dentergem
Beernem - Wingene

2. De belbussen in het kader van deze projecten basismobiliteit worden uitgevoerd door een exploitant. De totale besparing is afhankelijk van de contractvoorwaarden en onderhandelingen met de exploitanten.
3. De gemiddelde uitvoeringsgraad is een belangrijke indicator voor het vraagafhankelijk vervoer bij de jaarlijkse evaluatie van de projecten basismobiliteit en convenants. Rekening houdend met dit evaluatiecriterium realiseert De Lijn, met het advies de openbaar vervoercommissie, de exploitatieprojecten met het meest efficiënte exploitatieaanbod. De norm van 50% geeft de gemiddelde uitvoeringsgraad over een lange periode weer en moet niet gezien worden als een strikte grens voor het al of niet opheffen van ritten. Het is een eerste indicator voor het functioneren van het belbusgebied. Vooraleer ritten worden geschrapt, wordt de bezetting in detail onderzocht en worden de mogelijkheden in de exploitatie nagegaan. In de hierboven vermelde belbusgebieden werd de bezetting tijdens de weekenddagen voor elke rit onderzocht.
4. Bij een gemiddelde uitvoeringsgraad boven de 50% (over een lange periode) is het mogelijk dat de bezetting op specifieke dagen (bvb. Zondag) toch laag is. In de hogervermelde belbusgebieden werd er daarom een gedetailleerd onderzoek van de ritten uitgevoerd en besproken met de lokale overheden vooraleer de weekendfrequentie werd gehalveerd. Er werd ook steeds nagegaan of het aanbod na aanpassing nog voldoende is om de vraag op te vangen.
5. Een uitvoeringsgraad onder de 50% leidt niet automatisch tot de halvering van de weekendfrequentie. Tijdens de evaluaties op de openbaar vervoercommissies, wordt in overleg met de andere partners, waaronder de lokale overheden, steeds de meest geschikte exploitatievorm gezocht voor het verplaatsingsgedrag in het gebied. Deze evaluaties gebeuren jaarlijks volgens een continue planning. De inspanningen en intenties van de lokale overheden inzake promotie worden mee in overweging genomen bij de evaluatie vooraleer tot een halvering van de weekendfrequentie wordt overgegaan. Waar mogelijk worden ook eerst andere herschikkingen in de exploitatie doorgevoerd, zoals de samenvoeging van belbusgebieden.

Op dit ogenblik zijn er dus belbusgebieden waar eerst andere maatregelen worden genomen om de uitvoeringsgraad boven de 50% te brengen.

Op de evaluaties die de volgende maanden worden uitgevoerd, zullen telkens de uitvoeringsgraad en de exploitatiemogelijkheden worden onderzocht.

6. Naast de gemiddelde uitvoeringsgraad wordt de bezetting van elke belbusrit in detail bekeken. Ook andere mogelijkheden in de exploitatie (bvb. samenvoeging belbusgebieden) worden nagegaan vooraleer een halvering van de weekendfrequentie aan de orde komt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 214
van 14 september 2005
van **HELGA STEVENS**

Tramlijn Antwerpen-Zwijndrecht - Verlenging (2)

Vooreerst verwijs ik naar mijn schriftelijke vraag (nr. 1) van 1 oktober 2004 en het antwoord van de minister terzake.

Zij antwoordde (m.b.t. de verlenging van de tramlijn tot in Beveren, zoals opgenomen in het Spartacusplan) dat de ontsluiting van Beveren potentieel één van de eerste projecten is die gerealiseerd wordt, omdat deze gemeente al enige tijd vragende partij is. Er moest enkel met de gemeente Beveren nog een akkoord worden gesloten omtrent de precieze tracékeuze en/of aansluiting van de tramlijn op het station.

Op 22 juli 2005 keurde de Vlaamse Regering het Masterplan Antwerpen goed, met daarin ook aandacht voor de timing voor de realisatie van de verschillende projecten terzake. Van een verlenging van de tramlijn tot in het centrum van Beveren is evenwel geen sprake.

1. Welke stappen zijn er sinds eind vorig jaar genomen m.b.t. de verlenging van de tramlijn tot in Beveren, aangezien dat potentieel één van de eerste projecten was die gerealiseerd zou worden?
2. Is er al een (aanzet tot) akkoord tussen het Vlaams Gewest en de gemeente Beveren m.b.t. de precieze tracékeuze en/of aansluiting van de tramlijn op het station?

Zo neen, kunnen we een initiatief verwachten van de Vlaamse Regering en tegen wanneer kunnen we dergelijk akkoord verwachten?

3. Waarom is de verlenging tot in Beveren niet opgenomen in de projecten van het Masterplan Antwerpen goedgekeurd op 22 juli 2005?

Het project valt toch ook onder: "De uitbouw van performante tramlijnen naar de eerste gordel van (dichtbevolkte) randgemeentes rond Antwerpen is een prioriteit en een conditio sine qua non voor de ontvanning van de verkeersknoop rond Antwerpen", zoals (zo mooi) omschreven in de nota van de Vlaamse Regering?

4. Vormt het feit dat het project niet is opgenomen in het Masterplan een hinderpaal voor de realisatie ervan?

Welke andere budgettaire mogelijkheden heeft de Vlaamse Regering voorhanden en is ze bereid die te gebruiken?

5. Tegen wanneer zal de verlenging van de tramlijn tussen Melsele en Beveren een feit zijn?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 214 van 14 september 2005

van **HELGA STEVENS**

1. Momenteel wordt er verder gewerkt aan de realisatie van het Masterplan Antwerpen, waarvan de timing recent door de Vlaamse Regering werd vastgelegd.
Het Pegasusplan, waarin de tramverlenging naar Beveren is opgenomen, zal op het Masterplan Antwerpen volgen.
Binnen de ontwikkeling van het ruimtelijk structuurplan van de gemeente Beveren is het echter aangewezen dat de gemeente De Lijn nu al betreft om tot een gezamenlijke tracékeuze te komen in functie van de ruimtelijke ontwikkelingen in de gemeente.
2. Tot op heden is er nog geen initiatief genomen. Dit belet niet dat De Lijn, zoals hierboven al vermeld, in het kader van de opmaak van het ruimtelijk structuurplan van Beveren, in overleg met de gemeente wil treden om tot een tracékeuze te komen.
3. Het Masterplan Antwerpen omvat een eerste verlenging tot Zwijndrecht/Melsele, die intussen is gerealiseerd. Daarmee is de eerste gordel in deze richting bereikt. De verdere tramverlenging tot Beveren maakt deel uit van het Pegasusplan voor Antwerpen, net als alle andere door De Lijn voorgestelde tramverlengingen die voortbouwen op die van het Masterplan Antwerpen.
4. Logischerwijze komen de tramverlengingen van het Pegasusplan Antwerpen in aanmerking voor uitvoering na voltooiing van de projecten uit het Masterplan. Op dit moment zijn er geen andere investeringsmiddelen voorhanden dan het klassieke investeringsbudget en de middelen voor de uitvoering van het Masterplan.
5. De realisatie van de tramlijnverlenging naar Beveren is afhankelijk van de te zijner tijd beschikbare investeringsbudgetten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 215
van 20 september 2005
van **CARL DECALUWE**

Basismobiliteit - Stand van zaken per gemeente

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 373 van 10 juli 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 – 17 oktober 2003) had ik de minister graag enkele vragen gesteld over de invoering van basismobiliteit.

In overeenstemming met het uitvoeringsbesluit zou vanaf 1 januari 2007 in alle gemeenten van het Vlaamse gewest basismobiliteit ingevoerd moeten zijn.

1. Kan de minister – per provincie – een overzicht geven van de gemeenten waar basismobiliteit reeds ingevoerd is?

De Lijn onderzoekt tevens in welke gemeenten de normen volledig gehaald zijn. Kan de minister meedelen in welke gemeenten dat het geval is?

In welke gemeenten werd niet voldaan aan de normen en wat is de reden daarvan?

2. In welke gemeenten is een project basismobiliteit opgenomen in het programma van de voorbije jaren of in het programma van dit jaar? Kan dit tevens opgesplitst per provincie?
3. In welke gemeenten moet het project basismobiliteit nog gestart worden – eveneens opgesplitst per provincie?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 215 van 20 september 2005

van **CARL DECALUWE**

1. Het besluit van de Vlaamse Regering van 29 november 2002 betreffende de basismobiliteit in het Vlaamse Gewest bepaalt in artikel 10 dat het recht op een minimumaanbod openbaar vervoer vanaf 1 januari 2007 van toepassing is in alle gemeenten van het Vlaamse Gewest.

Dit recht kan dus ook van kracht worden zonder dat er aanbodsverhoging plaats vond of zonder dat het aanbod volledig aan de normen voor het minimumaanbod voldoet. Om efficiëntieredenen stemt De Lijn het aanbod immers af op de vraag, conform het netmanagement.

Het onderzoek naar de invulling van basismobiliteit in een gemeente, gebeurt benaderend. Die berekening is vooral nuttig om een rangschikking van gemeenten te bekomen volgens de mate waarin het aanbod afwijkt van de normen. De methode is minder bruikbaar om te beslissen of de normen al of niet volledig zijn ingevuld in een gemeente.

2. Gemeenten met een project basismobiliteit in het programma van de voorbije jaren of in het programma van dit jaar:

ANTWERPEN	LIMBURG	OOST-VLAANDEREN	VLAAMS-BRABANT	WEST-VLAANDEREN
Arendonk	Alken	Aalst (en Berlare)	Aarschot	Alveringem
Baarle-Hertog	Beringen	Aalter	Begijnendijk	Anzegem
Balen	Bocholt	Buggenhout	Bekkevoort	Beernem
Beerse	Borgloon	Deinze	Bertem	Blankenberge
Berlaar	Bree	Denderleeuw	Bever	Brugge
Boechout	Diepenbeek	Erpe-Mere	Bierbeek	Damme
Bonheiden	Genk	Evergem	Boortmeerbeek	Dentergem
Boom	Gingelom	Gavere	Boutersem	Harelbeke
Bornem	Halen	Geraardsbergen	Diest	Heuveland
Dessel	Hamont-Achel	Haaltert	Galmaarden	Hooglede
Duffel	Hasselt	Herzele	Geetbets	Houthulst
Essen	Heers	Horebeke	Glabbeek	Ichtegem
Geel	Herk-de-Stad	Kluisbergen	Grimbergen	Ieper
Heist-op-den-Berg	Herstappe	Knesselare	Haacht	Ingelmunster
Hemiksem	Heusden-Zolder	Kruishoutem	Halle	Izegem
Hoogstraten	Hoeselt	Laarne	Herent	Knokke-Heist
Hove	Kinrooi	Lebbeke	Herne	Koekelare
Kalmthout	Kortesseem	Lede	Hoegaarden	Kortemark
Kasterlee	Leopoldsburg	Lokeren	Hoeilaart	Kortrijk
Kontich	Lummen	Maarkedal	Holsbeek	Kuurne
Laakdal	Maasmechelen	Maldegem	Huldenberg	Langemark-Poelkapelle
Lier	Meeuwen-Gruitrode	Nazareth	Kampenhout	Ledegem
Lint	Neerpelt	Nevele	Kapelle-op-den-Bos	Lendelede
Meerhout	Nieuwerkerken	Ninove	Keerbergen	Lo-Reninge
Merkspas	Overpelt	Oosterzele	Kortenaken	Mesen

Mol	Sint-Truiden	Oudenaarde	Kraainem	Meulebeke
Niel	Tongeren	Ronse	Landen	Oostkamp
Oud-Turnhout	Wellen	Sint-Laureins	Leuven	Oostrozebeke
Putte	Zutendaal	Sint-Lievens-Houtem	Linkebeek	Pittem
Puurs		Sint-Niklaas	Linter	Poperinge
Ravels		Wetteren	Londerzeel	Roeselare
Retie		Wichelen	Lubbeek	Ruiselede
Rijkevorsel		Wortegem-Petegem	Machelen	Spiere-Helkijn
Schelle		Zele	Meise	Staden
Sint-Amands		Zingem	Merchtem	Tielt
Turnhout		Zottegem	Opwijk	Torhout
Vorselaar		Zulte	Oud-Heverlee	Veurne
Vosselaar		Zwalm	Overijse	Vleteren
Willebroek			Pepingen	Waregem
			Rotselaar	Wervik
			Scherpenheuvel-Zichem	Wevelgem
			Sint-Genesius-Rode	Wielsbeke
			Steenokkerzeel	Wingene
			Tervuren	Zedelgem
			Tielt-Winge	Zonnebeke
			Tienen	Zuienkerke
			Tremelo	Zwevegem
			Vilvoorde	
			Wemmel	
			Wezembeek-Oppem	
			Zaventem	
			Zemst	
			Zoutleeuw	

3. Gemeenten waar met een project basismobiliteit nog moet gestart worden:

ANTWERPEN	LIMBURG	OOST-VLAANDEREN	VLAAMS-BRABANT	WEST-VLAANDEREN
Herentals	Hasselt	Beveren	Affligem	Ardoie
Herenthout		Brakel (en Zottegem)	Bever	Avelgem
Herselt		De Pinte	Galmaarden	Deerlijk
Hulshout		Destelbergen	Gooik	Diksmuide
Nijlen		Hamme (en Berlare)	Halle	Lichtervelde
Olen		Lierde	Herne	Middelkerke
Westerlo		Stekene	Liedekerke	Moorslede
Wommelgem		Sint-Martens-Latem	Pepingen	Roeselare
		Waarschoot (en Lovendegem)	Roosdaal	Spiere-Helkijn
		Waasmunster	Sint-Genesius-Rode	Wevelgem
		Zomergem (en Lovendegem)	Sint-Pieters-Leeuw	

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 216
van 20 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Busverbinding Ieper-Oostende - Bijkomende ritten

De afstand Ieper-Oostende bedraagt ongeveer 58 km. Momenteel is er tussen beide steden geen volwaardige buslijn. Enkel tijdens de grote vakantie is er een verbinding (lijn 58 Ieper-Diksmuide-Moere-Oostende), gericht op het pretpark Bellewaerde.

Nochtans blijkt in de praktijk dat er voldoende interesse bestaat om tijdens het jaar de verbinding te behouden.

1. Wanneer zal er extra ruimte zijn in de begroting van De Lijn voor bijkomende ritten?
2. Heeft de minister al een standpunt ingenomen m.b.t. een volwaardige busverbinding, heel het jaar door, tussen Ieper en Oostende?

Als die er niet komt, waarom niet?

Als ze er wel komt, tegen wanneer?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 216 van 20 september 2005

van **JAN VERFAILLIE**

1. De huidige lijn 58 Oostende – Ieper zorgt voor twee heen- en terugritten per dag tijdens de maanden juli en augustus.

Het uitbouwen van een volwaardige buslijn, heel het jaar door, tussen Ieper en Oostende brengt zeer hoge extra kosten met zich mee. Hiervoor is er in de huidige begroting van De Lijn inderdaad geen ruimte.

2. Het al dan niet voorzien van een rechtstreekse verbinding Ieper – Oostende gedurende het ganse jaar, is afhankelijk van de uitwerking van het ‘Toekomstplan West-Vlaanderen’ waaraan op dit ogenblik wordt gewerkt. Hierbij zal o.a. rekening worden gehouden met de resultaten van de nodige potentieelonderzoeken in het kader van het netmanagement. Het potentieel van deze verbinding zal daarbij afgewogen worden tegen het potentieel van andere mogelijke projecten. Projectfinanciering in het kader van het netmanagement is hoe dan ook ten vroegste vanaf 2007 beschikbaar. Momenteel kunnen dan ook nog geen uitspraken worden gedaan over een eventuele uitbreiding van deze verbinding.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 217
van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag aan de minister van Financiën naar het aandelenbezit door de Vlaamse overheid (vraag nr. 148 van 27 mei 2005) blijkt dat er geen centraal overzicht is van alle aandelen die rechtstreeks of onrechtstreeks in het bezit zijn van de Vlaamse overheid sensu lato, met name Vlaamse Gemeenschap, Vlaams Gewest, Vlaamse openbare instellingen (VOI) en investeringsmaatschappijen, enzovoort.

De minister van Financiën gaf wel het overzicht van de participaties van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zoals die geregistreerd zijn in het boekhoudsysteem van de Vlaamse Gemeenschap, en van de diensten, instellingen en rechtspersonen die onder zijn bevoegdheid vallen.

Voor het weergeven van een overzicht van de mogelijke participaties aangehouden door de andere Vlaamse instellingen verwees de minister van Financiën mij naar elke betrokken toezichthoudende minister.

1. In welke vennootschappen, van welke aard dan ook, hetzij “gewone” privaatrechtelijke hetzij “bijzondere” publiekrechtelijke, bezitten de diensten, rechtspersonen of instellingen onder de bevoegdheid van de minister op dit ogenblik aandelen?

Graag een volledig overzicht, met vermelding van het percentage van de aandelen van de vennootschap in kwestie en de geraamde waarde op dit ogenblik.

2. Via welke maatschappijen, diensten met afzonderlijk beheer (DAB), VOI's, fondsen of welke instellingen dan ook worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd?

Worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd op een wijze die een maximale opbrengst en maximaal maatschappelijk nut garandeert?

3. Op welke wijze oefent de minister controle uit op de wijze waarop deze aandelen beheerd worden?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd reeds eerder gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 148 van 18 mei 2005) en beantwoord. De huidige vraag werd gesteld aan alle andere ministers ((Leterme vraag nr. 78, Moerman nr. 86, Vandenbroucke nr. 268, Vervotte nr. 210, Anciaux nr. 87, Bourgeois nr. 185, Peeters nr. 748, Keulen nr. 252, Van Brempt nr. 217).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 217 van 20 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 219
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Beheerscontract NMBS - Betrokkenheid

De NMBS, Infrabel en de NMBS-holding hebben met de Belgische regering ieder een beheerscontract afgesloten.

Uiteraard zijn er een aantal links met de regionale vervoermaatschappijen en zijn er een aantal verwijzingen naar dezelfde vervoermaatschappijen.

1. Op welke wijze zijn de Vlaamse Regering en De Lijn betrokken geweest bij het opstellen van de respectieve beheerscontracten wat betreft de link met de mobiliteitspolitiek van de Vlaamse Regering c.q. De Lijn?

En als zij betrokken zijn geweest, welke voorstellen zijn er terzake gebeurd door hetzij de Vlaamse Regering, hetzij De Lijn?

2. Welke links en/of relaties zijn er in de beheerscontracten te vinden met De Lijn?
3. Welke overleg heeft plaatsgevonden met de NMBS over het feit dat in het beheerscontract van operator NMBS staat dat op lokale lijnen, treinen door bussen vervangen mogen worden?

Welke lijnen zijn dat en wie exploiteert deze bussen?

4. Worden er ook studies gelanceerd inzake de haalbaarheid van tram-trein-exploitaties?

Welke studies zijn dat en is De Lijn daarbij betrokken? Zo ja, op welke wijze?

5. Heeft de Vlaamse overheid meegewerkt aan het Europees studieproject Crossrail? Zo ja, wat was de inbreng?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 219 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De beheerscontracten zijn een zaak van de federale overheid. Er was geen formele betrokkenheid van de Vlaamse Regering of De Lijn bij het opstellen van deze overeenkomsten. Er wordt in de teksten wel verwezen naar een link met het mobiliteitsbeleid van de gewesten, nl. “de coherentie met de doelstellingen inzake stadsontwikkeling en ruimtelijke ordening van de betrokken gemeenten en gewesten, meer bepaald inzake het vervoersaanbod en de vervoersvraag”.
2. In de beheerscontracten wordt verwezen naar samenwerking met De Lijn om het project van het Gewestelijk Expresnet (GEN) Brussel te realiseren. Verder blijven de bestaande overeenkomsten inzake de aansluiting trein-bus uiteraard van kracht.
3. Voor zover bekend heeft de N.M.B.S. over het principe van een vervangende permanente busdienst geen overleg gepleegd met de gewesten. Er zijn echter in Vlaanderen in de laatste jaren geen treinverbindingen vervangen door busdiensten. De beheersovereenkomst bepaalt bovendien expliciet dat dit in overleg met de gewestelijke vervoermaatschappijen dient te gebeuren (“Mits naleving van de betreffende federale en gewestelijke wettelijke bepalingen en in overleg met de gewestelijke vervoermaatschappijen, en wanneer de economische criteria op lange termijn dit rechtvaardigen, beschikt de N.M.B.S. over de nodige autonomie om de opdracht van openbare dienst op sommige lokale verbindingen op permanente wijze te vervullen met busdiensten.”)
4. Het beheerscontract met de N.M.B.S. bepaalt in artikel 19 “De N.M.B.S. onderzoekt in overleg met de N.M.B.S. Holding en Infrabel de technische en commerciële haalbaarheid van het gebruik van de spoorweginfrastructuur door licht materieel, rekening houdend met de bekommernis van veiligheid uitgedrukt in de 3 beheerscontracten (hoofdstuk 8 van het beheerscontract van de N.M.B.S., artikels 12 tot 19 van het beheerscontract van de Holding, hoofdstuk 9 van het beheerscontract van Infrabel). Ten laatste tegen 31 december 2005 legt zij aan de Minister van Overheidsbedrijven en aan de Minister van Mobiliteit het resultaat van die studie voor, alsook een actieplan om pilootprojecten te verwezenlijken.” Het Vlaamse gewest is niet bij deze studies betrokken en heeft ook nog geen kennis van enig resultaat.
5. Het Crossrail project was een onderzoeksproject binnen het 5^e Kaderprogramma van de Europese Commissie. Een Belgisch studie bureau maakte deel uit van het studieconsortium, maar de Vlaamse overheid was niet betrokken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 221
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Campagneborden langs autosnelwegen - Toezicht, strategie, impact

Langs de autosnelwegen en langs een aantal gewestwegen worden met diverse partners geregeld sensibilisatiecampagnes uitgevoerd omtrent meerdere aspecten van mobiliteit. Dit is een lovenswaardige benadering van het mobiliteitsprobleem. Ik stel daarbij echter vast dat de aangebrachte affiches vaak na korte termijn half gescheurd aan de borden hangen of zelfs volledig verdwenen zijn.

De laatste campagne pakte het verkeersinfarct aan. Het openbaar vervoer wordt ook ondersteund op tv via “boodschappen van algemeen nut”.

Op de borden staat alleen “Uitweg.be” en ook in de tv-spots verwijst men naar de Vlaamse Infolijn. Dit laatste is een zeer toegankelijk en nuttig instrument naar de bevolking toe. Toch kan men zich vragen stellen over de impact van deze campagnes, omdat enerzijds geopteerd wordt voor “Uitweg.be” en anderzijds voor de Vlaamse Infolijn.

“Uitweg.be” is verkrijgbaar via de autowegstations en andere verdeelpunten. Zolang de campagne loopt, moet “Uitweg.be” dan ook beschikbaar zijn. Dat laatste is niet het geval, zoals ikzelf heb vastgesteld in twee stations.

1. Wie is de eigenaar van de reclamedragers langs de autosnelwegen en een aantal gewestwegen? Om hoeveel borden gaat het? Wat was het bedrag van de investering?
2. Wie is verantwoordelijk voor het aanbrengen van de affiches op deze borden? Hoe vaak worden deze borden opnieuw aangeplakt per jaar en wat is hiervan de kostprijs?
3. Hoe valt te verklaren dat er in een aantal gevallen al jaren een probleem van slechte aanhechting blijft en dat men terzake tot op heden nog steeds geen maatregelen heeft genomen?

Wie controleert dit systeem en met welk resultaat?

4. Zijn er campagnes die door de Vlaamse overheid worden betaald? Zo ja, welke campagnes zijn dat, welke prijs en wie is de ontwerper en de drukker? Graag een overzicht sinds 2000.
5. Welk onderzoek is er tot op heden gebeurd om de impact van deze campagnes te toetsen bij de consument? Door wie is dit gebeurd? Met welk resultaat?

./.

../..

6. Hoe valt te verklaren dat de campagne rond verkeersinfarct en openbaar vervoer op de affiches gelinkt wordt aan “Uitweg.be”, en op reclamespots aan de Vlaamse Infolijn?

Waarom wordt op de affiches in dit geval niet de boodschap gebracht van NMBS.be en De Lijn.be?

7. “Uitweg.be” wordt door de administratie Wegen en Verkeer (AWV) uitgegeven. Hoeveel exemplaren worden waar verspreid?

Wat is de kostprijs van dit blad per nummer?

8. Welke globale strategie ligt aan de grondslag van de communicatie van het directoraat-generaal AWV?

Welk privaat communicatiebureau is hiervoor verantwoordelijk?

Kan de minister de documenten bezorgen die deze communicatiestrategie weergeven?

N.V. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 761) en Van Brempt (nr. 221).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 221 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De administratie Wegen en Verkeer is eigenaar van de campagneborden langs het Vlaamse wegennet.

Zij beschikken over 321 aanplakborden:

- Antwerpen: 75 borden
- Vlaams-Brabant: 62 borden
- Limburg: 55 borden
- Oost-Vlaanderen: 66 borden
- West-Vlaanderen: 63 borden

2. Voor de aanplakking van de campagne-affiches op de borden wordt telkens een opdracht uitgeschreven voor een jaar, met de mogelijkheid om het gesloten contract maximaal tweemaal met opnieuw één jaar te verlengen. De opdracht houdt het plakken van twaalf campagnes per jaar in, zes van de Vlaamse overheid en zes van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid. De kostprijs van de opdracht bedraagt ongeveer 110.000 euro, incl. btw op jaarbasis.

Deze borden dateren van 1993-1994. Het exacte investeringsbedrag kan de administratie mij niet meedelen.

3. Met betrekking tot de kwaliteit van de aanplakking van de affiches, kunnen wij bevestigen dat dit een blijvend aandachtspunt is van de administratie Wegen en Verkeer. Aan de plakker van dienst wordt steeds duidelijk gemaakt dat de kwaliteit van de lijm van cruciaal belang is. Wanneer een afgescheurde affiche aan de plakker wordt gemeld, is deze bovendien verplicht om daar een nieuw exemplaar aan te plakken. Tenslotte wordt de plakker ook financieel afgerekend op de kwaliteit van het geleverde plakwerk.

Daarnaast wordt momenteel een inventaris gemaakt van alle afficheborden, om op basis daarvan de nodige herstellingen of vervangingen te kunnen doorvoeren. Tot slot mag niet worden vergeten dat de veelvuldige regen in ons land (zelfs deze zomer) onvermijdelijk voor schade zorgt aan de affiches.

4. Zoals hoger reeds aangegeven werd, zijn er twaalf mobiliteitscampagnes op jaarbasis. Daarvan worden er zes ingevuld door de Vlaamse overheid en zes door het BIVV. Eenmaal per jaar voert het BIVV samen met de gewesten een gemeenschappelijke campagne. Deze valt altijd in een campagneperiode van het BIVV.

Voor de zes mobiliteitscampagnes van de Vlaamse overheid, schrijft de administratie Wegen en Verkeer jaarlijks één opdracht uit. Deze opdracht omvat dus zes campagnes, bestaande uit een affihc campagne op de borden langs het Vlaamse wegennet en een ondersteunende campagne via een tweede medium. Tot op heden werd hierbij meestal gekozen voor paginagrote advertenties in vier belangrijke Vlaamse tijdschriften. Slechts éénmaal per jaar kan gekozen worden voor een tv- of radiospot, wegens budgettaire redenen.

De creatiekost voor zes campagnes op jaarbasis bedroeg de laatste jaren tussen de 120.000 en 150.000 euro incl. btw (exclusief media-aankoop).

5. Op geregelde tijdstippen worden effectenmetingen uitgevoerd voor de mobiliteitscampagnes van de Vlaamse overheid. Deze worden meestal uitgevoerd binnen het raamcontract dat de Cel Externe Communicatie van de Vlaamse overheid hieromtrent heeft met een bureau. Uit de resultaten trachten de administratie Wegen en Verkeer en het dienstdoend campagnebureau steeds zoveel mogelijk te leren voor volgende campagnes. Het spreekt echter voor zich dat het effect van de campagnes op b.v. het gebruikmaken van openbaar vervoer moeilijk –of beter: niet- te meten is. Het doel van deze campagneboodschappen is bewustmaking en sensibilisering (zie hoger). Dat er ook effectief meer mensen voor het openbaar vervoer kiezen, wordt door meerdere factoren bepaald. Het onderdeel van de administratie Wegen en Verkeer daarin kan met geen enkele meting worden aangetoond. In het algemeen worden de mobiliteitscampagnes echter zeer goed onthaald.
6. Er werd geopteerd om bij alle affichecampagnes van de Vlaamse overheid de signatuur 'uitweg.be' te plaatsen. Deze url verwijst naar de website van Uitweg, die een nevenproduct is van het tweemaandelijks magazine "Uitweg" van de administratie Wegen en Verkeer. Het is een makkelijk te onthouden webadres, veel eenvoudiger ook dan een opsomming te moeten maken van alle verdeelpunten waar het magazine verkrijgbaar is. Voor enkele campagnes wordt ook de Vlaamse Infolijn vermeld. Dat betreft alleen de campagnes waarbij we veel vragen verwachten (b.v. programmerie van de 'Week van de Zachte Weggebruiker' en de 'Week van Vervoering'). Deze info wil ik via de Vlaamse Infolijn ook maximaal ontsluiten voor mensen zonder internettoegang.
7. Het magazine Uitweg wordt gedrukt op ± 114.000 exemplaren. De huidige oplageverdeling is als volgt:

- ± 42.000 gemeenten (50%) en bibliotheken (50%)
- ± 21.000 benzinstations langs autosnelwegen
- ± 19.000 stations NMBS (66%) en VVM De Lijn (33%)
- ± 8.000 eigen ambtenaren en interne verspreidingen
- ± 8.000 grote zendingen
- ± 16.000 gepersonaliseerde zendingen

De laatste jaren was de kostprijs van één editie van magazine EN website (inclusief research, redactie, lay-out, druk en distributie) 52.276,50 euro.

8. Het campagnebeleid van de administratie Wegen en Verkeer heeft tot doel om gedurende een volledig kalenderjaar zes geïntegreerde en samenhangende mobiliteitscampagnes te creëren, die enerzijds bestaan uit een affichecampagne op alle borden langs het Vlaamse wegennet die toebehoren aan het Vlaams Gewest en anderzijds uit een ondersteunende campagne via een tweede medium.

Het is de bedoeling om met de campagneboodschappen:

- mensen bewust te maken van de mobiliteitsthematiek
- mensen aan te zetten tot andere vormen van mobiliteit dan enkel de auto-mobiliteit
- automobilisten aan te zetten tot een verantwoord en hoffelijk rijgedrag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 223
van 23 september 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Openbaarvervoerplan - Vlaams-Brabant

Elf gemeenten in onze provincie Vlaams-Brabant krijgen dit en volgend jaar extra bussen. Dat blijkt uit het plan “meer en beter openbaar vervoer” dat door de minister werd voorgesteld.

De tekst gaat over die gemeenten welke nog het meeste nood hebben aan extra bussen. Voor onze provincie zijn dat Affligem, Bever, Galmaarden, Gooik, Halle, Herne, Liedekerke, Pepingen, Roosdaal, Sint-Genesius-Rode en Sint-Pieters-Leeuw. Tegen 2007 moeten negen op de tien Vlaams-Brabanders een basisaanbod aan openbaar vervoer hebben.

In het visieplan wordt nergens melding gemaakt om welke concrete maatregelen het in deze gemeenten gaat. Gaat het hier over een uitbreiding van vaste lijnen? Een verhoging van de frequentie? Het invoeren van een weekenddienst?

1. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van alle geplande maatregelen? Graag een overzicht per provincie/per gemeente.
2. Kan de minister eveneens een overzicht geven van de kostprijs per project/per provincie/per gemeente en een overzicht van wie hiervoor instaat (betrokken gemeente, De Lijn, het Vlaams Gewest, ...)?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 223 van 23 september 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Onder voorbehoud van wijziging, bijvoorbeeld naar aanleiding van de besprekingen in de respectieve provinciale openbaar vervoercommissies, gaat het om:

Provincie Antwerpen

Westerlo, Herentals, Herselt, Olen en Hulshout: invoering belbus

Wommelgem: invoering nieuwe vaste lijnen, rekeninghoudend met omliggende gemeenten

Herenthout en Nijlen: invoering belbus

Provincie Limburg

Hasselt: uitbreiding bestaande lijnen

Provincie Oost-Vlaanderen

Aalst (en Berlare): invoering nieuw stadsnet en belbus, opwaardering vaste lijnen

Beveren: invoering citybussen

Lierde, Brakel en Zottegem: invoering belbus

Denderleeuw: opwaardering vaste lijnen

De Pinte en Sint-Martens-Latem: invoering belbus en opwaardering vaste lijn

Destelbergen: invoering belbus en opwaardering vaste lijn

Erpe-Mere en Haaltert: invoering belbus, invoeren nieuwe vaste lijn en opwaarderen vaste lijn

Hamme (en Berlare): invoering belbus

Lede: uitbreiding vaste lijnen

Stekene: uitbreiding bestaande vaste lijnen

Waarschoot (en Lovendegem): invoering belbus, invoeren nieuwe vaste lijn en aanpassen vaste lijn

Waasmunster: invoering belbus, opwaardering vaste lijn

Zomergem (en Lovendegem): invoering belbus, invoeren nieuwe vaste lijn en aanpassen vaste lijn

Provincie Vlaams-Brabant

Affligem, Roosdaal en Liedekerke: invoering nieuwe vaste lijn en nieuw vraagafhankelijk vervoer

Herne, Bever, Pepingen, Galmaarden, Sint-Genesius-Rode en Gooik: weekendbediening

Halle en Sint-Pieters-Leeuw: uitbreiding bestaande vaste lijnen en nieuwe vaste lijnen

Provincie West-Vlaanderen

Ardoorie: invoering belbus

Avelgem en Spiere-Helkijn: invoering nieuwe vaste lijnen

Deerlijk: invoering belbus

Diksmuide: invoering belbus

Lichtervelde: invoering belbus

Middelkerke: nog in onderzoek

Moorslede: nog in onderzoek

Roeselare: nog in onderzoek

Wevelgem: nog in onderzoek

2. Voor de realisatie van dit programma ontvangt in 2006 De Lijn een bijkomend exploitatiebudget van 15 miljoen euro. Op kruissnelheid in 2007 is er een jaarbudget voorzien van 20 miljoen euro. De Lijn onderzoekt samen met de lokale overheden de concrete invulling van basismobiliteit in deze gemeenten. Het budget geeft het financieel kader waarbinnen de aanbodsplannen kunnen uitgewerkt worden. De definitieve kostprijs per project kan gegeven worden na de goedkeuring van het project door de openbaar vervoer commissie.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 1
van 28 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Reclame op bushokjes en kusttram - Taalgebruik

1. In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 126 van 23 maart 2005 met betrekking tot publiciteit op bushokjes deelde de minister mee dat private handelsreclame niet onder de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken valt. Niettemin heeft zij samen met de minister bevoegd voor de Rand een brief gericht aan de firma JCDecaux waarin wordt verwezen naar het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse rand rond Brussel en het feit dat iedere actor gevraagd wordt hierbinnen zijn verantwoordelijkheid te nemen.

Kan de minister medelen of de betrokken firma hierop reeds heeft gereageerd?

2. Intussen wordt mij gemeld dat de Vlaamse kusttram deze dagen rondrijdt met tweetalige reclame voor de Liberale Mutualiteit. Strikt genomen, valt dit onder de bevoegdheid van de NV Streep.

Heeft de minister ten aanzien van de NV Streep reeds een gelijkaardig initiatief genomen als ten aanzien van de firma JCDecaux?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 28 september 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. De firma JC Decaux heeft tot op heden niet gereageerd op de brief.
2. De wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken is niet van toepassing op private handelsreclame.

De N.V. STREEP hanteert de volgende gedragscode die werd opgesteld vanuit de commerciële ervaring van de N.V. STREEP in de markt:

- De voertaal van de reclameboodschappen is bij voorkeur het Nederlands.
- Elke begeleidende tekst, die geen merkeigen slogan is, zal bij voorkeur in het Nederlands worden opgesteld.
- In gebieden met een tweetalig woon- of doelpubliek zal de boodschap in het Nederlands worden opgesteld, en zal geen volledig Franstalige reclameboodschap worden gevoerd.

De aangehaalde reclame was geenszins tweetalig, maar vermeldde naast het internetadres enkel de merkeigen benaming van de Landsbond van de Liberale Mutualiteit, die “Liberale Mutualiteit – Mutualité libérale” luidt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 3
van 6 oktober 2005
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Verlenging tramlijnen 10 en 12 Antwerpen - Ontheffing van MER

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 175 van 3 juni 2005 vermeldde de minister dat mogelijk een milieueffectenrapport over de verlenging van tram 10 en 12 kan worden vermeden door een gemotiveerd advies van ontheffing in te dienen. De zogenaamde ontheffingsprocedure.

Kan de minister medelen of zij dan ook gebruik zal maken van de ontheffingsprocedure en zo ja, op welke wijze en binnen welke termijn?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 6 oktober 2005

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Er werd gebruik gemaakt van deze ontheffingsprocedure. Op basis van een volledige beschrijving van het project, met een eerste inschatting van de mogelijke milieueffecten, heeft de bevoegde dienst, de Cel Milieueffectenrapportage van de Afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van het Vlaams Gewest op 3 augustus 2005, ontheffing verleend van het opstellen van een milieueffectenrapport voor dit project.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 4
van 6 oktober 2005
van **AN MICHIELS**

Basismobiliteit - Vlaams-Brabant

In de beleidsvisie van de minister voor “Meer en beter openbaar vervoer” van 19 september laatstleden lezen we onder andere: “De komende jaren investeren we nog in nieuwe projecten basismobiliteit voor gemeenten die nog geen basisaanbod aan openbaar vervoer hebben.” En verder: “4 op 5 Vlamingen is vandaag volledig basismobiel. Een groot deel van die 20 % die nog niet over een basisaanbod beschikken, zijn inwoners van gemeenten die in 2005 en 2006 nog extra (bel)bussen mogen verwachten in het kader van basismobiliteit.”

Voor Vlaams-Brabant gaat het, volgens de bijlage, onder andere om de gemeenten Bever, Galmaarden, Gooik, Herne, Liedekerke en Roosdaal.

1. Zijn de plannen om de basismobiliteit in deze gemeenten uit te breiden al concreet, of bevinden zij zich nog in voorbereidende fase?
2. Indien het al om concrete plannen gaat, in welke uitbreiding wordt er voorzien in welke gemeente? Gaat het om de uitbreiding van een bestaande lijn, een nieuwe lijn, een belbus, ...?

Wordt bij deze uitbreiding ook de aanleg van extra busbanen gepland?

3. Welk budget gaat gepaard met de uitbreiding van basismobiliteit in elk van deze gemeenten?
4. In welke timing wordt voorzien om basismobiliteit in elk van deze gemeenten uit te breiden?
5. In hoeverre zijn de gemeentebesturen al op de hoogte van deze plannen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 6 oktober 2005

van AN MICHIELS

1. De projecten **Pajottenland** en **Halle - Sint-Pieters-Leeuw** zijn al concreet.
Het project **Affligem - Roosdaal - Liedekerke** bevindt zich in een voorbereidend stadium en moet verder onderzocht worden met de betrokken partners.
2. In het project **Pajottenland** is een weekendbediening op de bestaande vaste lijnen en nieuw vraagafhankelijk vervoer voorzien.

In het project **Halle - Sint-Pieters-Leeuw** is een uitbreiding op de bestaande vaste lijnen en zijn er nieuwe vaste lijnen voorzien

De Lijn plant de verdere uitbreiding van het bestaande busbaanproject op de N6 zowel in het Vlaamse gewest als – in samenwerking met dat gewest - in Brussels Hoofdstedelijk gewest.

De Lijn onderzoekt samen met de partners de mogelijkheden voor **het project Affligem - Roosdaal - Liedekerke**.

3. De Lijn heeft een raming gemaakt voor de invoering van basismobiliteit in deze gemeenten. De definitieve kostprijs per project kan pas gegeven worden na goedkeuring door de OVC.

Voorlopige ramingen op jaarbasis:

Halle – Sint-Pieters - Leeuw: 1 500 000 EUR

Pajottenland: 825 000 EUR

Affligem - Roosdaal - Liedekerke: 420 000 EUR

4. Op dit ogenblik wordt volgende timing vooropgesteld:

Pajottenland: voorjaar 2006

Halle – Sint-Pieters - Leeuw: voorjaar 2006

Affligem - Roosdaal - Liedekerke: najaar 2006

5. De projecten worden gedurende het voorbereidend stadium een aantal keren besproken en geëvalueerd. In deze fase worden de projecten in de gemeentelijke begeleidingscommissies onderzocht en bijgestuurd. Tijdens de openbaar vervoercommissie beoordelen alle betrokken partijen, dus ook de lokale overheden, de projecten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 5
van 6 oktober 2005
van **PIETER HUYBRECHTS**

Tramlijn 5 Antwerpen - Startdatum

In maart 2006 gaat een nieuwe tramlijn open tussen het Wim Saerensplein in Deurne en Linkeroever via de premetro.

Het is een goede zaak dat een deel van de nog niet in gebruik genomen dure ondergrondse infrastructuur voor de reizigers wordt benut. De tramtunnels zorgen voor een doorstroming die bovengronds nooit kan worden bereikt.

Kan de minister meedelen waarom het echter zo lang gaat duren (ongeveer een half jaar) vooraleer de nieuwe tramlijn effectief in gebruik wordt genomen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 6 oktober 2005

van **PIETER HUYBRECHTS**

Op 29 september werden de nieuwe tramlijn 5, die tussen het Wim Saerensplein in Deurne en Linkeroever zal rijden, en de reorganisatie van de huidige tramlijnen 12 en 24 voorgesteld. Het nieuwe aanbod zal starten in maart 2006. Die tijd is nodig om de nieuwe tramlijnen praktisch te organiseren en om met een goede voorbereiding de veranderingen voor de reizigers in goede banen te leiden.

De nieuwe tramlijn 5 en de reorganisatie van de huidige tramlijnen 12 en 24 vergen een aangepaste inzet van het huidige personeel (nieuwe diensten, opleiding,...) en rollend materieel. De bevoegde diensten van De Lijn zetten hiervoor nieuwe regelingen op punt.

De infrastructuur moet nog op een aantal punten worden aangepast. Zo komen er nieuwe halteperrons aan De Gryspeerdstraat en de uitrit van de premetro en moet de halteinfrastructuur aan het Raoul Gregoireplein worden aangepast.

Ten slotte moet ook de nodige tijd worden uitgetrokken voor een zorgvuldige voorbereiding van de communicatie, zodat de reiziger maximaal geïnformeerd kan worden. Naast een informatiecampaagne voor de betrokken reizigers moet ook de halteinformatie langs de lijnen 5, 12 en 24 inclusief de nieuwe rittenschema's en de signalisatie in alle betrokken premetrostations worden aangepast.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 6
van 6 oktober 2005
van **CARL DECALUWE**

Basismobiliteit Kortrijk - Laatste fase

De basismobiliteit wordt gradueel ingevoerd, ook in Kortrijk, waarbij het nog niet duidelijk is wanneer de laatste fase zal starten.

1. Waarom werd de laatste fase basismobiliteit nog niet gestart?
2. Wanneer wordt de laatste fase gestart en wat houdt ze concreet in?
3. Wat is de kostprijs van die laatste fase?
4. Wat is de kostprijs van het globale project basismobiliteit op het grondgebied van de stad Kortrijk?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 6 oktober 2005

van **CARL DECALUWE**

1. Het project basismobiliteit Kortrijk 'fase 2 stadsnet Kortrijk' is in zijn totaliteit voorgelegd aan de openbaar vervoercommissie. Op dat ogenblik is echter ook gesteld dat de invoering gefaseerd zou verlopen (in functie van aanwerving chauffeurs, aankoop voertuigen, ...), waarbij fase 2b ten vroegste één jaar na de start van fase 2a zou starten. Fase 2a is gestart op 4 april 2004.
2. Fase 2b start op 1 december 2005. Deze fase omvat o.a. een nieuwe stadslijn en reisweg- en frequentiewijzigingen aan enkele bestaande stadslijnen.
3. De kostprijs van die laatste fase is geraamd op 1,3 miljoen EUR
4. De kostprijs van het globale project basismobiliteit op het grondgebied van de stad Kortrijk is geraamd op 2,5 miljoen EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 12
van 14 oktober 2005
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het eerste jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 6, Moerman nr. 5, Vandembroucke nr. 12, Vervotte nr. 7, Van Mechelen nr. 8, Anciaux nr. 13, Bourgeois nr. 6, Peeters nr. 41, Keulen nr. 14, Van Brempt nr. 12).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 14 oktober 2005

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 16
van 21 oktober 2005
van **LINDA VISSERS**

Kabinetten - Raadgevers met rang kabinetschef

Het besluit van de Vlaamse Regering van 29 oktober 2004 tot wijziging van besluit van de Vlaamse Regering van 14 september 2001 tot organisatie van de kabinetten van de leden van de Vlaamse Regering bevat een aantal passages die op zijn minst tot nadenken stemmen.

Er wordt onder meer bepaald dat een Vlaams minister een raadgever kan belasten met een bijzondere en tijdelijke opdracht van een dergelijk niveau dat gelijkstelling van deze functie met de rang van kabinetschef of adjunct-kabinetschef toegelaten is.

Het is niet uitgesloten dat dergelijke bepalingen door de ministers aangewend zouden worden om het aantal stafleden op hun kabinet te verhogen.

1. Werden er in uitvoering van bovenvermelde bepaling op de kabinetten van de leden van de Vlaamse Regering reeds raadgevers met de rang van kabinetschef of adjunct-kabinetschef aangesteld? Zo ja, over hoeveel personen gaat het op het kabinet van de minister?
2. Met welke opdrachten werden deze personen belast? Wat is het bijzondere en tijdelijke aspect van deze opdracht?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 10, Moerman nr.10, Vandembroucke nr. 18, Vervotte nr. 16, Van Mechelen nr. 15, Anciaux nr. 17, Bourgeois nr. 12, Peeters nr. 73, Keulen nr. 20, Van Brempt nr. 16).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 16 van 21 oktober 2005

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Yves Leterme, Vlaams minister-president.

Nr. 2

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2005-2006

November 2005

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 244
van 13 juli 2005
van **MARIJKE DILLEN**

Arbeidsmarktparticipatie kansengroepen - Actieplan

De Rondetafelconferentie Evenredige Participatie op de Arbeidsmarkt van 2 december 2003 werd afgesloten met een gemeenschappelijke platformtekst van de Vlaamse Regering, de Vlaamse sociale partners, de gebruikersorganisaties en intermediaire organisaties.

De partners hebben zich ertoe verbonden om de achterstand van kansengroepen op de arbeidsmarkt weg te werken. Dit is geresulteerd in het Actieplan 2004.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om de doelstellingen te verwezenlijken, meer bepaald:
 - een verkleining van de kloof in de werkzaamheidsgraad;
 - het wegwerken van de oververtegenwoordiging in de werkloosheid;
 - het creëren van mogelijkheden en stimulansen voor arbeidsgehandicapten om ongeacht hun statuut gelijke rechten te waarborgen om de stap naar de arbeidsmarkt te kunnen maken en een evenredige kans te hebben om aangeworven te worden bij de invulling van vacatures?
2. Wat is hiervan de stand van zaken?

Is er inmiddels een evaluatie gebeurd? Zo ja, wat zijn de resultaten?
3. Met welke partners gebeurt de uitvoering van het Actieplan 2004 concreet?

Wat is de inbreng van de respectieve betrokken partners?
4. Welke financiële middelen heeft de minister hiervoor vrijgemaakt?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan vice-minister-president Vandenbroucke (vraag nr. 244) en aan minister Bourgeois (nr. 162).

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 244 van 13 juli 2005

van **MARIJKE DILLEN**

Minister Frank Vandenbroucke

1. Het actieplan 2004 met betrekking tot het verbeteren van de arbeidsmarktpositie van personen met een arbeidshandicap werd begin 2004 in de schoot van de commissie Diversiteit van de SERV ontwikkeld. Het doel van het actieplan was in 2004 en daarna de opvolging mogelijk te maken van de engagementen van de ondertekenaars van de platformtekst van de Rondetafelconferentie van 2 december 2003 en van de arbeidsmarktpositie van de doelgroep personen met een arbeidshandicap in Vlaanderen in het bijzonder.

Onlangs heeft de commissie Diversiteit van de SERV een eerste evaluatie van dit actieplan afgerond.

2. Stand van zaken en evaluatie

Werkzoekenden

Uit de evaluatie door de commissie en uit diverse rapporten³ blijkt dat ondanks volgehouden inspanningen met betrekking tot de arbeidstrajectbegeleiding van personen met een arbeidshandicap, de positie op de arbeidsmarkt zo te zien niet verbeterd is. De aanwezigheid van arbeidsgehandicapten in de niet-werkende werkzoekende populatie (NWWZ) van de VDAB is in de periode juni 2004 – juni 2005 gestegen van 23.612 naar 28.256, een stijging met ongeveer 17 %. Het aantal arbeidsgehandicapten is daarmee gestegen tot 12% van alle werkzoekenden⁴.

Deze toename is mede te wijten aan de verruiming van de leeftijdsgrens van oudere werknemers die langer beschikbaar moeten blijven voor de arbeidsmarkt en de beslissing om personen met een pwa-statuut weer op te nemen in de groep NWWZ. Hierdoor worden ook oudere personen met een arbeidshandicap getroffen. Daarnaast was er in de afgelopen periode sprake van een algemene neergaande tendens in de economie die zich tevens vertaalde in een stijging van de werkloosheid. Een kenmerk van de groep personen met een arbeidshandicap is ook dat er relatief meer mensen met een lange werkloosheidsduur in te vinden zijn (45% t.o.v. 25% bij alle werkzoekenden). Om aan dit hoge aandeel van de arbeidsgehandicapten in de werkzoekenden-populatie iets te doen zetten we vanuit het werkgelegenheidsbeleid op diverse niveaus instrumenten in.

- In de beheersovereenkomst met de VDAB is het streefcijfer vastgelegd om 10% van de begeleidingsinspanningen in het kader van de trajectwerking in de richting van deze doelgroep in te zetten. Tegelijkertijd worden in 2005 de voorbereidingen getroffen voor de effectieve overheveling van de beleidsbevoegdheid tewerkstelling personen met een handicap van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werk. Dit brengt de aanpak, beleidsinstrumenten en kennis en knowhow met betrekking tot de inschakeling van personen met een handicap op de arbeidsmarkt onder in een homogene aansturing van het domein Werk en Sociale Economie. De gespecialiseerde screening, opleiding en arbeidstrajectbegeleiding, de premies voor rendementsverlies en de vergoedingen voor aanpassing zullen daarbij ondergebracht worden bij de VDAB.

³ Jaarrapport Diversiteit van AW, evaluatie beheerscontract VDAB door AW, rapport Handicap en Arbeid van VFSIPH.

⁴ Gerekend volgens de VDAB-definitie van arbeidsgehandicapten: BUSO en/of Vlaams Fonds nr. en/of gedeeltelijk of zeer beperkt geschikt voor de arbeidsmarkt.

- De gespecialiseerde arbeidstrajectbegeleidingsdiensten en opleidingscentra, Jobcoaches van de VDAB en jobconsulenten van het Jobkanaal-project van VOKA zorgen voor actieve bemiddeling en begeleiding van leden van de doelgroep vanuit het opleidingstraject en ATB-traject naar de inbedding in de bedrijfsrealiteit.
- De mogelijkheden van de Vlaamse inschakelingspremie VIP en de premie voor rendementsverlies via CAO26 (samen in 2005 in totaal 5.401 premies) evenals de vergoeding van de aanpassing van de arbeidspost of de aanschaf van arbeidsgereedschappen, vormen ondersteunende tools naar de werkgever en potentiële werknemer om tot duurzaam werk te komen.
- In het kader van het VESOC-actieplan 2004 Evenredige Arbeidsdeelname en Diversiteit werden er in 2004 in 103 van de afgesloten 244 diversiteitsplannen (incl. Beste Praktijken) specifieke acties opgenomen met betrekking tot de instroom, opleiding, doorstroom en retentie van personen met een arbeidshandicap in de betreffende bedrijven en organisaties.

Ondanks de veelheid van inspanningen en de input van middelen die vanuit het beleidsdomein Werk en tot heden ook vanuit het domein Welzijn (via het VFSIPH) worden ingezet, is de oververtegenwoordiging in de werkloosheid niet weggewerkt. Deze is eerder groter geworden om eerder aangehaalde redenen en omwille van de tegenvallende economische conjunctuur. Anderzijds kan men ook stellen dat de aandacht voor deze groep in het werkgelegenheidsbeleid nooit groter is geweest dan nu en dat de grotere zichtbaarheid van arbeidsgehandicapten in de werkloosheid nu en in de toekomst leiden tot verhoogde inspanningen voor deze groep via de trajectwerking (VDAB en ATB) en in het Diversiteitsbeleid.

Werkzaamheid

De participatie van personen met een handicap op de arbeidsmarkt is momenteel maar gedeeltelijk te monitoren. We beschikken over cijfers met betrekking tot de werkloosheid van de arbeidsgehandicapten volgens de VDAB-definitie en er zijn gegevens over de inzet van de instrumenten VIP en CAO26 die als inschakelingspremies en premie voor rendementsverlies aan de werkgever van een erkende persoon met handicap (Vlaams Fonds erkenning) kunnen worden toegekend. Dat is een probleem dat al gesignaleerd werd in het kader van de ondertekende platformtekst en dat als actiepunt ook werd opgenomen in het actieplan. Voor het opvolgen van de werkzaamheid is het nodig om tot een goede en opvolgbare operationalisering van de doelgroep te komen. In 2002 was een goede basis voor operationalisering opgenomen in de enquête arbeidskrachten middels opname van een aantal gerichte vragen in de enquête van dat jaar. De werkzaamheidsgraad van personen met een arbeidshandicap lag destijds op 45,7%. Om de werkzaamheidsgraad van de in het kader van de RTC afgebakende ruime doelgroep te kunnen blijven opvolgen is de structurele opname van dergelijke vragen in de EAK bij de bevoegde federale collega-minister bepleit. Tot op heden nog zonder concreet gevolg.

3. A. De uitvoerende partners van verbonden aan het actieplan en de platformtekst zijn:
 - De Vlaamse Overheid
 - VOKA
 - UNIZO
 - VCSPO
 - De Boerenbond
 - De vakbonden ACV, ABVV en ACLVB
 - GRIP vzw (Gelijke rechten voor iedere persoon met een handicap)

B. Realisaties:

VLAAMSE OVERHEID

In de trajectwerking van de VDAB werd in 2004 een lichte ondervertegenwoordiging gerealiseerd van 7,3% van de trajectinspanningen voor de doelgroep arbeidsgehandicapten

versus 7,5% aandeel in de NWWZ-groep. In het nieuwe beheerscontract (2005) is een systematische oververtegenwoordiging van deze doelgroep in de trajectwerking vastgelegd. Personen met een arbeidshandicap vormen een van de doelgroepen in het kader van het besluit van 24 december 2004, ter bevordering en ondersteuning van het gelijke kansenbeleid en diversiteitsbeleid in de diensten van de Vlaamse overheid. De Vlaamse overheid heeft zich via de ondertekening van de platformtekst verbonden aan het nastreven van 4,5% personen met een arbeidshandicap vertegenwoordigt te zien in haar personeelsbestand tegen 2010. Een interne werkgroep heeft zich bezig gehouden met het uittekenen van een groeipad. Jaarlijks dient elk beleidsdomein een voortgangsrapport en actieplan inzake het gevoerde en geplande diversiteitsbeleid op te leveren aan de dienst Emancipatiezaken.

VOKA

Het project Jobkanaal van VOKA is een alternatief en gratis wervingskanaal dat de brug probeert te slaan tussen werkgevers met vacatures en bekwame inzetbare werkzoekenden uit de kansengroepen (allochtonen, 45+ en arbeidsgehandicapten).

In 2004 werden 6.730 vacatures aangemeld waarop 8199 doorverwijzingen gebeurde met in totaal 1.133 invullingen. In totaal vonden daarmee 348 arbeidsgehandicapten een job.

UNIZO

Het Servicepunt KMO & Diversiteit heeft vooral een sensibiliserende en ondersteunende functie naar KMO's in Vlaanderen die voor het voeren van een diversiteitsbeleid ondersteuning zoeken. In samenwerking met het Steunpunt NT2 werkte het project een aangepaste module NODW (Nederlands op de Werkvloer) uit, die speciaal voor KMO's met onder meer anderstalige werknemers goed bruikbaar is.

VCSP0

Binnen de social-profit sector wordt het diversiteitsbeleid ondersteund door het steunpunt Diversiteit Social-Profit van VIVO (het vormingsinstituut van de sector).

In 2004 werden 47 nieuwe diversiteitsplannen (incl. Beste Praktijken) in de social-profit sector goedgekeurd. In het convenant dat de sector met de Vlaamse overheid heeft afgesloten worden concrete objectieven met betrekking tot diversiteit in de sector vastgelegd. Een handboek met praktijkvoorbeelden rond diversiteit wordt ontwikkeld.

BOERENBOND

Ter bevordering van de tewerkstelling van personen met en handicap zorgt de sector voor bekendmaking bij haar leden van de bestaande ondersteuningsmaatregelen. De sociale partners van de sector hebben een non-discriminatiecode ontwikkeld ter opname in de nieuwe CAO.

DE WERKNEMERSORGANISATIES ACV, ABVV EN ACLVB

De drie vakbonden zetten via hun structurele projecten in totaal 12 Vte diversiteitsconsulenten in die sensibiliserende syndicale diversiteitsacties ontplooiën in ondernemingen en naar vakbondskernen en kaders. De acties zijn gericht op het bevorderen van het diversiteitsstreven van ondernemingen vanuit de syndicale rol en betrokkenheid bij een optimaal HR en bedrijfsbeleid. In de periode maart 2004- februari 2005 werden door de drie vakbonden in totaal 411 syndicale diversiteitsacties uitgevoerd. Zij geven training en begeleiding aan vakbondskernen inzake het diversiteitsbeleid en diversiteit op de werkvloer en ontwikkelen instrumenten zoals brochures.

GRIP

Grip betreft via het structureel project dat met de organisatie is afgesloten de aangesloten gebruikersorganisaties en gebruikers. Via het 'gebruikersplatform handicap en arbeid' werden een aantal aanbevelingen opgesteld betreffende onder de meer de gewenste betrokkenheid van gebruikersorganisaties bij de VDAB, mobiliteits- en toegankelijkheidsproblemen als

activiteitsval en andere zaken. Zij organiseert en informeert de achterban van gebruikersorganisaties en gebruikers over de ontwikkelingen in het beleidsdomein werk en participeert actief aan de werking van de commissie diversiteit van de SERV.

4. Aan de uitvoering van het actieplan zijn geen specifieke middelen verbonden. In het kader van de Rondetafelconferentie, de overheveling van de bevoegdheid werkgelegenheid van personen met een handicap naar het beleidsdomein werk zijn er budgettair wel extra middelen voorzien voor het betrekken van de organisatie GRIP en daarmee een aantal gebruikersfora bij de beleidsadviesing via de commissie Diversiteit (75.000 euro per jaar). Dit mede als uitloper van een eerder met de organisatie GRIP opgestart project in 2003 om de structurele betrokkenheid van de doelgroep personen met een arbeidshandicap bij de beleidsontwikkeling terzake vorm en inhoud te geven.

De middelen samenhangend met de inspanningen door de erkende centra voor screening, gespecialiseerde beroepskeuzebegeleiding (de CGVB's), de centra beroepsopleiding (de CBO's) en de ATB-diensten, de middelen voor de beschutte werkplaatsen en de middelen voor specifieke ondersteuningmaatregelen naar de arbeidsmarkt (premies en vergoedingen) worden per 1 januari 2006 overgeheveld naar het domein werk.

Met VESOC en ESF middelen en middelen uit het werkgelegenheidsakkoord worden extra trajecten gerealiseerd, met name voor diegenen die geen Vlaams Fonds (VFSIPH) erkenning hebben maar die wel aangemerkt kunnen worden als persoon met een arbeidshandicap.

Minister Geert Bourgeois

De minister voor Bestuurszaken is verantwoordelijk voor een deel van de platformtekst, namelijk voor de engagementen van de Vlaamse overheid als werkgever.

De platformtekst vermeldt voor dit deel van de platformtekst een aantal specifieke engagementen die door de Vlaamse regering werden bevestigd op 12 maart 2004.

Hieronder geven we per engagement het antwoord op de vier vragen weer.

1ste engagement: De Vlaamse overheid zal als werkgever haar doelgroepenbeleid afstemmen op de in de Ronde Tafel Conferentie (RTC) en het groeiscenario voorgestelde definitie van arbeidshandicap. Zij engageert zich om een registratiesysteem uit te werken dat van deze definitie gebruikt maakt en te rapporteren over het gevoerde diversiteitbeleid.

Het besluit van 24 december 2004 houdende maatregelen ter bevordering en ondersteuning van het gelijke kansen- en diversiteitsbeleid in de Vlaamse administratie (publicatie 13.04.2005) bevat de definitie van arbeidshandicap zoals geformuleerd in de platformtekst en vult deze aan met een operationalisering in categorieën van erkenningen van handicap door een aantal officiële instanties.

Hetzelfde besluit bevat de verplichting dat elk beleidsdomein een systeem van vrijwillige registratie dient uit te werken (art. 4, 2^{de} alinea, van het besluit van 24 december 2004).

Momenteel werkt het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan dergelijk systeem voor de kansengroepen 'personen van allochtone afkomst' en 'personen met een arbeidshandicap'.

De ervaringen in het ministerie worden meegenomen in de Vlaamse openbare en Wetenschappelijke instellingen.

2de engagement: De Vlaamse overheid engageert zich werk te maken van evenredige arbeidsdeelname in de eigen organisatie en wil in dit verband een groeipad uittekenen naar een globale 4,5 % aanwezigheid van mensen met een erkende arbeidshandicap in haar totale personeelsbestand tegen 2010.

Het bovenvermelde besluit bepaalt dat er voor de verschillende kansengroepen met streefcijfers zal worden gewerkt (art. 4).

Ter oriëntatie heeft de Vlaamse regering zich geëngageerd tot een globaal streefcijfer van 4,5% aanwezigheid personen met een arbeidshandicap in het personeelsbestand tegen 2010.

De voormalige minister van Bestuurszaken gaf aan de leidend ambtenaren de opdracht om een groeipad naar die 4,5% uit te tekenen. In antwoord hierop formuleerde het college van secretarissen-generaal van het ministerie een aantal tussentijdse voorstellen aan de minister. Een aantal van deze voorstellen zijn nog in beraad omdat zij bijkomende beslissingen vergen op budgettair en/of organisatorisch vlak. Een aantal andere stappen zijn reeds in uitvoering en komen aan bod in de andere engagementen.

3de engagement: het werken met diversiteitsplannen als algemeen kader voor alle entiteiten

Het voornoemd besluit van 24 december bepaalt in artikel 7 dat elk beleidsdomein een diversiteitsplan moet maken waarin de vijf doelgroepen van het besluit, waaronder personen met een arbeidshandicap, voorkomen.

Het actieplan kan passen in een meerjarenplan.

Vanaf 2005 moet dus elk beleidsdomein een eigen gelijke kansen- en diversiteitsplan opmaken. Aangezien de beleidsdomeinen nog niet bestaan, werd de vraag naar een actieplan aan alle entiteiten gesteld. De dienst Emancipatiezaken bood een stramien aan en gaf ondersteuning bij de opmaak. De dienst Emancipatiezaken ontving 34 reacties op 48 entiteiten, waaronder 24 volwaardige gelijke kansen- en diversiteitsplannen.

Gelet op de recente publicatie van het uitvoeringsbesluit en op de nieuwe wijze van rapportering, vormt dit aantal diversiteitsplannen een bevredigend resultaat.

4de engagement: het verbeteren van de instroommogelijkheden

Momenteel wordt een nieuw personeelsstatuut voor de Vlaamse ambtenaren uitgewerkt. Op voorstel van de minister van Bestuurszaken worden in vergelijking met het vorige ontwerp twee paragrafen extra toegevoegd die de instroom van mensen met een arbeidshandicap moeten faciliteren:

1. Zolang de door de Vlaamse Regering bepaalde doelgroepegebonden streefcijfers niet gehaald worden, wordt bij gelijkwaardigheid voorrang gegeven aan de kandidaat uit de ondervertegenwoordigde groep.
2. De Vlaamse Regering bepaalt, op voorstel van de minister van Bestuurszaken, het aantal betrekkingen dat wordt voorbehouden voor personen met een zware arbeidshandicap. De omschrijving van deze deelgroep wordt nog uitgewerkt. Deze personen worden vrijgesteld van het vergelijkend aanwervingsexamen. Voor het overige wordt de procedure hernomen die momenteel is opgenomen in de huidige personeelsstatuten met dien verstande dat het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, wordt vervangen door de VDAB, omwille van een bevoegdheidsherverdeling ingevolge BBB.

De huidige statuten, die door dit Raamstatuut worden vervangen, stellen dat 2% van het aantal betrekkingen in niveau D wordt voorbehouden voor deze kansengroep. De Vlaamse Regering wil het aantal betrekkingen, dat wordt voorbehouden aan personen met een zware arbeidshandicap, loskoppelen van het niveau D. Een groeiscenario met exacte cijfers moet nog worden uitgewerkt.

Naast de mogelijkheid tot voorbehouden betrekkingen buiten vergelijkende wervingsexamens om, worden mensen met een arbeidshandicap ook de nodige faciliteiten verleend om gelijkwaardig te kunnen deelnemen aan de selectieproeven. Tot op heden gebeurt dit ad hoc. Om hierin verbetering te brengen werd een werkgroep samengesteld om het realiseren van redelijke aanpassingen voor mensen met een handicap in de wervingscontext te verbeteren. Deze werkgroep is samengesteld uit: de administratie werkgelegenheid, de dienst Emancipatiezaken, de administratie wervingen en

personeelsbewegingen, de selectors Selor en Jobpunt Vlaanderen, de federatie van selectiebureaus (Federgon), de federatie van consultatiebureaus voor personen met een handicap en de overheidsvakbonden. Dit zal wellicht eind 2005 in concrete werkafspraken resulteren.

Het startbanenprogramma is een interessant spoor voor mensen uit de kansengroepen om hun intrede te maken bij de Vlaamse overheid. Gezien de vertegenwoordiging van mensen met een arbeidshandicap de voorbije jaren beperkt bleef, gaf de minister van Bestuurszaken aan de administratie de opdracht extra aandacht te besteden aan de instroom van deze doelgroep.

5de engagement: de begeleiding op de werkvloer ondersteunen

In het plannings- en evaluatie-instrument PLOEG werden bepalingen opgenomen over de wijze van omgaan met personen met een arbeidshandicap.

Het loopbaanontwikkelingscentrum verankerde in zijn aanpak een functionele analyse wanneer het iemand met een arbeidshandicap betreft en vraagt hiervoor geregeld advies aan de dienst Emancipatiezaken.

In tegenstelling tot de private sector kunnen personen met een handicap en hun (potentiële) werkgever, de Vlaamse overheid, geen gebruik maken van een ondersteunende rendementssubsidie. De CAO26 en de Vlaamse Inschakelingspremie (VIP) zijn namelijk beperkt tot de private sector. Het uitwerken van ondersteunende maatregelen voor rendementsverlies voor bepaalde personen met een handicap is nodig om hun tewerkstellingskansen te vergroten.

De Beleidsbrief 2005-2006 van de minister van Bestuurszaken zal een actiepoint omvatten rond een systeem van rendementsondersteuning op de werkvloer in de Vlaamse administratie.

De minister zal er zorg voor dragen dat dergelijke maatregel niet alleen de instroom bevordert maar ook resulteert in reële ondersteuning op de werkvloer.

De kwaliteit van de tewerkstelling voor de betrokken persoon met een handicap is daarbij doorslaggevend. De realisatie van dit engagement heeft budgettaire consequenties. Deze worden onderzocht. De minister van Bestuurszaken heeft de dienst Emancipatiezaken de opdracht gegeven een voorstel tot aanpak uit te werken.

6de engagement: het voeren van een beleid tot realisatie van redelijke aanpassingen.

Reeds geruime tijd voorziet de afdeling Vorming in de nodige aanpassingen en hulpmiddelen wanneer personeelsleden met een handicap specifieke noden hebben in een vormingscursus. Om de kwaliteit van deze voorziening te verbeteren, werkt men momenteel aan een interne procedure om aanpassingen in de specifieke vorming te realiseren. Voor wervingssituaties worden analoge initiatieven genomen (supra).

Het ministerie zorgt intern voor een vlotte ter beschikkingstelling van hulpmiddelen en arbeidspostaanpassingen op de werkvloer. Het centrale budget arbeidspostaanpassingen is nu drie jaar actief. In 2004 behandelde de dienst Emancipatiezaken 25 dossiers met betrekking tot arbeidspostaanpassingen. Voor zestien dossiers was een financiële tussenkomst via het centrale budget nodig. Er werden veertien informatica-aanpassingen gerealiseerd, één mobiliteitsaanpassing en vijf maal aangepast bureaumaterieel. Een doventolk werd zeven maal aangevraagd. De dienst heeft hulpmiddelen aangeboden aan negen personeelsleden met een visuele, drie met een motorische en vier met een auditieve handicap.

Negen dossiers hadden geen financiële weerslag op het centrale budget. De aanvragen hadden vooral betrekking op standaardmaterieel of op aanpassing van taken en werksituatie.

De totale financiële kost bedroeg in 2004: 26.925,41 Euro.

Naar aanleiding van BBB wordt onderzocht hoe de financiële en operationele begeleiding van de arbeidspostaanpassingen naar heel de Vlaamse overheid kan worden uitgebreid.

7de engagement: hanteren van de groep personen met een arbeidshandicap als aandachtsgroep t.a.v. loopbaanontwikkelingsinitiatieven

Loopende initiatieven op dit vlak voor personen met een arbeidshandicap (supra):

- In de plannings- en evaluatiecyclus Ploeg;
- In de werking van het loopbaanontwikkelingscentrum;
- In de activiteiten van de afdeling vorming;
- Aanpassingen bij de selectieprocedures en de aanpassingen van de werkpost.

Bij het recente loopbaanexamen van niveau D naar C einde 2004 - begin 2005, dienden zich bij de 350 kandidaten 10 mensen met een handicap aan. Voor 8 werden specifieke voorzieningen getroffen om op volwaardige wijze mee te kunnen doen. Deze aanpassingen varieerden van persoon tot persoon en gingen van tijdsaanpassingen, gebruik van braille, grootdruk, aanpassing aan de testen zelf, gebruik van doventolken, het voorzien in een voorbereidende toegankelijke opleiding t.e.m. gebruik van alternatieve (maar gelijkwaardige) toegankelijke testen.

Uitdagingen liggen er nog op diverse terreinen:

- Leidinggevenden en betrokkenen dienen te investeren in de ontwikkeling van competenties, ook al zijn deze niet direct "rendabel" in de huidige job;
- Het systeem van rendementsondersteuning (cfr. supra) moet maken dat werknemers met een handicap toch volwaardig kunnen presteren en een carrière kunnen ontwikkelen.

8ste engagement: verhogen van de toegankelijkheid van de gebouwen en internet

Toegankelijkheid van het intranet en internet

De Vlaamse Regering stelde in juni 2004 dat het gehele internet van de Vlaamse overheid moet toegankelijk zijn voor personen met een handicap einde 2007 en het intranet einde 2010. Het Contactpunt Vlaamse Infolijn dat tot de bevoegdheid van de Minister-president behoort, en de dienst Emancipatiezaken kregen de opdracht het project "Toegankelijk Web" uit te werken.

Op 10 november 2004 werd het project gelanceerd met een informatiemoment. 180 webmasters, communicatieverantwoordelijken en leidinggevenden namen hieraan deel. Voornamelijk het "waarom werken aan toegankelijkheid" werd toegelicht. De ondersteunende website www.vlaanderen.be/toegankelijkweb ging dezelfde dag online. De maanden nadien volgden 130 webbeheerders een technische opleiding over hoe de toegankelijkheid te realiseren.

Ondertussen werden met de afdeling Vorming de nodige afspraken gemaakt om de criteria over web-toegankelijkheid te integreren in de vormen in verband met internet. Er werd een deskundigenpool van web-technici opgezet die een antwoord zoekt op technische vragen van webbeheerders. Ter ondersteuning van het werken aan toegankelijkheid kunnen diensten een audit laten uitvoeren van de al gerealiseerde toegankelijkheidswerken. Een toegankelijke webstek krijgt na screening een toegankelijkheidslabel. Voor de technische ondersteuning werd met de vzw Blindsurfer een raamcontract voor één jaar afgesloten.

Momenteel gebeurt een bevraging rond het project Toegankelijk Web: wat zijn de resultaten tot nu toe, welke zijn de structurele knelpunten en de vooruitzichten. Op basis van deze bevindingen wordt de toekomst van het project bijgesteld. Een rapportering wordt in het najaar voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

Toegankelijkheid van de gebouwen

De afdeling Gebouwen heeft er zich toe geëngageerd om de toegankelijkheid van de administratieve gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap ten gunste van personen met een handicap te verbeteren.

De afdeling Gebouwen en de dienst Emancipatiezaken lieten in 2003 een onderzoek uitvoeren naar de toegankelijkheid van 10 gebouwen van de Vlaamse overheid.

Deze 10 screenings werden onder de loep genomen. Er werd in de mate van het mogelijke ook steeds rekening gehouden met opmerkingen gemaakt door gebruikers van het gebouw. Suggesties werden onderzocht en aanpassingen werden indien mogelijk uitgevoerd. Aanpassingen werden uitgevoerd aan onder andere het Copernicusgebouw, het Boudewijngebouw, het Hendrik van Veldegebouw. Vaak gaan de aanpassingen om eenvoudig te verhelpen zaken, zoals bijvoorbeeld het aanpassen van de weerstand van de deuren, zodat deze gemakkelijk te openen zijn door personen met een motorische handicap.

Daarnaast wordt bij elke nieuwbouw, nieuwe inhuring en renovatie steeds vooraf een advies gevraagd aan een toegankelijkheidsbureau. Er kan dan van bij het begin rekening worden gehouden met de geformuleerde aanbevelingen, zodat aanpassingen achteraf kunnen worden vermeden.

In 2004 werden zo meer dan 30 screenings aangevraagd. De rapporten werden geanalyseerd door de leidend ambtenaar en in overleg met het diensthoofd werd vervolgens besloten welke aanpassingswerken een vervolg krijgen. In bestaande gebouwen is het echter niet mogelijk om rekening te houden met alle opmerkingen van het toegankelijkheidsbureau. De aard en de structuur van het gebouw laten in een aantal gevallen bepaalde aanpassingen niet toe, zoals het geval is in bijvoorbeeld het kasteel van Ham.

BIJLAGE

Evaluatie van het actieplan verbonden aan de Gemeenschappelijke platformtekst 'Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit 2010' van 2 december 2003.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 253
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Vlaamse overheid - Dadingen

Recentelijk werden we geconfronteerd met twee dadingen die de gemeenschap veel geld kosten en die niet altijd getuigen van een zorgvuldig omgaan met het geld van de gemeenschap.

Zo werd aan de NV Maasland Groefuitbating ter compensatie een som van 867.627,06 euro betaald. En zo is de Vlaamse Regering onlangs overeengekomen om in te gaan op het dadingsvoorstel van de BTW-administratie m.b.t. de kwestie van het BTW-tarief van Aquafin. In dit laatste geval is het weliswaar Aquafin dat het verschil betaalt tussen 6 % en 21 % BTW, maar uiteindelijk is het toch de gemeenschap die deze kosten betaalt.

Nog een ander voorbeeld betreft de toelage van 13,5 miljoen euro die werd betaald aan het OCMW Leuven voor het optrekken van een ziekenboek die nooit in gebruik werd genomen, en waarvoor men nu eveneens een dading sluit. In dit geval is de Vlaamse overheid vragende partij.

1. Hoeveel dadingen zijn er sinds 1995 door de Vlaamse overheid gesloten ?

Graag een overzicht met telkens volgende gegevens :

- ~ wie de dading heeft voorgesteld ;
- ~ het bedrag dat oorspronkelijk werd geëist ;
- ~ het bedrag van de dading ;
- ~ de begunstigde partij ;
- ~ de reden om tot dading over te gaan ;
- ~ de naam van de advocaat die optrad voor de Vlaamse overheid ;
- ~ de wijze van betaling ;
- ~ de begrotingsartikels die van toepassing waren.

2. Hoe valt het te verklaren dat de overheid zo gemakkelijk tot dading overgaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 70, Moerman nr. 85, Vandembroucke nr. 253, Vervotte nr. 200, Van Mechelen nr. 171, Anciaux nr. 86, Bourgeois nr. 172, Peeters nr. 711, Keulen nr. 241, Van Brempt nr. 204).

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 253 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams Minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 259
van 7 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Arbeidskaarten - Stand van zaken

1. Kan de minister mij voor de jongste drie jaar meedelen hoeveel arbeidskaarten er per categorie werden aangevraagd door buitenlandse werknemers en hoeveel er daarvan werden goedgekeurd, onderverdeeld per nationaliteit?
2. Beschikt de minister over gegevens inzake de functies waarop de meeste aanvragen betrekking hebben?
3. In welke sectoren of beroepscategorieën zijn de meeste aanvragen gesitueerd die werden aanvaard respectievelijk geweigerd, en hoe werd dat over het algemeen verantwoord?
4. Heeft de minister weet van overtredingen of misbruiken in verband met dergelijke arbeidskaarten?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 259 van 7 september 2005

van LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de toegang tot het grondgebied, verleend aan buitenlandse arbeidskrachten, exclusief tot de bevoegdheid van de federale overheid (FOD Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken) behoort.

Ook de voorwaarden waaronder buitenlandse arbeidskrachten die tot een verblijf in België gemachtigd werden, mogen werken, worden federaal (FOD Werk) bepaald.

De Gewesten zijn inzake tewerkstelling van buitenlandse onderdanen enkel bevoegd voor het toekennen van arbeidskaarten en –vergunningen op basis van deze federale normen.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

1. Voor gedetailleerde cijfergegevens met betrekking tot de drie voorbije jaren kan ik u verwijzen naar de jaarverslagen van de Administratie Werkgelegenheid, die terug te vinden zijn op de website <http://www.vlaanderen.be/werk>, onder de rubriek “Buitenlandse werknemers, statistieken.

Als deel 1 van bijlage 1 vindt u een algemeen overzicht van het aantal behandelde aanvragen over de periode 2000 tot 22/09/2005.

2. De cijfergegevens worden per in de reglementering opgenomen categorie, alsook per sector, weergegeven.
Een statistiek op basis van een functieomschrijving bestaat niet.
3. Ook op deze vraag wordt uitvoerig ingegaan in de jaarverslagen van de Administratie Werkgelegenheid. De nodige cijfergegevens zijn hierin terug te vinden.

Als deel 2 van bijlage 1 vindt u een algemeen overzicht van het aantal goedkeuringen (= arbeids-Vergunningen/arbeidskaarten B) per industriële sector, over de periode 01/01/2005 tot 22/09/2005.

4. Via mijn inspectiedecreet verkrijg ik informatie hetzij via verslaggeving bij individuele dossiers, hetzij via statistieken, omtrent overtredingen en misbruiken.

Ik wil opmerken dat in deze aangelegenheden ook diverse federale inspectiediensten bevoegd zijn om op te treden. In vele gevallen wordt trouwens, in het kader van het bestaande protocol van samenwerking, gezamenlijk opgetreden.

Voor wat betreft het aantal vastgestelde inbreuken verwijs ik naar deel 3 van bijlage 1, met dien verstande dat dit enkel betrekking heeft op de vaststellingen door mijn inspectiedienst.
Ik verwijs voor verdere details naar de jaarverslagen die een hoofdstuk “handhaving” bevatten.

Volledigheidshalve meld ik dat in de periode 01/01/2005 tot 30/06/2005 door mijn Inspectiedienst binnen de sector “tewerkstelling buitenlandse werknemers” 258 controles werden uitgevoerd.

BIJLAGE

Deel 1: Evolutie van behandelde arbeidskaarten en –vergunningen in het Vlaams Gewest (periode 2000-2005)

Deel 2: Toegekende arbeidskaarten B per sector – 01/01/2005 tot 22/09/2005

Deel 3: Overzicht van de maatregelen – inbreuken per sector

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VANDENBROUCKE/259/antw.259.bijlage.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 260
van 9 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Olieprijzen - Impact op onderwijssector

De laatste maanden beginnen de olieprijsen stilaan de pan uit te rijzen. Het gemor bij de consumenten neemt dan ook toe. Daarom dat de federale regering er zich eindelijk van bewust wordt dat er iets moet ondernomen worden. Welke maatregelen er exact genomen zullen worden, is nog niet bekend, maar men wil blijkbaar maatregelen treffen onder het motto dat de meeropbrengsten van de accijnzen terugvloeien naar de consumenten.

In de pers vernemen we dat de federale overheid overleg zal plegen met de gewesten en gemeenschappen over hoe scholen, crèches, ... een compensatie kunnen krijgen voor de hoge olieprijsen.

In Le Soir van 1 september lezen we onder de welluidende titel "Le mazout rogne le budget scolaire" dat de directeur-generaal van het Algemeen Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (Segec) van de Franse Gemeenschap berekend heeft dat de stookoliefactuur sinds 2001 met 75 procent is gestegen. Voor alle scholen samen betekent dit extra kosten van 34 miljoen euro. "Daarom vragen we de federale overheid om de scholen een stookoliecheque aan te bieden van tien euro per kind of volwassene".

1. Heeft de minister zicht op de budgettaire consequenties van de stijging van de olieprijsen op zijn beleidsdomeinen, en we denken hierbij dan in het bijzonder aan de energiekosten voor de schoolgebouwen ?
2. Zal de Vlaamse Gemeenschap hiervoor door de federale overheid gecompenseerd worden ?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 207), Van Mechelen (nr. 180) en Bourgeois (nr. 178).

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

antwoord

op vraag nr. 260 van 9 september 2005

van **KRIS VAN DIJCK**

1. Op vraag van het kabinet onderwijs heeft de administratie begin september een dossier samengesteld m.b.t. de budgettaire impact van de stijging van de olieprijs op de energiekosten van de schoolgebouwen.

Aangezien de administratie niet over actuele gegevens m.b.t. de gemaakte energiekosten van alle scholen kan beschikken, werden er een drietal simulaties gemaakt om de totale energiefactuur voor onderwijs (basis -, secundair - en hoger onderwijs) te berekenen voor 2004. Op deze bedragen werd vervolgens het stijgingspercentage toegepast tussen het jaargemiddelde 2005 van de stookolieprijs t.o.v. deze van 2004. Op die manier werd de meerkost geraamd voor de scholen die momenteel de gestegen stookolieprijs binnen hun werkingmiddelen moeten opvangen.

2. De federale overheid heeft momenteel nog geen maatregelen voorzien voor de gewesten en gemeenschappen in deze materie.

Er werd wel binnen de Vlaamse regering afgesproken om m.b.t. het dossier van de gestegen energieprijzen voor de volledige Vlaamse Gemeenschap een provisie aan te leggen van 5 miljoen euro voor 2006.

Betreffende het opvangen van de meerkost voor 2005, werd er beslist om de 2^e budgetcontrole van 2005 af te wachten om op dat moment na te gaan of en in welke mate er middelen voorzien moeten worden. De stookolieprijs vertoont immers een grillig koersverloop en het valt niet te voorspellen of de stijgende trend tijdens dit najaar nog zal keren.

BIJLAGEN

1. Dossier stookolie (september 2005)
2. Berekening meerkost stookolieprijs (september 2005)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VANDENBROUCKE/260/antw.bijlage.260.01.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VANDENBROUCKE/260/antw.bijlage.260.02.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 266
van 14 september 2005
van de heer **JAN LAURYS**

Werkzoekenden - Arbeidsgeschiktheid

Eén van de bemerkingen die worden gemaakt m.b.t. het niet of traag ingevuld geraken van vacatures is dat de door de VDAB “aangeboden” werkzoekenden niet volledig arbeidsgeschikt zouden zijn. In België moet men minimaal 1/3 arbeidsgeschikt zijn om recht te hebben op werkloosheidsuitkeringen.

Kan de minister medelen hoeveel niet-werkende werkzoekenden in de periode 2000-2004 (jaargemiddelden) niet volledig arbeidsgeschikt waren?

Kunnen voor 2004 meer gedetailleerde cijfers worden bezorgd over aard en mate van arbeidsgeschiktheid en over de regionale spreiding daarvan?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 266 van 14 september 2005

van JAN LAURYS

Definitie arbeidsgeschiktheid

De arbeidsgeschiktheid geeft de mogelijkheden weer van de werkzoekende om arbeid te verrichten. VDAB onderscheidt:

- normale geschiktheid
- gedeeltelijke geschiktheid
 - o Het niet kunnen uitvoeren van bepaalde functies of functietaken omwille van medische en/of psychische beperkingen (attestering van arbeidsongeschiktheid minder dan 33%); OF
 - o Werkzoekenden met Vlaams fonds nummer bijstandsveld 3 (normaal economisch circuit).
- zeer beperkte geschiktheid
 - o Werkzoekenden die om medische en/of psychische redenen niet tewerkgesteld kunnen worden in het normale economische circuit en toegeleid moeten worden naar een beschermde tewerkstelling (attestering van een arbeidsongeschiktheid vanaf 33% tot 66%); OF
 - o Werkzoekenden met Vlaams fonds nummer bijstandsveld 2 (beschutte tewerkstelling).

De categorieën gedeeltelijke en zeer beperkte geschiktheid mogen in principe enkel geregistreerd worden op basis van attesteringen van een arts (bvb. de behandelend arts, de adviserend geneesheer, de arts van de RVA,...) of bij gebrek daaraan op basis van het resultaat van een medisch onderzoek.

Statistische gegevens 2000 - 2005

In 2000 telde Vlaanderen gemiddeld 169.647 niet-werkende werkzoekenden (NWWZ). De NWWZ omvatten de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW), de jongeren in wachttijd, de vrij ingeschrevenen en een reeks andere niet-werkende werkzoekenden. Respektievelijk 9.525 NWWZ hadden in 2000 een gedeeltelijke geschiktheid en 3.172 een zeer beperkte geschiktheid.

Het aantal werkzoekenden met een gedeeltelijke geschiktheid steeg van 9.525 in 2000 tot 15.596 in 2004. Het aantal werkzoekenden met en zeer beperkte geschiktheid bleef daarentegen stabiel: 3.172 in 2000, 3.194 in 2004.

NWWZ, jaargemiddelde, naar arbeidsgeschiktheid, absolute cijfers

jaar-gemiddelde	Normale geschiktheid	Gedeeltelijke geschiktheid	Zeer beperkte geschiktheid	TOTAAL NWWZ
2000	156950	9525	3172	169647
2001	156800	9677	3175	169652
2002	173178	10637	3208	187023
2003	191927	12572	3307	207806
2004	206843	15596	3194	225633

In relatieve termen is het aantal werkzoekenden met normale geschiktheid tussen 2000 en 2003 stabiel te noemen.

De daling in 2004 kan verklaard worden door 3 fenomenen:

1. het terug inschrijven als NWWZ van de werkloze 50+ers die voorheen vrijstelling hadden van de inschrijving als werkzoekende;
2. het systematisch oproepen van alle langdurige werkzoekenden (-30 jaar) in het kader van de sluitende aanpak, waarbij uiteraard de beperkingen geactualiseerd in kaart worden gebracht;
3. de systematische gegevensuitwisseling vanuit de RVA naar de gewestinstellingen over de medische onderzoeken verricht door de RVA.

NWWZ, jaargemiddelde, naar arbeidsgeschiktheid, aandelen

jaar-gemiddelde	Normale geschiktheid	Gedeeltelijke geschiktheid	Zeer beperkte geschiktheid	TOTAAL
2000	92,5%	5,6%	1,9%	100%
2001	92,4%	5,7%	1,9%	100%
2002	92,6%	5,7%	1,7%	100%
2003	92,4%	6,0%	1,6%	100%
2004	91,7%	6,9%	1,4%	100%

Aard en mate van arbeidsgeschiktheid

Statistische gegevens over de aard en mate van arbeidsgeschiktheid zijn besloten in de codering. De codering maakt een onderscheid tussen de volledig, gedeeltelijk en zeer beperkt geschikte werkzoekenden.

De aard van de arbeidsgeschiktheid kan eventueel worden toegelicht in tekstblokken (geschreven tekst). Deze informatie laat geen statistische verwerking toe.

Regionale spreiding

De VDAB heeft enkel informatie over Vlaamse werkzoekenden.

De ventilering van de cijfers naar subregio binnen Vlaanderen laat een aantal markante verschillen zien. Antwerpen en Vilvoorde tellen relatief veel minder arbeidsongeschikten dan bijvoorbeeld Brugge en Turnhout.

In het kader van de volledig sluitende aanpak (preventief en curatief) is de correcte en systematische registratie van de arbeidsgeschiktheid een aandachtspunt.

NWWZ, jaargemiddelde over het jaar 2004, naar arbeidsgeschiktheid en subregio, aandeel per subregio

	GESCHIKTHEID			TOTAAL
	Normale geschiktheid	Gedeeltelijke geschiktheid	Zeer beperkte geschiktheid	
AALST	90,0%	8,2%	1,8%	100%
ANTWERPEN	96,3%	2,9%	0,8%	100%
BRUGGE	86,2%	10,5%	3,3%	100%
GENT	93,4%	5,4%	1,2%	100%
KORTRIJK	89,6%	8,8%	1,6%	100%
LEUVEN	90,6%	7,5%	1,9%	100%
LIMBURG	90,2%	8,7%	1,2%	100%
MECHELEN	92,5%	6,5%	1,1%	100%
OOSTENDE	89,1%	9,3%	1,6%	100%
SINTNIKLAAS	88,8%	8,9%	2,3%	100%
TURNHOUT	86,6%	11,2%	2,2%	100%
VILVOORDE	95,2%	4,0%	0,8%	100%
TOTAAL	91,7%	6,9%	1,4%	100%

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 273
van 23 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Gesco-premies - Berekening

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 104 van 20 september 2002 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 18 november 2002, blz. 808) in verband met de gesco-premies zou ik graag volgende vragen willen stellen.

Heeft de minister reeds opdracht gegeven aan de administratie Werkgelegenheid om te onderzoeken op welke wijze deze problematiek kan worden opgelost?

Zo ja, wat was het resultaat hiervan?

Zo neen, hoe komt het dat er vooralsnog geen opdracht werd gegeven?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 273 van 23 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Onderzoek bij de administratie Werkgelegenheid wijst uit dat er destijds geen opdracht gegeven werd om de regelgeving van de gesco's aan te passen aan het systeem van de kleine flexibiliteit.

De regelgeving van de gesco's werd dan ook niet aangepast aan het systeem van de kleine flexibiliteit. De uitbetalingen gebeuren nog steeds op basis van de effectief geleverde prestaties voor een betrokken maand en rekening houdend met de contractueel vastgestelde arbeidsduur. Worden bijgevolg meer uren vermeld op de prestatiestaat dan worden deze uren niet mee in de loonpremie verrekend.

De administratie meldt dat er in het verleden wel enkele vragen zijn geweest m.b.t. dit knelpunt, maar zeer sporadisch en in elk geval niet meer het laatste jaar. De situatie bij de VDAB is vergelijkbaar. Het is natuurlijk mogelijk dat een aantal promotoren zich niet realiseren dat men niet voor alle gewerkte uren een premie ontvangt. Ikzelf had tot nu toe geen weet van dit knelpunt en het werd mij tot nu toe door vertegenwoordigers vanuit de sector ook niet gerapporteerd.

Ik kan mij wel aansluiten met het antwoord geformuleerd door de vorige Vlaamse minister op de vraag van 2002 waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, nl. dat het niet de bedoeling is dat een werkgever die het bewuste systeem conform de wettelijke mogelijkheden toepast, hiervan nadelen ondervindt.

Ik heb dan ook onmiddellijk de administratie Werkgelegenheid opdragen een oplossing uit te werken.

-

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 274
van 23 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Opleidingscheques - Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 19 van 7 november 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 12 december 2003, blz. 1156) in verband met de opleidingscheques zou ik graag volgende vragen willen stellen.

1. Hoeveel cheques werden tot nu toe verkocht?

Wat is het gemiddeld bedrag aan cheques per aanvraag?

2. Klopt het dat het bestaande systeem van de opleidingscheques voor werknemers op 31 december 2005 wordt stopgezet?

Zo ja, welk systeem komt in de plaats?

Zo neen, tot wanneer blijft het huidige systeem verder lopen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 274 van 23 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

1. Hierna volgt een overzicht van het aantal aangevraagde cheques.

Periode	Aantal	Gemiddeld bedrag
01/09 – 31/12/2003	99.696	€ 111.32
01/01 – 31/12/2004	191.230	€ 112.52
01/01 – 30/09/2005	176.685	€ 119.60

2. Op dit ogenblik gebeurt er een evaluatie van het huidige systeem van de opleidingscheques voor werknemers.
Vanaf november zullen er besprekingen zijn met de sociale partners over wijzigingen aan het systeem van de opleidingscheques voor werknemers in 2006.
In 2005 blijft het huidige systeem onveranderd verder lopen.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 200
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Vlaamse overheid - Dadingen

Recentelijk werden we geconfronteerd met twee dadingen die de gemeenschap veel geld kosten en die niet altijd getuigen van een zorgvuldig omgaan met het geld van de gemeenschap.

Zo werd aan de NV Maasland Groefuitbating ter compensatie een som van 867.627,06 euro betaald. En zo is de Vlaamse Regering onlangs overeengekomen om in te gaan op het dadingsvoorstel van de BTW-administratie m.b.t. de kwestie van het BTW-tarief van Aquafin. In dit laatste geval is het weliswaar Aquafin dat het verschil betaalt tussen 6 % en 21 % BTW, maar uiteindelijk is het toch de gemeenschap die deze kosten betaalt.

Nog een ander voorbeeld betreft de toelage van 13,5 miljoen euro die werd betaald aan het OCMW Leuven voor het optrekken van een ziekenboeg die nooit in gebruik werd genomen, en waarvoor men nu eveneens een dading sluit. In dit geval is de Vlaamse overheid vragende partij.

1. Hoeveel dadingen zijn er sinds 1995 door de Vlaamse overheid gesloten ?

Graag een overzicht met telkens volgende gegevens :

- ~ wie de dading heeft voorgesteld ;
- ~ het bedrag dat oorspronkelijk werd geëist ;
- ~ het bedrag van de dading ;
- ~ de begunstigde partij ;
- ~ de reden om tot dading over te gaan ;
- ~ de naam van de advocaat die optrad voor de Vlaamse overheid ;
- ~ de wijze van betaling ;
- ~ de begrotingsartikels die van toepassing waren.

2. Hoe valt het te verklaren dat de overheid zo gemakkelijk tot dading overgaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 70, Moerman nr. 85, Vandembroucke nr. 253, Vervotte nr. 200, Van Mechelen nr. 171, Anciaux nr. 86, Bourgeois nr. 172, Peeters nr. 711, Keulen nr. 241, Van Brempt nr. 204).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Dirk van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 205
van 7 september 2005
van **HELGA STEVENS**

Vlaams Fonds - Communicatiehulpmiddelen

Hergebruik van communicatiehulpmiddelen voor personen met een beperking is aangewezen omdat zij op die manier snel over een hulpmiddel kunnen beschikken.

Daardoor blijft de gebruiker minder lang verstoken van de noodzakelijke communicatie. Negatieve gevolgen van een beperkte communicatie, zoals sociale isolatie, worden verkleind. Bovendien is het een oplossing voor personen die financieel niet de mogelijkheden hebben tot voorfinanciering. Via hergebruik kan men in een eerste proefperiode de meerwaarde van zo een hulpmiddel ervaren en op deze wijze kan men ook beter tot een selectie komen van het juiste hulpmiddel. Dit zal leiden tot het effectieve gebruik ervan.

Ik heb vernomen dat het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap in dit verband nauwelijks enig initiatief neemt. Nochtans laat de huidige reglementering van de terugbetaling van hulpmiddelen hergebruik toe.

1. Hoeveel communicatiehulpmiddelen werden in 2004 bij het Vlaams Fonds per provincie aangevraagd?
2. Hoeveel van deze vragen werden per provincie goedgekeurd?
3. Wat was de gemiddelde wachttijd tussen het indienen van de aanvraag en de formele betekening van de beslissing van het Vlaams Fonds aan de betrokkenen (per provincie)?
4. Hoe groot was het budget dat aan deze communicatiehulpmiddelen werd besteed?
5. In hoeveel gevallen had de gebruiker deze hulpmiddelen reeds voorgefinancierd (= een aankoop gedaan nog vóór de datum van de betekening van de beslissing van het Vlaams Fonds)? Ook deze vraag graag per provincie.
6. Is de organisatie van het hergebruik van hulpmiddelen een doelstelling of een actiegebied van het Vlaams Fonds en zo ja, zijn er naast het lopende actieonderzoek in de ALS-liga (Jaarverslag 2004) structurele en grootschaliger initiatieven ingeschreven in de meerjarenplanning van het Vlaams Fonds? Binnen welke timing zullen individuele personen daarvan gebruik kunnen maken?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 205 van 7 september 2005

van **HELGA STEVENS**

1. en 2. Zie tabel als bijlage.

De gegevens in de linkerkolom van de tabel betreffen het aantal aanvragen, per provincie, ingediend in de loop van 2004. De gegevens in de rechtertabel van de kolom betreffen het aantal positieve beslissingen, in de loop van 2004 genomen, voor dossiers die aangevraagd zijn in 2004 en de daaraan voorafgaande jaren. Beide kolommen kunnen dus niet met elkaar vergeleken worden.

3. Het Vlaams Fonds kan het gevraagde niet geven voor het domein communicatie-hulpmiddelen. Ik herinner de Vlaamse volksvertegenwoordiger aan het engagement van het Vlaams Fonds om tegen september 2006 voor alle aangevraagde hulpmiddelen, voor zover het dossier ervan volledig is, binnen de decretale termijn van 3 maanden een beslissing te nemen.

4. In 2004 werd voor communicatiehulpmiddelen € 3.162.799,14 uitgekeerd.

5. De gevraagde gegevens worden niet bijgehouden.

6. Recuperatie en hergebruik van hulpmiddelen vormt al vele jaren een aandachtspunt binnen het Vlaams Fonds.

In het begin van de jaren '90 werd een recuperatiesysteem stopgezet wegens de grote administratieve belasting (+ papierstroom) en het beperkte resultaat van een 5-tal hulpmiddelen op jaarbasis.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 geeft een nieuwe impuls aan recuperatie/hergebruik.

Binnen het Vlaams Fonds is een werkgroep opgestart met diverse actoren van de hulpmiddelensector (o.a. gebruiker en leveranciers). De conclusies van deze werkgroep werden besproken door de beheersorganen van het Vlaams Fonds.

Gelet op de nog uit te klaren punten over eigendom van de hulpmiddelen, organisatiestructuur van recuperatie/hergebruik en kostprijs, werd in 2004 beslist om hiervoor een actieonderzoek op te starten. De enige organisatie die reageerde op de oproep tot kandidaten, en met wie ook een overeenkomst werd afgesloten, is de ALS-liga.

Op 3 oktober 2005 wordt het eindverslag van het actieonderzoek aan het Vlaams Fonds bezorgd en toegelicht. Ik volg deze studie van nabij op en vraag het Vlaams Fonds om, in samenhang met dit actieonderzoek, verder studiewerk te leveren.

Een recuperatie- en hergebruik systeem kan de mogelijkheden creëren om snel op de nood aan een hulpmiddel in te spelen. Met dezelfde kosten, binnen een bepaalde periode, kunnen misschien meer personen met een handicap geholpen worden.

Een aantal knelpunten moeten een oplossing krijgen.

Zo is het mogelijks aangewezen om:

- af te stappen van het principe dat het "gesubsidieerde" hulpmiddel eigendom is van de persoon met een handicap;
- rekening te houden met het feit dat sommige hulpmiddelen "lichaamsgebonden" zijn (bv. toiletstoel) en niet in aanmerking komen voor recuperatie/hergebruik;

- (elektronische) rolstoelen, die vergoed worden door de Federale overheid – ziekteverzekering- en eigendom zijn van de gebruiker, verplicht en gratis ter beschikking te stellen voor recuperatie/hergebruik in ruil voor een tussenkomst voor onderhoud/herstelling ervan tijdens het gebruik.

BIJLAGE

Overzicht m.b.t. aanvragen en beslissingen voor communicatiehulpmiddelen in 2004

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 207
van 9 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Olieprijzen - Impact zorgsector

De laatste maanden beginnen de olieprijsen stilaan de pan uit te rijzen. Het gemor bij de consumenten neemt dan ook toe. Daarom dat de federale regering er zich eindelijk van bewust wordt dat er iets moet ondernomen worden. Welke maatregelen er exact genomen zullen worden, is nog niet bekend, maar men wil blijkbaar maatregelen treffen onder het motto dat de meeropbrengsten van de accijnzen terugvloeien naar de consumenten.

In de pers vernemen we dat de federale overheid overleg zal plegen met de gewesten en gemeenschappen over hoe scholen, crèches, ... een compensatie kunnen krijgen voor de hoge olieprijsen.

1. Heeft de minister zicht op de budgettaire consequenties van de stijging van de olieprijsen op haar beleidsdomeinen, en we denken hierbij dan in het bijzonder aan de energiekosten van de gebouwen in de zorgsector?
2. Zal de Vlaamse Gemeenschap hiervoor door de federale overheid gecompenseerd worden?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan de ministers Vandembroucke (vraag nr. 260), Van Mechelen (nr. 180) en Bourgeois (nr. 178).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 207 van 9 augustus 2005

van **KRIS VAN DIJCK**

1. De werkingssubsidies van de sectoren in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin kunnen aangewend worden voor de financiering van de energiekosten in de voorzieningen. Dit geldt zowel wanneer er sprake is van enveloppenfinanciering als bij andere subsidiëringsmechanismen. Deze werkingssubsidies worden geïndexeerd, zodat de hogere olieprijsen ook verrekend worden via de stijging van de index.

Een grove berekening binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin gaf aan dat de stijging van de olieprijsen een meerkost kan betekenen van bijna 8 miljoen euro.

Als gevolg van de oliecrisis in de jaren 70 werd de subsidie aan de residentiële voorzieningen in de gehandicaptenzorg op 1 september 1975 extra verhoogd met 8 BEF per dag. Deze subsidie is steeds verder geïndexeerd en werd tot dusver niet aangepast aan dalingen of stijgingen van de olieprijs.

2. Dergelijke compensatie is wettelijk niet geregeld.
In een brief aan federaal minister van Financiën Reynders heb ik aandacht gevraagd voor de bijzondere situatie van verschillende vormen van woonbegeleiding. Het gaat meer bepaald om initiatieven waarbij een zorgvoorziening de woonadministratie en -begeleiding opneemt voor personen die enkel dankzij deze begeleiding zelfstandig kunnen wonen; daarbij wordt de integrale woonkost, inclusief verwarming, doorgerekend aan de bewoners. Ik bepleit dat deze bewoners ook zouden genieten van de beperking van de consumentenprijs van stookolie tot € 0,50 per liter.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 208
van 14 september 2005
van **ELSE DE WACHTER**

Schuldenlast en afbetalingsproblemen - Maatregelen

Uit gegevens van de Vereniging van Vlaamse Steden en gemeenten (VVSG) is gebleken dat dubieuze kredietmakelaars in advertenties mensen opsporen die al op de zwarte lijst staan van de Nationale Bank en dus al met hoge schulden zitten. Her en der werd geponoerd dat het niet is omdat een gemiddelde Belg meer leent, dat hij die leningen niet zou kunnen afbetalen. Dat blijkt volgens de VVSG evenwel niet te kloppen: het aantal mensen dat bij een OCMW aanklopt voor schuldbemiddeling is in vier jaar tijd verviervoudigd.

Het blijkt daarbij vooral te gaan om mensen die de ene lening op de andere stapelen omdat men in het huidige systeem zeer gemakkelijk in het rood kan gaan. Zo zijn er bijvoorbeeld ook al supermarkten die hun klanten boodschappen laten doen op krediet. En verschillende kredietfirma's blijken leningen te verstrekken aan personen die op de zwarte lijst staan, ondanks het feit dat dit verboden is.

Ofschoon het aanpakken van die kredietverleners een federale aangelegenheid is, hangt deze thematiek ook nauw samen ons eigen welzijnsbeleid, en we staan op dit vlak ongetwijfeld voor enorme uitdagingen.

In haar beleidsbrief stelt de minister dat de nood aan schuldbemiddeling toeneemt en onderkent zij het belang van samenwerking met de federale overheid.

1. Heeft de minister reeds kennis genomen van de bevindingen van de VVSG?
2. Heeft zij reeds overleg gepleegd met haar federaal bevoegde collega teneinde een beter zicht te krijgen op dit probleem? Zo neen, is de minister dit van plan?
3. Welke structurele maatregelen neemt de minister teneinde dit probleem vanuit Welzijn aan te pakken en het aantal gevallen dat voor schuldbemiddeling in aanmerking komt effectief terug te dringen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 208 van 14 september 2005

van **ELSE DE WACHTER**

1. Ik ben op de hoogte van de bevindingen van de VVSG. Ik verwijs hier onder meer naar het verslag van de hoorzitting over schulden(over)last dd. 22 maart 2005 van de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.
2. Ik heb momenteel geen gestructureerd overleg met mijn federale collega. Bij de verdere exploratie van de problematiek zullen er zeker contacten gelegd worden met het federale niveau, zoals het ook nuttig zal zijn om met de Franse Gemeenschap in contact te treden.
3. De regelgeving zowel in verband met kredietverlening, het voorkomen van overkreditering en de remediëring van de schuldoverlast van particulieren, behoort in hoofdzaak tot de bevoegdheid van de federale overheid.

De wet van 24 maart 2003 op het consumentenkrediet verbiedt iedere reclame voor een kredietovereenkomst “die de consument, die het hoofd niet kan bieden aan zijn schulden, aanzet tot het opnemen van krediet, of die op onrechtmatige wijze aanspoort tot hergroepering of centralisatie van lopende kredieten” (zie artikel 6, 1°). Deze wetgeving zorgt alleszins voor een wettelijke bescherming tegen malafide praktijken.

Op het niveau van de consumenten zelf, kan de Vlaamse overheid haar steentje bijdragen en dit op twee terreinen: de preventie en de begeleiding/hulpverlening.

Voorkomen dat mensen ingaan op al dan niet malafide kredietverleningen, kopen op afbetaling en zich daarbij problemen op de hals halen, vraagt een goede informatie- en vormingsaanpak die al vroeg moet beginnen. Vooral de scholen hebben hier een belangrijke rol te spelen. “Budgetbeheer” en “huishoudmanagement” zouden een belangrijk leerdoel moeten zijn en dit niet alleen in het beroepsonderwijs. Ook in het socio-cultureel volwassenenwerk zijn deze onderwerpen geen overbodige luxe. Velen en niet alleen laaggeschoolden of mensen met een van bij de aanvang te klein budget, komen in afbetalingsproblemen terecht door onwetendheid en een gebrekkige kennis van hun rechten.

Een aantal bewegingen en diensten zijn al actief op dit terrein en worden daarvoor gesubsidieerd. Zo subsidieert Vlaanderen bijvoorbeeld het Verbruikersateljee. In het kader van het armoedebeleid subsidieert de Vlaamse overheid samen met de federale overheid en de andere gewesten het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting. Het heeft o.m. tot taak in dialoog met de armsten zowel het federale als het regionale beleid te adviseren betreffende armoedebestrijding.

De Vlaamse Regering heeft een overeenkomst gesloten met het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het woord nemen. Het groepeerd een 60-tal lokale verenigingen en heeft tot taak deze financieel en inhoudelijk te ondersteunen. Deze verenigingen kunnen ook een belangrijke rol spelen op het vlak van preventie en vorming in verband met de schuldenproblematiek. Sommige verenigingen doen dit nu al.

Wat de hulpverlening in geval van schuldoverlast en afbetalingsproblemen betreft, heeft de Vlaamse regering de CAW's en de OCMW's een extra instrument in handen gegeven door de erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling. De vorming en de (juridische) ondersteuning van de schuldbemiddelaars worden door de Vlaamse overheid vanuit het welzijnsbudget gesubsidieerd en worden uitgevoerd door de VVSG, in samenwerking met het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk. De centra voor algemeen welzijnswerk moeten onderling en met de OCMW's uit hun werkgebied de taken op elkaar afstemmen en samenwerkingsafspraken maken.

In dit kader kan ik melden dat het aantal OCMW's die als instelling voor schuldbemiddeling erkend zijn, op vier jaar tijd bijna verdubbeld is. Momenteel zijn er 300 OCMW's als instelling voor schuldbemiddeling erkend.

Dit aanbod, de bekendheid en de kwaliteit van de dienstverlening door de OCMW's zijn ongetwijfeld mee verantwoordelijk voor het feit dat meer mensen een beroep doen op het OCMW met het oog op schuldbemiddeling.

Budgetbegeleiding, leren omgaan met schulden en het voorkomen van schulden dient een vanzelfsprekend onderdeel te zijn van de hulpverlening die het algemeen welzijnswerk en de OCMW's bieden aan gezinnen die in armoede leven of met financiële problemen kampen.

In het Vlaams actieplan Armoedebestrijding 2005-2009 dat binnenkort wordt voorgelegd heb ik in dit verband bij de beleidsaccenten een actie ingeschreven namelijk "het optimaliseren van de mogelijkheden en ondersteuning van de erkende diensten voor schuldbemiddeling bij het AWW en de OCMW's".

Het is de bedoeling om ook in 2006 de thematiek verder te exploreren in overleg met het werkveld en deskundigen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 211
van 20 september 2005
van **MIEKE VOGELS**

Nieuwe adoptieprocedure - Opstartproblemen

Het Vlaams Parlement keurde pas in juni het nieuwe decreet goed inzake interlandelijke adoptie. Dit decreet herschreef de Vlaamse regelgeving in het licht van de ratificatie van het verdrag van Den Haag in de federale wetgeving. Ook deze federale wetgeving werd pas definitief voorjaar 2005.

Tijdens de besprekingen in het Vlaams Parlement werd herhaaldelijk gewezen op het feit dat het erg kort dag was om de hele nieuwe procedure op het terrein op te starten vanaf 1 september. De vrees dat er onvoldoende tijd zou zijn om de kwalitatieve begeleiding van kandidaat-adoptieouders te verzekeren, werd helaas waarheid. Ouders die de adoptieprocedure opstarten voor de nieuwe regelgeving worden van het kastje naar de muur gestuurd. Volgens sommige bronnen moeten zij geen nieuwe procedure inleiden bij de jeugdrechter, volgens anderen is dit onontbeerlijk om “adoptieverlof” te genieten. Kandidaat-adoptieouders die zich tot de, sinds 1 september bevoegde, jeugdrechtbank wenden, krijgen in sommige gevallen te horen dat men niets weet over adoptiedossiers ...

Het regent klachten bij de terecht bezorgde ouders. Adoptie is een bij uitstek gevoelige materie en sommige ouders die reeds jaren wachten op een kind, zien deze nieuwe hindernis absoluut niet zitten. Ook bij de Vlaamse centrale autoriteit weet men vaak geen antwoord te geven op concrete vragen.

1. Werden tussen de Vlaamse en federale centrale autoriteit sluitende afspraken gemaakt over de opstart van de nieuwe adoptieprocedure en werden concrete afspraken vastgelegd over de behandeling van de lopende dossiers?
2. Werd er reeds een samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de federale minister van Justitie en de Vlaamse minister bevoegd voor Gezin en Welzijn?
3. Bij de laatste decreetswijziging werd Kind en Gezin opnieuw aangewezen als Vlaamse centrale autoriteit. De raad van bestuur van de VOI wilde dit engagement aangaan op voorwaarde dat er in voldoende personele ondersteuning werd voorzien.

Heeft Kind en Gezin extra middelen gekregen om bij de moeilijke opstart van de nieuwe adoptieprocedure kandidaat-adoptieouders extra te kunnen informeren?

4. Werden de kandidaat-adoptieouders die een procedure opstarten onder de oude regelgeving persoonlijk verwittigd van de nieuwe procedure en van de gevolgen ervan voor hun lopende dossier?
Op welke manier gebeurde dit?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 211 van 20 september 2005

van **MIEKE VOGELS**

1. Sinds begin juli is er regelmatig overleg met de Federale Centrale Autoriteit, de Centrale Autoriteiten van de Gemeenschappen, de FOD van Justitie, Buitenlandse Zaken, Binnenlandse Zaken en Vreemdelingenzaken. Tijdens deze overlegmomenten worden afspraken gemaakt rond de praktische toepassing van de nieuwe adoptiewet. Deze overleggroep komt maandelijks samen en bespreekt de problemen die de verschillende instanties ervaren en zoekt naar oplossingen via duidelijke afspraken.
Met de jeugdmagistraten werden reeds concrete afspraken gemaakt rond de manier waarop kandidaat-adoptanten, die een maatschappelijk onderzoek hebben opgestart voor 1 september of reeds een beginseltoestemming hebben, de procedure best inleiden en het gezinsrapport overmaken. Deze kandidaat-adoptanten vallen onder het artikel 24bis van de nieuwe federale wet. In concreto vraagt de jeugdrechter aan de Vlaamse Centrale Autoriteit het gezinsverslag op en op basis daarvan spreekt de jeugdrechter een geschiktheidsvonnis uit. Er dient zeker geen nieuw maatschappelijk onderzoek te gebeuren.
Anderzijds werden afspraken gemaakt met de FOD Vreemdelingenzaken en de Federale Centrale Autoriteit over de wijze waarop de erkenning van buitenlandse adoptievonnissen gebeurt voor de dossiers van kandidaat-adoptanten met een beginseltoestemming en een toegewezen kind, zonder geschiktheidsvonnis. Voor deze adoptiekinderen kan de procedure gewoon verder lopen in het buitenland. Het kind kan met een visum met het oog op adoptie naar België komen. Het toekennen van een geschiktheidsvonnis kan na aankomst van het kind geschieden, waarna de erkenning van de adoptie door de Federale Centrale Autoriteit zal gebeuren.
2. Het Samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen werd nog niet ondertekend, omdat de Raad van State nog een aantal opmerkingen had rond de bevoegdheid van de ondertekenende partijen (namelijk de Franse Gemeenschapscommissie). De Franse Gemeenschap en de FOD Justitie bekijken dit verder met de bevoegde Brusselse ministers. Ik volg deze ontwikkelingen op in functie van een zo spoedig mogelijke inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord.
3. De Vlaamse Centrale Autoriteit is bij decreet aangeduid als een dienst binnen Kind en Gezin. Er werd beslist dat er personeelsuitbreiding komt om de taken als Vlaamse Centrale Autoriteit naar behoren te kunnen uitvoeren. De aanwervingsprocedures werden opgestart. De middelen hiervoor worden gedragen binnen de begroting van Kind en Gezin.
4. Wat betreft de informatie en communicatie naar kandidaat-adoptanten, werd er een onderscheid gemaakt op basis van de fase waarin de dossiers van de kandidaat-adoptanten zich bevinden. De verschillende groepen werden op verschillende tijdstippen aangeschreven of via de adoptiediensten op de hoogte gebracht van de stand van zaken. Daar er inderdaad nog verschillende interpretaties bestonden over bepaalde artikelen, is verwarring ontstaan. Via overlegmomenten met alle betrokken overheidsdiensten (cf. punt 1) heeft de Vlaamse Centrale Autoriteit op elk moment geprobeerd duidelijke, correcte communicatie te voeren. Ook de FOD Justitie plant een officieel rondschrijven naar de jeugdrechtbanken en de burgerlijke standen om de gemaakte afspraken te formaliseren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 212
van 23 september 2005
van **MIEKE VOGELS**

Kaderconventie beteugeling tabak - Ratificering

België ondertekende op 21 mei 2003 de kaderconventie van de Wereldgezondheidsorganisatie ter beteugeling van tabak.

De beteugeling van het gebruik van tabak is een gedeelde bevoegdheid, wat betekent dat in totaal acht bestemmingsprocedures moeten afgewerkt worden in de verschillende parlementen, vooraleer België officieel kan ratificeren. De enige betrokken overheid die de bepalingen van de kaderconventie nog niet in haar regelgeving opnam, is de Vlaamse Gemeenschap.

Opdat het zou kunnen deelnemen aan de eerste Conferentie van de Partijen in februari 2003, moet België uiterlijk op 1 november 2005 geratificeerd hebben op de zetel van New York.

Als België deze opstart mist, valt ons land buiten alle procedures met betrekking tot het opmaken van huishoudelijk reglement, subsidieregels, ...

De verantwoordelijkheid van Vlaanderen is dus erg groot. Tot op vandaag werd geen ontwerpdecreet ter ratificering aan het Vlaams Parlement voorgelegd.

1. Wat is de stand van de procedure met betrekking tot de inschrijving van de bepalingen van de kaderconventie van de Wereldgezondheidsorganisatie van 21 mei 2003 in de Vlaamse regelgeving?
2. Wanneer wordt een ontwerpdecreet aan het Vlaams Parlement voorgelegd?
3. Neemt de minister de nodige initiatieven om ervoor te zorgen dat ook Vlaanderen voor 1 november 2005 de toestemmingsprocedure heeft afgewerkt?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 212 van 23 september 2005

van **MIEKE VOGELS**

De Kaderconventie inzake Tabakscontrole van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) is het eerste internationale verdrag inzake gezondheidspromotie dat werd aangenomen in het kader van dit gespecialiseerd agentschap van de Verenigde Naties (VN) voor volksgezondheid.

Deze conventie werd op 21 mei 2003 goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Wereldgezondheidsorganisatie, en op 16 juni 2003 opgesteld voor ondertekening door de lidstaten. De Vlaamse Regering gaf op 12 september 2003 machtiging tot ondertekening, waarna de officiële ondertekening door België plaatsvond op 22 januari 2004.

Een tijdige ratificatie is van belang omdat in februari 2006 in Genève de eerste vergadering plaats vindt van de 'Conference of the Parties'. Hier wordt de basis gelegd van de opvolging van de conventie. Om hieraan te kunnen deelnemen moet een lidstaat minstens 90 dagen voordien bij de VN in New York zijn ratificatie-instrument hebben neergelegd, dit wil zeggen ten laatste op 8 november 2005.

Ook voor de ratificatie van deze overeenkomst door België moeten de regeringen van alle bevoegde overheden (door de aard van de conventie en de gedeelde bevoegdheden 8 in totaal) toestemming verlenen. De procedure waardoor Vlaanderen hiermee instemt is via een instemmingsdecreet, dat dezelfde weg moet volgen als een gewoon decreet. Dit betekent ook dat ondermeer een aantal adviezen moet worden gevraagd aan de bevoegde instanties en adviesorganen (Inspectie Financiën, SERV, Vlaamse Jeugdraad, Raad van State,...) , waardoor deze procedure enige tijd vergt. Zodra ik als Vlaams minister bevoegd voor Gezondheidszorg ben aangetreden heb ik deze procedure opgestart.

In antwoord op uw specifieke vragen:

1. De procedure ter voorbereiding van de ratificatie is volledig afgerond. Het ontwerpdecreet houdende instemming met de kaderovereenkomst van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake de bestrijding van het tabaksgebruik werd op 20 mei 2005 goedgekeurd door de Vlaamse Regering.
2. Dit ontwerpdecreet werd overgemaakt aan het Vlaams Parlement op 6 juni 2005. Omwille van het parlementair reces kon dit pas begin oktober worden besproken in de Commissie Buitenlandse Zaken van het Vlaams Parlement. Op 12 oktober 2005 heeft de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement dit ontwerpdecreet goedgekeurd.
3. Ik heb bij het Vlaams Parlement aangedrongen op een spoedige behandeling door het te wijzen op het belang hiervan. Het ontwerpdecreet is door het Vlaams Parlement ondertussen goedgekeurd: de Vlaamse Regering heeft op 14 oktober het decreet bekrachtigd en beslist over te gaan tot de afkondiging ervan. Mijn kabinet en administratie volgen dit dossier op de voet.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 163
van 8 juli 2005
van **CARL DECALUWE**

Beschermde monumenten - Leegstand

De voorbije periode werden talrijke gebouwen beschermd als monument en ze staan er ondertussen nog onaangeroerd bij.

Ook wordt vaak vastgesteld dat hele complexen werden beschermd als monument, terwijl er maar een gedeelte als architecturaal waardevol wordt beschouwd.

1. Hoeveel van de beschermde monumenten staan momenteel leeg en wat is de oorzaak hiervan? Kan dit worden opgesplitst per provincie?
2. Voor welk bedrag werden onder deze regering reeds restauratie-aanvragen ingediend, voor welk bedrag werden reeds restauratie-aanvragen goedgekeurd en welke middelen zijn hiervoor ingeschreven in de begroting? Kan dit eveneens worden opgesplitst per provincie?
3. Welke evolutie stelt men vast inzake bestemming van beschermde monumenten en op welke manier wordt het beleid inzake restauratie geëvalueerd en bijgestuurd in het kader van de hedendaagse normen?
4. In welke mate worden leegstaande beschermde monumenten of gebouwen waarvoor de beschermingsprocedure is opgestart, opgenomen in de lijst van leegstand/verwaarlozing?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 163 van 8 juli 2005

van CARL DECALUWE

1. Mijn administratie bevoegd voor het onroerend erfgoed registreert niet systematisch leegstand en kan ook onmogelijk de vaak snelle evoluties ter zake op de voet volgen. Wanneer leegstand evenwel een probleem vormt voor de instandhouding van een monument, zoekt zij actief mee naar een oplossing, in samenspraak met de betrokken eigenaars en openbare besturen. Goed beheer en herbestemming zijn trouwens twee kernpunten van mijn beleid.
2. Hierna volgt een overzicht van de beschikbare budgetten voor restauratiepremies en de tot nu toe toegekende premies in de periode 2004-eerste helft 2005. Uit de ingediende en goedgekeurde dossiers worden bij het begin van het jaar, halverwege het jaar en op het einde van het jaar selecties gemaakt in functie van de beschikbare budgetten. Momenteel loopt de tweede selectie, in het kader waarvan de wachtlijst (en meer bepaald ook de ramingen van toe te kennen premies) momenteel wordt geactualiseerd.

Restauratiepremie 2004 – overzicht van de vastleggingskredieten (opgedeeld per basisallocatie)				
	Premie privésector	Premie openbare sector	Premie eredienst	Totaal
Beschikbaar budget	13.705.000,00	12.900.000,00	16.404.000,00	43.009.000,00
Toegekend				
Antwerpen	4.046.400,76	3.643.037,20	4.309.971,44	11.999.409,40
Brabant	2.283.112,13	1.842.004,36	1.954.140,67	6.079.257,16
Limburg	2.314.180,25	1.940.853,69	2.796.000,42	7.051.034,36
Oost-Vlaanderen	3.052.153,50	1.706.298,50	4.247.018,99	9.005.470,99
West-Vlaanderen	1.994.874,74	3.668.514,18	2.705.749,79	8.369.138,71
Restauratiepremie 2005 (opgedeeld per basisallocatie)				
	Premie privésector	Premie openbare sector	Premie eredienst	Totaal
Beschikbaar budget	13.595.000	12.900.000	16.704.000	43.199.000,00
Tot nu toe toegekend				
Antwerpen	2.624.997,28	2.638.605,26	2.895.252,85	8.158.855,39
Brabant	1.421.523,65	2.158.931,30	1.163.092,63	4.743.547,58
Limburg	1.597.801,01	1.091.585,10	2.267.404,23	4.956.790,34
Oost-Vlaanderen	598.771,03	1.634.321,05	1.793.014,45	4.026.106,53
West-Vlaanderen	454.536,52	1.547.841,03	2.303.597,38	4.305.974,93

3. Het spectrum van beschermd bouwkundig erfgoed is dermate divers, dat een éénduidig antwoord niet mogelijk is. Waar mogelijk blijft de oude bestemming behouden, waar niet is een geschikte herbestemming mogelijk (herbestemming is trouwens één van de speerpunten van mijn beleid).

Bij het beoordelen van verbouwingen en restauraties aan beschermd patrimonium worden steeds de bepalingen van de Conventie van Granada in aanmerking genomen, en meer bepaald volgende citaten *“rekening houdend met de architectonische en historische aard van het erfgoed, verplicht iedere partij zich tot het bevorderen van (...) het gebruik van de beschermde goederen, rekening houdend met de behoeften van het hedendaagse leven; (en verder) het zodanig aanpassen van oude gebouwen dat die voor nieuwe doeleinden kunnen worden gebruikt”*.

Bij elke verbouwing of restauratie probeert mijn administratie, in overleg met de eigenaar of de gebruiker, op individuele basis een compromis te bereiken dat voor alle partijen aanvaardbaar is en waarbij hedendaagse normen op verschillende vlakken zeker mee ogenschouwd worden genomen.

4. Er gebeurt geen systematische opname van beschermd patrimonium in de lijst van leegstand en verwaarlozing. Er zijn echter 2 soorten van leegstands- en verwaarlozingsheffingen, waarin beschermd patrimonium aan bod komt: enerzijds het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimte (met wijzigingen), anderzijds de heffing op leegstand en/of verwaarlozing van woningen en/of gebouwen.

In het decreet staat vermeld dat beschermde goederen zijn vrijgesteld van heffing (zie artikel 4). De heffing is een bevoegdheid van mijn collega Keulen, maar kan ook van toepassing zijn op beschermde woongebouwen. Wanneer zij geconfronteerd wordt met manifeste leegstand of verwaarlozing, maakt mijn administratie de betrokken diensten hierop attent. Bij deze regeling is een vrijstelling mogelijk mits een restauratiedossier is ingediend of mits de bevoegde overheid een reden tot vrijstelling attesteert.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 166
van 28 juli 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Tweede spoortoegang Antwerpse haven - - Tracé

Naar aanleiding van de opening van het Deurganckdok rijst de vraag naar de tweede spoorontsluiting voor de haven van Antwerpen. Gezegd wordt dat de werken daartoe rond 2010 zouden kunnen of moeten aanvatten.

Zoals de minister zich uit de vorige legislatuur ongetwijfeld herinnert, rijzen er problemen bij het te volgen tracé en de wijze waarop die spoorlijn zal worden aangelegd, onder meer in de omgeving van Lier.

Kan de minister medelen wat op dit ogenblik de stand van zaken is m.b.t. de mogelijke aanduiding van een alternatief tracé voor de tweede spoorontsluiting van de haven?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 166 van 28 juli 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In eerste instantie verwijs ik naar eerdere beslissingen van de Vlaamse regering, onder meer die van 23 juni 2000 waarin op basis van diverse tracéstudies een keuze is gemaakt voor een specifiek tracé. In het huidige regeerakkoord staat – en collega Peeters heeft dit eveneens vermeld in een op 5 juli gegeven antwoord op een soortgelijke vraag van mevrouw Vanderpoorten – dat voor de tweede spoortoevang van de Antwerpse haven het vastgelegde tracé onder de beste economische, agrarische en ecologische voorwaarden gerealiseerd dient te worden. Over een alternatief tracé wordt momenteel dus niet gesproken. Duidelijkheidshalve vat ik de genomen en te nemen stappen hierna kort samen:

- Naar aanleiding van voormelde beslissing van de Vlaamse Regering (d.d. 23 juni 2000) heeft mijn administratie een eerste voorontwerp opgemaakt van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP).
- Dit voorstel werd voorgelegd op een plenaire vergadering op 7 februari 2002. Tijdens deze vergadering werd door diverse aanwezigen onder meer gevraagd het RUP maximaal op het Milieueffectenrapport (MER) af te stemmen. Deze koppeling (het extra onderzoek in het kader van de MER-procedure) heeft het RUP vertraagd.
- Op 1 januari 2002 werd in opdracht van de NMBS-TUC Rail gestart met dit MER door studiebureau Aeolus. Op 2 oktober 2002 vond de gebruikelijke vergadering over de ontwerptekst plaats met alle betrokken instanties. Naar aanleiding daarvan werden door enkele gemeentebesturen bezwaren geuit over de door de MER-deskundigen voorgestelde ligging in hoogte van de spoorlijn, meer specifiek op twee plaatsen:
 1. ter hoogte van de kruising met de E313 te Ranst; de MER-deskundigen stelden voor om de kruising met de E313 te Ranst bovengronds te laten geschieden, dit in tegenstelling tot het BVR van 23 juni 2000 waar een ondergrondse kruising werd vastgelegd;
 2. ter hoogte van de kruising van de Netevallei in Lier; ook hier stelden de MER-deskundigen voor te kiezen voor een bovengrondse oplossing; betreffende optie is in overeenstemming met de BVR, maar druist in tegen het advies in van het stadsbestuur van Lier dat een ondergrondse kruising wil.
- Naar aanleiding van deze bezwaren heb ik de NMBS gevraagd om, vooraleer verder te gaan met het MER, eerst een bijkomend haalbaarheidsonderzoek uit te voeren naar alle mogelijke ondergrondse uitvoeringsmethodes voor de kruising met de E313 en voor de kruising van de Netevallei in Lier.
- In juli van vorig jaar bleek uit overleg tussen het Antwerpse stadsbestuur, het provinciebestuur en de Vlaamse regering dat, ten gevolge van de sindsdien gewijzigde economische context, de tweede spoortoevang niet de hoogste prioriteit heeft voor de Antwerpse haven. De procedure voor de tweede spoortoevang is echter niet stil gelegd. Het uitstellen van de investeringen van de NMBS m.b.t. dit project impliceert m.a.w. niet dat wordt gestopt met de opmaak van het RUP. Wél is het zo dat er momenteel voorrang wordt verleend aan de ‘spoorliefkenshoek-tunnel’.
- Als de resultaten van de MER-studie nieuwe elementen aanbrengen die in de beslissing van de Vlaamse regering van 2000 onmogelijk in overweging konden genomen worden, is ter zake een nieuwe beslissing vereist. De resultaten van het onderzoek worden dus in het MER verwerkt. Het MER, de vroeger gemaakte opmerkingen en de voorhanden zijnde technische

- studies zullen worden geïntegreerd in een tweede voorontwerp RUP, waarover een nieuwe plenaire vergadering zal georganiseerd worden. Hiervoor is vooralsnog geen timing bepaald.
- Zoals collega Kris Peeters heeft gesteld dienen de werken aan de tweede spoorontsluiting te starten in het 2010 / 2011. Een maatschappelijk debat en een onderzoek naar de financiering zullen hieraan zeker nog vooraf gaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 169
van 28 juli 2005
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Grote Markt St.-Niklaas - Visuele impact luifels

Enige tijd geleden onderging de Grote Markt in Sint-Niklaas een grondige herinrichting. Ter gelegenheid daarvan werden er stalen luifels geplaatst, dit na goedkeuring door de Dienst Monumenten en Landschappen.

Aangezien de luifels het uitzicht op beschermde gebouwen in het historisch stadscentrum zouden hinderen, hebben een aantal inwoners de Dienst Monumenten en Landschappen om meer uitleg gevraagd, in een schrijven van 15 maart 2005.

Tot op heden ontvingen zij van de betrokken dienst geen antwoord.

1. Waarom werd er niet gereageerd door de betrokken dienst op deze terechte vraag naar meer informatie zoals geformuleerd in het schrijven van 15 maart 2005?
2. Wat is de motivering van de Dienst Monumenten en Landschappen voor het laten plaatsen van de stalen luifels op de vernieuwde Grote Markt in Sint-Niklaas?
3. Bestaan er algemene richtlijnen met betrekking tot het plaatsen van (stalen) constructies in de omgeving van beschermde gebouwen in een historisch stadscentrum en het effect daarvan op het uitzicht?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 169 van 28 augustus 2005

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Navraag leert dat mijn administratie de vraag in kwestie wel degelijk ter harte heeft genomen en na een grondige evaluatie van de werken een antwoord verstuurd op 8 juli 2005. Ik heb er mijn administratie attent op gemaakt dat het niet aanvaardbaar is dat een brief ca. 4 maanden onbeantwoord blijft.
2. De luifels kunnen vanuit bepaalde gezichtspunten misschien als storend worden ervaren, maar de visuele impact is beperkt, gezien de grote oppervlakte van het terrein, de afstand tot de beschermde monumenten, de neutrale kleur en het transparante karakter van de overkappingen. Daarbij in aanmerking genomen dat de globale heraanleg van het marktplein – die ook een antwoordt biedt op een concrete verkeers- en parkeerproblematiek - als origineel en kwaliteitsvol werd beoordeeld, heeft mijn administratie een gunstig advies verstrekt.

Dit advies werd verleend in het kader van een globale vergunningsaanvraag. Aangezien de Grote Markt van Sint-Niklaas noch als monument, noch als stadsgezicht is beschermd, maar zich in de buurt wel als monument beschermde panden bevinden, was de adviesvraag verplicht, maar het eigenlijke advies niet bindend.

3. Nieuwe toevoegingen in de buurt van beschermd erfgoed worden uiteraard steeds beoordeeld op basis van hun verwachte visuele impact op de omgeving. Daarbij wordt rekening gehouden met factoren als de afstand tot de monumenten, de grootte van de constructie, het materiaal- en kleurgebruik, de totale oppervlakte van de omgeving waarin de werken uitgevoerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 172
van 18 augustus 2005
van **ERIK MATTHIJS**

Ruimtelijke planning - Reservatiezones

De problematiek van de reservatiezones is ernstig. Gronden kunnen wel worden gebruikt, maar raken moeilijk verkocht, huizen verliezen hun waarde (enkel instandhoudingswerken, geen verbouwingen of structurele ingrepen), nieuwbouwvergunningen worden niet uitgereikt.

De eigenaars worden dikwijls tientallen jaren (generaties) in het ongewisse gelaten over de eigenlijke realisatie van de bestemming door de overheden. Zal de weg effectief worden aangelegd of niet? Wordt er een bijkomende rijstrook aangelegd, komt er spoorinfrastructuur, wordt het kanaal verbreed? En op welke termijn?

Voor onteigeningen ten algemene nutte bestaat er een “redelijke termijn” die gerespecteerd moet worden om te onteigenen. Indien de onteigening uitblijft, kunnen de eigenaars schadevergoeding vragen voor mindergenot en moet de overheid beslissen of ze al dan niet overgaat tot onteigening.

1. Wat is de omvang van die reservatiezones in Vlaanderen? Over hoeveel grond gaat het (per provincie)?
2. Waar situeren zich de voornaamste reservatiezones op gewestelijk niveau (per provincie)? Zijn de zones bebouwd (per zone)?
3. Wordt bij de diverse nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplannen nagegaan of het behoud van de reservatiezone nog wenselijk is, met andere woorden, kunnen er wijzigingen worden aangebracht?
4. Wat zijn de rechten van eigenaars in een reservatiezone?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 172 van 18 augustus 2005

van **ERIK MATTHIJS**

1. 2. en 4.

Navolgende tabel toont de omvang van de gebieden die op het gewestplan zijn aangeduid als reservatie- en erfdiensbaarheidsgebieden langs of voor waterwegen, spoorwegen, autowegen en leidingen. Een aantal van deze reservatiegebieden zijn in recent afgeronde processen geschrapt of worden in nog lopende planningsprocessen op Vlaams niveau (gedeeltelijk) geschrapt. Het betreft onder meer het reservatiegebied voor het Duwvaartkanaal, die in onderstaande tabel niet mee is opgenomen.

<i>Opp.</i> <i>Antwerpen</i>	<i>Opp.</i> <i>Limburg</i>	<i>Opp.</i> <i>Oost- Vlaanderen</i>	<i>Opp.</i> <i>Vlaams- Brabant</i>	<i>Opp.</i> <i>West- Vlaanderen</i>	<i>Totale opp.</i>
ca. 2.715 ha	ca. 1.800 ha	ca. 4.400 ha	ca. 1.532 ha	ca. 2.707 ha	ca. 13.154 ha

Enkele van de belangrijkste reservatiegebieden per provincie zijn:

- Antwerpen:
 - Leidingenstrook ten zuiden van Antwerpen
 - HSL
- Limburg:
 - Noord-Zuidverbinding
- Oost-Vlaanderen:
 - N49
 - N60
- Vlaams-Brabant:
 - HSL
- West-Vlaanderen:
 - Verbinding Ieper-Veurne
 - E40
 - Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke

De meeste reservatiegebieden worden gekenmerkt door een beperkte, verspreide bebouwing, waarbij het zowel kan gaan om residentiële bebouwing als om bebouwing in functie van agrarische doeleinden. In principe kan gesteld worden dat er geen stedenbouwkundige vergunningen kunnen worden afgeleverd in deze gebieden. Alle (vergunde of vergund geachte) bebouwing die zich binnen deze reservatiegebieden bevindt dateert dus in principe van vóór de goedkeuring van het gewestplan of gewestplanwijziging waarmee het reservatiegebied werd ingesteld. In de praktijk worden bij het verlenen van stedenbouwkundige vergunningen evenwel in bepaalde gevallen uitzonderingen toegestaan. Dit gebeurt op basis van navolgende criteria:

het gaat om een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in een reservatie- of erfdiensbaarheidsgebied, waarvoor de bevoegde overheid reeds expliciet heeft aangegeven dat de reservatiestrook niet meer zal worden gerealiseerd;

het gaat om een aanvraag in een reservatie- of erfdiensbaarheidsgebied die nog op het gewestplan is ingetekend, maar waarvoor op het aangrenzende kaartblad het reservatie- en erfdiensbaarheidsgebied reeds is geschrapt; in dit geval mag worden aangenomen dat de nog bestaande reservatie- en erfdiensbaarheid geen zin meer heeft en kan de stedenbouwkundige vergunning verleend worden.

3.

Het omgaan met reservatiegebieden op het gewestplan vergt een gebiedsgerichte aanpak op verschillende planningsniveau's. De reservatiegebieden kunnen immers betrekking hebben op lijninfrastructuur van verschillende niveau's (bijvoorbeeld: hoofdwegen en primaire wegen op gewestelijk niveau, secundaire wegen op provinciaal niveau en lokale wegen op gemeentelijk niveau).

In die optiek wordt de wenselijkheid van het behoud van de bestaande reservatiegebieden bijgevolg nagegaan in de planningsprocessen op de verschillende planningsniveau's (gewest, provincie of gemeente). In principe zullen hierbij dus de regels van de subsidiariteit worden gehanteerd. Zo zal een gemeente haar visie aangaande het behoud of het schrappen van bestaande reservatiegebieden voor lokale infrastructuur formuleren in het mobiliteitsplannings- en gemeentelijk ruimtelijk structuurplanningsproces. Deze visie kan nadien verder worden uitgewerkt in gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Provincies kunnen eveneens hun visie op bestaande reservatiegebieden formuleren in provinciale planningsprocessen (opmaak provinciaal ruimtelijk structuurplan, afbakeningsprocessen kleinstedelijke gebieden, ...). Deze visie kan vervolgens eveneens uitgewerkt worden in ruimtelijke uitvoeringsplannen. Ook het gewest kan en zal in de planningsprocessen op gewestelijk niveau evalueren of het behoud van een bestaand reservatiegebied nog gewenst is. In bepaalde gevallen kan dan blijken dat het bestaande reservatiegebied moet behouden blijven vanuit het principe van bundeling van infrastructuur (eventuele toekomstige uitbreiding van de infrastructuur, eventuele mogelijkheid tot aanleg van leidingen, ...) om een efficiënt ruimtegebruik te creëren of vanuit de optie dat een toekomstige aanleg van de infrastructuur mogelijk moet blijven. Een voorbeeld van het behoud van een reservatiegebied in functie van bundeling van infrastructuur is deze langs de N49. In bepaalde gevallen kan echter ook geoordeeld worden dat een bepaald reservatiegebied achterhaald is. Bij de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan dat voortvloeit uit dit planningsproces zal dit gebied dan ook geschrapt of verfijnd worden. Voorbeelden hiervan zijn: het schrappen van het reservatiegebied voor het Duwvaartkanaal in de provincie Antwerpen; het schrappen van het reservatiegebied voor de R14 en de N12 in het regionaalstedelijk gebied Turnhout; het verfijnen van de R4 (oost en west) in de Gentse Kanaalzone; enz.

Tot slot wens ik ook aan te stippen dat in sommige gevallen gemeenten zelf initiatief kunnen nemen tot de (gedeeltelijke) opheffing van een reservatiegebied langs een bovenlokale infrastructuur. Zo kan het bijvoorbeeld gebeuren dat het gewestplan in een reservatiegebied voorziet voor een lokale omleiding langs een secundaire of primaire weg. In het geval dat de bevoegde overheid in een dergelijk geval reeds formeel heeft gesteld deze omleiding niet meer te zullen realiseren, kan de gemeente uiteraard de plaatselijke erfdiensbaarheid opheffen in het kader van een gebiedsgericht lokaal planningsinitiatief.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 174
van 25 augustus 2005
van **JAN ROEGIERS**

Site "Oud Goed te Parijs" Astene - Bescherming

De 17de-eeuwse hoeve genaamd "Oud Goed te Parijs" (gelegen aan de Parijsestraat nr. 30 te Astene - Deinze) is een historisch waardevol hoevecomplex dat in de kern teruggaat tot de 14de eeuw (in het ingediende dossier wordt de hoeve omschreven als "Nieuw Goed te Parijs". Recent historisch onderzoek leerde echter dat het hier gaat om "Het Oud Goed te Parijs". Deze omschrijving is logisch, gezien de ouderdom van de gebouwen). De site bevat een van de oudste hoeven van de streek en verkeert bovendien in een erg goede staat. Ze bestaat uit een omwalling met daarbinnen een woonhuis met bakhuis. De woning heeft op de gelijkvloerse verdieping mooie balkenlagen, een groot haardvuur, tudorbogen boven deuren en vensters en ijzeren staven voor de ramen. Op het dak staat een klokje en aan de achterzijde staan steunberen. Ook de schuur met stallingen is uitzonderlijk. De geheel omwalde hoeve, die niets van haar oude grachten heeft ingeboet, bezit ook nog twee vijvers aan de hoeve en één in de weide. Er lopen twee dreven naar de hoeve. Het geheel is uniek in de streek.

De volledige site behoort ongetwijfeld tot het erfgoed van de gemeente. Mede daarom – en om te vermijden dat de hoeve na de dood van de bejaarde eigenaar verdwijnt of ingrijpend wordt verbouwd – is de bescherming ervan volgens verschillende experts noodzakelijk.

Op 26 april 2004 bonden een aantal verantwoordelijken van belangrijke verenigingen uit de streek de kat de bel aan en dienden een beschermingsaanvraag in bij (de voorganger van de minister en toenmalige collega) minister Paul Van Grembergen. Reeds op 5 mei 2004 reageerde deze als volgt : "... Ik heb de afdeling Monumenten en Landschappen verzocht bij prioriteit deze hoeve naar waarde te schatten en desgevallend snel de beschermingsprocedure op te starten".

Sindsdien werd het echter wat windstil. Er werd door de afdeling Monumenten en Landschappen in Gent blijkbaar wel nog wat bijkomend historisch onderzoek verricht. Zij namen tevens een aantal foto's van de hoeve en haar omgeving. Opvallend element is dat de administratie ook de omgeving als waardevol beschouwt en er blijkbaar de intentie bestaat om het als landschap te registreren in de Vlaamse Landschapsatlas.

Er bestaat in de betrokken gemeente heel wat onduidelijkheid over de evolutie in dit dossier. Vandaar had ik – een dik jaar na de laatste officiële reactie – graag het antwoord van de minister vernomen op volgende vragen.

1. Wat is de stand van zaken in het beschermingsdossier van de site en de hoeve "Oud Goed te Parijs" gelegen in Astene ?

./..

./..

2. Werden er door de administratie van de minister al stappen in de beschermingsprocedure gezet ?
Zo ja, welke en wanneer ?

Zo neen, waarom niet en wat is de motivering voor de eventueel opgelopen vertraging ?

3. Heeft de minister aangedrongen op een spoedige behandeling van dit beschermingsdossier door zijn administratie ? Zo ja, welke timing houdt hij daarbij voor ogen ?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 174 van 25 augustus 2005

van **JAN ROEGIERS**

Antwoord op vragen 1 tot en met 3.

Mijn administratie heeft sinds de beschermingsaanvraag het nodige onderzoek verricht, zowel met betrekking tot het hoevecomplex als de omgeving ervan. Beide staan immers in een nauwe historische en visuele relatie tot elkaar. Elke (beleids)actie met betrekking tot de bebouwing heeft een impact op de omgeving en omgekeerd.

Deze samenhang is aanmerking genomen, en omdat een belangrijk deel van de omgeving werd aangeduid voor de ontwikkeling van het stadsbos Deinze, was grondig overleg noodzakelijk met de Afdeling Bos en Groen van de Administratie Natuur, en met de Vlaamse Landmaatschappij (V.L.M.). Beide instanties zijn ondertussen bereid om bij de aanleg van het bos rekening te houden met de specifiek op de hoeve geënte erfgoedwaarde van de site. Ze hebben ook geen bezwaar tegen het eventuele herbestemmen van de hoeve teneinde het behoud ervan te kunnen garanderen.

Het onderzoek van de site bevindt zich momenteel in een afrondingsfase. Er zijn onder meer nog besprekingen gepland met de eigenaar van de hoeve, inzake het onderhoud van de aan de gebouwen grenzende boomgaard en walgracht. Einde 2005 zou een individueel dossier moeten zijn afgerond. Vervolgens zal de opportuniteit van een bescherming moeten worden bekeken in het licht van mijn beleid ter zake.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 175
van 25 augustus 2005
van **JAN ROEGIERS**

“Huis Van Thyne” Deinze - Bescherming

Er is een paar weken geleden in Deinze heel wat beroering ontstaan toen via de krant Het Laatste Nieuws bekend raakte dat het 18de-eeuwse herenhuis Van Thyne op de Markt van eigenaar is verwisseld. Het erg waardevolle “Huis Van Thyne” is het laatste huis in Deinze uit de Oostenrijkse periode en werd gebouwd in 1775 in de zogenaamde Lodewijk de XVIde-stijl (de typische sobere stijl van eind 18de eeuw).

De nieuwe eigenaar is een projectontwikkelaar, die van plan is om dit voor Deinze unieke historische gebouw af te breken en te vervangen door een appartementsblok. Hierdoor zou het zoveelste waardevolle historische gebouw uit het centrum van Deinze verdwijnen.

Blijkbaar is het een ijzeren wet dat alle niet-beschermd historische panden op termijn bedreigd zijn door sloop of ingrijpende verbouwingen. Het probleem is dat veel te weinig gebouwen beschermd zijn in Deinze, hetzij via bescherming, hetzij via stedenbouwkundige voorschriften. Het Deinse stadsbestuur onderzoekt of nog iets kan worden gedaan; zo werd aan de provincie voorgesteld om het gebouw te kopen; de cultuurschepen heeft in zeven haasten een beschermingsaanvraag opgesteld; op stedenbouwkundig vlak wordt bekeken of het Bijzonder Plan van Aanleg Brielmeersen nog kan worden gewijzigd.

Volgens mijn informatie is de situatie nogal precair, daarom had ik op volgende vragen graag het antwoord van de minister vernomen.

1. Is de minister op de hoogte van dit dossier ?
2. Is er reeds een beschermingsdossier betreffende het Huis Van Thyne in Deinze ingediend bij zijn administratie? Zo ja, wat is de stand van zaken ervan?

Werden er door de administratie al stappen gezet in de beschermingsprocedure? Zo ja, welke (en wanneer)?

Wordt dit beschermingsdossier met prioriteit behandeld, teneinde de sloop van het gebouw te voorkomen? Zo ja, welke timing wordt daarbij voor ogen gehouden?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 175 van 25 augustus 2005

van **JAN ROEGIERS**

1. Het "*Huis Van Thuyne*" is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de gemeente Deinze, opgesteld door mijn administratie, en is als dusdanig wel bekend.
2. Er werd nog geen beschermingsaanvraag ingediend en er is afgezien van de inventaris nog geen pro-actief onderzoek ter zake verricht. Gelet op de klaarblijkelijke sloopdreiging heb ik mijn administratie in elk geval de opdracht gegeven bijkomend (interieur)onderzoek te verrichten om een volledig beeld te krijgen van het pand en de problematiek daaromtrent. De opportuniteit van een bescherming zal vervolgens moeten worden bekeken in het licht van mijn beschermingsbeleid. Dit hoeft de gemeente ondertussen niet te beletten stappen te ondernemen via ruimtelijke planning, in het kader van een eventuele vergunningsaanvraag of via eventuele andere instrumenten die zij zelf ter beschikking heeft.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 176
van 1 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Textielcontainers - Bouwvergunning

Afgedankt textiel wordt in Vlaanderen gescheiden ingezameld. Hiertoe worden onder andere vaak in de Vlaamse gemeenten textielbakken geplaatst.

OVAM legt op dat (Afalstoffendecreet art. 15 en 16 en het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 actie 62) de gemeenten alleen met door OVAM erkende textielinzamelaars een contract mogen afsluiten.

Uit artikel 99 van het decreet op de ruimtelijke ordening met zijn wijzigingen, en artikel 3,18° uit het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2002 (plaatsing van kledingcontainers op openbaar domein die niet vergunningplichtig zijn), volgt dat voor het plaatsen van textielcontainers op privaat domein een bouwvergunning nodig is.

De textielinzamelaars vinden het onhaalbaar om voor elke plaatsing van een textielcontainer op een privaat terrein een bouwvergunning aan te vragen. Bovendien gaan hierdoor voor hen onnodig veel tijd en geld verloren.

1. Hoe komt het dat het plaatsen van een textielcontainer op openbaar domein niet onderworpen is aan een bouwvergunning en op privaat domein daarentegen wel?
2. Ziet de minister een mogelijkheid om deze problematiek op te lossen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 176 van 1 september 2005

van **JAN VERFAILLIE**

De inzake het vrijstellen van stedenbouwkundige vergunning gehanteerde logica is dat het zaken moet betreffen die in principe quasi steeds vergund worden en die bovendien uit stedenbouwkundig, constructief, architecturaal en/of esthetisch oogpunt geen of althans zeer weinig problemen stellen.

In die optiek heeft de Vlaamse Regering, onder mijn impuls, op 14 april 2000 een eerste lijst van vrijgestelde werken vastgesteld. Deze lijst werd vervolgens verruimd met het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2002. De praktijk blijkt toont aan dat de werken die volgens deze lijst van vergunning zijn vrijgesteld, en effectief worden uitgevoerd, zelden of nooit door omwonenden of derden als zijnde onaanvaardbaar worden aanzien. Dit wil ik in de toekomst ook zo houden!

1. De Vlaamse regering heeft inderdaad kledingcontainers vrijgesteld van vergunning voor zover betreffende containers op het openbaar domein worden geplaatst. Betreffende vrijstelling is ingegeven door het feit dat er werd van uitgegaan dat de beheerder van het openbaar domein (doorgaans de gemeente) er terdege over zal waken dat dergelijke installaties énkél op stedenbouwkundig verantwoorde plaatsen worden geplaatst. Hierbij kan gedacht worden aan visueel weinig storende inplantingen, op enige afstand van bestaande woningen, met een vlotte bereikbaarheid en een voldoende parkeermogelijkheid, desgevallend in combinatie met andere voorzieningen zoals bijvoorbeeld glasbollen.
2. Indien in bijkomende orde het plaatsen van kledingcontainers op privé-terrein zou worden vrijgesteld van vergunning, dan impliceert dit de facto dat het plaatsen van kledingcontainers volkomen ongecontroleerd (zonder enige impact van of toetsing door de overheid) zou geschieden, wat mij geenszins aangewezen lijkt. Dit betekent echter niet dat het plaatsen van een kledingcontainer op een privé-terrein onmogelijk zou zijn; énkél wordt ter zake gevraagd dat vooraf een stedenbouwkundige vergunning zou worden bekomen.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 4
van 6 oktober 2005
van **JOS STASSEN**

“Kunst als raakvlak van culturen” - Subsidiëring

De Kern Culturele Activiteiten Brussel van de Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims (VOEM) diende in december 2004 een subsidieaanvraag in voor een project “Kunst als raakvlak van culturen”, dat zou doorgaan in 2005. Het betreft een tentoonstelling van werken van twee personen uit verschillende culturen.

Het ligt voor de hand dat het uitvoeren van het project afhangt van het al dan niet toekennen van de subsidie. In februari 2005 heeft de bevoegde afdeling Beeldende Kunst en Musea van de Vlaamse Gemeenschap een goede ontvangst gemeld van de aanvraag.

In september 2005 werd telefonisch gemeld dat het project niet zou worden goedgekeurd. Een schriftelijke bevestiging van dit telefoontje is er nog steeds niet. Als reden voor de weigering zegt men dat het project niet aan de “kunstzinnige normen” voldoet. In de aanvraag worden nochtans omstandig de doelstellingen van de geplande duotentoonstelling omschreven.

Gezien het vrij grote tijdsverloop tussen aanvraag en beslissing, werden door de VOEM reeds engagementen aangegaan en kosten gemaakt.

1. Hoeveel tijd verloopt er tussen de aanvraag van een projectsubsidie en de officiële melding van de genomen beslissing aan de aanvragers? Met andere woorden, wanneer hebben de organisatoren zekerheid over hun recht op een subsidie?
2. Is dit op de gewone manier verlopen voor deze aanvraag? Zo neen, waarom niet?
3. Waarom wordt in die tijdspanne aan de indienende organisatie geen mogelijkheid geboden tot bijsturing van hun aanvraag?
4. Wat dient men te verstaan onder “kunstzinnige normen”, wetende dat “kunst de allerindividueelste expressie is van de allerindividueelste emotie”?
5. Aan welke van de “kunstzinnige normen” voldoet dit project wel? Aan welke niet?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 6 oktober 2005

van **JOS STASSEN**

In antwoord op uw schriftelijke vraag kan ik u het volgende meedelen.

De behandeling van deze aanvraag volgde, samen met de overige aanvragen tot toekenning van een projectsubsidie beeldende kunst tweede jaarhelft 2005 volgend tijdschema :

- deadline indiening aanvragen	15 februari 2005
- vergadering Beoordelingscommissie Beeldende Kunst (advies)	18 maart 2005
- verslag BBK	mei 2005
- nota administratie verslag	2 juni 2005
- principiële beslissing minister	14 september 2005

Het reglement 'subsidies organisatievormen 2005' stelt dat de minister in de loop van september zijn principiële beslissing neemt voor de aanvragen tot subsidiëring van projecten voor de tweede jaarhelft.

Doordat voor de financiering van deze subsidieregeling bijkomende middelen gezocht dienden te worden onder de vorm van lottomiddelen, was het jammer genoeg niet mogelijk om eerder dan nu gebeurde te beslissen.

Het advies van de Beoordelingscommissie Beeldende Kunst met betrekking tot deze aanvraag luidde als volgt :

“Vzw V.O.E.M. wil een schakel zijn tussen allochtone en autochtone instanties en bewoners. Ze pleit voor een dialoog tussen levensbeschouwingen en wil dit ook bewerkstelligen via kunst. Naar aanleiding van 20 jaar bedrijvigheid van de Vlaamse kunstenaar Frans Peerings organiseert de kern culturele activiteiten van V.O.E.M. een duotentoonstelling Peerings en Ghalia Benali.

De commissie weet de thematiek en het concept te waarderen waarbij allochtonen en autochtonen elkaar ontmoeten via kunst. Ze is echter van mening dat dit integratieproject eerder kadert binnen sociaal-artistieke werking. Ze is onvoldoende overtuigd van de artistieke kwaliteiten van het werk van Frans Peerings en vindt dit project minder relevant binnen het veld van de hedendaagse beeldende kunst.

De commissie adviseert om V.O.E.M. vzw geen projectsubsidie toe te kennen.”

Ik heb besloten om van dit advies af te wijken en toch een subsidie toe te kennen voor dit project.

Het maatschappelijke belang dat ik aan dergelijke integratieprojecten hecht, was daarbij de voornaamste motivatie. Ik vond het advies van de BBK immers steekhoudend. Het algemene doel van de lotto-middelen liet mij evenwel toe om in deze maatschappelijke overwegingen te laten doorwegen op overwegingen van louter artistieke kwaliteit.

Uw Kloos'- citaat in deze verrast mij wel. Ik lees het als een vroeg standpunt van Thorbecke in die zin dat over kunst geen zinnig woord te zeggen valt en dat de overheid zich dan ook van alle initiatieven op dit vlak moet onthouden. Ik weet wel zeker dat u, met mij, de voorkeur geeft aan de latere standpunten van Thorbecke dienaangaande.

Tot slot wil ik nog even ingaan op uw vraag waarom tijdens de behandelingsprocedure aan de organisatoren geen mogelijkheid tot bijsturing van hun aanvraag geboden wordt. Het is een discussie die ook bij de voorbereiding van het kunstendecreet gevoerd werd. Uiteindelijk werd toen besloten om een dergelijke procedure wel te voorzien voor de aanvragen tot meerjarige structurele subsidies en niet voor projectsubsidies. Bij projectsubsidies wordt (vanaf 2006) voorrang gegeven aan een snelle procedure (beslissing 4 maanden na de deadline voor de indiening van aanvragen) versus de keuze voor een lange procedure met wederwoord voor de structurele, meerjarige subsidies.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 6
van 6 oktober 2005
van **JOHAN DECKMYN**

Jeugdsport - Dopingcontroles

Naar aanleiding van de bekendmaking dat er een ethische code voor de Vlaamse jeugdsport op stapel staat, liet de minister ook weten dat, om de gezondheid van de kinderen te waarborgen, ook de “kankers” van de sport dienen aangepakt te worden. Er werd ook in de media gesteld dat doping al lang niet meer weg te denken is uit de jeugdsport.

1. Worden er in de jeugdsport eveneens dopingcontroles uitgevoerd?
2. Heeft de minister cijfers over doping in de jeugdsport?

Wat is de evolutie op het vlak van doping in de jeugdsport de afgelopen vijf jaar? Neemt het gebruik toe of af?

3. Welke maatregelen werden er reeds in het verleden genomen om specifiek in de jeugdsport, dus niet in de topsport, dopinggebruik tegen te gaan?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 6 oktober 2005

van **JOHAN DECKMYN**

Het decreet medisch verantwoord sporten van 27 maart 1991 regelt de strijd tegen dopingpraktijken. Dit decreet geldt voor alle sportbeoefenaars, ook buitenlanders, die in Vlaanderen aan een sportmanifestatie deelnemen of zich daarop voorbereiden.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

1. Ook in jeugdsport worden dopingcontroles georganiseerd. In het decreet werden bijkomende procesrechtelijke waarborgen ingebouwd voor minderjarige sportbeoefenaars die zich mogelijks bij een overtreding moeten verantwoorden voor de disciplinaire organismen inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Het betreft het recht om te vragen gehoord te worden ter zitting, de behandeling van de zaak achter gesloten deuren en het niet - publiceren van de disciplinaire schorsingen via de officieel door de sportfederaties opgerichte communicatiekanalen.
2. In 2004 werden 2177 dopingcontroles uitgevoerd waarbij 221 minderjarigen werden gecontroleerd. Drie sportbeoefenaars werden gesanctioneerd voor het gebruik van cannabinoïden. In 2005 (toestand tot 15 oktober) werden er 2015 dopingcontroles uitgevoerd waarvan 228 bij minderjarigen. Twee sportbeoefenaars werden gesanctioneerd voor het gebruik van cannabinoïden. De interpretatie van bijgaande cijfergegevens laten het niet toe een trend (toename of afname) inzake dopinggebruik in de jeugdsport aan te duiden. Een systematisch gebruik lijkt echter niet af te leiden.
3. De Vlaamse overheid neemt talrijke initiatieven om alle sportbeoefenaars en in het bijzonder jonge sporters maximaal te informeren en te betrekken. Dit jaar werden ondermeer alle directies van de scholen in het secundair onderwijs via de leraren lichamelijke opvoeding aangeschreven. Affiches en folders over doping en gezond sporten werden ter beschikking gesteld met de uitdrukkelijke vraag om dit aan geïnteresseerde leerlingen te bezorgen. Het medisch verantwoord sporten wordt verder door de overheid ondersteund met twee websites: de website dopinglijn (www.dopinglijn.be) en de website gezond sporten (www.gezondsporten.be). De websites worden regelmatig verder verfijnd en geactualiseerd. Op de website dopinglijn kan de sportbeoefenaar nu zelf opzoeken welke geneesmiddelen al of niet toegelaten zijn. De website gezond sporten reikt informatie aan over training, voeding, blessurepreventie, eerste hulp bij sportongevallen enzovoort. Dit preventiebeleid zal in de komende jaren onverminderd verder gezet worden. Hierbij zal vooral gefocust worden op het vernieuwde decreet medisch verantwoord sporten dat in 2006 in werking zal treden. Het blijft immers mijn bedoeling de sportfederaties en alle sportbeoefenaars maximaal te informeren en te responsabiliseren aangaande het medisch verantwoord sporten.

BIJLAGE

Lijst met cijfermatig overzicht gesanctioneerde overtredingen minderjarigen 2001 - 2005

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/ANCI AUX/6/antw.6.bijlage1.xls>

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 167
van 20 juli 2005
van **JOHAN VERSTREKEN**

Toerisme Vlaanderen - Vertegenwoordiging in VZW's en verenigingen

Toerisme Vlaanderen is een Intern Verzelfstandigd Agentschap met rechtspersoonlijkheid dat een sturende rol heeft bij de uitvoering van het Vlaams toerismebeleid. De taken van Toerisme Vlaanderen zijn dan ook uitvoerig beschreven in de Beleidsnota Toerisme.

Eén van de concrete aandachtspunten van Toerisme Vlaanderen opgenomen in de Beleidsnota 2004-2009 is “de operationalisering van de partnerschappen en een efficiënt werkende, structureel uitgetekende overlegstructuur met de collega actoren op het toeristische veld, waarbij we denken aan de samenwerking vanuit Toerisme Vlaanderen met de actoren op het provinciale bestuursniveau, maar ook de samenwerking met de private sector.”

Het is de taak van Toerisme Vlaanderen om sturend en coördinerend te werken tot het provinciale en lokale niveau op het niveau van Vlaanderen of de drie macroregio's.

1. Van welke verenigingen en VZW's was/is Toerisme Vlaanderen lid tussen 2000 en nu?

In welke verenigingen of VZW's zetelde een vertegenwoordiger van Toerisme Vlaanderen in de raad van bestuur of raad van beheer?

2. In welke verenigingen/VZW's is Toerisme Vlaanderen structureel vertegenwoordigd?

3. Wie zetelt namens Toerisme Vlaanderen in de verenigingen en VZW's?

Wie heeft stemrecht?

4. Wat zijn de doelstellingen van de VZW's waarvan Toerisme Vlaanderen lid is of was?

5. Welke beleidsvisie hanteren de minister en Toerisme Vlaanderen omtrent lidmaatschap van Toerisme Vlaanderen in verenigingen en VZW's?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 167 van 20 juli 2005

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. De IVA rp Toerisme Vlaanderen is volwaardig lid van en heeft stemrecht in volgende vzw's en verenigingen. Gezien de vraagstelling beperk ik mij tot vzw's van Belgisch recht.

vzw	Lid Algemene Vergadering	Lid Raad van Bestuur	Stemrecht	Statutair Doel	Opmerking
VREDESPROJECT MESEN, Markt 1, 8957 Mesen	Ja	Ja	Ja	Uitbouw van vredesproject in de geest waarin Ierse en geallieerden soldaten in WO I hebben gestreden.. Ontwikkelen van initiatieven rond de Vredestoren in Mesen. Toerisme Vlaanderen is hierbij nauw betrokken omdat Toerisme Vlaanderen eveneens zal instaan voor de bouw van een jeugdverblijf in Mesen.	Na bouw van het jeugdverblijf en na ondertekening van de erfpachtovereenkomst zal Toerisme Vlaanderen zijn lidmaatschap van deze vzw beëindigen.
BRUSSEL INTERNATIO- NAAL-TOERISME & CONGRESSEN (BITC), Stadhuis van Brussel, Grote Markt, 1000 Brussel	Ja	Ja	Ja	Promotie van het toerisme in Brussel en Brussel promoten als congresstad.	
SPORTMUSEUM VLAANDEREN, Tervuursesteenweg, 1981 Zemst	Ja	Ja	Ja	Instandhouding en beheer van open monument met doel dit monument te ontwikkelen als museum rond sport in Vlaanderen.	Toerisme Vlaanderen zal hier op korte termijn zijn lidmaatschap beëindigen.
BRUGGE PLUS, Burg 12, 8000 Brugge	Ja	Neen	Ja	Organisatieplatform voor culturele activiteiten en	Toerisme Vlaanderen zal hier op korte

				evenementen, werking van de Brugse cultuurbeleid-coördinator omkaderen, werking stedelijke erfgoedcel realiseren en omkaderen, projecten van de cultuurbeleid-coördinator en erfgoedcoördinator uitvoeren.	termijn zijn lidmaatschap beëindigen.
--	--	--	--	---	---------------------------------------

2. Voorts geef ik hier een opsomming van vzw's waarvan Toerisme Vlaanderen waarnemer is:

vzw	Waarnemer	Stemrecht	Statutair Doel	Opmerking
TOERISTISCHE FEDERATIE VAN DE PROVINCIE VLAAMS-BRABANT	Ja	Neen	In samenwerking met nationale, gewestelijke, provinciale en lokale instanties, de toeristische ontwikkeling van de provincie Vlaams-Brabant bevorderen.	KB 14 februari 1967 tot regeling van de toekenning van subsidies voor toeristische propaganda, art. 6
TOERISME PROVINCIE ANTWERPEN	Ja	Neen	In overleg en in coördinatie met zowel nationale en lokale instanties, de toeristische mogelijkheden van de provincie Antwerpen bevorderen.	KB 14 februari 1967, art. 6
TOERISME LIMBURG	Ja	Neen	In samenwerking met zowel internationale, nationale, gewestelijke, provinciale en lokale toeristische actoren de toeristische ontwikkeling van de provincie Limburg in al zijn dimensies bevorderen.	KB 14 februari 1967, art. 6
WESTTOER	Ja	Neen	In aansluiting aan de activiteiten van de vzw Westtoerisme, ter bevordering van het toerisme in de provincie West-Vlaanderen een actieve promotie voeren door het uitgeven van de nodige drukwerken, het	is geen vzw maar en autonoom overheidsbedrijf; wordt hier enkel vernoemd om volledig te zijn.

			deelnemen aan vakbeurzen en workshops in binnen- en buitenland, het samenstellen, aanbieden, reserveren en verkopen van groepsarrangementen zowel voor dagexcursies als voor langere reizen en verblijven.	
TOERISME OOST-VLAANDEREN	Ja	Neen	Het bevorderen van het toerisme onder al zijn vormen in de provincie Oost-Vlaanderen, onder meer door de plaatselijke en regionale Verenigingen voor Vreemdelingenverkeer in hun actie te helpen, het toeristische patrimonium van de provincie te valoriseren en dit patrimonium in binnen- en buitenland bekend te maken.	KB 14 februari 1967, art. 6
KU(N)ST	Ja	Neen	Het uitbouwen van artistieke projecten in verschillende kunstdisciplines langs de Vlaamse kust en/of het hinterland.	Organisator van het ku(n)steventement Beaufort
KENNISCENTRUM TOERISME EN HORECA	Ja	Neen	In de sectoren van het toerisme en de horeca kennis en instrumenten te ontwikkelen, deze zich op een andere wijze aan te schaffen, deze te beheren en toe te passen, met het oog op het bevorderen en instandhouden van een duurzaam ondernemerschap en van een duurzame werkgelegenheid binnen ondernemingen actief in deze sectoren.	
TOERISTISCHE ATTRACTIES	Ja	Neen	Het bevorderen van het ééndagstoerisme in	

			Vlaanderen en Brussel, het behartigen van de belangen van de leden, documentatiemateriaal uitgeven en verspreiden.	
MECHELEN 2005.STAD IN VROUWHANDEN	Ja	Neen	Mechelen 500 jaar na de bloei onder vrouwelijk bewind te profileren als historische, culturele, toeristische en feestelijke stad en daarvoor promotie te voeren van wat als vrouwelijk wordt ervaren.	Organisator van Mechelen, stad in vrouwenhanden
ERFGOED VLAANDEREN	Ja	Neen	De valorisatie van het erfgoed, zowel roerend, onroerend door bestemming, als onroerende, alsmede van de landschappen.	Organisator van Open Monumentendag
REGIONAAL DIJLELANDSCHAP	Ja	Neen	Samenwerkingsverband van gemeenten, provincie, milieu- en natuurverenigingen, toeristische verenigingen, landbouwverenigingen en wildbeheerseenheden gericht op overleg en samenwerking met de betrokken doelgroepen, ter bevordering en promotie van het streekeigen Dijleland, de natuureducatie, de milieu- en natuureducatie, het recreatief medegebruik, het natuurbehoud, het beheer, de ontwikkeling en het herstel van natuur en landschap.	
DE LILSE BERGEN	Ja	Neen	Een recreatiedomein uit te bouwen, dit toeristisch patrimonium in waarde te stellen, te beheren, te onderhouden, te bevorderen en uit te	

			breiden, bij te dragen tot de uistralingskracht van de Antwerpse Kempen.	
DE GAVERS GERAARDSBERGEN	Ja	Neen	'De Gavers' uitbouwen en beheren als recreatiedomein, bij te dragen tot de verdere uitstralingskracht van het zuid-oostelijke gedeelte van Oost-Vlaanderen.	Ontbonden en vereffend op 13 januari 2005

In het verleden is Toerisme Vlaanderen ook lid geweest van verenigingen zoals bv. Vlamingen in de Wereld, Vrienden van het Koninklijk Museum, Vlaamse Confrérie van de Gastronomie.

Daarnaast neemt Toerisme Vlaanderen ook deel aan vergaderingen van professionele organisaties uit de overheidssector zoals, bijvoorbeeld, de vzw MOVI, de vzw KORTOM, Platform Jeugdtoerisme.

Verder is Toerisme Vlaanderen ook abonnee (en op die manier al of niet steunend lid) van organisaties zoals, bijvoorbeeld, Monumentenwacht West-Vlaanderen.

Een bijzonder geval is de vertegenwoordiging van de leidend ambtenaar als waarnemer in de vzw Info Toerisme. Deze vzw is zeer nauw gelinkt met de werking van de IVA Toerisme Vlaanderen, omdat deze vzw instaat voor het onthaal van het internationaal publiek en de promotie van Vlaanderen. Door het nieuwe decreet op de IVA Toerisme Vlaanderen werden deze taken overgenomen door het agentschap zelf, waardoor op termijn deze vzw zal worden ontbonden en in vereffening gaat.

3. Afhankelijk van het werkveld en de doelstellingen van de vzw's of verenigingen verschilt de vertegenwoordiging. Inhoudelijk gespecialiseerde personeelsleden volgen dan ook de werking van deze vzw's.

Aangezien de vertegenwoordiger van Toerisme Vlaanderen in deze vzw's of verenigingen vaak het statuut van waarnemer heeft, heeft deze geen stemrecht in de algemene vergaderingen en/of raden van bestuur. De vertegenwoordiging heeft dan ook vaak het karakter van aanwezigheid en contact of het aanleveren van expertise.

4. De doelstellingen van de vzw's waar Toerisme Vlaanderen zowel statutair als structureel bij betrokken is, zijn vrij divers maar hebben rechtstreeks of onrechtstreeks een relatie met het toeristische beleidsveld in de meest ruime zin van het woord. Het betreft vzw's of verenigingen die rechtstreeks tot doel hebben het toerisme en recreatie lokaal, provinciaal en regionaal te stimuleren, te ontwikkelen en te promoten. In sommige gevallen betreft het vzw's, zoals bijv. de Regionale landschappen die niet rechtsreeks of uitsluitend als doelstelling de bevordering van het toerisme hebben, maar die een duidelijke impact hebben op de verdere ontwikkeling van het toerisme in Vlaanderen. Op die manier wenst het agentschap ook zijn stempel te drukken op het flankerend beleid.
5. Binnen Beter Bestuurlijk Beleid wenst het agentschap Toerisme Vlaanderen in principe enkel nog in vzw's te zetelen als waarnemer en dus niet langer als stemgerechtigd lid, voor zover dit al het geval was. Op die manier kan het agentschap een terechte - maar ook - een selectieve aanwezigheidspolitiek voeren, terwijl het agentschap eveneens zijn volledige onafhankelijkheid behoudt, wat zeker het geval is wanneer het agentschap de werking van de vzw's op één of andere

manier zou betoelagen. Momenteel is al een tijdje een afbouw bezig van een aantal (volwaardige) lidmaatschappen, met het oog op een vernieuwde situatie bij de start van Beter Bestuurlijk Beleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 171
van 18 augustus 2005
van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

Toerisme Vlaanderen - Promotie Antwerpse Zoo

De dierentuin in Antwerpen en het dierenpark Planckendael zijn belangrijke toeristische attracties in Vlaanderen die behoren tot de wereldtop van de zoo's. De Vlaamse Gemeenschap investeert dan ook terecht heel veel in het onderhoud, de restauratie, de modernisering en de werking van deze wetenschappelijke, natuureducatieve en toeristische instellingen. Sinds de beheersovereenkomst in 2002 werd afgesloten, is de subsidie met meer dan 35 % gestegen.

De Antwerpse Zoo en Planckendael zijn niet enkel voor de Vlamingen een interessant "toeristisch product", ook voor buitenlandse toeristen vormen ze één van de belangrijkste openluchtattracties van Vlaanderen.

Hoe wordt de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen (KMDA) ingeschakeld in de toeristische promotiecampagnes van Toerisme Vlaanderen die gericht zijn op buitenlandse toeristen ?

Werden er met de KMDA hierover concrete afspraken gemaakt: bijvoorbeeld het opstellen van Engelstalige, Duitstalige of Spaanstalige brochures of het ter beschikking stellen van informatie op de websites in meerdere talen ? Zo neen, waarom niet ?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 171 van 18 augustus 2005

van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

1. Bij Toerisme Vlaanderen wordt de informatie over de attracties verwerkt in de ruimere streekinfo/stadsinfo.

Zo gebeurt het ook op de buitenlandse websites van Toerisme Vlaanderen.

De meeste buitenlandse bezoekers zijn immers niet geïnteresseerd in een algemene lijst, maar willen de relevante bezienswaardigheden kennen van de regio/stad die ze willen bezoeken. De informatie over de zoo is beschikbaar bij de algemene informatie over Antwerpen. De promotie van de zoo is vooral belangrijk in de buurlanden, als dagtrip.

Informatie voor de consument:

- a. online: de websites van Toerisme Vlaanderen linken door naar de website van Toerisme Antwerpen en soms ook naar de website van de vzw Toeristische Attracties.
- b. offline : Toerisme Vlaanderen verdeelt de gids 'Toeristische Attracties en Musea van België' van de vzw Toeristische Attracties (beschikbaar in 4 talen) in haar buitenlandkantoren.

Informatie voor de reisindustrie (voornamelijk intermediairen die werken naar scholen/groepen en autocarondernemingen)

De Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen (KMDA) bezorgt de buitenlandkantoren van Toerisme Vlaanderen de groepsinformatie (tarieven, specifieke regelingen voor begeleiders en chauffeurs, maaltijdinfo). Die wordt in de nieuwsbrieven voor de reisindustrie verwerkt en kan ook aangevraagd worden in de buitenlandkantoren. Zij zorgen zelf voor de vertaling van de nieuwsbrieven.

2. De KMDA heeft een brochure in 3 talen (NL, Fr, E) en stelt die ter beschikking van Toerisme Vlaanderen en haar buitenlandkantoren.

In de praktijk wordt deze informatie echter niet vaak apart verstrekt. Meestal vragen klanten inlichtingen over meerdere attracties tegelijk en dan is de bovenvermelde gids handiger.

Het zou niet kostenefficiënt zijn de zoo op te leggen extra brochures te maken aangezien de informatie reeds ter beschikking is in meerdere talen in andere publicaties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 173
van 25 augustus 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

IT-materiaal Vlaamse overheid - Investeringsbedrag

1. Kan de minister een overzicht geven van de bedragen die tijdens de jongste twee jaren werden gespendeerd aan de aankoop van IT-materiaal ten behoeve van de Vlaamse overheidsinstellingen enerzijds en aan de onderhoudscontracten daarvan anderzijds ?
2. Hoelang is de gemiddelde wachttijd voor nieuw aangeworven ambtenaren of contractuelen in overheidsdienst om een pc te verkrijgen ?

Heeft de minister eveneens een zicht op de wachtermijn voor de vervanging van oude of defecte pc's ?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 173 van 25 augustus 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Dit antwoord heeft betrekking op de diensten van de Vlaamse regering (het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de kabinetten van de Vlaamse ministers, en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen), evenals op de Vlaamse openbare instellingen die functioneren zonder eigen personele of materiële middelen en voor wie het personeel en het (IT-)materiaal ter beschikking wordt gesteld door de diensten van de Vlaamse regering.

De uitgaven die inzake ICT gebeuren in de diverse VOI's en agentschappen verlopen niet via de diensten van het MVG. Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, wordt het bestuur of toezicht op de Vlaamse openbare instelling uitgeoefend door het lid van de Vlaamse regering tot wiens bevoegdheidsdomein de betrokken VOI behoort, zodat antwoorden des betreffende door de betrokken minister worden gegeven.

Het weze in dat verband wel vermeld dat de diverse VOI's en agentschappen geen deel uitmaken van het centrale dienstverleningscontract – zie verder, alhoewel ze er in principe wel kunnen toe toetreden.

1. Voor de hier bedoelde Vlaamse overheidsdiensten werd sedert 1999 een contract afgesloten met een externe IT-dienstverlener. Onder het eerste dienstverleningscontract met Siemens Business Services werd het IT-materiaal niet aangekocht door de Vlaamse overheid, maar ter beschikking gesteld via een vorm van leasing. Na afloop van het contract op 29 februari 2004 werd het in gebruik zijnde IT-materiaal wel overgenomen aan de contractuele restwaarde (nieuwwaarde min afschrijving). Voor wat eindgebruikersinfrastructuur betreft ging het om een totaal bedrag van 7.746.927,37 € voor de overname van volgende aantallen:

desktop pc's:	9.488
notebooks:	2.732
netwerkprinters:	583
stand-aloneprinters:	3.548
scanners:	232

Voornamelijk ter vervanging van materieel dat inmiddels zijn normale gebruiksduur heeft bereikt, werd in het kader van het nieuwe dienstverleningscontract met EDS-Telindus vanaf 1 maart 2004 tot 15 september 2005 het hiernavolgend IT-materiaal aangeschaft voor een totaal bedrag van 3.448 k€:

desktop pc's:	1402
notebooks:	1712
netwerkprinters:	221
stand-aloneprinters:	919
scanners:	58

Voor het onderhoud op dit materieel bestaan verschillende formules, afhankelijk van het al dan niet nog van toepassing zijn van een waarborg van de fabrikant, en van de gewenste dienstverlening. Aanvankelijk was in de onderhoudskost een verhoogd risico ingecalculeerd voor de infrastructuur die overgenomen was van Siemens Business Services, waardoor de kostprijs per maand opklom tot 330 à 331 k€. Door een aanpassing van de dienstverleningsformules en de risico-inschatting kon de kost aanmerkelijk gedrukt worden, waardoor die op dit ogenblik nog circa 264 k€ per maand bedraagt (de precieze maandbedragen kunnen enigszins fluctueren in functie van de wijzigingen

die zich permanent voordoen in de inventaris). De totale onderhoudskost voor de toestellen die in dienst zijn en die voortkomen zowel uit de overname van Siemens Business Services als uit een aankoop bij EDS-Telindus, kan geraamd worden op 5.235 k€ voor de periode maart 2004 tot augustus 2005 (een gedeelte hiervan moet nog gefactureerd worden, vandaar de benaderende raming).

2. De wachttijd voor het verkrijgen van een nieuwe pc is contractueel vastgelegd op maximaal 12 werkdagen vanaf het ogenblik dat de aanvraag uitgaande van de betrokken dienst waar de nood zich voordoet de leverancier bereikt. Deze service level is dezelfde zowel bij de aankoop van een bijkomende pc als bij de vervanging van een defecte of oude pc. Op dit ogenblik is de werkelijke wachttijd gemiddeld 10,5 werkdagen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 177
van 7 september 2005
van **CARL DECALUWE**

Telecom- en media-akkoord - Stand van zaken

De Vlaamse en de Franse Gemeenschap trachten tot een akkoord te komen over een frequentieverdeling voor de lokale radio's. Er was zo goed als een akkoord, maar de Franse Gemeenschap stelt die overeenkomst nu plots ter discussie.

Dit is één van de redenen waarom het telecom- en media-akkoord enkele weken geleden werd geblokkeerd. Dit is een akkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen over de samenwerking in telecom en media en is het gevolg van een arrest van het Arbitragehof.

Hierdoor dreigt vanaf 1 januari 2006 een juridisch hiaat. Daarom had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Welke initiatieven zijn nog gepland om alsnog tot een akkoord te komen?
2. Wanneer er geen overeenstemming bereikt wordt, welke is dan de juridische situatie vanaf 1 januari 2006 voor de verschillende actoren?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 177 van 7 september 2005

van **CARL DECALUWE**

1. Op 20 april 2005 keurde het Overlegcomité een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen betreffende elektronische communicatienetwerken goed. Dit samenwerkingsakkoord kwam er als gevolg van het arrest nr. 132/2004 van 14 juli 2004 van het Arbitragehof. In dit arrest vernietigde het Hof artikel 14 van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector in zoverre daarin aan het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) bevoegdheden worden toegekend met betrekking tot de aan de radio-omroep en –televisie en aan de telecommunicatie gemeenschappelijke elektronische transmissie-infrastructuur. Het Arbitragehof voegde daaraan toe dat de gevolgen van de vernietigde bepalingen moeten worden gehandhaafd tot de inwerkingtreding van een in gemeenschappelijk overleg tot stand gekomen regeling, en uiterlijk tot 31 december 2005.

Aansluitend bij dit arrest keurde het Overlegcomité op 20 april 2005 hogervermeld ontwerp van samenwerkingsakkoord goed.

De Vlaamse regering is van mening dat het voorgestelde samenwerkingsakkoord moet worden gezien als een onderdeel van een globale regeling, waarvan ook de etherpolitie en de frequentiecoördinatie deel uitmaken. De Vlaamse regering vroeg van de federale overheid garanties voor een adequate uitoefening van de etherpolitie door het BIPT. Op het Overlegcomité van 20 april 2005 werden een aantal afspraken in die zin gemaakt:

- de federale minister van economie werd gelast een ontwerp van KB op te maken inzake de uitoefening van de etherpolitie door het BIPT, en dit voor te leggen aan het overlegcomité.
- de federale minister van economie engageerde zich om op te treden tegen zenders die op wederrechtelijke wijze de gerechtigde uitzending van anderen storen.
- beslist werd dat een technische werkgroep de frequentieplannen zou onderzoeken, en indien nodig de frequenties zou vaststellen waarover nog discussie bestaat.

De Vlaamse regering moet vandaag echter vaststellen dat deze afspraken niet zijn nageleefd.

- Een KB inzake de etherpolitie zal volgens de federale regering slechts in werking kunnen treden na de ondertekening van een samenwerkingsakkoord over de frequentiecoördinatie. Het is onwaarschijnlijk dat er op korte termijn een KB zal komen, gelet op de moeizame gesprekken in de werkgroep 'frequenties'.
- Van een optreden door het BIPT – rechtstreeks op basis van artikel 15 van de wet elektronische communicatie - tegen omroepen uit de Franse Gemeenschap die in Vlaanderen schadelijke storingen veroorzaken, is in de praktijk nog niets te merken.
- Ondanks de inspanningen van de Vlaamse Gemeenschap heeft de bevoegde technische werkgroep nog geen enkel resultaat geboekt voor wat betreft de coördinatie van de frequenties. De Franse Gemeenschap blokkeert de onderhandelingen door telkens opnieuw niet de nodige technische gegevens te verstrekken, en door afwezig te blijven op vergaderingen.

In deze omstandigheden kan de Vlaamse Gemeenschap het samenwerkingsakkoord niet ondertekenen.

-
Intussen heeft de Vlaamse Regering op 2 september 2005 het voorontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 (hierna: ontwerp hersteldecreet), principieel goedgekeurd. Met dit voorontwerp wordt tegemoet gekomen aan het Arrest van het Arbitragehof van 13 juni 2005 (arrestnummer 128/2005), waarbij artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 werd vernietigd.

Het door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde voorontwerp werd op 5 september 2005 aan het Overlegcomité voorgelegd, tezamen met het ontwerp van VRM-decreet. Binnen de technische werkgroep die door het Overlegcomité werd opgericht om deze teksten te bestuderen, kon over deze teksten geen consensus gevonden worden. De federale regering eist van de Vlaamse regering dat zij bovenvermeld samenwerkingsakkoord ondertekent.

Ik ga ervan uit dat over deze aangelegenheid nog een akkoord kan worden bereikt voor het einde van dit jaar, zodat het hersteldecreet zo spoedig mogelijk bij het Vlaams Parlement kan ingediend worden. Ik heb hierover op zeer korte termijn een gesprek gepland met mijn federale collega bevoegd voor de telecommunicatie, Marc Verwilghen.

2. Het niet ondertekenen van het samenwerkingsakkoord heeft in de eerste plaats juridische gevolgen voor de federale overheid: het BIPT kan geen beslissingen nemen over infrastructuren waarvoor ook de Gemeenschappen bevoegd zijn. Het nieuwe artikel 14 van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector bepaalt immers dat het BIPT niet kan optreden t.a.v. infrastructuren die gebruikt worden voor telecommunicatie en voor omroep, zolang er hieromtrent geen samenwerkingsakkoord met de gemeenschappen in werking is getreden.

Het niet ondertekenen van het samenwerkingsakkoord betekent ook dat de Vlaamse regulator (vandaag het VCM, in de toekomst de VRM) voorlopig geen beslissingen kan nemen inzake marktdefinitie, marktanalyse en het opleggen van verplichtingen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht.

Het eenvoudigweg ondertekenen van het samenwerkingsakkoord is echter geen oplossing. Indien de Vlaamse Gemeenschap het samenwerkingsakkoord nu ondertekent, verliest zij elke mogelijkheid om tot een spoedige en afdoende oplossing van de problemen inzake etherpolitie en frequentiecoördinatie te komen. Zulke ondertekening zou ingaan tegen de met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwé, Dany Vandebossche, Mark Demesmaecker en Bart Caron en mevrouw Margriet Hermans dd. 2 maart 2005, waarin zij de Vlaamse regering vragen “met het oog op de maximale beluisterbaarheid van alle radio-omroepen die door de Vlaamse overheid erkend zijn, de etherimpasse op radiogebied te doorbreken, indien nodig via juridische weg”.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 180
van 9 september 2005
van **CARL DECALUWE**

VRT - Externe adviesfunctie directeur Televisie

Vorige week verscheen in de media dat het hoofd Televisie van de VRT ook werkzaam is als adviseur voor de Nederlandse staatssecretaris voor Media.

De hervormingen in Nederland staan haaks op het openbare-omroepbeleid in Vlaanderen.

Normaliter dienen ook de leden van de directie van de VRT te beschikken over een (overheids)overeenkomst met de VRT, zoals bepaald in het decreet.

1. Over welk type van overeenkomst beschikt het hoofd TV van de VRT?
2. Is dit compatibel met de uitoefening van een andere functie, zoals het adviseren van een Nederlandse staatssecretaris inzake omroepbeleid?
3. Dient dit niet gemeld te worden aan de raad van bestuur, zo ja, wanneer is dit gebeurd?
4. Is er nagegaan in welke mate er zich deontologische problemen kunnen voordoen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 9 september 2005

van **CARL DECALUWE**

1. Algemeen Directeur Televisie, Aimé Van Hecke, heeft met VRT een arbeidsovereenkomst overeenkomstig de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.
2. Ja, deze overeenkomst is compatibel met de uitoefening van de vermelde adviesfunctie.

Aimé Van Hecke is benoemd door de Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap Medy van der Laan als lid van een onafhankelijke adviescommissie "Benoeming leden Raad van Toezicht NOS". De adviescommissie bestaat uit 3 leden en zal een voorstel doen inzake de 7 door de Nederlandse regering te benoemen personen in de nieuwe Raad van Toezicht NOS.

Het gaat om een adviesfunctie die beperkt is in de tijd, en die enkele uren per week tijd vergt. De benoemingsvoorstellen van de adviescommissie "Benoeming leden Raad van Toezicht NOS" worden nog dit najaar verwacht, waarna de opdracht van Aimé Van Hecke beëindigd is. Zijn huidige functie bij VRT, belet niet dat hij als onafhankelijk persoon advies kan geven aan de Nederlandse Staatssecretaris.

3. Neen, dit hoeft niet gemeld te worden aan de Raad van Bestuur. De Gedelegeerd Bestuurder werd van deze cumulatie vooraf op de hoogte gebracht en hij stemde er mee in.

De Raad van Bestuur werd evenwel toch geïnformeerd op de vergadering van 12 september 2005.

4. Er werd nagegaan of er zich deontologische problemen kunnen voordoen. Dit blijkt niet het geval te zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 183
van 20 september 2005
van **KRIS VAN DIJCK**

Frequentieverdeling lokale radio's - Stand van zaken

Er is nog steeds geen akkoord tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap over een frequentieverdeling voor de lokale radio's.

Daardoor blijven ook controles achterwege en worden tal van Vlaamse zenders gestoord of zelfs helemaal weggeblazen door Franstalige grootvermogenszenders.

1. Waarom blijft een akkoord tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap over een frequentieverdeling voor de lokale radio's uit? Wat is het belangrijkste obstakel?
2. Bestaan er cijfers over het aantal Vlaamse lokale radio's die, niettegenstaande hun vernieuwde vergunning in het aangepaste frequentieplan, hinder ondervinden van Franstalige zenders die of op hun frequentie zitten, of met een te hoog vermogen uitzenden?
3. Welke maatregelen worden er genomen om dit zendcomfort vooralsnog te garanderen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 20 september 2005

van **KRIS VAN DIJCK**

Vooraleer in te gaan op de concrete vragen wil ik eraan herinneren dat er op 29 november 2002 een akkoord was over de frequentieplannen van de Gemeenschappen, op 9 frequenties van de Franse Gemeenschap na. Op basis van dat technisch akkoord, bevestigd door het BIPT, heeft de Vlaamse Gemeenschap de erkenningsronde van de particuliere radio's ingezet en afgerond.

Ik heb op 2 februari j.l. aan mevr. Fadila Laanan, minister van Cultuur, Media en Jeugd van de Franse Gemeenschap toegezegd dat ik de gegevens van een aangepast of nieuw frequentieplan van de Franse Gemeenschap onmiddellijk zou laten onderzoeken.

Het spreekt voor zich dat nieuwe besprekingen over de respectieve frequentieplannen slechts kunnen met respect voor de erkenningen van de Vlaamse particuliere radio's, die voor 9 jaar gelden.

Ondanks herhaald aandringen heeft de Franse Gemeenschap nog steeds geen technische gegevens bezorgd en kon er derhalve geen vooruitgang worden geboekt.

1. De besprekingen tussen de gemeenschappen zijn door middel van een technische werkgroep in de schoot van het Overlegcomité weer opgestart. Het uiteindelijke doel van deze besprekingen is om tot een akkoord te komen over onder andere de technische karakteristieken van de frequenties die behoren tot het frequentielandschap van de gemeenschappen. Een eerste stap in dit proces behelst het in overeenstemming brengen van de databases van de gemeenschappen met de situatie zoals deze bereikt was eind 2002 na de vorige onderhandelingen. In de loop van dit proces zijn reeds een aantal deadlines gesteld, die allen door de Vlaamse Gemeenschap gehaald zijn. Zo heeft de Vlaamse Gemeenschap haar opmerkingen, op de database van het BIPT, zoals afgesproken in de vergadering van 20 mei j.l., op 22 juni bezorgd. Verdere detailopmerkingen werden, zoals overeengekomen in de vergadering van 24 juni, op 8 juli bezorgd. Tegen de afspraken in werd tijdens de vakantiemaanden niet vergaderd omdat de Franse Gemeenschap afwezig zou zijn. De Franse Gemeenschap heeft keer op keer alles voor zich uitgeschoven en vergaderingen uitgesteld. Zeer recentelijk werden er door het kabinet Verwilghen nog 11 data, tussen eind september en eind oktober, naar voren geschoven waarop deze besprekingen hervat konden worden. De vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap konden op 2 data na op alle data aanwezig zijn. Uit een e-mailbericht van het kabinet Verwilghen blijkt dat er uiteindelijk op slechts 2 data (eind oktober) een vergadering gepland wordt. De beperkingen op deze vergaderdata zijn alleszins niet van de Vlaamse Gemeenschap afkomstig. De Vlaamse Gemeenschap is er blijven op aandringen deze besprekingen zo snel mogelijk te hervatten en te beëindigen.

Op 15 juli j.l. heeft de Vlaamse Gemeenschap conform de op 24 juni j.l. gemaakte afspraken, alle technische gegevens van haar frequentieplan en de coördinatieaanvragen sedert eind 2002 aan de andere Gemeenschappen en aan het BIPT bezorgd.

Ondanks herhaald aandringen heeft de Franse Gemeenschap nog steeds geen enkel technisch gegeven verstrekt.

2. Ik kan u meedelen dat, naar aanleiding van de 'Wet betreffende de elektronische communicatie' van 13 juni 2005, verschenen in het staatsblad van 20 juni 2005, de administratie Media op 28 juni 2005 alle omroepen onder bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap heeft aangeschreven en verzocht om, indien de omroep te kampen heeft met storingen van omroepen onder de bevoegdheid van de Franse of de Duitstalige Gemeenschap, dit zo snel mogelijk aan de administratie mee te delen en daarbij zoveel mogelijk gegevens te verstrekken over de aard van de storingen evenals alle nuttige gegevens die het mogelijk maken de betrokken storende radio's te

identificeren. Tot op heden (30/09/2005) zijn er reeds heel wat meldingen van omroepen binnengekomen waaruit blijkt dat 85 frequenties van de Vlaamse Gemeenschap gestoord worden door omroepen van een andere Gemeenschap.

De VRT ervaart storingen op 12 frequenties door uitzendingen van radio's onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap. De particuliere landelijke radio-omroepen melden eveneens dergelijke storingen door radio's van de Franse Gemeenschap, in het geval van Q-music voor wat betreft 7 frequenties, en in het geval van 4FM voor wat betreft 17 frequenties, waarvan er 7 blijken te worden gestoord door illegale radiostations. Daarnaast melden 42 lokale radio-omroepen storingen op de hen toegewezen frequenties, eveneens in elk der gevallen veroorzaakt door de uitzendingen van Franstalige radiozenders.

3. De door de administratie Media verzamelde storingsklachten werden gebundeld en op 20 juli j.l. doorgestuurd naar het BIPT, dit in het kader van de 'Wet betreffende de elektronische communicatie' van 13 juni 2005. Artikel 15 van deze wet bepaalt immers dat het BIPT schadelijke storingen onderzoekt, en passende maatregelen oplegt teneinde deze schadelijke storingen te doen ophouden. Momenteel wacht de Vlaamse Gemeenschap de bevindingen van het BIPT nog af. Ik hoop en reken er natuurlijk op dat er door het optreden van het BIPT een einde komt aan de storingen veroorzaakt door de omroepen van de Franse Gemeenschap en dat op die manier het zendcomfort van de Vlaamse omroepen gevrijwaard wordt.
Een aanpassing van het K.B. van 10 januari 1992 of een nieuw K.B. is evenwel noodzakelijk voor een correcte en efficiënte toepassing van de etherpolitie en van de coördinatieverplichtingen. Ik blijf ook daar constant op aandringen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 186
van 23 september 2005
van **STERN DEMEULENAERE**

Reguleringsmanagement - Formuliersite

1. In het actieplan wordt de opening van een “formuliersite” aangekondigd met als doel eenmalige gegevensopvraging.

Wanneer zal deze site geopend worden en op welk web-adres?

2. Onder andere voor het beleidsdomein Landbouw wordt in een specifiek actieplan voorzien. Er is hierbij sprake van een overlegplatform reguleringsmanagement. Bij de samenstelling is er geen sprake van vertegenwoordiging uit de gemeenten.

Welke maatregelen zijn er genomen om hieraan tegemoet te komen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 186 van 23 september 2005

van **STERN DEMEULENAERE**

1. Formulieren nemen binnen de administratieve vereenvoudiging een bijzondere plaats in. Zij vormen de meest tastbare en zichtbare administratieve lasten waarmee burgers en bedrijven in aanraking komen. De ervaring leert dat door de vereenvoudiging van formulieren, aanzienlijke besparingen en verbeteringen mogelijk zijn.
Vandaag is het vinden van goede formulieren geen eenvoudige opgave. Vandaar dat ik in mijn beleidsnota het initiatief tot het creëren van een kwaliteitslabel voor goede Vlaamse formulieren aankondig.
Op de portaalsite van de Vlaamse overheid (www.vlaanderen.be) wordt een aparte rubriek voorzien waar alle Vlaamse formulieren, bedoeld voor de 'klanten van de overheid (burgers, bedrijven, organisaties,...) beschikbaar zijn. Daarbij wordt er geopteerd voor een indeling in voor de gebruiker herkenbare categorieën.
De administratie is momenteel volop bezig met de inventarisatie van de verschillende formulieren. Na deze inventarisatie zal de formulierendatabank kunnen aangevuld worden met alle binnen de diverse administraties gebruikte formulieren en zal deze online toegankelijk zijn.
Tegelijkertijd is er een sensibilisering gestart om de opmaak van goede formulieren aan te moedigen. Bovendien worden de bestaande formulieren stapsgewijs bekeken om de kwaliteit te verbeteren. Dit gebeurt door het herwerken van de formulieren conform de Formulierenleidraad en het Formulierensjabloon (cel Taaladvies) en de Checklist Formulieren (Kenniscel Wetsmatiging)
2. In het Specifiek actieplan reguleringsmanagement Administratie Land- en Tuinbouw is er inderdaad sprake van een overlegplatform reguleringsmanagement.
Vertegenwoordiging uit de gemeenten was niet voorzien omdat dit overlegplatform een voortzetting was van een overleg met de federale overheid en de overige gewesten dat reeds voor de opmaak van dit actieplan bestond. Er is voor geopteerd om dit overleg in dezelfde structuur verder te zetten en door te gaan op de reeds op tafel liggende thema's.
In navolging van mijn beleidsnota zal er evenwel vanuit het perspectief van de landbouwer een meting worden uitgevoerd van de totale administratieve last die op landbouwers rust. Het betreft hier niet alleen de administratieve last die het gevolg is van Vlaamse regelgeving, maar ook de administratieve last die veroorzaakt wordt door federale wetgeving.
In deze 'bottum up' meting zullen de gemeenten wel betrokken worden.
Met het oog op de start van deze meting heeft er een voorbereidend overleg plaatsgevonden tussen de Vlaamse en de federale administratie. De start van deze meting is voorzien in het eerste kwartaal van 2006.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 187
van 23 september 2005
van **JAN ROEGIERS**

VRT - Televox

De federale overheidsdienst Defensie wil “in overeenstemming met het Strategisch Plan en het Stuurplan van Defensie, zeker zijn van een continue positieve zichtbaarheid op jaarbasis, door op geïntegreerde wijze inzake zijn imago te communiceren. In het kader van de optimalisatie van de interne en externe communicatie, beantwoordt Televox aan de intentie om het medium televisie als een van de primaire communicatievectoren voor Defensie te gebruiken.” (uittreksel uit het persbericht van de federale ministerraad van 24 juni 2005)

Sinds 1995 brengt Televox inderdaad bijna elke maand op VRT een televisiemagazine van telkens dertig minuten over de activiteiten van het Belgisch leger. Zo wil de Belgische krijgsmacht “het leger een concreter gezicht geven en dichterbij de bevolking brengen”.

1. Welke afspraken liggen aan de basis van de uitzendingen van Televox via de VRT ? Wat zijn die afspraken ?

Zijn ze bindend of kunnen ze te allen tijde worden opgezegd ? Moet er in dat laatste geval een vergoeding worden betaald ?

2. Hoeveel wordt door welke instantie of overheidsinstelling aan de VRT betaald om Televox uit te zenden ?

Wordt er eveneens betaald om de trailers voor Televox uit te zenden ?

3. Wie draagt de (eind)verantwoordelijkheid voor de inhoud van Televoxuitzendingen ?

Krijgt de VRT die uitzendingen vooraf te zien ?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 23 september 2005

van **JAN ROEGIERS**

1. De Televox-uitzendingen van Defensie gebeuren in uitvoering van een 'Open Scherm'-contract tussen VAR/VRT en Defensie.

Open Scherm is een formule waarbij niet alleen aan overheidsinstellingen, maar ook aan derden de mogelijkheid geboden wordt om tegen betaling zendtijd te huren op Eén en/of Canvas om een eigen informatief programma te brengen.

In artikel 112 van de gecoördineerde mediadecreten wordt de toestemming gegeven aan VRT (en de andere omroepen) om deze Open Scherm-diensten aan te bieden. Het artikel bepaalt dat de omroepen jaarlijks melding moeten geven aan het Vlaams Commissariaat voor de Media van alle omroepprogramma's of diensten van derden die, hoewel ze geen deel uitmaken van het eigen omroepprogramma, worden doorgegeven, al dan niet in gecodeerde vorm, via het kanaal waarop ook het eigen erkende omroepprogramma wordt doorgegeven.

In het kader van vermelde overeenkomst heeft Defensie, na openbare aanbesteding, bij VAR/VRT zendtijd aangekocht voor hun nationale Televox-uitzendingen. De huidige overeenkomst loopt van januari 2005 tot en met december 2005.

Met name gaat het over de aankoop van zendtijd voor 10 maandelijks (januari-juni en september-december) nationale Nederlandstalige informatieprogramma's van Defensie van elk 30 minuten en 3 uitzendmomenten. De programma's worden geproduceerd door Defensie zelf.

Om de uitzendingen te promoten worden ook volgens een vaste standaard 80 aankondigingsspots uitgezonden. Achteraf gebeurt er een evaluatie van de kijkcijfers.

De afspraken zijn bindend voor de duur van de overeenkomst, namelijk van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2005.

2. Voor alle Open Scherm-diensten bestaan er vaste tarieven. Op de website van VAR (www.var.be) worden de basistarieven vermeld die forfaitair zijn bepaald en die samenhangen met de duur van het programma. Daarnaast kan VRT kortingen toe kennen:

- frequentiekortingen
- sectoriële kortingen
- bijkomende kortingen

Defensie kon van de drie vormen van kortingen genieten. Ook op de aankondigingsspots kreeg Defensie korting.

3. VRT is eindverantwoordelijke voor alle boodschappen die op zijn netten komen.

Het is daarom dat de VAR in zijn algemene voorwaarden het recht heeft om uitzendingen van derden (en dus ook van programma's van Defensie) te weigeren voor uitzending.

Tegelijk kan VRT enkel verantwoordelijk zijn voor het nagaan of aan alle wettelijke bepalingen is voldaan en/of het programma niet strijdig is met het imago en het beleid van VRT. Als aan deze voorwaarden is voldaan, kan VRT (indien niet strijdig met de contractuele bepalingen) geen uitzending weigeren.

De uiteindelijke vorm en inhoud van een programma wordt bepaald door de organisatie die een programma op Open Scherm wil brengen.

Dit betekent dat indien VRT aansprakelijk zou worden gesteld voor een uitzending op Open Scherm, hij de organisatie die op Open Scherm (hier Defensie) een uitzending brengt, mee verantwoordelijk stelt voor de uitzending.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 188
van 23 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse diplomatieke vertegenwoordigingen - Veiligheid

De Vlaamse diplomatieke vertegenwoordiging in Londen bevindt zich buiten de wijk Belgravia, waar de meeste ambassades zich bevinden. Na de recente bomaanslagen in Londen werden de veiligheidsmaatregelen daar verscherpt.

1. Kan de minister medelen of en eventueel welke inspanningen er worden gedaan om de veiligheid van de Vlaamse vertegenwoordiging te verbeteren?
2. Worden er bij onze diplomatieke vertegenwoordigers op de andere standplaatsen bijkomende maatregelen inzake veiligheid genomen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 23 september 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Er zijn mij geen gegevens bekend, die wijzen op het bestaan van een reële en imminente dreiging t.a.v. de Vlaamse vertegenwoordiging in Londen. De veiligheidsmaatregelen zijn op dit ogenblik afdoend. Zo is de buitenkant van het gebouw voorzien van een camerasysteem en is er een verbinding met een professionele alarmcentrale. Er zijn onder meer zogenaamde 'panic buttons', die bij het induwen ervan leiden tot een onmiddellijke reactie van de Diplomatic Protection Group. Verder zien de personeelsleden er – d.m.v. het camera- en videosysteem - op toe aan wie toegang tot het gebouw wordt verleend.

Over de veiligheidssituatie staat de vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering in verbinding met de federale ambassade, waarvan de Vlaamse vertegenwoordiging diplomatiek gezien deel uitmaakt. De federale ambassade en de vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering zelf staan in contact met de plaatselijke autoriteiten, die instaan voor de beveiliging van de buitenlandse diplomatieke diensten op Brits grondgebied. Ik wijs er in dit verband op dat volgens de Conventie van Wenen op de ontvangende staat "de bijzondere verplichting rust om alle geëigende maatregelen te nemen om de gebouwen van diplomatieke zendingen te beschermen tegen indringers en tegen het toebrengen van schade, alsook te verhinderen dat de rust van de zending op enigerlei wijze wordt verstoord of aan haar waardigheid afbreuk wordt gedaan".

Eventuele consignes, die de federale ambassade vanwege de lokale, Britse autoriteiten zou krijgen, zullen uiteraard ook van toepassing zijn op de Vlaamse vertegenwoordiging. Van dergelijke bijzondere consignes is vooralsnog echter geen sprake geweest.

2. Ook in de Vlaamse vertegenwoordigingen op andere standplaatsen werden geen bijkomende maatregelen inzake veiligheid genomen. Wanneer er sprake is van bepaalde incidenten (b.v. graffiti op de gevel, "vreemde" personen aan de voordeur, enz.), wordt steeds meteen contact opgenomen met de federale ambassade en – ofwel rechtstreeks, ofwel via de ambassade - met de plaatselijke autoriteiten. Het spreekt vanzelf dat bezoekers aan de Vlaamse vertegenwoordigingen zich duidelijk dienen te identificeren, alvorens toegang te krijgen tot het gebouw. Op bepaalde standplaatsen vinden – in de buurt van diplomatieke vertegenwoordigingen - door de bevoegde lokale diensten ook extra patrouilles plaats.

Ik ben van oordeel dat de huidige, geschetste maatregelen op dit ogenblik afdoend zijn en hun effectiviteit hebben bewezen. Mochten zich in de situatie op de posten veranderingen voordoen die extra maatregelen noodzakelijk maken, zal ik niet nalaten die te nemen, in nauw overleg met de lokale autoriteiten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 189
van 23 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse diplomatieke vertegenwoordigingen - Huisvesting in ambassades

Als ik het goed heb, huizen een aantal Vlaamse diplomatieke vertegenwoordigingen in het buitenland nog altijd in de gebouwen van Belgische ambassades.

Kan de minister preciseren op welke plaatsen dat het geval is en welke huurprijzen telkens worden betaald aan de federale overheid?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 189 van 23 september 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Volgende Vlaamse diplomatieke vertegenwoordigingen huizen binnen de gebouwen van de Belgische ambassade: Berlijn, Washington DC en de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie (Brussel).
2. In Berlijn bedroeg de door Vlaanderen aan de federale overheid betaalde bijdrage in de huur 11.892,36 euro in 2004.
In Washington DC bedroeg deze bijdrage 6.747,09 USD (5.606,10 euro volgens de wisselkoers van 11 oktober 2005) in 2004.
Bij de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de EU ging het om 105.436,66 euro in 2004.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 190
van 23 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Raad van Europa - Betrokkenheid gemeenschapsattachés

Als ik het goed heb, worden de vergaderingen van de Raad van Europa die in het buitenland plaatsvinden, ook telkens bijgewoond door de ambassadeur van België in het land in kwestie.

1. Ontvangt de minister in dat geval een verslag van de ambassadeur met betrekking tot de thema's die onder zijn bevoegdheid vallen?

Verloopt die communicatie snel?

2. Klopt het dat op die plaatsen waar Vlaanderen een eigen gemeenschapsattaché heeft, deze niet bij de vergaderingen van de Raad van Europa wordt betrokken, zoals onlangs in Londen het geval was?

Vindt de minister dat normaal? Neemt hij initiatieven terzake?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 190 van 23 september 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. De ambassadeur van België bij de Raad van Europa heeft zijn standplaats in Straatsburg. Hij neemt deel aan de vergaderingen die daar plaatsvinden. Vergaderingen die elders plaatsvinden, worden niet door hem bijgewoond, maar worden indien nodig bijgewoond door de ambassadeur van België in het land in kwestie.

De Administratie Buitenlands Beleid ontvangt een beknopt verslag van de ambassadeur hetzij wanneer een beslissing genomen werd tijdens een bepaalde vergadering, hetzij wanneer een gecoördineerd standpunt dient ingenomen te worden naar aanleiding van een vergadering. Ze ontvangt deze verslagen slechts wanneer de besproken onderwerpen relevant zijn voor de Vlaamse overheid. Wanneer dit noodzakelijk of relevant is, brengt de administratie mij op de hoogte van deze verslagen.

Aangezien de meeste vergaderingen en standpuntbepalingen materies betreffen waarvoor mijn collega ministers bevoegd zijn, worden zij ervan op de hoogte gebracht door hun administratie die de informatie op haar beurt ontvangt hetzij rechtstreeks van de ambassadeur van België bij de Raad van Europa, hetzij onrechtstreeks via de Administratie Buitenlands Beleid die een coördinerende rol heeft binnen de Vlaamse overheidsdiensten.

2. Er vinden slechts zéér zelden vergaderingen van de Raad van Europa plaats in Berlijn, Den Haag, Londen, of Wenen. Indien dit toch het geval is, wordt de Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering ter plaatse hiervan op de hoogte gebracht door de Administratie Buitenlands Beleid en kan hij, indien nodig, de vergaderingen bijwonen.

Er vinden wel zeer regelmatig commissievergaderingen van de Raad van Europa plaats in Parijs. De in Parijs gevestigde Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering mag als lid van de permanente Belgisch vertegenwoordiging alle commissievergaderingen bijwonen, behalve wanneer een vergadering achter gesloten deuren plaatsvindt – dit is echter zéér uitzonderlijk, bovendien is ook de ambassadeur van België dan niet bevoegd om deel te nemen aan de vergadering.

Ik weet echter niet welk incident u bedoelt. De Raad van Europa heeft in het nabije verleden niet vergaderd in Londen

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 191
van 23 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Topleveldomeinen - Vlaanderen

Recentelijk besliste ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) dat het voor internetgebruikers in Catalonië vanaf januari 2006 mogelijk wordt het topleveldomein "cat" te gebruiken.

In 1999 deelde de toenmalige voorganger van de minister mee dat de landencodes gebaseerd waren op de ISO3166-standaard, waarin regio's noch deelstaten werden opgenomen. Uitzonderingen zoals Antarctica en Groenland dankten hun eigen internetcode aan hun uitzonderlijke geografische ligging (schriftelijke vraag nr. 71 van 2 maart 1999 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 30 april 1999, blz. 1392).

Ik ben nog altijd van oordeel dat een eigen topleveldomein voor Vlaanderen de herkenbaarheid van ons land in het buitenland zal verhogen.

Heeft de minister in het licht van bovenvermeld geval reeds op zijn beurt terzake stappen ondernomen, of heeft hij plannen in die richting?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 23 september 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De meest bekende topleveldomeinen, zijn de twee-letterdomeinen die alleen worden toegekend op basis van landencodes, gebaseerd op de ISO 3166-standaard (bijvoorbeeld : .be, .nl of .fr). De regels voor de toekenning van deze "country code top level domains" zijn niet gewijzigd. Het blijft daarom onmogelijk om een dergelijk topleveldomein voor Vlaanderen te verkrijgen.

ICANN creëerde wel de mogelijkheid om zogeheten "sponsored toplevel domains" toe te kennen aan "communities" (gemeenschappen). Het is in dit kader dat aan de wereldwijde Catalaanse taal- en cultuurgemeenschap een topleveldomein ".cat" werd toegekend. Deze categorie van topleveldomeinen zijn bedoeld om de informatie-uitwisseling en samenhangigheid tussen de leden van een gemeenschap te bevorderen. Zij zijn dus niet bedoeld om de herkenbaarheid van de gemeenschap tegenover de "buitenwereld" te verhogen. Andere voorbeelden zijn: .aero voor de luchtvaartindustrie; .coop voor coöperatieve organisaties; .museum voor musea).

Voor het verkrijgen van een dergelijk topleveldomein is het belangrijk dat er binnen de specifieke 'gemeenschap' een brede maatschappelijke consensus bestaat over de noodzaak van een topleveldomein. Zo werd voor het realiseren van de Catalaanse domeinnaam een organisatie (vzw) "puntCAT" opgericht en gesteund vanuit de verschillende Catalaanse verenigingen wereldwijd die zich heeft ingezet voor het verkrijgen van dit topleveldomein, en het beheer ervan ook zal waarnemen. Indien zich binnen Vlaanderen een brede maatschappelijke beweging aftekent die ijvert voor een platform voor informatie-uitwisseling binnen de Vlaamse cultuurgemeenschap, kan de Vlaamse regering zeker haar steun betuigen bij het verkrijgen en beheren van een topleveldomein voor Vlaanderen.

Op dit ogenblik is het in alle geval niet mogelijk nieuwe dossiers bij ICANN in te dienen. De vorige ronde werd afgesloten op 16 maart 2004. Een nieuwe ronde zou mogelijkterwijs pas opgestart worden medio tot einde volgend jaar. ICANN is momenteel bezig met het evalueren van het hele applicatieproces voor generieke topleveldomeinen – waar de gesponsorde topleveldomeinen deel van uitmaken.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 193
van 23 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeenschapsattachés - Ierland

De Ierse republiek is erin geslaagd om zich economisch op te werken en is een belangrijke handelspartner van Vlaanderen.

In dat verband rijst de vraag of het niet nuttig zou zijn om het werkingsgebied van onze gemeenschapsattaché te Londen uit te breiden tot Ierland.

Heeft de minister dit al overwogen of is hij dat wellicht van plan?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 23 september 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bij de aanstelling van de vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering in Londen is overwogen om deze Vlaamse diplomaat ook te accrediteren in Ierland. De samenwerking met Ierland is echter op dit ogenblik nog niet voldoende uitgebouwd om een dergelijke accreditatie nu reeds te rechtvaardigen. Ik geef er dan ook de voorkeur aan het huidige, reeds vrij uitgebreide ambtsgebied, het Verenigd Koninkrijk met al zijn deelgebieden, zoals Schotland, Wales en Noord-Ierland, te behouden. Ik sluit echter niet uit dat op termijn en met name op basis van eventuele ontwikkelingen in de samenwerkingsrelatie met Ierland een uitbreiding van het ambtsgebied met Ierland opnieuw in overweging genomen zou kunnen worden. Net als in Wenen, zou de vertegenwoordiger in Londen dan instaan voor een ambtsgebied, bestaande uit meer dan één ontvangstaats.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 558
van 11 mei 2005
van **JOS DE MEYER**

N16 Fabiolapark St.-Niklaas - Verkeersveiligheid

Op mijn schriftelijke vraag over werken aan de gewestwegen in Sint-Niklaas (vraag nr. 456 van 18 maart 2005) kreeg ik als antwoord op de tweede subvraag over de aanleg van een verkeersplein ter hoogte van het Koningin Fabiolapark: “De situatie op de N16 ter hoogte van het Waasland Shopping Center is opgelost naar ieders tevredenheid. Momenteel zijn er in het kader van de principeovereenkomst andere projecten prioritair ten opzichte van de herinrichting van het ‘Fabiolaplein’”.

Dat iedereen tevreden is, is onjuist. Hier is duidelijk een voorlopige en snelle oplossing uitgewerkt met verkeerslichten. De vraag blijft of de oplossing met de verkeerslichten voldoende veilig is. De infrastructuur van de N16 heeft de allure van een snelweg en zoals zo vaak op “expreswegen” kunnen onaanachtige bestuurders verrast worden door de verkeerslichten, met alle gevolgen van dien.

Voor wie hier de N16 wil oprijden of oversteken, is de huidige situatie onduidelijk en onoverzichtelijk, zeker voor bestuurders die minder vertrouwd zijn met de omgeving. Deze situatie geeft opnieuw aanleiding tot verkeersonveiligheid.

Ten slotte moeten de weggebruikers die van de wijk Koningin Fabiolapark komen, over het privé-domein van het Waasland Shopping Center als zij via de bestaande tunnel naar de andere zijde van de Prins Alexanderlaan (N16) willen rijden.

1. Voor wanneer wordt de uitvoering (eventueel op termijn) gepland van het verkeersplein ter hoogte van het Koningin Fabiolapark, zoals afgesproken in de protocolovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de stad Sint-Niklaas over de ombouw van een aantal gewestwegen op het grondgebied van de stad Sint-Niklaas?
2. Welke maatregelen worden op korte termijn genomen om de verkeersveiligheid en het overzicht aan de verkeerslichten te verbeteren?
3. Welke maatregelen worden op korte termijn genomen om de weggebruikers niet meer over en rond het privé-domein Waasland Shopping Center te leiden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 558 van 11 mei 2005

van **JOS DE MEYER**

1. De aanleg van een verkeersplein ter hoogte van het Fabiolapark zal plaatsvinden eens de westelijke en de oostelijke tangent gerealiseerd zijn. Deze projecten hebben immers een invloed op de verkeersafwikkeling van een groot deel van het Waasland en zijn prioritair ten opzichte van de herinrichting van het Fabiolaplein.
2. Sinds de openstelling van de ontsluitingsinfrastructuur van het Waasland Shopping Center is er ter hoogte van het kruispunt N16 Prins Alexanderlaan – Puitvoetstraat welgeteld één ongeval gebeurd (op 28 januari 2005). Op dit ogenblik is ons ook geen vraag naar extra maatregelen bekend. Mochten er zich specifieke problemen ter zake stellen, zijn mijn diensten steeds tot overleg bereid.
3. De ontsluiting van het Waasland Shopping Center werkt ook op drukke dagen naar behoren. Om deze ontsluiting mogelijk te maken werd éénrichtingsverkeer ingesteld op een deel van de Kapelstraat. Gevolg hiervan is dat sommigen via parking A van het Shopping Center dit deel van de Kapelstraat trachten te bereiken. Dit stuk is echter eveneens te bereiken zonder over privé-domein te rijden, meer bepaald via Tereken of de Dendermondse Steenweg.

Het instellen van éénrichtingsverkeer in de Kapelstraat werd tijdens het ontwerp van de ontsluiting van het Shopping Center meerdere malen besproken in aanwezigheid van alle betrokken partijen. Alle partijen zijn tevreden over de werking van deze ontsluiting. Er worden dan ook geen maatregelen gepland om deze situatie te wijzigen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 665
van 1 juli 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Veurtstraat Breendonk - Vrachtverkeer

In Londerzeel en Breendonk is er veel te doen rond de problematiek van het vrachtwagenverkeer in de Veurtstraat, die evenwijdig loopt met de A12.

Er rijst daar vooral een probleem met het vrachtwagenverkeer dat van en naar verschillende bedrijven rijdt, zoals FIEGE, KIMBO en STILL.

Is de minister op de hoogte van dit dossier? Wordt eraan gewerkt?

Kan de minister preciseren wanneer er een oplossing voor deze problematiek wordt doorgevoerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 665 van 1 juni 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het is mij bekend dat de industriezone tussen de Veurtstraat en de A12 ontsloten wordt via de Veurtstraat, wat een probleem van leefbaarheid veroorzaakt voor de bewoners van de genoemde straat. Ik heb deze problematiek ook al besproken met de betrokken burgemeesters van Londerzeel en Puurs. Uit onderzoek dat ik liet uitvoeren na dit overleg blijkt dat er voldoende ruimte is voor de aanleg van een industrieweg vanaf het kruispunt A12-Breendonkstraat tot aan de grens van de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant op de oostelijke rand van de industriezone.

Gezien het bewuste vak, dat ongeveer 500m lang is, gelegen is in een bufferzone, dienen er administratieve procedures doorlopen te worden vooraleer de aanleg ervan mogelijk is. Bijgevolg kan een aanbesteding ten vroegste in 2007 plaatsvinden.

Het project zal worden meegenomen bij de opmaak van een volgend meerjarenprogramma. Intussen gaf ik opdracht aan de administratie om de procedures verder te doorlopen en gesprekken te starten met de betrokken gemeentebesturen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 669
van 6 juli 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

IKEA Gent - Milieueffectenrapport

De Zweedse meubelreus Ikea krijgt geen versnelde procedure voor de vestiging van een nieuw woonwarenhuis op Flanders Expo bij Gent.

De stad had de hogere overheden een uitzondering gevraagd op de normale procedures. Die zouden de start van de bouwwerken met maanden kunnen vertragen.

De vestiging van Ikea was gepland voor begin 2006, maar de opmaak van een milieueffectenrapport vraagt wellicht een jaar. Ikea dreigde zijn investering daarom te schrappen.

De KMO-organisatie Unizo reageert tevreden. Zij is tegen de uitbreidingsplannen van Ikea. Volgens de middenstandsorganisatie leidt een nieuw Ikea-filiaal tot jobverlies in de meubelhandel en -industrie en tot verkeerscongesties.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. De stad Gent had een uitzondering gevraagd op de normale procedures. Op basis van welke criteria werd deze geweigerd?
3. Hoever staat het met de opmaak van een milieueffectenrapport?
4. Welke maatregelen neemt de Vlaamse Regering om het jobverlies in de meubelhandel en -industrie tot een minimum te beperken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 669 van 6 juli 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Op donderdag 30 juni 2005 heb ik in antwoord op een interpellatie van de heer Jan Roegiers zeker in naam van mijn collega's Frank Vandenbroucke en Fientje Moerman een stand van zaken gegeven. De huidige stand van zaken in de MER-procedure wordt hierna behandeld. Wat de stand van zaken is in de rest van het dossier, moet u navragen bij de initiatiefnemer, nl. de stad Gent.
2. De redenen om de door de stad Gent voorgestelde procedure niet te volgen zijn van juridische, procedurele en inhoudelijke aard.
 - het stedenbouwkundig voorschrift van het bestaande gewestplan voor de site stelt : "de Vlaamse regering kan bepalen dat een BPA voorafgaand aan de ontwikkeling van het gebied dient goedgekeurd te worden waarin de stedenbouwkundige aanleg van het gebied ...de parkeer- en verkeersorganisatie waarbij de scheiding van lokaal en bovenlokaal verkeer wordt aangegeven in relatie met de omringende gebieden , worden vastgesteld;
 - tot juridisch het tegendeel wordt bewezen, wordt het voorschrift geïnterpreteerd dat steeds voor het gehele gebied een inzicht moet gegeven worden;
 - de visieontwikkeling van de stad Gent voor de Handelsbeurssite (eind 2002) overgenomen in het Masterplan (mei 2005) stelt ook " de site dient als één geheel te worden ontwikkeld. Daarbij wordt gewerkt vanuit de principes van integrale gebiedsontwikkeling".
 - Door de afsplitsing van het IKEA-RUP kan evenmin de MER-wetgeving omzeild worden. Er is nl. een milieueffectbeoordeling nodig van een Ruimtelijk uitvoeringsplan volgens de EU-plan-MER-richtlijn en het MER-decreet van 2003 omdat tot nu toe geen invulling (en ook later moeilijk zal te verantwoorden zijn gezien de te beantwoorden criteria) is gegeven aan artikel 4.2.3. §2 en 3§ van het MER-Vr-decreet, nl. het MER-ontheffingsverzoek en de verantwoording met alle gegevens ter staving ervan ontbreken:
 - o het plan valt niet onder de bepaling dat het "plan het gebruik van een gebied op lokaal niveau bepaalt " gezien het potentiële regionale bereik van om te beginnen IKEA met een verkeersaantrekkende werking uit de omgeving; gezien de cumulatie met andere projecten in de omgeving zoals aan de Kortrijksesteenweg, het Arteveldestadion met kantoorontwikkeling,...); gezien de aard van het wegenisproject (nog zonder duidelijke financieringsafspraken) en de samenhang met het gewestelijk wegennet; gezien het meer dan lokaal karakter van de luchtverontreiniging en de eventuele toename van de overschrijding van de luchtkwaliteitsnorm voor fijn stof en NO₂ bovenop de reeds bestaande te hoge achtergrondkwaliteit;
 - o Voorgaande elementen gelden evenzeer als antwoord om aan te geven dat het "geen kleine wijziging aan een plan betreft"; immers het plan is het kader voor o.a. de vergunning voor het project IKEA, dat MER-plichtig is volgens bijlage II - stadsontwikkeling met winkelcentra en parkeerterreinen - dus met waarschijnlijk aanzienlijke effecten tenzij het tegendeel wordt aangetoond;
 - o er is geen toetsing gebeurd aan de overige criteria van de EU-richtlijn bijlage II, die overeenkomen met de plan-MER-criteria van het MER-decreet bijlage I, om te bepalen dat "het plan geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu" met daarbij de verantwoording van de locatiekeuze uit milieuoogpunt op basis van een alternatievenafweging van locaties o.a. in het Gentse.
Een beknopt overzicht van de voornaamste criteria :

- het IKEA-RUP beïnvloedt het hiërarchisch geheel (RUP gehele Flanderssite en verder het RUP Gent-Station en de rest van het gewestplan) ;
 - milieuproblemen die relevant zijn: er is niet aangetoond dat het plan of de flankerende maatregelen bijdragen tot verbetering van de luchtkwaliteit, het geluidsklimaat, geurhinder, verkeersveiligheid en gezondheid, enz;
 - cumulatie van effecten en projecten (nieuw Arteveldestadion + andere functies , Gent-Station en omgeving ; winkel- en kantorenprojecten in het Gentse,...);
 - de duur en onomkeerbaarheid van de effecten moet aangetoond;
 - de overschrijding van de milieukwaliteitsnormen of van grenswaarden is nog niet aangegeven;
 - de orde van grootte en het ruimtelijk bereik van de effecten (geografisch gebied en de omvang van de bevolking die potentieel kan gehinderd of getroffen worden) is niet begroot;
 - ook de toetsing aan de andere criteria van de bijlage van de richtlijn en het decreet zijn nog niet ingevuld.
3. De Plan-MER-procedure voor het globaal RUP Flanders X-Po is opgestart. Na volledigverklaring van de kennisgeving wordt ze ter inzage gelegd (30 dagen aug-sept.) o.a. op de stadsdiensten van Gent en de Cel MER en via de respectievelijke webstekken. Nadien worden de richtlijnen voor de inhoud en reikwijdte van de plan-MER vastgelegd.
Volgens de timing voorgesteld in de kennisgeving van het Plan-MER door de initiatiefnemer stad Gent wordt het definitief Plan-MER verwacht in april 2006.
Indien de plan-MER zo wordt uitgewerkt volgens de projectontwikkeling zoals voorzien in het Masterplan met inbegrip van een IKEA-vestiging en/of een project van die allure met eventueel specifieke bijbehorende effecten , dat kan in de loop van het proces voor het concrete IKEA-project als MER-plichtig project 'stadsontwikkeling met winkelcentrum en parkeerterreinen' een project-MER- ontheffing worden voorzien.
4. Dit behoort tot de bevoegdheid van mijn collega van economie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 676
van 8 juli 2005
van **MARC VAN DEN ABEELEN**

Integrale Milieuvorwaarden - Afstemming met Vlarem II

Met de invoering van de zogenaamde integrale milieuvorwaarden heeft de vorige Vlaamse Regering een zeer belangrijke stap gezet in de strijd tegen de administratieve overlast.

Bedrijven moeten niet langer de 1.400 pagina's tellende Vlarem II-wetgeving doornemen om te kijken aan welke milieuvorwaarden zij moeten voldoen. De decreetgever heeft namelijk via de Integrale Milieuvorwaarden alle relevante milieuvorwaarden die specifiek van toepassing zijn op een bepaalde bedrijfstak gebundeld. Daarenboven moest dit nieuwe instrument ervoor zorgen dat klasse II en klasse III-bedrijven, mits de naleving van een aantal selectiecriteria, worden ontheven van hun vergunningplicht.

Vandaag werden er voor houtbewerkingsbedrijven en voor inrichtingen voor motorvoertuigen al proefprojecten opgezet. De milieuvorwaarden worden voor beide sectoren gebundeld tot elk ongeveer zestig pagina's, wat toch een drastische reductie is tegenover de 1.400 pagina's dikke turf die de Vlarem-II wetgeving vormt.

De praktijk leert echter dat er nog heel wat onduidelijkheden zijn, die soms leiden tot wat de decreetgever juist wou bestrijden, met name rechtsonzekerheid. De twee systemen (Integrale Milieuvorwaarden en Vlarem II) zijn namelijk nog niet op elkaar afgestemd.

Zo is er bijvoorbeeld geen overgangsregeling of overgangstermijn voor bedrijven die vroeger onder de Vlarem II-wetgeving vielen en die nu onder de Integrale Milieuvorwaarden vallen, waardoor het mogelijk is dat ze aan extra voorwaarden moeten voldoen. Het is vandaag bijvoorbeeld ook niet duidelijk of de overgang van het ene systeem naar het andere automatisch gaat, of dat het bedrijf in casu zich moeten aanmelden.

1. Wat onderneemt de minister om de verschillende onduidelijkheden die er vandaag nog bestaan door het niet op elkaar afgestemd zijn van de Integrale Milieuvorwaarden en de Vlarem II-wetgeving op te lossen, zodat er meer rechtszekerheid is bij de betrokken bedrijven?
2. Tegen wanneer zouden deze juridische onduidelijkheden volgens de minister moeten opgelost zijn?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 676 van 8 juli 2005

van **MARC VAN DEN ABEELEN**

1. Eerst wil ik benadrukken dat ik mij volledig schaar achter het opzet om pakketten “integrale milieuvorwaarden” uit te vaardigen die voor elk van de geviseerde KMO’s alle toepasselijke milieuvorwaarden omvatten en waarbij de geviseerde inrichtingen enkel onderworpen worden aan een eenvoudige meldingsplicht en niet meer aan een milieuvergunningsplicht. Voor de geciteerde pilootsectoren wil ik dit nog dit jaar operationeel maken. De uiteindelijke regeling moet resulteren in een vereenvoudiging met behoud van alle rechtszekerheid. Het naast mekaar bestaan van twee verschillende decretale regelingen voor eenzelfde exploitatiegebeuren beantwoordt zeker niet aan deze doelstelling. De beoogde vereenvoudiging kan enkel worden bereikt met één systeem gesteund op één decretale regeling.

Mede op basis van het advies van 11 mei 2005 van SERV en MINA-raad wordt onderzocht welke decretale regeling op meest efficiënte wijze de beoogde vereenvoudiging kan doorvoeren. In dit onderzoek zal ook het concept van integrale voorwaarden gebaseerd op het huidige Milieuvergunningendecreet mee opgenomen worden. De ter zake bevoegde Afdeling Milieuvergunningen werkt momenteel een voorontwerp uit. Dit voorontwerp zal wellicht reeds in oktober kunnen worden besproken.

2. Omwille van mijn grote zorg en streven naar een duidelijk vereenvoudigende en rechtszekere oplossing, acht ik het opportuun niet overijld te werk te gaan. Redelijkerwijze kan nog voor het jaareinde een raadpleging over de voorgestelde oplossing worden gehouden en vervolgens minstens een principiële, hopelijk een definitieve beslissing, getroffen worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 678
van 8 juli 2005
van **ELOI GLORIEUX**

Luchthaven Zaventem - Nachtvluchten

Tijdens het plenaire actualiteitsdebat over de toekomst van de luchthaven van Zaventem, op dinsdag 5 juli 2005, bevestigde de minister dat het aantal nachtvluchten moest dalen.

Eerder had hij dit ook al aangegeven in antwoord op een vraag om uitleg in de Commissie op 23 juni 2005. Hij zei toen: "Een stijging van het aantal nachtvluchten is niet mogelijk, we beogen voor de toekomst dan ook een verlaging. Het aantal nachtvluchten moet worden afgebouwd. In de milieuvergunning kan daartoe een en ander worden geconcretiseerd. Bovendien wordt in 2007-2008 het afbouwscenario bij DHL gestart. Een afbouw van het aantal nachtvluchten behoort dan ook tot de realiteit".

1. Is het standpunt dat het aantal nachtvluchten moet dalen en dat de vrijkomende capaciteit als gevolg van de herstructurering van DHL niet mag worden opgevuld, het standpunt van de hele regering of enkel van de minister?
2. Tot welk niveau zal het aantal nachtvluchten volgens de minister kunnen afnemen?
3. Welke concrete maatregelen neemt de minister om het aantal nachtvluchten effectief te laten afnemen?

Hij gaf zelf aan dat in de milieuvergunning daartoe een en ander kan worden geconcretiseerd.

Hoe, wanneer en in welke mate zal hij dit doen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 678 van 8 juli 2005

van **ELOI GLORIEUX**

1. + 2. + 3.

Onder voorbehoud van een globaal samenwerkingsakkoord met betrekking tot de luchthaven van Zaventem werd ondertussen een akkoord bereikt tussen de federale, de Brusselse Hoofdstedelijke en de Vlaamse regeringen om na 2008 het aantal nachtvluchten te beperken tot 18 000 en om de totale QC ('quota count') van de vertrekkende vliegtuigen tijdens de nacht (periode 23u-6u) te beperken tot 35 000. Dit betreft een duidelijke vermindering ten opzichte van de huidige vergunning die 25 000 nachtvluchten toelaat. De herstructurering van DHL waarbij de centrale hub-functie op de luchthaven van Zaventem verdwijnt, zal dus aanleiding geven tot een effectieve vermindering van het aantal nachtvluchten.

Deze beslissing werd onderbouwd met informatie die de exploitant van de luchthaven aangeleverd heeft in de loop van de afgelopen maanden. Deze informatie werd eveneens gebundeld in de studie die werd opgelegd in de milieuvergunning en die uitgevoerd werd binnen het kader van de zogenaamde 'balanced approach'. De volledige inhoud van de studie wordt momenteel onderzocht door de administratie.

Indien dus een globaal samenwerkingsakkoord bereikt wordt, zal ik conform de inhoud van het akkoord de nodige wijzigingen aan de milieuvergunning ambtshalve aanbrenge.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 682
van 13 juli 2005
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Linkerscheldeoever - Natuurcompensatiegebieden

Ten gevolge van de aanleg van het Deurganckdok diende de Vlaamse Regering in heel wat natuurcompensaties te voorzien.

Zo werden er weidevogelgebieden, ecologisch beheerde polders, brakwaterslik en schor, kreken, rietkragen, zoetwaterplassen en strand- en plasvlakte gecreëerd. Een aantal van deze natuurcompensaties zouden echter maar tijdelijk zijn.

1. Kan de minister medelen wat de tijdelijkheid van een aantal natuurcompensatiegebieden inhoudt?
2. Op welke manier worden de huidige natuurcompensatiegebieden onderhouden?
3. Bestaat er een milieueffectenrapport (MER) voor het volledige linkerscheldeoevergebied?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 682 van 13 juli 2005

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De natuurcompenserende maatregelen, in toepassing van artikel 6, leden 2, 3 en 4 van de Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, zijn nominatief opgenomen en beschreven in artikel 2, punt 5° van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden, ook het Nooddecreet genoemd. Het Nooddecreet heeft derhalve het onderscheid vastgesteld tussen 'permanente' en 'tijdelijke' natuurcompenserende maatregelen.

Uit het milieueffectrapport 'Linkerscheldeoever Deurganckdok', conform verklaard op 5 oktober 2001, is gebleken dat niet alle noodzakelijke natuurcompensaties onmiddellijk permanent konden worden gerealiseerd, zodat diende gewerkt te worden met tijdelijke compenserende maatregelen. Deze tijdelijke natuurcompensaties dienen gezien te worden als een noodoplossing waarbij maximaal gebruik wordt gemaakt van tijdelijke passende mogelijkheden in de haven. Op termijn hebben de terreinen, waar zich deze tijdelijke natuurcompensatiegebieden bevinden, een andere bestemming (havengebied, industriegebied, infrastructurele bestemming, e.a.). Voorafgaand aan de realisatie van de definitieve bestemming van deze terreinen dienen de natuurwaarden, aanwezig in deze tijdelijke natuurcompensatiegebieden, elders gerealiseerd te worden binnen het linkerscheldeoevergebied, al dan niet opnieuw tijdelijk of definitief.

2. Het beheer van de decretaal vastgestelde natuurcompenserende maatregelen wordt geregeld door de beslissingen van de Vlaamse Regering van 18 maart en 21 juni 2002, waarmee uitvoering gegeven wordt aan de resolutie van het Vlaams Parlement van 20 februari 2002 betreffende de toepassing van de Richtlijn 79/409/EEG en 92/43/EG ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde. De overheidsinstanties belast met het beheer van de natuurcompenserende maatregelen zijn: het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen, de administratie Waterwegen en Zeewezen, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en de Vlaamse Landmaatschappij. De onderlinge taakverdeling is vastgesteld in een overeenkomst 'Protocol ter uitvoering van het compensatieplan van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde' met taakverdeling matrixen 1 en 2. Maandelijks vergaderen deze overheidsinstanties samen met de lokale belangengroepen in de Beheercommissie Natuurcompensaties Linkerscheldeoevergebied. Deze beheercommissie heeft als opdracht de uitvoering van de natuurcompensatiemaatregelen op te volgen en te begeleiden. Ook volgt deze commissie de bereikte resultaten op en evalueert deze aan de hand van de monitoringgegevens. Daarenboven dienen een aantal natuurcompensatiegebieden onderhouden te worden door seizoensbegrazing met runderen. Hierbij wordt zoveel als mogelijk gezocht naar samenwerking met lokale landbouwers. Er wordt daarbij met de landbouwer jaarlijkse onderhoudsovereenkomsten afgesloten waarin een aantal bepalingen zijn opgenomen die moeten garanderen dat de beoogde natuurdoelstellingen worden behaald.
3. Momenteel bereidt de administratie de opmaak van een plan-MER voor met als plangebied het studiegebied van het Strategisch Plan voor de Haven van Antwerpen, dus voor het linker- en het rechterscheldeoevergebied samen.

VLAAMS PARLEMENT**DIENST SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERSVLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 683

van 13 juli 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kouterwijk St-Amands - Gezondheidsrisico's (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 495 van 15 april inzake de gezondheidsrisico's in de vervuilde Kouterwijk in Sint-Amands, stelt de minister dat een onderzoek terzake niet tot de bevoegdheden van de OVAM behoort. Hij merkt op dat de testgroep te beperkt is om een onderzoek naar kankerrisico uit te voeren. Wel zouden personen die veelvuldig in contact komen met de verontreiniging door de uitvoering van de bodemsaneringswerken, in het kader van de arbeidreglementering medisch worden gevolgd.

De vraag rijst of dit ook niet nodig is voor de betrokken inwoners.

Het opsporen van kankergevallen is misschien niet zinvol, de opsporing van de gevaarlijke stoffen in het lichaam van de bewoners daarentegen wel, vermits men het ook doet in het kader van de arbeidsgeneeskundige controle van de werknemers die in de betrokken wijk aan het werk zijn. Zo lijkt het mij perfect mogelijk om zelfs na lange tijd de blootstelling aan lood op te sporen via bloedonderzoek (zinkprotoporfyrine). Tevens kan cadmium chroom en arseenblootstelling ook na een lange tijd worden opgespoord via urineonderzoek. Voor benzpyreen kan men 1-hydroxypyreen in de urine opsporen.

De vraag blijft derhalve waarom er bij de bewoners geen bloedonderzoek is gebeurd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 683 van 13 juli 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voor de bodemsanering wordt gerefereerd naar normen die opgemaakt zijn op basis van gegevens uit diverse onderzoeken die betrekking hebben op het effect van verontreinigende stoffen op mensen, dieren en planten. Deze gegevens worden geëvalueerd door het VITO alvorens ze in het VLAREBO worden opgenomen en door de OVAM als norm toegepast worden. Anderzijds worden alle werknemers in ons land verplicht medisch gevolgd. Hiervoor bestaat een wettelijk kader, namelijk het algemeen reglement op de arbeidsbescherming, dat deze onderzoeken oplegt.

Een gelijkaardige regeling bestaat ook voor schoolkinderen via het medisch schooltoezicht. Wat bodemvervuiling betreft zijn kinderen, in tegenstelling tot volwassenen, immers de belangrijkste blootgestelde groep. Door hun natuurlijk gedrag komen zij frequenter met de vervuilde bodem in contact.

Voor de algemene bevolking bestaat zo een algemeen wettelijk kader echter niet. Het bepalen van de relevantie en de wenselijkheid van een gezondheidsonderzoek bij de bewoners naar aanleiding van de bodemsaneringswerken in de Kouterwijk van de gemeente St-Amands en de beslissing over het eventueel uitvoeren van een gezondheidsonderzoek is evenwel niet mijn bevoegdheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 693
van 28 juli 2005
van **HELGA STEVENS**

Scheldebrug Temse - Ontdubbeling (3)

Vooreerst verwijs ik naar mijn schriftelijke vragen (vraag nr. 35 van 22 oktober 2004; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 25 februari 2005, blz. 642 en vraag nr. 470 van 25 maart 2005) m.b.t. het dossier van de Scheldebrug in Temse.

Kort na zijn antwoord op mijn laatstvermelde vraag maakte de minister in de pers bekend dat hij na een overleg met de betrokken administraties en gemeentebesturen van Temse en Bornem beslist had tot de bouw van een nieuwe brug (twee rijstroken en een fietspad). We zijn uiteraard ten zeerste verheugd met dit positief bericht. Verder kwamen we te weten dat:

- er een stuurgroep in het leven geroepen is onder leiding van de administrateur-generaal van de NV Waterwegen en Zeekanaal;
- de minister midden 2006 alle voorbereidende en technische studies gereed wil hebben;
- de uitvoering volgens de planning in 2007 start en de ingebruikname voor midden 2009 gepland is;
- het kostenplaatje, zowel voor de renovatie van de bestaande als voor de bouw van de nieuwe brug, geraamd is op 16 miljoen euro.

In de meerjarenbegroting 2005-2007 van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) merkten we dat in 2006 zowel op de post van Oost-Vlaanderen (afdeling 3729) als op die van Antwerpen (afdeling 3716) 2 miljoen euro vermeld is voor de Scheldebrug. Een eerste stap dus.

“Op termijn is een tunnel onder het kruispunt aan de Hoogkamerstraat (Temse) op de N16 de enige duurzame oplossing om een hele dag filerijden te vermijden.” Tot die conclusie komt het afdelingshoofd van Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen. Het kruispunt staat bij het Vlaams Gewest al gemarkeerd als “zwart punt”. Voor de herinrichting van het kruispunt werd door de afdeling Wegen en Verkeer al een startnota opgemaakt.

In een eerste fase zullen de voorsorteerstroken voor het afslaand verkeer worden verlengd, zodat hun capaciteit verhoogt. Een voorstel is om het fietspad te ontdubbelen. Op lange termijn is een tunnel onder het kruispunt de enige duurzame oplossing. Volgens regionale krantenberichten (o.a. Gazet van Antwerpen van 7 juli 2005) is er midden augustus een overleg tussen de minister en de Temsese schepen van Openbare Werken over “de herinrichting van de zwarte punten in Temse”.

./.
./..

1. Klopt de geschetste procedure m.b.t. de brug van Temse, zowel inzake de bouw van de nieuwe brug als inzake de renovatie van de bestaande?

Hoe is de stuurgroep samengesteld en is die reeds samengekomen?

Tegen wanneer kunnen de eerste resultaten worden verwacht?

2. De 2 x 2 miljoen euro die ingeschreven is in de meerjarenbegroting voor het jaar 2006, waaraan wordt die besteed? Betreft dit voornamelijk de "voorbereidende en technische studies", of betreft dit reeds (een deel van) de werken zelf?
3. Wat staat er in de startnota van AWV m.b.t. de heraanleg van het kruispunt van de Hoogkamerstraat? Hoe staat de Vlaamse Regering tegenover deze conclusies?
4. Is de minister op de hoogte van de langetermijnvisie m.b.t. de ondertunneling van de Hoogkamerstraat, zoals naar voren geschoven door het afdelingshoofd AWV Oost-Vlaanderen? Zo ja, wat is zijn beleidsvisie terzake?
5. Welke regelingen treft de Vlaamse Regering op korte en middellange termijn m.b.t. de problematiek van de Hoogkamerstraat?
6. Welke "zwarte punten" komen ter sprake tijdens het onderhoud dat de minister in augustus heeft met de schepen van Openbare Werken van Temse en welke beslissingen mogen worden verwacht?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 693 van 28 juli 2005

van **HELGA STEVENS**

1. De oplossing die voorgesteld wordt is inderdaad de bouw van een nieuwe brug – naast de bestaande – met twee rijstroken en een dubbelrichtingsfietspad.

De stuurgroep is voor de eerste keer samengekomen op 19/05/2005. Sindsdien wordt er op regelmatige tijdstippen bijeengekomen om de stand van zaken te bespreken en knelpunten op te lossen.

De stuurgroep is als volgt samengesteld:

Waterwegen en Zeekanaal NV	Voorzitter
	Afdeling Zeeschelde
	Projectingenieur (secretariaat)
Administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten	Afdeling Metaalstructuren
	Afdeling Elektromechanica Antwerpen
Administratie Wegen en Verkeer	Afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen
	Afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen
AMINAL	Afdeling Natuur
	Cel MER
AROHM	Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen
	Afdeling Ruimtelijke Planning

De eerste resultaten worden verwacht begin oktober 2005.

2. De 2x2 miljoen euro is voorzien voor een deel van de werken zelf.
3. De startnota van TV3V stelt 3 scenario's voor:
 - beperkt aanpassen van lichtengeregeld kruispunt;
 - lichtengeregeld kruispunt met integratie van de Smesstraat;
 - ongelijkvloerse kruising met bovengrondse rotonde.
4. Uiteindelijk wordt de keuze gemaakt om op korte termijn met kleinschalige ingrepen de verkeersveiligheid te verbeteren (met de budgetten voor het wegwerken van gevaarlijke punten). Op lange termijn wordt een ongelijkvloerse kruising naar voor geschoven. Deze lange termijnvisie dient opnieuw in overweging genomen te worden eens de invloed van andere projecten (ontdubbeling Scheldebrug, oostelijke tangent) geweten is.
5. Op korte termijn (2006) zal het kruispunt met kleine ingrepen aangepakt worden door TV3V.
6. Op 10/8/2005 is er een overleg geweest tussen de gemeente, AWW, De Lijn en TV3V betreffende de volgende gevaarlijke punten: N16 Hoogkamerstraat, N16 Doornstraat, N16xN419 en N419 St.-Jorisstraat. De gemeente heeft op dit overleg laten weten dat zij de eerste resultaten van de studies over de ontdubbeling van de Scheldebrug willen afwachten. Op die manier willen zij onverenigbaarheden voorkomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 694
van 28 juli 2005
van **BART MARTENS**

Zuivering bedrijfsafvalwater - Contracten met Aquafin

In het programmadecreet 2005 werd omwille van de zogezegde ingrijpende economische impact van de afvalwaterheffing op de bedrijven, de mogelijkheid ingevoerd voor bedrijven die op een operationele rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZ) lozen om via het afsluiten van saneringscontracten de heffing als exploitatiekosten te kunnen boeken, zodat de fiscale aftrekbaarheid verzekerd wordt.

Op voorstel van de meerderheidsfracties werd deze beleidsaanpak goedgekeurd en werd in het programmadecreet bepaald dat de Vlaamse Regering de nadere regels diende vast te stellen, in het bijzonder wat de verwerkbaarheid van het op een RWZI te zuiveren afvalwater betreft.

Tot op heden werd nog geen besluit van de Vlaamse Regering getroffen en werd evenmin toegelicht waarom deze regels niet worden uitgevaardigd.

Dit is verwonderlijk, aangezien de grote kritiek op de omzendbrief bedrijfsafvalwater van 21 november 2001 was dat via deze omzendbrief toetsingscriteria werden gehanteerd die pseudo-normerend werden toegepast.

Met het amendement van de meerderheidsfracties werd dan ook beslist dat het de Vlaamse Regering dient te zijn die de verwerkbaarheidsregels vaststelt, zodat enerzijds vermeden wordt dat verstorende bedrijven hun afvalwater kunnen blijven lozen en anderzijds op die manier de vergunningsvoorwaarden zonder betwisting worden vastgesteld en de nodige rechtszekerheid wordt gecreëerd.

Hierdoor kon tegelijk uitvoering worden gegeven aan het Regeerakkoord, dat voorzag in een modulering van de afkoppelingsplicht, zodat win-win-akkoorden mogelijk zijn mits een correcte kostenaanrekening.

In het kader van de discussies rond de contractaanpak binnen de Commissie voor Leefmilieu, werd ook gewezen op de discriminatie van bedrijven die zelf hun afvalwater zuiveren en rechtstreeks op oppervlaktewater lozen. In tegenstelling tot de lozers op de collectieve infrastructuur, dienen de zelfzuiveraars wel volledig hun zuiveringskosten te dragen. Zolang de heffingen/retributies voor de lozers op de collectieve infrastructuur niet volledig kostendekkend zijn, worden deze laatste als het ware “gesubsidieerd”.

1. Hoeveel bedrijven hebben reeds een aanvraag gedaan tot het afsluiten van een contract met toepassing van artikel 32septies §4?

Blijkt hieruit de behoefte om de afvalwaterheffing als exploitatiekosten te kunnen inbrengen?

./..
./..

2. Brengt het laattijdig uitvaardigen van een besluit van de Vlaamse Regering de beoogde aftrekbaarheid van de afvalwaterheffing voor het lopende jaar niet in het gedrang, aangezien de betrokken bedrijven vooralsnog de na te leven regels niet kennen en pas post factum zullen kunnen toetsen of ze voldoen aan de criteria?

Is er terzake geen probleem van eventuele schadeclaims?

3. Is er reeds een ontwerp van uitvoeringsbesluit ter beschikking?

Werd er reeds overleg gepleegd met de economische toezichthouder inzake de vorm en de modaliteiten van de contracten? Zijn deze modaliteiten ergens terug te vinden?

4. Is er reeds duidelijkheid op basis van welke criteria de correcte kostenaanrekening zal gebeuren en hoe de win-win zal worden vertaald in rechten en plichten van zowel Aquafin als het betrokken bedrijf?

5. Welke toetsbare verwerkbaarheidsregels stelt de minister voorop in het kader van een contractaanpak?

Hoe worden deze regels vertaald in objectieve criteria, zodat de kostenaanrekening op een uniforme en toetsbare wijze kan gebeuren?

6. Heeft de minister al een idee over de wijze waarop deze aanpak kan worden vertaald in vergunningsvoorwaarden?

Hoe zullen eventueel tegenstrijdige lozingsvoorwaarden in lopende vergunningen worden afgestemd op de verwerkbaarheidscriteria?

7. Blijft de contractaanpak inzake uitbouw van noodzakelijke zuiveringscapaciteit en leidingen evenals de optie om via exploitatiecontracten afvalwater in overeenstemming te brengen met de verwerkbaarheidscriteria gehandhaafd?

Zo neen, welke regeling wordt dan wel vooropgesteld?

8. Is er reeds nagedacht over de manier waarop "verstorende" bedrijven verplicht zullen worden af te koppelen van de riolering zodat de RWZI's naar behoren kunnen functioneren?

9. Wordt de omzendbrief afvalwater nog gehandhaafd als toelichting bij het uitvoeringsbesluit?

10. Wordt de Administratieve Opvolgingscommissie Afvalwater (Adopa) als overlegorgaan gehandhaafd?

Zo neen, op welk forum zal de noodzakelijke opvolging van de eenvormige aanpak van bedrijfsafvalwater worden opgevolgd?

11. Zijn er reeds stappen gezet om te komen tot een volledige toerekening van de kosten voor die bedrijven welke (blijven) lozen op de openbare riolerings- en zuiveringsinfrastructuur?

Is er reeds onderzoek verricht naar de reële inzamelings- en zuiveringskosten van het

bedrijfsafvalwater dat op de openbare infrastructuur wordt geloosd en zo ja, in welke mate verschillen deze kosten van het bedrag dat via de huidige retributies/heffingen wordt opgehaald?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 694 van 28 juli 2005

van **BART MARTENS**

1. Er werden nog geen formele aanvragen ontvangen voor het afsluiten van een contract in toepassing van artikel 32septies §4. NV Aquafin meldt mij wel een ruime belangstelling.

2. en 3.

Een ontwerp van besluit werd op 23 september 2005 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Dit kon niet vroeger aangezien we kennis moesten hebben van de ruling afgesloten met de BTW administratie.

Ik ga er vanuit dat het besluit tijdig zal worden genomen zodanig dat het vraagstuk inzake aansprakelijkheid van de Vlaamse Regering en de eventuele daaruit voortvloeiende schade-claims zich niet stelt.

Het kader voor de vorm en de modaliteiten van de contracten wordt in het uitvoeringsbesluit bepaald.

Het spreekt voor zich dat voor kleine bedrijven type-contracten mogelijk zullen zijn.

Door het uitvoeringsbesluit en de decreetwijzigingen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2005 door te voeren wordt een oplossing geboden voor de aftrekbaarheid van de lozingen in 2005.

4. tot en met 9.

Een aangepaste omzendbrief werd op 23 september 2005 goedgekeurd op de Vlaamse Regering.

10. Gelet op de toezichtstaken die in het Programmadecreet 2005 aan VMM werden toegewezen inzake ecologisch en economisch toezicht en het gegeven dat de verwerkbaarheidscriteria en de contractregels in een uitvoeringsbesluit zullen worden verankerd, wordt geopteerd om ADOPA als overlegplatform niet te handhaven. Aangezien VMM als adviesverlenende overheidsadministratie inzake milieuvergunningaanvragen -overeenkomstig artikel 21 §5 van Vlarem I - formeel belast is met de beoordeling van de verenigbaarheid van de lozing met de geplande of reeds bestaande zuiveringsinfrastructuur, zullen de uitgangspunten van de nieuwe omzendbrief en het uitvoeringsbesluit in de vergunningenadviezen dienen overgenomen. Nader overleg dient - zoals bepaald in het decreet inzake de milieuvergunning - te gebeuren in de provinciale en gewestelijke milieuvergunningencommissies.

In het kader van het doelgroepenbeleid kan uiteraard steeds overleg gebeuren tussen de milieuadministratie en het bedrijfsleven inzake de toepassing van de nieuwe aanpak.

11. Er worden op dit moment door de Vlaamse Milieumaatschappij berekeningen uitgevoerd om het aandeel van de diverse doelgroepen in de kostenstructuur van de watersector te bepalen, op basis van de aangebracht vuilvracht. Op basis hiervan zal er een correcte kosten allocatie gebeuren naar de verschillende doelgroepen overeenkomstig de principes omschreven in artikel 9 van de Kaderrichtlijn water.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 701
van 11 augustus 2005
van **ELOI GLORIEUX**

Luchthaven Oostende - Wapentrafiek

In een recent verschenen rapport van Amnesty International ('Democratic Republic of Congo: arming the east') wordt gewag gemaakt van de rol die de luchthaven van Oostende speelt in het transporteren van wapens naar conflictgebieden.

Het betreft hier enerzijds de onderneming Platinum Air Cargo en anderzijds de onderneming First International Airways. Eerstgenoemde speelde een rol bij de levering van 400 ton wapens aan Rwanda. Van de wapens ging – na de vredesakkoorden van 2002 – een gedeelte naar gewapende rebellengroepen in het oosten van de DRC. First International Airways van zijn kant wordt er door de VN van verdacht betrokken te zijn geweest in een illegale handel van wapens naar Liberia. Beide ondernemingen hebben nog steeds een kantoor in Oostende.

1. Kan de minister bevestigen of ontkennen dat de luchthaven van Oostende geregeld wordt gebruikt om wapens door te voeren naar conflictgebieden, zoals de rapporten van Amnesty International aangeven ?
2. De luchtvaartmaatschappijen die dit doen, zijn bekend.

Beschikt de minister over mogelijkheden om de toegang van dergelijke luchtvaartmaatschappijen tot de luchthaven van Oostende te laten verbieden ?

Zo ja, welke initiatieven neemt hij terzake ?

Zo neen, heeft hij hierover overleg met de instanties die daartoe wel gemachtigd zijn ?

3. Zijn er via de beleidsovereenkomst met de uitbater van de Oostendse luchthaven maatregelen opgelegd tegen de illegale trafiek van wapens via de luchthaven ?

Zo neen, neemt de minister daartoe de nodige initiatieven ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 701 van 11 augustus 2005

van **ELOI GLORIEUX**

1. In het betrokken rapport van Amnesty International wordt de luchthaven van Oostende slecht zijdelings vermeld. Nergens in het rapport wordt er een verwijzing gemaakt naar daadwerkelijke, fysieke illegale wapentransporten vanaf de luchthaven van Oostende. Wel wordt er onrechtstreeks verwezen naar de praktijken van firma's die op de luchthaven gebaseerd waren, waarbij zij de toestellen leeg lieten vertrekken vanuit Oostende naar landen in het vroegere Oostblok en daar mogelijk geladen werden met wapens bestemd voor conflictgebieden in Afrika. Noch de luchthavenautoriteiten, noch andere instanties hadden enige juridische grond om op te treden tegen dit fenomeen, waardoor de luchthaven van Oostende onterecht in een slecht daglicht kwam te staan.
2. De controlebevoegdheden, zoals de controle van vrachtbrieven, het onderzoek naar mogelijke fraude, naar in- uit- of doorvoer van goederen, de controle op eventuele wapentrafiëken is de bevoegdheid van de Federale Overheidsdienst Financiën.

Er wordt wel op alle vlakken met de bevoegde diensten meegewerkt om deze in staat te stellen hun controleopdrachten uit te voeren.

3. De controle op eventuele wapentrafiëk is een bevoegdheid van de Federale Overheidsdienst Financiën.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 704
van 11 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Instituut voor de Controle van de Geluidshinder - Opzet

Er komt een Instituut voor de Controle van de Geluidshinder dat wordt opgericht door de federale, de Vlaamse en de Brusselse overheid. Daarbij doet een gemeenschappelijke groep van experts het voorbereidende werk. Het instituut waakt over objectieve geluidsmetingen en -normen en kan overtreders bestraffen. Helemaal nieuw is dit niet, omdat in 2002 al een adviescommissie met federale en regionale experts werd opgericht. Blijkbaar heeft de indertijd opgerichte commissie niet veel activiteiten aan de dag gelegd.

Opvallend is dat het Waals Gewest niet bij deze materie is betrokken, terwijl toch bekend is dat bijvoorbeeld in de gemeente Waterloo installaties voor geluidsmeting zijn opgesteld uit het oogpunt van eventuele geluidsoverlast door Zaventem. Dit is ook in een aantal andere Waalse gemeenten het geval. Ik verwijs terzake naar het jaarverslag van BIAC en met name naar het hoofdstuk over geluidsmeting.

Vliegtuiglawaai is niet alleen een Zaventems fenomeen, maar doet zich ook voor in de omgeving van het vliegveld van Bierset, waar niet alleen de omwonenden in Wallonië, maar ook in Belgisch en Nederlands Limburg problemen hebben met nachtlawaai.

1. Welke activiteiten en met welke resultaten werden ontplooid door de adviescommissie die in 2002 werd opgericht ?

Hoe was deze commissie samengesteld ?

Bestaat deze commissie nog ?

2. Hoe valt te verklaren dat het zogenaamde Instituut voor de Controle van de Geluidshinder beperkt blijft tot de federale, Vlaamse en Brusselse overheid ? Waarom is de Waalse overheid niet opgenomen in dit instituut ?

Wordt er alsnog aan gedacht om ook het Waals Gewest te laten opnemen ?

3. Hoe wordt dit instituut gefinancierd ?

4. Welke taken en opdrachten krijgt dit instituut ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 704 van 11 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De Adviescommissie werd opgericht met het principiële akkoord van 22 februari 2002 tussen de toenmalige federale regering, de Vlaamse regering en de regering van het Brussels Hoofdstedelijk gewest over een coherent geluidsbeleid voor de nacht voor de luchthaven van Zaventem. De opdracht bestond er oorspronkelijk in om een voorstel van gewestelijke emissienormen voor het vliegtuiggeluid in de omgeving van de luchthaven Brussel-Nationaal, gedurende een jaar uit te testen aan de hand van metingen en op basis van de verzamelde gegevens een advies over het voorstel te formuleren. Het testjaar startte op 1 november 2002.

Opeenvolgende politieke beslissingen hebben de opdrachten van de Adviescommissie verder uitgebreid:

- Detailprinciële akkoord van 16 juli 2002
De contouren die aan de basis lagen van het toen gehanteerde isolatieprogramma dienden geëvalueerd via metingen.
- Het Overlegcomité van 29 november 2002
De meetnetten van de gewesten en van BIAC dienden uitgebreid en meetresultaten beschikbaar gesteld nacht per nacht, teneinde vast te stellen of er enerzijds geen nieuwe gehinderden waren en anderzijds geen toename van de belasting voor de bestaande gehinderden door de wijziging van de vliegprocedures.
- Beslissing van 24 januari 2003
De Adviescommissie kreeg de opdracht om samen met de experts in vliegprocedures (werkgroep PROBRU) voorstellen aangaande uitwaaiëring van de vliegroutes boven de noordrand voor te leggen. Nieuwe meetpunten in Vilvoorde, Machelen, Strombeek-Bever, Diegem en Erps-Kwerps dienden opgezet en de meetresultaten dienden publiek gemaakt, eventueel via een webstek op het internet.

Zoals uit deze opsomming blijkt lag de opdracht van de Adviescommissie vooral bij een gecoördineerd beheer en gedeeltelijke uitbreiding van de verschillende geluidmeetnetten rond de luchthaven Zaventem en het gezamenlijke rapporteren over de geluidmetingen. Het resultaat is terug te vinden in 3 overzichtsrapporten:

- Tussentijds rapport (periode 1 november tot 31 maart 2003)
- Jaarrapport 2003
- Jaarrapport 2004

De volledige lijst van meeteenheden waarover tot hiertoe werd gerapporteerd is eveneens te vinden in deze rapporten. Tussentijdse resultaten van de geluidsmetingen op de verschillende meetpunten zijn ondertussen ook ter beschikking op de respectievelijke websites.

Op dit ogenblik heeft het Vlaamse gewest (AMINAL) 8 meetposten die actief zijn in de omgeving van de luchthaven Zaventem. U kan de meetresultaten vinden op de website van AMINAL (www.milieuhinder.be). Bovengenoemde overzichtsrapporten kan u eveneens van deze website downloaden.

De andere opdrachten van de Adviescommissie (zie hoger) hebben geresulteerd in adviezen en rapporteringen aan de beleidsverantwoordelijken van dat ogenblik.

De Adviescommissie was (is) samengesteld uit telkens 2 vertegenwoordigers van de betrokken gewestelijke milieuadministraties (AMINAL en BIM/IBGE), de FOD Mobiliteit en Vervoer (DG Luchtvaart en Ombudsdienst van de luchthaven), BIAC, Belgocontrol, en de luchtvaartmaatschappijen die regelmatig 's nachts vluchten uitvoeren. De mogelijkheid bestaat om externe experts uit te nodigen.

In juli jl. werd beslist om een Gemeenschappelijke expertencommissie op te richten die een antwoord moet bieden voor de specifieke noden in de huidige fase van aanpak, namelijk de ondersteuning van de besprekingen in de werkgroep die een akkoord rond de luchthaven Brussel-Nationaal voorbereidt.

2. Op het ogenblik van de oprichting van de Adviescommissie was de problematiek van geluidshinder rond de luchthaven Zaventem geconcentreerd in het Brusselse en het Vlaamse gewest. Het Instituut voor de Controle van de Geluidshinder is op dit ogenblik nog niet opgericht. De besprekingen over de toekomstige taken en over de samenstelling van het instituut zijn nog niet afgerond en de opdrachten nog niet duidelijk afgelijnd.

Zoals hiervoor reeds aangegeven, zijn er nog geen formele beslissingen genomen over de samenstelling.

3. Het instituut zou een eigen budget krijgen.
4. De opdrachten zijn op dit ogenblik nog niet volledig vastgelegd. Wel werd overeengekomen dat het instituut als raadgevend orgaan zal functioneren i.v.m. problemen van geluidshinder, de meting van geluid, het geluidskadaster, de uitbating van de luchthaven, de vertrek- en landingsprocedures en de geluidsnormen. Daarnaast zal aan het instituut een sanctie-bevoegdheid worden toegekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 705
van 11 augustus 2005
van **MIET SMET**

Geplande baggerstortplaatsen - Oudegem

In Oudegem, een deelgemeente van Dendermonde, is er ongerustheid omdat een site in de gemeente in aanmerking zou komen als stortplaats voor sterk vervuild slib.

1. Welke sites in de streek/provincie komen in aanmerking als stortplaats voor sterk vervuild slib ?
2. Klopt het dat ook een site in Oudegem op de lijst staat van sites die in aanmerking komen ?
3. Wordt er overleg gepleegd met de respectieve gemeentebesturen ?
4. Is er reeds een definitieve beslissing genomen in dit dossier ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 705 van 11 augustus 2005

van **MIET SMET**

De site in Dendermonde is geïdentificeerd in een studie die in opdracht van de vorige minister van Openbare Werken werd uitgevoerd. De studie werd gestart in 2002 en had tot doel locaties voor de berging van baggerspecie te zoeken. Dit onderzoek moest uitmonden in een plan-MER om tot de aanduiding van geschikte locaties te komen.

De geruchten en de berichtgeving over mogelijke locaties hebben vele, dikwijls terechte reacties als gevolg gehad. Bij de keuze van de locatie van een stortplaats voor slib moeten alle elementen tegenover elkaar afgewogen worden. Het innemen van landbouwgrond voor het storten van baggerspecie is één van de belangrijke elementen in het debat. Daarom heb ik opdracht gegeven om de studie stop te zetten en een voorstel te formuleren met een aantal punctuele oplossingen voor het bergen van baggerspecie. Voor deze locaties moet een maatschappelijk draagvlak beschikbaar zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 708
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Albertkanaal - Investeringsen

Het Albertkanaal werd aangelegd in de periode 1930-1939. Met de feitelijke verbredingswerken is men begonnen in de jaren '60. Op dit ogenblik zijn die nog steeds niet beëindigd en de vraag is wanneer deze werken eindelijk beëindigd zullen zijn.

In het kader van het Masterplan Antwerpen zijn er een aantal werken gepland die ongetwijfeld zullen bijdragen tot een nog hoger gebruik van het kanaal.

1. Wat waren tot op heden de investeringen ter verbreding van het Albertkanaal zoals bijvoorbeeld onteigeningen, infrastructuurwerken, bruggen vervangen, enzovoort ?
2. Welke werken moeten nog worden uitgevoerd en wat is daarvoor de geraamde kostprijs ?

Wanneer worden deze werken uitgevoerd ?

Worden al deze werken via de klassieke begrotingsartikelen gefinancierd of denkt men daarbij ook aan alternatieve vormen van financiering ? Zo ja, welke ?

Hoe zijn deze bedragen vertaald in de meerjarenbegroting 2006-2009 ?

3. Welke werken zijn er de komende jaren gepland en voor welke bedragen in de overige bevaarbare waterwegen in Vlaanderen ?

Op welke studies is dit gebaseerd ? Graag een afschrift van deze studies.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 708 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De investeringen ter verbreding van het Albertkanaal bedroegen sinds 1968 tot op heden 605.990.196,52 euro.
2. Het vak Wijnegem - Antwerpen dient nog te worden aangepast om de begeleide duwvaart voor 9.000 ton konvooien mogelijk te maken. De aanpassing van dit vak is nodig omdat de bouw van het duwvaartkanaal Oelegem - Zandvliet definitief is afgevoerd. Deze werken worden momenteel geraamd op 500.000.000 euro. Van dit bedrag zal 180.000.000 euro worden gefinancierd door BAM; het resterend bedrag vanuit de gewone begroting. De werken zouden moeten beëindigd zijn in 2015.
Verder dienen nog een aantal bruggen op het Albertkanaal te worden herbouwd, omdat de doorgangen momenteel te smal zijn. Meer specifiek gaat het hier om de bruggen te Vroenhoven (16.000.000 euro), Ham (6.000.000 euro) en Briegden (10.000.000 euro).

Daarnaast moeten op middellange termijn alle bruggen op het Albertkanaal verhoogd worden van 7.00 meter tot 9.10 meter vrije doorvaarhoogte, om de vierlaagse containervaart mogelijk te maken. Dit zal geleidelijk gebeuren wanneer er zich opportuniteiten voordoen. Momenteel gebeurt dit enerzijds in samenwerking met AWW wanneer deze administratie werken uitvoert in de omgeving van de bruggen, en anderzijds wanneer de bruggen dienen te worden vervangen omdat ze niet meer veilig zijn. In totaal gaat het om een 40-tal bruggen. Al deze aanpassingswerken moeten gefinancierd worden vanuit de gewone begroting (VIF).

3. Wat de geplande werken in de overige bevaarbare waterwegen betreft, kan ik verwijzen naar mijn in het Parlement besproken beleidsnota, waarin tevens de beweegredenen voor deze werken zijn opgenomen.

De bedragen die hiervoor beschikbaar zijn, variëren volgens de door de Vlaamse Regering weerhouden prioriteiten en volgens de totaliteit van de begrotingsmiddelen.

BIJLAGE

Deel 1: Vastleggingen Albertkanaal 2002 t.e.m. 2004

Deel 2: Fysisch programma VIF 2005

Stand van zaken nv De Scheepvaart (30.09.2005)

Bijlage(n):

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/PEETERS/708/antw.bijlage.708.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 712
van 25 augustus 2005
van **JAN LOONES**

Bunkers “Ter Yde” Oostduinkerke - Bestemming

Vrijwel alle resten van oude bunkers op de verdedigingslijn uit WOII zijn opgeruimd. De Vlaamse overheid plant thans ook de opruiming van oorlogsstellingen, gelegen in het natuurreserveaat “Ter Yde” in Oostduinkerke.

Bij deze geplande opruiming rijst opnieuw de vraag of deze bunkers niet beschouwd moeten worden als “erfgoed”, om ze te beschermen en te bewaren.

Als oorlogserfgoed blijft er voornamelijk de belangrijke restauratie en bewaring van het openluchtmuseum Atlantikwall in het domein in Raversijde, waar de talrijke bezoekers zich nog een nauwgezet beeld kunnen vormen van deze oorlogsperiode.

Ook de bunkers gelegen in het Oostduinkerkse natuurreserveaat “Ter Yde” (deelgebied “Zeebermduinen”), verdienen bijzondere aandacht. Ze strekken zich uit over een afstand van 300 meter, waarbij de stellingen onderling verbonden zijn met ondergrondse gangen, die voor bijna 200 meter zichtbaar zijn. Bovendien zijn de ruïnes gelegen in “wandele duinen”, waardoor ze in enkele jaren tijd een totaal ander uitzicht kunnen aannemen. Dit geeft ze een bijzonder karakter, waarbij het historisch verhaal verweven wordt met de krachten van de natuur.

De ruïnes zijn ook op lokaal niveau van groot belang. Ze spelen een rol in het drama dat zich heeft afgespeeld in de bevrijding, in het bijzonder de vroegere batterij op Groenendijk-Bad en de uitkijkpost in de Karthuiserduinen zijn hiervan de laatste stille getuigen.

Werd of wordt de bijzondere waarde van deze bunkers onderzocht voorafgaand aan de beslissing tot opruiming als oorlogspuin? Zo ja, met welk resultaat?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 173) en Peeters (nr. 712).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 712 van 25 augustus 2005

van JAN LOONES

Voorafgaand aan de opmaak van het bestek voor de werken en de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning, werd omtrent de mogelijke militairhistorische waarde van de bunkerresten in het Vlaams natuurreservaat 'Ter Yde', deelgebied 'Zeebermduinen', door de afdeling Natuur van AMINAL en de afdeling Kust van AWZ overleg gepleegd met de afdeling Monumenten en Landschappen van AROHM. Uit dit overleg is gebleken dat de door de afdeling Kust en de afdeling Natuur voorgenomen opruiming enkel betrekking heeft op bouwvallige restanten van bunkers en puin die een gevaar vormen voor de bezoekers en hinderlijk zijn voor de natuurlijke dynamiek van de duinen. De enige min of meer intact gebleven bunker zal niet worden verwijderd, maar in uitvoering van het beheersplan van het Vlaams natuurreservaat 'Ter Yde', dat in 2003 werd opgemaakt en goedgekeurd met inspraak van het gemeentebestuur van Koksijde en van de afdeling Monumenten en Landschappen, worden ingericht als uitkijkplatform voor de bezoekers.

Voor wat betreft Monumenten en Landschappen is dit voorstel conform een globale visie inzake de resten van de Atlantic Wall, gebaseerd op een studie uitgevoerd door de Simon-Stevinstichting, gespecialiseerd in vestingbouw en defensie-architectuur. De studie stelt het behoud voor van 21 Wereldoorlog-II-bunkersites op de kustlijn, waarmee de restanten van de Atlantic Wall, alleszins voor wat het gedeelte in België betreft, op een representatieve en voldoende wijze gevrijwaard zouden zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 713
van 25 augustus 2005
van **JOHAN DECKMYN**

Jaagpaden - Gebruikstarieven

Voor het bereiken van bepaalde visputten moeten vissers soms de toelating verkrijgen van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), aangezien er gebruikgemaakt wordt van bepaalde jaagpaden. Ook voor het bereiken van de visput "Spanjaard" langs de Bovenschelde in De Pinte-Zevergem is een dergelijke toestemming nodig. Daartoe dient men bij Waterwegen en Zeekanaal NV, afdeling Bovenschelde, een aanvraag in te dienen.

M.b.t. bovenvermeld geval vernam ik dat men hiervoor beheerskosten aanrekent ten bedrage van 50 euro (exclusief BTW). Toch lijken er vragen te rijzen omtrent het hanteren van verschillende tarieven. Sommigen zouden moeten betalen, anderen dan weer niet.

1. Wat is het algemene beleid bij AWZ betreffende het gebruik van jaagpaden ?
2. Welke tarieven worden gehanteerd voor dit gebruik ?

Worden er afwijkingen toegestaan? Zo ja, welke en op welke gronden ?

In welke mate werden er eventueel afwijkingen toegestaan voor het gebruik van het jaagpad dat leidt naar de visput "Spanjaard"?

Wordt in bepaalde gevallen het gratis gebruik van jaagpaden toegestaan ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 713 van 25 augustus 2005

van **JOHAN DECKMYN**

1. Vooraf dient te worden gewezen op de intrinsieke functie van de jaagpaden. Het betreft hier namelijk dienstwegen voor de beampten van de bevoegde waterwegbeheerders of van hun opdrachthouders, die hun toelaten in functie van het onderhoud en/of noodzakelijke werken aan de kanaalinfrastructuur, het territorium te inspecteren of om in voorkomend geval, snel ter plaatse te kunnen optreden.

Het is pas in ondergeschikte orde dat de jaagpaden een recreatieve functie kunnen vervullen en enkel in volledig ondergeschikte orde door particulieren als verbindingsweg kunnen worden aangewend.

Het willekeurig gebruik van de jaagpaden met niet geautoriseerd gemotoriseerd verkeer, dient derhalve maximaal te worden vermeden in het belang van de functie(s) van het jaagpad zelf en met het oog op het verzekeren van de openbare veiligheid. Om deze doelstelling te kunnen bewerkstelligen, dient dit gebruik dan ook te worden ontmoedigd.

Algemeen kan worden gesteld dat de waterwegbeheerders, Waterwegen & Zeekanaal NV en de Scheepvaart NV, het recreatief gebruik van de jaagpaden toelaten voor wandelaars, fietsers en vissers. Auto's en andere voertuigen daarentegen mogen geen gebruik maken van het jaagpad, tenzij met een schriftelijke toelating van de beheerder en volgens de opgelegde voorwaarden.

2. Wat de beheerskosten betreft voor het verlenen van toelatingen voor het berijden van de jaagpaden, worden er door de waterwegbeheerders inderdaad verschillende tarieven toegepast.

De Scheepvaart NV verleent dergelijke toelatingen gratis aan aannemers die werken uitvoeren langs het kanaal en aan bedrijven die langs het kanaal zijn gelegen. Aan mindervalide hengelaars die met hun voertuig hun hengelplaats langs het Albertkanaal of langs één van de Kempense kanalen wensen te bereiken, wordt tegen een kleine vergoeding een vergunning (driejaarlijks te hernieuwen) afgeleverd, nadat o.a. aan de volgende voorwaarden werd voldaan:

- de toezending van een kopie van het invaliditeitsbewijs, afgegeven door de bevoegd instelling, waaruit een blijvende invaliditeit blijkt van minstens 60 % of van 50 % van de onderste ledematen;
- de voorafgaande betaling van een bedrag van 30 euro (administratiekosten) voor periode van drie jaar;
- de ondertekening van een verklaring van verantwoordelijkheid.

Het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV daarentegen rekent voor alle dossiers inzake domeinbeheer een administratieve beheerskost aan van 50 euro (excl. BTW). Er bestaat slechts 1 tarief en er is geen diversificatie naargelang de aard van de aanvraag.

Deze kost komt deels tegemoet aan een aantal administratieve en soms technische handelingen, die exclusief dienen gesteld te worden ten behoeve van één of meerdere gebruikers. Het verlenen van toelatingen voor het berijden van de jaagpaden is één van de categorieën waarvoor de beheerskost wordt aangerekend.

In sommige gevallen wordt er een afwijking toegestaan en wordt er, zonder aanrekening van een beheerskost, wel een toelating gegeven voor het berijden van het jaagpad met gemotoriseerd verkeer.

Dit gebeurt o.a. in volgende gevallen:

- aanvraag door personen met een blijvende invaliditeit van 66 % of meer;
- aanvraag door een personeelslid van Waterwegen en Zeekanaal NV (onder bepaalde voorwaarden);
- wanneer het beoogde doel zich op privéterrein bevindt dat enkel te bereiken is via het jaagpad;
- aanvraag door persoon of instantie die in opdracht van Waterwegen en Zeekanaal NV werkt;
- wanneer een bedrijf haar installaties wenst te controleren.

Wat de visput "Spanjaard" betreft, werden individuele toelatingen tot het betreden van het jaagpad uitgereikt, mits betaling van de beheerskost. In het verleden werd een gemeenschappelijke toelating voorzien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 717
van 25 augustus 2005
van **JACKY MAES**

Simlidiunen Nieuwpoort - Bestemming

De Vlaamse Regering heeft in het voorjaar 2005 ongeveer 30 ha duinen aangekocht in Nieuwpoort-Bad, de zogenaamde Simlidiunen. Deze duinen worden tijdens de zomer, en dit al jarenlang, door de kinderen van de verschillende vakantiecentra in Nieuwpoort gebruikt als speelduinen.

Er heerst enige ongerustheid omtrent de plannen van Aminoal-Natuur met deze duinen. Men vreest namelijk dat deze duinen volledig zullen worden afgesloten en aldus niet meer toegankelijk zullen zijn voor spelende kinderen.

Wat zijn de plannen van Aminoal-Natuur met de Simlidiunen in Nieuwpoort ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 717 van 25 augustus 2005

van **JACKY MAES**

In tegenstelling tot hetgeen de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt in de aanhef van zijn vraag, werden de Simlidiunen te Nieuwpoort op heden nog niet aangekocht door het Vlaams Gewest. Dit voorjaar werden enkel de voor de aankoop van dit gebied nodige kredieten vastgelegd. De onderhandelingen met de particuliere eigenaars zijn momenteel nog lopende. De vraag is dan ook voorbarig. Zodra het Vlaams Gewest de Simlidiunen zal verworven hebben, zal voor dit gebied, zoals voor alle andere Vlaamse natuurreservaten, door de afdeling Natuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een beheersplan worden uitgewerkt waardoor ook het recreatief medegebruik van die duinen zal worden geregeld. Een dergelijk beheersplan wordt opgemaakt met inspraak van o.m. de betrokken gemeentebesturen. Ten slotte wil ik aanstippen dat de publieke toegankelijkheid van de Simlidiunen op heden in de eerste plaats bedreigd wordt door de aankoop van percelen van dit duinengebied door omwonenden die de ambitie koesteren hun tuinen uit te breiden. De afdeling Natuur van AMINAL ziet toe op het eerbiedigen van de in ruimtelijk kwetsbare gebieden vigerende regelgeving om een sluipende versnippering en vertuining van de Simlidiunen te verhinderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 721
van 1 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Zandvoordebrug Oudenburg - Vervanging (2)

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 81 van 5 november 2004 in verband met de vervanging van de Zandvoordebrug over het kanaal Plassendale-Nieuwpoort (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 25 februari 2005, blz. 659), zou ik graag volgende vragen willen stellen.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Hoever staat het met de opmaak van de plannen ?
3. Voor wanneer wordt de aanbesteding voorzien ?
4. Kunnen de werken aan de brug starten in 2006 zoals gepland ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 721 van 1 september 2005

van **JAN VERFAILLIE**

Met het oog op het verhogen van de verkeersveiligheid worden op de brug 2 rijstroken voor autoverkeer, 2 aanliggende fietspaden en 2 voetpaden voorzien. Alhoewel de vernieuwing van de brug hierdoor complexer en moeilijker wordt, zal met het oog op het maximaal beperken van de hinder door de werken, wel getracht worden de uitvoeringstermijn zo kort mogelijk te houden door de werken burgerlijke bouwkunde en electromechanica in één pakket aan te besteden.

De studie en de opmaak van de aanbestedingsdocumenten is gestart. Dit maakt het mogelijk in de eerste helft van het jaar 2006 te kunnen aanbesteden.

Het effectief uitschrijven van een aanbesteding is evenwel afhankelijk van de beschikbaarheid van voldoende budgettaire middelen. Deze zaak zal bekeken worden bij de vaststelling van het werkingsprogramma voor 2006.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 722
van 1 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Doortocht Westkerke - Stand van zaken (2)

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 80 van 5 november 2004 in verband met de herinrichting van de doortocht in Westkerke zou ik graag volgende vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 25 februari 2005, blz. 658).

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

 Wanneer is de startnota op de Provinciale Auditcommissie verschenen ?

 Wanneer wordt het project aanbesteed ?
2. Wat is de geraamde kostprijs ?
3. Wat is de eventuele gevraagde inbreng van de stad Oudenburg ?
4. Wanneer wordt de uitvoering van de werken ingeschreven op het investeringsprogramma ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 722 van 1 september 2005

van **JAN VERFAILLIE**

Het betreft hier een gemeenschappelijk dossier waarbij zowel de rijweg als de voetpaden zullen vernieuwd worden over een lengte van ongeveer 1 km. Eveneens wordt de riolering vernieuwd en uitgevoerd volgens het gescheiden stelsel.

Deze doortocht moet uitgevoerd worden met toepassing van module 3 van het mobiliteits-convenant. Het initiatief, zeker in de aanvangsfase, ligt bij het stadsbestuur. De stad heeft reeds een studiebureau aangesteld. In het kader van deze werken werd reeds een eerste vergadering gehouden van de Gemeentelijke Beleidscommissie waarbij een startnota werd voorgelegd en verkennende gesprekken werden gevoerd. De startnota is nog niet op de Provinciale Auditcommissie verschenen.

Het project is niet opgenomen in het goedgekeurd programma van 2005 noch in het indicatief driejarenprogramma 2005-2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 723
van 1 september 2005
van **STEFAAN SINTOBIN**

E403 afrit Roeselare-Izegem-Haven - Verkeersveiligheid

Wanneer men op de E403 afrit zeven (Roeselare-Izegem-Haven) neemt, komt men op de N382.

Om van de afrit, zowel vanuit de richting Brugge als vanuit de richting Kortrijk, op de N382 te geraken, moeten automobilisten, wegens het drukke verkeer op de N382, soms halsbrekende toeren uithalen. Vooral vrachtwagenbestuurders ondervinden hier soms zware problemen.

1. Is de minister op de hoogte van deze verkeersonveilige situatie?
2. Zo ja, welke maatregelen heeft hij reeds voorgesteld om dit te verhelpen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 723 van 1 september 2005

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. De verkeersonveilige situatie is gekend.
2. Er werd in de PCV d.d. 15.02.05 een ontwerp van herinrichting met behulp van verkeerslichten goedgekeurd voor beide kruispunten. Deze herinrichting kan gebeuren in het kader van het bestek "Allerlei ingrepen van beperkte omvang met het oog op het verbeteren van de verkeersveiligheid in het 8^{ste} district.

Evenwel kunnen deze aanpassingswerken slechts aanvatten na de aanleg van het bedrijventerrein langs het kanaal, aangezien het nieuwe kruispunt noordwaarts opgeschoven wordt in functie van de aansluiting van een nieuw aan te leggen toegangsweg van dit bedrijventerrein.

Dit laatste gebeurt op initiatief van de stad Roeselare. De planning van de werken aan de kruispunten hangt dan ook af van de vordering van de werken op initiatief van de stad Roeselare.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 724
van 7 september 2005
van **JAN ROEGIERS**

E17 viaduct Gentbrugge - Geluidsmetingen

Het frappante verhaal van de E17 is ondertussen bekend. In 2002-2003 werden er omvangrijke werken uitgevoerd aan de snelweg, met grote verkeersellende en verschillende doden en gewonden tot gevolg. Begin 2004 leek het viaduct in Gentbrugge eindelijk klaar. Al snel bleken er echter barsten te zijn ontstaan in de voegen tussen de asfaltlagen die dringend moesten worden hersteld. Sindsdien begon de lijdensweg voor de omwonenden.

De voegen die dwars over het wegdek lopen, werden bij de tweede herstellingen vernieuwd, maar de linker- en rechterkant van de voegen sluiten niet goed op elkaar aan. Hetgeen gigantisch veel lawaai veroorzaakt als daar duizenden auto's over rijden. Bovendien staan – om onbekende redenen – er juist op die plaats over een lengte van 500 meter geen geluidsschermen.

Door het afdelingshoofd van de betrokken afdeling Wegen en Verkeer (AWV) werd toegegeven dat er effectief geluidshinder is: “Het viaduct is indertijd aangelegd op een manier zoals we dat nu niet meer zouden doen, met een dubbele voeg. [...] Dat hebben we moeten aanpakken en daardoor hoor je nu een dubbele klap als je erover rijdt. Dat zal wel meer hinder geven. Daarom hebben we na de klachten uit de buurt een geluidsmeting besteld, maar die moet nog worden uitgevoerd.”

De klachten van de buurt – 1.600 gezinnen, 5.000 mensen – blijken dus gegrond. Blijft echter de vraag wat er vanuit het beleid en op het terrein gebeurt, vandaar volgende vragen.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier, welke procedures lopen er?
2. Werden de door AWV beloofde geluidsmetingen reeds uitgevoerd? Zo ja, wat zijn de resultaten ervan?
3. Welke initiatieven worden genomen om op korte termijn tot een geluidsarme oplossing voor de omwonenden te komen?
4. Is er reeds overleg geweest met de stad Gent rond dit dossier?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 724 van 7 september 2005

van **JAN ROEGIERS**

1. De beloofde geluidsmetingen werden op 10 mei 2005 uitgevoerd. Inmiddels loopt ingevolge klacht van de buurtbewoners een gerechtelijke procedure.
2. De geluidsmetingen in de omgeving van het viaduct te Gentbrugge werden op 10 mei 2005 uitgevoerd.
Als we de resultaten daarvan vergelijken met de laatste geluidsmetingen d.d. 02.04.1996 (dus voor de herstellingswerken aan het viaduct), dan stellen we vast dat de toename van L_{aeq} -waarde zeer miniem is. Deze heel beperkte verhoging is toe te schrijven aan de toename van het wegverkeer en in het bijzonder van het heel hoge percentage vrachtwagens (meer dan 33%).
Er kan wel gesteld worden dat de klopgeluiden, geproduceerd ter hoogte van de voegen, als storend ervaren worden, maar door het laagfrequent karakter ervan geen doorslaggevende invloed op de geluidsdrumniveauwaarde hebben.
Tijdens de werken aan het viaduct werden eveneens de oude geluidsschermen vervangen. Een uitbreiding van het aantal meters werd niet voorzien. Een uitbreiding van deze geluidsschermen zou niet of nauwelijks de geluidslast voor de omwonenden hebben teruggedrongen. Dat wordt gestaafd door de resultaten van de geluidsmetingen ter hoogte van Ooievaarsnest.
Besluitend kan gesteld worden dat dergelijk geluid nu éénmaal inherent is voor het intense zwaar verkeer over dit viaduct. We zien geen mogelijkheid om bijkomend maatregelen te treffen die deze geluidslast drastisch kan terugdringen zonder de veiligheid van het viaduct in gedrang te brengen.
3. Zoals hiervoor meegedeeld zijn er geen initiatieven mogelijk.
4. De resultaten van de geluidsmetingen d.d. 10 mei 2005, waaruit één en ander duidelijk werd, werden bezorgd aan de heer Lieven Decaluwe, Schepen van Milieuzaken, Gezondheidsbeleid en Openbaar Groen van de stad Gent.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 726
van 7 september 2005
van **ERIK MATTHIJS**

Radioactieve bliksemafleiders - Milieu

Door radioactieve bliksemafleiders zouden in ons land vele daken radioactief besmet zijn omdat radium weglekte. Het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) ziet toe op de verwijdering van de radioactieve bliksemafleiders, niet op het verwijderen van radioactieve daken.

Sommige daken zouden de toegelaten norm van radioactiviteit ernstig overschrijden, zoals het dak van de Sint-Jacobskerk in Antwerpen (1000 x hoger dan de norm) en van de basisschool in Deurne (750 keer de norm). De radioactiviteit zou een reëel gevaar betekenen voor dakwerkers.

Zijn er bij de Vlaamse milieuadministratie cijfers bekend over deze problematiek?

Hoe ernstig is het gevaar voor de gezondheid van dakwerkers en omwonenden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 726 van 7 september 2005

van **ERIK MATTHIJS**

De vraag heeft betrekking op radioactieve bliksemafleiders en hun verwijdering door het FANC (Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle). Er bestaat ongerustheid over de radioactieve besmetting van onderliggende dakconstructies en de gevaren voor dakwerkers bij verwijdering.

Ioniserende straling en de problematiek van radioactieve bliksemafleiders is een federale materie en behoort tot het bevoegdheidsdomein van de federale minister van Binnenlandse Zaken. Uit informatie die we hierover hebben ingewonnen, blijkt dat het onderwerp in de federale Kamer ook reeds aan de orde is geweest (PV nr 394 van H. Goyvaerts van 12.10.2004, zie QRVA 51 059 van 28.12.2004). Hieruit blijkt dat het FANC de betrokken verwijderingsbedrijven en de erkende controle-instellingen heeft geïnformeerd over de problematiek van besmetting van onderliggende dakconstructies en hen schriftelijke instructies heeft bezorgd. De bedrijven voeren de afbraak uit onder het toezicht van het FANC of een erkende instelling voor fysische controle.

1. Er zijn geen gegevens voorhanden bij de leefmilieuadministratie.
2. Voor informatie over mogelijke gevaren verbonden aan het verwijderen van deze installaties verwijs ik u graag naar het FANC (webstek: www.fanc.fgov.be).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 729
van 7 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Viaduct Vilvoorde - Herstellingswerken

Het viaduct in Vilvoorde is sinds zijn aanleg nooit meer uit het nieuws geweest. Herhaalde malen en met korte tussenpozen zijn er structurele onderhoudswerken uitgevoerd, die evenwel geen oplossing brachten. Men kan zich de vraag stellen of de leiding van de afdeling Wegen en Verkeer (AWV) Vlaams-Brabant voldoende in staat is om dit probleem op te lossen.

Sommige werken, nochtans pas uitgevoerd in 2002, moeten alweer worden overgedaan.

In een kranteninterview, onder meer in Het Nieuwsblad van 6 juli 2005, verklaart het betrokken afdelingshoofd prompt dat noch de aannemer, noch hemzelf iets te verwijten valt, want de aannemer heeft het werk uitgevoerd conform het bestek en bovendien is niet het afdelingshoofd de leidinggevende ambtenaar, maar iemand anders. Voorwaar een merkwaardige uitspraak voor een afdelingshoofd.

1. Hoe vaak en voor welke bedragen zijn er tot op heden reeds werken uitgevoerd aan het viaduct van Vilvoorde?
2. Hoe valt te verklaren dat deze werken om de tien jaar moeten herhaald worden, terwijl normale investeringswerken van deze omvang om de twintig tot dertig jaar plaatsvinden?
3. Welk concept werd gehanteerd bij het viaduct van Vilvoorde?

Wie heeft dit procédé voorgesteld en wie heeft dit procédé goedgekeurd, met andere woorden het voorgestelde systeem PMMA-kunsthars van het Engelse bedrijf Sterling-Lloyd?

4. Wie keurt uiteindelijk binnen de administratie Wegen en Verkeer (AWV) in dit geval dit soort werken goed? Is dat de directeur-generaal van AWV, of het afdelingshoofd van de provinciale directie of de leidinggevende ambtenaar van de werken?
5. Heeft de minister al initiatieven genomen om een extern grondig onderzoek te doen naar de juiste toedracht van de werken aan het viaduct en wie waarvoor verantwoordelijk is?
6. Welk onderzoek loopt er momenteel naar de slecht uitgevoerde werken aan het viaduct? Wie voert dit onderzoek uit? Welke redenen liggen ten grondslag aan dit onderzoek?

-
KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 729 van 7 september 2005

van JAN PEUMANS

1. Sinds de heraanleg in 2000 van de verhardingen op het stalen viaduct van Vilvoorde en haar betonnen toegangsbruggen (1^e fase - buitenring) dienden een 8-tal interventies te gebeuren. Hierbij werd voor een totaal bedrag van circa €500.000 uitgegeven.
2. De verharding van de betonnen toegangsbruggen werd voor de eerste maal na meer dan 20 jaar vernieuwd.

Het feit dat de heraanleg van de verhardingen op het stalen viaduct ca. alle tien jaar dient te gebeuren is te verklaren door de eigenheid van de stalen constructie van het brugdek. Door de relatief "lichte" staalconstructie dient bij het concept van de verharding rekening te worden gehouden met volgende dualiteit:

- om de werking van de staalconstructie te volgen is een eerder soepele wegbekleding aangewezen;
- voor een veel en zwaar bereden staalconstructie een bekleding die stabiel blijft.

En dus dient bij de samenstelling van de verharding een compromis gezocht tussen enerzijds een voldoende "soepel" (=elastisch) wegdek, zonder dat evenwel spoorvorming te vrezen is en anderzijds een voldoende "stabiel" (=met hoge weerstand) wegdek, zonder dat evenwel scheurvorming te vrezen valt.

3. Het dichtingsconcept met kunsthars werd toegepast op de betonnen toegangsbruggen. De beslissing daartoe werd in een technische werkgroep genomen samengesteld uit vertegenwoordigers van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams Brabant, de afdeling Wegenbouwkunde en de afdeling Betonstructuren (allen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) enerzijds en het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (O.C.W.) anderzijds.
4. Aanbestedingsdossiers van werken en verrekningen worden overeenkomstig het delegatiebesluit van 29/03/1995 en de ministeriële beslissing van 19/06/1996 goedgekeurd hetzij door de minister, hetzij door de directeur-generaal, hetzij door het afdelingshoofd. In het huidig geval werd dit dossier goedgekeurd door de minister op voordracht van de administratie en na gunstig advies van de inspectie van financiën.

5 en 6.

De entiteit Interne Audit van de Vlaamse Administratie heeft een administratief en technisch onderzoek uitgevoerd. De problemen aan de buitenring van het viaduct liggen aan de basis van dit onderzoek. De entiteit Interne Audit heeft een beroep gedaan op experts van de Universiteit Gent over de technische kant van de zaak. Ik heb kennis genomen van de resultaten. Zij hebben als basis gediend voor de opstelling van een verbeteringstraject dat reeds op COVA van AWW werd besproken en nu moet geïmplementeerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 731
van 7 september 2005
van **DOMINIQUE GUNS**

Kanaal Brussel-Charleroi - Waterkwaliteit en visbestand

Sinds de federalisering van België loopt het kanaal van Brussel naar Charleroi door de drie gewesten. Van noord naar zuid zijn dit het Brusselse Hoofdstedelijke gewest, het Vlaamse gewest en het Waalse gewest.

Het gedeelte in het Vlaamse gewest gelegen tussen Klein-Bijgaarden en Lembeek is ongeveer 10 km lang.

1. Wat is voor het gedeelte van het kanaal naar Charleroi gelegen tussen Klein-Bijgaarden en Lembeek de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2004 en het jaar 2005 (of de meest recentelijk beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op het gedeelte van het kanaal van Brussel naar Charleroi gelegen tussen Klein-Bijgaarden en Lembeek het grootste en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2004 en vooral voor het jaar 2005 (of eventueel de meest recente beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 731 van 7 september 2005

van **DOMINIQUE GUNS**

1. Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O₂), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH₄⁺-N), nitriet (NO₂⁻-N) en nitraat (NO₃⁻-N), totaal orthofosfaat (o-PO₄⁻-P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl⁻) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO₄⁻), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), selen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne. De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

-	BBI	Kleur	Beoordeling
	9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
	7 - 8	groen	goede kwaliteit
	5 - 6	geel	matige kwaliteit
	3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
	1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
	0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

Kwaliteit van het kanaalwater

Globaal is de waterkwaliteit van het kanaal Brussel-Charleroi, bij het binnenstromen van het Vlaams Gewest te Lembeek, niet goed in 2004. De PIO behoort er weliswaar nog (nipt) tot de klasse 'matig verontreinigd', maar de biologische kwaliteit is er, zoals in 2003, slecht. De basiskwaliteitsnormen worden er overschreden voor opgeloste zuurstof, zwevende stoffen, chemisch zuurstofverbruik, ammonium en orthofosfaat, en de viswaternormen voor opgeloste zuurstof, zwevende stoffen, biochemisch zuurstofverbruik, ammonium en nitriet. De waterkwaliteit was hier in de jaren '90 ronduit slecht, en was geleidelijk verbeterd tot 2002 (met o.m. een matige biologische kwaliteit), maar sindsdien lijkt het terug slechter te gaan. Eén en ander blijkt duidelijk uit de evolutie in de tijd van de Prati-index voor zuurstofverzadiging, de BBI en ammonium. Voor de vergelijkbare periode januari-augustus in 2004 en 2005, stellen we in 2005 een verbetering vast van de gehalten aan opgeloste zuurstof en zwevende stoffen, maar ook een verhoging van de gehalten aan de toxische verbindingen ammonium en nitriet.

De oorzaak van deze slechte kwaliteit situeert zich op Waals grondgebied, waar het kanaal Brussel-Charleroi, in tegenstelling tot Vlaanderen, niet de bestemming 'viswater' heeft. Het kanaal wordt te Charleroi gevoed door de Samber en stroomt er door sterk geïndustrialiseerd gebied. Onder meer in de zoning van Feluy, met een belangrijke petrochemische industrie, worden bedrijfsafvalwaters in het kanaal geloosd. Eveneens te Tubeke, net voor de gewestgrens, is industrie aanwezig (o.m. Duferco Klabbeek). Tevens monden in Wallonië verschillende verontreinigde beken uit in het kanaal. De belangrijkste ervan is waarschijnlijk de Hain die te Klabbeek (3 km stroomopwaarts de gewestgrens) in het kanaal uitmondt. Deze beek is zwaar verontreinigd. Omwille van het lage debiet in het kanaal (ondanks een groot gabarit) is de impact van deze lozingen (rechtstreeks of via zijbeken) groot. Ook de sedimenten van het kanaal zijn zwaar verontreinigd.

Op Vlaams grondgebied, te Lembeek zelf, is er een overstortplaats van de Zenne naar het kanaal, zodat bij hevige regenval verontreinigd Zennewater in het kanaal terechtkomt. Iets verder stroomafwaarts monden twee met huishoudelijk afvalwater bezoedelde beken uit in het kanaal, nl. de Mollebeek en de Maasdalbeek, waarvan een aantal lozingspunten niet werden opgeheven en dus niet aangesloten zijn op de collector naar RWZI Beersel.

In Sint-Pieters-Leeuw is de kwaliteit in 2004 weliswaar beter, met een lagere PIO-score (evenwel nog behorend tot de klasse 'matig verontreinigd') en een matige biologische kwaliteit, maar nog verre van goed. Hier zijn er overschrijdingen van de basiskwaliteitsnormen voor opgeloste zuurstof, zuurtegraad (te hoge pH ingevolge eutrofiëring), zwevende stoffen, chemisch zuurstofverbruik, totale fosfor en orthofosfaat, en van de viswaternormen voor zwevende stoffen, ammonium, totale fosfor en nitriet. Ten opzichte van de eerste helft van de jaren '90 is de waterkwaliteit hier verbeterd, o.m. voor de parameters chemisch zuurstofverbruik, ammonium, totale fosfor en orthofosfaat, maar sindsdien is de waterkwaliteit niet meer geëvolueerd. Voor de vergelijkbare periode januari-augustus in 2004 en 2005, stellen we in 2005 een verbetering vast van zowel de gehalten aan opgeloste zuurstof, ammonium, nitriet en orthofosfaat.

Tussen Lembeek en Sint-Pieters-Leeuw valt ingevolge het zelfzuiverend vermogen van de waterloop een duidelijke stijging van het zuurstofgehalte en een daling van de ammoniumconcentratie - met een overeenkomstige stijging voor nitraat - waar te nemen.

2. Op het streven naar het wegwerken van overstortwater van de Zenne en van huishoudelijk afvalwater van de Mollebeek en de Maasdalbeek na, heeft Vlaanderen slechts zeer weinig impact op de waterkwaliteit van het kanaal Brussel-Charleroi dat vanuit het Waals Gewest Vlaanderen binnenstroomt. Een significante verbetering van de waterkwaliteit van het kanaalwater kan dan ook enkel verwacht worden als de vervuilende bronnen in Wallonië aangepakt worden, o.m. ook saneringen van lozingen in de Zenne, zodat de negatieve impact van de overstorten op het kanaal vermindert. M.b.t. de huishoudelijke lozingen is het Waalse gewest inmiddels wel een inhaaloperatie begonnen. Voor de sanering van de Hain is het evenwel wachten tot de ingebruikname van de belangrijke RWZI Kasteelbrakel (ontwerpcapaciteit: 92.000 inwonerequivalenten). Volgens de 'Intercommunale du Brabant Wallon' zou dit kunnen plaatsvinden in 2008, indien zij tijdig de nodige vergunningen verkrijgen.

Specifiek gericht op de biologische kwaliteit en het kanaal Brussel-Charleroi als biotoop en voortplantingsplaats voor vissen, ongewervelden, e.d. kunnen in Vlaanderen wel specifieke maatregelen genomen worden, b.v. de aanleg van vispaaiplaatsen.

3. In 2001 is een monitoringsmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van ongeveer 5 jaar bemonsterd.
Op het Kanaal van Brussel naar Charleroi werden 4 locaties gelegen in het Vlaams gewest geselecteerd, de recentste gegevens dateren van 2002.

Het kanaal werd op 4 locaties elektrisch en met fuiken bevestigd. In totaal werden er 1717 exemplaren gevangen met een gewicht van 162 kg. Er werden 15 vissoorten gevangen nl. paling, brasem, kolblei, gibel, karper, riviergrondel, winde, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, driedoornige stekelbaars, pos, zonnebaars, baars, snoekbaars.

Paling, kolblei, blankvoorn en baars werden op alle locaties gevangen.

Blankvoorn, domineert met een aantalpercentage van 81.4% en een gewichtpercentage van 31.1% het kanaal. Qua biomassa is ook karper een dominante soort (gewichtpercentage van 32.3%). Van winde, driedoornige stekelbaars en pos werden slechts een zeer beperkt aantal individuen (< 5 exemplaren) gevangen.

Op het kanaal varieert de soortendiversiteit tussen 8 en 14 soorten met een gemiddelde van 10 soorten per plaats. Als we de elektrovisserijvangsten / 100 m bekijken zien we dat deze variëren tussen 1024 g/100 m en 9474 g/100m met een gemiddelde van 4464 g/100 m. Op basis van resultaten van eerdere elektrische bemonsteringen op kanalen wijzen deze waarden op *zeer grote vangsten* op de 3 staalnameplaatsen gelegen tussen Halle en Beersel en op een *grote vangst* op de staalnameplaats gelegen te Sint-Pieters-Leeuw.

De fuikvangsten variëren tussen 3322 g/fuikdag en 14046 g/fuikdag met een gemiddelde van 8105 g/fuikdag. In vergelijking met resultaten van eerdere fuikbemonsteringen op kanalen wijzen ook hier de waarden op *zeer grote vangsten* op de 3 staalnameplaatsen gelegen tussen Halle en Beersel en op een *grote vangst* op de staalnameplaats gelegen te Sint-Pieters-Leeuw. De zeer grote vangstwaarden voor zowel de elektrovisserij als de fuikvisserij op de 3 staalnameplaatsen wijzen op zeer hoge visdensiteiten. Als we het visbestand hier bekijken zijn het vooral blankvoorn, karper en brasem die deze hoge densiteiten bepalen.

Ondanks de 15 gevangen vissoorten op het kanaal kunnen we wel stellen dat we te maken hebben met een vrij eenzijdige visstand van vooral blankvoorn en karper.

In 1997 werd het Kanaal Brussel-Charleroi op 11 locaties bevist, er werden eveneens 15 vissoorten gevestigd, nl. voorgenoemde vissoorten zonder driedoornige stekelbaars en pos maar aangevuld met blauwbandgrondel en bittervoorn. Riviergrondel en blankvoorn werden het meest aangetroffen. In 1997 maakte karper het grootste deel van de biomassa uit. De elektrovisserijvangsten/100 m en de fuikvangsten/24 u waren in 1997 van eenzelfde grootteorde als die van 2002 en wezen eveneens op hoge visdensiteiten. In tegenstelling tot de campagne in 2002 was riviergrondel in 1997 één van de meest gevangen soorten, nu maakt het minder dan 1% van het aantalpercentage uit. In het algemeen is de visstand 2002 in vergelijking met het visbestand in 1997 vrij vergelijkbaar gebleven.

In het kader van een specifiek visstandonderzoek en onderzoek naar vismigratie doorheen sluizen op Kanaal naar Charleroi werden in 2002 nog bijkomende gegevens verzameld. Het onderzoek vond plaats op grondgebied van de provincie Vlaams-Brabant m.a.w. van Lembeek tot de zwaai kom stroomafwaarts de sluis van Ruisbroek. De afvissingen gebeurden met behulp van fuikvisserij. De fuiken werden van oktober 2002 tot eind juli 2003 op een viertal staalnameplaatsen in elke sluiscompartiment, wekelijks gezet en leeggehaald na één dag gestaan te hebben. Er werd wekelijks gevestigd op een periode met ijsbedekking na (eind december tot midden februari).

Er werden 18 vissoorten aangetroffen waarbij blauwbandgrondel, kopvoorn en vetje aanvullende soorten zijn op de bovenvermelde visbestandopname. In dit onderzoek werd bevestigd dat blankvoorn (14 332 exemplaren) de meest dominante vissoort is, gevolgd door blei (2737) en brasem (1508).

De biomassa voor het Kanaal naar Charleroi bestaat voor 21% uit blankvoorn en voor 20% uit karper. De karpers vertegenwoordigen ondanks hun kleine aantallen, grote biomassa's. hun gemiddeld gewicht bedraagt ongeveer 1.776 kg. Kolblei daarentegen vertegenwoordigt een biomassa van 11%, brasem 10%, gibel en zeelt elk 7%. Paling en snoekbaars zijn de meest vertegenwoordigde roofvissen: respectievelijk 10% en 6%.

Tabel 1: Overzichtstabel van de totale vangsten op het kanaal met per soort: de afgeviste aantallen (N), de aantalspercentages (N%), de afgeviste biomassa (G in g) en de gewichtspercentages (G%)(gegevens van Van Thuyne, 2003).

Soort	N	N%	G	G%
Paling	12	0.70	4191.4	2.59
Brasem	42	2.45	14023.4	8.66
Kolblei	55	3.20	5077.9	3.14
Giebel	9	0.52	10206.1	6.30
Karper	25	1.46	52270.2	32.27
Riviergrondel	15	0.87	210.6	0.13
Winde	2	0.12	432.2	0.27
Blankvoorn	1397	81.36	50417.4	31.13
Rietvoorn	25	1.46	1931.1	1.19
Zeelt	12	0.70	6912.4	4.27
Driedoornige stekelbaars	1	0.06	1.3	0.00
Pos	1	0.06	10.4	0.01
Zonnebaars	15	0.87	929.2	0.57
Baars	84	4.89	4674.6	2.89
Snoekbaars	22	1.28	10682.2	6.60

Tabel 2 : Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten (N) op de verschillende staalnamepunten (met X gevangen door zowel elektrovisserij als fuikvisserij, * enkel met elektrovisserij, + enkel met fuikvisserij en # gevangen met kieuwnetten. Kieuwnetten werden enkel in de campagne van 1997 gebruikt)(gegevens van Van Thuyne, 2003) .

2002 1997	paling	brasem	kolblei	giebel	karper	riviergron	blauwband	winde	bittervoorn	blankvoorn	rietvoorn	zeelt	3doornige stekelbaars	pos	zonnebaar	baars	snoekbaars	N
Halle, Lembeek zwaaiikom E+F F	+ +	+ +	X +		* +	*				X +	X +	+ +	*		* +	X		11 8
Halle, stroomaf van de sluis E+F E	X	+	X *	X *	X *	*		*		X *	+	X		+	*	*	X *	14 6
Beersel, Lot E+F E	X *		X	X	* *	*	*	*	*	* *	*	+			**	**	X	9 10
Sint-Pieters-Leeuw, Ruisbroek E+F KN	+	+	+	+	# #	*				X						X	X	8 2

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 732
van 7 september 2005
van **DOMINIQUE GUNS**

Damse Vaart - Waterkwaliteit en visbestand

Het Kanaal Brugge-Sluis, beter bekend onder de naam “Damse Vaart”, ligt in de provincie West-Vlaanderen en is ongeveer 13,5 km lang.

Het kanaal bestaat eigenlijk uit twee trajecten die via een sifon onder het Leopoldkanaal en het Schipdonkkanaal met elkaar in verbinding staan.

1. Wat is voor het Kanaal Brugge-Sluis de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2004 en het jaar 2005 (of de meest recentelijk beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Kanaal Brugge-Sluis het grootste en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2004 en vooral voor het jaar 2005 (of eventueel de meest recente beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 732 van 7 september 2005

van **DOMINIQUE GUNS**

1. Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij.

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O₂), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH₄⁺-N), nitriet (NO₂⁻-N) en nitraat (NO₃⁻-N), totaal orthofosfaat (o-PO₄⁻-P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl⁻) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO₄⁻), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), selen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne. De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

-	BBI	Kleur	Beoordeling
	9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
	7 - 8	groen	goede kwaliteit
	5 - 6	geel	matige kwaliteit
	3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
	1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
	0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

De waterkwaliteit in de Damse Vaart

De laatste beschikbare volledige meetreeks aan gegevens voor het Kanaal Brugge-Sluis betreft het jaar 2004. Voor 2005 beschikt de VMM reeds over maandelijkse fysico-chemische analyseresultaten tot en met juli. Biologische kwaliteitsgegevens voor 2005 zijn nog niet voorhanden.

Een overzicht van de door VMM gemonitorde meetplaatsen op de Damse Vaart, met de PIO-scores en BBI's van 1989 t.e.m. 2004 is terug te vinden in onderstaande tabel.

omschrijving	Gemeente	PIOkl_1990	PIOkl_1991	PIOkl_1992	PIOkl_1993	PIOkl_1994	PIOkl_1995	PIOkl_1996	PIOkl_1997	PIOkl_1998	PIOkl_1999	PIOkl_2000	PIOkl_2001	PIOkl_2002	PIOkl_2003	PIOkl_2004
Lapscheure, Vaartstraat, grens NL	Knokke-Heist	2	3	2	2	3	3	3	3	3	3	2	2	2	2	1
Hoeke, Oude Westkapellestraat, Hoeke brug	Damme	3	3	2	2	3										
Oostkerke, Damse Vaart Noord, Oostkerkebrug	Damme	3	3	2	2	3										2
Koolkerke, Noorweegse Kaai, reservaat	Brugge	3	3	2	3	3										
Koolkerke, Noorweegse Kaai, Lamme Goedzak	Brugge	4	3	4	4	4	3	4	4	3	3	2	2	2	3	3

		BBI_1989	BBI_1990	BBI_1991	BBI_1992	BBI_1993	BBI_1994	BBI_1995	BBI_1996	BBI_1997	BBI_1998	BBI_1999	BBI_2000	BBI_2001	BBI_2002	BBI_2003	BBI_2004
Lapscheure, Vaartstraat, grens NL	Knokke-Heist	7		7	8			6	8	8		7	8	9	8	8	8
Hoeke, Oude Westkapellestraat, Hoeke brug	Damme	8	8	8	8	8	8										
Oostkerke, Damse Vaart Noord, Oostkerkebrug	Damme	8	6	7	9			8									
Koolkerke, Noorweegse Kaai, reservaat	Brugge	6	6	6	7	8			7								
Koolkerke, Noorweegse Kaai, Lamme Goedzak	Brugge	5	3	5	5	4	5	5	5	5	3	5	7	7	6	8	8

De Damse Vaart (of het Kanaal Brugge-Sluis) is ongeveer 14 km lang (van Brugge tot aan de Nederlandse grens) en bestaat uit een kunstmatig gegraven kanaal (vanaf 1810 uitgegraven) en met populieren beplante oevers.

Dit kanaal wordt gevoed door het Kanaal Gent-Oostende. Het kreeg de wettelijke bestemming 'viswater voor karperachtigen' toegewezen.

BESPREKING WATERKWALITEIT IN 2004

Globaal gezien is de kwaliteit van deze waterloop goed en verbetert de kwaliteit van Brugge naar Nederland toe, zowel qua zuurstofhuishouding als op het vlak van het chemisch zuurstofverbruik, nitraatgehalte en ammoniumconcentratie.

Ter hoogte van Brugge wordt voor de parameters nitriet, ammonium, fosfor en het biochemisch zuurstofverbruik niet voldaan aan de viswaternormen; te Knokke (1000) is de zuurstofhuishouding 'niet verontreinigd' en wordt voor alle parameters voldaan aan de strengere normen. Deze meetplaats is de enige die in 2004 voldoet aan de strengere viswaternormen voor nitriet.

De normtoetsing tegenover de basiskwaliteitsnormen levert in 2004 t.h.v Knokke (1000) enkel overschrijdingen op voor de parameters pH (éénmalig werd een zuurtegraad van 8.6 gemeten) en het chemisch zuurstofverbruik (overschrijdingen tot 35 mg O₂/l). Verderop richting Damme (3000) was er bijkomend een overschrijding van de norm voor orthofosfaat en geleidend vermogen. Ter hoogte van Koolkerke ligt het gemiddelde geleidend vermogen nog hoger en worden tevens normoverschrijdingen vastgesteld voor het chloridegehalte, het biochemisch zuurstofverbruik, ammonium en totaal fosfor.

Tussen Brugge en Damme is de zuurstofkwaliteit minder gunstig. In 2004 werd hier een overwoekering door waterplanten (eendekroos, gedoornd hoornblad) waargenomen. Deze planten produceren overdag zuurstof, terwijl er 's nachts zuurstoftekort optreedt, waardoor de PIO-score achteruitging. Een mogelijke verklaring voor deze plantengroei is het massaal voorkomen van de driehoeksmossel, die het water filtert en het daardoor helderder maakt, waardoor hogere waterplanten zich kunnen ontwikkelen.

De meetresultaten van januari t.e.m. juli 2005 wijzen er op dat de toestand in 2005 weinig zal verschillen tegenover 2004.

Wat betreft de biologische kwaliteit, wijst de BBI te Brugge sinds 2003 op een 'goede' kwaliteit. In 2004 worden 21 taxa teruggevonden. Dit is een verbetering tegenover de toestand in 2002, toen de biologische kwaliteit nog matig was.

Ter hoogte van Knokke is de biologische kwaliteit sinds 1996 goed tot zeer goed.

2. Het Kanaal Brugge-Sluis wordt t.h.v. Brugge gevoed met water afkomstig van het Kanaal Gent-Oostende. De kwaliteit van het water in de Damse Vaart wordt dus voornamelijk bepaald door de heersende kwaliteit in het kanaal Gent-Oostende. De zuurstofhuishouding in de Damse Vaart ter hoogte van Brugge was in 2004, beoordeeld op basis van de Prati-index 'matig verontreinigd' en kan dus nog geoptimaliseerd worden.

Het Kanaal Gent-Oostende vertoont ter hoogte van Steenbrugge een matige biologische kwaliteit en een verontreinigde zuurstofhuishouding in 2004. Er worden normoverschrijdingen vastgesteld voor een groot aantal parameters, waaronder opgeloste zuurstof, chemisch zuurstofverbruik, ammonium- en Kjeldahl-stikstof, totaal fosfor, orthofosfaat en geleidend vermogen.

De belangrijkste knelpunten, die de grootste invloed uitoefenen op de Damse Vaart, zijn hier afkomstig van het bekken van de Rivierbeek en het Kanaal Gent-Oostende zelf. In deze regio zijn heel wat saneringswerken gepland (zoals het saneren van Wingene, Hertsberge, Beernem, Steenbrugge) of net uitgevoerd (bv. RWZI Ruddervoorde). De geplande werken zullen grotendeels tegen 2010 gerealiseerd zijn.

Momenteel is de Damse Vaart het oppervlaktewater met de beste waterkwaliteit in het bekken van de Brugse Polders. Vooral ter hoogte van Ramskapelle wordt aan praktisch alle

basiskwaliteitsnormen en ook aan de strengere viswaternormen voor oppervlaktewater, voldaan. Veel vooruitgang kan men in dit Kanaal dus niet meer verwachten.

Het feit dat de kwaliteit in dit deel van de Vaart beter is dan in het deel tussen Brugge en Damme, is te wijten aan het zelfreinigend vermogen.

De biologische kwaliteit voldoet over de volledige lengte van het Kanaal (van Brugge tot in Knokke-Heist) reeds aan de basiskwaliteitsnorm, met een BBI = 8.

De Damse Vaart ondergaat verder geen vervuilende invloed die afkomstig is van industrie. Aangezien er ook geen andere verontreinigingsbronnen, zijn kan gesteld worden dat de toestand ter hoogte van Ramskapelle praktisch 'optimaal' is, op enkele kleine normoverschrijdingen voor het chemisch zuurstofverbruik na.

Globaal gezien kan dus gesteld worden dat de toestand van de Damse Vaart optimaal zou moeten zijn na de uitvoering van de saneringswerken in het bekken van de Rivierbeek en het Kanaal Gent-Oostende. Deze optimale toestand zou in theorie binnen de tien jaar moeten bereikt worden.

3. De laatste afwissing van het Kanaal Brugge-Sluis dateert van 2000. Het kanaal werd bevist door de Provinciale Visserijcommissie van West-Vlaanderen en de Afdeling Bos en Groen van Aminal. Vier locaties gelegen in 2 sectoren (sector Brugge-Sifon en sector Sifon-Hoeke) werden geselecteerd en in het voorjaar en najaar bemonsterd door middel van een zegennet en elektrovisserij.

Op het Kanaal Brugge-Sluis werden 16 vissoorten gevangen nl. paling, brasem, kolblei, gibel, zeelt, winde, blankvoorn, rietvoorn, snoek, baars, snoekbaars, pos, blauwbandgrondel, karper, graskarper en kroeskarper.

Op de sector Brugge-Sifon (locaties Apertje en Breugel zie tabel 1) werden 13 soorten gevangen nl. voornoemde soorten zonder karper, kroeskarper en snoek. Blankvoorn is de meest voorkomende soort gevolgd door brasem en paling en dit zowel voor het voorjaar als het najaar. In het voorjaar werd de gemiddelde densiteit op deze sector berekend op 97.9 kg/ha, voor het najaar 121.5 kg/ha. In het voorjaar werd hier voor de elektrovisserij een gemiddelde van 4.392 g/100 m gevangen en voor het najaar 3.328 g/100 m. De cijfers voor het voorjaar en het najaar liggen dus dicht tegen elkaar. In deze sector werden ter hoogte van Breugel de grootste visdensiteiten aangetroffen (zie tabel 1).

Op basis van de vangstgegevens wordt het visbestand op deze sector getypeerd als een overgangswater tussen het brasem/snoekbaarstype en het blankvoorn/baars type met een goed uitgebouwd palingbestand.

De roofvis/prooivis benadert voor deze sector de ideale verhouding. Wel is er een groot percentage aan kleine blankvoorn. De doorgroei naar grotere lengteklassen wordt waarschijnlijk bemoeilijkt door een voedseltekort. De visserijkundige evenwichten zijn over het algemeen goed met een diversiteit van 13 soorten. De aanwezigheid van kleine paling wijst op een natuurlijke recrutering. De belangrijkste predator in deze sector is de snoekbaars.

Op de sector Sifon-Hoeke (locaties Oostkerkebrug en Hoekebrug zie tabel 1) werden eveneens 13 soorten gevangen. In vergelijking met de sector Brugge-Sifon werden hier wel karper, kroeskarper en snoek gevangen ; echter geen winde, graskarper en blauwbandgrondel. Ook in deze sector is blankvoorn de meest voorkomende soort, maar ook paling, snoek en brasem maken ook een groot deel uit van het visbestand en dit zowel voor het voorjaar als het najaar.

In het voorjaar werd de gemiddelde densiteit op deze sector berekend op 175 kg/ha ; voor het najaar kon geen gemiddelde berekend worden gezien de afvissing ter hoogte van Oostkerkebrug in het najaar mislukte. In het voorjaar werd hier voor de elektrovisserij een gemiddelde van 8.002 g/100 m gevangen en voor het najaar 8.273 g/100 m.

Op basis van de vangstgegevens wordt de visstand in de sector Sifon-Hoeke getypeerd als een blankvoorn/baars type met elementen van de snoek/zeelt/rietvoorn associatie. De brasemstand neemt hier een te grote fractie in zodat er gevaar ontstaat voor verbraseming. De visbezetting is in deze sector hoger dan de sector Brugge-Sifon (vooral door de goede vangsten aan Hoekebrug). De roofvis/prooivis benadert ook voor deze sector de ideale verhouding. De belangrijkste predator in deze sector is snoek. De blankvoornstand vertoont ook op deze sector slechts één jaarklasse met een zeer slechte doorgroei naar grotere lengteklassen. De zone ter hoogte van Oostkerke blijkt de minst attractieve voor vissen gezien de lage diversiteit. De zone ter hoogte van Hoeke is dan weer de beste zone van het ganse kanaal, zowel naar de diversiteit als naar densiteit, als naar type visbestand.

In 2001 is een monitoringsmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten, waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van ongeveer 5 jaar bemonsterd. In het kader van dit meetnet zal het Kanaal Brugge-Sluis opnieuw bemonsterd worden in 2006 of 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 733
van 7 september 2005
van **DOMINIQUE GUNS**

Schelde - Waterkwaliteit en visbestand

De Boven-Schelde (de Schelde tot Gent) stroomt Vlaanderen binnen in Spiere-Helkijn. Ze sluit aan op de Ringvaart in Gent. De Boven-Schelde is een ten behoeve van de scheepvaart genormaliseerde rivier voorzien van stuwsluizen. Sinds 1990 verbeterde de waterkwaliteit aanzienlijk.

De Zeeschelde is het deel van de Schelde gelegen tussen Gent en de Belgisch-Nederlandse grens. In tegenstelling tot de Boven-Schelde is de Zeeschelde onderhevig aan getijdenwerking. De Boven-Zeeschelde vervoert zoetwater, de Beneden-Zeeschelde brakwater. Door de toenemende conventionele waterzuivering van industrieel en huishoudelijk afval is de organische belasting van de Zeeschelde gedaald. In de natuurlijke situatie zou men zowel in het zoute als het zoete deel van de Schelde meer vissoorten moeten aantreffen dan in het brakwatergebied.

1. Wat is voor de Schelde de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysisch-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2005?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op de Schelde in 2004 en in 2005 het grootste en op welke plaatsen bijna onbestaande?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 733 van 7 september 2005

van **DOMINIQUE GUNS**

1. Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{3-}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl^-) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{2-}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), selen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.

De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

Bespreking van de kwaliteit van de Schelde

Boven-Schelde

Het meetprogramma 2005 is momenteel nog volop in uitvoering en om tot de juiste conclusies te komen met betrekking tot de waterkwaliteit is het wenselijk de resultaten over één volledig jaar (over de seizoenen heen) in beschouwing te nemen. Hiermee rekening houdende, wordt een kwaliteitsbespreking weergegeven op basis van de beschikbare gegevens van het jaar 2004.

De biologische kwaliteit van de Boven-Schelde varieert in 2004 tussen matig en zeer goed. De Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO) schommelt tussen de klassen 'verontreinigd' en 'matig verontreinigd'.

Ter hoogte van de grens met Wallonië wordt de beste kwaliteit waargenomen (Belgische Biotische Index of BBI 6, PIO 2.5). Tot Avelgem zakt de kwaliteit tot een BBI 2 en een PIO 7.7. Deze kwaliteitsdaling is toe te schrijven aan de zeer slechte kwaliteit van een paar zijrivieren die net afwaarts de Waalse grens in de Schelde uitmonden, met name de Grote en de Zwarte Spierebeek. Zij voeren heel wat bedrijfsafvalwater en huishoudelijk afvalwater uit Wallonië en Noord-Frankrijk aan met een enorm negatieve impact op de kwaliteit van de Schelde. Iets meer stroomafwaarts wordt er water overgepompt naar het Kanaal van Bossuit naar Kortrijk voor de productie van drinkwater te Deerlijk.

Een tweede belangrijke oorzaak voor de kwaliteitsdaling van de Schelde wordt veroorzaakt door de monding van de Rone in de Schelde. De slechte kwaliteit van de Rone wordt op zijn beurt veroorzaakt door de samenvloeiing met de Molenbeek, die een grote hoeveelheid afvalwater afkomstig van de het industrieterrein 'Klein Frankrijk' van Ronse ontvangt.

Eens voorbij deze twee knelpunten weet de Schelde zich enigszins te herstellen en stijgt de BBI naar 4-5. Stroomafwaarts Oudenaarde wordt er een daling van de biologische kwaliteit vastgesteld en blijft de kwaliteit slecht tot aan de sluis van Merelbeke.

Voor opgeloste zuurstof en chemisch zuurstofverbruik is het beeld gelijklopend met dat van de BBI en de PIO. De invloeden van de Grote en de Zwarte Spierebeek zijn duidelijk merkbaar in het stijgende chemisch zuurstofverbruik en de dalende zuurstofconcentraties. Het chemisch zuurstofverbruik schommelt zeer sterk.

Zeeschelde

Afwaarts de sluis van Merelbeke wordt de biologische kwaliteit matig en de PIO wijst er op een matige verontreiniging. Ten opzichte van begin de jaren 2001 is dit een toch wel een noemenswaardige verbetering, die volledig kan toegeschreven worden aan de uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur in de rand van Gent (Destelbergen, Merelbeke). Deze kwaliteit wordt behouden tot aan de monding van de Dender te Dendermonde. Ook op dit traject zijn de afgelopen jaren heel wat inspanningen geleverd op het vlak van saneringen.

De Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO) van de Schelde te Dendermonde wijst op een 'matig verontreinigde' toestand. De PIO verbetert er van 3,3 in 2003 naar 2,5 in 2004. Ook ter hoogte van Sint-Amands is een lichte verbetering waar te nemen. Ondanks dat de PIO er voor de eerste maal sinds 1990 lager is dan 5 (4,4), blijft deze duiden op 'verontreiniging'. Het zuurstofgehalte in de Schelde is het laagst op het traject Sint-Amands - Antwerpen (PIO-klasse 'verontreinigd'). De oorzaak hiervan is o.a. de negatieve invloed van de belangrijkste zijwaterloop de Rupel, die nog steeds het ongezuiverd afvalwater van het Brussels Hoofdstedelijk gewest ontvangt via de Zenne. De zuurstofhuishouding van de Schelde blijft wel status-quo op het traject in vergelijking met 2003, met uitzondering van de meetplaats te Hemiksem, de eerste meetplaats na de samenvloeiing met de Rupel. De achteruitgang van de kwaliteit die in 2003 werd vastgesteld, is teniet gedaan in 2004. De zuurstofhuishouding in de vaargeul van de Schelde vanaf Beveren tot aan de Nederlandse grens duidt er op een 'matig verontreinigde' toestand. In de vaargeul t.h.v. de Kallosluis te Beveren wordt de matig verontreinigde toestand van 2003 bevestigd.

Omdat de Belgische Biotische Index niet in brak water bepaald kan worden, wordt de biologische kwaliteit van de Schelde enkel stroomopwaarts van Antwerpen onderzocht. De biologische kwaliteit van de Schelde blijft ook in 2004 over nagenoeg de ganse loop slecht tot zeer slecht. Een uitzondering hierop is te Dendermonde, waar voor de eerste maal een matige biologische kwaliteit wordt aangetroffen. Voor de eerste maal worden er meerdere exemplaren van de mollusk *Lymnea* aangetroffen. Te Sint-Amands wordt de matige biologische kwaliteit van 2003 niet bevestigd. De biologische kwaliteit van de Schelde te Antwerpen blijft zeer slecht. (BBI=2)

Belangrijk voor de levensgemeenschappen in de waterloop is het minimum zuurstofgehalte dat wordt gemeten. Ter hoogte van Hemiksem, afwaarts de samenvloeiing met de Rupel, bereikt de minimum zuurstofconcentratie zijn dieptepunt (minder dan 2 mg/L). Stroomafwaarts verbetert het gehalte aan zuurstof en ter hoogte van de Nederlandse grens is het niet kleiner dan 5. Het maximum gemeten chemisch zuurstofverbruik schommelt rond de 300 mgO₂/L. In november 2004 wordt een maximumpiek aan CZV waargenomen afwaarts Lillo en t.h.v. de Nederlandse grens, hoogstwaarschijnlijk veroorzaakt door industriële lozingen.

Uit de vergelijking van jaargemiddelden van 2004 t.o.v. 2003 blijft dit voor de parameter nitraat status-quo op bijna alle meetplaatsen. Het jaargemiddelde voldoet op alle meetplaatsen aan de basiskwaliteit.

Het jaargemiddelde voor de parameter ammonium stijgt na de samenvloeiing met de Rupel en neemt geleidelijk af tot aan de Nederlandse grens. Het jaargemiddelde voor de parameter ammonium daalt op het traject Dendermonde - Antwerpen in vergelijking met 2003. Het traject Antwerpen tot aan de Nederlandse grens blijft status quo.

Voor de parameter ortho-fosfaat, is het verloop van het jaargemiddelde vergelijkbaar met 2003, maar toch iets lager op alle meetplaatsen. Voor totaal fosfor is het jaargemiddelde hoger op het traject Dendermonde - Antwerpen in vergelijking met 2003. Het jaargemiddelde aan zwevende stoffen stijgt op alle meetplaatsen in vergelijking met 2003.

De basiskwaliteitsnormen worden op het eindpunt van de Schelde te Zandvliet, overschreden voor opgeloste zuurstof, het gehalte aan zwevende stoffen, chemisch zuurstofverbruik, totaal fosfor en voor zink, op de grens met Nederland. De gemeten PAK's voldoen niet aan de kwaliteitsnormen. Alle andere gemeten microverontreinigingen komen voor in concentraties onder de vigerende normen.

2. Zoals reeds eerder aangehaald heeft de kwaliteit van de Grote en de Zwarte Spierebeek een enorm negatieve impact op de kwaliteit van de Schelde. De Zwarte Spierebeek wordt voornamelijk belast met huishoudelijk en industrieel afvalwater afkomstig van Roubaix (F), terwijl de Grote Spierebeek voornamelijk ongezuiverd afvalwater ontvangt afkomstig van Moeskroen (Henegouwen). Nochtans beschikt Moeskroen sinds 2001 over een eigen zuiveringsinstallatie, maar uit de beschikbare meetresultaten is geen positieve evolutie waarneembaar sinds de inwerkingtreding van deze installatie.

De kwaliteit van de Zwarte Spierebeek daarentegen evolueert voor het eerst sinds de aanvang van de VMM-metingen in de gunstige zin. Dit is toe te schrijven aan de zuiveringsinstallatie van Grimont, die sinds eind 2003 operationeel is en een groot deel van het afvalwater van Roubaix zuivert.

Helaas wordt de impact van deze positieve evolutie op de Schelde grotendeels tenietgedaan door de slechte kwaliteit van de Grote Spierebeek.

Verdere uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur zal een bijdrage leveren tot de verbetering van de waterkwaliteit. Onder andere de opstart van RWZI Brussel-Noord zal een belangrijke bijdrage leveren tot de kwaliteitsverbetering van de Schelde.

Waterkwaliteitsmodelberekeningen

Op basis van de modelvoorspellingen van het PEGASE-model van het Scheldestroomgebied (voor de totale index fysicochemie) met horizon 2015, is er in Vlaanderen weinig wijziging in de waterkwaliteit van de Boven-Schelde te verwachten. In praktijk zal de situatie wellicht beter zijn, omdat een scenario bestudeerd werd waarbij geen sanering doorgerekend werd voor de stroomopwaartse gebieden (Frankrijk en Wallonië) bij gebrek aan kennis over de beleidsmaatregelen in deze gebieden.

Opwaarts de Grote Spierebeek is de toestand 'matig' ; afwaarts deze zijrivier is de toestand 'slecht'.

Wat de Zeeschelde betreft, is er nauwelijks verbetering voor het gedeelte Gent-Dendermonde: de voorspelde toestand is 'slecht'.

Gelet op een kwaliteitverbetering van de Dender treedt er een lichte verbetering van de Zeeschelde tussen Dendermonde en de Rupel ; van 'slecht' naar 'matig'.

Daar waar de Rupel tot op heden 'zeer slecht' scoorde en de kwaliteit van de Zeeschelde sterk negatief beïnvloedde, wordt in 2015 verwacht dat de kwaliteit van de Rupel gevoelig verbetert (zonder evenwel te voldoen aan de normen), waardoor de kwaliteit van de Zeeschelde dezelfde wordt als voor de samenvloeiing met de Rupel; de toestand wordt er 'matig' in plaats van 'zeer slecht'!

In de benedenloop van de Zeeschelde (van Kruibeke tot de Nederlandse grens) verbetert de kwaliteit van de Zeeschelde lichtjes ten opzichte van het gedeelte bij de Rupel; er is wel een belangrijke verbetering ten opzichte van heden : de toestand wordt 'matig' in plaats van 'slecht'.

3. Visbestand Schelde

In 2001 is een monitoringsmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een

beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan 550 op stromende waters.

De grotere waterlopen worden om de 3 à 4 jaar bemonsterd. De laatste afvissing van de Bovenschelde dateert van juni 2002. De eerstvolgende visstandbemonsteringen zullen plaats vinden in het voorjaar van 2006. Het visbestand van de Zeeschelde wordt in het kader van het meetnet jaarlijks opgevolgd door de KU-Leuven.

De Bovenschelde werd in juni 2002 van Pottes (Franse grens) tot de aansluiting met de Ringvaart op 12 locaties bemonsterd. De afvissingen werden uitgevoerd door middel van elektrovisserij en fuikvisserij. Op de 12 locaties werden er in totaal 19 vissoorten gevangen nl. paling, brasem, alver, kolblei, gibel, karper, riviergrondel, blauwbandgrondel, winde, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, regenboogforel, driedoornige stekelbaars, pos, baars, snoekbaars en de zeldzame soorten, kopvoorn en serpeling. Op 3 bemonsteringsplaatsen werd geen vis gevangen.

De meest verspreide soort is blankvoorn (gevangen op negen locaties), gevolgd door gibel (gevangen op zeven locaties). Met maar liefst een aantalpercentage van 73% en een gewichtspercentage van 34% is blankvoorn ook de dominante soort op de Bovenschelde. Van alver, karper, kopvoorn, winde, serpeling, zeelt en regenboogforel kon de aanwezigheid op de Bovenschelde vastgesteld worden, maar het gaat hier om een zeer beperkt aantal individuen (< vijf exemplaren).

In 1996 werd de Bovenschelde ook op deze 12 locaties bemonsterd en werden er toen slechts negen vissoorten gevangen nl. paling, brasem, kolblei, gibel, karper, blauwbandgrondel, vetje, blankvoorn en zeelt.

De Bovenschelde werd in 1996 echter uitvoeriger bemonsterd met een totaal van 42 locaties. Op slechts 15 van deze locaties kon visleven worden vastgesteld. Totaal werden 12 soorten gevangen, nl. de hierboven genoemde vissoorten, aangevuld met rietvoorn, driedoornige stekelbaars en winde.

Op negen van de 12 locaties die zowel in 1996 als in 2002 werden bemonsterd is de soortendiversiteit toegenomen. Op de meeste plaatsen is de toename zelfs spectaculair te noemen (zie Tabel 1).

Op de locaties waar in 1996 vis werd gevangen, trof men een soortendiversiteit aan variërende tussen 1 en 8 soorten met een gemiddelde van 2,4 soorten per plaats. In 2002 varieert de diversiteit voor de negen plaatsen waar vis werd gevangen, tussen 1 en 15 met een gemiddelde van 8,1 soorten per plaats.

De drie locaties waar in de campagne van 2002 geen vis werd aangetroffen, zijn gelegen tussen het traject van Pottes tot stroomopwaarts de stuw te Oudenaarde. Op 2 plaatsen, in dit traject gelegen, waar wel vis wordt aangetroffen, beperkt het visbestand zich tot een totaal van zeven soorten. Het bemonsteringspunt met de grootste soortendiversiteit in dit traject is gelegen te Pottes zelf ; hier werden zes soorten aangetroffen. Ook in 1996 werd er in dit traject zo goed als geen vis gevangen, enkel te Kerkhove, Kluisbergen werden toen drie soorten gevangen.

Net zoals in 1996 treffen we de grootste soortendiversiteit aan stroomafwaarts de stuw te Merelbeke.

Op alle locaties van het traject gelegen stroomafwaarts de stuw te Oudenaarde en de Tijarm te Gent, is de soortendiversiteit gestegen met een gemiddelde van 7,1 soorten per bemonsteringspunt.

We kunnen stellen dat de Bovenschelde, vooral het traject tussen Oudenaarde en Gent, zich langzaam aan het herstellen is. In vergelijking met 1996 is er een duidelijke verbetering. Toch hebben we hier zeker geen evenwichtig visbestand. We treffen in de campagne van 2002 wel al 19 soorten aan. Plaatselijk komen al goede visdichtheden voor. Toch hebben we nog te maken

met een vrij eenzijdig visbestand, waarbij blankvoorn dominant is. De overige soorten worden nog maar slechts in mondjesmaat gevangen. Deze waarnemingen worden bevestigd bij het berekenen van de visindex (IBI).

Het gedeelte van de Bovenschelde van Pottes tot Wortegem-Petegem aan de afwatering van de Molenbeek, scoort *slecht* tot *ontoereikend* (IBI varieert van 0 tot 1). Dit gedeelte is ook het minst geëvolueerd. Op de andere locaties worden hogere scores bekomen (tot maximaal 2.25), maar de kwaliteit blijft ontoereikend. Toch is de toename van het aantal soorten t.o.v. 1996 heel duidelijk.

Dat de Bovenschelde zich aan het herstellen is, wordt ook aangetoond door de resultaten van het specifiek jaar-rond onderzoek dat in opdracht van de afdeling Bovenschelde van AWZ in 2002 werd uitgevoerd door het Instituut voor Natuurbehoud ter hoogte van de stuwen van Merelbeke, Asper en Oudenaarde. Er werden in totaal 29 vissoorten aangetroffen waaronder tien soorten die volgens de Vlaamse Rode Lijst "zeldzaam" zijn (bot, spiering, rivierprik, kopvoorn, serpeling, beekforel, vetje, winde, bittervoorn en brakwatergrondel) en één soort die volgens de Rode Lijst uitgestorven is in Vlaanderen (Europese meerval).

Tabel 1: Overzicht van de aangetroffen vissoorten, het totaal aantal soorten (N) en de visindex (IBI) op de verschillende locaties, in het rood zijn de aangetroffen vissoorten gevangen in 1996 en de IBI voor 1996 aangegeven

2002 1996	paling	brasem	alver	kolblei	griebel	karper	riviergrondel	blauwbandgrondel	kopvoorn	vetje	winde	serpeling	blankvoorn	rietvoorn	zeelt	regenboogforel	3D stekelbaars	pos	baars	snoekbaars	N	IBI	
Pottes, aan de brug van Pottes		X		X									X				X		X	X	6 0	1 0	
Outrijve, aan afwatering Grand Courant de Pottes																					0 0	0 0	
Kluisbergen, uitstroom elektriciteitscentrale					X								X				X				3 0	1 0	
Kluisbergen, afwatering Oude Schelde	X																				0 1	0 1	
Wortegem-Petegem, afwatering Molenbeek																					0 0	0 0	
Oudenaarde, stroomafwaarts de stuw	X X	X X	X	X X	X X	X	X	X		X			X X	X X	X X		X	X	X	X	X	15 8	1.75 1.7
Zingem, monding Zwalm	X	X		X	X	X		X	X		X		X	X	X		X		X	X	14 0	1.62 0	
Gavere, stroomafwaarts stuw	X X				X								X X						X		4 2	1.75 1	
Gavere, afwatering Moerbeek	X X	X		X	X	X		X					X	X			X	X	X	X	12 1	2.25 1	
De Pinte, afwatering Molenbeek	X	X			X						X	X	X			X	X				8 0	2.37 0	
Gent, afwatering Zonneput													X								1 0	1 0	
Gent, stroomopwaarts stuw	X X	X X		X X	X X	X		X					X	X				X	X	X	10 3	1.75 NB*	

* niet beschikbaar

Het visbestand van de Zeeschelde wordt in het kader van het meetnet opgevolgd door de KU-Leuven. Sinds 1995 wordt de evolutie van het visbestand van de Zeeschelde aan de hand van bemonsteringen met fuiken opgevolgd.

Sinds 2002 wordt de ruimtelijke distributie van het visbestand tweemaal per jaar (voorjaar en najaar) gemeten op de volgende locaties: Zandvliet, Antwerpen (Kennedytunnel), Steendorp en

Kastel. Deze locaties bestrijken de volledige zoet-zoutgradiënt in de Zeeschelde. Ter hoogte van Zandvliet en van St.-Annabos (Antwerpen Linkeroever) werden in 2004 de seizoenale veranderingen in het visbestand via permanente vismeetstations opgevolgd. De meeste soorten (35) werden aangetroffen ter hoogte van het continue meetstation te St.-Annabos (dit is de grenszone tussen zout en zoet water).

De densiteiten van vissen in de fuik zijn, gemiddeld genomen, het hoogst in Antwerpen (Kennedytunnel) en algemeen geldt dat de soortendiversiteit en densiteit hoger zijn in het voorjaar. De resultaten werden gerapporteerd in het rapport: 'Opvolging van het visbestand van de Zeeschelde, resultaten voor 2004' (Maes et al., 2005). De samenvatting en besluiten van dit rapport zijn hierna weergegeven:

- In 2004 werd het visbestand van de Zeeschelde met fuiken opgevolgd ter hoogte van twee permanente meetstations. Op vier locaties werd gericht bemonsterd tijdens het voorjaar en tijdens het najaar.
- Het inrichten van permanente vismeetstations die worden opgevolgd door geïnteresseerde burgers, is een gunstige evolutie en levert waardevolle data. Vooral het meetstation St.-Annabos nabij Antwerpen is, vanwege zijn positie op de grenszone tussen zout en zoet water, uitermate geschikt om de hele Zeescheldevisfauna op te volgen. Nabij dit meetstation wordt sinds 2005 de basiswaterkwaliteit continu gevolgd via een datasonde.
- Tijdens de duur van het onderzoek werden in de Zeeschelde 38 vissoorten aangetroffen. Bot, tong, brakwatergrondel en haring domineren de vangsten in de Beneden- Zeeschelde; blankvoorn, kolblei en driedoornige stekelbaars in de Boven- Zeeschelde.
- De visdata werden gebruikt om de toestand van het Zeeschelde-ecosysteem te beoordelen via een estuariene index voor biotische integriteit. Deze index bevat vijf metrieken die elk een eigenschap van de visgemeenschap evalueren. Bij verstoring scoort de index laag. De ecosysteemkwaliteit varieert van *slecht* in het zoetwatergetijdengebied (Steendorp, Kastel) tot *matig* op de overgangszone van zoet naar brak water (Antwerpen). Ter hoogte van de Belgisch-Nederlandse grens is de kwaliteit *onvoldoende*. In vergelijking met andere jaren, verslechtert de toestand van de Beneden-Zeeschelde en verbetert de toestand nabij Antwerpen. De situatie in de Boven-Zeeschelde blijft, net als in eerdere jaren, *slecht*.
- De verslechtering van de situatie nabij Zandvliet ter hoogte van de Belgisch-Nederlandse grens, is verontrustend. Zowel de visdensiteit als de soortdiversiteit namen er af in vergelijking met vorige jaren. Zorgwekkend is de terugval in mariene soorten die het gebied gebruiken als kinderkamer. Tegelijk wordt vastgesteld dat zowel het densiteits- als het diversiteitsmaximum, zich verplaatsen van de grenszone met Nederland naar de oligohaliene zone ter hoogte van Antwerpen. De visdensiteit in een brakwatergebied wordt in eerste instantie bepaald door rekrutering vanuit de zee (voor zeevis) of vanuit het bovenstroomse bekken (voor zoetwatervis) en vervolgens door de distributie van prooien. De herverdeling van prooien ten gevolge van de toegenomen waterkwaliteit ter hoogte van Antwerpen, kan een deel van deze shift verklaren. Een bijkomende oorzaak voor de afgenomen diversiteit nabij Zandvliet moet echter gezocht worden in toegenomen antropogene druk, hetzij via de waterkwaliteit, hetzij via fysische ingrepen in de morfologie van het estuarium.
- Estuariene zones van de rivier zijn kinderkamers voor vissen. De verhoogde productiviteit van estuaria is gunstig voor de ontwikkeling van jonge vis. Zowel de zoetwatergetijdenzone (voor jonge zoetwatervis), als de brakke en mariene getijdenzone (voor jonge zeevis) fungeren als opgroeigebieden. Gebruik makend van de data die werden verzameld in 1995-2004, werd besloten dat enkel het brakwatergetijdengebied van de Zeeschelde een kinderkamerfunctie uitoefende voor jonge zeevis. De waterkwaliteit in het meer stroomopwaarts

zoetwatergetijdengebied werd geacht ontoereikend te zijn in deze periode, zodat de kinderkamerfunctie in dit deel van de rivier niet werd ingevuld. Van een aantal soorten werd echter vastgesteld dat ze ook bij een lage zuurstofconcentratie kunnen voorkomen, zij het aan een lage densiteit, en wellicht via afwatering van polders. Zelfs bij een verbetering van de waterkwaliteit blijft het echter weinig waarschijnlijk dat jonge zoetwatervis massaal de weg naar de Boven-Zeeschelde vindt.

- De densiteit aan jonge vis is in dergelijke systemen gerelateerd aan de beschikbaarheid van overstromingsgebieden waarin de tijdelijk overstroomde vegetatie dienst doet als paaisubstraat. Door de strikte bedijking van de Zeeschelde zijn deze gebieden schaars en blijft de rekrutering van jonge vis laag. Naast de verbetering van de waterkwaliteit, blijft de toevoeging van overstromingsgebieden aan het buitendijks gebied prioritair om de visfauna in de Boven-Zeeschelde te herstellen.
- De situatie van trekvis in de Zeeschelde blijft nog steeds suboptimaal. Uit een statistische relatie tussen de zuurstofconcentratie in het estuarium en het voorkomen van diadrome soorten voor de periode 1995 en 2004, blijkt dat de lage gehalten aan opgeloste zuurstof een effectieve migratiebarrière vormen voor bot, fint, spiering en dunlipharter. Spiering en fint, anadrome soorten die paaien in zoet water, zijn hierdoor niet in staat om historische paaigronden in de Boven-Zeeschelde en de Kleine Nete te bereiken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 736
van 7 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Verbinding Ieper-Veurne - Opties

Gelukkig wordt de autosnelweg niet doorgetrokken van Ieper naar Veurne. Blijkbaar is er nu een alternatief dat spreekt over een gedeeltelijke of volledige aanleg van een expresweg tussen Ieper-Vleteren, verbreding van de bestaande N8 en bepaalde omleidingen.

De keuzes die men in dit verband maakt, zijn hopelijk gebaseerd op voldoende studies en niet op ad hoc besluiten. Blijkbaar zullen de werken uitgevoerd zijn tegen 2013. Dit laatste is ook merkwaardig, want de ervaring leert ons dat dit nooit realistisch is en gebaseerd op veronderstellingen.

1. Was de doortrekking van de A19 opgenomen als missing link? Zo ja, waarom schrappt men deze nu?
2. Op basis van welke studies of onderzoeken is af te leiden dat de A19-doortrekking bij deze definitief is geschrapt?
3. Op basis van welke studies is men tot de huidige opties gekomen en welke opties zijn dit juist?
4. Wat is de geraamde kostprijs van deze werken? Welke planning is er vastgelegd en op basis waarvan is deze planning totstandgekomen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 736 van 7 september 2005

van JAN PEUMANS

1. De doortrekking van de A19 zoals ingetekend op het gewestplan, is niet voorzien in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Over de verbinding tussen Ieper en Veurne wordt in het RSV wel vermeld: "Voor de verbinding Ieper-Veurne wordt er een rechtstreekse verbinding op secundair niveau voorzien tussen de N38 en de N8 met het oog op de verbetering van de verkeersleefbaarheid langs de bestaande N8 tussen Ieper en Veurne". Het is binnen deze context dat verdere studies werden uitgevoerd (zie punt 2).
2. Door de Mobiliteitscel van het departement Leefmilieu en Infrastructuur werd in 2003 aan Vectris een studie uitbesteed, met name "*studieopdracht betreffende de verbinding Ieper-Veurne*". Deze werd afgerond in april 2005. Hierin werden diverse tracévarianten onderzocht vertrekkende vanuit een ruime verkeerskundige en ruimtelijke context en vanuit een multimodale benadering, met inachtnaam van ecologische, landschappelijke en sociaal-economische overwegingen. De verschillende doelstellingen van het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen (bereikbaarheid, toegankelijkheid, verkeersveiligheid, verkeersleefbaarheid en milieu en natuur) werden hierbij als uitgangspunt genomen. De alternatieven werden afgewogen op hun effecten en haalbaarheid. Van deze alternatieven maakte ook het gewestplantracé van de A19 deel uit. Op basis van de genoemde criteria scoorde de doortrekking niet goed en kwam ze dus niet als aanbevolen alternatief naar voor. De aard van de verkeerseffecten waren niet in overeenstemming met de vereiste investeringen en de haalbaarheid wordt in het gedrang gebracht door de aanwezigheid van internationaal beschermde habitat- en vogelrichtlijngebieden in de IJzervallei en de aanwezigheid van archeologisch en landschappelijke waardevolle gebieden, zoals de komgronden van Lampernisse.
3. Op basis van voormelde studie van Vectris werden een viertal modellen gedetailleerd onderzocht. Model 2 van deze studie voorzag in de gedeeltelijke doortrekking op twee rijstroken van de A19 met afbuiging van het tracé naar de N8 toe en het aantakken van dit tracé op de N8 tussen Woesten en Oost-Vleteren. Het noordelijk deel van de N8 wordt dan omgebouwd tot een weg met twee rijstroken voor doorgaand verkeer en ofwel ventwegen, ofwel een inhaalstrook en fietspaden, afhankelijk van de lokale situatie. Een omleiding rond Hoogstade en aanpassingen in Oostvleteren maken deel uit van het model.
Het geopteerde tracé is een afgeleide van dit model 2. Op het tracé van de huidige Reningestraat wordt een nieuwe weg aangelegd. Het profiel van deze weg is 2 x 1 (+ derde permanent extra baanvak voor inhaalbewegingen in beide rijrichtingen). De weg wordt voorzien van ventwegen voor traag verkeer en toeleiding van de af te sluiten huidige landelijke wegenis. Even voor de kruising met de Steenstraat zal de nieuw aan te leggen weg afbuigen om in vrij rechte lijn aan te sluiten op de N8 ten Noorden van Woesten. Het tracé situeert zich rond het tracé van het model 2 van de studie Vectris. Het noordelijk deel van de N8 wordt heringericht zoals voorzien in model 2.
4. De gekozen optie wordt geraamd op 47 miljoen € (incl. onteigeningen) waarvan 23 miljoen € voor de nieuwe verbinding tot Woesten en 24 miljoen € voor de aanpassing van de N8 van Woesten tot Veurne.
De planning kan, gelet op de nog te doorlopen planningsprocessen, op dit ogenblik nog niet concreet worden meegedeeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 738
van 7 september 2005
van **PATRICK JANSSENS**

N12 Turnhoutsebaan Borgerhout - Oversteekplaats Maris Stella (2)

Op 8 oktober 2004 stelde ik de minister een schriftelijke vraag met betrekking tot de aanleg van een oversteekplaats ter hoogte van de school Maris Stella & Sint-Agnes aan de Turnhoutsebaan in Borgerhout-Antwerpen (vraag nr. 6, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 16 december 2004, blz. 357).

De minister meldde dat er werd beslist in een beveiligde oversteek met verkeerslichten op aanvraag te voorzien ter hoogte van deze school. Afhankelijk van de weersomstandigheden zouden deze werken uitgevoerd zijn tegen februari/maart 2005.

Tot mijn spijt moet ik vaststellen dat vandaag – bij het begin van het nieuwe schooljaar – deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd.

Graag had ik van de minister vernomen wanneer de bewuste verkeerslichten dan wel zullen worden geplaatst en in werking gesteld.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 738 van 7 september 2005

van **PATRICK JANSSENS**

De beslissing van de Provinciale Commissie voor de Verkeersveiligheid (PCV) om aan de school Maris Stella te Borgerhout een met verkeerslichten beveiligde oversteek te installeren, is momenteel in uitvoering (tijdens de werken aan de ring R1 was het immers niet toegelaten om op de N12 te werken). Op 14 en 15 september werden de verkeerslichten geplaatst en de meldlussen voor het openbaar vervoer in het wegdek aangebracht. Eerstdaags worden dan nog de nodige markeringen (stopstrepen en zebrapad) aangebracht. Om de zichtbaarheid van en op overstekende voetgangers te garanderen, zullen er staduitwaarts 2 parkeerplaatsen worden verwijderd en stadinwaarts 1 parkeerplaats, telkens net vóór de verkeerslichten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 739
van 7 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Ringweg Diksmuide - Stand van zaken (2)

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 337 van 11 februari 2005 in verband met de ringweg rond Diksmuide zou ik graag volgende vragen willen stellen.

1. Welk tracé werd geselecteerd voor de omleidingsweg?
2. Hoeveel ha landbouwgrond wordt hiervoor ingenomen? Hoeveel mensen zullen uiteindelijk onteigend worden?
3. Hoever staat het met de opmaak van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan voor de omleidingsweg?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 739 van 7 september 2005

van **JAN VERFAILLIE**

-
1. In de startnota van het Afbakeningsproces van het kleinstedelijk gebied Diksmuide, uitgevoerd door de provincie West-Vlaanderen, wordt een voorstel van tracé gedaan. Dit voorstel is gekozen uit één van de tracévarianten van een vroegere tracéstudie, eveneens uitgevoerd in opdracht van de provincie West-Vlaanderen.

De voorgestelde keuze bestaat uit een omleidingsweg die verloopt van de N369 ten zuiden van het bedrijventerrein Heernisse, afbuigt in noordelijke richting via een brug over de IJzer en aansluit op de oude spoorwegbedding Diksmuide-Nieuwpoort tot aan de N35. Dit voorstel is momenteel in bespreking tussen de verschillende betrokken administraties.

2. De precieze inname van landbouwgrond en het aantal onteigende personen zullen pas gekend zijn na de opmaak van het Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan (zie punt 3).
3. De voorbereidingen voor de opmaak van het Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan (PRUP) zijn reeds gestart. Op korte termijn zullen de verschillende betrokken administraties samen zitten omtrent de tracékeuze en o.a. een aantal specifieke milieuaspecten. Deze aspecten worden meegenomen aangezien tussen de provincie en AMINAL, Cel MER overeengekomen is dat bij de opmaak van het PRUP een aantal overwegingen zullen opgenomen worden met betrekking tot specifieke milieuaspecten. Het eindverslag van de provincie wordt nadien beoordeeld door de Cel MER om te bepalen of er al dan niet een MER-studie vereist is. Finaal kan opgemerkt worden dat de realisatie van de ringweg Diksmuide als actiepunt opgenomen werd in het meerderheidsakkoord rond de A19.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 748
van 20 september 2005
van **ROB VERREYCKEN**

Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag aan de minister van Financiën naar het aandelenbezit door de Vlaamse overheid (vraag nr. 148 van 27 mei 2005) blijkt dat er geen centraal overzicht is van alle aandelen die rechtstreeks of onrechtstreeks in het bezit zijn van de Vlaamse overheid *sensu lato*, met name Vlaamse Gemeenschap, Vlaams Gewest, Vlaamse openbare instellingen (VOI) en investeringsmaatschappijen, enzovoort.

De minister van Financiën gaf wel het overzicht van de participaties van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zoals die geregistreerd zijn in het boekhoudsysteem van de Vlaamse Gemeenschap, en van de diensten, instellingen en rechtspersonen die onder zijn bevoegdheid vallen.

Voor het weergeven van een overzicht van de mogelijke participaties aangehouden door de andere Vlaamse instellingen verwees de minister van Financiën mij naar elke betrokken toezichthoudende minister.

1. In welke vennootschappen, van welke aard dan ook, hetzij “gewone” privaatrechtelijke hetzij “bijzondere” publiekrechtelijke, bezitten de diensten, rechtspersonen of instellingen onder de bevoegdheid van de minister op dit ogenblik aandelen?

Graag een volledig overzicht, met vermelding van het percentage van de aandelen van de vennootschap in kwestie en de geraamde waarde op dit ogenblik.

2. Via welke maatschappijen, diensten met afzonderlijk beheer (DAB), VOI's, fondsen of welke instellingen dan ook worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd?

Worden deze aandelen op dit ogenblik beheerd op een wijze die een maximale opbrengst en maximaal maatschappelijk nut garandeert?

3. Op welke wijze oefent de minister controle uit op de wijze waarop deze aandelen beheerd worden?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd reeds eerder gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 148 van 18 mei 2005) en beantwoord. De huidige vraag werd gesteld aan alle andere ministers ((Leterme vraag nr. 78, Moerman nr. 86, Vandenbroucke nr. 268, Vervotte nr. 210, Anciaux nr. 87, Bourgeois nr. 185, Peeters nr. 748, Keulen nr. 252, Van Brempt nr. 217).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 748 van 20 september 2005

van **ROB VERREYCKEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 750
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Waterwegen en Zeewezen - Investeringsplan

Tot op heden beschikken wij over een driejarenplan inzake de investeringen bij AWV (administratie Wegen en Verkeer).

Kan de minister een gelijkaardig overzicht geven van de investeringen bij AWZ (administratie Waterwegen en Zeewezen) en de twee externe EVA's, Scheepvaart en Zeekanaal, voor de periode 2005-2007?

De globale overzichten voor 2005 zijn een opsomming van allerlei investeringen met een totaalbedrag. Graag een gedetailleerd overzicht van de verschillende werken individueel.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 750 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

Gelet op de grote variatie in de verwachtingen als gevolg van de zeer grote investeringen (Deurganckdok, Kluizendok), de onzekerheid in verband met de impact van de nieuwe baggercontracten en de interferentie met FFEU-kredieten werd nog geen geformaliseerd driejarenprogramma zoals bij AWV opgemaakt. Ook deze administraties bereiden nu echter een meerjarenprogrammatie voor.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 751
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Spoordossiers - Stand van zaken

Momenteel is niet duidelijk wat de juiste stand van zaken is inzake drie dossiers die van belang zijn voor de haven van Antwerpen, namelijk de Liefkenshoekspoortunnel, de tweede toegang en de ingebruikname van de IJzeren Rijn.

Alhoewel dit drie projecten zijn die tot de bevoegdheid behoren van de Belgische NMBS, zijn er uiteraard meerdere duidelijk Vlaamse invalshoeken, onder meer vanuit Leefmilieu, Ruimtelijke Ordening en al dan niet co- en prefinanciering van de spoorinvesteringen.

Momenteel is onduidelijk wat de juiste status is van deze drie dossiers, vandaar de volgende vragen.

1. Wat is de juiste stand van zaken met betrekking tot het al dan niet ontwikkelen van een GRUP (gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan) of meerdere GRUP's met betrekking tot de ontsluiting van de haven van Antwerpen via de zogenaamde tweede spoorontsluiting, de Liefkenshoekspoortunnel en de IJzeren Rijn?

Zijn er reeds GRUP's ontwikkeld en zo ja, in welke fase verkeren deze?

Als er nog geen ontwikkeld is/zijn, zijn er op korte termijn GRUP's te verwachten en voor welke projecten?

2. Wat is er met betrekking tot dezelfde projecten tot op heden reeds ontwikkeld op het gebied van plan- of project-MER (milieueffectrapport)?

Wat is de inhoud van dit plan- of project-MER en waar zijn die raadpleegbaar?

Wat is de huidige status van dit plan- of project-MER?

3. Welke co- of prefinanciering zal de Vlaamse Regering ten laste nemen bij deze spoorinvesteringen? Wat is de juiste stand van zaken in deze? Wanneer betaalt Vlaanderen welk geld aan de NMBS inzake de Liefkenshoekspoortunnel? Wat zijn daarvoor de modaliteiten?

In welke mate wordt de Vlaamse Regering betrokken bij de verdere planning van deze Liefkenshoekspoortunnel? Is er terzake in overleg met de Vlaamse Regering reeds een haalbaarheidsstudie gemaakt? Wat zijn de resultaten van deze haalbaarheidsstudie? Welke planning stelt de NMBS in overleg met Vlaanderen op inzake de aanleg van de Liefkenshoekspoortunnel?

./..

./..

4. Wat is de juiste stand van zaken inzake de tweede spoorontsluiting van de haven van Antwerpen?

Is er terzake reeds een beslissing genomen over het te volgen tracé? Zo neen, wanneer is deze beslissing te verwachten?

Wordt met alle aspecten rekening gehouden, ook op ecologisch en milieugebied? Zo ja, op welke wijze wordt dit afdwingbaar gemaakt?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 185) en Peeters (nr. 751).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 751 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De vermelde dossiers hebben in de eerste plaats hun eigen merites, maar vormen rechtstreeks of onrechtstreeks een onderdeel van de te herwaarderen IJzeren Rijn. De Liefkenshoek-spoortunnel vormt een ontbrekende schakel in de IJzeren Rijn. De Tweede spoortoegang (zonder verbindingsbocht in Lier) gaat overbelasting tegen van het ringspoor (lijn 27A) dat voor de voeding moet blijven zorgen van de IJzeren Rijn. Deze laatste is in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen geselecteerd geworden als hoofdspoorweg voor goederenvervoer. In die optiek komt het aan de Vlaamse regering toe hiervoor de ruimtelijke uitvoeringsplannen op te maken.

Om de precieze stand van zaken van de Tweede spoortoegang van de Antwerpse haven te schetsen en te duiden hoe hierin met de ecologische en de milieu-aspecten is omgegaan, is het belangrijk de voorgeschiedenis van het dossier te herhalen. Op 28 april 1998 bepaalde de Vlaamse Regering haar standpunt met de goedkeuring van een principieel traject en een opdracht voor verder onderzoek. In 1999 is een ruimtelijk-, milieuhygiënisch, technisch en veiligheidsonderzoek gevoerd. Hierin werden de milieu-aspecten en de ruimtelijke inpassing onderzocht. Het proces werd gevoerd door een uitgebreide stuurgroep met vertegenwoordigers van AWW, AWZ, AMINAL, ARP, provincie Antwerpen, NMBS- TUC Rail, en een externe consultant. De studie resulteerde in een advies van de stuurgroep met een voorstel voor tracékeuze met lengteprofiel en dwarsprofielen. Met de beslissing van 23 juni 2000 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan het voorkeurstracé en aan het voorstel van lengteprofiel. Via deze beslissing werd de minister bevoegd voor ruimtelijke ordening belast met de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. AROHM is in 2000 gestart met de opmaak van een voorontwerp van GRUP voor de Tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven. Dit voorstel werd voorgelegd op een plenaire vergadering op 7 februari 2002. Tijdens deze vergadering werd door diverse aanwezigen onder meer gevraagd het RUP maximaal op het Milieueffectenrapport (ofwel MER) af te stemmen. Deze koppeling en het daarmee gepaard gaande extra onderzoek in het kader van de MER-procedure heeft het RUP vertraagd. Op 1 januari 2002 werd in opdracht van de NMBS-TUC Rail gestart met dit MER door studie bureau Aeolus. Op 2 oktober 2002 vond de gebruikelijke vergadering over de ontwerp tekst plaats met alle betrokken instanties. Naar aanleiding daarvan werden door enkele gemeentebesturen bezwaren geuit over de door de MER-deskundigen voorgestelde ligging in hoogte van de spoorlijn. Naar aanleiding van deze bezwaren heeft de minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening aan NMBS gevraagd om, vooraleer verder te gaan met het MER, eerst een bijkomend haalbaarheidsonderzoek uit te voeren naar alle mogelijke ondergrondse uitvoeringsmethodes voor de kruising met de E313 en voor de kruising van de Netevallei in Lier. De resultaten van het onderzoek worden in het MER verwerkt. Het MER, de vroeger gemaakte opmerkingen en de voorhanden zijnde technische studies zullen worden geïntegreerd in een tweede voorontwerp RUP, waarover een nieuwe plenaire vergadering zal georganiseerd worden. Hiervoor is vooralsnog geen timing opgemaakt. Deze verwerking van milieuaspecten in het RUP is vereist volgens artikel 38, § 1, 6° van het decreet op de ruimtelijke ordening. Daarnaast kan de Vlaamse regering volgens artikel 104 van hetzelfde decreet het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning koppelen aan een milieu-effectenrapport, een project-MER. Op deze manier worden de milieu-aspecten afdwingbaar gemaakt.

In september 2003 bleek uit overleg met de Antwerpse haven en de NMBS dat, ten gevolge van de sindsdien gewijzigde economische context, de Tweede spoortoegang niet de hoogste prioriteit

heeft voor de Antwerpse haven en dat prioritair de Liefkenshoek-spoortunnel moet gerealiseerd worden. Er werd dienaangaande een tijdspad opgesteld door NMBS. Hierin werd voorzien in de opmaak van een MER tegen december 2004. De opmaak van het MER heeft vertraging opgelopen, maar kan naar alle waarschijnlijkheid binnenkort worden gefinaliseerd (hierop wordt nader ingegaan bij de beantwoording van de tweede vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger). Alsdan kan de RUP-procedure worden opgestart.

2. Momenteel loopt het project-MER voor de Liefkenshoekspoortunnel. Deze milieueffectrapportage is in februari 2004 opgestart volgens de procedure volgens het decreet van 18 december 2002 inzake milieueffect- en veiligheidsrapportage (titel IV van het decreet algemene bepalingen milieubeleid).

Het MER-kennisgevingsdossier is als volledig betekend op 8 maart 2004.

Naar aanleiding van de ingediende reacties en alternatieve voorstellen is door NMBS-Tuc-Rail een technische haalbaarheidsstudie gemaakt (november 2004) over die mogelijke alternatieve technische aansluitingen. De conclusie was dat technisch en financieel het oorspronkelijk basistracé te verkiezen is.

Na kennisname van de beslissing van de Raad van Bestuur van NMBS-Holding-Infrabel hierover door de bevoegde Federale en Vlaamse Minister zijn de richtlijnen voor het MER opgemaakt op 29 april 2005 en betekend.

Op 4 oktober 2005 werd de ontwerp tekst-MER besproken door alle betrokken partijen, Vlaamse en provinciale administraties en de gemeentebesturen van Beveren, Antwerpen en Stabroek. Indien er geen onoverkomelijke Mer-inhoudelijke problemen opduiken, is de verwachting dat het MER voor definitieve beoordeling (max. 30 dagen) wordt ingediend in november 2005.

Vanaf de goedkeuring van ontwerp tekst door de betrokken partijen is ook mee de onderbouwing vanuit milieuoogpunt voor een voorontwerp-RUP aanwezig.

De vergunningsdossiers worden volgens de tekst in het MER na midden 2006 gepland.

Na goedkeuring zal het MER raadpleegbaar zijn o.a. bij de Cel Mer.

Voor de Tweede spoorontsluiting haven van Antwerpen is eind 2001 een project-MER opgestart, nog onder het (ondertussen door het bovenvermelde decreet vervangen) besluit van 23 maart 1989. Het college van deskundigen werd goedgekeurd op 24 december 2001.

Voor dit dossier werden besprekingen gehouden met de betrokken partijen over de inhoud en aanpak voor het project-MER (op basis van een startnota) op 1 februari 2002 en over een ontwerp tekst-MER op 2 oktober 2002.

Dit is tevens de laatste stap in deze milieueffectrapportage, die (vooralsnog) niet tot een definitief milieueffectrapport heeft geleid.

Voor de IJzeren Rijn is einde 2001 in opdracht van NMBS een passende beoordeling opgemaakt voor de intensivering van het goederenverkeer op de bestaande lijn vanaf Neerpelt tot de Nederlandse grens. De studie ging de mogelijke effecten na van een intensivering van het goederentreinverkeer op het Natura 2000-gebied, meer bepaald Vogelrichtlijngebied 3.14:"Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof" en het Habitatrictlijngebied "Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen", alsmede een toetsing aan de bepalingen van het Vlaamse natuurbeleid. De studie concludeert dat er waarschijnlijk geen significante negatieve effecten te verwachten zijn en dat de integriteit van het gebied niet zal worden aangetast.

Daarnaast moet ook verwezen worden naar de grensoverschrijdende studie "Comparative cross-border study on the Iron Rhine" (final report May 2001) die in opdracht van de 3 betrokken landen is uitgevoerd en waarin grensoverschrijdend de milieu-effecten en de compenserende en mitigerende maatregelen werden bekeken. Aangezien het in België om een bestaande lijn gaat is voor het Belgisch gedeelte alleen het bestaande, zgn. 'historisch' tracé in de studie opgenomen.

3. Op 26 november 2004 heeft de Vlaamse Regering beslist om het voorstel van de federale regering voor een PPS-constructie voor de Liefkenshoekspoortunnel goed te keuren, op voorwaarde dat de

beslissing over een eventuele beperkte heffing ten laste van de gebruikers van de Liefkenshoekspoortunnel pas genomen zal worden op het ogenblik dat er duidelijkheid is over het resultaat van de openbare aanbesteding in het kader van de PPS-constructie. Hierover werd overeenstemming bereikt op het Overlegcomité van 10 december 2004.

Voor het betalen van de intrestlasten van deze prefinanciering van de Liefkenshoekspoortunnel is er tussen 2006 en 2014 in totaal 111 miljoen € voorzien op de kredieten van het Vlaams Infrastructuurfonds.

De resultaten van de haalbaarheidsstudie van de PPS-constructie voor de Liefkenshoekspoortunnel die op vraag van Infrabel wordt uitgevoerd, zullen tegen eind oktober 2005 beschikbaar zijn.

Het beheerscontract tussen de federale Staat en Infrabel voorziet dat Infrabel alles in het werk moet stellen om de contracten voor de concretisering van de PPS-projecten tegen eind december 2005 te kunnen afsluiten.

Volgens de huidige stand van zaken voorziet Infrabel dat de voorbereidende werkzaamheden voor de Liefkenshoekspoortunnel in 2006 kunnen afgerond worden, en zijn de eigenlijke investeringswerken gepland tussen 2007 en 2011. Hierover werd op 11 oktober 2005 gerapporteerd op het Overlegcomité.

Zoals voorzien is in het Samenwerkingsakkoord tussen de Staat en de Gewesten van maart 2002 is er specifiek overleg voorzien over de spoorinvesteringen in het kader van het Executief Comité van de Ministers van Mobiliteit (ECMM).

Samen met de wijziging van het gewestplan via een gewestelijke RUP, rekening houdend met de bepalingen van het MER-RVR-decreet, is dit overleg binnen het E.C.M.M. de overeengekomen weg voor de Vlaamse Regering om betrokken te worden bij de verdere planning van de Liefkenshoekspoortunnel.

4. De drie dossiers, nl. Liefkenshoekspoortunnel, Tweede spoorontsluiting en IJzeren Rijn zijn complementair om in de komende decennia te zorgen voor een optimale ontsluiting via het spoor van de Antwerpse haven. Zoals reeds vermeld, werd in december 2003 na overleg met het Antwerpse Havenbedrijf en NMBS voorgesteld om, ten gevolge van de gewijzigde maatschappelijke en economische context, eerst de Liefkenshoekspoortunnel en onmiddellijk daarop de Tweede spoortoegang te realiseren. Eind september 2005 heeft Infrabel beslist om in afwachting dat de Tweede spoortoegang volledig kan gerealiseerd worden 164 miljoen euro te investeren om knelpunten ter hoogte van de vertakking Schijn (Ekeren) en ter hoogte van de vertakking Krijgsbaan (Mortsel) weg te werken. Op die manier kan de capaciteit van de bestaande spoorontsluiting verhoogd worden op het moment dat de Liefkenshoekspoortunnel in dienst kan worden genomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 752
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Infrastructuurwerken - Europese subsidies

Sinds 1983 geeft Europa, in het kader van de zogenaamde Trans-Europese Netwerken, subsidies voor studies, maar ook voor infrastructuurwerken.

Wat wegenwerken aangaat, heeft Vlaanderen qua tegemoetkoming in infrastructuurwerken tweemaal een toelage ontvangen, namelijk voor de autosnelweg Veurne-Franse grens ten belope van 3 miljoen euro en voor de autosnelweg A12 Bergen op Zoom ten belope van 1,8 miljoen euro. Andere infrastructuurtoelagen met betrekking tot wegen zijn mij niet bekend. Wel is er in 1997 een toelage geweest voor het sluiten van de Ring van Antwerpen ten belope van 7 miljoen euro. Uiteraard is Europa ook financieel tegemoetgekomen bij infrastructuurwerken inzake waterwegen, onder meer de Leie, maar ook voor studies inzake Zeebrugge, de IJzeren Rijn, Kanaal Gent-Terneuzen.

Wat luchthavens betreft, heeft Aeroport Bierset in 2001 2,7 miljoen euro Europese steun ontvangen voor de uitbreiding en modernisering van zijn luchthaven.

1. Welke Europese tegemoetkomingen zijn er exact geweest voor infrastructuurwerken zowel voor waterwegen, als voor autosnelwegen?

Hoe valt te verklaren dat er in de periode 1983-2004 in feite slechts een beperkte tegemoetkoming is geweest inzake infrastructuurwerken?

Zijn er door de Vlaamse Regering meer aanvragen geweest in deze periode en zijn die (om welke reden?) niet in aanmerking genomen?

2. Hoe valt te verklaren dat, in tegenstelling tot de Waalse en Belgische overheden, er geen tegemoetkomingen zijn geweest voor de Vlaamse regionale luchthavens?

Zijn die ooit aangevraagd geweest? Zo ja, waarom werden hier geen tegemoetkomingen voor toegekend?

3. Welk gevolg is gegeven aan de volgende studies, met andere woorden, wat is of was de bruikbaarheid van deze studies en welke aanvullende kosten heeft het Vlaams Gewest betaald naast de Europese betoelaging?

- a) In 1993: een studie over de ontwikkeling van het multimodale transport in Vlaanderen (1,6 miljoen euro betoelaging). Wie heeft deze studie uitgevoerd en wat is er met de resultaten van deze studie gebeurd?

/..
/..

- b) In 1994: een studie over de uitbreiding van de IJzeren Rijn (1 miljoen euro betoelaging). Wie heeft deze studie uitgevoerd en wat is er met de resultaten van deze studie gebeurd?
- c) In 1995: een studie over de transport-telematica-implementatie in de Vlaamse regio (500.000 euro betoelaging). Wie heeft deze studie uitgevoerd en wat is er met de resultaten van deze studie gebeurd?
- d) In 1996: een socio-economische studie over de maritieme toegankelijkheid van de havens van Gent en Terneuzen. Wie heeft deze studie uitgevoerd ; wat was de kostprijs en de betoelaging ervan en wat is er met de resultaten van deze studie gebeurd?
- e) In 1997 is een zogenaamde “feasibility, EIA, technical studies on closing of the Ringway R1 (Antwerp North)” (ten belope van 7 miljoen euro tegemoetkoming van Europa) gebeurd. Wie heeft deze studie uitgevoerd en wat is er met de resultaten van deze studie gebeurd?
- f) In 2001: een studie over “de upgrading van het Albertkanaal en de modernisatie van Scheldesluizen” ten belope van 1 miljoen euro. Wie heeft deze studie uitgevoerd en welk gevolg is hieraan gegeven?
- g) In 1994 en 2004 is respectievelijk 1 miljoen en 2,26 miljoen euro betaald aan de vierde sluis van Ternaaien. In hoeverre was Vlaanderen hierbij betrokken via het intergewestelijk overleg waterlopen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 752) en Van Brempt (nr. 218).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 752 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De hele bedoeling van het Europese programma voor het Trans-Europese Vervoersnetwerk (TEN-V) is het aanmoedigen van de verwezenlijking van de ontbrekende schakels in het TEN-V.

Voorrang wordt hierbij gegeven aan de ontbrekende grensoverschrijdende schakels in dit netwerk. Een eerste stap hiertoe is het uitvoeren van de studies (haalbaarheidsstudies, kosten-batenanalyse, milieu-effectenrapporten, technische studies enz.). Dit werkt dan ook vaak als een catalysator voor het verwezenlijken van het project.

De Europese Commissie geeft dan ook, voor de uitverkoren studies, bijna altijd het toegelaten maximum van 50 % subsidie (op de kostprijs exclusief BTW).

Voor werken is dit, tot nu toe, helemaal anders. Hier is het huidige maximum percentage 10 %. In de beginjaren, toen het aantal lidstaten kleiner was en het totaal van de gevraagde subsidies lager lag, kon door de Europese Commissie voor werken, ook effectief 10 % subsidie verleend worden.

De toegekende subsidies evolueerden echter al snel tot slechts 1 à 2 % voor de uitverkoren werken (op het bedrag excl. BTW), wegens het groter aantal aanvragen en het beperkte beschikbare budget.

Het indienen en beheren van zo'n Europees subsidiedossier vergt heel wat bijkomend werk (indienen van een uitgebreid subsidiedossier, lobbyen, wachten op een beslissing, bij goedkeuring: toepassen van zeer strikte regels van de Europese Commissie, rapportages, verantwoordingen, audits enz.).

Er dient dan ook afgewogen te worden of het indienen van een dossier voor werken, wel de moeite loont.

De steun voor studies is echter wél beduidend, wat ook, zoals gezegd, de bedoeling van de Europese Unie is (het verlenen van "seed money" om projecten te initiëren).

De betaalde subsidies voor infrastructuurwerken vanuit het TEN-V-programma zijn de volgende:

- voor de A12 Antwerpen-Bergen op Zoom: 75.363.885 BEF (door een beschikking van 23.12.1986);
- voor de E40 Veurne-Franse grens: 124.502.425 BEF (door een beschikking van 20.12.1988);
- voor calibreringswerken aan de Leie: 1,65 mln. ECU aan de federale overheid en 155.308.615 BEF aan de Vlaamse Gemeenschap (door een beschikking van 16.07.1985);

Door de Vlaamse Gemeenschap werden ook subsidies aangevraagd voor de omvorming van de N 49 (Antwerpen-Knokke) tot autosnelweg (niet aanvaard door de Europese Commissie wegens prioriteit voor andere vervoersmodi) en voor de werken van het Masterplan Antwerpen (enkel het waterwegenluik werd aanvaard, zie 3 f).

Op dit ogenblik is er een nieuwe ontwerp-EU-verordening in bespreking, waardoor de Europese subsidie uit het TEN-V-programma voor werken kan verhoogd worden tot maximum 30 % voor de 30 prioritaire projecten (waaronder de HST, de IJzeren Rijn, de zgn. "Autosnelwegen van de zee" en de Seine-Scheldeverbinding) en tot maximum 50 % steun voor de grensoverschrijdende gedeelten van deze prioritaire projecten.

De haalbaarheid van deze maximum percentages zal echter afhangen van de goedkeuring van de zgn. "Financiële Vooruitzichten" van de EU voor de periode 2007-2013. De Europese Commissie stelde aan de Raad en het Europees Parlement een gevoelige verhoging voor van het TEN-V-budget (vooral omwille van de hogere totaalcostprijs van de huidige 30 t.o.v. de oude 14 prioritaire projecten, maar ook omwille van de voornoemde verhoging van de maximumpercentages en uiteraard ook om rekening te houden met de 10 nieuwe lidstaten van de EU).

2. Van de Vlaamse regionale luchthavens werd, volgens de Europese normen, enkel de Oostendse luchthaven in het Trans-Europese vervoersnetwerk opgenomen.

De Oostendse luchthaven heeft geen projecten van Europees belang die voor TEN-subsidiëring in aanmerking komen.

De Vlaamse Gemeenschap heeft er wel voor gezorgd dat de BIAC-aanvraag voor subsidiëring van een studie van de spoorwegontsluiting van de luchthaven in Zaventem (de "diabolo") door de Europese Commissie goedgekeurd werd (ondanks een oorspronkelijk negatief advies van de FOD Verkeer en Infrastructuur, die dus nog tijdig via tussenkomsten is kunnen gewijzigd worden). In het TEN-meerjarenprogramma werd hiervoor respectievelijk 1, 2 en 3 mln. EUR voorzien voor de jaren 2004, 2005 en 2006.

3. a) In 1993 werd door de Europese Commissie het dossier BE/93/38 "Studie voor de ontwikkeling van multimodale verkeers- en vervoermodellen voor Vlaanderen" goedgekeurd. Dit dossier voorzag de ontwikkeling van een set van multimodale verkeers- en vervoermodellen in Vlaanderen, nl. één per provincie en één voor Vlaanderen als geheel. Tevens werd een goederenvervoermodel opgebouwd. Gebaseerd op de resultaten van de verkeersmodellen werden eveneens een aantal zgn. impactmodules ontwikkeld welke de aspecten milieu-impact, verkeersveiligheid en economische impact behandelden. Deze instrumenten werden gebouwd door een aantal (hoofdzakelijk Belgische) studie bureaus. In totaal werd door de Europese Commissie een bedrag van 1.145.315 euro uitgekeerd, i.e. 71,6% van de maximaal mogelijke betoelaging (50% van de geschatte kosten). De ontwikkelde instrumenten werden in gebruik genomen door de Vlaamse administratie en zijn sindsdien verder ontwikkeld en verfijnd.
3. b) In 1994 keurde de Europese Commissie het dossier BE/94/02 (Haalbaarheidsstudie IJzeren Rijn) goed voor een maximaal subsidiebedrag van 1.000.000 euro. In de periode 1996-1997 werd in opdracht van het Vlaamse gewest de "Studie van de vervoermogelijkheden op de IJzeren Rijn" uitgevoerd door Tractebel Development i.s.m. Technum en Prognos. Deze studie vormde de basis van de vraag van het Vlaamse gewest aan de federale regering om de IJzeren Rijn te heropenen. Tijdens de tripartite-onderhandelingen (België-Nederland-Duitsland) werd besloten een "Vergelijkende grensoverschrijdende studie naar de IJzeren Rijn" uit te voeren. Deze studie vormde een belangrijk element in de onderhandelingen tussen de drie landen. Het rapport werd opgesteld door Arcadis in 2001. Voor beide studies samen werd een subsidie van 378.273,65 euro verkregen (i.e. 50% van de kosten), d.w.z. dat 37,8% van het maximale subsidiebedrag werd gebruikt.
3. c) In 1995 keurde de Europese Commissie het dossier BE/95/13 (Studie met betrekking tot de realisatie van het verkeerstematicaproject in Vlaanderen) goed voor maximaal 500.000 euro (50% van de kosten, excl. BTW). Dit werd ook volledig uitbetaald. De studies werden uitgevoerd door het studie bureau TRITEL (voor een studie over de verkeerskundige en organisatorische aspecten van het dynamisch verkeersbeheer in Vlaanderen) en door CIMAD (voor een studie over de technische aspecten van het dynamisch verkeersbeheer in Vlaanderen).

De voornoemde studies hebben als uitgangspunt/basis/structuur gediend om in de daaropvolgende jaren het dynamisch verkeersbeheer effectief uit te bouwen.

3. d) In 1996 keurde de Europese Commissie het dossier BE/96/05 ("Beleidsanalyse voor de aanbesteding van deze beleidsanalyse dateert van 19 december 1996. De beleidsanalyse werd uitgevoerd door de "Tijdelijke Vereniging Studiebureau voor Wegen en Kunstwerken NV, Garbowsky en Poort" in opdracht van de afdeling Bovenschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen. Zij zorgde tevens voor de financiering ervan. De kostprijs was € 767.910,98 (incl. BTW) en ze werd opgeleverd op 4 mei 1998.
De subsidie hierop bedroeg 12,8 mln. EUR (50% van de kostprijs excl. BTW).

Deze beleidsanalyse leverde onder meer objectiverende onderbouwende basisgegevens. Nadat vastgesteld werd dat er grensoverschrijdend voldoende draagvlak en consensus groeide over deze basisgegevens werden de Gouverneur van de Provincie Oost-Vlaanderen en de Commissaris van de Koningin van Zeeland verzocht om hieromtrent een grensoverschrijdend overleg op te starten in de kanaalzone. Dit resulteerde op 15 november 2004 in het Eindadvies van de Commissaris van de Koningin van Zeeland en de Gouverneur van Oost-Vlaanderen getiteld "Visie voor verbetering nautische toegang kanaal Gent-Terneuzen".

Naar aanleiding van de gemeenschappelijke conclusies, geformuleerd door de Gouverneur van de Provincie Oost-Vlaanderen en de Commissaris van de Koningin van Zeeland in hun eindadvies, werden op ministerieel niveau op 11 maart 2005 afspraken gemaakt ten aanzien van de nautische toegankelijkheid van de kanaalzone, in het derde memorandum van overeenstemming tussen Vlaanderen en Nederland met betrekking tot de onderlinge samenwerking ten aanzien van het Schelde-estuarium.

3. e) In 1997 keurde de Europese Commissie het dossier BE/97/24 ("Studies over de sluiting van de Ring R1 om Antwerpen") goed. De subsidies van 7 mln. EUR werden volledig uitbetaald.
De studies omvatten de haalbaarheidsstudies, tracéstudies, milieustudies, verkeersprognoses, technische studies i.v.m. het voltooiën van de ring om Antwerpen (o.m. de Oosterweelverbinding) en zijn allen nuttig ter voorbereiding van de realisatie van het Masterplan Antwerpen.
De studies werden uitgevoerd door de TV SAM (Tijdelijke Vereniging Studiegroep Antwerpen Mobiel), samengesteld uit de studiebureaus Belgroma, Gedas en Technum.
3. f) Het betreft hier geen studiedossier, maar wel een eerste schijf van de, in het TEN-meerjarenprogramma, ter subsidiëring goedgekeurde werken van het waterwegenluik van het Masterplan Antwerpen (nl. de verbreding van het Albertkanaal tussen Antwerpen en Wijnegem en de renovatie van de Van Cauwelaert- en de Royerssluis).
Door de al te optimistische vooruitzichten in de realisatie van deze werken is deze eerste schijf vervallen.
3. g) De vierde sluis van Ternaaien valt volledig onder de bevoegdheid van het Waalse Gewest.
Op de overlegcommissie 3 van het Intergewestelijk Overleg Waterlopen komt dit dossier telkens ter informatie op tafel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 753
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Drinkwaterkwaliteit - Zuurtegraad

Het besluit van de Vlaamse Regering van 13 december 2002 houdende reglementering inzake de kwaliteit en levering van water, bestemd voor menselijke consumptie, bepaalt de kwaliteitsparameters waaraan drinkwater in Vlaanderen moet voldoen.

De parameter “Waterstofionenconcentratie”, beter bekend als de “zuurtegraad”, moet volgens dit besluit een waarde hebben tussen 6,5 en 9,2 pH.

Algemeen wordt aangenomen dat die zuurtegraad in Vlaanderen gemiddeld 6,5 à 7 pH bedraagt.

Wij vernemen dat deze waarde op sommige plaatsen recentelijk is opgelopen tot 8 pH. Vermits deze waarde beantwoordt aan de normen vastgelegd in bovenvermeld besluit van de Vlaamse Regering, is er – wettelijk gezien – geen probleem. De vraag is evenwel of deze stijging in pH-waarde invloed kan hebben op andere factoren.

1. Kan de minister bevestigen dat de zuurtegraad van het drinkwater op sommige plaatsen is toegenomen?

Voor welke plaatsen of regio's is deze stijging van toepassing?

Welke waarden werden door middel van welke metingen waargenomen?

2. Welke (recente) studies kunnen inzicht geven in zowel de oorzaak als de gevolgen van deze stijging?

Door wie werden deze studies uitgevoerd en tegen welke kostprijs?

3. Welke effecten heeft deze toename van pH-waarde op:

- algemene volksgezondheid,
- werking van medicatie, zoals antibiotica,
- werking van chloor in zwembaden,
- industriële productieprocessen?

4. Op welke manier wordt de bevolking geïnformeerd over de eventuele effecten van een dergelijke toename van de zuurtegraad van ons drinkwater?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 753 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

- 1-2. Het is inderdaad zo dat de pH op bepaalde plaatsen in Vlaanderen 8 bereikt. Dit is vooral zo in de provincie Limburg, wat vanzelfsprekend samenhangt met de lokale geologische eigenschappen (kalkgehalte) van de ondergrond. Er was dan ook nog geen aanleiding tot gerichte studies naar de oorzaak en gevolgen van een pH-stijging (dus een daling van de zuurtegraad).
3. De door u aangehaalde gegevens worden niet direct als verontrustend geïnterpreteerd omdat de norm die in het besluit van 13 december 2002 is vermeld, verre van overschreden is. Deze norm schrijft voor dat de pH van drinkwater groter dan 6, moet zijn en kleiner dan 9,2. Het besluit van 13 december 2002 is de omzetting van de Europese richtlijn 98/83/EG van de raad van 3 november 1998 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water, in een Vlaamse regelgeving. In deze Europese richtlijn is vastgelegd dat de pH waarde in drinkwater moet groter of gelijk zijn dan 6,5 en kleiner of gelijk aan 9,5. De normen van de drinkwater-richtlijn zijn gebaseerd op de "Guidelines for drinking-water quality" van de World Health Organization en zijn er specifiek op gericht de zwakste gebruikers (jonge kinderen, ouderen, zieken,...) te beschermen.

De "Guidelines for drinking water quality" van de WHO stellen dat een directe relatie tussen de volksgezondheid en de pH van drinkwater onmogelijk kan ingeschat worden aangezien de pH zo nauw gelinkt is met andere aspecten van de drinkwaterkwaliteit.

De drinkwaterkwaliteitsgegevens die jaarlijks aan de administratie meegedeeld worden door de openbare drinkwatermaatschappijen, worden opgevolgd en gaven tot op heden geen reden voor ongerustheid over de pH.
4. Zolang er geen sprake is van een normoverschrijding, zien wij geen reden om de bevolking op de hoogte te brengen van de gemeten pH waarden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 754
van 23 september 2005
van **STERN DEMEULENAERE**

Haven Zeebrugge - Waterwegverbinding

In het strategisch plan voor de haven van Brugge-Zeebrugge en het daarbijbehorende actieprogramma werd “het verbeteren van de verbinding met het hoofdwatwegennet” als één van de kernbeslissingen genoteerd.

Het betrof twee complementaire acties voor de verbetering van de verbinding met het hoofdwatwegennet, namelijk enerzijds de uitwerking en de opmaak van een voorstel van beslissing van ondersteuningsprogramma voor de estuaire vaart en binnenvaart, en anderzijds de optimalisatie tot beladen klasse IV-schepen (1.000-1.500 ton) van het bestaande Kanaal Brugge-Gent.

Het doel en resultaat van deze actie bestond erin uitvoering te geven aan de kernbeslissing tot continue realisatie van een waterwegverbinding evenwaardig aan een modern (duwvaart)kanaal. Door de complementaire actie van de verbetering van de bestaande kanaalverbinding samen met de volgehouden ondersteuning van de estuaire vaart, zou dit mogelijk zijn.

Wat betreft het luik “ondersteuning van estuaire vaart” zou de Vlaamse overheid de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen verzocht hebben de instrumenten te onderzoeken en te ontwikkelen voor de kust- en binnenvaart.

Binnen de termijn van een jaar had een proefproject ontwikkeld moeten zijn voor de kust- en binnenvaart, met een nieuw instrument dat de modal shift in goederenstromen positief kan beïnvloeden. Op basis van die studie zou een ondersteuningsprogramma uitgewerkt worden.

Naar verluidt zou de minister voor een periode van drie jaar in een bedrag van ongeveer 60,2 miljoen euro voorzien hebben voor de uitwerking van de estuaire vaart en als dusdanig de verbetering van de ontsluiting van de kusthaven.

1. Wat zijn de resultaten en bevindingen van de gemaakte studie?
2. Waaruit bestaat het ondersteuningsprogramma exact?
3. Bevat dit ondersteuningsprogramma ook steun voor het bouwen en verbouwen van schepen die instaan voor de estuaire vaart en zo ja, in welke mate?
4. Hoe is het ontwikkelde proefproject er gaan uitzien?
5. Waar zal het eventueel worden uitgetest?
6. Gedurende welke periode zal het worden uitgetest?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 754 van 23 september 2005

van **STERN DEMEULENAERE**

De bevindingen van de studie zijn dat door de ontwikkeling van estuaire vaartuigen en de exploitatie daarvan de Vlaamse kusthavens (Zeebrugge en Oostende) via de binnenvaart beter verbonden worden met het Europees hinterland.

Aan welke technische vereisten een dergelijk schip moet voldoen en welke de te volgen regels en reglementen zijn met betrekking tot het varen met een dergelijk schip wordt momenteel door de administraties bekeken, voor het regelgevend gedeelte in samenspraak met de bevoegde federale overheidsdiensten.

Gelet op het feit dat het bestek momenteel nog in opmaak is en bijgevolg nog niet gefinaliseerd is, kan ik op dit ogenblik enkel algemene informatie geven. De doelstelling bestaat er in:

1. de bestaande capaciteit via het kanaal Gent-Brugge-Oostende zo goed mogelijk te benutten voor het hinterlandverkeer met klassieke containerbinnenvaartschepen;
2. het inschakelen van estuaire vaart waarbij specifiek aangepaste of ontworpen containerschepen worden ingeschakeld op het traject tussen de twee kusthavens (voorlopig enkel Zeebrugge) en de Scheldemonding.

Het project voorziet aldus o.m. in een beperkte betoelaging van de estuaire vaart tijdens een aanloopperiode van 3 jaar.

Het principe om de bouw van estuaire schepen ten dele te betoelagen, evenals voor een beperkte periode een betoelaging van exploitatie te voorzien werd vrijdag 15 juli 2005 door de Vlaamse Regering goedgekeurd. Er wordt nu zo snel mogelijk een dossier klaargemaakt voor aanmelding bij Europa, aangezien de Vlaamse Regering de betoelaging van estuaire vaart hiervan afhankelijk heeft gesteld. Terzelfdertijd wordt, zoals reeds gezegd, met de federale overheid overleg gepleegd omtrent de vereisten waaraan estuaire schepen zullen moeten voldoen.

Om potentiële subsidietrekkers zo ruim mogelijk te informeren en de transparantie en een gelijke behandeling van de subsidieverlening te bewerkstelligen, wordt gebruik gemaakt van een procedure die analoog is aan de onderhandse procedure met bekendmaking. Voor het einde van 2005 zal dan een oproep van kandidaten geschieden om via binnenvaart of estuaire vaart het transport van containers te verzorgen van de kusthavens naar het hinterland. Het project estuaire vaart richt zich niet rechtstreeks tot scheepsbouwers, maar wel tot reders of schippers die deze service willen verzekeren.

Over de plaats en de periode voor het uittesten van het project is nog niets bekend en zal via voorstellen aangegeven worden door de inschrijvers.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 755
van 23 september 2005
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

N43 Desselgem - Heraanleg

In het investeringsprogramma 2005 van de afdeling Wegen en Verkeer (AWV) West-Vlaanderen, afdeling Secundaire Wegen, staat een bedrag van 1.051.000 euro ingeschreven voor structureel onderhoud aan de N43 in Waregem over een afstand van 8,4 kilometer (kilometerpaal 27,743 tot 36,17).

Begin september zijn de reeds geruime tijd noodzakelijke herstellingswerken op de Gentseweg (N43) eindelijk van start gegaan. Het vaak verbrokkelde beton wordt uitgebroken en ruimt plaats voor een asfaltlaag. De heraanleg van de N43 Kortrijk-Gent zal gefaseerd verlopen en zal vermoedelijk tot het voorjaar van 2006 duren. Eerst wordt het wegdek tussen de kruispunten met de Poelstraat en de Moorstraat in Desselgem geasfalteerd. Later volgen stroken tussen de dwarsingen met de Moorstraat en de Expresweg (N382) en tussen de Roterijstraat en de Vijfseweg op het grondgebied van Sint-Eloois-Vijve.

Bij de aanvang van de werken is echter gebleken dat een geplande strook van zowat een kilometer tussen cafés De Toren en De Toekomst in Desselgem is geschrapt. De herstellingswerken aan dit tracé worden zichtbaar op de lange baan geschoven. Nochtans verkeren precies deze rijstroken van de N43 in een erbarmelijke staat, met tal van verzakkingen in de betonplaten.

Tegen het schrappen van dit deel van de heraanleg van de Gentseweg hebben buurtbewoners een petitie met honderden handtekeningen opgesteld. Ze worden in hun protest gesteund door het stadsbestuur van Waregem.

1. Wat is de reden voor het schrappen van de heraanleg van het tracé van de Gentseweg tussen cafés De Toren en De Toekomst in Desselgem?
2. Wordt de heraanleg opgenomen in het investeringsprogramma 2006? Zo neen, wat is de timing voor de heraanleg van dit tracé op de N43?
3. Worden er, in afwachting van een heraanleg, werken van structureel onderhoud gepland op de plaatsen die er het slechtst aan toe zijn?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 755 van 23 september 2005

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Op het goedgekeurd investeringsprogramma AWV 2004 werd voor de heraanleg N43 een bedrag van 1 250 000 EUR voorzien .

Deze werken werden op 12 oktober 2004 aanbesteed. De laagste regelmatige bieding was 1 050 715,73 EUR.

Op het goedgekeurd investeringsprogramma AWV 2005 werd derhalve een bedrag van 1 051 000 EUR voorzien.

Het gedeelte van de heraanleg op de N43 tussen de cafés De Toren en De Toekomst werd niet voorzien omwille van de budgettaire beperking.

2. De heraanleg van het tracé op de N43 tussen cafés De Toren en De Toekomst in Desselgem is niet voorzien in het goedgekeurd indicatief 3 jaarprogramma 2005-2006-2007. Een timing is nog niet bepaald. Bij de opmaak van een volgend investeringsprogramma zal nagegaan worden in hoeverre deze werken op dit programma kunnen opgenomen worden.
3. De meest dringende plaatsen zullen indien nodig zoveel mogelijk hersteld worden in het kader van het onderhoudsbestek.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 763
van 23 september 2005
van **ANNICK DE RIDDER**

Veerdienst Lillo-Doel - Stand van zaken

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 167 van 10 december 2004 betreffende de mogelijkheid tot permanente indienststelling van het veer Lillo-Doel stelde de minister dat de bevoegde administratie hiervoor een kosten-batenanalyse zou uitvoeren. De minister liet zich overwegend positief uit over een mogelijke permanente indienststelling, onder meer als vervanging van het traditionele woon-werkverkeer vanuit de polderdorpen naar het nieuwe Deurganckdok.

Voorts was eind 2004 bij het Agentschap voor Waterwegen en Zeekanaal het beoordelingskader voor uitbreiding van het driehoeksveer Lillo-Doel-Liefkenshoek in opmaak.

Tot slot ging onderzocht worden welke infrastructurele aanpassingen noodzakelijk zijn voor de optie van permanente veerdienst.

1. Wat zijn de resultaten van de kosten-batenanalyse?
2. Welke aanpassingen zijn nodig aan de bestaande infrastructuur? Wat zijn hiervoor de kosten?
3. Wat zijn de resultaten van de toetsing aan het beoordelingskader?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 763 van 23 september 2005

van **ANNICK DE RIDDER**

Teneinde een duidelijk beeld te kunnen verwerven inzake de maatschappelijke relevantie van de uitbreiding van de veerdienst Lillo-Doel met de tussenhalte Liefkenshoek werd aan het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV – afdeling Zeeschelde - de opdracht gegeven over te gaan tot een maatschappelijke kosten-batenanalyse binnen het beoordelingskader zoals dat werd opgegeven in het eindrapport “Opmaken van een beleidsplan waterrecreatie en –toerisme van de waterwegen en kust in Vlaanderen.” Ter uitvoering van deze opdracht werd een openbare gunningsprocedure uitgeschreven conform de wetgeving op de overheidsopdrachten. Van zodra deze opdracht kan worden toegewezen zal onverwijld de uitvoering van deze kosten-batenanalyse gestart worden.

De eventuele uitbreiding van de voornoemde veerdienst zal dus kunnen beoordeeld worden op basis van deze maatschappelijke kosten-batenanalyse. Het resultaat hiervan mag in de loop van 2006 verwacht worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 770
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Decretaal verplichte jaarverslagen - Bodemsanering

Artikel 51 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering stelt: “De Vlaamse Regering brengt jaarlijks bij de Vlaamse Raad omstandig verslag uit over de uitvoering van het bodemsaneringsdecreet”.

Wanneer mag een jaarverslag over 2003 en 2004 worden verwacht?

kris peeters

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

antwoord

op vraag nr. 770 van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Het jaarverslag 2003 werd door de OVAM aan het kabinet van mijn voorganger bezorgd. Klaarblijkelijk is dit verslag niet bij het parlement geraakt. Ik zal het nodige doen om het jaarverslag ter beschikking te stellen.

Het jaarverslag 2004 is op 21 oktober 2005 medegedeeld aan de Vlaamse Regering en op 24 oktober 2005 overgemaakt aan het parlement.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 14
van 4 oktober 2005
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - Project 1942 Dentergem

In het driejarenprogramma AWV 2005-2007 (administratie Wegen en Verkeer) staat voor projectnummer 1942 (N459 Dentergem) in 2005 een bedrag van 1.643.000 euro ingeschreven.

1. Wanneer worden de middelen effectief vastgelegd?
2. Wanneer werden/worden de werken effectief opgestart en wat is de geplande periode van uitvoering?
3. Voor wanneer is de oplevering gepland?
4. En welke was/is de definitieve kostprijs?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 14 van 4 oktober 2005

van **CARL DECALUWE**

1. Het bestek is opgesplitst in twee deelopdrachten. De eerste deelopdracht werd reeds vastgelegd in 2004. Het voorziene krediet in 2005 werd reeds vastgelegd en betreft de tweede deelopdracht, meer bepaald het aandeel van de administratie Wegen en Verkeer (er is medefinanciering van de afdeling Bovenschelde voor wat betreft de tweede deelopdracht).
Omwille van de slechte toestand van de bovenbouw diende de brug te worden vervangen door een nieuwe. De afdeling Bovenschelde was echter vragende partij om de nieuwe brug 1 meter te verhogen en de doorvaartbreedte onder de brug te verbreden, en dit omwille van de toegankelijkheid voor grotere schepen.
De eerste deelopdracht bestaat uit de afbraak van de oude brug en de grondwerken. De tweede deelopdracht omvat de bouw van de nieuwe brug en de aanleg van de wegeniswerken. Het aandeel van de afdeling Bovenschelde in deze tweede deelopdracht werd verhoudingsgewijs berekend op basis van de grotere overspanning die zij vooropstelden.
2. De werken zijn gestart op 3 maart 2005 en zullen beëindigd zijn tegen eind juni 2006.
3. De oplevering is gepland tegen half 2006.
4. De definitieve kostprijs voor desbetreffend aandeel bedraagt 1.642.291,27 €
De totale kostprijs van de twee deelopdrachten samen bedraagt 4.039.386,66 €

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 15
van 4 oktober 2005
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - Project 1995 Harelbeke

In het driejarenprogramma AWV 2005-2007 (administratie Wegen en Verkeer) staat voor projectnummer 1995 (N43 Harelbeke) in 2005 een bedrag van 750.000 euro ingeschreven.

1. Wanneer worden de middelen effectief vastgelegd?
2. Wanneer werden/worden de werken effectief opgestart en wat is de geplande periode van uitvoering?
3. Voor wanneer is de oplevering gepland?
4. En welke was/is de definitieve kostprijs?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 15 van 4 oktober 2005

van **CARL DECALUWE**

1. De aanbesteding is gepland in november-december 2005. De vastlegging is afhankelijk van de goedkeuring van het aanbestedingsdossier.
2. De riolerings- en wegeniswerken van de eerste fase van de herinrichting doortocht N43 te Harelbeke worden bij voorkeur opgestart in augustus 2006. De geplande uitvoeringsperiode is bepaald op 165 werkdagen. Dit werk dient evenwel afgestemd te worden met de geplande uitvoering van het kruispunt N43 met N36 te Harelbeke in het kader van de actie 'gevaarlijke punten' (TV3V) en met het projectnummer 2733 'N36 te Harelbeke – aanpassing rotonde N36 Bavikhoofsestraat en structureel onderhoud'.

Deze werken moeten immers op elkaar afgestemd worden om de toegankelijkheid van de Stad Harelbeke te kunnen vrijwaren en de nodige omleggingen tijdens de diverse werken te kunnen organiseren. Het spreekt van zelf van dat in het kader van het programma 'minder hinder' de fasering en timing zal worden beperkt zodat de handelaars en de omwonenden zo weinig mogelijk hinder zullen ondervinden van de werken.

De tweede fase van deze herinrichting doortocht N43 te Harelbeke wordt vermoedelijk voorzien na april 2007. Een belangrijk gegeven voor deze timing is het feit dat de Stad Harelbeke een groot financieel aandeel in de werken moet dragen. Voor de rioleringswerken die uiteraard tezelfdertijd moeten worden uitgevoerd, heeft de Stad Harelbeke een dossier ingediend bij de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Het rioleringsproject van dit 'gecombineerd dossier' is effectief opgenomen op het eerste kwartaalprogramma van 2006 van het subsidiëringsprogramma, wat betekent dat de subsidieprocedure gestart kan worden.

De gemeente dient een voorontwerp in te dienen, uiterlijk tegen 8 januari 2006.

3. De voorlopige oplevering is gepland binnen de 60 kalenderdagen na voltooiing der werken.
4. De definitieve kostprijs is nog niet gekend. Die zal maar gekend zijn na de voltooiing der werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 20
van 6 oktober 2005
van **RUDI DAEMS**

Aanpassing definitie “maritieme toegang” - Gevolgen

In het voorjaar van 2005 werd op voorstel van de minister een uitvoeringsbesluit op het havendecreet van 2 maart 1999 principieel goedgekeurd. Dat besluit houdt een verruiming in van de definitie van “maritieme toegang”. Hierdoor wordt het besluit van 13 juli 2001 (BS 31/10/2001) gewijzigd.

De definitie van “maritieme toegang” wordt onder meer uitgebreid naar de vaarwegen in de getijdendokken.

Dit zou tot gevolg hebben dat de baggerwerken in ten minste de vaarwegen van de getijdendokken volledig ten laste vallen van het Vlaams Gewest. Concreet betekent het dat daardoor in extra budget moet worden voorzien voor onderhoud van getijgebonden dokken in de havens van Antwerpen, Zeebrugge en Oostende. Dit betekent aanzienlijke meerkosten voor de Vlaamse begroting, geschat op 25 à 30 miljoen euro per jaar.

1. Wat is de stand van zaken in de procedure?

Werd over dit besluit het advies ingewonnen van de Raad van State, de SERV, de MINA-raad?

Welke waren in voorkomend geval hun standpunten?

2. Welke concrete financiële consequenties heeft deze beslissing als ze een definitieve goedkeuring krijgt?

Op welk budget worden deze kosten aangerekend, in 2005 en 2006?

Welk bedrag is bestemd voor respectievelijk de haven van Antwerpen, Oostende en Zeebrugge?

Zal dit bedrag in de toekomst nog stijgen?

3. Werd over dit ontwerpbesluit het advies gevraagd aan de Europese Commissie? Zo ja, wanneer en wat is het standpunt van de Commissie?
4. Welke alternatieven overweegt de minister als het besluit geen groen licht krijgt van de Europese Commissie of de Vlaamse Regering?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 20 van 6 oktober 2005

van **RUDI DAEMS**

1. Het dossier werd, zoals beslist door de Vlaamse Regering, als aanvulling op de aanmelding van het havendecreet welke op 18 november 2003 heeft plaatsgevonden, overgezonden aan de Europese Commissie. Op deze vraag aan de Europese Commissie kwam tot hiertoe geen antwoord.

Met betrekking tot de uitvoering van de baggerwerken van de commerciële ligplaatsen werden ondertussen met de havens van Antwerpen en Zeebrugge overeenkomsten afgesloten.

Met betrekking tot de uitvoering van de baggerwerken in de vaarwegen in de aan tij onderworpen dokken is de situatie in afwachting van een definitieve beslissing gehandhaafd. Dit betekent dat in de havens van Oostende en Zeebrugge verder gebaggerd is, in Antwerpen (Deurganckdok) werden de baggerwerken gestart in juli 2005.

Dit ontwerpbesluit werd niet voor advies voorgelegd aan de Afdeling Wetgeving van de Raad van State aangezien hiervoor geen verplichting bestaat wanneer het niet-reglementaire besluiten betreft. Dat het hier effectief om een niet-reglementair besluit gaat, volgt onder andere uit de Omzendbrief VR 2000/4 betreffende de wetgevingstechniek waarin onder meer als niet-reglementair worden beschouwd "*ontwerpen zonder enige nieuwe norm: een loutere materiële uitvoeringsmaatregel bijvoorbeeld vaststelling van een plan van aanleg, de toepassing van een bestaande regel of het van toepassing verklaren van een bepaald juridisch regime op een concrete situatie (bijvoorbeeld de bescherming van een monument of landschap, de toekenning van subsidies), enzovoort*". Verder stelde de Afdeling Wetgeving van de Raad van State reeds in advies 31/139/3 van 29 mei 2001 met betrekking tot het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 houdende de aanduiding van de maritieme toegangswegen en de bestanddelen van de haveninfrastructuur dat het aanduidingsbesluit het algemeen karakter miste opdat het zou kunnen worden aangemerkt als een reglementair besluit in de zin van artikel 3 §1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en bijgevolg niet voor advies aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State had moeten worden voorgelegd.

Dit dossier is niet ter advies voorgelegd aan SERV en MINA-raad.

2. De beslissing over de aanpassing van de definitie "maritieme toegang" heeft budgettaire gevolgen voor de haven van Antwerpen. In de havens van Zeebrugge en Oostende wordt het huidig beleid verdergezet, de aangepaste definitie "maritieme toegang" heeft hier geen bijkomende financiële consequenties. De kosten voor de baggerwerken van de betreffende zones in Zeebrugge en Oostende, conform constant beleid, blijven respectievelijk circa 8.000.000 euro en circa 2.000.000 euro.

Deze beslissing heeft wel consequenties op de baggerwerken in het Deurganckdok. De jaarlijkse kostprijs voor de onderhoudsbaggerwerken in het Deurganckdok wordt geraamd op 26.000.000 euro. In 2005 werd voor de baggerwerken in het Deurganckdok 20.000.000 euro vastgelegd op het fonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringen. Dit bedrag werd beperkt omdat er bij de begrotingsopmaak 2005 werd vanuit gegaan dat het Deurganckdok operationeel zou worden in het tweede kwartaal van 2005. De betreffende onderhoudsbaggerwerken zijn gestart in week 43. In

2006 zullen, tenzij anders beslist wordt door de Vlaamse Regering, de kosten worden aangerekend op de administratieve begroting programma 64.20 basisallocatie 14.05.

De aandacht van het geachte lid wordt er op gevestigd dat de geciteerde bedragen ramingen zijn. Exactere cijfers zullen pas kunnen gegeven worden nadat de evaluatie is gemaakt van de onderhoudsbaggerwerken die voor het Deurganckdok nodig zijn voor een langere periode en minstens voor een periode van 1 jaar.

Gezien de recente opening van voornoemd dok zijn er momenteel slechts beperkte baggerwerken gebeurd in het Deurganckdok. De evaluatie van de kosten is momenteel niet correct in te schatten.

3. Zie punt 1

4. De Vlaamse Regering heeft in het regeerakkoord het volgende opgenomen: *“We garanderen de verdere financiering van de onderhoudsbaggerwerken, ook in de aan tijd onderworpen dokken.”*

Het ontwerpbesluit dat op 15 februari 2005 is voorgelegd, geeft invulling aan dit aspect van het regeerakkoord.

Het dossier is overgemaakt aan de Europese Commissie. Het ontwerpbesluit tot wijziging van de definitie van “maritieme toegang” past binnen de redenering m.b.t. het havendecreet, die eerder door de Europese Commissie werd aanvaard.

Het heeft dan voorlopig ook geen zin vooruit te lopen op eventuele alternatieven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 24
van 6 oktober 2005
van **CARL DECALUWE**

A24 Amiens-Rijsel - Aansluitingstraject

Frankrijk kampt met een overvolle autosnelweg tussen Rijsel en Parijs, namelijk de A1. Om deze te ontlasten en het doorgaand verkeer rond Rijsel te minimaliseren, wordt er in Frankrijk gewerkt aan een nieuwe autosnelweg (A24) tussen Amiens en Rijsel met aansluiting in België. Tot eind 2006 zouden de Fransen zoeken naar een gunstig traject voor deze autosnelweg. Ook verschillende aanknopingspunten met België worden onderzocht.

De voorkeur van de Fransen – om ecologische en budgettaire redenen – zou erin bestaan om een aansluiting te maken met de N58 via Komen, Wervik en Menen. Ook voor Vlaanderen is dit een eerste optie, aangezien dit via deze weg budgettair zeer interessant is.

Een tweede optie zou erin bestaan om een aansluiting te maken via Steenvoorde-Callicannes. Dit zou echter gepaard gaan met belangrijke kosten voor wegenbouw in Vlaanderen: uitbreiding van de bestaande Frans-Vlaanderenweg met twee rijvakken, een tweede ring rond Poperinge-Ieper om dit bijkomend verkeer op te vangen.

1. Wat is de stand van zaken in dit project?
2. Welke opties voor aansluiting worden/werden overwogen?
3. Zijn er reeds beslissingen genomen inzake aansluiting met Vlaanderen?

~ Zo ja, waarom werd gekozen voor deze optie?

Welke procedure werd gevolgd?

Zullen hierdoor gronden moeten onteigend worden en waar?

Zal de bestemming van bepaalde gronden wijzigen?

~ Zo neen, welke optie verkiest de Vlaamse Regering?

4. Hoe verloopt de verdere planning van dit project?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 24 van 6 oktober 2005

van **CARL DECALUWE**

1. Omtrent het project van de nieuwe snelwegverbinding werd in Frankrijk een Publiek Debat georganiseerd van 30 september 2003 tot 20 januari 2004 (zie <http://www.debat-public-amiens-lille-belgique.com/>). Op 17 juni 2004 besliste de Franse minister van Transport de Robien om het principe van de realisatie van de verbinding te weerhouden. Aan de Prefect van de regio Nord-Pas de Calais werd vervolgens opdracht gegeven de verdere studies voor deze nieuwe verbinding te coördineren samen met de Direction Régionale de l'équipement du Nord-Pas-de-Calais. Momenteel wordt gewerkt aan de zgn. "études préliminaires", waarin verschillende alternatieve tracés worden bestudeerd en afgewogen t.o.v. milieukundige, sociaal-economische en ruimtelijke criteria.

Ingevolge de vroegere contacten op ministerieel niveau rond dit dossier, werd een ambtelijke werkgroep opgericht met vertegenwoordigers van het Franse Ministerie van Openbare Werken en van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Mobiliteitscel, AROHM-Afdeling Ruimtelijke Planning en AWW West-Vlaanderen).

Op 13 december 2004 was er een eerste contact waar een aantal werkafspraken werden gemaakt; als vervolg vond op 14 januari een nieuwe bijeenkomst plaats waar een werkschema werd vastgelegd voor verder overleg.

In een aantal vergaderingen die hierop volgden, werden een aantal elementen die in de toekomst door de Franse diensten zullen bekeken worden, besproken: afbakening van het grensoverschrijvend studiegebied waar de invloed en de gevolgen van de nieuwe verbinding LAALB zal worden beschreven; uiteenzetting over het RSV en de categorisering van het Vlaamse wegennet. Tevens werden gegevens uitgewisseld die het de Fransen mogelijk moeten maken de grensoverschrijdende invloeden in te schatten.

In de werkafspraken die gemaakt zijn, is voorzien dat de Franse Administratie de gevolgen van deze nieuwe verbinding in de grensregio in haar studies zal betrekken.

2. De keuze van aansluiting op het Belgische c.q. Vlaamse wegennet zal mede afhankelijk zijn van het gekozen tracé op Frans grondgebied.

De Fransen houden rekening met drie mogelijkheden:

- aansluiting op de A22 in Frankrijk door middel van de aanleg van een nieuwe westelijke ring rond Lille; verdere aansluiting gebeurt in Vlaanderen dan op de A14/E17 Lille-Kortrijk-Gent.
- aansluiting op de N58 ter hoogte van *Pont du Badou*, vervolgens op de A19 ten noordwesten van Menen.
- aansluiting op de N38 Steenvoorde-Poperinge.

De laatste twee aansluitingen zijn evenwel niet conform met het vigerende Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, gelet op de categorisering van zowel de N38 als de N58 als primaire weg II.

3. Er zijn nog geen beslissingen genomen inzake de aansluiting met Vlaanderen.
4. Door de vroegere Franse minister van Transport de Robien werd destijds vooropgesteld dat de voorstudie voor een globale tracé-afbakening (met een zoekzone van 1.000 meter) dient afgerond te zijn tegen einde 2005 om in de loop van 2006 een formele consultatie te organiseren. Einde 2006 zou een ministeriële beslissing dienen

te worden genomen omtrent de zoekzone van 1.000 meter. Nadien wordt, op basis van technische en milieukundige parameters het tracé gedetailleerd tot een zone van 300 meter.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 236
van 13 juli 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Adjunct-gouverneur Vlaams-Brabant - Aanstelling

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 31 mei 2005 werd het artikel 1 van het besluit van 30 april 2004 houdende de opruistelling van de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant zodanig gewijzigd dat het eervol ontslag pas op 1 juli zou ingaan.

1. Kan de minister bevestigen dat dit ook effectief is gebeurd?
2. Heeft het nog nut een plaatsvervanger aan te stellen?

Werden er terzake al voorstellen gedaan?

Van wie gaan die voorstellen uit, de Vlaamse of de federale overheid?

3. Acht de minister het opportuun om een eventuele aanstelling uit te stellen tot na de goedkeuring van de nieuwe provinciewet?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 236 van 13 juli 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. De Vlaamse Regering heeft geen besluit genomen om de aanstelling van de adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant, de heer Guy Desolre, nogmaals te verlengen. Hij is dus op rust gegaan op 1 juli 2005.
2. De federale wetgever heeft het ambt van adjunct van de gouverneur ingesteld met de gewone wet van 16 juli 1993 ter vervollediging van de staatsstructuur. Het komt de Vlaamse Regering niet toe zich uit te laten over de opportuniteit van een ambt dat de federale wetgever heeft ingesteld.

Artikel 6, §1, VIII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt dat de Vlaamse Regering de adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant benoemt, op eensluidend advies van de federale regering.

De Vlaamse Regering moet geen andere adviezen over deze benoeming inwinnen.

De Vlaamse Regering heeft bij besluit van 30 september 2005 mevr. Valérie Flohimond op eensluidend advies van de federale regering benoemd tot nieuwe adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant en dit met ingang van 1 oktober 2005.

3. Het is niet de bedoeling van de Vlaamse Regering door het nieuwe provinciedecreet nieuwe taken toe te vertrouwen aan de adjunct van de gouverneur. De goedkeuring van dit decreet heeft dan ook geen invloed op de aanstelling van een nieuwe adjunct van de gouverneur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 244
van 7 september 2005
van **HELGA STEVENS**

Tewerkstelling gehandicapten - Lokale besturen

Het koninklijk besluit (KB) van 23 december 1977 tot vaststelling van het aantal personen met een handicap dat door provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten en agglomeraties van gemeenten moet worden tewerkgesteld, bepaalt dat provincies, gemeenten, verenigingen of agglomeraties van gemeenten verplicht zijn minimaal één mindervalide tewerk te stellen per groep van 55 betrekkingen met volledige arbeidsprestaties opgenomen in de personeelsformatie.

Een enquête bij de lokale overheden, uitgevoerd naar aanleiding van een parlementaire vraag in 2002 (schriftelijke vragen nr. 68 aan Mieke Vogels, nr. 47 aan Paul Van Grembergen en nr. 35 aan Renaat Landuyt van 22 januari 2002, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1525 e.v.), wees uit dat de tewerkstelling van personen met een handicap bij lokale besturen niet hoger ligt dan 1 % van het totale personeelsbestand, terwijl zo'n 10 % van de bevolking een handicap heeft. De lokale besturen vervullen dus geenszins een voorbeeldfunctie.

Betreffende de wettelijke verplichting, bleek dat voor bijna 40 % van de besturen de regel niet van toepassing is wegens een te beperkt aantal personeelsleden. Van de groep van gemeenten die wel een personeelsbestand hebben groter dan 54 voltijdse statutairen, om en bij de 60 % dus, voldeed de grote meerderheid niet aan de verplichting. In het totaal heeft slechts een klein kwart van alle gemeenten personen met een handicap in dienst: 5 % die niet onder de verplichting vallen, 6 % die onder de verplichting vallen en eraan voldoen en ten slotte 13 % die meer personen met een handicap in dienst hebben dan ze verplicht zijn.

In het kader van het huidige sectorconvenant (afgesloten in juni 2004) werken de lokale besturen via de sectorconsulenten toegekend aan de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), aan diversiteit. Specifiek naar de kansengroep van personen met een arbeidshandicap is dit beperkt tot het opnemen van engagementen die meerdere kansengroepen omvatten, zoals het afsluiten van 25 diversiteitsprojecten en het doorgeven van vacatures aan Jobkanaal.

De enquête dateert van enkele jaren geleden, het sectorconvenant is ruim één jaar oud. Graag ter opvolging van deze problematiek volgende vragen.

1. Hoeveel lokale besturen tellen vandaag 55 voltijdse equivalenten (VTE) of meer en vallen dus onder het toepassingsgebied van deze bepaling? Wat is de verhouding tot het totaal aantal lokale besturen?
2. Hoeveel lokale besturen tellen geen 55 VTE aan statutaire ambtenaren, maar zouden wel onder het toepassingsgebied van het KB vallen indien ook contractuele personeelsleden meegerekend zouden worden?

3. Hoeveel contractuele personeelsleden hebben de lokale besturen op heden in dienst?
4. Kan de minister een overzicht geven van alle lokale besturen die onder het toepassingsgebied van het KB vallen doch geen gegevens verzamelen?
5. Welke lokale besturen die onder het toepassingsgebied van het KB vallen, voldoen niet aan het minimum?
6. Welk percentage van de lokale besturen dat niet onder het toepassingsgebied van het KB valt, heeft minimaal één persoon met een handicap in dienst?
7. Zo voor meerdere aspecten geen recente gegevens beschikbaar zijn, overweegt de minister dan, zoals toenmalig minister Van Grembergen, terzake een vraag te richten aan de provinciegouverneurs?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandembroucke (vraag nr. 256), Vervotte (nr. 206) en Keulen (nr. 244).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 244 van 7 september 2005

van **HELGA STEVENS**

De meest recente gegevens over de tewerkstelling van personen met een handicap dateren van halverwege 2003. Om een zo correct mogelijk antwoord op uw vragen te kunnen formuleren is mijn administratie momenteel bezig met een grondige bevraging (voorbeeld van het enquêteformulier zie bijlage) met betrekking tot de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap bij de lokale en de regionale besturen.

Uiteraard is het opstellen van het enquêteformulier, de eigenlijke bevraging van de 308 gemeenten, de 308 OCMW's en de 5 provinciebesturen, de interlokale samenwerkingsverbanden en de lokale openbare bedrijven en de verwerking van de verzamelde gegevens zeer arbeidsintensief en tijdsrovend. Momenteel zijn de provinciale afdelingen van mijn administratie gestart met de bevraging van de lokale besturen. Nadien zal de centrale administratie de ingezamelde gegevens verwerken.

Van zodra ik beschik over de geanalyseerde gegevens zal ik een antwoord formuleren op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Minister Frank Vandenbroucke

In juni 2004 werd met de lokale besturen een sectorconvenant afgesproken, waarin "diversiteit" één van de inhoudelijke luiken is. Het luik diversiteit richt zich op kansengroepen zoals bepaald door de Vesoc-omschrijving. Personen met een arbeidshandicap behoren hier toe.

Het opvolgingsrapport dat naar aanleiding van de evaluatie van het eerste werkingsjaar werd opgesteld, geeft aan dat de "sector" inzake personen met een arbeidshandicap weinig acties heeft opgezet. Dit is dan ook een aandachtspunt voor het komende jaar.

Tijdens de zomermaanden zijn de eerste contacten gelegd om convenant te herenten op de nieuwe modelconvenant. Hierin wordt duidelijker het accent gelegd op de luiken aansluiting onderwijs en arbeidsmarkt en opleidingsbeleid. Het luik 'diversiteit' heeft in de nieuwe modelconvenant de vorm van een diversiteittoets. Dit wil zeggen dat diversiteit (voor de kansengroepen) als een horizontaal aandachts- en actiepoint moet aanwezig zijn in de relevante artikels en acties van de convenant. Daarnaast blijven specifieke en gerechte acties mogelijk.

De geheroriënteerde convenant die in de loop van oktober wordt gefinaliseerd bevat concretere engagementen. Bijvoorbeeld: "Er zullen tegen mei 2007 20 jongeren toegeleid worden naar werkervaring binnen de intercommunales. Het gaat specifiek om jongeren uit het beroeps- of technisch onderwijs, waarvan 20% allochtonen en 20% arbeidsgehandicapten. Indien in 2007 een proeftuin erkend geraakt, worden de doelstellingen verdubbeld."

BIJLAGE

Enquêteformulier

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/KEULEN/244/antw.bijlage.244.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 246
van 9 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Studieopdracht vernederlandsing straatbeeld - Stand van zaken

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 31 mei 2005 over het onderzoek naar wettelijke mogelijkheden om het straatbeeld in de Vlaamse Rand te vernederlandsen, deelde de minister mee dat een expert zou worden aangesteld om een onderzoek te voeren naar de mogelijkheden aangaande de vernederlandsing van het straatbeeld in de Vlaamse Rand.

De minister had zijn administratie opdracht gegeven de procedure in gang te zetten conform de wet op de overheidsopdrachten. Hij vermoedde dat eind juni de opdracht kon gegeven worden (Handelingen Commissievergadering nr. 222, blz. 16 e.v.).

Kan de minister bevestigen dat dit tijdsplan werd gevolgd?

Wie werd er als expert aangesteld?

Wanneer wordt het rapport van de expert verwacht?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 246 van 9 september 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In haar aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005 besliste de Vlaamse Regering om een expert aan te wijzen om te onderzoeken welke de juridische mogelijkheden en beperkingen zijn inzake de vernederlandsing van het straatbeeld in de Vlaamse Randgemeenten.

De procedure voor het aanwijzen van deze expert wordt momenteel afgerond. Na opmaak van het bestek leek het mij niet aangewezen om de oproep tot de kandidaten effectief op te starten tijdens de vakantieperiode. Rekening houdend met de aard van de opdracht, wenste ik immers ook een beroep te doen op de academische wereld.

Na de toewijzing zal de studie afgerond worden binnen 20 weken na de gunning.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 248
van 9 september 2005
van **ELOI GLORIEUX**

Provinciale studiebeurzenstichtingen - Werking (2)

Minister Vandenbroucke antwoordde op mijn schriftelijke vraag nr. 45 van 3 december 2004 dat de studiebeurzenstichtingen geen onderwijsbevoegdheid zijn, maar behoren tot de bevoegdheid van de provincies (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 25 maart 2005, blz. 745).

Op vragen om verduidelijking heeft de provincie Vlaams-Brabant tot hiertoe evenwel weinig of geen antwoord gekregen. Zo kan de provincie er niet op toezien of de waarborgen van deugdelijk beheer en administratie door de Stichting gerespecteerd worden. De provincie heeft ook geen vat op de Commissie voor Studiebeurzenstichtingen, die nog steeds werkt volgens de oude unitaire provincie, waarin Waals-Brabant en het Brusselse Gewest begrepen zijn.

De provincie kaartte deze problematiek meermaals aan bij de Vlaamse ministers van Onderwijs Vandenbossche, Baldewijns en Vanderpoorten. De toestand is sedertdien evenwel niet verbeterd. Een provincieraadslid dat wenste te weten welke beurzen werden aangevraagd en toegekend voor het schooljaar 2002-2003, kreeg na een jaar van de Commissie te horen dat de gevraagde informatie niet toegankelijk is voor het publiek en dat de openbaarheid van bestuur niet van toepassing is.

1. Zijn de ministers zich bewust van deze situatie ?

Klopt het dat de studiebeurzenstichtingen zonder enige controle blijven werken ?

2. Zijn de ministers reeds ingegaan op de vraag van gouverneur van Vlaams-Brabant om de nodige stappen te zetten om de splitsing van de provinciale Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant te bewerkstelligen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 261) en Keulen (nr. 248).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 248 van 9 september 2005

van **ELOI GLORIEUX**

In uitvoering van de wet van 1864 werd het specifiek toezicht van de studiebeurzenstichtingen gedeconcentreerd georganiseerd.

Jaarlijks dient de toezichhoudende overheid onder meer de rekeningen en de begroting van deze commissies goed te keuren. Daartoe ontvangt ze van de betrokken commissie de nodige gegevens.

Dit gebeurt ook voor de Stichting van de provincie Brabant, waarbij volgens de informatie die ik ontving, een opsplitsing gebeurt voor de uitgaven voor Vlaams en Waals Brabant en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Zoals ik meedeelde in een vorig antwoord dienen de praktische en de juridische aspecten van een eventuele reorganisatie van de provinciale commissies studiebeurzenstichtingen verder uitgediept te worden. Desbetreffend werd nog geen actie ondernomen.

Eerstdaags zal daartoe een overleg worden georganiseerd met alle betrokkenen.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 210
van 7 september 2005
van **TOM DEHAENE**

Eurovignet - Controles

Sedert 1995 is het bezit van een Eurovignet verplicht voor zware vrachtwagens op Belgische autosnelwegen.

1. Hoe is het handhavingsbeleid georganiseerd?
2. Hoeveel overtredingen werden sedert 2000 vastgesteld?
3. Hoe worden die vaststellingen gesanctioneerd?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 210 van 7 september 2005

van **TOM DEHAENE**

Zoals gesteld in mijn antwoord op uw vraag nr. 181 van 10 juni 2005 behoort het handhavingsbeleid, waaronder de controle op het wegvignet valt, niet tot de Vlaamse bevoegdheid.

Voor het gevraagde cijfermateriaal ben ik dan ook aangewezen op de Federale Regering.

Ik heb echter een schrijven gericht aan mijn federale collega, Renaat Landuyt, om de antwoorden op uw vraag te bekomen. Ik zal niet nalaten u op de hoogte te stellen van zijn antwoord.

Wel wil ik u meedelen dat ik op de ICMIT van 12 juli 2005 de federale minister van Mobiliteit verzocht heb om bij de grotere federaal gecoördineerde controles of bij de gangbare wegcontroles, ook systematisch te voorzien in een controle op het wegvignet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 212
van 14 september 2005
van **CARL DECALUWE**

Autobussen De Lijn - Toegankelijkheid

Een tweetal jaar geleden deed de VZW Toegankelijkheidsbureau een adviesstudie in opdracht van De Lijn rond de toegankelijkheid van het openbaar vervoer. Ik stelde hierover reeds een schriftelijke vraag (schriftelijke vraag nr. 54 van 4 november 2003 - Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 16 januari 2004, blz. 1316).

De VZW stelde in de adviesstudie een aantal criteria voorop.

1. Hoeveel autobussen van De Lijn beantwoorden reeds aan de vooropgestelde criteria?

Wat is de procentuele verhouding hiervan ten opzichte van het totale wagenpark van De Lijn?

Kan dit opgesplitst per provincie?

Hoeveel bedragen de aantallen en verhoudingen bij de pachters?

2. Hoe evolueren de aanpassingen met betrekking tot de toegankelijkheid van de autobussen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 212 van 14 september 2005

van **CARL DECALUWE**

- Aantal autobussen (in absolute cijfers en procentueel) van De Lijn die beantwoorden aan de vooropgestelde criteria, opgesplitst per provincie

Deze cijfers betreffen alleen voertuigen van De Lijn (dus zonder de privé-exploitanten) besteld tot en met 2004 (levering in 2005 en in 2006).

In absolute cijfers

	Ant.	O-Vl.	Vl. Br	Lim.	W.-Vl.
lage vloer bussen	428	308	231	1213	246
voertuigen met oprijplaat	349	230	229	205	187
voertuigen met verankeringsysteem	343	142	145	123	150

Procentueel

	Ant.	O-Vl.	Vl. Br	Lim.	W.-Vl.
lage vloer bussen	70	86	53	64	75
voertuigen met oprijplaat	57	64	53	62	57
voertuigen met verankeringsysteem	56	39	37	46	44

De 1264 voertuigen van de exploitanten (toestand 31 december 2004) zijn voor ongeveer 40% uitgerust met lage vloer en oprijplaat.

2. Bij de aankoop van nieuwe voertuigen wordt rekening gehouden met de toegankelijkheidseisen. Alle voertuigen die nieuw in dienst gesteld worden dienen aan de toegankelijkheidsnormen te voldoen.

Er kan gesteld worden dat in 2009 meer dan 90% van het regiepark van De Lijn met lage vloer zal uitgerust zijn. Op de verpachte lijnen zal dit percentage enkele jaren later bereikt worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 213
van 14 september 2005
van **CARL DECALUWE**

De Lijn - Agressie en vandalisme (2)

Als antwoord op het grote aantal gevallen van agressie en vandalisme op trams en bussen van De Lijn begin 2004, werden heel wat maatregelen en middelen ingezet ter preventie en bestrijding.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 14 van 22 oktober 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2005) had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Hoe evolueert deze problematiek?
 - a) Hoeveel gevallen van agressie werden er genoteerd in 2004? En hoeveel reeds in 2005? Kan dit opgesplitst per provincie?

Hoeveel werkuren gingen hierdoor reeds verloren?
 - b) Hoeveel gevallen van vandalisme werden er genoteerd in 2004? En hoeveel reeds in 2005? Kan dit eveneens opgesplitst per provincie?

Om welke aard van vandalisme gaat het?

Hoeveel bedragen de kosten daarvan? Hoeveel wordt hiervan gerecupereerd en op welke manier?
2. Blijken de huidige instrumenten tegen vandalisme en agressie voldoende efficiënt te zijn?
3. Worden er nieuwe maatregelen gepland? Zo ja, welke en hoeveel zal daarvan de kostprijs zijn?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 213 van 14 september 2005

van **CARL DECALUWÉ**

1a. Aantal ongevallen door agressie 2004

2004	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Limburg	West-Vlaanderen	totaal
Zonder werkverlet	15	11	1	1	0	28
Met werkverlet	29	19	12	2	1	63
Totaal	44	30	13	3	1	91
Dagen werkverlet	270	343	91	12	9	725
Verloren uren	1998	2538	673	89	67	5365

Kostprijs, enkel aan verloren uren: 176 882 Euro

Aantal ongevallen door agressie 2005 (eerste 6 maanden).

2005	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Limburg	West-Vlaanderen	totaal
Zonder werkverlet	8	1	1	1	0	9
Met werkverlet	20	6	2	3	0	31
Totaal	28	7	3	4	0	40
Dagen werkverlet	248	95	3	86	0	432
Verloren uren	1835	703	22	634		3197

Kostprijs, enkel aan verloren uren: 109 613 Euro

1b. Vandalisme: Kosten

2004		Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Limburg	West-Vlaanderen	totaal
Totaal		317 970,19	16 340,40	57 007,40	28 981,23	13 397,18	433 696,40

2005		Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Limburg	West-Vlaanderen	totaal
Totaal		244 374,79	32 907,50	39 331,12	21 159,86	14 795,26	352 568,53

De Lijn registreert enkel de herstellingskosten van vandalisme, niet de aard en het aantal gevallen van vandalisme.

2. Met de huidige instrumenten worden vandalisme en agressie niet volledig uitgeschakeld. Daaruit kunnen nog geen conclusies worden getrokken m.b.t. de efficiëntie. Het aantal gevallen van agressie of vandalisme dat is voorkomen, kon immers niet worden gemeten.
3. Geplande nieuwe maatregelen:
 - Verdere opleiding stressbeheersing
 - Onderzoek mogelijke uitbreiding gebruik camera's

Uit het onderzoek naar de uitbreiding van het cameragebruik zal blijken wat de eventuele kostprijs hieraan verbonden is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 218
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Infrastructuurwerken - Europese subsidies

Sinds 1983 geeft Europa, in het kader van de zogenaamde Trans-Europese Netwerken, subsidies voor studies, maar ook voor infrastructuurwerken.

Wat wegenwerken aangaat, heeft Vlaanderen qua tegemoetkoming in infrastructuurwerken tweemaal een toelage ontvangen, namelijk voor de autosnelweg Veurne-Franse grens ten belope van 3 miljoen euro en voor de autosnelweg A12 Bergen op Zoom ten belope van 1,8 miljoen euro. Andere infrastructuurtoelagen met betrekking tot wegen zijn mij niet bekend. Wel is er in 1997 een toelage geweest voor het sluiten van de Ring van Antwerpen ten belope van 7 miljoen euro. Uiteraard is Europa ook financieel tegemoetgekomen bij infrastructuurwerken inzake waterwegen, onder meer de Leie, maar ook voor studies inzake Zeebrugge, de IJzeren Rijn, Kanaal Gent-Terneuzen.

Wat luchthavens betreft, heeft Aeroport Bierseet in 2001 2,7 miljoen euro Europese steun ontvangen voor de uitbreiding en modernisering van zijn luchthaven.

1. Welke Europese tegemoetkomingen zijn er exact geweest voor infrastructuurwerken zowel voor waterwegen, als voor autosnelwegen?

Hoe valt te verklaren dat er in de periode 1983-2004 in feite slechts een beperkte tegemoetkoming is geweest inzake infrastructuurwerken?

Zijn er door de Vlaamse Regering meer aanvragen geweest in deze periode en zijn die (om welke reden?) niet in aanmerking genomen?

2. Hoe valt te verklaren dat, in tegenstelling tot de Waalse en Belgische overheden, er geen tegemoetkomingen zijn geweest voor de Vlaamse regionale luchthavens?

Zijn die ooit aangevraagd geweest? Zo ja, waarom werden hier geen tegemoetkomingen voor toegekend?

3. Welk gevolg is gegeven aan de volgende studies, met andere woorden, wat is of was de bruikbaarheid van deze studies en welke aanvullende kosten heeft het Vlaams Gewest betaald naast de Europese betoelaging?

- a) In 1993: een studie over de ontwikkeling van het multimodale transport in Vlaanderen (1,6 miljoen euro betoelaging). Wie heeft deze studie uitgevoerd en wat is er met de resultaten van deze studie gebeurd?

./..
./..

- b) In 1994: een studie over de uitbreiding van de IJzeren Rijn (1 miljoen euro betoelaging). Wie heeft deze studie uitgevoerd en wat is er met de resultaten van deze studie gebeurd?
- c) In 1995: een studie over de transport-telematica-implementatie in de Vlaamse regio (500.000 euro betoelaging). Wie heeft deze studie uitgevoerd en wat is er met de resultaten van deze studie gebeurd?
- d) In 1996: een socio-economische studie over de maritieme toegankelijkheid van de havens van Gent en Terneuzen. Wie heeft deze studie uitgevoerd ; wat was de kostprijs en de betoelaging ervan en wat is er met de resultaten van deze studie gebeurd?
- e) In 1997 is een zogenaamde “feasibility, EIA, technical studies on closing of the Ringway R1 (Antwerp North)” (ten belope van 7 miljoen euro tegemoetkoming van Europa) gebeurd. Wie heeft deze studie uitgevoerd en wat is er met de resultaten van deze studie gebeurd?
- f) In 2001: een studie over “de upgrading van het Albertkanaal en de modernisatie van Scheldesluizen” ten belope van 1 miljoen euro. Wie heeft deze studie uitgevoerd en welk gevolg is hieraan gegeven?
- g) In 1994 en 2004 is respectievelijk 1 miljoen en 2,26 miljoen euro betaald aan de vierde sluis van Ternaaien. In hoeverre was Vlaanderen hierbij betrokken via het intergewestelijk overleg waterlopen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 752) en Van Brempt (nr. 218).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 218 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 220
van 23 september 2005
van **JAN PEUMANS**

Federaal mobiliteitsbeleid - Betrokkenheid

In het Federale Plan inzake Duurzame Ontwikkeling (FPDO) zijn er een aantal acties opgenomen die duidelijk betrekking hebben op mobiliteit (naast een aantal andere domeinen). Navraag bij de federale overheid leert ook dat er nog steeds sprake is van een geïntegreerd mobiliteitsbeleid via het Plan Duurzame Mobiliteit, dat als einddatum heeft 2010. Dit laatste zit al vijf jaar in de ontwerpfase en de betrokkenheid van de gewesten is minimaal, om niet te zeggen te verwaarlozen. Blijkbaar is er recentelijk nog een overleg geweest en daar blijft het dan bij. De gewesten hebben nochtans belangrijke instrumenten in handen die de vooropgestelde doelstellingen mee kunnen invullen.

In de huidige context is een maximale regionalisering van het mobiliteitsbeleid de enige logische conclusie. Los van deze verdere belangrijke staatshervorming, blijft het huidige FPDO, wat het onderdeel mobiliteit betreft, een aantal acties bevatten die duidelijk de medewerking van de gewesten vereisen.

1. Welke betrokkenheid hebben de gewesten via welk overleg inzake het Ontwerp Plan Duurzame Mobiliteit van de Belgische regering?

Wie neemt aan dit overleg deel, wanneer heeft dit overleg plaatsgevonden en wat is het resultaat ervan?

2. Het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2004-2008 bevat een actie 26 "De vraag naar mobiliteit sturen".

Ik citeer:

”§ 32604 In het kielzog van de Europese richtlijn omtrent de energiebelasting, worden de accijnzen op benzine en diesel voor privé-vervoer verhoogd om de modal shift in het vervoer van personen en goederen aan te moedigen. Met die opbrengst worden de inschrijvingstaks en de zogenaamde accijnscompenserende belastingen stapsgewijs afgeschaft.

§ 32606 De regering zal samen met de gewesten nadenken over het geheel van taxatiestelsels voor goederentransportsystemen, waaronder de mogelijkheid om het eurovignet voor vrachtwagens te vervangen door een variabele bijdrage.

§ 32607 Bovendien zal een samenwerkingsakkoord onderhandeld worden om de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling te moduleren in functie van de ecologische kwaliteiten van de gebruikte motoren, het rijgedrag en de verkeersveiligheid. Er valt op te merken dat de Europese Commissie de verrekening van de CO₂-, Nox- en PM₁₀-uitstoot in de berekeningen van de verkeersbelasting vooropstelt.

§ 32608 In elk van de gevallen zal de maatregel bestudeerd worden door een interdepartementale werkgroep onder het voorzitterschap van de FOD Financiën. De gewesten maken daar deel van uit en eind 2005 zal die werkgroep voorstellen voorleggen aan de regering”.

./..
./..

Welk overleg, door wie en met welk resultaat heeft tot op heden plaatsgevonden in het kader van actie 26 en met name zoals in deze tweede subvraag beschreven?

3. Inzake actie 27 “Zich anders verplaatsen”:

”§ 32707 De federale, regionale en gemeentelijke overheden en de sociale partners zullen het eens moeten worden over de doelstellingen van de bedrijfsvervoersplannen, het parkeren en de ondernemingen die beoogd worden.”

Welke stappen zijn er tot op heden in deze ondernomen?

Hoeveel bedrijfsvervoersplannen zijn in uitvoering en welke zijn dat dan?

Welke visies zijn er ontwikkeld inzake parkeren en de ondernemingen die beoogd worden?

4. Inzake actie 28 “Aanbod openbaar vervoer verbeteren”:

”§ 32802 Een wijziging van het verkeersreglement biedt de gewesten ondertussen de mogelijkheid de commerciële snelheid van het openbaar vervoer te verhogen door eigen banen vrij te houden voor openbaar vervoer en voor wagens met minimum 3 op 4 personen.”

Wat is de stand van zaken in deze?

5. Inzake actie 29 “De expertise en de informatie over mobiliteit verbeteren”:

”§ 32902 Ook de gewesten dienen bij deze actie betrokken te worden. Zij zijn immers bevoegd voor infrastructuur, milieu en verkeersbelasting. Het is noodzakelijk al deze federale en regionale actoren samen te brengen, met respect voor ieders bevoegdheden, om op gecoördineerde wijze al deze informatie te verzamelen en te gebruiken voor het ondersteunen van een duurzaam mobiliteitsbeleid.”

Op welke wijze is het Vlaams Gewest tot op heden bij deze actie betrokken en met welk resultaat?

6. Inzake actie 30 “Minder vervuilende voertuigen”:

In hoeverre is conform §33012 het Vlaams Gewest betrokken bij de in juni 2004 opgerichte interdepartementale werkgroep die belast is met het onderzoek naar de meest belovende ontwikkelingen inzake het gebruik en de bevordering van weinig vervuilende voertuigen?

Met welk resultaat?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 188), Peeters (nr. 758) en Van Brempt (nr. 220).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op de vraag nr. 220 van 23 september 2005

van **JAN PEUMANS**

1. Over het Ontwerp Plan Duurzame mobiliteit van de Belgische regering heeft er op administratief niveau geen overleg plaatsgevonden met het Vlaams Gewest. In het Federaal Plan voor duurzame ontwikkeling hebben de gewesten en gemeenschappen wettelijk één vertegenwoordiger in deze ICDO, weliswaar met waarnemerstatuut. Vlaanderen volgt deze commissie op, zoals dit ook als maatregel in het milieubeleidsplan, in het hoofdstuk "Samenwerken met andere overheden" vermeld staat. De Vlaamse vertegenwoordigers wijzen in de commissie op mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen maar beschikken ook over de mogelijkheid om vroeg kennis te nemen van de federale beleidsmaatregelen die op het eigen beleid invloed kunnen hebben. Bij de opmaak van dit plan hebben de gewesten bovendien de mogelijkheid om een officieel advies te geven over het voorontwerp.
2. Het overleg met de federale overheid om de verkeersbelasting en de belasting op de verkeersstelling te moduleren in functie van de ecologische kwaliteiten verloopt in het kader van de bespreking van het voorstel van richtlijn van de Raad betreffende de belasting van personenauto's. Het overleg tussen de federale regering en de gewesten over de mogelijke omvorming van het eurovignet voor vrachtwagens wordt afhankelijk gesteld van de resultaten van het maatschappelijk debat georganiseerd door de SERV met betrekking tot de invoering van een wegvignet.
3. Voor de stappen die door de federale overheid zijn ondernomen met betrekking tot de problematiek van de bedrijfsvervoersplannen kan gewezen worden op de programmawetten van 8 februari 2003 (B.S. 17/04/03) en 22 december 2003 (B.S. 31.12.03), de Koninklijke Besluiten van 16 mei 2003 (B.S. 05/06/03) en 25 oktober 2004 (B.S. 26/11/04) en 2 Ministeriële Besluiten van 29 oktober 2004 (B.S. 26/11/04). Hierdoor zijn bedrijven verplicht tot de opmaak van een driejaarlijkse "diagnostiek" voor elke vestiging vanaf 30 werknemers van elk bedrijf of (openbare) instelling vanaf 100 werknemers. Deze "diagnostiek" houdt het volgende in:
 - Omschrijving van de arbeidsorganisatie
 - Overzicht van het aantal werknemers volgens de straat waar hun woonplaats gesitueerd is
 - Overzicht van de hoofdvervoerswijze van de werknemers in het woon-werkverkeer
 - Het bereikbaarheidsprofiel van de tewerkstellingsplaats
 - Overzicht van de door het bedrijf of de (openbare) instelling genomen mobiliteitsmaatregelen
 - Overzicht van de specifieke mobiliteitsproblemen van het bedrijf of de (openbare) instelling.

Deze diagnostiek dient een eerste maal overgemaakt te worden ten laatste op 30 april 2006. Inzake parkeren werden door de federale overheid geen stappen ondernomen.

Er bestaat binnen het mobiliteitsconvenant een specifieke module (module 14) met betrekking tot de aanleg of herinrichting van ontsluitingsinfrastructuur ter verbetering van de bereikbaarheid van specifieke zones van commerciële activiteiten in privaat of in openbaar beheer. Aan het afsluiten van een dergelijke module gaat wel de opmaak van een mobiliteitseffectenrapport (MOBER) vooraf waarin het (potentiële) gebruik van diverse vervoerswijzen wordt geëvalueerd, en waaruit de noodzaak en de omvang voor de ontsluitingsinfrastructuur blijkt, rekening houdend met de effecten die via vervoersmanagement te bereiken zijn. Tot slot kan ik vermelden dat in overleg

met alle betrokken actoren een pendelplan werd opgesteld die ik eerdaags aan de Vlaamse Regering zal voorleggen. Dit plan bevat een geheel aan maatregelen die moeten leiden tot een duurzaam woon-werkverkeer.

Het antwoord op de vraag hoeveel bedrijfsvervoersplannen er tot nu toe werden opgemaakt hangt af van de vraag wat men onder het begrip 'bedrijfsvervoersplan' verstaat. Voor Vlaanderen kan gesteld worden dat een 30-tal bedrijven of bedrijvzones op een actieve en concrete wijze met duurzame mobiliteit bezig zijn, zijnde:

- Bedrijvzone Skaldenpark
- Haven Gent
- Bedrijvzones Aalst
- Bedrijvzone Kanaalzone Antwerpen
- Haven Antwerpen
- Bedrijvzones Lommel
- Haven Zeebrugge
- Bedrijvzones Maldegem
- Bedrijvzones Eeklo
- zone Genk-Zuid
- Bedrijvzones Veurne
- Bedrijvzones Diksmuide
- Bedrijvzones Ieper
- zone Mechelen-Noord
- zone Mechelen-Zuid
- Bedrijvzones Berchem
- Bedrijvzone TTS - Temse en Sint-Niklaas
- Bedrijvzones Tienen
- Bedrijvzones Landen
- Bedrijvzones Hoegaarden
- Bedrijvzone Geel - Oevel
- Bedrijvzone Zaventem-Zuid
- Bedrijvzones Sint-Truiden
- Bedrijvzones Tongeren
- zone Erembodegem
- Bedrijvzones Oudenaarde
- Luchthaven
- Bedrijvzones Machelen
- Bedrijvzones Vilvoorde
- zone Keiberg-Zaventem
- zone Haasrode

Via het instrument van het mobiliteitsconvenant streeft het Vlaams Gewest en de gemeenten een globaal beleid inzake parkeren na dat gebaseerd is op het stand still principe. Voor het parkeren op bedrijfsterreinen of op andere private domeinen werden geen specifieke richtlijnen uitgevaardigd. Voor de ontwikkelde visie inzake bedrijfsvervoersplannen en de ondernemingen verwijs ik naar hoger vermelde pendelplan.

4. Zie mijn antwoord op vraag nr. 197 van 11 augustus 2005.
5. Recent werd op de vergadering van de Begeleidingscomités van het programma SSD een voorstel geagendeerd tot oprichting van een "Platform voor wetenschappelijk overleg betreffende het Belgisch transport- en mobiliteitsonderzoek". Verder is het Vlaams Gewest betrokken bij studies die uitgevoerd worden door het Instituut voor het Wegtransport of het Centrum voor de Wegenbouw.

6. Het Vlaams gewest is niet op de hoogte van een in juni 2004 opgerichte departementale werkgroep die belast is met het onderzoek naar de meest belovende ontwikkelingen inzake het gebruik en de bevordering van weinig vervuilende voertuigen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 222
van 23 september 2005
van **ANNICK DE RIDDER**

De Lijn - Kostendeckingsgraad

De kostendeckingsgraad van VVM De Lijn bedraagt heden slechts 18 %. Dit betekent dat de Vlaamse belastingbetaler instaat voor meer dan 80 procent van de kosten van VVM De Lijn. Dat hierop moet worden ingegrepen, maakt geregeld deel uit van de aanbevelingen in de landenrapporten opgesteld door de OESO.

Het is duidelijk dat alternatieve vormen van financiering en inkomstenwerving hoogst noodzakelijk zijn om de druk bij de belastingbetaler in de toekomst te verminderen.

Een belangrijke inkomstenbron ligt ongetwijfeld in de verkoop van reclameoppervlakte. Bedrijven, musea, dienstverleners en andere instanties kunnen hun aanbiedingen bekendmaken op of in bussen en trams. Maar ook de tickets die verkocht worden in de voertuigen of aan de ticketautomaten zouden kunnen fungeren als publiciteitsruimte. Een museumgroep zou er bijvoorbeeld een kortingsbon op kunnen publiceren, met alle positieve gevolgen van dien voor de toeristen die zich verplaatsen met het openbaar vervoer. In steden als Londen en Edinburgh zien we dat dit een courante praktijk is.

1. Ingrijpen op de kostendeckingsgraad van VVM De Lijn lijkt wel dringend.

Op welke wijze gebeurt dat?

2. Wordt het principe van reclame op de tickets/vervoerbewijzen reeds toegepast?

Zo ja, wat zijn daarvan de inkomsten? Kunnen die nog verhoogd worden?

Zo neen, is dat een mogelijkheid die wordt onderzocht?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 222 van 23 september 2005

van **ANNICK DE RIDDER**

1. De bedragen die aan het openbaar vervoer worden gespendeerd, zijn een gevolg van de uitvoering van het Mobiliteitsplan Vlaanderen, waarin gekozen wordt voor duurzame alternatieven voor het privé-autoverkeer en het vrachtwagenvervoer over de weg, en van het regeerakkoord. Kostendekkingsgraad zegt op zich niets over de efficiëntie van een openbaarvervoerbedrijf. Het zegt alleen hoe de kosten zijn verdeeld over de private reizigers en de overheid (algemene begrotingsmiddelen). Vergelijk het met het remgeld in de gezondheidszorg: ook dat geeft niet aan hoe efficiënt de dokter of de gezondheidszorg is, het duidt alleen aan hoeveel de patiënt zelf rechtstreeks betaalt.
2. Alternatieve financiering kan bijdragen tot een bredere financiële basis voor investeringen in het openbaar vervoer. Het principe van reclame op vervoerbewijzen wordt door De Lijn reeds toegepast voor prodata vervoerbewijzen. Het beheer van deze mediaruimte gebeurt door de nv Streep, die deze advertentieruimte verkoopt aan adverteerders. De inkomsten voor De Lijn zijn inbegrepen in de financiële regeling tussen De Lijn en nv Streep.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 2
van 6 oktober 2005
van **GERDA VAN STEENBERGE**

Millenniumdoelstellingen - Beleidsintegratie

Op 18 mei 2005 opende de federale minister van Ontwikkelingssamenwerking Armand De Decker in aanwezigheid van onder andere de coördinatrice van de campagne over de Millennium-ontwikkelingsdoelstellingen van de VN, de mobiele informatietoonstelling “Een brug van solidariteit”. Hiermee werd het startschot gegeven van de nationale sensibiliseringscampagne 2005-2006 over de Millennium-ontwikkelingsdoelstellingen.

Eén van die fameuze acht doelstellingen is gelijkheid van mannen en vrouwen bevorderen door vrouwen meer kansen en zeggenschap te bieden. De sectorale en thematische prioriteiten van de Belgische samenwerking zouden perfect aansluiten bij de Millenniumdoelstellingen. Eén van die transversale thema's is “gender”.

Reeds in 2004 werden er concrete stappen gezet om de publieke opinie bewust en warm te maken voor de Millenniumdoelstellingen. Echter zonder veel succes, vermits slechts 20 % van de bevolking iets afweet van de Millenniumdoelstellingen. Daarom een nieuwe campagne 2005-2006.

1. Kan de minister meedelen in welke mate zij betrokken is bij deze nationale sensibiliseringscampagne?
2. Wat houdt die campagne juist in wat haar beleidsdomein betreft?
3. Hoe worden de Millenniumdoelstellingen geïntegreerd binnen haar beleidsdomein?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Vandembroucke (vraag nr. 5), Vervotte (nr.2) en Anciaux (nr. 5).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 6 oktober 2005

van **GERDA VAN STEENBERGE**

1. De nationale sensibiliseringscampagne 2005-2006 over de Millenniumontwikkelingsdoelstellingen (MOD) is een federaal initiatief waarbij de gemeenschappen en gewesten niet werden betrokken.
2. Zie vraag 1.
3. Als lid van de Belgische delegatie nam ik en een stafmedewerker van Gelijke Kansen in Vlaanderen actief deel aan de negenenvestigste zitting van de Commissie voor de Status van de Vrouw die plaats had te New York van 26 februari tot 2 maart 2005, de zgn. Peking +10-conferentie. Hierbij heeft de Vlaamse vertegenwoordiging zich ingespannen opdat de Belgische delegatie de verklaring van de Commissie voor de Status van de Vrouw zou goedkeuren, waarvan de integratie van het genderperspectief in de evaluatie van de Millenniumverklaring onderdeel uitmaakte. Door mijn deelname aan de Peking +10-conferentie te New York kon ik als dusdanig meewerken aan de eerste noodzakelijke stap binnen het proces van gendermainstreaming nl. de verankering van het genderperspectief in de beleidsverklaringen in casu de Millenniumontwikkelingsdoelstellingen. (MOD)

Binnen mijn bevoegdheidsdomein 'gelijke kansen' besteed ik uiteraard aandacht aan het transversale thema 'gendermainstreaming'. Doelstelling 3 van de MOD "Het bevorderen van gelijkheid tussen vrouwen en mannen en versterken van de positie van de vrouw" vormt immers een belangrijk referentiepunt in het kader van de Open Coördinatie Methode (OCM) voor het Vlaamse gelijkekansenbeleid.

De Vlaamse Regering gaf op 22 juli 2005 haar principieel akkoord om de open coördinatiemethode toe te passen als werkmethode binnen het Vlaamse gelijkekansenbeleid. Dit betekent dat aan alle ministers bij de ontwikkeling van hun strategische doelstellingen en actieplannen gevraagd wordt om naast het Peking-actieplatform, het Pact van Vilvoorde ook aandacht te geven aan de prioriteiten van de Millenniumontwikkelingsdoelstellingen. De praktische uitwerking van de beslissing van de Vlaamse Regering ging eind augustus 2005 van start via onder andere de organisatie van een Interkabinetten Werkgroep, een overleg met de Steunpunten voor Beleidsgericht Onderzoek (die een bijdrage zullen leveren in het aanleveren van materiaal dat alle fasen van het OCM-proces – van het opstellen tot de doelstellingen, het 'monitoring' en de evaluatie – kan stofferen), een overleg met het middenveld (om eveneens input en draagvlak aan het beleid te verlenen) en bilaterale voorbereidende gesprekken met de verschillende functionele kabinetten. De werkzaamheden in het kader van de OCM worden momenteel verder gezet en wordt in 2006 als één van de belangrijkste speerpunten van het Vlaamse gelijkekansenbeleid gezien.

Naast de horizontale implementatie van het gelijkekansenperspectief acht ik het ook wenselijk om specifieke acties te ontwikkelen in het kader van besluitvorming en economische participatie van vrouwen en mannen. Via actieplannen (bijvoorbeeld Actieplan 'Diversiteit in Besluitvorming' en Actieplan 'Loopbaan/loonkloof') wens ik verschillende actoren zowel op het niveau van de overheid, de wetenschappelijke wereld en het middenveld aan te zetten tot het ontwikkelen van initiatieven om enerzijds een betere vertegenwoordiging van vrouwen en andere ondervertegenwoordigde aandachtsgroepen te bewerkstelligen in de besluitvorming en anderzijds

om de loonkloof te dichten of toch alleszins te verkleinen. Deze actieplannen omvatten zowel regelgevend werk, wetenschappelijk onderzoek, overleg met alle betrokken actoren en specifieke projecten. Met deze actieplannen probeer ik bij te dragen tot de realisatie van één van de belangrijkste uitdagingen van doelstelling 3 van de MOD tegen 2015 nl. “de toegang tot het economische en politieke leven vergemakkelijken”.

Om tegemoet te komen aan de uitdaging om tegen 2015 vrouwen en meisjes te beschermen tegen geweld (eveneens geformuleerd onder doelstelling 3 van de MOD) neemt het Vlaamse gelijkekansenbeleid actief deel aan de huidige voorbereidende werkzaamheden voor de totstandkoming van het Belgisch Actieplan inzake partnergeweld. Een initiatief van mijn federale collega die bevoegd is voor gelijke kansen.

Ook doelstelling 8 van de millenniumdoelstellingen nl. “het tot stand brengen van een wereldwijd partnerschap voor ontwikkeling” met als uitdaging om tegen 2015 “de algemene toegang tot de informatie- en communicatietechnologie” te bewerkstelligen krijgt mijn bijzondere aandacht door de medewerking aan het ‘Digitaal Actieplan Vlaanderen’.

Uit Europees onderzoek blijkt immers dat de digitale kloof tussen mannen en vrouwen nog steeds bestaat. Deze kloof wordt echter als minder problematisch beschouwd dan de kloof tussen mensen met een laag en mensen met een hoog inkomen of een lage en een hoge scholingsgraad. De nieuwe risicogroepen zijn personen die op een kruising van ‘risicoachtergronden’ zitten, bijvoorbeeld oudere vrouwen of laaggeschoolde niet buitenshuis werkende vrouwen.

De bijdrage van het gelijkekansenbeleid in Vlaanderen aan het ‘Digitaal Actieplan Vlaanderen’ ligt op het vlak van onderzoek. Het is belangrijk zicht te blijven hebben op de evoluties en de eventuele nieuwe risicogroepen die ontstaan. Wanneer er nieuwe achtergestelde groepen opduiken, moet een beleid dat streeft naar een inclusieve digitale maatschappij daar rekening mee houden.

Via de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling (VSDO) zit Gelijke Kansen verweven in de prioritaire thema’s en doelstellingen – onder het luik “Bestrijding van armoede en sociale uitsluiting”.

Gelijke Kansen vormt een belangrijke doelstelling voor het bestrijden van sociale uitsluiting. Als duurzame ontwikkeling wil voorzien in de behoeften van de huidige generatie zonder de mogelijkheden van toekomstige generaties in het gedrang te brengen, dan kan het gelijkekansenbeleid erover waken :

- dat alle sociale groepen hierbij aan bod komen
- dat de individuen binnen die groepen zich kunnen ontplooien en ontwikkelen
- dat hierbij niemand wordt uitgesloten
- dat iedereen zich verantwoordelijk voelt voor de onderlinge samenhang.

Via het Vlaams Actieplan Armoede (VAP) heeft het Vlaams gelijkekansenbeleid er ook op aangedrongen bij de bevoegde minister om het genderperspectief te integreren en specifieke acties te ontwikkelen.

Zowel met de VSDO en het VAP probeert de Vlaamse overheid een bijdrage te leveren tot de realisatie van doelstelling 1 van de MOD nl. “uitbannen van de grootste honger en Armoede”.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHIL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHIL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
66	28.07.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bedrijvzones voor glastuinbouw - Stand van zaken</i>	5
67	18.08.2005	E. Matthijs	<i>Afdeling Duurzame Landbouw - Adviezen</i>	9
68	18.08.2005	E. Matthijs	<i>Vlaams Landbouwinvesteringsfonds - Vastleggingsmachtigingen</i>	13
73	07.09.2005	S. Sintobin	<i>Jeugd kampen in Wallonië - Bezoek minister-president</i>	17
74	07.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Unitaire landbouwverenigingen - Subsidiëring</i>	19
75	07.09.2005	J. Sauwens	<i>Vademecum Vlaamse Regering - Beschikbaarheid via internet</i>	21
76	14.09.2005	R. Daems	<i>Begunstigden Europese landbouwsubsidies - Publicatie</i>	23
77	14.09.2005	J. Stassen	<i>Wereldjongerendagen - Bezoek minister-president</i>	25
78	20.09.2005	R. Verreycken	<i>Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer</i>	27
79	23.09.2005	M. Demesmaecker	<i>Nationale Plantentuin Meise - Overdracht</i>	29
1	28.09.2005	T. Rombouts	<i>Vogelgriepvirus - Vlaamse complementaire maatregelen</i>	31
4	14.10.2005	J. Peumans	<i>Expertcommissie overheidscommunicatie - Jaarverslagen</i>	37
F. MOERMAN, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
86	20.09.2005	R. Verreycken	<i>Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer</i>	41
87	23.09.2005	J. Roegiers	<i>Wapenexportvergunningen - Catch-all clause</i>	43
1	06.10.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Exportsteun voor uitrustingsgoederen - Vlaams-federaal</i>	49
2	06.10.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Internationaal ondernemen - Juridische ondersteuning</i>	53
3	14.10.2005	J. Peumans	<i>Evenredige arbeidsmarktparticipatie - Voortgangsrapporten</i>	55
F. VANDENBROUCKE, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
244	13.07.2005	M. Dillen	<i>Arbeidsmarktparticipatie kansengroepen - Actieplan</i>	495
253	18.08.2005	J. Peumans	<i>Vlaamse overheid - Dadingen</i>	505
257	07.09.2005	W. Marginet	<i>Taalonderricht - OESO-cijfers</i>	59
258	07.09.2005	K. Van Dijck	<i>Verandering van school of studierichting tijdens schooljaar - Cijfers</i>	63
259	07.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Arbeidskaarten - Stand van zaken</i>	507
260	09.09.2005	K. Van Dijck	<i>Olieprijzen - Impact op de onderwijssector</i>	511
261	09.09.2005	E. Glorieux	<i>Provinciale studiebeurzen - Werking (2)</i>	67

262	14.09.2005	R. Verreycken	Werkgroep Immigratie Brussel - Subsidiëring	69
263	14.09.2005	P. Ceysens	Universitaire uitwisselingsprojecten - China	75
264	14.09.2005	P. Ceysens	Ziekenhuisscholen - Middelen	79
265	14.09.2005	S. Poleyn	OETC-projecten Brussel - Evaluatie	83
266	14.09.2005	J. Laurys	Werkzoekenden - Arbeidsgeschiktheid.....	513
267	20.09.2005	J. Verfaillie	Scholenbouw - Deeltijds kunstonderwijs	89
268	20.09.2005	R. Verreycken	Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer	91
269	20.09.2005	K. Van Dijck	Hogescholen - Vrijstellingen	93
270	23.09.2005	S. Gatz	Woningbouwproject Anderlecht - Informatie	95
271	23.09.2005	K. Van Dijck	Bibliotheek Universiteit Gent - Taalgebruik.....	97
272	23.09.2005	K. Van Overmeire	Communicatie scholen-ouders - Vertaalwoordenboekjes.....	99
273	23.09.2005	J. Verfaillie	Gesco-premies - Berekening.....	517
274	23.09.2005	J. Verfaillie	Opleidingscheques - Stand van zaken.....	519
275	23.09.2005	J. Penris	Opleiding Scheepswerktuigkunde - Inschrijvingen.....	103
276	23.09.2005	C. Berx	Nascholingskredieten - Bestedingspercentage	105
1	28.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	Franstalige faciliteitenscholen - Subsidiëring	107
2	28.09.2005	A. Michiels	Studiefinanciering HO - Gevolgen decreetswijziging.....	113
4	28.09.2005	A. Michiels	Lokale overlegplatforms - Stand van zaken.....	115
5	06.10.2005	G. Van Steenberge	Milleniumdoelstellingen - Beleidsintegratie	119
6	06.10.2005	M. Demesmaeker	Franstalige faciliteitenscholen - Subsidiëring	121
7	06.10.2005	M. Demesmaeker	Studietoelagen - Stand van zaken	125
8	14.10.2005	M. Demesmaeker	Lokale werkwinkel Zaventem - Taalgebruik.....	135
9	14.10.2005	W. Marginet	Studietoelagen - Stand van zaken	139
10	14.10.2005	J. Peumans	Evenredige arbeidsmarktparticipatie - Voortgangsrapporten.....	129
11	14.10.2005	J. Peumans	Strategische adviesraden - Jaarverslagen.....	133
15	19.10.2005	M. Demesmaeker	Franstalige werklozen Halle-Vilvoorde - Taalkennis.....	143

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

200	18.08.2005	J. Peumans	Vlaamse overheid - Dadingen	523
205	07.09.2005	H. Stevens	Vlaams Fonds - Communicatiehulpmiddelen	525
206	07.09.2005	H. Stevens	Tewerkstelling gehandicapten - Lokale besturen	151
207	09.09.2005	K. Van Dijck	Olieprijzen - Impact zorgsector	529
208	14.09.2005	E. De Wachter	Schuldenlast en afbetalingsproblemen - Maatregelen.....	531
209	14.09.2005	R. Verreycken	Zelfmoordpreventie - Politiepersoneel	155
210	20.09.2005	R. Verreycken	Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer	157
211	20.09.2005	M. Vogels	Nieuwe adoptieprocedure - Opstartproblemen	535
212	23.09.2005	M. Vogels	Kaderconventie beteugeling tabak - Ratificering	537
1	06.10.2005	T. Dehaene	Lokaal sociaal beleidsplan - Ondersteuning	159
3	06.10.2005	J. Maes	Dienst Opvanggezinnen De Panne - Erkenning	161

6	14.10.2005	J. Peumans	<i>Strategische adviesraden - Jaarverslagen</i>	163
7	14.10.2005	L. Vissers	<i>Buitenlandse reizen - Overzicht</i>	165
10	19.10.2005	C. Decaluwe	<i>EVA's, IVA's en VOI's - Auditrapporten</i>	167
16	21.10.2005	L. Vissers	<i>Kabinetten - Raadgevers met rang kabinetschef</i>	169

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

163	08.07.2005	C. Decaluwe	<i>Beschermde monumenten - Leegstand</i>	541
166	28.07.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Tweede spoortoegang Antwerpse haven - Tracé</i>	545
169	28.07.2005	J. Schauvliege	<i>Grote Markt St.-Niklaas - Visuele impact luifels</i>	549
172	18.08.2005	E. Matthijs	<i>Ruimtelijke planning - Reservatiezones</i>	551
174	25.08.2005	J. Roegiers	<i>Site "Oud Goed te Parijs" Astene - Bescherming</i>	555
175	25.08.2005	J. Roegiers	<i>"Huis Van Thuyne" Deinze - Bescherming</i>	559
176	01.09.2005	J. Verfaillie	<i>Textielcontainers - Bouwvergunning</i>	561
180	09.09.2005	K. Van Dijk	<i>Olieprijzen - Budgettaire impact</i>	173
182	14.09.2005	P. Ceysens	<i>VAC Leuven - Financiering</i>	175
183	14.09.2005	J. Sauwens	<i>Eurovignet - Ontvangsten</i>	177
184	20.09.2005	C. Decaluwe	<i>Brownfieldprojecten - Evaluatie</i>	181
185	23.09.2005	J. Peumans	<i>Spoordossiers - Stand van zaken</i>	183
186	23.09.2005	V. Dua	<i>St.-Baafskathedraal Gent - Renovatie</i>	187
187	23.09.2005	C. Decaluwe	<i>Bouwdossiers - Behandelingsduur</i>	191
188	23.09.2005	J. Peumans	<i>Federaal mobiliteitsbeleid - Betrokkenheid</i>	195
189	23.09.2005	K. Van den Heuvel	<i>Verkeersbelasting - Studie</i>	199
190	23.09.2005	K. Van den Heuvel	<i>Aanpassingen nationale rekeningen - Gevolgen voor vorderingensaldo</i>	201
191	23.09.2005	M. Vogels	<i>Groenenhoek Berchem - BPA Rode Kruislaan</i>	205
192	23.09.2005	T. Dehaene	<i>Ontbossingsvergunningen - Recreatiegebied</i>	207
193	23.09.2005	J. Verfaillie	<i>Motorsportcircuits - Stand van zaken</i>	209
194	23.09.2005	J. Verfaillie	<i>Gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen - West-Vlaanderen</i>	211
195	23.09.2005	A. Van Nieuwerkerke	<i>Werelderfgoed - Cultuurhistorische landschappen</i>	213
1	28.09.2005	M. Van den Eynde	<i>Aalmoezenierswoning Altenapark Kontich - Sloop</i>	215
2	28.09.2005	J. Maes	<i>Vuurtorens - Bescherming</i>	217
3	28.09.2005	M. Van den Eynde	<i>Bouwvergunningen - Aflevering door gemeenten</i>	219
4	06.10.2005	K. Van den Heuvel	<i>Verkeersbelasting - Koppeling aan Ecoscore</i>	221
5	06.10.2005	K. Van den Heuvel	<i>Verdieseling wagenpark - Fiscale maatregelen</i>	223
6	06.10.2005	J. Verstreken	<i>Koninklijke Villa Oostende - Herbestemming</i>	225
7	14.10.2005	J. Peumans	<i>Strategische adviesraden - Jaarverslagen</i>	227
8	14.10.2005	L. Vissers	<i>Buitenlandse reizen - Overzicht</i>	229
14	21.10.2005	G. Van Linter	<i>Verkoop gewestgronden Vlaams-Brabant - Modaliteiten</i>	231

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

87	20.09.2005	R. Verreycken	<i>Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer</i>	235
88	23.09.2005	J. Verfaillie	<i>Motorsportcircuits - Stand van zaken</i>	237
1	28.09.2005	M. Demesmaeker	<i>Taalwetwijzer - Stand van zaken</i>	239
3	04.10.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>SMAK Gent - Taalkennis curator</i>	241
4	06.10.2005	J. Stassen	<i>"Kunst als raakvlak van culturen" - Subsidiëring</i>	565
5	06.10.2005	G. Van Steenberge	<i>Millenniumdoelstellingen - Beleidsintegratie</i>	243
6	06.10.2005	J. Deckmyn	<i>Jeugdsport - Dopingcontroles</i>	569
7	14.10.2005	J. Peumans	<i>Fonds Culturele Infrastructuur - Jaarverslagen</i>	247

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

167	20.07.2005	J. Verstreken	<i>Toerisme Vlaanderen - Vertegenwoordiging in VZW's en verenigingen</i>	575
171	18.08.2005	T. Merckx-Van Goey	<i>Toerisme Vlaanderen - Promotie Antwerpse Zoo</i>	583
173	25.08.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>IT-materiaal Vlaamse overheid - Investeringsbedrag</i>	585
175	07.09.2005	H. Stevens	<i>Ministerie v/d Vlaamse Gemeenschap - Kinderopvang</i>	251
176	07.09.2005	S. Sintobin	<i>Toerisme Vlaanderen - Pr-strategie naar buitenlandse media</i>	255
177	07.09.2005	C. Decaluwe	<i>Telecom- en media-akkoord - Stand van zaken</i>	589
178	09.09.2005	K. Van Dijck	<i>Olieprijzen - Impact op energiekosten overheidsgebouwen</i>	257
179	09.09.2005	S. Sintobin	<i>Toeristische oorlogssites - Overleg met federale overheid</i>	259
180	09.09.2005	C. Decaluwe	<i>VRT - Externe adviesfunctie directeur Televisie</i>	593
181	09.09.2005	L. Sannen	<i>Verzelfstandigde agentschappen - Corporate governance charter (2)</i>	261
182	14.09.2005	R. Verreycken	<i>Buitenlandse luchthavens - Nederlandstalige aankondigingen</i>	265
183	20.09.2005	K. Van Dijck	<i>Frequentieverdeling lokale radio's - Stand van zaken</i>	595
184	20.09.2005	J. Verstreken	<i>Toerisme Vlaanderen - Jeugdvakantiehuizen - De Lork (Kemmel)</i>	267
186	23.09.2005	S. Demeulenaere	<i>Reguleringsmanagement - Formuliersite</i>	599
187	23.09.2005	J. Roegiers	<i>VRT - Televox</i>	601
188	23.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse diplomatieke vertegenwoordigingen - Veiligheid</i>	603
189	23.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse diplomatieke vertegenwoordigingen - Huisvesting in ambassades</i>	605
190	23.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Raad van Europa - Betrokkenheid gemeenschapsattachés</i>	607
191	23.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Topleveldomeinen - Vlaanderen</i>	609
193	23.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenschapsattachés - Ierland</i>	611
1	06.10.2005	P. Ceysens	<i>Vlaamse administratie - Innovatieprijs</i>	273

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

558	11.05.2005	J. De Meyer	<i>N16 Fabiolapark St.-Niklaas - Verkeersveiligheid</i>	615
665	01.07.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Veurtstraat Breendonk - Vruchtverkeer</i>	617
669	06.07.2005	M. Demesmaeker	<i>IKEA Gent - Milieueffectenrapport</i>	619
676	08.07.2005	M. van den Abeelen	<i>Integrale Milieuvvoorwaarden - Afstemming met Vlarem II</i>	623

678	08.07.2005	E. Glorieux	<i>Luchthaven Zaventem - Nachtvluchten</i>	625
682	13.07.2005	M. Van den Eynde	<i>Linkerscheldeoever - Natuurcompensatiegebieden</i>	627
683	13.07.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kouterwijk St-Amands - Gezondheidsrisico's (2)</i>	629
693	28.07.2005	H. Stevens	<i>Scheldebrug Temse - Ontdubbeling (3)</i>	631
694	28.07.2005	B. Martens	<i>Zuivering bedrijfsafvalwater - Contracten met Aquafin</i>	635
701	11.08.2005	E. Glorieux	<i>Luchthaven Oostende - Wapentrafiëk</i>	639
704	11.08.2005	J. Peumans	<i>Instituut voor de Controle van de Geluidshinder - Opzet</i>	641
705	11.08.2005	M. Smet	<i>Geplande baggerstortplaatsen - Oudegem</i>	645
708	18.08.2005	J. Peumans	<i>Albertkanaal - Investerings</i>	647
712	25.08.2005	J. Loones	<i>Bunkers "Ter Yde" Oostduinkerke - Bestemming</i>	649
713	25.08.2005	J. Deckmyn	<i>Jaagpaden - Gebruikstarieven</i>	651
717	25.08.2005	J. Maes	<i>Simlidiunen Nieuwpoort - Bestemming</i>	655
721	01.09.2005	J. Verfaillie	<i>Zandvoordebrug Oudenburg - Vervanging (2)</i>	657
722	01.09.2005	J. Verfaillie	<i>Doortocht Westkerke - Stand van zaken (2)</i>	659
723	01.09.2005	S. Sintobin	<i>E403 afrit Roeselare-Izegem-Haven - Verkeersveiligheid</i>	661
724	07.09.2005	J. Roegiers	<i>E17 viaduct Gentbrugge - Geluidsmetingen</i>	663
726	07.09.2005	E. Matthijs	<i>Radioactieve bliksemafleiders - Milieu</i>	665
727	07.09.2005	W. Marginet	<i>Stortplaatsen Wegen en Verkeer - Opruiming</i>	279
729	07.09.2005	J. Peumans	<i>Viaduct Vilvoorde - Herstellingswerken</i>	667
730	07.09.2005	W. Marginet	<i>Wegennet Waasland - Extra verbindingen</i>	281
731	07.09.2005	D. Guns	<i>Kanaal Brussel-Charleroi - Waterkwaliteit en visbestand</i>	669
732	07.09.2005	D. Guns	<i>Damse Vaart - Waterkwaliteit en visbestand</i>	675
733	07.09.2005	D. Guns	<i>Schelde - Waterkwaliteit en visbestand</i>	681
736	07.09.2005	J. Peumans	<i>Verbinding Ieper-Veurne - Opties</i>	691
737	07.09.2005	S. Vanackere	<i>Luchthaven Zaventem - Harmonisering wegwijzers</i>	283
738	07.09.2005	P. Janssens	<i>N12 Turnhoutsebaan Borgerhout - Oversteekplaats Maris Stella (2)</i>	693
739	07.09.2005	J. Verfaillie	<i>Ringweg Diksmuide - Stand van zaken (2)</i>	695
741	14.09.2005	S. Sintobin	<i>Recreatie op zee - Reglementering</i>	285
742	14.09.2005	P. Wille	<i>Erkende bodemsaneringsdeskundigen - Onafhankelijkheid</i>	287
743	14.09.2005	P. Wille	<i>Consoil - Betrokkenheid</i>	289
744	14.09.2005	P. Wille	<i>Zuurteerbekken Ertvelde - Sanering</i>	293
745	14.09.2005	J. Deckmyn	<i>Meulestedebrug Gent - Signalisatie bij defecten</i>	297
746	14.09.2005	J. Roegiers	<i>Bouw Bavobrug Gent - Timing</i>	299
747	20.09.2005	C. Decaluwe	<i>Brownfieldprojecten - Evaluatie</i>	301
748	20.09.2005	R. Verreycken	<i>Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer</i>	697
749	23.09.2005	J. Peumans	<i>Grote infrastructuurprojecten - Risicobeheer</i>	305
750	23.09.2005	J. Peumans	<i>Waterwegen en Zeewezen - Investeringsplan</i>	699
751	23.09.2005	J. Peumans	<i>Spoordossiers - Stand van zaken</i>	701
752	23.09.2005	J. Peumans	<i>Infrastructuurwerken - Europese subsidies</i>	707
753	23.09.2005	J. Peumans	<i>Drinkwaterkwaliteit - Zuurtegraad</i>	713

754	23.09.2005	S. Demeulenaere	<i>Haven Zeebrugge - Waterwegverbinding</i>	715
755	23.09.2005	M. Hostekint	<i>N43 Desselgem - Heraanleg</i>	717
756	23.09.2005	C. Van Eyken	<i>Signalisatie Brusselse Ring - Taalgebruik</i>	309
758	23.09.2005	J. Peumans	<i>Federaal mobiliteitsbeleid - Betrokkenheid</i>	311
759	23.09.2005	K. Van den Heuvel	<i>Verbinding E19-A12 - Sluipverkeer</i>	315
760	23.09.2005	P. Ceysens	<i>N3 Leuven-Tienen - Geplande werken</i>	317
761	23.09.2005	J. Peumans	<i>Campagneborden langs autosnelwegen - Toezicht, strategie, impact</i>	319
762	23.09.2005	J. Peumans	<i>Autosnelwegen - Structureel onderhoud</i>	323
763	23.09.2005	A. De Ridder	<i>Veerdienst Lillo-Doel - Stand van zaken</i>	719
764	23.09.2005	A. De Ridder	<i>Joods Museum Mechelen - Bewegwijzering</i>	329
765	23.09.2005	C. Van Eyken	<i>Duboislaan St.-Genesius-Rode - Verkeersdrempels</i>	331
766	23.09.2005	M. Van den Eynde	<i>Minder-hindermaatregelen Antwerpen - Park-and-rideparkings</i>	333
767	23.09.2005	S. Sintobin	<i>N50 Ingelmunster - Verkeersveiligheid (2)</i>	337
768	23.09.2005	J. Verfaillie	<i>Spookbruggen Varsenare - Stand van zaken</i>	339
769	23.09.2005	J. Peumans	<i>Decretaal verplichte jaarverslagen - Fondsen</i>	341
770	23.09.2005	J. Peumans	<i>Decretaal verplichte jaarverslagen - Bodemsanering</i>	721
1	28.09.2005	J. Van Aperen	<i>Jachtverlof - Betalingswijze</i>	345
2	28.09.2005	M. Demesmaeker	<i>VRT-zendmast Meise - Milieuvergunning</i>	347
3	28.09.2005	J. De Meyer	<i>N70 Belsele - Verkeersveiligheid</i>	351
4	04.10.2005	J. Peumans	<i>Uitvoering REG-decreet - Rapportage</i>	367
6	04.10.2005	P. Huybrechts	<i>Veerdienst Lillo-Doel - Stand van zaken</i>	369
7	04.10.2005	P. Huybrechts	<i>Veerdienst Lillo-Doel - Verbinding Liefkenshoek</i>	371
11	04.10.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Regionale luchthavens - Mensensmokkel</i>	353
12	04.10.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - Project 1074 Izegem</i>	357
13	04.10.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - Project 1357 Anzegem</i>	359
14	04.10.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - Project 1942 Dentergem</i>	723
15	04.10.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - Project 1995 Harelbeke</i>	725
16	04.10.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - Project 1997 Ardooise</i>	361
17	04.10.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - Project 2511 Zwevegem</i>	363
18	04.10.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - Project 2716 Waregem</i>	365
20	06.10.2005	R. Daems	<i>Aanpassing definitie "maritieme toegang" - Gevolgen</i>	727
21	06.10.2005	M. Demesmaeker	<i>Steunpalen verkeerslichten - Kleur</i>	373
22	06.10.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kasteel van Gaasbeek - Openstelling museumtuin</i>	375
23	06.10.2005	M. Van den Eynde	<i>Fost Plusafval - Recyclage</i>	377
28	14.10.2005	H. Reynders	<i>Energiesubsidies aan bedrijven - Stand van zaken</i>	379
29	14.10.2005	H. Reynders	<i>Subsidies voor zonnepanelen - Stand van zaken</i>	381
32	14.10.2005	M. Demesmaeker	<i>Heraanleg N9 Affligem - Stand van zaken</i>	385
35	14.10.2005	J. Peumans	<i>Strategische adviesraden - Jaarverslagen</i>	387
40	14.10.2005	L. Vissers	<i>N71 omleidingsweg Neerpelt - Stand van zaken</i>	389
49	19.10.2005	F. Strackx	<i>Aanleg winterdijk Rotselaar - Stand van zaken</i>	391

56	19.10.2005	P. Ceysens	<i>Kasteel van Horst - Schattingsverslag</i>	393
76	26.10.2005	K. Callens	<i>Groenestroomdoelstellingen - Actieplan</i>	395
24	06.11.2005	C. Decaluwe	<i>A24 Amiens-Rijsel - Aansluitingstraject</i>	731

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

135	09.03.2005	K. De Loor	<i>OCMW-raden Oost-Vlaanderen - Lidmaatschap gemeenteraadsleden</i>	399
219	17.06.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Omzendbrief Martens - Schendingen</i>	401
236	13.07.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Adjunct-gouverneur Vlaams-Brabant - Aanstelling</i>	737
244	07.09.2005	H. Stevens	<i>Tewerkstelling gehandicapten - Lokale besturen</i>	739
246	09.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Studieopdracht vernederlandsing straatbeeld - Stand van zaken</i>	743
248	09.09.2005	E. Glorieux	<i>Provinciale studiebeurzenstichtingen - Werking (2)</i>	745
249	14.09.2005	C. Decaluwe	<i>Sociaal patrimonium - Leegstand (2)</i>	403
250	14.09.2005	R. Verreycken	<i>Impulsfonds migrantenbeleid - Financiële middelen</i>	407
251	20.09.2005	R. Verreycken	<i>Doel - Woonrecht</i>	409
252	20.09.2005	R. Verreycken	<i>Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer</i>	413
253	20.09.2005	R. Verreycken	<i>Burgemeester Linkebeek - Woonplaatsvereiste</i>	415
254	23.09.2005	J. Penris	<i>Sociale huur - Afrekening huurlasten</i>	419
255	23.09.2005	J. Penris	<i>Sociale huur - Energieprijs</i>	421
257	23.09.2005	E. Matthijs	<i>Socialehuisvestingsprojecten - Schattingsverslagen</i>	423
1	28.09.2005	K. Van Dijk	<i>Verbeteringspremies - Voorwaarden</i>	427
2	28.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeentelijke parkeerreglementen - 11 juli</i>	429
3	28.09.2005	C. Decaluwe	<i>Erkende vennootschappen - Financiële situatie</i>	431
4	28.09.2005	C. Decaluwe	<i>Huurachterstallen SHM's - Stand van zaken</i>	435
5	28.09.2005	S. Vanackere	<i>Afwezigheid burgemeester - Kennisgeving</i>	441
6	28.09.2005	J. Maes	<i>Huisvestingsmaatschappijen De Mandel en HMWV - Fusie</i>	445
8	06.10.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Burgemeester en schepenen - Ambtskledij</i>	447
9	06.10.2005	M. Van den Eynde	<i>CC De Markgraaf Hove - Taalgebruik</i>	449

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

210	07.09.2005	T. Dehaene	<i>Eurovignet - Controles</i>	749
211	09.09.2005	C. Decaluwe	<i>Belbusgebieden - Frequentieaanpassingen</i>	453
212	14.09.2005	C. Decaluwe	<i>Autobussen De Lijn - Toegankelijkheid</i>	751
213	14.09.2005	C. Decaluwe	<i>De Lijn - Agressie en vandalisme (2)</i>	753
214	14.09.2005	H. Stevens	<i>Tramlijn Antwerpen-Zwijndrecht - Verlenging (2)</i>	457
215	20.09.2005	C. Decaluwe	<i>Basismobiliteit - Stand van zaken per gemeente</i>	459
216	20.09.2005	J. Verfaillie	<i>Busverbinding Ieper-Oostende - Bijkomende ritten</i>	463
217	20.09.2005	R. Verreycken	<i>Aandelenbezit Vlaamse overheid - Beheer</i>	465
218	23.09.2005	J. Peumans	<i>Infrastructuurwerken - Europese subsidies</i>	757

219	23.09.2005 J. Peumans	<i>Beheerscontract NMBS - Betrokkenheid</i>	467
220	23.09.2005 J. Peumans	<i>Federaal mobiliteitsbeleid - Betrokkenheid.....</i>	761
221	23.09.2005 J. Peumans	<i>Campagneborden langs autosnelwegen - Toezicht, strategie, impact.....</i>	469
222	23.09.2005 A. De Ridder	<i>De Lijn - Kostendekkingsgraad</i>	767
223	23.09.2005 M. Demesmaeker	<i>Openbaarvervoerplan - Vlaams-Brabant</i>	473
1	28.09.2005 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Reclame op bushokjes en kusttram - Taalgebruik</i>	477
2	06.10.2005 G. Van Steenberge	<i>Millenniumdoelstellingen - Beleidsintegratie</i>	769
3	06.10.2005 M. Van den Eynde	<i>Verlenging tramlijnen 10 en 12 Antwerpen - Ontheffing van MER.....</i>	479
4	06.10.2005 A. Michiels	<i>Basismobiliteit - Vlaams-Brabant.....</i>	481
5	06.10.2005 P. Huybrechts	<i>Tramlijn 5 Antwerpen - Startdatum</i>	483
6	06.10.2005 C. Decaluwe	<i>Basismobiliteit Kortrijk - Laatste fase</i>	485
12	14.10.2005 L. Vissers	<i>Buitenlandse reizen - Overzicht</i>	487
16	21.10.2005 L. Vissers	<i>Kabinetten - Raadgevers met rang kabinetschef</i>	489

